

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

அருணகிரிநாதர்

அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

முதற்புத்தகம்.

சந்தக்குழிப்பும், அரும்பதவுரையும் அடங்கிய

திருத்தமான புதுப்பதிப்பு.

இது

மதுரை, வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர்

மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்களால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று,

மதுரைபுதுமண்டபம், புத்தக வியாபாரம்

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோனாரால்,

தமது

எக்ஸெல்ஸியர் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1918.

Copy Right Registered.

இதன் விலை ரூ. 2-8

“காப்பி ரயிட்டு ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு”

அருணகிரி நாதசுவாமிகள் அருவிசெய்த திருப்புகழ் பாடல் களை மகா-ந-ந-ஸ்ரீ மு. ரா கந்தசாமிக் கவிராய ரவர்களால் செய்த சந்தக் குழிப்பும், அரும்பத வுரையும் சேர்த்து, சீர் திருத்தி 1—2 பாகங்களாக அச்சிட்டு இருந்ததில், ஷெ. கவிராய ரவர்களுக் குள்ள காப்பி ரயிட் சுகந்திரத்தை யான் கிரயத்திற் குப பெற்று, அச்சிட்டு காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர் செய்திருப்பதால், இப் புத்தகங்களை எனது உத்திரவன்றி யாரேனும் அச்சிடுவரேல், யான் கோறும் நஷ்டங்களுக்கும், இந்தியன் காப்பிரைட் சட்ட தண்டனைக்கும் உட்படுவார்கள் என்பதை இதன்மூலம் தெரிவித் திருக்கிறேன்

இங்ஙனம்,

இ மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்.

உ
குமரன் றுணை.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

— —:0:—

விஷயம்.

பக்கம்.

-
1 சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்கள்.	
2 பதிப்புரை.	க
3 அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம் ந.	
4 ஸ்தல அகராதி.	க
5 பாட்டுமுதற் குறிப்பகராதி.	சருக

-
6 முருகக் கடவுள் துதி.	க
7 விநாயகர் துதி.	ந
8 திருப்புகழ் நூல்.	௭
-

குமரன்முனை.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

—K(*)—

திருப்புகழ்ச் சிறப்பு

வேண்டாம்.

எல்லாரு ஞானத் தெளிஞரே கேளீர்சொல்
கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ—பொல்லாக்
கருப்புகழைக் கேட்குமோ கானமயில் வீரன்
திருப்புகழைக் கேட்குஞ் செனி (க)

திருப்புகழ் சி வணத்தால் வேளாந்தாதி அணத்தம் அறியலாம். ஆக
ரால் அதனையே கேட்க என்ற+

வேதம்வேண் டாம்*கல வித்தைவேண் டாம்நித
நாதம்வேண் டாம்ஞான தூல்வேண்டாம்—ஆதி
குருப்புகழை மேவுகின்ற கொற்றவன்தான் பேரற்றம்
திருப்புகழைக் கேளீர் தினம் (உ)

சீரார் திருப்புகழைச் செவ்வேள்மே லன்பாக
ஆராய்ந் துரைத்தா னருணகிரி—நேராக
அந்தப் புகழை யதுதினமு மோதாமல்
எந்தப் புகழோது வீர். (ங)

மாணிக்கம் பூண்பார்க்கு மற்றொருகல் வேண்டுமோ
ஆணிப்பொன் கையுறுவார்க் கையுறவேன்—பேணிப்பின்
செவ்வேல் விநோதன் திருப்புகழ்சிந் தித்திருப்பார்க்
கெவ்வேலை வேண்டு மினி. (ச)

* கலவித்தை - அறுபத்து நான்கு கலைஞானங்கள்.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆனைமுக வற்கிளைய ஐயா அருணாகிரி
தேனனைய சொல்லான் திருப்புகழை.—யானினைந்து
பேற்றிடவு நினைப் புகழந்திடவும் பொற்கமலங்
சாத்திடவு மோதிடவுந் தா. (௫)

அருணகிரி நாத னகிலதலத் துன்னைக்
கருணைபிணற் பாடுங் களிபோற்—பிரியமுற
வேறுமோர் புன்கனிகள் வேலோனே நின்றெவியி
லேறுமோ என்னே யினி. (௬)

வள்ளிமண வாளன் மயிலேறும் வள்ளத்தனைத்
தெள்ளுதமி மாற்புனைந்து சீர்பெறவே—உள்ளபடி
வைப்பாம் அருணகிரி வாழ்த்துந் திருப்புகழைக்
கற்பார் கரையேறு வார். (௭)

திருப்புகழ்ப் பயன்.

ஞானம் பெறலாம் நலம்பெறலாம் எந்நாளும்
வானம் அரசாள் வரம்பெறலாம்—மோனவி
டேறலாம் யானைக் கிளையான் திருப்புகழைக்
கூறினார்க் காமேயிக் கூறு. (௮)

ஆறுமுகந் தோன்றும் அழகியவேல் தோன்றுமவன்
ஏறுமயில் தோன்று மெழில்தோன்றும்—சீறிவரு
ஞான் முடியைத் துணித்தோன் திருப்புகழைப்
பாரில் வழத்தினோர் பால் (௯)

அன்பர் வினாவ ஆண்டவன் விடையருளியதாக மேலையதை
வற்புறுத்துவது.

கலி விருத்தம்

பொருப்பது பொடிப்பட விடுத்தினை வேலா
இருப்பிட முனக்கெது எனக்கரு வியம்பாய்
உருத்தநல் விழுக்குல மொழுக்கமில் ரோனும்
திருப்புகழ் படிப்பவர் மனத்தினிலி ருப்பாம் (௧௦)

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம்.

அங்ஙனம் அருளக்கேட்ட அன்பர் ஆண்டவனை நோக்கிக்
கூறியதாகத் திருப்புகழ் படிப்போர் திப்பங்கூறியது.

திருப்புகழ் படிக்குமவர் சிந்தைவலு வாலே

ஒருத்தரை மதிப்பதிலே யுன்றனரு ளாலே

பொருப்புக மிகப்பொருது வென்றுமயில் மீதே

தரித்தொரு திருத்தலியில் நின்றபெரு மானே. (கக)

தூலாசிரியர் பெயரோடு தூற்பண்பும், பெயரும் உணர்த்தி,

அதனைத் துதிப்போர் பேறுங் கூறியது.

ஓராறு மாமுகனும் உச்சிதமெய்த் ஞானகுகன்

பேரா லருணகிரி பேருலகில்—சீராரும்

தோத்திரம தாகத் துதிக்குந் திருப்புகழை

ஏத்தினவ ரீடேறு வார். (கஉ)

திருப்புகழ் இன்ன இன்னதற்கு இன்ன இன்னதாம் எனல்.

அருணகிரி நாதர்பதி னாறு யிரமென்

றுரைசெய் திருப்புகழை யோதீர்—பரசதிக்கஃ

தேணியருட்கடலுக் கேற்ற மனத்தளர்ச்சிக்

காணி பிறவிச் சரம். (கங)

திருப்புகழ் வழிபாட்டால் கூற்றையும் வெல்லலாம் எனக்
கெடி பெற உரைத்தது.

திருப்புகழைக் கற்க திருப்புகழைக் கேட்க

திருப்புகழை நித்தஞ் செபிக்க—திருப்புகழை

அர்ச்சிக்க முத்தியெளி தாகுமே கூற்றைவென்று

கொர்ச்சிக்க லாமே கெடி.

திருப்புகழ்ச் சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

இப்பாயிரச் செய்யுட்கள் பூர்வத்துள்ள அபியுக்தர்களாற்
செய்யப்பட்டு, பழைய பிரதிகளில் எழுதப்பெற்று வழங்கிவருவன.
பாடினோர் பெயராதியன தெரியவில்லை.

குமரன் றுணை.

ப தி ப் பு ரை .

சந்தனப் பொதியத் தடவரை முனிக்குச்
செந்தமிழ் தெருட்டியுந் திருப்பரங் கிரியிற்
கீரன் பாடல் கேட்டுள மகிழ்ந்தவன்
ஆருயிர் புரந்தும் ஆறுசெல் காலைப்
பொய்யா மொழிக்கவி புல்கவி கேட்டு
மெய்யா தரத்தின் வேறுபாச் சொற்றும்
மூங்கையாய்ப் பொருட்பொருண் முறைநயந்தேற்றியும்
வீங்குநீர்ப் புனியின் வியத்தகு சந்தத்
திருப்புகழ்ப் பாடல் செப்பென அருணா
கிரிப்பெரு மாற்குக் கிளரருள் புரிந்தும்
புலவனாந் திருப் பெயர் புனையும்
கலவமா மயிலோன் கழலினை பணிவாம்.

திருப்புகழ் என்னுஞ் செஞ்சொற் பிரபந்தம் கருணையங் கடலா
கிய முருகக் கடவுளுக்கு உகந்த தோத்திரமா மென்பது உலகப்பிர
சித்தம். மதுரம் பழுத்துத் தேன்றுவிக்குஞ் சந்தச்சுவை வாய்ந்து,
தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாருள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டு விள
ங்கும் இந்நூல், படிப்பாரையும், கேட்பாரையும் பரவசப்படுத்திப்
பேரானந்தப் பெருக்கி லாழ்த்துஞ் சிறப்பு வாய்ந்த தென்பதொரு
தலை. இந்நூலாகிரியராகிய அருணாகிரிநாத ரியற்றிய திருப்
புகழ்ச் செய்யுட்கள் பதினாறுபிரம் என்ப. ஆகவும் இவற்றுள் ஓரா
யிரஞ் செய்யுட்களேனும் ஒரு சேர ஒருவரிடத்தே யிருக்கக்காண்
டலரிதாயது தமிழ் நாட்டின் துரதிர்ஷ்டமே போலும். இவற்றின்
நானூறு பாடல்கள்வரை சென்னை ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்கள்
கலாரத்நாகரம் பிரஸிஸ் வெளிவந்துள்ளன. வந்து மென்ன? அவை
பெரிதும் பிழைபாடுடையனவாகவே காணப்படுகின்றன. பின்னர்
திருத்தருப் பூண்டி முன்சீபாக இருந்த ஸ்ரீமத் வ. த. சுப்பிரம

ணிய பிள்ளையவர்கள் பலவருட காலம் அரிதின் முயன்று, ஆயிரத் திருதூற்றுமுப்பத்தொரு பாடல்கள் வரை சேர்த்து இரண்டு புத்தகமாக அச்சிட்டுள்ளார்கள். இவ்விஷயத்தில் பிள்ளையவர்கள் எடுத்த முயற்சியும், பிரயாசையும் மிகப் பாராட்டற்பாலன. இங்ஙனம் அச்சிடுவித்த இருவகைப் புத்தகங்களையும் முதலில் யான் பார்த்த போது பற்பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. அன்றியும் பற்பல பாடல்களின் சொல்வகையிலும், பொருள்வகையிலும், பெரிதும் ஐயப்பா டெய்திற்று. அதனால் கையெழுத்துப் பிரதிகள் சிலதேடி ஒப்பு நோக்குழி முன் அச்சிட்ட பிரதிகளினும் பொருட் சிறப்பு வாய்ந்த பாடபேதங்கள் பலகண்டேன். இதுவரை அச்சுக்கு வராத சில புதிய பாடல்களையுங் கண்டேன். தமிழ்வேதபாராயண சீலர்களான ஒதுவா மூர்த்திகள் பலர் திருப்புகழை ஒதுங்கால் திருத்தமான பாடங்கள் சில கேட்டேன். தொடக்க முதற் கொண்டே சிதறுண்டு எடுப்பார்கைப்பிள்ளையாகப்போன இத்திருப்புகழ்நூலை யான் அறிந்தவளவில் சுத்தப்பிரதியாக்கி, அரும்பதப்பொருள்களை ஆங்காங்கு விளக்கி, சந்தக் குழிப்பைத் தலைப்பிற்சேர்த்து, அச்சிடு விப்பது பெரும் புண்ணியமாமென நினைத்து, முருகசிரான் றிருவருளைச் சிந்தித்து இப்போது 642 பாடல்களை இயன்றவரை திருத்தஞ் செய்து முதற் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளேன்.

இதனுள் பெண்களின் ஸ்தனயத்தைக் குறிக்கும் வெளிப்படைச் சொல் வருமிடந்தோறும் லை என்பதற்குப் பிரதியாக கை என்பதைச் சேர்த்து, முதுக என்று மாற்றி யிருக்கின்றேன். இம் மாற்றம் தற்கால நாகரீக முறை நோக்கியும், எப்பாலாரும் நானுறுது கற்பது கருதியுமே செய்யத் துணிந்தேன். இங்ஙனஞ் செய்தது தவறாபின் அதையும், மற்றும் இதனுட்காணப்படும் குறைகளையும் அறிஞர் பொறுத்தருள்வாராக.

இம்முதற் புத்தகம் வெளியாமாறுகருணை செய்தது போலவே இரண்டாம் புத்தகமும் விரைவில் வெளியாமாறு குமார்க்கடவுள் திருவருள்புரிவாராக. இங்ஙனம்

மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயர்,

மதுரை.

குமரன் றுணை.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச் சுருக்கம்.
அறிவை யறிவதுவே யாகும் பொருளென்
றுறுதிசொன்ன வுண்மையினை யோருநா ளெந்நாளோ.
கந்தரநு பூதிபெற்றுக் கந்தரநு பூதிசொற்ற
எந்தை யரு னாடி யிருக்குநா ளெந்நாளோ.
ஐயா அருணகிரி யப்பா வுனைப்போல
மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினரார்—வையகத்தோர்
சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை
நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.

எனத் தாயுமானவரும்.

வாக்கிற் கருணகிரி வாதவ்வு ரார்கனினில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—நோக்கிற்கு
நக்கீர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனா
சொற்குறுதிக் கப்பொனச் சொல்.
காசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
ஆசுக்குக் காளமுகி லாவனே—தேசபெறு
முழுக்குக் கூடித் துவக்கப் புகழேழ்ந்தி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக் கூறு.

எனப்பிறரும் வியந்தெடுத்தோதிப்பாராட்டப்பெற்ற ஸ்ரீ அரு
ணகிரிநாதர் தொண்டை நாட்டிலே கிளைசக முத்தியளிக்கும்
திவ்ய க்ஷேத்திரமாகிய திருவண்ணாமலைபிலே பிரபுடதேவ
ராஜர் காலத்திலே இற்றைக்கு 465 வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ்
நாடு செய்த தவப்பயனாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளினர். பால்
யத்திலே சிற்றின்பத்திறையின் முழ்கி அதனால் மிடியும், பிணியுங்
கொண்டு, மிகவருத்தமுற்று முன்னைத் தவப்பேற்றால் அறுமுகக்கட
வுள் குருவடிவாகி வந்து, தங்க்தாட்கொண்டு, ஞானோபதேசஞ்செய்
யப்பெற்று எல்லாப்பற்றும் அற்றவராய் முருகக்கடவுள் மீது சந்தப்

சு ப்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பாக்கள் ஆகிய திருப்புகழ் பாடித்துதிப்பதே தொழிலாகக்கொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமே குமரக்கடவுள் வீற்றிருந்தருளுந் தலங்கடோறுஞ் சென்று, திருப்புகழ் என்னும் தேன்மழை பொழிந்துவந்தனர். இவ்வாறு இவர் பாடிய திருப்புகழ் பதினாறுபிரமென்ப. அன்றியும் கந்தரனுபூதி, சுந்தரலங்காரம், திருவகுப்பு என்பனவும் இவரியற்றியருளியனவேயாம்.

இவர் திருவாக்குக்களில் செந்தமிழ்ப்பாஷைப் பொலிவும், பத்திச்சுவையும், செவிக்கினிய ஓசைநயமும், மனத்தைக்கவரும்படியான ஒருவித வசீகரத் தன்மையும், இன்னும் பற்பல நயங்களும் மிக்குத் தோன்றுவனவாகும். தமிழ் நாட்டில் வசிப்போர்களில் இற்றைக்கும் இவரைப் புகழ்ந்து போற்றுகாராக் காண்டல் அரிதினுமரிது.

இவர் காலத்தே தமிழ்ப்புலமை வாய்ந்து தருக்கு மிகக்கொண்ட வில்லிபுத்தூரருக்கும், நமதுசந்தப்பாப் புலவர் பெருமானுக்கும் வாதமுண்டாயிற் றென்றும், அப்போது வில்லிபுத்தூரை வர்தில் வெல்வதற்கே நமது பாவலர் பெருமான் கந்தரந்தாதி பாடினரென்றும், அவ்வந்தாதியைப் பாடிவருங்கால் ஒவ்வொரு செய்யுட்கும் உரைகூறி வந்த வில்லிபுத்தூரர் அதில் “திதித்த” எனத் தொடங்குஞ் செய்யுட்கு உரைகூறமாட்டாது தோற்றனரென்றும், இவ்வாதத்தில் “தோற்றவர் காதை வென்றவர் அறுப்பதென” ச் சூளுறவு செய்துகொண்ட வாறே தோல்வியுற்ற வில்லிபுத்தூரர் காதைத்தாம் அறுக்காமல் அவருக்குத் தமதுபரிசாக அருளிச்செய்தன ரென்றும், ஆதலாற்றான், “கருணைக்கருணகிரி” எனப் பிறராற் புகழப்பட்டன ரென்றும் கூறுவர்.

திருவண்ணாமலையில் பிரபுட தேவராஜன் சபையில் சம்பந்தாண்டான் என்பவற்கும், நமதுபாவலர் பிரானுக்கும் வாதமுண்டான போது: “இவ்விருவரில் தாம் உபாசிக்கும் மூர்த்தியை இச்சபையில் வரவழைப்பவர் எவரோ அவரே வென்றவராவர்” என அரசன் கூற, சம்பந்தாண்டான் தன் உபாசனா தேனியாகிய பார்வதியாரை, வரவழைக்கிறேன் என்றான். நமது களிஞர்பெருமான் தம் உபாசனா மூர்த்தியாகிய குமரக்கடவுளை வரவழைக்கிறேன் என்ற

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் சரித்திரச்சுருக்கம். ௩

னர் இவ்வாதத்திலும் ராசசபையில் முருகக்கடவுள் எழுந்தருளி வந்து காட்சிசொடுக்கச் செய்து வெற்றிபெற்றவர் நம்சந்தப்பாவ லர் பெருமானே யாவர்.

இதனால் மனப்புழுக்கங் கொண்ட சம்பந்தாண்டான் யாதே னும்ஒரு சூழ்ச்சியால் வெல்லக்கருதி கற்பகநாட்டிலுள்ள பாரிசாத மலரைக் கொண்டுவரக் கூடுமோ எனக்கூற, நமது புலவர் பிரான் தாம் கொண்டுவருவதாகச் சம்மதித்து, தம உடலை அருணைக்கோபு ரத்துட் கிடத்தி. ஒரு கிளியுந் வெடுத்து, விண்ணுலகிற் சென்று மலர் கொண்டு மீண்டனர். இவர் மீண்டு வாழுன் “அருணகிரி நாதர் காலஞ்சென்றார்” என அரசனுக் கறிவித்து, அவர் திருமே னியைத் தகிப்பித்து விட்டனன் சம்பந்தாண்டான். மீண்டு வந்த நமது புலவரேறு தம்முடலழிந்ததை யுணர்ந்து, கிளியுந் வாகவே யிருந்து, கந்தரதுபூதியைப் பாடி முருகக்கடவுள் திருவடி நீழல் எய என்பா

இத்தகைய பெரும் புகழ்வாய்ந்த அருணகிரிநாத சுவாமிகள் சரித்திரங்களையெல்லாம் அவர் திருவாக்குக்கள் அங்ஙங்கே விளக் கிச் செல்லும். அறிஞர் அறிக.

சுமரக்கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

மு. ரா. க.

ஸ்தல அகராதி.

ஸ்தலம்	பக்கம்	பாடற் றொகை
அத்திப்பட்டு	411	1
அருக்கொணமலை	307	1
ஆய்ச்சுடி	408	1
ஆறுதிப்பதி	384	2
இரத்தகிரி (வாட்போக்கி)	251	2
இராஜகெம்பிரவளநாட்டுமலை	283	1
இராமேசுவரம்	403	2
இலஞ்சி	396	4
உத்தரமேரூர்	441	4
ஊதிமலை	285	2
கதிர்காமம்	301	11
கழுக்குலை	299	3
காசி	408	3
குருடிமலை	287	1
குறிட்டி	417	1
குன்றக்குடி	292	6
குன்முடேதாறுடல்	179	4
கைல்மலை	181	7
கொங்கணகிரி	289	1
கொடுங்குன்றம்	290	2
கொல்லிமலை	282	2
கோசைநகர்	416	1
சீபுருடமங்கை (நான்குநெரி)	394	3
ஸ்ரீசைலம்	186	1
சுவாமிமலை	152	39
ஞானமலை	284	2
தச்சூர்	451	1
தனச்சையம்	309	1
தருக்கபூக்குன்றம்	235	3
தருக்கபூக்குடி (உய்யக்கொண்டான்)	250	3
திருக்காளத்தி	311	3
திருக்காணப்பேர்	400	2
திருக்கோணமலை	308	1
திருக்குற்றம்	369	3

திருசிராப்பள்ளி	...	...	239	16
திருச்செங்கோடு	...	....	265	25
திருசெந்தூர்	...	...	20	83
திருத்தணிகை	...	...	190	64
			451	
திருப்பரங்குன்றம்	...	...	6	16
திருப்புத்தூர்	....	...	401	2
திருப்புவணம்	...	...	398	3
திருப்பெருந்துறை	...	...	408	3
திருப்போரூர்	....	...	439	4
திருமலை	...	....	371	3
திருமயிலை	...	...	431	10
திருவக்கரை	...	...	447	1
திருவடமுல்லைவாயில்	....	...	417	2
திருவருணை	...	...	102	78
திருவலிதாயம்	...	...	416	1
திருவல்லம்	...	...	425	1
திருவாடானை	...	...	403	1
திருவாமாத்நூர்	...	...	448	4
திருவாலங்காடு	...	...	419	3
திருவான்மியூர்	...	...	437	1
திருவுத்தரகோசமங்கை	...	...	400	1
திருவேங்கடம்	...	...	485	5
திருவேற்காடு	....	...	41	2
திருவொற்றியூர்	...	...	412	2
திருவோத்தூர்	...	....	400	1
தென்சேரிகிரி	...	...	288	2
பசுமலை	...	...	310	1
பழநி	...	...	79	90
பழமுதிர்சோலை	...	...	373	16
பாக்கம்	...	...	414	2
புகழிமலை	...	...	309	1
பேறைநகர்	...	...	446	2
பொதியமலை	...	...	297	2
மதுராந்தகம்	...	....	444	15
மதுரை	...	...	385	1
மயிலம்	...	...	238	1
* மாடம்பாக்கம்	...	...	438	1
வயிரவிலனம்	...	..	410	1

அ

ஸ்தல அகராதி.

வள்ளிமலை	...	...	329	9
வள்ளியூர்	.	...	200	1
வினாயகமலை	...	...	264	1
விராவிமலை	...	...	252	14
விரிஞ்சிபுரம்	..	...	427	6
வெள்ளிகரம்	...	...	421	8
வேப்பூர்	...	...	407	3
வேலூர்	...	...	420	2
வெராதா	..		454	2

பாட்டுமுதற்குறிப்பு அகராதி.

அகத்தினை	...	235	அவனிதனி	...	103
அகல்வினை	...	111	அவனிபெறு	...	29
அங்கை நீட்டி	...	239	அவாமரு	...	159
அங்கைமென்	...	37	அழகுதவழ்	...	380
அச்சாயிறு	...	451	அழகுபெறு	...	428
அஞ்சுவித	...	407	அழகெறிந்த	...	292
அடலரி	...	421	அழுதழுதாசார	...	241
அடல்வடி	...	448	அழுதுமாவா	...	335
அணிசெவ்வி	...	417	அளகபார	...	21
அணிபட்ட	...	95	அறப்பாவை	...	398
அதல விதல	...	112	அறமிலாநிலை	...	138
அதிகராய்	...	425	அறமிலாவதி	...	432
அதிருங்கழல்	...	179	அறிவழிய	...	24
அத்தவேட்கை	...	278	அனந்தனம்	...	290
அந்தகன்	...	37	அனத்தோ	...	400
அந்தோமனமே	...	240	அனிச்சங்கார்	...	41
அபகார	...	84	அனுத்தே	...	439
அமருமம	...	113	அனைவரு	...	42
அமுதுததிவிட	...	22	அன்பாக	...	265
அமுதமுறு	...	324	ஆசைநாலு	...	376
அமைவுற்றடைய	...	190	ஆடல்மத	...	394
அம்பொத்த	...	36	ஆதவித	...	416
அயிலொத்	...	432	ஆதாளிக	...	93
அரகர	...	201	ஆதிமக	...	285
அரிசன	...	113	ஆலகாலமட	...	277
அரிவையர்	...	440	ஆலகாலமெனக்	...	114
அருக்கார்நல	...	333	ஆலம்போ	...	413
அருக்கமெத்	...	451	ஆலவிழி	...	323
அருக்கும	...	8	ஆலுமயில்	...	369
அருணமணி	...	40	ஆலுமுகம்	...	143
அருத்தி	...	138	ஆன்னமுகந்து	...	174
அருமா	...	334	ஆனாதபிருதி	...	175
அருவமிடை	...	314	ஆனைமுகவர்	...	393
அருவரை	...	410	ஆனைவரிக்கோ	...	335
அலகிய	...	385	இதலவரு	...	432
அலகின்மாறு	...	301	இடமடுசுற	...	328
அலைகடல்	...	384	இடம்பார்த்தி	...	272
அல்லச	...	232	இடருக்கிட	...	336
அல்லிலீநேரு	...	300	இணையதில	...	433
அல்லிவிழி	...	229	இதமுறு	...	252

இத்தாரணி	...	115	உலகபசுபர்ச	...	139
இமராஜனி	...	336	உலையிலன	....	341
இயலிசையி	...	64	உணைத்தினந்	....	7
இரதசுரத	...	337	ஊனாரு	....	403
இரத்தமுஞ்சி	...	405	எங்கேனு	....	288
இரவ்யுமதி	...	328	எதிரிலாத	....	302
இரவ்யென	....	116	எதிரெதிர்	....	256
இரவுபகற்	...	338	எதிர்பொருது	....	290
இராவினிருள்	...	157	எந்தத்திகை	....	161
இருகனக	...	105	எந்தன்சட	....	14
இருகுழை	...	43	எலுப்புநாடி	....	204
இருக்கன	...	222	எழுகுறிமை	....	237
இருசெப்பென	...	94	எழுதிகழ்	...	180
இருப்பவல்	....	202	எனக்கென	....	193
இருமலுரோக	....	200	எனையடைந்த	....	205
இருவர்மய	...	335	ஏடுக்கொத்	....	369
இருவினைபுனை	...	160	ஏதுபுத்தி	....	206
இருவினைமங்க	....	339	ஏறுனாலே	....	275
இருவினையூண்	....	339	ஏலப்பனி	....	391
இருளளக	...	340	ஏவினைநேர்	....	65
இருளவிரி	....	44	ஏறுமயி	....	1
இலகியகளப	...	117	ஐங்குறனை	....	289
இலகுகனி	...	139	ஐந்துபூதமு	...	256
இலவிதழ்	...	373	ஐயுமுறு	....	230
இலாபமில்	...	260	ஒருபது	...	186
இலைச்சுருட்	...	309	ஒருபொழுது	....	140
இல்லையென	....	423	ஒருவரைச்	....	427
இனையவர்	....	242	ஒருவரையு	....	162
இனாகுமணி	...	341	ஒருவரையொரு	...	140
இன்பமுந்	....	64	ஒருவரொடு	....	443
ஈனமிகுத்	....	385	ஒழுக்கனிரத்த	...	177
உடலினுடு	...	202	ஒடியோடி	....	118
உடையவர்க	...	203	ஒதிவைத்தவர்	....	223
உத்தியறல்	...	45	ஒராதொன்றைப்	....	65
உம்பர்தரு	...	2	ஒலமிட்ட	....	236
உயிர்க்குடு	...	118	ஒலையிட்ட	....	207
உய்யஞான	...	204	ககனமு	....	233
உருகுமா	...	325	ககுபநிலை	....	394
உருக்கார்	....	440	கச்சணி	....	208
உருவேறவே	....	255	கடகட	....	302

கடலைச்சிறை	...	119	கருவாகியெ	...	377
கடலைப்பாரி	...	107	கருவினுரு	...	104
கடல்பரவு	...	342	கரையப	...	267
கடற்செகத்	...	191	கலகனெனச்	...	189
கடாவினி	...	157	கலகவாள்	...	109
கடிமா	...	158	கலக்குங்கோ	...	270
கடியவேக	...	435	கலவிபிலிர்	...	101
கடினதட	...	293	கலைமாட	...	200
கட்டமன்னு	...	282	கலைமேவு	...	391
கட்டழகு	...	45	கலடுற்ற	...	208
கண்கயற்	...	49	களபமணி	...	434
கண்டுமொழி	...	46	களபமுறை	...	87
கதியை	...	120	களபமொழு	...	47
கதிரவ	...	163	களவுகொண்டு	...	384
கமரிமலர்	...	320	களளக்கு	...	232
கமலமாதா	...	20	களளமுள்ள	...	422
கமலமுகப்பிறை	...	342	கறுக்குமஞ்சன	...	9
கமலமொட்டை	...	343	கறுவுமிக்கா	...	321
கயலைச்சருவி	...	251	கறைபடு	...	162
கயல்விழித்தே	...	320	கனககும்ப	...	121
கரங்கமல	...	296	கனகந்திரள்	...	18
கரதமுங்குறி	...	257	கனங்கள்	...	48
கரிக்குழல்	...	196	கனத்தறப்	...	192
கரிக்கொம்பந்	...	25	கனத்திருகிப்	...	99
கரிமுகக்கட	...	344	கனத்திரைக்கு	...	222
கரியபெரிய	...	96	கனமா	...	84
கரியமுகில	...	412	கூனவாலங்	...	419
கரியிணைக்	...	141	கூணகடல்	...	327
கரியுரி	...	26	கூணத்ததிர்	...	209
கருகியகன்று	...	142	கன்றிலுறு	...	66
கருகியறி	...	411	காணாத	...	445
கருடன்மிசை	...	287	காதடருங்கயல்	...	18
கருணைசிற்துமில்	...	315	காமாஸ்திர	...	258
கருத்ததலை	...	188	காமியத்தமுந்	...	173
கருநிறஞ்	...	345	காரணம்	...	378
கருப்பந்தங்	...	26	காரணிந்த	...	85
கருப்புச்சாப	...	401	காராடக்	...	346
கருப்புளில்	...	247	காரமுரு	...	349
கருகில்	...	449	கார்துழல்	...	395
கருவடைந்து	...	6	கார்த்தொத்த	...	414

கார்த்தார்	...	414	கொடியன	...	149
காலமுகி	...	450	கொடியனைய	...	23
காலனார்வெங்	...	39	கொண்டாயிக்	...	288
காலனிடத்	...	178	கொந்தள	...	397
புரியுலா	...	209	கொந்துத்த	...	110
கிறிமொழிக்	...	110	கொம்பனையார்	...	49
தேவிநேரத்	...	348	கொலைகொண்ட	...	238
குதரமேவு	...	67	கொலைமத	...	68
குசமாதி	...	437	கொலைவிழி	...	149
குடந்தைத்	...	250	கொங்கமுதை	...	300
குடர்நிண	...	67	கோங்கின	...	187
குதலைமொழி	...	299	கோடான	...	349
குதலுகுர	...	185	கோடுசெறி	...	338
குதிபாய்ந்	...	444	கோதிமுடித்து	...	286
குமரகுருபர	...	353	கோமன	...	153
குமரகுருபரமுருக	...	152	கோலகுங்கும	...	148
குமரகுருபரமுருகசு	...	152	கோலக்காத்திற்	...	400
குமுதவாய்	...	244	கோலமதி	...	89
குநிலொன்று	...	211	கோவைவர	...	273
குருவியென	...	211	சகடத்திற்	...	122
குரைகட	...	407	சங்குபேரன்	...	31
குலைத்துமயிர்	...	212	சங்கைதா	...	38
குலையமயி	...	428	சத்கமிகு	...	50
குவலையமல்கு	...	428	சத்திபாளி	...	245
குவளைக்களை	...	191	சந்தம்ப	...	17
குவளைபூசல்	...	244	சந்தனாவ்வாது	...	35
குலமுடவி	...	108	சந்தனந்தி	...	13
குழவியுமாய்	...	349	சமரமுக	...	303
குழைக்குஞ்சந்த	...	26	சயிலாங்களை	...	445
குழித்தமணிப்	...	100	சரக்கேறித்தப்	...	311
குன்றுங்குன்	...	145	சரணகமலா	...	164
கூந்தலவிழத்து	...	213	சரத்தே	...	304
கூர்வேல்	...	214	சரவணசாதா	...	264
கெஜநடை	...	360	சரியையா	...	304
சேதகைய	...	332	சருவும்படி	...	14
கைத்தல	...	1	சாந்தாமில்	...	188
கையொத்து	...	230	சாலநெடு	...	267
கொங்கைகள்	...	48	சுந்துரகூர	...	124
கொங்கைப்பனை	...	39	சுரத்தானத்திற்	...	312
கொடியமறவியு	...	281	சுரமங்க	...	234

கிலைதுதல்	...	350	தந்தபசி	...	69
கிலுமாதுட	...	350	தமரகுரன்	...	354
கிவனார்		86	தமருமமரூம்	...	96
கிறுபறையு	...	125	தமிழோதிய	...	355
கிறுயக் கூட்	...	310	தரிக்குங்கலை	...	69
கினத்தவர்	...	196	தருணமணி	...	32
கினத்திலத்	...	198	தருநில	...	181
கினமுடுவல்	...	351	தருவரிவ	...	166
கீதவாசனை	...	288	தலைமயிர்	...	381
கீயுதிர மெங்கு	...	90	தலையெழுத்துச்	...	356
கீரான கோல	...	259	கலைவளி	...	126
கீருலானிய	...	440	தவப்ரியங்	...	406
கீர்சிறக்கு	...	378	தவர்வாட்	...	430
கீலமுள	...	373	தறையின்	...	180
கீறலசடன்	...	90	தாக்கமரு	...	215
கக்கிலச்சு	...	352	தாரணிக்கதி	...	408
கத்திய	...	165	திடமிலி	...	143
கருதிமறை	...	441	திமிரமாமான	...	441
கருதிமுடி	...	106	திமிரவுத்தி	...	96
கரும்பணி	...	397	திருட்டுவாணி	...	330
கருளளக	...	142	திருநில	...	180
குதுகொலை	...	284	திருமக	...	301
செகமாயை	...	155	நிறைவார்	...	335
செஞ்சொற்	...	353	துகிலும்ருக	...	315
சேமக்கோ	...	68	துஞ்சு கோட்டி	...	271
சேலால்	...	426	துப்பாரப்பா	...	216
சேலுமயிலு	...	166	துன்பங்கொண்	...	75
சேலையடர்த்தால்	...	383	தெருப்புறத்துத்	...	52
சைவமுதற்	...	393	தெருவினில்	...	173
சொரியு	...	215	தேதொகு	...	356
சொருப்ப	...	412	தேனுந்து முக்கனி	...	182
ஞாலமெங்கும்	...	275	தொக்கருக	...	197
ஞானங்கொள்	...	126	தொடத்துள	...	199
தகரநறு	...	97	தொடரியமன்	...	30
தகரநறை	...	51	தொடுத்த	...	307
தகைமைத்தனி	...	94	தொந்திசரி	...	53
தடக்கைப்	...	17	தொய்யில்	...	423
தண்டேனுண்	...	32	தொல்லை	...	282
தண்டையணி	...	51	தோகையி	...	91
புருவநெறித்து	...	219	தோடப்பாமற்	...	277

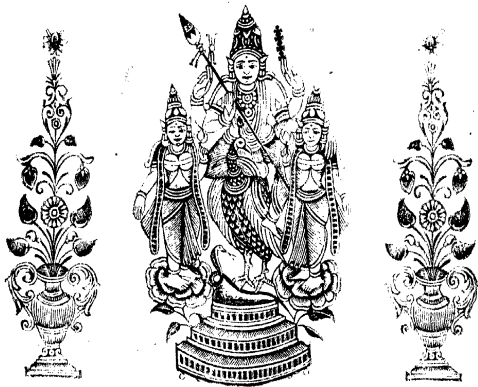
தோழனுங்	..	438	பச்சிலையிட்டு	....	447
தோதகப்பெரு	...	357	பஞ்சபாதக	...	21
தோரணகனக	...	150	பஞ்சபாதகன்	...	129
தோலெலும்பு	...	442	படர்புவினின்	...	56
தோலொடு	..	54	படிதனி	...	77
தோழமை	...	276	படுகொலை	...	371
நகைத்து	....	183	பதித்த ரெஞ்	...	11
நசையொடு	...	225	பதுமவிரு	...	75
நாசர்தன்	...	173	பத்தர்கணப்ரிய	...	270
நாட்டந்	...	407	பத்தியால்	...	252
நாதவிந்து	...	80	பந்தப்பொற்	...	399
நாமேவு	....	295	பந்தாடி	...	265
நாலு மைந்து	...	55	பரவரி	...	168
நாலேறு	...	167	பரவியுனது	...	429
நிகமமெனி	...	127	பரவுநெடுங்	...	386
நிகரில் பஞ்ச	....	428	பரிமளகள	...	70
நிதிக்குப்பிங்	...	55	பரிமள மல	...	151
நிராமய	....	264	பரியகைப்	...	322
நிரைதரு	...	435	பருத்தந்தத்	...	28
நிலனினி	...	168	பருத்தபற்	...	193
நிலையாக	...	217	பழமைசெப்பி	..	118
நிலையாப்பொரு	...	70	பழிப்பர்	...	377
நிறைமதி	...	173	பறைபடும்	...	163
நினதுதிரு	...	4	பனியின்விந்து	...	183
நினைத்ததெட்	...	217	பாசத்தால்	...	379
நீதத்துவ	...	391	பாணமலரது	...	357
நீரிழிவு	....	417	பாதாள	...	259
நீலமஞ்சாண	...	268	பாதிமதி	..	174 ✓
நீலமயில்	...	446	பாரசுவித	...	305
நீள்புயற்	...	443	பாரியான	...	92
நெறித்துப்	...	251	பாலாய்	...	358
நெற்றி வெயர்	..	128	பாற்றுக்	...	415
நேசாசாரா	...	299	பிறர்புக	...	292
பகர்தற்	...	86	புகரப்புகங்கப்	...	71
பகலவ	...	242	புகரில்சேவல	...	79
பகலிரவி	...	246	பிடவிக்கணி	...	88
பகலிராவினுங்	...	118	புடைசெப்பென	...	96
பக்கரை	...	2	புணர்முலை	...	358
பங்கமேவும்	...	31	புமியதனிற்	...	184
பங்கயனார்	...	312	புரக்கவந்த	...	78

பாட்டுமுகத்தறிப்பு அகராதி

கரு

புருவச்செஞ்	...	388	மனைகனக	...	71
புலையன	...	35	மனைமாண்	...	445
புவனத்தொரு	...	246	மனையவன்	...	255
புற்புதமெனும்	...	280	மன்றலங்	...	12
பூசலிட்டு	...	220	மாகசஞ்	...	283
பூரணவார	...	76	மாதர்கொங்	...	443
பெரியதோர்	...	130	மாதர்வச	...	306
பெருக்கச்சஞ்	...	57	மாயவாடை	...	59
பெருக்கவு	...	194	மாயாசொருப	...	262
பேதகவி	...	324	மாலாசைகோப	...	200
பையரவு	...	424	மாலையிலவந்து	...	398
பொரியப்	...	190	மாணவிடத்தை	...	360
பொருப்புறுங்	...	16	மின்னிடை	...	418
பொருவன	...	422	முதத்துளக்கிக	...	331
பொருவிக்கந்	...	220	முதத்தைப்பிலுக்கி	...	184
பொருளின்	...	247	முதத்தைமினுக்கிகள்	...	224
பொருள்கவர்	...	248	முதமெலா	...	390
பொற்சித்தர்ப்	...	280	முகில்க	...	102
பொற்பதத்தி	...	221	முகிலாமெனுமன	...	60
பொன்றலைப்	...	274	முகிலாமெனுவார்	...	389
பொன்றாமன்	...	419	முகிலுமிரவியு	...	225
போககற்பக்	...	359	முகிலையிகல்	...	317
போதகந்	...	80	முகைமுனரிப்	...	132
மகரகேத	...	169	முடித்தமுழலினர்	...	226
மகரமெறி	...	316	முதிர்வுழை	...	133
மங்கைக்கண	...	409	முதிருமார	...	306
மங்கைகிறு	...	71	முத்துக்குச்	...	134
மஞ்செனுங்குழ	...	58	முத்துத்தெறிக்க	...	226
மந்தைக்கடைக்	...	272	முத்துநவ	...	392
மருக்குல	...	194	முத்தைத்தரு	...	5
மருமலரி	...	104	முத்தோலை	...	370
மருமல்லி	...	416	முத்துதமிழ்	...	35✓
மருவறு	...	305	முறுகுகாள்	...	169
மருவுமஞ்சி	...	330	முருகுசெறிசுழலவிழ	...	134
மருவுமலர்	...	309	முருகுசெறிசுழற்சொரு	...	318
மருவேசெறித்	...	156	முருகுசெறிசுழன்முகி	...	98
மலரணி	...	131	முலைபுளக	...	227
மலரணை	...	382	முலைமுகந்தி	...	72
மலைமுகைச்	...	223	முலையமறைத்	...	299
மனத்தின்பங்	...	27	முல்லைக்கு	...	231
மனநினை	...	392	முழுவிவட	...	233

முப்புற்றுச்	...	73	வாதம்பித்தமி	...	136
முலங்கிள	...	135	வாதனை	...	382
முலமந்திர	.	82	வாரணந்தனை	...	81
முளும்வினை	..	61	வாரணமுகங்	...	375
மேகமெனுங்		263	வாழுற்ற	...	170
மேகமொத்த	...	361	வாருற்றெழு	...	228
மைக்கணிக்கன்	...	297	வார்குழலைச்	...	154
மொகமொகென	...	412	வார்குழையை	...	375
மொழியிறங்	...	362	வாலவய	...	403
மோதியிறுகி	.	263	வானவராதி	...	399
வங்கம்பெறு	...	227	வானேர்	...	404
வசனமிக	...	144	விடமடைசு	...	3
வஞ்சகலோப	...	179	விடமுமமு	...	319
வஞ்சங்கொண்	...	62	விடமுமவடி	...	171
வஞ்சத்துட	..	73	விடுமத	...	363
வடத்தை	...	10	விதமிசைந்	...	137
வடவையன	...	363	விதிபோது	...	33
வடிவதுநீ		420	விதியதாக	...	364
வட்டவாட்	...	197	விர்த்தி	...	74
வண்டார்	...	266	விந்துப்புள	...	364
வதனசரோ	..	424	விரகொடு	...	329
வந்துவந்து	...	62	விரித்த	...	172
வரதாமணி	...	144	விரைமருவு	...	105
வரிக்கலை		453	விலைக்கு	...	308
வரிசேர்ந்	...	186	விளையிறுக்	...	121
வரித்தகுங்	.	406	விழியால்	...	159
வரியார்	...	74	விறல்மா	...	34
வரிவிழி	...	372	வினைக்கின	...	195
வருத்தங்காண	..	274	வீறமத	...	374
வருமயிலொத்	...	436	வீறுபுழு	...	367
வரைத்தடங்	...	15	வெங்களம்	...	33
வரைவில்	....	234	வெஞ்சரோ	...	63
வலிவாத	..	368	வெடுத்த	...	298
வள்ளமுகைப்	...	393	வெருட்டி	...	249
வறுமைப்பாழ்	...	177	வெற்பென	...	400
வனசமொத்த	...	371	வெற்றிசெய	...	229
வாசித்தநூல்	...	270	வேதத்திற்	...	370
வாசித்துக்கா	...	248	வேயிசைந்தெழு	...	83
வாட்படச்	...	408	வேலைதோற்க	...	402
வாதமொடு	...	176	வேழமுண்ட	...	410

உ

முருகக்கடவுள் குணை.

திரு அருணை.

ஆசிரிய விருத்தம்.

ஹமயி லேறிவினை யாடுமுக மொன்றே
 ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகமொன்றே
 கூறுமடி யார்க்கள்வினை தீர்க்குமுக மொன்றே
 குன்றுருவ வேல்வாங்கி கின்றமுகமொன்றே
 மாறுபடு துரைவ தைத்தமுக மொன்றே
 வள்ளியைம னம்புணர வந்தமுகமொன்றே
 ஆறுமுக மானபெருள் நீயருளல் வேண்கும்
 ஆதயந னைசைம பங்க்தபெரு மாளே.

(*)

கேலுவயி லுர் அருணை.

உ
கணபதி துணை.

முருகக்கடவுள் துணை.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

விநாயகர்துதி.

தத்தன தனதன தத்தனதனதன
தத்தனதனதன தனதான.

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல்பொரி

கப்பிய கரிமுக

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ

கற்பக மெனவினை

மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்

மற்பொரு திரள்புய

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு

*முத்தமி முடைவினை முற்படுத்கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சது பொடிசெய்த

அத்துய ரதுகொடுத்குப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை

அக்குற மகளுடன் அச்சிய முருகனை

அக்கண மண்மருள்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.

னடிபேணிக்

கடிதேகும்

மகயானை

பணிவேனே

முதல்வோனே

அதிதிரா

இயமாகி

பெருமானே. (க)

*முத்தமிழுடைவு - பாடல்களை. †கிரி - மேருமலை.

†சுப்பிரமணி - முருகக்கடவுள்.

இக்கவி முடிபு.

*ரிமுகன் அடிபேணி...அடியவர் புத்தியிலுறைபவ! கற்பகம்! என, வினை...எகும் (ஆதலால் யான்) ...அரன் மகன்...மதயானே (ஆகிய) மத்த எவயிறனை, உத்தமிபுதல்வனை...மலர்கொடுபணிவேன். (என் செய்து, எதன் டொருட்டுப் பணிவேன் எனின்) ...முதல்வோனே! ...அத்திரா! ...பெருமானே! (எனத்ததிசெய்து, எடுத்துக்கொண்ட துதியாகிய இந்நால் இடைபூ நின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டிப் பணிவேன் என்க)

சுத்ததனத் தானதனத் தனதான.

*உம்பர்தருத் ததேனு †மணிக்	கசுவாகி
முண்கடலிற் றேனமுதத்	துணரவூறி
இன்பரரத் தேபருகிப	பலகாலும
என்றனுயிர்க் கரதரவற்	றருள்வாயே
தம்மீதனக் காகவனத்	தனைவோனே
தந்தைவலத் தாலுள்ளைக்	கனிபோனே
வன்பர்தமக் கானநிலைப்	பெருமோனே
ஐந்துகாத் தானமுகப்	பெருமானே (உ)
தந்தைவ தந்தைவ தந்தைவ தந்தைவ	
தந்தைவ தந்தைவ தந்தைவ தந்தைவ	

பக்கறைனி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டடை

‡பகூயெனு முகர தூ	கமுப பீப
பக்குவம் வர்த்தொடையும் *அக்குவடு புக்கொர்தொனை	
பட்டுருவ விட்டருள்கை	வடிவேலும்
திக்கதும திக்கவரு † குக்குடமும் ரட்சை தரு	
சிறந்தியு முற்றியப	விருதோரும்

* உம்பர்தரு - சந்தனம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் என்னும் தெய்வ விருகங்கள். †தேனு - காபசேனு என்னும் செய்வப்பசு. ‡மணி - சிந்தாமணியென்னும் செய்வதரதகம் இம்மூன்றும் தம்மையடைந்தோர்க்கு அவர்கள் விருமயிப பொருள்களைத் தரவல்லன. ‡பகூ - மயில். || தூகம் - குகிறை. || பீபம் - கடம்ப.

* அக்குவடு - கிரவுஞ்சகிரி. † குக்குடம் - கோழி.

செப்பதியும் வைத்தயர்தி ருப்புகழ்னி ருப்பமொடு.

செப்பென வ னக்கருள்கை

மறவேனே

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடனெய்

எட்பொரிய வற்றுவரை

யினநீர்*வண்

டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள

ரிப்பழமி டிப்பல்வகை

தனிமலம்

பிக்கஆடி சிற்கடலை பட்சனமெ னக்கொறொரு

விக்கினா மர்த்தனெனு

மருள்முடி

வெற்புக்குடி லச்சடிவ விற்பரம ரப்பரநுள்

வித்தகம ருப்புடைய

பெருமானே. (௩)

தனதனன தான தனதனன தான

தனதனன தான தனதான.

விடமடைசு வேலை யமர்ப்படை நூலம்

விசையன்விடு பாண

மெனவேதான்

விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்

வினையின்வின வேது

மறியாதே

† கடியுலவு பாயல் பகவிரவெ னுது

கலவிதனின் மூழ்கி

வறிதாய

கயவனறி வீன விவனுமுயர் நீடு

கழலிணைகள் சேர

அருள்வாயே

இடையர்சிறு பால்நெய் திருடிநெடி தேக

இறைவன்மகள் வாய்மை

யறியாதே

இதயமிக வாடி யுடையரீனே நாட

கணபதியெ னுமம்

முறைகூற

அடையலவ ராவி வெருவாடி கூர

அசலுமறி யாம

லவரோட

அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி நாட

அறிவருளும் ஆனை

முகவோனே. (௪)

திருப்புகழ்.

தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன
தன்ன தனதன தத்தன தத்தன தனதான.

நினது திருவடி எத்திமயிற்கொடு

நினைவு கருதிடு புத்திகொடுத்திட

நிறைய அமுதுசெய் முப்பழமப்பழம்

நிகழ்பால்தேன்

நெடிய வளைமுறி யிக்கொடு லட்டுகம்

நிறனி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி

நிகரி லினிகந லிக்கனி வார்க்கமு

நிலாநீரும்

மனது மகிழ்வொடு கொட்டக எத்தொரு

மகர வலிநி மவத்தது திங்கர

வலிப கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை

வலயக

மருவு மலப்புனை * தொத்திர சொற்கொடு

வாவகை † குழைவிடி ‡ தொப்பண குட்டொடு

வன : பரிபுர பொற்புக அர்ச்சனை

மறவேனே

வென்னதெனதென தெத்தெனெ னப்பல

சிறிய § அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்

திரளு முறுசதை பித்தரி னாக்ருடல்

செறிஷனை

செரும வுதரகி ரப்புசெ ருக்குட

னிரைய வரவரி றைத்தக ளத்திடை

திமித திமிதிமி மத்தனி டக்கைகள்

செகசேசே

எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்

துடிக லிடிமிக வொத்துமு முக்கிட

டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தனி

லெழுமோரை

இசலியலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பரிபாவி சுற்றுக டித்திட

எதிரும்நிசிர ரைப்பெலியிட்டருள் பெருமானே. (நி)

* தொத்திர சொற்கொடு - தோத்திரசொல் கொண்டு.

† குழை - காது.

‡ தொப்பணம் - தோப்பணம், தோப்பகரணம்,

§ அறுபதம் ௪௪.

திருப்புகழ்.

நூல்.

தத்தத்தன தத்தத்தன தன
தத்தத்தன தத்தத்தன தன
தத்தத்தன தத்தத்தன தன தன தன.

1. முத்தைத்தரு பத்தித்திருநகை

*அத்திக்கியா சத்திச்சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக்குருபர

எனவேரதும்

முக்கட்பர மற்குச் ட சுருதியின்

முற்பட்டது ட சுற்பித் திருவரு

முப்பத்துமு வர்க்கத்தமரு

மடிபேணர்

பத்துத்தலை தத்தக்கணை ட தொடு

ஒற்றைக் கிரி மத்வதப்பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத்திகிரி

விரவாகரீ

பத்தற்கிர தத்தைக்கடவிய

*பச்சைப்புயல் மெச்சத்தகுபொருள்

பகஷத்தொடுகஷித்தருள்வது

மொருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப்பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப்பயிரவி

திக்கொக்கர டிக்கக்கழுகொடு

கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப்பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத்தொகுதொகு

சுதரப்பவு ரிக்குத்திரிகடக

எனவேரதக்

* அத்தி - செய்வ யானை.   † சுருதியின் முற்பட்டது - பாணவம்.
‡ இருவர் - பிரமலிட்டினுக்கன்.   § தொட்டு எனற்பாவது கொடு எனத்
தொருக்கப்பட்டது. || கிரிமத்தைப் பொருது - மந்தாகிரியாகிய மத்தைத்
கொண்டு (திருப்பாற்கடலைக்) கடைத்து.   ¶ பத்தல் - உருக்கணன்,
‡ பச்சைப்புயல் - விட்டினு.

திருப்புகழ்.

கொத்துப்பழை கொட்டக்களமிசை

குக்குக்குகு, குக்குக்குக்குகு

குத்திப்பழை புக்குப்பிடியென

முதுகூலக

கொட்புற்றெழ நட்பற்றவுணரை

வெட்டிப்பலியிட்டுக்குலகிரி

குத்குப்பா - வெரத்துப்பொரவல பெருமானே.

இதன் முடிபு

அத்திக்கிறை! ...சாவண; ...குருபர! எனவோதும் பரமற்கு ...கற்பித்த, இருவரும்...அமரரும் அடிபேண, ...பயிரலிகடிக்க, -கழுத ஆட, ...அட்பயிரவர் ...ஓத, பறைகொட்ட, ...கூகை புக்குப்பிடிபென, ...அவுணரைவெட்டிப் பலியிட்டு, ...கிரிகுத்துப்பட்ட ...டொரவலபெருமானே!...தலைத்தக் கணைதொட்டு, ...கிரிமத்தைப்பொருது, ...பகல்...இராக ...இரத்ததைக்கவிய பச்சைப்புயல் மெச்சத்தகு பொருளே! (நீ எளியேனை) இரக்கித்தருளும் ஓர் நாளும் (உனதோ?)

முருகக்கடவுளின் முக்கிய திருப்பதிகள் ஆறனுள்

முதலாவது

திருப்பரங்குன்றம்.

தனனதந்த தத்தத்த தந்த

தனனதந்த தத்தத்த தந்த

தனனதந்த தத்தத்த தந்த தனதான.

2 கருவடைந்து பத்துற்றதிங்கள்

வயிறிருந்து முற்றிப்பயின்று

கடையில் வந்து தித்துக்குழந்தை

வடிவாகிக்

கமுனியங்கெடுத்துச்சுரந்த

முலை*யருந்து விக்கக்கிடந்து

கதறியங்கை கொட்டித்தவழந்து

நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச்சதங்கை

யிடுக்குதம்பை பொற்சட்டிதண்டை

அவையணிந்து முற்றிக்கிளர்ந்து

வயிதேற்றி

* அருந்துவிண் - அருந்த - ஊட்ட. † குதம்பை - காதணி.

ஆரியபெண்கள் நட்பைப்புணர்ந்து
 பிணியுழன்று சுற்றித்திரிந்த
 தமையுமுன்குரு பைச்சித்தமென்று பெறுவேனோ

இரவியிர்த்தன் வெற்றிக்குரங்கி
 னரசரென்று மொப்பற்ற *வுந்தி
 ிலைவன†என்கி னக்கர்த்தனென்றும் நெடுநிலன்

சரியதென்றும் நுத்தற்சிறந்த
 அனுமனென்றும் ஒப்பற்றஅண்டர்
 சவருமிந்த வார்க்கத்திலவந்து புனமாவ

ஆரியதன் ட டைக்கர்த்தரென்று
 அசுரர்த்தங்கி டைக்கட்டைவென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்றபண்ணின் மருகோனே

அயலையும்பு டைத்துச்சினந்தி
 விலகமும்ப டைத்துப்பரிந்துள்
 அருள்பரங்கி ரிக்குட்சிறந்த பெருமாளே.

தனத்தத்தன தனதன தனதன
 தனத்தத்தன தனதன தனதன
 தனத்தத்தன தனதன தனதன தனதன

3 உரைத்தினந்தொழு திலனுநதியல்பினை
 உரைத்திலன்பல மலர்கொடுநடியினை
 உறப்பணிர்தில னொருதவமிலனுந தருள்மாறு

உளத்துளன்பின ருறைவிடமறிகிலன்
 விருப்பொடுன்சிக ரமும்வலம்வருகிலன்
 உவப்பொடுன்புகழ் துதிசெயவிழைகிலன் மலைபோலே

கனைத்தெழும்பக டதுபிடர்மசைவரு
 கறுத்தவெஞ்சின நீமறவிதனுழையினர்
 கதித்தடர்ந்தெறி||கயிறடு||கதைகொடு பொருபோதே

* உந்தியிரைவன் + பிரமன். † எண்கிணத்தந்தன் - காழிமுகமுள்ள
 சகம்புலான். ‡ படுகி - எருமைக்கடா. § மீறல் - யான். || கயிறு - பாசம்
 || கதை + தண்டாயுதம்.

அ

திருப்புகழ்.

கலக்குறுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
கருத்துநைந்தல முறுபொழுதளவைகொள்
கணத்திலென்பய மறமயில்முதுகினில் வருவாயே

* வினைத்தலந்தனி லலகைகள் குதிகொள்
விழுக்குடைந்துமெ யுகுதசைகழுகுண
விரித்தகுஞ்சிய ரெனுமவுணரையமர் புரிவேலா

மிகுந்தபண்பயில் குயில்மொழியழகிய
கொடிச்சிசுங்கும முகைமுகடுமுநறை
விரைத்தசந்தன ம்ருகமதபுவரை யுடையோனே

† தினத்தினஞ்சதுர் மறைமுனிமுறைகொடு
புனற்சொரிந்தலர் பொதியவினவரொடு
சினத்தைநிந்தனை செய்முனிவர்தொழ மகிழ்வோனே

தெனத்தெனந்தென எனவரியளிநறை
தெவிட்டஅன்பொடு பருகியர்பொழில் திகழ்
திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமானே. (உ)

அருக்குமங்கையர் மலராடிவருடியெ
கருத்தறிந்தபி னரைதனிலுடையினை
அவிழ்த்துமங்குள அரகிலைதடவியு நிருடோளுந்

றனைத்துமங்கையி னடிதொறுநகமெழ
வுதட்டைமென்று பவிடுகுறிகளுமிட
அடிக்களந்தனில் மயில்குயில்புறவென மிகவாய்விட்

டுருக்குமங்கியின் மெழுகெனவுருகிய
சிரத்தைமிஞ்சிடு மனுபவமுறுபலம்
உறச்சுகையின்கனி நிகரெனஇலகிய தனமேல்வீழ்ந்

துருக்கலங்கிமெ யுருகிடவமுதுகு
பெருத்தவுந்தியின் முழுகிமெயுணர்வற.
வுழைத்திடுங்கன கலவியைமகிழ்வது தவிர்வேனே

* வினைத்தலம் - போர்க்களம். † தினந்தின மெனற்பாலது சந்தம்
போக்கி தினந்தினமென விரார்ப்பட்டது.

திருப்பரங்குன்றம்.

க

இருக்குமந்திர மொழிவகை * முனிபெற
 வுரைத்தசம்பரம சரவணபவகுக
 இதத்தஇங்கித மிலகியஅறுமுக எழில்வேளென்
 றிலக்கணங்களு மியலிசைகளுமிக
 விரிக்குமம்பல மதுரிதகவிதனை
 யியற்றுகெந்தமிழ் விதமொடுபுயமிசை புனைவோனே
 செருக்குமம்பல மிசைத்தனிலசைவுற
 நடித்தசங்கரர் வழிவழியடியவர்
 திருக்குருந்தடி யருள்பெறஅருளிய குருநாதா
 திருக்குழந்தையு மென அவர்வழிபடு
 குருக்களின்திற மெனவருபெரியவ
 திருப்பரங்கிரி தனிலுறைசரவண பெருமானே. (ந.)

5. கறுக்குமஞ்சன விழியினை அயில்கொடு
 நெருக்கிநெஞ்சற எறிதருபொழுதொரு
 கனிக்குளின்சுவை யமுதுகுமொருசிறு நகையாலே
 † களக்கொழுங்கலி வலைகொடுவிசிறியும்
 மனைக்கெழுந்திரு மெனமனமுருகவொர்
 கவற்சிகொண்டிட மனை தனிலழகொடு கொடுபோகி
 நறைத்தபஞ்சனை மிசையினில்மனமுற
 அனைத்தகந்தனி லினைமுகையெதிர்பொர
 நகத்தமுந்திடஅமுதிதழ்பருகியு மிடறாடே
 நடித்தெழுங்குரல் குமுகுமுகுவென
 இசைத்தான்கொடு மனமதுமறுகிட
 நழுப்புநஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருள்வாயே
 நிறைத்தெண்டிறை மொகுமொகுமொகுவென
 வுரத்தீகஞ்சுகி முடிநெறுநெறுவென
 நிறைத்தஅண்டமு கிடுகிடுகிடுவென வரைபோலும்

* முனி - அகத்தியர். † களக்கொழுங்கலி-வளமானகண்டத்தொனி.
 ‡ ஆகம் என்பது அசம் எனத்திரிந்தது. ஆகம் - மார்பு. § கஞ்சுகி - பாம்பு-
 அதாவது ஆவிநிசைவுள்.

* விவத்திண்கழல் திசுசரநுரமொடு

சிரக்கொடுங்குவை மலைபுரைதரஇரு

நிணக்குழம்பொடு குருதிகள்சொரிதர

அடுதிரா

திறற்கருங்குழ லுமையவள ருளுறு

புழைக்கைமன் கட கயமுகமிகவுள

சிவக்கொழுந்தன கணபதியுடன்வரு

மினையோனே

சினத்தொடுஞ்சும னுதைபடநிறுவிய

பரற்குளன்புது புதல்வநன்மணியுரு

தீருப்பரங்கிரி தனி லுறைசரவண பெருமாளே. (ச)

6. வடத்தையெனிய புளகிதவனமுறை

தனைத்திறந்தெதிர் வருமினையுர்களுயிர்

மயக்கியைங்கணை மதனையொருஅரு

மையினாலே

† வருத்திவஞ்சக நினைவொடுமெலமெல

நகைத்துநண்பொடுவருமிருமெனவுரை

வழுத்தியங்கவ ரொடுசருவியுமுடல் தொடுபோதே

விடத்தையென்றிடு படைவிழிகொடுமுள

மருட்டிவண்பொருள் கவர் பொழுதினில்மயல்

விருப்பெனும்படி மடிமிசையினில்விழு. தொழில் தானே

வினைத்திடும்பல கணிகையர்தமதுபொய்

மனத்தையநம்பிய சிறியனை வெறியனை

விரைப்பதந்தனில் அருள்பெற்றினைகுவ துளதோதான்

குடத்தையென்றிரு கிரியெனஎழில்தள

தளத்தகொங்கைகள் மணிவடமணிசிறு

குறக்கரும்பின்மெய் துவள்புயனெனவரு வடிவேலா

குறைக்கருங்ஙசடல் திருவணையெனமுனம்

அடைத்திலங்கையி னதிபதிநிசுசரர்

குலத்தொடும்பட வொருகணைவிடுமிரி மருடிகாளே

* நிவந்த - நிவந்த, வினங்கிய   † சமன் - ய.ன்.   ‡ வருத்தி + வருஷி
ந்த.   § வருமிரும் - வாரும் இரும்.

திடத்தெதிர்ந்திடு மசுரர்கள் பொடிபட
 அயிற்கொடும்படை விடுசரவணபவ
 திறற்குகன்குரு பரனெனவருமொரு முருகோனே
 செழித்ததண்டலை தொறுமிலகியகுட
 வளைக்குலந்தரு தரளமுமிகுமுயர்
 திருப்பரங்கிரி வளநகர்மருவிய பெருமானே. (ரு)

தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்ததந் தந்தத் தத்தன தத்தந்
 தனத்ததந் தத்தந் தத்தன தத்தந் தனதான.

7. பதித்தசெஞ்சந்தப் பொற்குடரித்தம்
 பருத்துயர்ந்தண்டத் திற்றலைமுட்டும்
 பருப்பதந்தந்தச் செப்பவையொக்குந் தனபாரம்

*படப்புயங்கம்பற் கக்குகடுப்பண்
 செருக்குவண்டம்பப் பிற்கயலொக்கும்
 பருத்தகண்கொண்டைக் கொக்குமிருட்டென் றிளைஞோர்கள்

துதித்துமுன்கும்பிட் டிற்றதுரைத்தன்
 புலக்கநெஞ்சஞ்சச் சிற்றிடைசுற்றுந்
 துகிற்களைந்தின்பத் தூர்க்கமனிக்குங் கொடியார்பால்

துவக்குணும்பங்கப் பித்தனவத்தன்
 புனிக்குளென்சிற்தைப் புத்திமயக்கந்
 துறக்கநிந்தண்டைப் பத்மமெனக்கென் றருள்வாயே

குதித்துவெண்சங்கத் தைச்சுறவெற்றுங்
 கடற்கரந்தஞ்சிப் புக்கவரக்கன்
 குடற்சரிந்தெஞ்சக் குத்தினிதிர்க்குங் கதிர்வேலா

குலக்கரும்பின்சொற் றத்தையிப்பப்பெண்
 தனக்குவஞ்சஞ்சொற் ற்பொச்சையிடைக்குங்
 குகுக்குகுங்குக்குக் குக்குக்குக்குங் குகுக்கூட

* படப்புயங்கம் பல்க்குகடு, பண்ணெருக்கு வண்டு, அம்-பு, அப்பிற்கயல் எனப்பிரிக்க. † இப்பெண் - தெய்வயானை. ‡ பொச்சையிடை - காட்டி னிடத்தில்.

திதித்திதிர்திர்தித் தித்தியெனக்கொம்

பதிர்த்துவெண்சண்டக் கட்கம்விதிர்த்துந்

திரட்குவிந்தங்கட் பொட்டெழுவெட்டுங் கொலைவேடர்

தினைப்புனஞ்சென்றிச் சித்தபெணக்கண்

டுருக்கரந்தங்குக் கிட்டியணைத்தொண்

திருப்பரங்குன்றிற் புக்குளிருக்கும் பெருமானே. (௫)

தந்தனந் தந்ததன தந்தனந் தந்ததன

தந்தனந் தந்ததன தனதான.

8. மன்றலங்கொந்துமிசை தெந்தனந்தெந்தனென

வண்டி னங்கண்டொடர்

குழல்மாதர்

மனாடிந்*தொண்டையழு துண்டுகொண்டன்புமிக

வாழ்நிடுங்கும்பகன

தனமார்பில்

ஒன்றஅம்பொன்றுவிழி கன்றஅங்கங்குழைய

உந்தியென்கின்றமடு

விழுவேனை

உன்சிலம்புங்கனக தண்டையுங்கிண்கிணியும்

ஒண்கடம்பும்புணையும்

அடிசேரார்

பன்றியங்கொம்புகம டம்புயங்கஞ்சரர்கள்

பண்டையென் பங்கமணி

பவரீசேயே

பஞ்சரங்கொஞ்சக்கிளி வந்துவந்தைந்துகர

பண்டிதன் தம்பியெனும்

வயலூரா

சென்றுமுன்குன்றவர்கள் தந்தபெண்கொண்டுவளர்

செண்பகம்பைம்பொன்மலர்

செறிதோலை

திங்களுஞ்செங்கதிரு மங்குலுந்தங்குமுயர்

தென்பரங்குன்றிலுறை

பெருமானே. (௭)

தந்தனர் தனந்தந்த
தந்தனர் தனந்தந்த
தந்தனர் தனந்தந்த தனதான.

9. சந்தனர் திமிர்ந்தனைந்து

குங்குமங் கடாம்பிலங்கு

சம்பகஞ் செழிந்திலங்கு

திரடோளும்

தண்டையஞ் சிலம்பலப்ப

வெண்டையஞ் சலன்சலென்று

சந்தமன் சதங்கைகொஞ்

மயிலேறி

திந்திமிர் திமிந்திமிருகி

தந்தனர் தனந்தனென்று

சென்றசைந் துகந்துவந்து

க்ருபையோடே

* சிந்தையங் குலம்புகுந்து

சந்ததம் புகழ்த் துணாந்து

செம்பதம் பணிந்திரென்று

மொழிவாயே

அந்தமன் திகொண்ட லங்கை

வெந்தழிந் திடும்பகண்டன்

அங்கமுங் குலைந்தரங்கொள்

பொடியாக

அம்பகும் பனுங்கலங்க

வெஞ்சினம் புரிந்துகன்ற

அம்புகொண்டு வென்றகொண்டல்

மருகோனே

இந்துவுங் கரந்ததும்பை

கொன்றையுஞ் சலம்புனைந்தி

டும்பரன் சிலம்பமர்ந்த

குமரேசா

† இந்திரன் பதம்பெறண்டர்

தம்பயங் கடிந்துமுந்த

எங்கணுங் கமழ்ந்திருந்த

பெருமானே. (அ)

* சிந்தைய அம் குலம் - மனமாயிடு அழகிய கோவில்.

† இந்திரன் பதம்பெற அண்டர் எனப்பிர்தல். அகம் கொழுந்தன் விளங்க.

தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன தந்தந்தன
தந்தந்தன தந்தந்தன தனதான.

10. * எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்கனில்
என்றுந்துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே
இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங்கழல் தந்தும்பினை
†யென்றும்படி பந்தங்கெட மபிலேறி
வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புனி யெங்குந்திசை
மண்டும்படி நின்னுஞ்சுட ரொலிபோலும்
வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி நெஞ்ரன்துக னென்றுங்கொளும்
வண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ
தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்ரங்கொடு
தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணிமாரம்
சந்தந்தொனி கண்டும்புய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி
சம்புந்தொழ நின்னுந்தினம் னினையாடும்
கந்தன்குக னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு ‡மன்பன்கனி
கண்டியந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் தங்கும்பொழில்
கந்தங்கொள்ப ரங்குன்றமர் பெருமானே. (கூ)

தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன தனதான.

11. சருவும்படி §வந்தன னிங்கித
மதனின்றிட அம்புலி யுஞ்சடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர்கண்களின் வசமாகிச்
சயிலங்கொளு மன்றல் பொருந்திய
பொழிலின்பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சனை துன்றியெ முந்திட இதமாவே

* எந்தன், இது எனறன் என்பதன மருஉ. † என்றும்படி - எப்போதும்போல. ‡ அன்-ன் - நக்கிரர். § வந்தனன் என்பது வந்து என்னும் பொருளைத்தரும் முற்றெச்சம்.

இரவும்பக லந்தியுநின்றிடு

சூயில்வந்திசை தெந்தெனவென்றிட

இருகண்கள் து யின்றிடலின்றியும்

அயர்வாகி

இவனெஞ்சு * பதன் பதனென்றிட

மயல்கொண்டு வ ருந்தியவஞ்சகன்

இனியுன்றன்ம லரந்திலகும்பதம்

அடைவேளை

திருவொன்றிவி ளங்கிய† அண்டர்கள்

மனையின் தயி ருண்டவனெண்டிசை

திகழும்புகழ் கொண்டவன் ‡ வண்டமிழ் பயில்வோர்பின்

திரிகின்றவன் மஞ்சநிறம்புனை

பவன்மிஞ்சுதி நற்கொள வென்றடல்

செயதுங்கழு குந்தன்மகிழ்ந்தருள்

மருகோனே

மருவுங்கடல் துந்துமியுங்குட

முழவங்களுக்கு மின்குமினென்றிட

வள மொன்றிய செந்திலில்வந்தருள்

முருகோனே

மதியுங்கதி ரும்புயலுந்தின

மறுகும்படி அண்டநிலங்கிட

வளர்கின்றப ரங்கிரிவந்தருள்

பெருமாளே. (௧0)

நனத்தனர் தந்ததான தனத்தனர் தந்ததான

தனத்தனர் தந்ததான தனதான.

12. வரைத்தடங் கொங்கையாலும் வளைப்படுஞ் செங்கையாலும்

மதர்த்திடுங் கெண்டையாலும்

‡ அனைவோரும்

* பதன்பதனென்றிட-பதைபதைக்க. † அண்டர்-இடையர்

‡ வண்டமிழ்பயிலவோர்பின் திரிகின்றவன் என்றது: —

“கண்வண்ணன் போவென்றான் காமருபூங் கச்சி

மணிவண்ணா நீகிடக்க மேண்டாம்— துணிவொன்றிசை

செங்காப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுந்நன்

பைநாகப் பாப்சுருட்டிக் கொன்.” என்றதிரும்பிசையாழ்வார் பின்சென்றதை

‡ அனைவோரும் வடிச்செய்தொண்டை — பலராலும் வடிப் படுத்தப்படும்

கொண்டைவக்களி யொத்த இதழ்.

வடுச்செயுந்தொண்டையாலும்* விரைத்திடுங்கொண்டையாலும்

மருட்டிடுஞ் சிந்தைமாதர்

வசமாகி

எரிப்படும் பஞ்சுபோல மிகக்கெடுந் தொண்டனேனும்

†இனற்படுந் தொந்தவாரி

கரையேற

இசைத்திடுஞ் சந்தபேத மொலித்திடுந் தண்டைகூழும்

இணைப்பதம் புண்டரீக

மருள்வாயே

சுரர்க்குலஞ் சஞ்செய்கூரன் ‡இனக்ரவுஞ் சந்தவேடு

துளக்கெழுந் தண்டுகோள

மனவாகத்

தூரத்தியன் றிந்தரலோகம் அழித்தவன் சம்பரதாயம்

கூடப்பருஞ் சண்டவேலை

விடுவோனே

செருக்கெழுந் தும்பர்சேனை துளக்கவென் றண்டமூடு

தெறித்திடுஞ் சங்கபாணி

மருகோனே

தினைப்புனஞ் சென்றுலாவு குறத்தியின் பம்பராவு

திருப்பரங் குன்றமேவு

பெருமானே. (கக)

தனத்தனத்தந்தன தனத்தனத்தந்தன

தனத்தனத்தந்தன தந்ததான.

18. பொருப்புதுங்கொங்கையர் பொருட்கவர்ந்தொன்றிய

பிணக்கிடுஞ்சண்டிகள்

வஞ்சமாதர்

§புயற்குழன் றங்கமழ் || அறற்குலந்தங்கவிர்

முருக்குவன்செந்துவர்

தந்துபோகம்

அருத்திடுஞ்சிங்கியர் தருக்கிடுஞ்செங்கயல்

அறச்சிவந்தங்கையில்

அன்புமேவும்

அவர்க்குழன் றங்கமு மறத்தளர்ந்தென்பயன்

அருட்* பதம்பங்கய

மன்புறந்தோ

யிருத்தனும்பங்கய னலர்க்கணன் சங்கரர்

விதித்தெனும்புகும்கிடு

கந்தவேனே

* விரை - மணம். † இனற்படுந்தொந்தவாரி - துன்பப்படுகின்ற வினைத் தொடர்புள்ள பிறவிக்கடல். ‡ இன - இனமையாகிய. § புயல்குழன் ற அம் குழம் எனப்பிரிக்க. || அறல் - சருமணம். || செவ்வகைப்பொருளில். || பதப்பங்குமெனப்பாலது உத்தரோக்கி இயல்புவிற்று. † எனும் - எண்ணும்.

இடுக்கண்டந் துஞ்சம ணரைப்பெருந்திண்கழு
 மிசைக்கிடுஞ்செந்தமி முங்கவாயா
 செருக்குதண்சம்பக வனத்திடங்கொங்கொடு
 திறற்செழுஞ்சந்தகில் னன்றிநீடு
 தினைப்புனம்பைங்கொடி தனத்துடன்சென்றனை
 திருப்பரங்குன்றுறை தம்பிரானே. (கஉ)

தனத்தத்தந்தனர் தனத்தத்தந்தனர்
 தனத்தத்தந்தனர் தனதான.

14. தடக்கைப்பங்கயங் கொடைக்குக்கொண்டல்தண்
 டமிழ்குத்தஞ்சமென் றுலகோரைத்
 தலித்துச் சென்றிறந் துளத்திப்புண்படுந்
 தளர்ச்சிப்பம்பரந் தனையுசற்
 கடத்தைத்துன்பமண் சடத்தைத்துஞ்சிடுங்
 கலத்தைப்பஞ்சஇந் த்ரியவாழ்வைக்
 கணத்திற்சென்றிடந் திருத்தித்தண்டையங்
 கழற்குத்தொண்டுகொண் டருள்வாயே
 படைக்கப்பங்கயன் துடைக்கச்சங்கரன்
 புரக்கக்கஞ்சைமன் பணியாகப்
 பணித்துத்தம்பயந் தணித்துச்சந்ததம்
 பரத்தைக்கொண்டிடுந் தனிவேலா
 குடக்குத்தென்பரம் பொருப்பிறற்குமங்
 குலத்திற்கங்கைதன் சிறியோனே
 குறப்பொற்கொம்பைமுன் புனத்திற்செங்கரங்
 குவித்துக்கும்பிடும் பெருமானே.

தந்தனர் தந்தத் தனதான.

15. சந்ததம்பந்தத் தொடராலே
 சஞ்சலந்துஞ்சித் திரியாதே
 கந்தனென்றென்றுற் றுனைநாளும்
 கண்டுகொண்டன்புற் றிடுவேனே

* தந்தியின்கொம்பைப் புணர்வோனே

ஏங்கரன்பங்கிற்

செந்திலங்கண்டிக்

தென்பரங்குன்றிற்

† சிவைபாலா

கதிர்வேலா

பெருமானே. (௧௪)

தனதந்தன தந்தன தந்தன தனதந்தன தந்தன தந்தன
தனதந்தன தந்தன தந்தன — தனதான.

16. கனகத்திரள் கின்றபெருங்கிரி தனில்வந்துத கன்தகனென்றிடு
கதிர்மிஞ்சிய ‡ செண்டையெறிந்திடு கதியோனே
§ கடமிஞ்சிய னந்தவிதம்புணர் கவளந்தனை புண்டுவளிந்திடு
கரியின்றுணை யென்றுரிற்றந்திடு முருகோனே
|| பனகந் குயில் கின்றதிறம்புனை கடல்முன்புக டைந்தபரம்பரர்
படரும்புய லென்றவரன்புகொள் மருகோனே
பலதுன்பமு முன் றுகலங்கிய சிறியன்புல யன்கொலையன்புரி
பவமின்றுக ழிரதிடவந்தருள் புரிவாயே
அனதன்பெயர்நின் றுருளுந்திரிபுரமுந்திரிவேன்றிடகின்புடன்
அழலுந்தர குந்திறல்கொண்டவர் புதல்வோனே
அடல்வந்துமுழங்கியிடும்பறை டுடுண்டுடுண்டுண்டுண்டென
அதிர்கின்றிட அண்டநெரிந்திட வருகூரர்
மனமுந்தழல்சென்றிடவன்றவருடலுங்குடலுங்கிழிகொண்டிட
மயில் || வென்றனில் வந்தருளுங்கன பெரியோனே
மதியுங்கதி ருந்தடவும்படி யுயர்கின்றவ னங்கள்பொருந்திய
வளமொன்றுப ரங்கிரிவந்தருள் பெருமானே. (௧௫)

தானனதந்தன தந்தனத் தந்தன

தானனதந்தன தந்தனத் தந்தன

தானனதந்தன தந்தனத் தந்தன — தனதான.

17. காதடருங்கயல் கொண்டிசைந்தைம்பொறி

வாளிமயங்கம னம்பயந்தந்திருள்

கால்தரகிந்துனி சும்கிலங்கும்பொழு

தொருகோடி

* தந்தியின்கொம்பு - தெய்வயானை. † சிவை- பார்வதி. ‡ செண்டை-
செண்டாயுதத்தை. § கடம் - மதம். || பனகம் - பாம்பு. || வென் - மூதரு.

திருப்பரங்குன்றம்.

க்க

காய்கதிரென்றொளிர் செஞ்சிலம்புங்களை

யாழியுடன்கட கந்துலங்கும்படி.

காமனெடுஞ்சிலை கொண்டடர்ந்தும்பொரு மயலாலே

வாதுபுரிந்தவர் செங்கைதந்திங்கித

மாகநடந்தவர் பின்திரிந்துந்தன

மார்பிலமுந்தவ ணைந்திடுந்துன்பம

துழலாதே

வாசமிசூந்தக டம்பமென்கண்கிணி

மாலேகரங்கொளு மன்பர்வந்தன்பொடு

வாழுகிதம்புனை யும்பதந்தந்துன

தருள் தாராய்

போதிலுறைந்தருள் கின்றவன்செஞ்சிர

மீதுதடிந்துவி லங்கிடும்புங்கவ

போதவளஞ்சிவ சங்கரன்கொண்டிட மொழிவோனே

பூகமுடன்திகழ் *சங்கினங்கொண்டகி

ரீவமடைந்தைபு ரந்தரன்தந்தருள்

பூவைகருங்குற மின்கலந்தங்குப

னிருதோளா

திதகமொன்றினர் வஞ்சகந்துஞ்சியி

டாதவர்சங்கரர் தந்தவன்பும்பல

சேர்நிருதன்குல மஞ்சமுன்சென்றடு

திறலோனே

சீதளமுந்தும ணந்தயங்கும்பொழில்

சூழ்தரவிஞ்சைகள் வந்திறைஞ்சும்பதி

தேவர்பணிந்தெழு தென்பரங்குன்றுறை பெருமாளே,

* * சங்கினங்கொண்ட ரீவம் - சங்கின் அம் (அழகு) கொண்ட, அல்லது சங்கு இனங்கொண்ட சமுத்தம்.

இரண்டாவது
திருச்சீரலைவாய் என்கின்ற
திருச்செந்துார்.

தனதனதன தந்தனதந்தன
தனதனதன தந்தனதந்தன
தனதனதன தந்தனதந்தன தனதான.

18. கமலமாதாட னிந்திரையஞ்சரி

சொல்வொண்தம டந்தையர்சந்தன
களபசிதள கொங்கையிலங்கையி லிருபோதேய்
களவுதூல்தெரி வஞ்சனையஞ்சன
விழியில்மோகித கந்தசுகந்தரு
கரியவோதியி லிந்துமுகந்தனில் மருளாதே
அமலமாகிய சிந்தையடைந்தகல்
தொலைவிலாத அறம்பொருளின்பமும்
அடையவோதியுணர்ந்துத நந்தபின் அருள் தானே
அறியுமாறுபெ றும்படி யன்பினின்
இனியநாதசி லம்புலம்படும
அருணா ஆடக கிண்கிணிதங்கிய அடிதாராய்
குமரிகளாப யங்குரிதங்கி
கவுரிநீலேபாம்பரையாடுகை
முடிவேபோகினி சண்டினிகுண்டலி எமநயி
குறைவிலாருமை மந்தரியந்தரி
வெகுவிதாகம சுந்தரிதந்தருள்
குமரமூலிக முந்தியஐங்கர கணராயன்
மமவிராயக னஞ்சமீழ்க்கஞ்சகி
அணிகஜானன நிம்பனொரம்புலி
மவுலியானுறு சிந்தையுந்தரு வினையோனே
வனரும்வாழைய மஞ்சளாநிஞ்சியும்
இடைநிடைது நெருங்கியமங்கல்
மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்துணற்பெருமாளே.

19. * அளகபாரம லைந்துகுலைந்திட

வாதனம்வேர்வுது லங்கிரலங்கிட

அவசமோகம்வி லைந்துதனைந்திட

அணைமீதே

அருணவாய்கை சிந்தியசம்பரம

அடர்நகாநுதி பங்கவிதஞ்செய்து

அதரபானம ருந்திமருங்கிற

முறைமேல்விழ்ந்

கூனமுமவேறுப டும்படியொன்றிடு

மகளிர்தோதக இன்றின்முயங்குதல்

ஒரியுமாறுதெ ளிந்துளமன்பொடு

சிவயோகத்

துருகுஞானப ரம்பரதந்திர

அறிவினோர்கரு தங்கொள்கிலம்பணி

உபயசீதள பங்கயமென்கழல்

தருவாயே

இளகிடாவளர் சந்தனகுங்கும

கொப்பூரண கொங்கைநலம்புனை

யிரதிலேவன்பணி தந்தையும்அந்தனமறையோனும்

இனிதுறுதெதி ரிந்திரனண்டரும்

அரஹராசிவ சங்கரசங்கர

எனமிகாவரு நஞ்சினையுண்டவ

ரருள்பாலா

வளர்நிசாசரர் தங்கள்சிரம்பொடி

* பா லிரோதாபி டிங்குலசம்பரமன்

மகரவாரிக டைந்தநெடும்புயல்

மருகோனே

வளரும்வாழையு மஞ்சளமிஞ்சியும்

இடைவிடாதுநெ ருங்கியமங்கல

மகிமைமாநகர் செந்திலில்வந்துறை பெருமானே.

தந்ததானன தனதனதனதன

தந்ததானன தனதனதனதன

தந்ததானன தனதனதனதன தனதான.

20. பஞ்சபாதக முறுபிறையெயிறெரி

குஞ்சிகூர்விட மதர்விழிப்பிலவக

பங்கவாண்முக முடுகியநெடுகிய

திரிகுலம்

பந்தபாசமு மருவியகரதல
 நிஞ்சிநீடிய கருமுகிலுருவொடு
 பண்பிலாதொரு பகடதுமுதுகினில் யமராஜன்
 அஞ்சவேவரு மவதரமதிலொரு
 தஞ்சமாமென வழிவழியருள்பெறும்
 அன்றினுலுன தடிபுகழடிமையெ னெதிரேநீ
 அண்டகோளகை வெடி படஇடிபட
 எண்டிசாமுக மடமடநடமிடும்
 அந்தமோகர மயிலினிலியலுடன் வரவேணும்
 மஞ்சபோல்வள ரளகமுமிளகிய
 ரஞ்சிதாம்புத வசனமுநிலவென
 வந்ததூயவெண் முறுவலுமிருகுழை யளவோடும்
 மன்றல்வாரிச நயனமுமழகிய
 குன்றவாணர்த மடமகஸ்தடமுதை
 மந்தராசல மிசைதுயிலழகிய மணவாளா
 செஞ்சொல்மாதிசை வடதிசைகுடதிசை
 விஞ்சகீழ்திசை சகலமுமிகல்செய்து
 திங்கள்வேணியர் பல*தனிதொழுதுயர் மகமேரு
 செண்டுமோதின ரரசருளதிபதி
 தொண்டராதிபும் வழிவழிநெறிபெறு
 செந்தில்மாநக ரினிதுறையமரர்கள் பெருமானே.

தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத்
 தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத்
 தன்னதன தன்னதன தந்தத்தந்தத் தனநான.

21. † அமுதுததிவிடமுமிழு செங்கட்டிங்கட்
 பகனிவொளிர்வெளிநெயிறு தஞ்சற்குஞ்சித்
 தலையுமுடையவனரவ தண்டச்சண்டச் சமகோலை

* தனி* கோயில். † அமுதுஉததி - பாற்கடல்.

அதுவருகுமளவிலுயி ரங்கிட்டிங்குப்
 பறைதிமிலைதிமிர் தமிஞ் * தம்பட்டம் பற்
 கரையவுறவினரலற வுந்திசுசந்தித் தெருவுடே
 எமதுபொருளெ னுமருளை யின்றிக்குன்றிப்
 ிளவளவுதினையளவு பங்கிட்டுண்கைக்
 கிளையமுதுவசைதனிர இன் னைக்கன்றைக் கெனநாடா
 திடுககடிதெனுமுனாவு பொன்றிக்கொண்டிட்
 நடுநடுநடுநடுநடு நடுநடுநடுநடு
 டெனவகலுநெ ரிகருதி நெஞ்சத்தஞ்சிப் பகிராதோ
 குமுதபதிவகிரமுது சிந்தச்சிரதா
 சாணபரிபுரசூதி கொஞ்சக்கொஞ்சக்
 குடி லசடை† பவுரிகொடு தொங்கப்பங்கிற கொடியாட
 † குலதடினி அசையஇசை பொங்கப்பொங்கக்
 கழலதிரடெகுடெகுடடெங்கடடெங்கத்
 தொகுக்குகுதொகுக்குகு தொங்கத்தொங்கத் தொகுதிதோ
 திமிதமெனமுழவொலிமுழ மங்கச்செங்கைத்
 ‡ தமருகமததிர் சதயொ டன்பர்க்கின்பத்
 திறமுதவுபாதகுரு வந்திக்குஞ்சற் குருநாதா
 திரளுமணிதரளமுயா தெங்கிற்றங்கிப்
 புரளஎறிதிரைமகர சங்கத்துங்கத்
 திமிரசலந்திதாழவு செந்திற்கந்தப் பெருமாளே. (ச)

தனனதன தனனதன தந்தனந்தந்தனந்
 தனனதன தனனதன தந்தனந்தந்தனந்
 தனனதன தனனதன தந்தனந்தந்தனந் தந்ததான

22. கொடியினையிடைதுவள அங்கமுட்பொங்கஅங்

குமுதஅமுதிதழ்பருகி யின்புறுஞ்சங்கையன்

குலவியணைமுகிலாக முஞ்சரிந்தன் ினின் பண்புலாவக்

* தம்பட்டம்பல்கரைய - தம்பட்டம் முதலிய பல வாத்தியங்கள் சப்தி
 க்க. * † பவுரி - உத்து. ‡ தடினி - ஆறு. குலதடினி - சிரேஷ்டமான
 சங்கையாறு. § தமருகம் - உடுக்கை.

கொடியவிரல்கருதிசெய் புண்படுஞ்சஞ்சலன்
 குறுகியவருடனினிது சம்பரமங்கொண்டுளங்
 ஞாலழிய அவசமுறு குங்குணன்கொங்கவிழ்ந் அதான் டபாய்மேல்
 விடமனையனிழிமகளிர் கொங்கையின்பன்புறம்
 வினையனியல்பரவுமுயிர் வெந்தழிந்தங்கமும்.
 மிதமொழியஅறிவில்நெறிபண் டிலண்டுஞ்சகன்செஞ்செநீடும்
 வெகுதனகவொவிரகுலவும் அந்தமன்செந்திலென்
 றவிழவுள முருகிவரு மன்பிலன்* தந்திலன்
 விரவிருகிதுகமலபங்கயந்தந்துகர் கண்டிராதே
 பாடமிலகுமரவினுட லங்கமும்பங்கிடர்
 துதறுமொருத்கலபிமிசை வந்தெழுந்தண்டர்தம்
 பகையசுரரனைவருடல் சந்துசந்துங்கதஞ் சிந்தும்வேலா
 படியவருமிமையவரும் நின்றிறைஞ்செண்குணன்
 பழையஇறையுருவமிலி யன்பர்பங்கன்பெரும்
 †பருவால்செட்டாமெரிட விண்டிஞ்செங்கணன் கங்கைமாள்வாழ்
 சடிமலிசையழகுபுனை கொன்றையும்பன்புறம்
 தருணமதியினகுறைசெய் துண்டமுஞ்செங்கையொண்
 சகலபுவனமுபொழிக தங்குறங்கங்கியும் பொங்கநீடும்
 சடமருவுவிடையாவர் துங்கஅம்பங்கினின்
 அலகுதருகவுரியுமை கொங்கைதந்தன்புறம்
 தமிழ்விரகவுயர்பரம சங்கரன்கும்பிடுந் தம்பிரானே. (ரு)

தன்னதன தன்னதன தன்னதன தன்னதன
 தன்னதன தன்னதன தனதான.

23. அறிவழியமயல்பெருக வுரையுமறவிழிகுழல

அனலவியமலமொழுக

அலலாதே

அனையுமனைய நுகிலுற வெருவியழவுறவுமழ

அழலினிகர்மறவியெனை

யழையாதே

* தந்திலன் - சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில்லாதவன்.

† கலிய - மயிர்

‡ பருவால் - தன்பம்.

செறியுமிருவினைகரண மருவுபுலனெழியவுயர்

திருவடியிலணுகவர

மருள்வாயே

சிவனைநிகர்பொதியவரை முனிவனகமகிழஇரு

செவிஞாமிரஇனியதமிழ்

பகர்வோனே

நெறிதவறி* அலரிமதி நடுவன்மகபதிமுனரி

நிருதிநிதிபதிகரிய

வனமாலி

நிலவுமறையவனிவர்க ளைய அரகரிமைபுரி

நிருதனுரமற அயிலை

விடுவோனே

† மறிபரசுகரமிலகு பரா னுமையிருளியு

மகிழ்மடி மிசைவளரு

வினையோனே

‡ மதலைதவமுததியிடை - வராதநாமணி || புனின

மறையவுயர்கரையிலுறை

பெருபாளோ. (சு)

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந்

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந்

தனத் தந்தந் தனத் தந்தந் தனதான.

24. கரிக்கொம்பந் தனித்தங்கங் குடத்தின்பந் தனத்தின்சன்

கறுப்புந்தன் சிவப்புஞ்செம்

பொறிதோள்சேர்

கனைக்கும்பண்டுலைக்கும்பங்களிக்கும்பண்பொழிக்குங்கண்

கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன்

குழையாடச்

சரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன் துகிறந்தந் தரிக்குந்தன்

சடத்தும் || பண் பிலுக்குஞ்சம்

பளமாதர்

சலித்துமீன்கிரித்துங்கொண்டழைத்துங்கண் பசப்புமபெண்

தனத்துன்பந் தனிப்புண்டிங்

குழல்வேலோ

சுரர்ச்சங்கந் துதிததந்தந் ரெழித்தின்பங் களித்துண்பன்

சுகத்துயந்தின் பலர்ச்சிந்தங்

கசுராராத்

துவைத்தும்பந்தடித்துஞ்சங் கொலித்துங்குன்றிடித்தும்பண்

சுகித்துங்கண் களிப்புங்கொண்

டிமும்வேலா

* அலரி - ஞரியன். † முனரி - அக்கினி. ‡ மறிபரசு - மாசமழு. § மதலை - மரக்கலம். || புனினம் - மனல்மேடு || பண்பிலுக்கல் - தருதிய யாகிய லெந்தக் களைக்கொண்டு ஆடம்பரமாக அலங்கரித்தல்.

சிரப்பண்புங் கரப்பண்புங் கடப்பந்தொங் கலிற்பண்புள்
 சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந் தருவோனே
 தினைத்தொந்தங் குறப்பெண் பண் கிட்பெண்கொங் கையிறுஞ்சுள்
 செழிக்குஞ்செந் திலிறற்கும் பெருமானே. (எ)

25. கருப்பந்தங்கிரத்தாற்பொங்* கரைப்புண்கொண்டுருக்கும்பெண்
 கலைக்கண்டங் கவர்ப்புண்சென் தவரோடே
 கலப்புண்டுஞ் சிறுப்புண்டுந் துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுங்
 கலிப்புண்டுஞ் ரலிப்புண்டுந் தடுமாறிச்
 செருத்தண்டந் தரித்தண்டம் புத்தண்டந் தகற்கென்றுந்
 திகைத்தந்திண் செகத்தஞ்சுங் கொடுமாயும்
 தியக்கங்கண் மயக்கொண்டென் பிறப்பங்கஞ் சிறப்பங்கஞ்
 சினைத்தனற்றன் பதத்தின்பந் தருவாயே
 அருக்கன் ஈஞ் சரிக்குந்தென் டிரைக்கன் ஈனறக்கன்பண்
 பனைத்தும்பொன் றிடக்கன்றுங் கதிர்வேலா
 அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தன் டலைப்பண் பெண் டிசைக்குங்கொந்
 தளிக்குஞ்செந் திலிறற்குங் குமரேசா
 புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங் கரர்க்குஞ்சங் கரர்க்கின்பம்
 புதுக்குங்கங் கையட்குந்தஞ் சுதனாய்
 புணக்குன்றத் தினைக்குஞ்செந் தினைப்பைம்பொன் குறக்கொம்பின்
 புறத்தண்கொங் கையிறுஞ்சம் பெருமானே. (அ)

26. குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குங்
 குமத்தின்சந் தநற்குன்றங்
 குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங் கியலாலே
 குழைக்குஞ்செந் குமிழ்க்குஞ்சென்
 ஹரைக்குஞ்செந் கயற்கண்கொண்
 டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ்சிங் கியலாலே

உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பன்
 சகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
 டுடற்பிண்டம் பருத்தின்றிங் குழலாதே
 உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
 ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிவக்குந்தண்
 டயர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ் சடிசேராய்
 தழைக்குங்கொண் றையைச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந்
 தரத்தஞ்செம்*புயத்தொன்றும் பெருமானார்
 தனிப்பங்கின் புறத்தின்செம்
 பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ் பெருவாழ்வே
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும்
 கழைக்குங்குஞ் சரக்கொம்புங்
 கலைக்கொம்புங் கதித்தென்றுங்
 கயற்கண்பண் பளிக்குந்திண் புயவேலோ
 கறுக்குங்கொண்டலிற்பொங்குங்
 கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்செந்
 திலிற்கொண்டன் பினிற்றங்கும் பெருமானே. (கக)

27. †மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்
 புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சுந்
 த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும் படிசூலன்
 மலர்ச்செங்கண் கணற்பொங்குந்
 திறத்தின்தண் டெடுத்தண்டங்
 கிழித்தின்றிங் குறத் ‡தங்கும் பலவோரும்
 எனக்கென்றிங் குனக்கென்றங்
 கினத்தின்கண் கணக்கென்றன்
 றிளைத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்

* புயம் - கை. †மனத்தின் பங்கென தங்கு ஐம்-லன் - மனம் செல்வந்
 ம்ரு வேறு வேறு வாயில்களாகப் பொருந்தியிருக்கும் ஐம்புலன்.,

‡ தங்கும் பலவோர் - தத்துவங்கூட்டம்.

இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்
 கிரக்கும்புன் றொழிற்பங்கங்
 கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே
 கனைக்குந்தண் கடற்சங்கங்
 கரத்தின்கண் தரித் *தெங்குங்
 கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்டுஞ் சிடுமாலும்
 † நதிக்குதொண்டங் கயத்தன்பண்
 பண்ணத்தங்குண் றிடத் தந்தங்
 களிக்குஞ்செம் புவுக்குஞ்செம் பொருளீடாய்
 தினைக்குன்றந் தனிற்றங்கும்
 சிறுப்பெண்குங் குமக்கும்பந்
 திருஞ்செம்பொன் புயத்தென்றாம் தினைவோனே
 செழிக்குங்குண்டகழ்ச்சங்கங்
 கொழிக்குஞ்செந் தனத்தின்பைம்
 பொழிற்றண்செந் திவிற்றங்கும் பெருமானே. (௧௦)

தவந் தந்தந் தனந் தந்தந்
 தவந் தந்தந் தவந் தந்தந்
 தவந் தந்தந் தனந் தந்தந் தவந் தவந்

28. பருத்தந்தந் தினைத்தந்திட்

பருக்குங்குந் தாடந்தந்தந்திப
 பருக்கும்பொற் பரபைக்குன்றத் தனமானார்
 பரிக்குந்துந் சரக்கொன்றத்
 தினைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்
 பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத் தியைநேரும்
 துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்
 பெருத்தன்பந் தினைத்தங்குந்
 துணிக்கும்புந் தியைச் சங்கித் தறிபேனே

* எங்கும் அலக்கம் சிந்திட கண்ணஞ்சிடுமால் - சர்வரன்மாக்ஷணம் கலக்க
 கற்றுச் சுகமுற அனாதல்கைள்ளு திருமால். † கதித்தொண்பங்கயத்தன் -
 கதித்த + ஒன் + பங்கயத்தன் - பங்கயத்தனம்.

துணைச்செம்பொற் பதத்தின்||ற்
 றெனக்கென்றப பொருட்டங்கத்*
 தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப் படியாள்வாய்
 * தருத்தங்கப் பொலத்தண்||த்
 தினைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சத்
 தடத்துன்பத் தினைத்தந்திட் டெதிர்கூரன்
 சமர்ந்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சத்
 கதிர்த்துங்கத் தயிர்கொண்டத்
 தலத்தும்பாப் பதிக்கன்||ற் றருள்வோனே
 திருக்கஞ்சத் துணக்ககண்டித்
 துறந்தகங்கு||டிவிட்டுஞ்சத்
 சிவற்கன்றப பொருட்டுஞ்சிப் பகர்வோனே
 ரெயத்துங்கக் கொண்டத்துங்கத்
 திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
 றிருரெந்திற் பதிக்கந்தப் பெருமாளே. (கக)

தனதனதந்தாத் தந்தத தனதன தந்தாத் தந்தத்
 தனதனதந்தாத் தந்தத் தனதான.

29. † அவ்விபெறுந்தோர்||ம்பொற் குழையா||ம்பொற்||ண்பட்
 டரிவையா||தம்பாற்கொங்கைக் கிடையேசென்
 றணைதருபண்டாட்டங்கற் றுருவியகொண்டாட்டம்பெற்
 றழிதருதிண்டாட்டஞ்சற் றொழியாதே
 பவமறநெஞ்சாற்சிந்தித் திலகுகடம்பார்த்தண்டைப்
 பதபுகவம்போற்றுங்கொற் றமுநாளும்
 பதறியஅங்காப்பும்பத் திழுமறிவும்போய்ச்சங்கைப்
 படுதுயர்கண்பார்த்தன்புற் றருளாயோ

* தருதங்கு அபொலத்து அண்டத்தினை - சுற்பக விருஷம் உங்கிய அங்
 தப்பொன்னுகைத்தை † சும்தலை. † அவ்விபெறும் தோட்டு அம்பொற்
 குழை - பூமியை வினைக்கதிக்கும்-மடியான தோடாகிய அழகிய பொற்குழை

தவநெறிகுன்றப்பண்பிற் றுறவினருந்தோற்றஞ்சத்
 தனி*மலரஞ்சார்ப்புங்கத் தமராடித்
 தமிழினி †தென்காற்கன்றிற் றிரிதருகஞ்சாக்கன்றைத்
 தழுவெழுவென்றார்க்கன்றற் புதமாகச்
 சிவவடிவங்காட்டுஞ்சற் றுருபரதென்பாற்சங்கத்
 திரள்மணிகிர்தாச்சிந்துக் கரைமோதும்
 தினகரதிண்டேர்ச்சண்டப் பரியிடறுங்கோட்டிஞ்சித்
 திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமானே (௧௨)

30. தொடரியமன்போற்றுங்கப் படையைவளைந்தோட்டுந் †துட்
 டரையிளகுந்தோட்கொங்கைக் கிடுமாயத்
 துகில்விழவுஞ்சேர்த்தங்கத் துளைவிரகுஞ்சூழ்த்தண்டித்
 துயர்விளையுஞ்சூட்டின்பத் தொடுபாயற்
 கிடையொடுசென்றீட்டும்பொற் பணியரைமென்றேற்றங்கற்
 றினையென இன் னீரோட்டென் ன் ||றற் கிடுமாதிக்
 கினிமையிலொன்றப் ப் சென்றுட் படுமனமுன்றாட்கன்புற்
 ரியலிசைகொண்டேத்தென்றுட் டருவாயே
 நெடிதுதவங்கூர்க்குஞ்சற் புருடரும்மைந்தேக்கம்பொற்
 றயர்வுறநின்றூர்த்தங்கட் கணையேவும்
 நிகரிலமதன்தேர்க்குன்றற் றெரியில்லிழுந்தேர்ப்பொன்றச்
 சிறிதுகினைந்தாட்டங்கற் றிடுவார்முன்
 திடமுறு அன்பாற்சிந்தைக். ¶கறிவிடமுஞ்சேர்த்தும்பர்க்
 கிடர்களை யும்பார்ச்செங்கைத் திறல்வேலா
 தினவரிவண்டார்த்தின்புற் றிசைகொடுவந்தேத்திஞ்சித்
 திருவளர்செந்தூர்க்கந்தப் பெருமானே (௧௩)

* மலர் அஞ்ச ஆர் புங்கத்து - ஐவரை புஷ்ப பாணத்தால். † தென்
 கால்களில் - இன்னதென்றற் காற்றில் †துட்டரை - பணிடரை. †துட்டர்க்கு
 பணியர்க்கு. இது உருபு மயக்கம் னீ ஒட்டென்று - ஒவென்று, || அந்நி
 டெம் - அலகிடெம், அன்பு சுருங்கும். ¶ அறிவிடம் - தெளிவு.

தந்தனா தந்தனத் தந்தனா தந்தனத்

தந்தனா தந்தனத் தனதான.

31. சங்குபோல்மென்கழுத் தந்தவாய்தந்தபற்

சந்தமோகின்பழுத் தெனவானிற்

றங்குகார்பைங்குழற் கொங்கைநீள்தண்பொருப்

பென்றுதாழ்வொன்றுறுத் துலகோரைத்

துங்கவேள்செங்கைபொற் கொண்டலீயென்றுசொற்

கொண்டு *தாய்நின்றுரைத் துழலாதே

துன்பநோய்சிரந்தநற் கந்தவேளென்றுனைத்

தொண்டினு †லொன்றுரைத் கருள்வாயே

வெங்கண் ‡வ்யாளங்கொதித் தெங்கும்§வேமென்றெடுத்

துண்டுமேலண்டருக் கமுதாக

விண்டநாதன்திருக் கொண்டல்பாதன்செருக்

குண்டுபேரம்பலத் தினிலாடி

|| செங்கண்மால்பங்கயக் கண்பெருதந்தரத்

தின்கணுமிந்திறற் கதிராழித்

திங்களவாழுஞ்சடைத் தம்மிரானன்புறச்

செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே. (கசு)

32. பங்கமேவும்பிறப் பந்தகாரந்தனிற்

பந்தபாசந்தனிற் றடுமாறிப்

பஞ்சபாணம்படப் புண்படாவஞ்சகப்

பண்பிலாடம்பரப் பொதுமாதர்

தங்களாலிங்கனக் கொங்கையாகம்படச்

சங்கைமால்கொண்டிளைத் தயராதே

ஊண்டைசூழ்கிண்கிணிப் புண்டரீகந்தனைத்

தந்துநீயன்புவைத் தருள்வாயே

* தாய் - தாலி. † ஒன்று - பொருந்திய. ‡ வ்யாளம் - பாம்பு. இங்கே அதனிடத்திருந்து எழுந்த விஷத்தைக்குறித்தது. § வேம் - வேகச்செய்யு மென்னும் பொருள்தான். || செங்கண்மால் கண்பெருது நாமெ தம்பி ரான் எனமுடிக்க.

அந்நகவேல்கொண்டரக் கன்பர்தாபங்கெடுத்
தண்டவேதண்டமுட் படவேதான்
அஞ்சவேதிண்டிறற் *கொண்டலாகண்டலற்
கண்டலோகங் கொடுத் தருள்வோனே
திங்களார்கொன்றைமத் தந் துழாய்துன் றுபொற்
செஞ்சடாபஞ்சாத் துறுதோகை
சிந்தையெய்தென்றிசைத் தென்றல்வீசும்பொழிற்
செந்தில்வாழ்ரெந்தமிழ்ப் பெருமானே. (சந)

தந்தானந்தா தந்தானந்தா
தந்தானந்தத் தனதான்.

38. தண்டே னுண்டே வண்டார்வஞ்சேர்
‡தண்டார்மஞ்சக் குழல்மாணர்
தம்பாலன்பார் நெஞ்சேகொண்டே
சம்பாவஞ்சொற் றடிநாயேன்
மண்சீடோயந்தி மென்கால்விண்டோய்
வண்காயம்பொய்க் குடிவ்வோந்
வன்கானம்போ யண்டாமுன்பே
வந்தேறின்பொற் கழல்தாராய்
கொண்டாடும்பேர் கொண்டாடுஞ்சூர்
கொன்றாய்வென்றிக் குமரேசா
கொங்கார்வண்டார் பண்பாடுஞ்சீர் கிரியோனே
குன்றமுன்றற் கிரியோனே
||கண்டாகுமபா னுண்டாயண்டார்
கண்டா || கந்தப் டியவேனே

* கொண்டல் ஆகண்டலற்கு - மேகவாகனஞகிய னுக்கு.

† சடாபஞ்சர்த்துறுதோகை-சடைய கிய கூட்டிலருக்கும் கங்கை. ‡ தண்டார் மஞ்ச - குளிரந்த மாலையணிந்த மேகம். § தோயம் - நீர். || கண்டாகும். பால்-சற்கண்டிபோலும் துனிமையுள்ளபால், அதாவது-உமாதேவியார் பொற் கண்ணத்துக் கறந்து ஊட்டிய திருமுலைப்பால். || கந்தபுயம் - வாசனை தங் கிய புயம்.

* கந்தாமைந்தா ரந்தோள்மைந்தா
கந்தாசெந்திற்

பெருமானே. (க௬)

34. வெங்காளம்பா ணஞ்சேல்கண்பால்

மென்பாகஞ்சொற்

குயில்†மலை

மென்கேசந்தா னென்றேகொண்டார்

மென்றோளொன்றப்

பொருள்தேடி

வங்காள னஞ்சேரோ னஞ்சீனம்போய்

வன்பேதுன்பப்

படலாமோ

§மைந்தாருந்தோள் மைந்தாஅந்தா

வந்தேயிந்திற்

பொழுதாள்வாய்

கொங்கார்பைந்தே னுண்டேவண்டார்

குன்றாக்கொங்கைக்

கினியோனே

குன்றாடுஞ்சு ||மம்பேழுஞ்சு

ரும்போய்மங்கப்

பொருகோபா

கங்காளஞ்சேர் மொய்ம்பாறன்பார்

கன்றேயும்பார்

கொருநாதா

¶கம்பூர்சிந்தார் தென்பால்வந்தாய்

கந்தாசெந்திற்

பெருமானே. (க௭)

35. விதிபோலு*முந்த விரியாலுமிந்து

றுதலாலுமொன்றி

யினேனோர்தம்

விரிவானசிந்தை யுருவாகிரொந்து

விறல்வேறுசிந்தை

வினையாலே

* கந்தா ஆம் மைந்து ஆர் அம் தோள் மைந்தா - கம்பத்துக்குச் சமானமாகி வலிமை பொருந்திய அழகிய தோள்களையுடைய பராக்கிரமனே.

† மலை - இரூன். ‡ சோனம் - சோனகம் § மைந்தா - வலிமை

|| அம்பேழும் - எழுகடலும். ¶ கம்பு ஊர் சிந்து - சங்குகள் தவழும் சீமந்திரம். * உந்தவிழி - உந்துஅ + விழி.

இதமாகியின்ப மதுபோதவுண்டுள்	
இனிதாளுமென்று	மொழிமாதா
இருளாயதுன்ப மருள்மாயபந்தம்	
எனையீர்வதென்றும்	ஒழியாதோ
மதிசூடியண்டர் பதிவாழமண்டி	
வருமாலமுண்டு	விடையே றி
மறவாதசிர்தை யடியார்கள் பங்கில்	
வருதேவசம்பு	தருபாலா
அதிமாயமொன்றி வருசூரர்பொன்ற	
அயில்வேல்கொடன்று	பொருட்வீரா
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து	
அலைவாயுகந்த	பெருமானே . (கஅ)
36. விறல்மாரணைந்து மலர்வாளிசிந்த	
மிகவானிலிந்து	வெயில்காய
மிதவாடைவந்து தழல்பாலவொன்ற	
வினைமாதர்தந்தம்	வசைகூறக்
குறவாணர்குன்றி லுறைபேதைகொண்ட	
கொடிதானதுன்ப	மயல்தீரக்
குளிர்மாலையின்க ணையிடாலைதந்து	
குறைதீரவந்து	குறுகாயோ
மறிமானுகந்த இறையோன்மகிழ்ந்து	
வழிபாடுதந்த	மதியாளா
*மலைமாவுசிந்த அலைவேலையஞ்ச	
வடிவேலெறிந்த	அதிகீரா
அறிவாலறிந்து அருதாளிறைஞ்சம்	
அடியாறிடைஞ்சல்	கனாவோனே
அழகானசெம்பொன் மயில்மேலமர்ந்து	
அலைவாயுகந்த	பெருமானே . (கஆ)

‘ஒன்றி...உருவாகினொந்து...மொழிமாதா’ எனக்கூட்டுக.

* மலை மாவுசிந்த - கிரொளஞ்சகிரியு (கூரஞ்சிய) மாமரமுஞ்சுக.

தந்தனதான தனத்தான தந்தனதான தனத்தான
தந்தனதான தனத்தான தனதான

37. சந்தனரவாத நிறைகற்பூர குங்குமபடர விரைகஸ்தூரி.
தண்டிழுகளாவு களபசீத வெருவாசர்

சண்பக* கலார வகுளத்தாம வமபுதுகிலார வயிரக்கோவை
தங்கியகடீர தரவித்தார பரிதான

மந்தரமதான தனமிக்காசை கொண்டுபொருள்தேடு மதிநிடீர
வஞ்சலீர இதயப்பூவை யணையார்கள்

†வந்திமிடைய விரகப்பார்வை அம்பிலுளம்வாடு மறிவற்றேனை
வந்தழைப்பான இனியெப்போது நனைவாயே

இந்தரபுரிநாவல் முதன்மைக்கார சம்பரமபூர துரகக்கார
என்முகலாக இளமைக்கார குறமாதின்

இன்பஅனுபாக ராந்தார வந்தஅசுரேசர் கலகக்கார
சங்கநைமேசையே நாடுமைக்கார மிகுபாவின்

செந்நெழ்சொல்லாவு கவிமைக்கார குன்றெறியும்வேலின் வலிமைக்கார
செஞ்சொலடியார்கள் எளிமைக்கார எழில்மேவும்

†திங்கன்முடிநாதர் சமயக்கார மந்த்ரவுபதேச மகிமைக்கார
செங்கில்கர்வாமும் அருமைத்தேவர் பெருமானே. (20)

தந்தனதான தானத்தான தந்தனதான தானத்தான
தந்தனதான தானத்தான தனதான

38 முந்திமிடையலை கேடிக் கோடி சந்தமொடுநீடு பாடிப்பாடி
ஐமுஞ்சர்மனைவாசல கேடிக் கோடி புழலாகே

முந்தைவினையேவ ராமற்சொக மங்கையர்கள் காதல்தூரத்தேக
முநகடியமையேனை யானத்காணு முனைமீதே

திந்திதிமிகோநி நீகித்தி தந்தனதான ரானத்தான
செஞ்சனபுரேகு தரவத்தோடு நடமாடுஞ்

* கலாரம் - கல்லாரம், செங்குவளை. † வந்தியம் - வருத்தத்தை உண்
பெண்ணும் † திங்கன் முடிநாதர் - சமயம் - வைசுவயம் § முஞ்சர் - செந்
துப்போலேவர்

செஞ்சிறியகால்வி சாலத்தோகை துங்கஅனுகூல பார்வைத்தீர
 செம்பொன்மயில்மீதி லேயெப்போது வருவாயே
 அந்தண்மறைவேள்விகாவற்காரசெந்தமிழ்சொல்பாவின்மலைக்கார
 அண்டருபகார சேவற்கார முடிமேலே
 அஞ்சலிசெய்வோர்கள் நேயக்கார குன்றுருவஏவும்வேலைக்கார
 அந்தம்வெருவான நபக்கார எழிலான
 *சிந்துரமின்மேவு போகக்கார விர்தைகுறமாத வேலைக்கார
 செஞ்சொல்லியார்கள் வாரக்கார விரான
 செஞ்சமரைமாயு மாயக்கார துங்கரணகுர குறைக்கார
 செந்தில்கர்வழி மாண்மைக்கார பெருமானே. (௧)

தந்தத்தனத் தந்தத்தனத்
 தந்தத்தனத் தனதான.

39. ‡அம்பொத்தவிழித் தந்தக்கலகத்
 தஞ்சிக்கமலக் கணையாலே
 அன்றிற்குமனற் றென்றற்குமிளைத்
 தந்திப்பொழுதிற் றிறையாலே
 எம்பொற்கொடிமற் றுன்பக்கலனற்
 றின்பக்கலனித் துயரா னை
 என்பெற்றுலகிற் பெண்பெற்றவருக்
 கின்பப்புவியற் றிடலாமே
 கொம்புக்கரிபட் டஞ்சப்பதுமக்
 மொங்கைக்||குறவிக் கினியோனே
 கொன்றைச்சடையர்க் கொன்றைத்தெரியக்
 கொஞ்சித்தமிழைப் புகர்வோனே

* சிந்துரமின் - தெய்வயானை. † சமரைமாயு - யுத்தத்தில் (பகைவரை) மாய்க்கும். ‡ அம்பு ஒத்த விழி தந்த கலகத்து - அம்பு போன்ற கண்களாலும், தந்தம்போன்ற தனங்களாலும் விளைந்த கலகத்திற்கு. § மன் துன்பகலன் அற்று - தரித்திருக்கின்ற தன்பத்தைச் செய்யும் ஆபரணங்களை அறவிடுத்த. || குறவி - குறத்தி, உள்ளிகாயகி.

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுநூற்பொன்றவே
சென்றுமோ தும்பரதாபா
செங்கண்மால்* பங்கஜா னன்தொழானந்தவேள்
செந்தில்வாழ் தம்பிரானே. (௨௭)

43. தந்ததந்தன தானாதான தந்ததந்தன தானாதான
தந்ததந்தன தானாதான—தனதான,
அங்கைமென்குழலாய்வார்போலே சந்திநின்றயலோடே போவா
ரண்புகொண்டிட நீரோபோறீ ரறியீரோ
அன்றுவந்தொருநாள் நீர்போனீர்பின்புகண்டறியோநாமீதே
அன்றுமின்றுமோர்போதோபோகா துயில்வாரா
எங்களந்தரம் வேறாரோர்வார் பண்டுதந்தது போதாதோமே
லின்றுதந்துறவோதானீதே னிதுபோதா
திங்குநின்றதென் வீடேவாரீ ரென்றிணங்குகள்மாயாலீலா
இன்பசிங்சியில்வீணேவீழா த்ருள்வாயே
மங்குலின்புறு வானாய்வானா டன்றரும்பிய காலாய்நீள்கால்
மண்டுறம்புகை நீரூவீறா எரிதியாய்
வந்திரைந்தெழு நீராய்நீர்குழும்பரம்புனை பாராய்பாரேழ்
மண்டலம்புகுழ் நீயாய்நானாய் மலரோனாய்
உங்கள்சங்கரர் தாமாய்நாமார் அண்டபந்திகள் தாமாய்வானாய்
ஒன்றினுங்கடை தோயாமாயோன் மருகோனே
ஒண்டடம்பொழில் நீரீர்கோரீர் செந்திலம்பதி வாழ்வேவாழ்வோர்
உண்டநெஞ்சறி தேனேவானோர் பெருமானே. (௨௮)

தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனத்
தந்தன தனந்தனந் தனதனந் தனதனத் தனதான

44. அந்தகன் வருந்தினம் பிறகிடச்
சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புருகு †சங்கதந் தவிரமுக் குணமான

* பங்கஜாஸனன் என்பது பங்கஜானன் என விசாரமாயிற்று. †சங்கதம்-ஈட்டி
58

காதலார்மைந்தருந் தாயராருஞ்சடுங்
கானமேபிந்தொடர்ந் தலாழமுன்
குலம்வாள் கண்டுசெஞ் சேவல்கோதண்டமுஞ்
சூடுதோளுந்தடந் திருமார்புந்
தூயதாள் தண்டையுங் காண ஆர்வஞ்செயுந்
தோகைமேல்கொண்டுமுன் வரவேணும்
ஆலகாலம்பரன் பாலதாகஞ்சிடுந்
தேவர்வாழன் றுகந் தமுதீபும்
ஆரவாருஞ்செயும் வேலைமீகண் டியின்
முதிமாயன்றன் மருகோனே
சாவிசேர்ச்சங்கினம் வாவிகுழ்பங்கயஞ்
சாரலார்செந்திலம் பதிவாழ்வே
தாவுசூரஞ்சிமுன் சாயவேகம்பெறுந்
தாரைவேலுந்திடும் பெருமானே. (உச)

தந்தன தந்தன தந்தன தந்தன
தந்தன தந்ததான.

42. சங்கைதானொன்றுதா னின்றியேநெஞ்சிலே
சஞ்சலா ரம்பமாயன்
சந்தொடேகுங்குமா லங்க்ருதாடம்பரா
சம்ப்ரமா னந்தமாயன்
மங்கைமார்கொங்கைசேர் அங்கமோகங்களால்
வம்பிலே துன்புறமே
வண்குகாநின்சொரு பம்ப்ரகாசங்கொடே
வந்துநீ யன்பிலாள்வா
கங்கைகுடும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே
கந்தனே விஞ்சையூரா
கம்பியாதிந்தரலோ கங்கள் † காவென்றவா
கண்டலே சன்சொல்வீரா

* . ன்ருதி - தயின்ற ஆதி. † கா என்று அ ஆண்டலேசன் என்ப
பரித்துக் கொள்க. ஆண்டலேசன் - தேவேந்திரன்.

செம்பொற்சிகரப பைம்பொற்கிரியைச்

சிறுதக்கயுவிப

பொருமவேலா

செஞ்ஞொற்புலவாக் கன்புற்றதிருச்

செந்திற்சுமரப்

பெருமானே (உஉ)

40 கொங்கைப்பணையிற் செம்பொற்செறிநிற்

கொண்டற்குழலிற்

கொடிதான

கொன்றைக்கணையொப் பந்தக்கயலிற

கொஞ்சக்கிரியிற்

முறவான

*சங்கததொனியிற் சென்றிற்கடையிற

சந்திப்பவரைச

சருவாதே

சந்தப்படியுற் றென்றற்றலையிற்

சந்தப்பகமவைத

தருள்வாயே

அங்கப்படைவிட டன்றைப்படுகைக்

† கந்திக்கடலிற்

கடிதோட

§ அந்தப்பொழிவிற || சந்தத்தலையுற்

றஞ்சப்பொருதுற

றொழியாதே

செங்கைக்கதிருற் றென்றக்கடலிற்

¶ சென்றுற்றவர்தற

பொருளானும்

செங்கைக்கனிலைத் தந்தப்பொழிவிற

செந்திறகுமரப

பெருமானே (உ௩)

தானகாநந்தனந காநதானந்தனந

காநதானந்தனந தனதான

41. காலனாவெங்கொடுந தூதர் || அங்கொடுந

காலி* னாதநுடன்

கொடுப்போக

* சங்கம் - சங்குபோன்ற கண்டம்: † என்றற்றலை - என்றன் லை

‡ அந்திக்கடல்-செந்திலுக்கும் மகேந்தரபுரிக்கும் இடைச்சந்தியாகவுள்ள கடல்

§ அந்தப்பொழில் - அந்தப் பூமியாகிய மகேந்திரத்தில், || சந்தத் தலையுற்று தூதர்கச்சென்று || சென்றுற்றவர் போய்வந்தவராகிய வீரவாகுசேவர்.

* ஆர்த்து - ஁ட்டி

* அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
 திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
 தம்புயப தங்கனின் பெருமையைக் கனிபாடிச்
 செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
 † கந்தனை யறிந்தறிவினிற்
 சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத் தணியாத
 சிந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழிந்
 தென்செயு லழிந்தழிந் தமிழமெய்ச்
 சிந்தைவர என்றுநின் தெரிசனைப் படுவேனோ
 கொந்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
 கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
 குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக் கருமாளக்
 குன்றிய அம்பொனின் திருவரைக்
 கிண்கிணி கிண்கிணின் கிணினெனக்
 குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற் ப்ரபைவீசத்
 தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
 செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
 தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனத் திருவான
 சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
 தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
 சந்ததி சகந்தொழுஞ் சரவணப் பெருமானே (உ௭)

தனனதன தானதானன தனனதன தானதானன
 தனனதன தானதானன தந்தத் தந்தத் தனதான.

45. அருணமணி மேவு பூஜிதஃருகமத பஹ லேபன
 ி. அபினவ விசால பூரண அம்பொற்கும்பத்தனமோதி

* அந்திபகல் - சேவலசேவம். † கந்தனை - கந்தனாகிய கிண்ணை, இஃது
 இடவழுவுமைதி. ி. ம்ருமேதம்-சத்தாரி. பஹம் - சந்தனம். ி அபினவம்
 அபிசயம்.

அநிகுலவுமாதர் ஸீலையின் முழுசியபி ஷேகரீதென

அறவுமுற வாடிநீடிய அங்கைக்கொங்கைக் கிதமாகி

*இருணிறைய மோதிமாலிகை சுருவியுறவானவேனையி

லிழைக்கைய மாத ரார்வழியின்புற்றன்புற் றழியாரீள்

இரவுபகல் மோகமேகொடுபடியில்மடியாமல் யானுமுன்

இணையடிகள் பாடி வாழுஎன் னெஞ்சிற்செஞ்சொற் றருவாயே

தருணமணியாடராவணி குழலசடி லாதித்யோதிய

ரதுமறையி னுதி யாகிய சங்கத்துங்கந் குழையாரொ

கநமுருக கோகரையலர்த்தமரமக ராழிகுழிவி

தனைமுழுதம் வரீயேயமுத ண்டிட்டுண்டர்க் கருள்கூரும்

செருமுதலி மேவாராவலி யதிமதகரீபாலாமலை

தெலிவினு ன்முகமேயெனமுத தசிர்த்தித்தருள் மாயன்

திருமருக ஞானமார்பொடு சிலையருவ வேலையேனிய

சொரரசவணுமனோகரெடுத்திற்றந்தபலபருமாரீன (உஅ)

தனத்தந் தானன தானன தானன

தனத்தந் தானன தானன தானன

தனத்தந் தானன தானன தானன தனதான.

46 அளிர்சங் டுகார்முதம் வீசிட மாசறு

துகட்பஞ் சானத டாகம்வி டாம.

அனத்தின் துனிகுலாவிய சீரடி

மடமாரூர்

அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமா

நதப்பைபம் பூணைவிவார்முதை மேல்முதம்

அழுத்தும் பானியை ஆவி நீயிடேறிட நெறிபாரா

வினைச்சண் டாளனை வீணனை நீனிதி

தனைக்கண் டாணவ மானநிர் ளுடனை

|| விடக்கன் பாய்முகர் பாழனை யோர்மொழி பகராதே

* இருள் சிறை அம் ஒதி - கருமை நிறைந்த அழகிய கூடதல். † தம
ரம் - ஒலி. ‡ கார்முதம் - பஞ்சகொட்டும் வில். § இடேறிட - ஈடேறிட.

|| விடத்த - மாமிசம்.

விகற்பங் கூறிடு மோக விகாரனை
 அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
 விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனே

முன்னிதங் கோலிடு லீலம கோததி
 அடைத்தஞ் சாதஇ ராவண னீள்பல
 முடிக்கன் றேழர்களை யேவுமி ராகவன் மருகோனே

முனைக்குஞ் சீதரி லாவொட ராவிரி
 திரைக்கங் காததி* தாததி† கூனிவ
 முடிக்குஞ் சீதரர் பேரரு ளால்வரு மருகோனே

தினையெங் கானக வேடுவ ரானவர்
 திசைத்தந் தோவென வேட்கணி யாகிய
 திறற்கர் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேலா

சிறக்குந் தாமரை போடையில் மேடையில்
 சிறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய
 திருச்செந் தூர்வரு சேவகனேகரர் பெருமாளே. (உ)

தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த
 தனதனன தந்ததந்த—தனதான.

47. அனைவரும் நுண்டருண்டு கடிதெனவெ குண்டியம்ப
 அமரஅடி பின்தொடர்ந்து டிரைநாறும்
- அமுகுபிணி கொண்டுவிண்டு புறவுட னெலும்பலம்பும்
 அவலவுட லஞ்சமந்து தடுமாறி
- மனைதொறுமி தம்ப கர்ந்து வரவரஇ ருந்தருந்தி
 மனவழிதி ரிந்துமங்கும் வசைதீர
- மறைசதுர்வி தந்தெரிந்து வகைகிறுச தங்கைகொஞ்ச
 மலரடி வ ணங்க என்று பெறுவேனே
- தினையிசைச்சு கங்கடிந்த புனமயிலி ளங்குரும்பை
 திகழிருத நம்பு ணர்ந்த திருமார்பா

* தாததி - ஆத்தி. † கூவினம் - வில்வம். ‡ கணி - வேங்கைமரம்
 § சுகம்கடிந்த - கிளிகளையோட்டிய.

செழுமுது முன் || தும்பி முகவனெடு தநதைமுன் ||
 திகிரிவலம் வந்த செம்பொன் தபிலவீர
 இனியகனி மந்திசுந்தா மலைகிழவ ரெந்திலவந்த
 இறைவசூக கந்த என் றும் இனையோனே (௩௦.)
 எழுகடலு மெண்சிலம்பும் ரிசி ருநர் அஞ் அஞ்சும்
 இமயவரை யஞ் லென்ற பெருமானே

தன்னதன தந்ததந்தன தன்னதன தந்ததந்தன
 தன்னதன தந்ததந்தன தனதான.

48. இருகுழையெறிந்த கெண்டைகல் ஒருகுழிமடர்து வந்தி
 இணைசிலைநெ ரிந்தெ முந்திட அணைமீதே
 இருளாக பந்திவஞ்சியி ஷீருகலையு டன் டுலந்திட
 இதழமுத ருந்து சிங்கியின் மனமாய
 முருகொடுக லந்தசந்தன * அள அபடுகுங்குமங்கமற்
 முகைமுகடு கொண்டெ முந்தொறு முருகார
 முழுமதிபு ரிந்தசின்துர அரிவைய ருடன்க லந்திடு
 † முகடியுந லம் டி றந்திட அருள்வாயே
 அரிவிடநி மிரந்தகுஞ்சியி னிலவொடுமெழுந்த கங்கையு
 மிதழியொட ணிந்த சங்கரர் களிகூரும்
 இமவரைத ருங்கருங்குயில் மரகதநிறந்த ருங்கினி
 யெனதுயிரெ னுந்தரி யம்பகி பெருவாழ்வே
 அரைவடமலம்பு கிண்கிணி பரிபுரநெருங்கு தண்டைக
 ளணிமணிர தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே
 அகமகிழ்வுகொண்டு சந்ததம் வருகுமர முன்றிவின்புறம்
 அலைபொருத செந்தில் தங்கிய பெருமானே. (௩௧)

தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன
தனதன தனன தனத்தத் தாத்தன தந்தநான .

- 49). இருவிரிமுழை விரித்துத் தூற்றவும்
இறுகியதுகிலை நெகிழ்த்துக்காட்டவும்
இருகடைவிரிவு முறுக்கிப்பார்க்கவு மைந்தோடே
இலைபொவதனை மறுத்துக்கேட்கவு
மறுபொழிபலவு மிரைத்துச் சாற்றவும்
இடைபிடைசிறிது நகைத்துக்காட்டவும் எங்கள் வீடே
வருகெனவொருநொலுரைத்துப்பூட்டவும்
விரிமலராமலி யனைத்துச் சேர்க்கவும்
வருபொருளானி லுருக்கித்தேற்றவும் உரையாலே
வனைமனை *புகுதி லடித்துப்போக்கவும்
ஒருநிலைமறு புணர்ச்சித்துர்த்துக்கள்
வரைவிடெனது பதத்தைப்போற்றுவ தெருநாளோ
குருமணி வயிற் பிழித்துக் கோட்டிய
கழைவட வருவு வெருத்துத் தோற்றிய
†தவாற்சை யருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்டுநீ புற
புழிபடு §கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
திரமண லிறகு துருத்திக் || காப்பொந்
குளிர்தழலருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா
முருகவிழ் துணர்களு குத்துக் காய்த்தனை
வினைநடு*இதணி லிருப்பைக் காட்டிய
முகிழ்நகையினைய குறத்திக் காட்படு செநதில் வாழ்வே
முனை பிளபதியை யெடுத்துச் சாத்திய
படைமுடி யிறைவர் தமக்குச் சாத்திர
முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பார் தம்பிரானே. (௩௨)

* புகுதில் - புகுந்தால். † குளிறு இசை. குளிறு - சப்திக்கின்ற புணர். செல்லுகின்ற. § கலுழி - கான்யாறு. || துருத்தி கடி - திட்டினி-த்தள்ளு சோலை. * இதன் - பாண.

தன்னதன தந்த தானதன தன்னதன தந்த தானதன
தன்னதன தந்த தானதன தனதான.

50. உத்தியறல்மொண்டு ஞால்கொன்ற முகிலென இருண்ட நீலமிக
வொலிதிகழுமன்ற லோதிறரை ||ஞ்சுபோலாய்

உதிரமெழுதுங்க வேலவிழி மிடைகடையொதுங்கு பிளைகளு
முடைதயிர் பிதிர்ந்த தோஇதென வெம்புலாலாய்

மதநடதந்தி வாயினினை செருகுபிறைதந்த ஞாதுகனின்
வடிவுநருகும்ப மோதிவளர் கொங்கைதோளாய்

* வனமரிமங்கை மாதர்கனி னிளைதையுணர்ந்து தானிலுமா -
வாயியடிமையன் || கூர்மது சிந்தியோனே

இதழ்மொதியவிழ்ந்த தாமரைவின் மனாவறை புத்த நான்முகனு
மெய்திவாயலம் பாலுததி நஞ்சராரேமல்

இருவிழிதுயின்ற நாரானு முமைமருவுசுத்தா சேகரவு
மிமைபவ்வணங்கு வாசவனு நின்முதுமும்

முதல்வாகுமைந்த பிடி கையில் ஆகிலகவுண்ட நாயகிதன்
முகிழ்முக்கைமந்த பாவுமுத முண்டவோனே

முளைமுருகுசங்கு விசியலைமுடுகி டமைதவழ்ந்த வாபெருகி
முதலெருசெந்தித் வாழ்வுசரு தம்பிரானே. (௩௩)

தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன
தத்ததன தத்தத் தனந்தந் தனந்ததன தனதான.

51. கட்டமுகு விட்டுத் தனிந்தங் இருந்துமுன
மிட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண்ட தின்சிலர்கள்
கட்டணமெடுத்துச் சுமந்தும் பெரும்பகறகள் முறையோடே
வெட்டவிட வெட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென
மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் புரண்டும்வழி
விட்டுவருமித்தைத்தவிர்ந்துன்பதங்களுறவுணர்வோனே

* வனம் - அழகு. † மை சவழ்தவா - லேகம் தவழ்த்துபோல.

பட்டுருளி நெட்டைக் க்ரௌஞ்சம டிள நதுகடல்
முற்றுமலை வற்றிக் குழர்புங் குழம்பமுனை
பட்டஅயிவ் தொட்டுத் திடங்கொண் டெதிரந்தவுணர்
[முடிசாயத்

தட்டழிய வெட்டிக் கவந்தம் பெருங்கழுகு
நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் டுமிழ்ந்துமணி
சற்சனாய வித்லாப பலன்கண்டு செந்திலுறை
[பெருமாளே, (௩௪)

தந்தன தந்ததந்த தந்தன தந்ததந்த
தந்தன தந்ததந்த தனதான.

52. கண்டுமொழி *கொம்புகொங்கை வஞ்சியினை - அம்புநஞ்சு
கண்கள்குழல் கொண்டலென்று பகலாலும்
கண்டுளம்வ ருந்திரொந்து மங்கையர் வ சம்புரிந்து
கங்குல்பக லென்றுநின்று விதியாலே
பண்டைவினை கொண்டுமுன்று வெந்துவிழு கின்றல்கண்டு
பங்கயப தங்கள்தந்து புகழோதும்
பண்டிடைய சிறையான்பர் தங்கனின்று டன்கலந்து
பண்புபெற அஞ்சலஞ்சல் எனவாராய்
வண்டுபடு கின்றதொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கினிஞ்சு
வம்பினைய டைந்து†சத்தின் மிகமுழ்கி
‡வஞ்சிசைமுனிந்தகொங்கை மென்குறமடந்தைசெங்கை
வந்தழகு டன்கலந்த மணிமாற்பா
திண்டிறல்பு னைந்தஅண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
செஞ்சுமர்பு னைந்துதுங் மயில்மீதே
சென்றசுர ரஞ்சவென்று குன்றிடை மணமா னார்ந்து
செந்தில்நகர் வந்தமர்ந்த பெருமாளே, (௩௫)

* கொம்பு + யானைக்கொம்பு. † சந்த = சத்தனம். ‡ வஞ்சியை முனி
ந்த = கொடிபோலும் இடையை வருத்துகின்ற. § சம்புரினந்து = போரிச்
கோலங்கொண்டு.

தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதன.

53. களப மொழுகிய புன்கித முகையினர்
கடுவு மடிக் தமும் விரவிய விழியினர்
நழுவு சரிபுழ கொழுகிய குழையினர் எவரோடும்

கலக மிடுகிய லெழுகுறை விரவியர்
பொருள் வினாவரை வழிகொடு மொழிகொடு
தனர விடுபவர் தெருவினி லெவரையும் நகையாடிப்

பிளவு பெறிக் தி லெவரை வொழுகியர்
நடையி லுடையினி லழகொடு திரிபவர்
பெருகு பொருள்பெறிலமவியி லீதமொடு குழைவோடே

பிணமு மனைபவர் வெறிதரு புனலுணும்
அவர வனிதையர் முன்கொடு மனைபவர்
*பெருமை மூடையவ நுறவினை விட அநுள் புரிவாயே

†அனையி லுறைபுளி பெறுமக வயிறரு
பசுவி னிரைமுலை யமுதனை நீரைமகள்
||வசவ னெடுபுலி முலையுண மலையுடன் உருகாரீள்

அடனி தனி லுள ளுலவைகள் தனிர்விட
மருவ மதமொடு கனிநுகள் பிடியுடன்
அகல வெளியுயர் பறவையினர் லெவரை விரல்சேரழ்

துளைகள் விடுகலழ விரன்முறை தடைய
இடைகள் பலபல தொனிதரு கருமுகில்
சுருதி யுடையவ னெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே

துணைவ குணதர சரவண பவநம
முருக குருபா வளரறு முகஞக
துறையிலையெறி திருநகருறைதரு பெருமானே. (மக)

* பெருமை - இவன் சிறுமைப் பொருள் தரும். † அனை - மலைக்குகை.
‡ உக வயிறரு - மகவு + அயில்தரு. அயில் - வல் - குடித்தல். § நிரைமகள் -
பசுவின் பெண்கன்று. || வசவன் - ஆண்கன்று. ¶ உலவைகள் - மரங்கள்.

கனர்த்ததந்த தர்த்தனத் தனந்ததந்த தர்த்தனத்
தனர்த்ததந்த தர்த்ததந்த தனந்தான.

கனங்கள் கொண் - குந்தளங் களுங்குலைந்த லைந்துவிந்
நகன்களுஞ்சி வரதயார்ந்து கவிகூரக்
காங்களுங்கு விந துறெஞ் ரகங்களுங்க சி திதிங்
கறங்குபென்க டமபிற் றது விலைகூறிப்
பொனின்குடங்க ள எகமென் தனங்க ளுடையங்களுங்
பொருந்தியன் || நன் || பன் || மு - னைப்
புணர் அடன் || ல் ரதுபின் கலந்தகங்கு வரதயார்
புரிந்து ரத தந்திரிந்து படுவேனே
அனங்க ளெருது னைந்துபெற் துஞ்சுதுசிற்க அன்று நன்
திறந்திருண் - கண்டர்த்தந அபில்வேவா
அடர்ந்திடர்தெ திர்த்துவந் தவ எசரஞ் ர வெஞ்சமம்
புரிந்த அன்ப ரின்பநன்ப ௨-ரவோனே
கிளங்கன்கொண்டி லங்கைமன் சி ரங்கள் சிந்த வெஞ்சரந்
தெரிந்தவன்ப ரிரதஇன்ப மருகோனே
சிவந்தரெஞ் ர தங்கையுந் சிலம்புகண்டை யும்புனை
துறெந்தில்வந்த கர்த்தனங்கள் பெருமாளே. (௩௭)

தர்த்தன தர்த்தன தர்த்தன தர்த்தன
தர்த்தன தர்த்தன தர்த்தன.

65. கொங்கைகளுக்கு லுங்கவகை செங்கையில்கி ளங்கஇருள்
கொண்டலைய டைந்தகுழல் வண்டுபாடர்
கொஞ்சிய*வ னங்குயில்கள் †பஞ்சநல்ல னங்கினிகள்
கொஞ்சியதெ லுங்குரல்கள் ‡கெந்துபாயும்
வெங்கயல்மி ளாண்டளிழி அம்பலிய டைந்த நுதல்
விஞ்சையர்கள் தங்கள் மயல் கொண்டமேலாய்

*வனம் குயில் - அழகிய குயில்கள். † பஞ்ச நல் வனம் கிணிகள் - நல்ல
பஞ்சவாண கிணிகள் ‡ கெந்துபாயும் - நெளிந்துபாயும்.

வெம்பிணியு முன்ற*பவ சிந்தனைநி னைந்துனது
 மின்சரண பைங்கழலொ டண்டஆளாய்
 சங்கமுர சந்திமலை துந்துவித தும்பவளை
 தந்தனத னந்தவென வந்துகூரர்
 சங்கைகெட மண்டுதிகை யெங்கனும் டிந்திடவொர்
 தண்கடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா
 சங்கரனு கந்தபரி னின்குருவெ னுஞ்சுருதி
 தங்களின்ம கிற்றதுருகு மெங்கள்கோவே
 சந்திரமு கஞ்ஞெயல்கொள் சுந்தார்கு றம்பெண்ணு
 சாம்புகழ் செத்திலம்பிற் தம்மிரானே. (௩௮)

தந்தன தானா தானா தந்தன தானா தானா
 தந்தன தானா தானா தானா தானா

56. கொம்பனை யாகாது டே ரதிரு கண்டவி லாமோத சீதளா
 குங்கும பாடர பூஷண நகமேவு
 கொங்கையி டீனீரானி மேல்வளா ரெங்கமு நீர்மலை சூடிய
 கொண்டையி லாதார டோபையில் மருளாதே
 உம்பர்கள் ஸ்வரமீ நமோநம எம்பெரு மானே நமோநம
 ஒண்டொடி மோகா நமோநம எனநாளும்
 உன்புந மேபாடி நானினி அன்புட னாதர பூசைசெய்
 துய்த்திட வீணுப் ப டாதருள் புரிவாயே
 பம்பர மேபோல ஆடிய டிங்குரி வேநாள நாயகி
 பங்கய சீபாத நூபுரி கரகூலி
 டி பங்கமி லானீலி மோடிப யங்கரி மாகாவி யோகினி
 பண்டுச ராபான குரனெ டெதிட்போர்கண்
 டெம்புகல் வாவாழி வாழியெ னுமபடி வீறான வேல்தர
 என்றுமு ளானேம னேகர வயலூர
 இன்சொல்லி சாகாக்ரு பாகர செந்திலில் வாவ்வாகியேயடி
 யென்றனை யீடேற வாழ்வருள்பெருமானே. (௩௯)

*பவசிதை - பிறவிக்கடலில் அலைபவனை. † குறம்பெண் - குறப்
 பெண், மெலித்தல் விகாரம். ‡ நீராவி - நீர்த்தடாகம். § பங்கம் - குற்றம்.

தத்ததன தானதன தத்தான

தத்ததன தானதன தத்தான

தத்ததன தானதன தத்தான தனதான.

57. சத்தமிரு மேழுகட லைத்தேனை

யுற்றவது தோடுகளை யைப்போர்கொள்

சத்தினை மாவின்வடு வைக்காவி

தனைமீறு

தங்கமணப் வீரகம லப்புவை

மிக்கவினை வானகடு வைச்சீறு

*தத்துகளுமா வாணையடு மைப்பாவு

விழிமாதர்

மத்தகிரி போலுமொ விரி வித்தார

முக்குவட மேயுமெழில் மிக்கான

வச்சிரகி ிடநிகர் செப்பான

தனமீதே

வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான

பத்தியெய ஏழையடி மைக்கார

வஜ்ரமயில் மீதிவினி யெப்போது

வருவாயே

சித்ரவடி வேல்பனிநு கைக்கார

பத்தியுரி வேர்கள் பனுவற்கார

திக்கினும்ந டாவுபுர ிக்கார

குறமாதா

சித்தஅரு ராககல ிக்கார

துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார

சிட்டர்பரி பாலலளி தக்கார

அடியார்கள்

முத்திபெற வேலொல்வச னக்கார

தத்தைநிகர் தூயவனி தைக்கார

முச்சகர்ப ராவுரர ணக்கார

இனிகான

முத்தமிழை யாயும்வரி சைக்கார

பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார

முத்துலவு வேலைநகர் முத்தேவர் பெருமானே, (௪௦)

* கத்து உகனும் வாளை - துள்ளுகின்ற. திரிவிந்துவாளை மீனை.

தன்னதன தாந்ததந்தத் தன்னதன தாந்ததந்தத்

தன்னதன தாந்ததந்தத் தனதான .

58. * தகரநறை பூண்டவிந்தைக் குழலியர்யன் தேய்ந்தஇன்பத்

தளருமிடை யேந்து தங்கத் தனமானர்

தமைமனதில் வாஞ்சைபொங்கக்கலனியொடுசேர்ந்துமந்தர்ச

சமயசெப நீங்கியிந்தப் படிநாளும்

புகலரிய தாந்தரி சங்கத் தரிழ்பனுவ லாயந்து கொஞ்சிப்

புனியதனில் வாயந்து வஞ்சித் துழல்முடர்

புனிதமிலி மாந்தர் தங்கட் புகழ் பகர்தல் நீங்கி ன்பொற்

புளகமலர் பூண்டு வந்தித் திடுவேனோ

தகுடதகு தாந்த தந்தத் திசுடதிசு நிர்த திர்தித்

தகுக்கை தாங்க னங்கத் தனதான

தன்னதன தாந்த தந்தத் தெனநடன மாந்த துங்கத்

தனிமயிலை யூர்ந்த சந்தத் திருமார்பா

திகையசுரர் மாண்ட முந்தத் திறலயிலை வாங்கு செங்கைச்

சிமையவரை யீன்ற மங்கைக் கொருபாலா

திகழ்வயிர மேந்து கொங்கைக் குறவனிதை காந்த சந்தர்ச

சிகரமுகி லோங்கு செந்திற் பெருமானே. (கச)

தந்ததன தந்தனந் தந்ததன தந்தனந்

தந்ததன தந்தனந் தந்ததான .

59, தண்டையணி வெண்டையங் கிண்கிணிச தங்கையுந்

தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்

தந்தையினைமுன்பரிந் தின் † பவுரி கொண்டுந்

‡ சந்தொடம ணைந்து ின் றன்புபோலக்

கண் § றுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுந்

கஞ்சமலர் செங்கையுந் சிந்துவேலும்

* தக:ம் - மயிர்ச்சந்து † பவுரி - கூத்து ‡ சந்தொடம் - சந்தோஷம்
§ றுறக - ம்பு, சந்தோஷி யியல்பானது.

கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திர * ி றங்களுங்
 கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ
 புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபகி ரண்டமுங்
 பொங்கியெழ வெங்கனங் கொண்டபோது
 மொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கனுமவ ளார் துமுன்
 புண்டரிகர் தந்தையுந் சிந்தைகூடக்
 கொண்டனிட னம்பதந் செந்திலினு மென்றன்முன்
 கொஞ்சநிட னங்கொளுங் கந்தவேளே
 கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமணி முண்டிடுங்
 குடமுழந் குடமிடுங் தம்மிரானே. (௪௨)

தனத்த தத்தத தனத்தன தனத்த தத்தத தனத்தன
 தனத்த தத்தத தனத்தன—தந்ததானதனன.

60. தெருப்புறத்துத்துவக்கியாய் தனக்குவட்டைக்குலுக்கியாய்ச்
 சிரித்துருக்கித்தருக்கியே பண்டைகூளமெனவாழ்
 சிறுக்கிரட்டைச் சிதக்கியாய் மனத்தலநவைத்துக் கனத்தபேர்
 தியக்கமுற்றாத் தவிக்கவே மண்டுபேசியுடனே
 இருப்பாகத்துத் தனாத நோல் விளங்கெடுத்துப் படுத்துமேல்
 இருந்திலைந்த பப்பாட்டி கொண்டொருதலியா
 திதுக்கதுக்குக்கடப்பபாட மெனக்கை கக்கக் கழற்றியே
 இளைக்கவிட்டுத் துரத்துவார் தங்கனோரவை தவிராய்
 பொருப்பையொக்கப்பணைத்தேதார் இரட்டிபத்துப்புயத்தினே
 பொறுத்தபத்துச் சிரத்தினே மண்டுகோபமுடனே
 பொரப்பொருப்பிற் கதித்தபோ ரரக்கர்பட்டுப் பதைக்கவே
 புடைத்துமுட்டத் துணித்தமா லன்புகூருமருகா
 வரப்பையெட்டிக் குதித்துமே லிடத்திலவட்டத் தனத்திலே
 மசர்த்தமுத்தைக் சீருவட்டியே நின்னுசேலினிளம்வாழ்
 வயற்புறத்துப்புவிகுளநீன் திருத்தணிக்குட்சிறப்பில்வாழ்
 வயத்தநித்தத் துவத்தனே செந்தில்மேவுகுகனே. (௪௩)

* நறம் - காந்தி † பென்கிரியென் ஆம் சிறந்து என்ப்பிரிசு.

‡ கடப்பபாம் - கடமைப்பாடாம், சீருவட்டி - திட்டி.

தந்ததனன தனன தனன தன
தந்ததனன தனன தனன தன
தந்ததனன தனன தனன தன தன தான.

61. தொந்திரிய மயிரே வெளிநிறை

தந்தமசைய முதுகே வளையஇதழ்
தொங்கவொருகை தடிமேல் வரமகளிர் நகையாடித்

தொண்டிகிழவ விவன ரென இருமல்
கிண்கிணை முனையே குழறிழி
துஞ்சுருடு படவே செவியாகி செவியாகி

வந்தபிணியு மதிலே மிடைபுமொரு
பண்டிதனுமே யுறுவே தனையுமிள
மைந்தருடைமை நடனே தெனமுடுகு துயர்மேனி

மங்கையழுது விழுவோ யாம்படிகள்
நின்றுசருவ மலமே யொழுகுபிர்
மங்குபொழுது கடிதே மயிலின்மிரை வரவேனும்

எந்தவருக ருருநா யாநாருக
லமந்தவருக மகனே யிநிவருக
என்கண்வருக எனது ருயிர்வருக அபிராம

இங்குவருக அரேச வருகமுலை
யுண்கருக மலர்கு டிடவருக
என்றுபரிவி னெடுகோ சலைபுகல வருமாயன்

சிந்தைமகிழு மருகா குறவரிள
வஞ்சிமருவு மழகா அமரர்சிறை
சிந்தஅசுரர் கிளைவே ரொடுமடிய அடுதிரா

திங்களரவு நதிசூ டியாரமர்
தந்தகுமர அலையே கரைபொருத
செந்திங்கரி லினிதே மருவிவளர் பெருமாளே. (சச)

சுந்திரை - வரிசை. † மிடையும் - நெருங்கும்.

தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத்
தானன தானன தானன தந்தத் தனதான.

62. தோலொடு மூடிய *கூரையை நம்பிப்
பாவையர் தோதக ஸீலைநி ரம்பிச்
சூழ்பொருள் தேடிட வேடிவ ருந்திப் புதிதான
தூதொடு நாண்மணி மாலைப்ர பந்தக்
கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்
†தோமுறு காணையர் வாசல்தொ றும்புக் ‡கலமாருங்
காலனை வீணனை நீதிசெ டும்பொய்க்
கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
காதக லோபவ்ரு தாவனை நிர்தைப் புலையேனைக்
காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்
சோகமெ லாமற வாழ்வுற §நம்பிற்
காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற் றருளாதோ
||பாலன மீதும னுன்முக செம்பொற்
பாலனை மோ||தப ராதன பண்டப்
பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற் றமராடிப்
பாவியி ராவண னூர்தலை சிந்திற்
சீரிய வீட ணர் வாழ்வுற மன்றற்
பாவையர் தோள்புணர் மானுலர் சிந்தைக்கினியோனே
சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்
மீதவன் வாழ்புன மாமென முந்தித்
தேமொழி பாலித கோமள இன்பக் கிரிதோய்வாய்
சேலொடு வானைவ ரால்கள்கி ளம்பித்
தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்
சீரலை வாய்நகர் மேவிய கந்தப் பெருமாளே. (சுதி)

* கூரை = சேலை. † சோம் = குற்றம். ‡ அலமரும் எனற்பாலது அல
மாரு மென நீண்டது. § நம்பில் = விருப்பத்தினால். கம்பு = வீருப்பம். ||பால்
அனம் மீது மன் நான்முக எனப்பிரிக்க. || அபராதன = தண்டஞ்செய்தலனே.

தானத்த தானதான தானத்த தானதான
தானத்த தானதான தனதான.

63. நாலுமைந்து வாசல்கீறு தூறுடம்பு கால்கையாகி
நாரியென்பி லாகுமாக மதனாடே
நாதமொன்ற ஆதிவாயில் நாடகங்க ளான ஆடி
நாடறிந்தி டாமலேக வளராமுன்
நூலநந்த கோடிதேடி மால்நிகுந்து பாருளோரை
நூறுநெ ள்சொல் கூறிமாறி விளைதிமை
நோய்கலந்த வாழ்வறமல் நீகலந்து ளாகுளான
நூலடங்க வோதவாழ்வு தருவாயே
காலன்வந்து பாலனா காயவென்று பாரம்பீச
காலம்வந்து ஓலமோல மெனுமாதி
காமனைந்து பாணமோடு வேமினென்று காணுமோனர்
காளகண்ட ரோடுவேத மொழிவோனே
ஆலமொன்று வேலையாகி யானையஞ்சல் திருமூல
ஆரியங்கை ஆயன்மாயன் மருகோனே
ஆரணங்கள் தானைநாட *வாரணங்கை மேவுமாதி
யானரெந்தில் வாழ்வதான பெருமானே. (சக)

தனத்தத் தந்தனந் தனத்தத் தந்தனந்
தனத்தத் தந்தனந் தனதான.

64. நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்
நிறத்திற் கந்தனென் றினைவோரை
நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்ரமென்
றரற்றித் துன்பெருஞ் சினில்நாளும்
புதுச்சொற் சங்கமொன் றிரைத்துச் சங்கடம்
புகட்டிக் கொண்டுடம் பழிமாயும்
புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட்டுன்பதம்
புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே

மதித்துத் திண்புரம் சிரித்துக் கொன்றிடும்
 மறத்திற் றந்தைமன் றினிலரடி
 மழுக்கைக் கொண்டசங் கரர்க்குச் சென்றுவண்
 டமிழ்ச்சொற் ரந்தமொன் றருள்வோனே
 குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பெனுங்
 கொழித்துக் கொண்டசெந் திலின்வாழ்வே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் டினத்திற் செங்கரங்
 குவித்துக் குன்றிடும் பெருமானே. (௪௭)

தனதனன தான தான தந்தன
 தனதனன தான தான தந்தன
 தனதனன தான தான தந்தன தந்ததான.

65. படர்புவிபின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்
 வியனினுரை பானு வாய்வி யந்துரை
 பழுதில்பெரு சீல நூல்க ளுந்தெரி சங்கபாடல்
 பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை
 திருவருவ தேவர் வாய்மை பென்கிற
 பழமொழியை யோதி யேயு ணர்ந்துபல் சந்தமலை
 மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக
 முதலுளது கோடி கோள்பர பந்தமும்
 வகைவகையி லாச ரேர்பெ ருங்கவி சண்டவாயு
 மதுரகவி ராஜ னானென் வெண்குடை
 விருதுகொடி தாள மேள தண்டிகை
 வரிசையொடு லாவு மால கந்தைத் விரந்திடாதோ
 அடல்பொருது *பூச லேவி னீர்திட
 எதிர்பொரவொ ணாம லேக ரங்கர
 அரஹர சிவாம ஹாதெ வென்றுனி அன்றுசேகித்
 தவனிவெகு கால மாய்வ ணங்கியு
 ளுருகிவெகு பாச கோச சம்பரம
 அதிபெல கடோர மாச லந்தர னெந்துவீழ

உடல்தடிபு மாழி*தாவெ னம்புய
மலர்கஸ்தர தூறு தாரி டும்பகல்
ஒருமலரி லாது†கோவ ணிந்திடு   லெங்கண்மாலுக்
குதனியம கேரர் பால இந்நிரன்
மகளைமண மேனி வீறு செந்திலிஸ்
உரியஅடி யேனை யாள் வந்தருள்   தம்பிரானே. (௧௮)

தனத்தத்தர் தனத்தத்தர் தனத்தத்தர் தனத்தத்தர்
தனத்தத்தர் தனத்தத்தர்   தனத்தத்தர்.

66. பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கர் தலுற்றுபபுந் தியற்றுப்பின்
பிழைப்பற்றுங் குறைப்புற்றும   பொருமாதர்
ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தங் கலைக்குட் டங் கிடப்பபட்டம
பிணித்துத்தந் தனத்தைத்தந்   தனையாதே
புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தந் தெனக்குத்தெண் டிறப்பற்றும
புலத்துக்கண் செழிக்கரசெந்   தமிழ்பாடும்
புலப்பட்டுங் கொடுத்தற்கும் கருத்திற்கண் படங்கிட்டும்
புகழ்ச்சிக்குன் கருபைச்சித்தம்   புரிவாயே
தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண் டுவிட்டுத்தண்   புனத்திற்செங்
குறத்திக்கண் புறச்சித்தந்   தனார்வோனே
சலிப்புற்றுங் குரத்திற்சம் ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தன்
சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தன்   டியசூரன்
சிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந் தடித்துத்திண்   குவட்டைக்கண்
டிடித்துச்செந் திவிந்நற்குங்   குமரேசா
சிறக்கந்ந்கஞ் செழுத்தத்தந் திருச்சிறந் பலத்தத்தன்
செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும்   பெருமானே. (௧௯)

* தாவெ னம்புய - தா + என + அம்புய. † கோ - கண். ‡ தர் + தம்.
தங்கும். § அஞ்செழுத்து அத்தம் - பிரணவஞ்சாஷரப் பொருள்

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்த தந்தன தந்தன தந்தன

தந்ததான.

67. மஞ்செ னுங்குழ லும்பிறை யம்புரு
வங்க னெனசிலை யுங்களை யங்கயல்
வண்டுபுண்டரி கங்களை யும்பழி

சிந்துபார்வை

மண்ட லஞ்சுழ லுஞ்செனி யங்குழை

தங்க வெண்டர ளம்பதி யும்பலு

*மண்ட லந்திக முங்கமு கஞ்சுறு

கண்டமாதர்

கஞ்சு கங்குர லுங்கழை யம்புய

கொங்கை ரெங்கரி யும்பவ ளம்பொழி

கந்த சந்தன மும்பொலி யுந்துகில்

வஞ்சிசேருங்

கஞ்சு மண்டுரி னின்றிர சம்புகு

கண்ட டார்த்திட மம்மையெ னுந்துடை

கண்கை யஞ்சர னுஞ்செயல் வஞ்சரை

நம்புவேனே

கஞ்சு கஞ்சக னுஞ்சக டுண்டு

டுண்டு டிண்டி டண்டம டுண்டு

தந்த நந்தன தந்திமி சங்குகள்

பொங்குதாரை

சம்பு னின்கும ரன்புல வன்பொரு

கந்த னென்றிடு துந்துமி யுந்துவ

சங்க ளங்கொளி ருங்குடை யுந்திசை

விஞ்சவேகண்

டஞ்ச வஞ்சசு ரந்திர ளுங்குவ

டன்ற டங்கலும் வெந்துபொ ரிந்திட

அண்ட ரிந்திர னிஞ்சர னம்புக

வென்றவேனே

† அம்பு யந்தன மம்பைகு றிஞ்சியின்

மங்கை யங்†குடி ல் மங்கையொ டன்புடன்

அண்டருந்தொழு செந்திலி லின்புறு தம்பிரானே (௬௦)

* மண்டலம் - மண்டலம். † அம்புய அம்சன் அரம்பை எனப்பரித்
தக்கொள்க. ‡ குடி - ஆகாயம், விண்ணுலகம்; குடி மங்கை - தென்
யானை.

தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன
தான தானன தந்தன தந்தன தனதான.

68. மாய வாடைதி மிர்த்திடு கொங்கையில்
பூடு சிலைதி றந்தம முங்கிகள்
வாசல் தோறுந டந்துசி னுங்கிகள் பழையோர்மேல்

வால நேசநி னைந்தழு வம்பிகள்
ஆசை நோய்கொள்ம ருந்திடு சண்டிகள்
*வாற பேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிகள் எவரேனும்

நேய மேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
காசிலாதவர் தங்களை யன்பற
நீதி போலநெ கிழ்ந்தப றம்பிகள் அலர்தாய்பார்

நீலி நாடக மும்பயில் பண்டைகள்
பாளை யூறுக னுன்பிடு தொண்டிகள்
நீச ரோடுநி னங்குக டம்பிகள் உறவாமோ

பாயுமாமத தந்திழு கம்பெறு
மாதி பாரத மென்ற பெருங்கதை
பார மேருவி லன்று வரைந்தவன் இளையோனே

பரீவை யாங்குற மங்கை செழுந்தன
பார மீதில னைந்து முயங்கிய
பாக மாகிய சந்தன சூங்கும மணிமார்பா

†சீய மாயுரு வங்கொடு வந்ததன்
சேசன் மார்பைநி டந்து பசங்குடர்
சேச வாரிய னைந்த நெடும்புயல் மருகோனே

தேனு லாவுக டம்ப மணிந்தகி
ரீட சேகர சங்கரர் தந்தருள்
தேவநாயக செந்திலு வந்தருள் பெருமானே. (நிக)

* 'வருகிற' என்பது 'வாற' என்று மருவிற்று. சீயம் - சிங்கம். † அசு
சேசன் - இரணியன்.

தனதானன தன்னந் தாத்த
தனதானன தன்னந் தாத்த
தனதானன தன்னந் தாத்த

தனதான.

69. முகிலாமெனு மளகங் காட்டி

மதிபோலுயர் துதலுங் காட்டி

முகிழாகிய நகையுங் காட்டி

அமுதூறு

மொழியாகிய மதுரங் காட்டி

விழியாகிய கணையுங் காட்டி

முகமாகிய கமலங் காட்டி

மலைபோலே

வகையாமின முகையுங் காட்டி

இடையாகிய கொடியுங் காட்டி

வளமானகை விளையுங் காட்டி

யிதமான

மணிசேர்கடி தடமுங் காட்டி

மிகவேதொழி ல்திகங் காட்டு

மடமாதர்கள் மயலின் றோற்றில்

உழல்வேனோ

நகையால்மத னுருவந்* தீத்த

சிவனாரருள் சுதனென் றுர்க்கு

நலனையரு ளமர்நென் றுர்க்குள்

உனறேவோனே

நவமாமணி வடமும் பூத்த

தனமாதெனு மிபமின் சேர்க்கை

நழுவாவகை பிரியங் காட்டு

முருகோனே

அகமேனிய நிருதன் பேர்க்கு

வரவேசமர் புரியுந் தோற்றம்

அறியாமலு மபயங் காட்டி

முறைகூறி

அயிராவத முதுகின் தோற்றி

யடையாமென இனிதன் பேத்தும்

அமரேசனை முழுதுங்காத்த

பெருமானே. (௫௨)

தானதனதான தானந்த தானந்த
தானதனதான தானந்த தானந்த
தானதனதான தானந்த தானந்த தானதான

70 மூலம்வினை மேர மேல்கொண்டி டாடலுந்து
புகுவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்
ஏழ நெருந்த யெதுஞ்ரெ யாநஞ்சி யகிரார

மோகநனை வாய மேரநஞ்ரெய் வேனண்டர்
தேடஅரி தாய *வேயங்க ளாலின்ற
மூலப்பர யோக மேல்கொண்டி டாடின்ற துளதாநி

நாடும்மதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
வாசியன லாடு பேரயொன்றி வரனின்ற
ணைமாதிரிதி வாறுங்க ளாஇன்ப அமுதூறல்

நாடியதன் ரீதி போய்ன்ற ஆநந்த
மேலவெளி யேறி ரீயின்றி நானின்றி
நாடியினும்வேறு தானின்றி வாழ்கின்றதொருநாளே

காளிட லுணி மாதங்கி வேதஞ்ரெயல்
பேதைநெடு நீலி பாதங்க ளால்வந்த
காலன்னிழ மோகா பாமுண்டி பாரமபொ டனல்வாயு

காதிமுதிர் வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
ஆடல்விடை யேறி பாகங்கு ளாமங்கை
கரவிநட மாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது

வாழமுழு தாளு மோர்தண்டு நாய்தங்கு
சோதிமணி மர்ப மாலின்றி னுளின்ரொல்
வாழமுமைமாதரான்மைந்தனயெந்தை யினையோனே

மாசிலடி யார்கள் வாழ்கின்ற ஆர்சென்று
தேடினீன யாடி யேயங்க ளேறின்று
வாழமுபில்வீரனெனெ ர்தில்வாழ்கின்ற பெருமானே. ()

* வேய - ஞானத்தினால் அறியப்படுபொருள்.

தந்தந்தந் தந்தன தானன தந்தந்தந் தந்தன தானன
தந்தந்தந் தந்தன தானன தனதான.

71. *வஞ்சங்கொண்டுந் திடராவணனும்பர்தென்திண்பரிதேர்கரி
மஞ்சின்பண் ||ஞ்சரி யாமென வெகுதேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள திரந்துந்தவர் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் ||ம்பல பேசியு மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் ஈண்டைசெய் போதுகு ரங்கு⁵ தஞ் சுங்கனல் போலவெ
குண்டுங்குன் றங்குர டார்டர மதும்வீசி

மிண்டுக்குங் கங்கரி னுலெத கர்த்தங்கங் கங்கர மார்பொடு
மின்பந்துள் சிந்திற் சாரார் வகைரேர

வஞ்சண்டன் தென்றிறை நாடி விழுந்தக்குஞ் சென்றென தூதர்ந
முந்துந்துத் தென்றிட வேதவை ர்ணவுளை

புண்டுங்கண்டுஞ்சிலகடிகள் டுண்டன் றுங்குதிபோடவ
யாந்தம்புங்கொண்டுவெல் மாதவன் மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறியேன்மதி கொஞ்சங்கொஞ் சந்துமையேயருள்
தந்தென்றின் பந்தகு வீடது தருவாயே

சங்கஞ்சங் கங்கபல் சூழ்தட மெங்கெங்கும் பொங்க மகாபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்வுயர் பெருமானே. (ஞச)

தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததந்த
தந்ததந்த தந்ததந்த தந்ததான.

72. வந்துவந்து முந்தவழ்து †வெஞ்சுகந்த யங்கநின் று
‡மொஞ்சிமொஞ்சி யென்றமுங்கு ழந்தையோடு

மண்டலங்கு லுங்கஅண்டர் விண்டலம்பி ளந்தெழுந்த
செம்பொன்மண்ட பங்களும்ப யின்றவீடு

கொந்தனைந்த குந்தளந்த ழைந்துகுங்கு மந்தயங்கு
கொங்கைவஞ்சி தஞ்சமென்று மங்குகாலம்

* வஞ்சம் கொண்டும் திடராவணனும் எனப் பிரித்துக் கொள்க.

† வெஞ் சகம் - விருப்பமாகிய இன்பம். ‡ மொஞ்சி - மூலை,

* கொங்குடம்பு † கொங்குபொங்குபைங்கு ம || தண்டைகொஞ்ச
செஞ்சதனிகை தங்குபங்கு யங்கள் தாராய்

சுத்தடர்ந்த முத்தருட்பு § மந்தரஞ்ஞ முங்கரும ||
|| கந்தரம்பை || செண்பதங்கொள் செந்தில்வாழ்வே

தண்கடங்க டத்துசென்று பண்கடங்கடர்ந்த * இன்சொல்
திண்புனம் || குந்துகண்டி- ஹஞ்சகோவே

அந்தகன்க லங்கவந்து † கந்தரங்க லந்த ‡ சிந்து
ரஞ்சிறந்து வந்தலம் || நித்தமார்பா

அம் § னம் || குந்தநண்பர் பம்பம் || மந்தரன் || த
ரம்பலும்பர் || கும்பர்நம் || தம்மிரானே. (ருரு)

தந்த தான தான தந்த தான தான
தந்த தான தான தான தான தான.

73. வெஞ்ச ரோருக மோகடுஞ்ச மோகயலோ நெடு
னியரோக மோவடு வகிரோமுன்

வெந்து போன புராதன ரம்ப நாரி புராரியை
வென்ற சாயக மோகரு வினையோகண்

சுஞ்ச மோமரு நூதவர் நெஞ்ச மோ வெணு மாமரு
சங்க மாநிப்போகரு மதில்பு முகு

சங்கை * யோவிரு கூதள கந்த மாஸிகை தோய்தரு
தண்டை சேர்கழ லீவது மொருநாளே

* கொங்கு - கோங்கு. † அடம்பு - ஓர்வித கொடிப்பு. ‡ கொங்கு
பொங்கு - வாணை மிகுந்த. § மந்தரம் - மந்தாரம் || கந்த ரம்பை - கந்த
அரம்பை கிழங்கோடு கூடிய வாழை. || செண் - சேண். ப பண்கடங் கட
ர்த்த - டண்கள் + கங்கு - அடர்ந்த. * இன்சொல் - இன்ஞ லுடைய வள்ளி
யம்மை † கந்தரம் - (அன்-ரகன் மன:பாக்ய) குகை. ‡ சிந்தரம் - தெய்வ
யானையம்மை. § டனம் புகுந்த நண்பர் - முனிவர்கள். தரம்பலும்பர் - தர +
பல் உம்பர் - தரம்பெற்ற பலதேவர்கள். || கும்பர் - கும்பமுறி. ப வெம்ச
ரோருகம் - விருவத்தக்க தாமரை. * ஓலிக்கு - ஓல + இரு ஓல - நீங்க.

பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவர்
 பண்டு போலம ராவதி குடியேறப்
 பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்ச லேயென மால்வரை
 பங்க நீறெழ வேல்விடும் இனையோனே
 செஞ்ச டாடவி ரீமீச கங்கை மாமதி தாதகி
 திங்கள் சூடிய நாயகர் பெருவாழ்வே
 ரெண்ப காடளி நீடிய தங்க மாமதிற் சூழ்தரு
 செந்தில் மாநகர் மேனிய பெருமானே. (௬௯)

தனனதன தனனதந்தத் தனதான.

74. இயலிசையி லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
 இரவுபகல் மலா சிந்திக் துழலாதே
 உயர்கருணை புரிய மின்பக் கடல்முழங்கி
 உனையெனது ளறிவு மன்பைத் தருவாயே
 *மயில்தகர்க லிடைய ரந்தத் தனைகாவல்
 வனசகுற மகளை வந்திக் தனைவோனே
 கயிலைமலை யனைய செந்திற் பதிவாழ்வே
 கரிமுகவ னினைய கந்தப் பெருமானே. (௭௦)

தந்தனர் தந்தனர் தந்தனர் தந்தனர்

தந்தனர் தந்தனர் தனதான.

75. இன்பமுந் துன்பமுந் சந்ததங் கொண்டுசென்
 றிங்குமங் குஞ்சுமுன் ற்டுமாயத்
 துன்பவெண் கும்பியங் கந்தவிந் துன்பெருந்
 தொண்டனென் றுயர் துளங் களியேனோ
 புன்குருந் துந்தியந் சந்தனந் சிந்திமுன்
 பொங்கிவெண் சங்கெறித் தலைவீசும்
 தன்ப்பொருந் தம்பகம் பொன்சொரிந் தெங்கணுந்
 தந்திடுஞ் செந்திலம் பெருமானே (௭௧)

*மயில் தகர் லிடையர் - மயிலும் ஆகும் நிறைந்த குன்றினிடத்தில்
 வசிக்கும் வேலவர். † பொருந்தம் - தாமிரபர்ணி.

தானன தானன தானன தானன

தானன தானன

தனதானு.

76. ஏவினை நேர்விழி மாதரை மேவிய

ஏதனை மூடனை

நெறிபேணு

சனனை:விண்ணை யேடெழு தாமுழு

ஏழையையே மோழையையே

அகலாரீள்

மாவனை மூடிய நோய்பிணி யாளனை

வாய்மையி லாதனை

இகழாதே

மாமணி நூற்ற சீதள தாள்தனில்

வாழ்வற சுவதும்

ஒருகாளே

நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு

நாரத னாடுகல்

குறிமாதை

நாடியெ கானிடை கூடிய வேவக

நாயக மாமயில்

உடையோனே

தேவிம னேன்மனி ஆயிப ராபரை

தேன்மொழி யாள்தரு

சிறியோனே

சேணுயர் சோலையி னீழலி லேதிகழ்

சீரலை வாய்வரு

பெருமாளே. (ஞசு)

தானு தந்தத் தானுதந்தத்

தானுதந்தத் தனதானு.

77. ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட்

மெய்சோர

ஊடா னன்றுற் றார்போல் நின்றெட்

டாமால் தந்திட்

மெய்மாதர்

கூரா வன்பிற் சோரா நின்*றக்

கோயா நின்னுட்

குலையாதே

கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்

கோடா தென்கைக்

கருந்தாராய்

* அக்கு . எனும்போடுகூடிய சரீரம்.

*தோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

ரோளா குன்றைத்

துனையாட

சூதா யொண்டிக் கேயா வஞ்சச்

சூர்மா அஞ்சப்

பொருமவேலா

சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்

சேவே நெந்தைக்

கினியோனே

தேனே யன்பர்க் கேயா நின்சொற்

சேயே செந்திற்

பெருமானே. (௯௦)

தந்தன தான தந்தன தான

தந்தன தான தனதான.

78. குன்றிலுறு மாணை வென்ற விழியாலெ

கஞ்சமுகை மேவு

முகையாலே

கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை

கந்தமலர் குடு

மதனாலே

நன்றுபொருள் தீர வென்றுவிலை பேசி

நம்பவிடு மாதர்

உடனாடி

†நஞ்சுபிசு தேரை யங்கமது வாக

ரைந்துவிடு வேளை

யநன் பாராய்

குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி ‡போகி

கொண்டபடம் வீசு

மணிகூர்வாய்

கொண்ட மயிலேறி அன்றசுரர் சேனை

கொன்றகும் ரேசு

குருநாதா

மன்றல்கமழ் பூக தெங்குதிரள் சோலை

வண்டுபடு வானி

புடைசூழ

மந்திரட மாடு செந்தினகர் மேவு

மைந்தஅம ரேசர்

பெருமானே (௯௧)

* தோரா-தாலா, தோற்காத † நஞ்சு-நஞ்சுடைய பாம்பு. இஃது சூகு பெயர். ‡ போகி-பாம்பு.

தனன தானனத் தனதன தனனாக்
தந்தத் தந்தத் தனதான.

79. *குசுர மேலமெய்த் துறளினிவ் மறவாக்

குமரிட் திர்தித்

தூ - ஐழ் திகித்

குமுத வாபின்முற் றமுதினை நுகராக்

கொண்டற் கொண்டைக்

குழலாரோ

†டகரு தூளிகர்ப் புரதன இருகோட்

டன்புற் றின்பக்

கடலூடே

அமிழு வேளைமெத் தெனவொரு கரைரேர்த்

தம்பொற் றன்டைக்

கழல்தாய்

ககன கோளகைக் கணவிரு மளவாக்

கங்கைத் துங்கப்

புனலாடும்

கமல வாதனற் களவிட முடியாக்

கம்பர்க் கொன்றைப்

புகல்வோனே

சுகரகோபுரத் தினுமதி லினுமேற்

செம்பொற் கம்பத்

தளமீதும்

தெருவி லேபுநித் திலமெறி யலைவாய்ச்

ரெந்திற் கந்தப்

பெருமாளே. (௯௨)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தானுந்தனன

80. குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு

குருதிந ரம்பு

சீயன் பொதிதோல்

குலவு குரம்பை முருடு:கமந்து

† குனகிம கிழந்து

நாயேன் தளரா

அடர்மத னம்பை யனையக ருங்கண்

அரிவையர் தங்கள்

தோடோய்ந் தயரா

* குசுரம் - மலைக்குகை. † அகருதூளி - அகிற்பொடி.

† குனகி - குணங்கி என்பதன் மருஉ.

அறிவழிகின்ற குணமற வுன்றன்
 அடியிணை தந்து நீயாண் டருள்வாய்
 தடவியல் செந்தி ளிறையவ நண்பு
 தருகுற மங்கை வாழ்வாம் புயனே
 சரவண கந்த முருகக டம்ப
 தனிமயில் கொண்டு பார்சூழ்ந் தவனே
 சுடர்படர் குன்று ஸுனைபட அண்டர்
 தொழ்வொரு செங்கை வேல்வாங் கியவா
 *துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட
 சொரிக்டல் நின்ற சூரார் தகனே (௬௩)

தன தன தன தன தன தன தன தன தந்தத்தன தானு.
 81. கொலைமத கரியன ம்ருகமத மொழுகிய கும்பத் தனமானார்
 குமுதஅமுதஇதழ்ப்ருகியுருகியயல்கொண்டுற்றிடுநாயேன்
 நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்வழிநின்றுற்றிடவேதான்
 நினதிரு வடிமல ரிணைமன தினிலுற நின்றற்றடைவேனோ
 சிலையென வடமலை யுடையவ ரருளிய செஞ்சொற் சிறுபாலா
 திரைகடலிடைவருமசுரனைவதைசெய்த செந்திற்பதிவேலா
 †விலைநிகர் னுதலிபமயில்குறமகனும்விரும்பிப்புணர்வோனே
 விருதணி மரகத மயில்வரு குமரவி டங்கப் பெருமானே()

தானத் தானன தானத் தானன தானத் தானன தந்ததான.
 83. சேமக் கோமள பாதத்தாமரைசேர்தற்கோதும நந்தவேதா
 தீதத் தேயவி ரோதத் தேகுண சிலத் தேமிக அன்புறாதே
 காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி காரத் தேயழி கின்றமாயா
 'காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர் காழுந்றேயும தென்னொலோதான்
 நேமிச் சூரொடு மேருத் தூளெழ நீளக் காளபு யங்ககால
 நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு நீபச் சேவகசெந்தில்வாழ்வே
 ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ லோகத் தேதரு மங்கைபாலா
 யோகத்தாறுபதேதத்தேசிகவூமைத்தேவர்கள் தம்பிரானே.

* துரித பதங்க இரதப்ரசண்ட - வேகத்தோடு செல்லும் பயிலாகிய.
 இரதத்தையுடைய பிரசண்டனே. † விலை - விஸ்வை

தந்த தனதனன தந்த தனதனன
தந்த தனதனன தனதான.

83. தந்த பசிதனைய நிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட

வியதாயார்

தம்பி பணிவிடைசெய் கொண்டர் பிரியமுன

தங்கை மருகருயி

ரெனவேசார்

மைந்தர் மனைவியர்*க டுப்பு கடனுதவு

மந்த வரிசைமொழி

பகர்கேடா

வந்து†தலைநவிர விழந்து தரைபுகம

யங்க வொருமகிட

மிசையேறி

அந்த கனுமெனையடர்ந்து வருகையினில்

அஞ்ச லெனவலிய

மயில்மேல்நீ

அந்த மறலியொடு கந்த மனிதனம

தன்ப நெனமொழிய

வருவாயே

சின்தை மகிழமுலை மங்கை நகிலிணைகள்

சிந்து ‡பயமயிலு

மயில்வீரா

திங்க ளரவுந்தி துன்று சடிவரருள்

செந்தி எனகரிலுறை

பெருமாளே. (௯௯)

தனந்தந்தன தனத்தந்தன தனத்தந்தன தனத்தான.

84. தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர தவிக்குங்கொடி மதனேவிற்

றகைக்குந்தனிதிகைக்குஞ்சிறு தமிழ்த்தென்றலினுடனேகின்

றெறிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு மெனப்புன்கவி¹ சிலபாடி

இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை யுரைத்துய்ந்திடஅறியாரே

அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர மனுக்குந்தெரி² வரிதான

அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு மரற்கும்புரி தவபாரக்

கிரிக்கும்பரன் முறிக்குங்க்ருபை வரிக்குங்க்ரு பரவாழ்வே

கிளைக்குந்திற லரக்கன்கிளை கெடக்கன்றியபெருமாளே.()

* கெம்பு - சுற்றம். † தலை நவிர - தலை மயிர். ‡ பயம் - டால்.

தனனாத் தனன தனனாத் தனன
தனனாத் தனன தனதான.

85. நிலையப் பொருளை *புடலாக் கருதி
நெடுநாட் பொருந் தும் அவமேபோய்
நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி
மலநீர்ச் சயன மிசையாய்ப் பெருகி
மடிவேற் குரிய நெறியாக
மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
மலந்தாட் கமலம் அருள்வாயே
கொல்காட் டவுனர் கெடமாச் செலதி
குளமாட்ச் சுவற முதுகுதம்
குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
கொதிவேற் படையை விடுவோனே
அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
அழியாப் புதித வடிவாகும்
அரனார்க் கதிக பொருள்காட் டசிப
அடியார்க் கெளிய பெருமானே. (சுஅ)

தனதன தனதன தந்தத் தந்தத் தனதான.

86. பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத் தனமானார்
படையம படையென டுஅந்திக் குங்கட் கடையாலே
வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற் குழலாலே
மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற் றநுள்வாயே
அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற் றிருமார்பா
அலைகுழு குழுவென வெம்பக் கண்டித் தெறிவேலா
திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற் குருநாதா
செயசெய ஹரஹர செந்திற் கந்தப் பெருமானே. (சுஆ)

* உடல் - பொன். † செலதி - கடல். ‡ சுவற - வற்ற.
அந்திக்கும் - சந்திக்கும்.

தன்னத் தந்தத் தன்னத் தந்தத் தன்னத் தந்தத் தனதான.

87. புகரப் புங்கப் பகரக் டுன்றிற் புயலிற் றங்கிப் பொலிவோனும்
பொருலிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப் பெருளேப் பண்பிற் புகல்வோனும்
திகிரிச் செங்கட செலியற் றஞ்சத் திகிரிச் செங்கடத் திருமாலும்
திரியப்பொங்கித்திரையற் றண்டுட்டெளிதற்கொன்றைத் தாவேனும்
*தகரத் தந்தத் சிகரத் தொன்றித் தடநற் கஞ்சத் துறைவோனே
தருணச் செங்கடக் குறவிக் கின்பத் தையளித்தன்புற் றருள்வோனே
பகரப் பைம்பொற் சிகரக் டுன்றைப் படியிற் சிந்தத் தொடும்வேலா
பவளத்துங்கப் புரிசைச் செந்திற் பதியிற் கந்தப் பெருமானே. (எ)

தந்த தன்ன தந்த தன்ன தந்த தன்ன தனதான.

88. மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளேஞர் வந்து கதற வுடல்தீயின்
மண்டி யெரிய விரிந்து புனலில் வஞ்ச மொழிய விழஆவி
வெங்கண் மறலி தன்கை மருவ வெம்பி யிடறும் ஒருபாச
விஞ்சை விளைபு மன்று னடிமை வென்றி யடிகள் தொழவாராய்
சிங்க முழுவை தங்கு மடளி சென்று தீமறமி னுடன்வாழ்வாய்
சின்தை மகிழ அன்பர் புகழு செந்தி லுறையு முருகோனே
எங்கு மிலகு திங்கள் காமல மென்று புகலு முகமாதர்
இன்பம் விளைய அன்பி னணையும் என்று மிளைய பெருமானே.

தனதன்ன தந்த தனதன்ன தந்த
தனதன்ன தந்த தனதான.

89. மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர்
வலிமை குலநின்ற நிலையூர்பேர்
வளரிளமை தஞ்ச முனைபுனைவ ளங்கள்
வரிசைதம ரென்று வருமாய
கனவுநிலை யின்ப மதனையென தென்று
கருதிவிழி யின்ப மடவார்தம்
கலவிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு ணர்ந்து
கருவில்விழு கின்ற தியல்போதான்

* தகரத்து அந்தச்சிகரம் - தகரவித்தையின் முடிவாகிய உச்சி. † தடநற் கஞ்சம் - இருதயக்மலம். ‡ குறவி - குறத்தியாகிய வள்ளிராயகி. § மறமின் - வள்ளிராயகி.

நினைபுநின தன்பர் பழவினை களைந்து

நெடுவரை பிளந்த

கதிர்வேலா

நிலமுதல் விளங்கு நலமருவு செந்தில்

நிலைபெற இருந்த

முருகோனே

புனைமலர் புனைந்த புனமற மடந்தை

புனகஇரு கொண்க

புணர்மார்பா

பொருகுட நெதிர்தந்த நிருதர்மகு டங்கள்

பொடிபடந டந்த

பெருமானே. (௭௨)

தனனதந்ததந்த தனனதந்ததந்த

தனனதந்ததந்த தனதான.

90. முலைமுகந்திமிர்ந்த கலவையுந்துலங்கு

முறுவலுஞ்சிவந்த

கனிவாயும்

முருகவிழ்ந்துதிர்ந்த மலர்களுஞ்சரிந்த

முகிலுமின்பசிங்கி

விழிவேலும்

சிலைமுகங்கலந்த திலதமுங்குளிர்ந்த

திருமுகந்ததும்பு

குறுவேர்வும்

தெரியவந்துநின்ற மகளிரிண்சுழன்று

செயலழிந்துழன்று

திரிவேனோ

* மலைமுகஞ்சுமந்த புலவர் செஞ்சொல்கொண்டு

வழிதிறந்தசெங்கை

வடிவேலா

வளர்புனம்பயின்ற குறமடந்தைகொங்கை

மணிவடம்புதைந்த

புயவேளே

அலைமுகந்தவழ்ந்து சினைமுதிர்ந்தசங்கம்

அலறிவந்துகஞ்ச

மலர்மீதே

அளிகலந்திரங்க இசையுடன் துயின்ற

அரியசெந்தில்வந்த

பெருமானே. (௭௩)

* மலைமுகம் சுமந்த புலவர் - கற்கிழகி என்னும் பூதத்தால் மலைக் குகையில் அடைக்கப்பட்ட கக்கோர். † செஞ்சொல் - (அவரால் துதிக்கப்பட்ட) திருமுருகாற்றுப்படை.

தாத்தத் தத்தன தாத்தத் தத்தன
தாத்தத் தத்தன தனதான.

91. மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு

மூச்சுற் றுச்செயல் தடுமாறி

மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிற் கக்கிட

மூக்குக் குட்சளி * நிளையோடும்

கோப்புக்கட்டி†யி னுப்பிச் செற்றிடு

கூட்டிற்†புக்குயிர் ஆலையாமுன்

§கூற்றத்தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்

- கூட்டிற் சற்றநன் பிவாயோ

காப்புப் பெற்குரி கோட்டிப் பற்றல்

காப்பைக் ||கட்டவர் குருநாதா

காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குட்டபல்

காப்புக் குத்திர மொழிவோனே

வாய்ப்புற் றத்தரிழ் மார்க்கத் திட்டுரைநன்

வாய்க்குச் சித்திர முருகோனே

வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தர் சுற்றலை

வாய்க்குட் பொற்பமர் பெருமானே. (எசு)

தந்தத்தனதன தந்தத்தனதன

தந்தத்தனதன * தனதான.

92. வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பண்ணி

வஞ்சிக் கொடியிடை மடவாரும்

¶வந்திப் புதல்வரும் ௦ அந்திக் கிளை ஒரு

மண்டிக் கதறிடு வகைகூற

* இளை - ஈளை, அஃதாவது கோழை. † இனியிச்சு எற்றிடு கூட்டில்-
துன்பம்சிறைத்து வருத்தம்உடலில் ‡ புக்கு உயிர்ஆலையாமுன் - புருந்து
உயிரை வசைப்பதற்குமுன். § கூற்றத்தத்துவம் - உடல் வேறு உயிர் வேறு
கக் கூறுபடுத்தும் யம வேதனைத் தன்மை. || கட்டவர் - களைந்தவர். ¶வந்தி
வணங்கும். ௦ அந்தி-ஒருங்கிய.

* அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
 அங்கிக் கிரையென உடன்மேவ
 அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்
 அன்றைக் கடியினை தரவேணும்
 கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்சொத்து
 கன்றச் சிறையிடு மரில்வீரா
 கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
 † கண்டத் தழகிய திருமார்பா
 செஞ்சொற் புலவர்கள் ஈங்கத் தமிழ்தெரி
 செந்திற் பதிரகர் உறைவோனே
 செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடலிடை
 சிந்தப் பொரவல பெருமானே. (எடு)

தனன தனந்த தனதான.
 93. வரியார் கருங்கண் மடமாதர்
 மகவாசை தொந்த மதுவாகி
 இருபோது நைந்து மெலியாதே
 இருதாளி னன்பு தருவாயே
 பரிபால னஞ்செய் தருள்வோனே
 பரமேச ரன்ற நருள்பாலர்
 அரிசேச வன்றன் மருகோனே
 அலைவா யமர்ந்த பெருமானே. (எகூ)

தந்தன தான தந்தன தான தந்தன தான தனதான
 94 புந்ததினுறி வந்தது காயம் வெந்ததுகோடி யினிமேலோ
 விண்டுவிடாம லுன்பத மேவு விஞ்சையர்போல அடியேனும்
 வந்துவி நாச முன்கலி தீர வண்சிவ ஞான வடிவாகி
 வன்பத மேறி யென்களையாற வந்தருள் பாத மலர்தாரய்

* அஞ்சக் கலைபடு - அம்ம கலைபடு - தத்துவப்பகுதிகள் பிரிபட்டிப் போகின்ற. † கண்டத்து - கண் தத்து.

எந்தனு னேக செஞ்சுட ராகி யென்கணி லாடு தழல்வேணி
எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காயர் எங்கன்சுவாமியருள்பாலா
சுந்தர ஞான மென்குற மாது தன்றிரு மார்பி லணைவோனே
சுந்தர மான செந்திலில் மேவு கந்தசு ரேசர் பெருமானே

தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன
தந்தந்தந் தந்த தனந்தன தனதான.

95. துன்பங்கொண் டங்கமெனந்தற
நொந்தன்தும் பண்புமறந்தொ வி
துஞ்சும்பெண் சஞ்சலமென்பதில் அனுகாதே
இன்பந்தந் தும்பர்தொழுப்பத
கஞ்சந்தந் தஞ்சமெனும்படி
என்றென் றுந் தொண்டுசெயும்படி அருள்வாயே
நின்பங்கொண் டுங்குறமின்சர
ணங்கண்டுந் தஞ்சமெனும்படி
நின் றன்பின் றன்படிசும்பிடும் இளையோனே
பைம்பொன்சின் தின் றுறைதங்கிய
குன்றெங்குஞ் சங்குலலம் பரி
பம்புந்தென் செந்திலில்வந்தருள் பெருமானே. (எஅ)

தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத்
தனன தனதனந் தந்தத் தந்தத் தனதான.

96. பதுமவிருசரண் கும்பிட்டின்பக்
கலநிறலமிசூந் துங்கக்கொங்கைப்
புகடுபுகிதந் துன்றக்கன்றிக் கயல்போலும்
பரியகரியகண் செம் பொற்கம்பிக்
குழைகள் பொரமருண் டின்சொற்கொஞ்சிப்
பதறிதமுறுங் கந்தக்கொந்துக் குழல்சாயப்

புதுபை. நு திருகம் பங்கத்தங்கிக்

தினிதுவரையவென் றந்தத்திந்துப்

புருவெயர்வுடன் பொங்கக்கங்கை

சடைதாரி

பொடிசெய்தருள்மதன் தந்தரப்பந்திக்

கழிவையிழவிடும் பண்புத்துன்பப்

பொருளின்மகவிர்தம் மன்புப்பண்பைத்

தனிரேனோ

திதிதிததததந் திந்தித்தந்தி

புடிபுட்டபுடன் புண்டிட்டண்டத

தெனனதனதனந் தெந்தத்தந்தந்

தென்னு

திசுந்திதகிந்தந் திந்தித்திந்தித்

திரிநிதரவென் றென்றொப்பின்றுத்

திமிலைபறையவந் தெண்டிக்குண்ட

சுவர்கோர

சதியில்வருபெருந் தங்கத்தொங்கந்

புயவநதர்வெகுண்டஞ்சிக்குஞ்சித்

தலைகொட்டியபுலிந் தெங்கிக்குங்கிட் துறையாநாவென்

மரகுமரகஞ் செழுந்துஞ் செய்ப்

பதியில்முருகமுன் பொங்கத்தங்கி

வல்திலைபொருள் செந்திழந்தந் பெருமானே. (௭௯)

தானன தானதந்த தானன தானதந்த

தானன தானதந்த தானன தானதந்த

தானன தானதந்த தானன தானதந்த தனதான.

97. பூனவாரகும்ப சீதபமரகொங்கை

மாதர்னிகாரவஞ்ச லீலைபிலேயுழன்று

போதவமேபிழந்து போனதுமானமென்ப தயியாத

பூரியனாகிவஞ்ச காவல்பாதபஞ்ச

பாதகனயுறஞ்செ யாதடியோடிற்றது

போனவர்வாழ்வகண்டு மானையிலேயுழந்து மயல்தீரக்

* செய்யப்பதி வயலூர்.

காரணகாரியங்க ளானதெலாமொழிந்து
யானெனுமேதைவிண்டு பாவகமாயிருந்து
காலுடலாடியங்கி நாகியின்மீதிரண்டு நிழிபாயக்
காயமுநாவநெஞ்ச மோர்வழியாகஅன்பு
காயம்விடாமலுன்றன் நீடியதாங்கினைந்து
காணுதல்கூர் தவஞ்செய்யோகிகளாய்விளங்க அருள்வாயே
ஆரணசாரமந்தர வேதமெலாம்விளங்க
ஆதிரையானுந் தார்வனெனாவணங்கும்
ஆதரவால்விளங்கு பூரணஞானிஞ்சகம் உரவோனே
ஆர்கலிபுட்டையுந்து மாவடிவாகின்ற
ஆரணமானவென்று வானுலகாளுமென்ப
நானவர்கூரந்தை தீரமுனும் மகிழ்ந்த முருகேசா
வாரணையுலமென்ற போதினிலாழிகொண்டு
வானியின்மாடிடங்கர் பாழ்ப்படவேயெறிந்த
மாமுகில்போலாவிருண்டமேனியனாபுகுந்தன்மருகோனே
* வாலுக்கீது* வண்ட லோடியநாலில்வந்து
சூலநிறைவாவது மாமணியின அந்து
வாரிதிநீர்ப்பரந்த சீரலைவாழ்கந்த பெருமானே. (அஃ)

தன தன தன தன தன தன தன தன
தத்தத்தத்தன தத்தத்தத்தன—தந்ததான.

98. படிதனிலுறவெனு மனைவர்கள் பரிவொடு
பக்கத்திற்பல கத்திட்டுத்துயர் கொண்டுசாரப்
பனைமாவிறகிடை யழலிடைபுடலது
பற்றக்கொட்டுகள் தட்டிச்சுட்டிடு துன்பமேமிக்
கடி ரமனுயிர் தனை யிருவிழியனலது
கக்கச்சிக்கென முட்டிக்கட்டவு டைந்துபோமுன்
கதிதருமுருகனு மெனநீனை பவரொடு
கற்றிப்புக்கறி வொக்கக்கற்பது தந்திடாயோ

வடகிரிதொன்பட அலைகடல்சுவறிட
 மற்றெத்திக்கினு மெட்டுத்திக்கினும் வென்றிவாழ
 வலியுடனெதிர்பொரு மசுரர்என்பொடிபட
 வட்டத்திட்டுயர் வெற்பைக்குத்திம லைந்தவேலா
 அடர்சடைமிசைமதி யலைசலமதுனை
 யத்தற்குப்பொருள் கற்பித்துத்தரு செந்தில்வாழ்வே
 யடிமுதன்முடி பினும் வடி வொடுதொழுமவி
 னத்திற்பத்திகொள் தத்தா கத்தர்கள் தம்பிரானே

தனத்ததர்தனந் தனத்ததர்தனந்
 தனத்ததர்தனந் தனதான.

19. புரக்கவந்தநங் குறக்கரும்பைமென்
 புனத்திலன் றுசென் றுறவாடிப்
 புடைத்தலங்கர்தம் படைத்தெழுந்ததண்
 புதுக்குரும்பைதின் புயமீதே
 செருக்குநெஞ்சகங் களிக்குமன் புடன்
 திளைச்சுந்நிறம் புகழாதின்
 த்ரியக்கடஞ்சமந் தலக்கண்மண்டுமென்
 றியக்கமென்றெழிந் திடுவேனே
 குறக்கிளங்கொணர்ந் தரக்கர்தண்டமுங்
 குவட்டிலங்கையுந் துகளாகக்
 கொதித்துவெம்பியங் கதிர்த்துவந்துடன்
 குதித்தகொண்டலின் மருகோனே
 துரக்கவும்பரும் பரப்புசண்டசுந்
 துரத்தலும்பிறந் தவராத
 சுகத்துளன்பருந் துதித்தசெந்தில்வந்
 துதிக்குமும்பர்தம் பெருமானே. (அஉ)௦

தன்ன தானன தந்தன தந்தன
தன்ன தானன தந்தன தந்தன
தன்ன தானன தந்தன தந்தன தனதான.

100. புகரில் சேவல செங்கர சங்கர

திருநார்கோபகர யுஞ்சுநெடு நங்குரி
பொருத சேவல குன்றவர் பென்கொடி மணவாளர்

புனித பூசா ருஞ்சுநெடு நம்பலர்
பயச பூதர வென்றிரு கண்டனல்
பொழிய ரீரிசை யன்பு அருமரிய

அகிலபூதவு டம்பு முடம்பினில்
அமரு மாருயி ருங்கர னங்கனும்
மவுன வார்வாடி குருதுதொ யுந்தனி யுணர்வாலே
அகில வாதிசு ருஞ்சம யங்கனும்
அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை
அறிவி லேனறி யும்படி யென்றருள புரிவாயே

மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்
மலைபின் மாருத மும்பல அம்பரி
மனசு லீமுக மும்பல † மஞ்சரி வெறியாடும்

† மதுக ராவ சிஞ்சினி யுங்கன
§ மதுக கார்முக மும்பொர வந்தெரு
மதன ராசனும் வெந்து விழும்படி முனி||பால

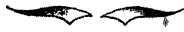
முகுள் || வி லோசன முஞ்சிறு திங்களு
முதுப கிரதி யும்பின் யுஞ்சடை
முடியர் பாதிபு டம்பில்வி யங்கிய வபிராமி

முகர நூபுர பங்கய சங்கரி
கிரிகு மாரிதீரி யம்பிகை தந்தருள்
முகருனேவளர்செந்திலில்வந்தருள் பெருமாளே. (அந.)

* சிலீமுகம் - அமபு † மஞ்சரி - பூங்கொத்து ‡ மதுகாராவ சிஞ்சினி - மதுகார அரவ சிஞ்சினி, வண்டுஆகிய ஒலிக்கின்ற நாண். § மதுக கார்முகம் - இனிய வில், கரும்புலில். || பாலம் - செத்தி. || முகுள் - தோன்றிய.

திருவாவினன்குடி—பழநி.

தான தந்தன தான தான
தான தந்தன தான தான
தான தந்தன தான தான தனதான.

✓101. நாத விந்துக லாநீ நமோநம
வேத மந்திரோ நமோநம
நான பண்டித ஸ்ரீ நமோநம வெகுசேஷி
நாம சம்புகு பாரா நமோநம
போக அந்தி பாகாநமோநம
நாக பந்தம யுரா நமோநம பாகுரர்
சேத தண்டனி நோதா நமோநம
கிதகிண்கிணிபாத நமோநம
திர சம்பரம வீரா நமோநம கிரிபாஜ
நீப மங்கல ஜேதி நமோநம
நாய அம்பல ஸீலா நமோநம
தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம அருள் தாராய்

சுத லும்பலக் கோலால பூஜையும்
ஓதலுங்குண ஆசார நீதியும்
சுர முங்குரு சீபாத ரேனையு மறவாத
ஏழ்தலம் புகழ் காவேரி யால்னீ
சோழமண்டலநீதேமனோகர
ராஜக் கெம்பிர நாடாளு நாயக வயலூரா
ஆதரம்பரி லாநூர் தோழமை
சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாநினில்
ஆடல் வெம்பரி மீதேறி மாகபி லைபிலேகி
ஆதியத்தவு லாவாசபாடிய
சேரர் கொங்குவை கூலூர் நனாடில்
ஆவினன்குடி வாழ்நான தேவர்கள் பெருமாளை. (த)

கிரிபாஜன - குற்றசுவேந்தன். †கோலாலம் என்பது கோலாலம்
என்றுயிற்று. கோலாலம் - சம்பரம். ‡கெம்பிர - கெம்பி.

102. போத கந்தரு கோவே நமோநம
நீதி தங்கிய தேவா நமோநம
பூத லந்தனை யாள்வாய் நமோநம பணியாவும்
பூணு கின்றி ரானே நமோநம
வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம
போத வன்முகம் ஸாமீ நமோநம அரிதான
வேத மந்திர ரூபா நமோநம
ஞான பண்டித நாதா நமோநம
வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம அழகான
மேனி தங்கிய வேளே நமோநம
வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம
வீறு கொண்டி சாகா நமோநம அருள் தாராய்
பாத கஞ்செறி சூரா திமானவெ
கூர்மை கொண்டி லாலே *பொராடியெ
பார அண்டர்கள் வானுடு சேர்தர அருள்வோனே
பாதி சந்திர னேனும் வேணியா
சூல சங்கர னுர்கித நாயகர்
பார திண்டிய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்
ஆதி சங்கர னுர்பாக மாதுமை
கோல அம்பிகை மாதா மனோன்மனி
ஆயி சுந்தரி தாயான ஞானணி அபிராமி
ஆவல் கொண்டுவி ருலே †சிராடவெ
கோம ளம்பல சூழ்கோ யில்மீறிய
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமானே. (உ)

- 103 வார ணந்தனை நேரான மாமுகை
மீத ணிந்திடு பூனா மாரொளி
வால சந்திர னேராக மாமுகம் எழில்கூர

* பொராடிய-பொராடிய. † வீரலே - வீரவே. ‡ சிராடிய-சிராடிய.

*வாரணங்கிடு சேலான நீள்விழி
யோலை தங்கிய வாகாகது வாகிட
வான இன்சதை மேலான வாயிதழ் அமுதூறத்

தோரணஞ்ஞெறி தாராவாழையேய்துடை
மீதிலநின்றிடை நூலபோலு லாக்யெ
தோகையென்றிட வாகாகவுரன நடைமாரூர்

தோத கந்தனை மாநாயை யேவடி
வாகரனபுதெ ஸ்ரூய வேராவது
தோணி மெபடி ராயேனுவி நியருள் தருவாயே

காரணந்தனை யோரார் சாசரா
தாமடங்கலு ஸ்ரீத வானவா
காவ ஸ்ரீதர னுடாள் லேயமில் விடுமீர

காள்வி ஸ்ரீதனை யுணுக வானவா
வாழ்தருமபடி மேனரி லேமிசை
கான சண்டம காதேவ னுரதரு முருகோனே

ஆரணந்தனை வாநாடி யோருரை
ஶ்ரீது கின்றென வாராதெ னுஅவன்
ஆண வபல்குட லேகாவ லாமதில இடுமவேலா

ஆத வனகதி மேவாது லானிய
கோடி தங்கியா மாமாது மேவிய
ஆவி னன்குடி யோனே ராதிபா பெருமானே. (௩)

தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன
தான தந்தன தான தந்தன தனதான்.

104 மூல மந்திர மேக லிங்கிலை
மீவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை
மோன மிங்கிலை ஞானமிங்கிலை மடவார்கள

* வாரணங்கிடு - பெரிய துன்பஞ் செய்கின்ற. † ஒதுகின்றென-ஒதுக
இன்று என, என்று பிச்சு.

மோக முண்டதி தாக முண்டப
 சாரமுண்டப ராத முண்டிடு
 மூக நென்றெரு பேரு முண்டருள் பயிலாத
 கோல முங்குண ஷீன துன்பர்கள்
 *வார்மையும்பல வாகி வெந்தெழு
 கோர சும்பிபி லேவி முத்திட நினைவாகிச்
 கூடு கொண்டமூல் வேளை யன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பாவி னாங்குடு
 கூர்மை தந்தினி யான வந்தருள் புரிவாயே
 டீவி வெந்துய ராவி வெந்தவ
 சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
 பீதி கொண்டிட வாது கொண்டருள் எழுதேடு
 பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
 மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகி
 டீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு முருகோனே
 ஆல முண்டவர் சோதி யங்கரை
 பாக மொன்றிய வாலையந்தரி
 ஆதி யந்தமு மானசங்கரி குமரேசா
 ஆரணம்பயில் ஞான புங்கவ
 சேவலங்கொடி யான பைங்கர
 ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே. (ச)

105. வேயிசைந்தெழுதோள்கள் தங்கியமாத்கொவகையிலேமுயங்கிட
 வீணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய அவமேதான்
 வீறு கொண்டிட னேவ நுந்தியுமே லைந்தவமே திரிந்துள
 மேக வன்றறி வேக லங்கிட வெகுதூரம்
 போயலைந்துழலாகிரொந்துபின்வாடிநைந்தெனதாவிவெம்பியே
 பூத லந்தனி லேம யங்கிய மதிபோகப்

போது கங்கையி னீர்சொரிந்திருபாதபங்கயமேவணங்கிய
 பூசை யுஞ்சில வேபு ரிந்திட அருள்வாயே
 தீயி சைந்தெழு வேயி லங்கையில்ராவணன்சிரமேயரிந்* தவர்
 சேனை யுஞ்செல மாள வென்றவன் மருகோனே
 தேச மெங்கணுமேபு ரந்திடு சூர்ம டிந்திடவேலின் வென்றவ
 தேவர் தம்பதி யாள அன்புசெய் திடுவோனே
 ஆயி*சுந்தரி நீலி பிங்கலை*போக அந்தரி சூலி குண்டலி
 ஆதி யம்மிகைவேத தந்திரி யிடமாகும்
 ஆல முண்டர னாரிறைஞ்சவொர்போதகந்தனையேயுகந்தருள்
 ஆவி னன்குடி மீதி லங்கிய பெருமாளே. (தி)

தனதான தந்தனத் தனதான
 106. †அபகார நிந்தைபட் குழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உணைநானி னைந்தருட் பெறுவேனோ
 இபமாழு கன்றனக் கிளையேனாடு
 இமவான்ம டைந்தையுத் தமிழாலா
 செபமலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாளி னன்குடிப் பெருமாளே. (சு)

தனன தனந்தனத் தனன தனந்தனத்
 தனன தனந்தனத் தனதான.
 107. கனமா-யெழுந்துவெற் பெனவே யுயர்ந்துகற்
 புரஃமா ரணந்துளிர்த் திடுமானார்
 கனிவா யுகந்துசிக் கெனவே யணந்துகைப்
 பொருளேயிழுந்துவிட் டயர்வாயே
 மனமே தளர்ந்துவிக்க கலுமே யெழுந்துமட்
 டறவே யுலந்துசுக் கதுபோல

*அலர்-இஃது ஒருமையிற் பன்மை. †'அபகார நிந்தை' என்றும் பாடம்.
 ‡ மாரணம்-மீதிர வித்தைசயால் மரணத்தை உண்டிடுவான் எழும்க் கெடுவாக்
 § சூலி-அஃதாவது இங்கே கொங்கை.

வசமே யழிந்துவுக் கினோய் துழந்துவைப்
 பெனவே சீனைந்துணப் புதழ்வேனோ
 புனவேடர் தந்தபொற் குறமாதா இன்புறப்
 புணர்காதல் கொண்டவுக் கிழவோனே
 புனவேறு மங்ங் வெற் பொருளுர் சிங்களன்பொட்
 டெழுவே வெறிந்துவுக் கிரவீரா
 தினமேவு குங்குமப் புயவாச கிண்கிணிச்
 சிறுகித செம்பதத் தருளாளா
 சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால பைங்கயத்
 திருவா ளினன்குடிப் பெருமானே. (௭)

தானன் தனனத் தானன் தனனத்
 தானன் தனனத் தனதான.

108. காரணிந் தவரைப் பாடார்ந் துவினைந்
 காதல்ரெஞ் சயரத் தடுமாறிக்
 கானரம் புதிரத் தோல்வமும் புறுபொய்க்
 காயமொன் றுபொறுத் தடியேனும்
 தாரிணங் குகுழந் கூரணிந் தவிழிச்
 சாபமொன் றுதுதற் கொடியர்தம்
 தாள்பணிந் தவர்பொற் றேள்னிரும் பிமிகத்
 தாழ்வடைந் துலையத் தகுமோதான்
 குரனங் கம்விழத் தேவர்நின் றுதொழத்
 தோயமுஞ் சுவறப் பொருமவேலா
 தூய்மைகொண் டகூறத் தோகைநின் றபுனச்
 குழ்பெருங் கிரியிற் றிரிவோனே
 ஆரணன் கருடக் கேதனன் தொழமுற்
 றுலமுண் டவருக் குரியோனே
 ஆலையும் பழனச் சோலையும் புடைசுற்
 றுவினன் குடியிற் பெருமானே. (௮)

தன்தான தந்ததன தனதான தந்ததன
தனதான தந்ததன தனதான.

109. சிவனார்ம னங்குளிர உபதேச மந்தரமிரு

செவிமீதி னும்பகர்செய் குருநாத

சிவகாம சுந்தரிதன் வரபால சுந்தரின்

செயலேவி ரும்பிடினம் நினையாமல்

அவமாயை கொண்டுலகில் விருநாஅ லைந்துழலும்

அடியேனை அஞ்சலென வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைப

அருள்வான இன்பமது புரிவாயே

நவநீத முந்தி நடி உரலோடெ யொன்றுமி

ரகுராமர் சிந்தைமகிற் மருகோனே

நவலோக முங்கைதொழு நிரதேவ ஸங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு வினைகோவே

*தெவயானை யங்குறமின் மணவரன சம்பரமுறு

திரஸ்வீர மிஞ்சுகதிர் வடிவேலா

திருவாவி னன்குடியில் வருவேள் ச வுந்தரிக

செகமேல்மெய் கண்டளிறல பெருமானே. (கூ)

தனதத்தன தானதந்தன தனதத்தன தானதந்தன

தனதத்தன தானதந்தன தனதான.

110. பகர்தற்கரி தானசெந்தமி ழிசையிற்சில பாடலன்பொடு

பயிலப்பல காவியங்களை யுணராதே

பவளத்தினை வீழியின்கனி யதனைப்பொரு வாய்மடந்தையர்

பசலைத்தன மேபெறும்படி விரகாலே

சகரக்கடல் சூழும்புனி மிசையிப்பீடி யேதிரிந்துழல்

சருகொத்துள மேயயர்ந்துடல் மெலியாமுன்

தகதித்திமி தாகிணங்கிண னெவுற்றெழு தோகையம்பரி

தனிலற்புத மாகவந்தருள் புரிவாயே

நுகர்வித்தக மாகுமென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலைபுண்டிடு
 துவல்மெய்ப்புள பாலனென்றிடும் இளையோனே
 துதிவைத்த கராமலைந்திடு கவிதுக்கரு ளேபுரிந்திட
 நொடியிற்பரி வாகவந்தவன் மருகோனே
 * அகரப்பொரு ளாதியொன்றிடு முதலக்கர மானதிற்பொருள்
 அரணுக்கினி தாமொழிந்திடு குருநாதா
 அமரர்க்கிறை யேவணங்கிய பழநித்திரு வாளினன்குடி
 அதனிற்புடி யாரி நந்தருள் பெருமானே . (௧0)

தனதன தனத்த தந்த தனதன தனத்த தந்த

தனதன தனத்த தந்த தனதான .

111. கனபமு லையத்திற்பு தளநவ லையைக்கொணர்ந்து
 கயலொடு பதைத்தகண்கள் குழைதரவக்
 கரியகுழலைப்பகிர்ந்து மலர்ரொரு குட்கொப்பவிழ்ந்து
 கடியிரு ளுடுக்குலங்கள் எனவீழ
 முழுமதி யெனவசிறந்த நைமுக மினுக்கியின்ப
 முருகிதழ் சிவப்பின்னு விலைகறி
 முதலுள துடைப்புருந்து அழகுது கிலைத்திறந்து
 முடுகும வருக்கிரங்கி மெலிவேலு
 இளமதி கடுக்கைதும்பை அரவணி பவர்க்கிரந்த
 இனியபொ ருள்பப்பகர்ந்த குருநாதா
 இபமுக வனுக்குகந்த இளையவ மருக்கடம்ப
 எனதுத லையிற்பதங்கள் அருள்வோனே
 † குழகென எடுத்துகந்த வுமைமுலை பிடித்தருந்து
 குமரட்சி வவெற்பமர்ந்த குகவேலா
 குடிவொடு மிகச்செறிந்த இதனுள் புனத்திருந்த
 குறவரம் களைப்பிணர்ந்த பெருமானே . (௧௧)

* அகரப்பொருளாதி ஒன்றிடு முதலக்கரம் - அகர உகார மகாரத்தின்
 அடங்கிய பிரணவம். † கொப்பு - கோப்பு. ‡ குழகென - குழக என.
 § வவெற்பு என்பது பழகி.

தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத்
தனனத் தனதன தனதன தந்தத் தனதான.

112. புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்

*சடலெட் டிறை†யறல் குடிமுநி யெண்கட்

புநிதச் சததள நிலைகொள் ச யம்புச் சதுர்வேதன்

புரமெட் டெரியெழ விழிகனல் சிந்திக்

கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்

புதகர்த் தமகர பரசிவ னிர்தத் தனிமூவர்

இடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்

செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்

றிடவுற் பன்மொழி புரைசெய்கு ழந்தைக் குருநாதா

எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்

கிடம்வைத் திடஅவர் குலமுழு கும்பர்

டிடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக் கிரியாவும்

பொடிபட் டுதிரவும் விரிவுறு மண்டச

சுவர்விட் டுதிரவு முகடுகி ழிந்தப

புறமப் பரவெளி கிடுகிடு ணுஞ்சத் தமுமாகப்

†பொருதுற் கையிலுள அபில்லிண முண்கக்

குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்

புரவிக் கனமயில் நடவிலும் விர்தைக் குமரேசா

படியிற் பெருமித தகவுயர் செம்பொற்

கிரியைத் தனிவலம் வரஅர னந்தப்

§பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனாலே

பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்

கனியைத் தரவிலை யெனஅருள் செந்திற்

பழநிச் சிவகிரி தனிலுறை கந்தப் பெருமானே. (கஉ)

* கடல் எட்டு - எட்டுத்திக்குழமுள்ள கடல். † அறல் - நீர்.

† பொருதுற்றை - பொருது உண்கை. § பலன் - பழம்.

தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தான தன்னதன தனதான .

113. கோல மதிவதனம் லோர்வு தரஅளக
பாரம் நெகிழ்விழி வேல்கள் சுழலநுவல்
கோவை யிதழ்வெளிற் வாய்மை பதறியின முகையான
கோக நகவுபய மேரு முகையசைய
நூலி னிடைதுவள லீறு பறவைவகை
கூற இனியகள மோல மிடவளைகள் கரமீதே
காவி னணிகனக நூபு ரமுமொலிகள்
ஓல மிடஅதிக போக மதுமருவு
காலை வெகுசரர லீலை யாவுசெயு மடமானார்
காதல் புரியுமது போக நதியினிடை
வீழு கினுமடிமை மோர மறவுனது
காமர் கழலிணைக ளானவொருசிறிது மறவேனே
ஞால முழுதுமட ரோர்கள் புரியுமிக
லாக வருமவுணர் சேர வுத்தியிடை
நாச முற அமர்செய் வீர தரகுமர முருகோனே
காடி யொருகுறநின் மேவுதினைரெய்புன
மீதி லியலகலகல நீழ லிடைநிலவி
நாணம் வரவிரக மோது மொருசுதர புரிவேலா
மேலை யமரர்தொழு மாலை முகரரனை
யோடி வலமவருமுன் மோது திரைமகர
வேலை புலகைவல மாக வருதுரக மயில்வீர
வீறு*கலிசைவரு சேவ கனதிதய
மேவு முதல்வவயல் வாவி பிடைமருவு
வீரை வருபழநிஞான மலையிலவளர் பெருமானே, (கந)

* கலிசைவருசேவகன் என்பதும் காவேரிசேவகன் என்று பின் வரும் செய்யுட்களில் வருவனவும் கலிசையென்னும் பதியில் அக்காலத்த அகிபனு யிருந்த ஓரண்பன்.

தான தன்னதன தான தன்னதன
தான தன்னதன தனதான

114. சீற லெய் - ன்னினை காமன் முறைமையிலி

நிமை புரிகபடி

பலகோயே

தேநி பரிசுனை நிதி நெறிமுறையே

சொமை சிறிதுமினி

எவ்வோடுங்

யு மொழியதுபொ யான கொடுமைபு

நேகான வறிவிலியன்

அபு பேணுந்

கன மெனநிணுமெனை நீயு னடியரெருடு

கடும் வலையைய நு

புரிவாயே

மாறு படுமபுனா மான அவாபொருது

வாகையுளம புலி

புனைவோனே

மரக புகைநிற வீர சிறைமயிலே

வாசி மொனவழைய

முநகோனே

வாறு கலிசைவரு சேவ சனதிசய

மேவு மொருபொ ரும

* னையோனே

வினா யுறைகுறந் திர தாபந்

வெல்லுபையவகா

பெருமானே. (கச)

தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த தானதன தந்த

தானதன தந்த தானதன தந்த

தனதான.

115. சீயுதிச மெங்கு மேப்புழுதி ரம்பு

மாயமல பிண்ட நோயிடுகு ரமமை

நிரிநிந் கங்கு காகமலை தின்ப

தொழியாதே

நிதுவகு னாக நோயெருகு தொந்த

மாயையில்வ ளாந்த தோல்தசையெ லும்பு

சேரிடுந் ரம்பு தானிவைபொ திந்து

நிலைகாண

ஆயதுந மன்கை போகவுயி ரந்த

நாழிகையில் விஞ்ச ஷ்சிநிமி நுமைய

யாகியவு டம்பு பேணி ிலை யொன் று மடவாட்டால்

ஆசையைநி ரும்பி யேனிரக சிங்கி

தானுமிக வந்து மேலிட மடங்கும

ஆழ்குயர் விழுந்து மாளுமெனை யன்பு பரிவாயே

மாயைவல கஞ்ச னாய்விடவெ குண்டு

பாரமுழுது மண்ட கோளமுந் நெங்க

வாய்விளிநி நின் று மேசநிகர் நன்னச அதுவாலே

வாரியுற அண்டி விநெடுமுழிந்ந

நீரை நுகர் சின்ற சோபமொடெ திந்த

வாரணாஇ மண்டு கோவ ரடிய வென்ற மெடியோனா

வேயினிசை கொண்டு சோகிரைபு ரந்த

மேயல்புரி செங்கண் மால்மருக தாங்க

வேலகிர வஞ்ச மால்வரையி டுரது பெரியாக

வேலைவிடு கந்த காவிரினி னங்கு

காரசலிசை வந்த சேவரன்வ னங்க

வீரைநகர் வந்து வாழ்பாரநி யண்டாபொடியாரே (கரு).

தானதன தானதன தானுன தானதன

தானதன தானதன தானுன தானதன

தானதன தானதன தானுன தானதன தனதான

116. தோகைமயி லேகமல மானேயு லாசமிசு

காமதுரை யானாத வேள்புவை யேயினிமை

தோயுமநு போகந லீலாவி நோதமுழு துணர்தேனே

குதனைய சேதுன நீரான பாரமுதை

நீதனைய வாருமிதழ் தாரீரெ னுணைமொழி

சோர்வதிலையானடிமையாவேனுமாரீன மிகமயலானேன்

ஆசமுற வேருகம தாலேவி டாததுடை

யாவிமிட வாருமென வேமாத காரசனாடன்

ஆசைசொலியேயுமுது மடபாத னீதியிலிவையோதேன்

ஆமுனது நேயஅடி யாரோடு கூடுகிலன்
 நீறுதுதல் மீதிடலி லாழை நேதுமலி
 யாயினுமி யானடிமை ஈடேற வேகழல்கள் தருவாயே
 மாகமுத டோடகில பாதாள மேருவுட
 னேசுமல வாரியது வேதாழி யாஅமரர்
 வாலிமுத லானவர்க ளேனோர்க ளாலமுதுகடைநாளில்
 வாருமென வேயொருவர் நோகாம லாலவிடம்
 ஈசர்பெறு வானுதனி யேகேவர் யாவர்களும்
 வாழஅமு தேபகிரு மாமாய னுரினிய மருகோனே
 மேகரிக ரானகொடை மானுய காதிபதி
 லாரிகலி மாருதக ரோபாரி மாமதன
 வேன்கலிசை வாழ்வரு காவேரி சேவகன ஆளமேவுமே
 வீரஅதி சூரர்களை வேர்மான வேபொருத
 தீரகும் ராகுவளை சேரோடை சூழ்குழனி
 வீணாகநர் வாழ்பபுரீ வேலாடி தாஅமார்பெருமானே.()

தானதான தனத்தந்த தானன
 தானதான தனத்தந்த தானன
 தானதான தனத்தந்த தானன தனதான.

117. பாரியான கொடைக் கொண்ட லேதிரு
 வாழ்விசால தொடைத் திண்பு யாஎழு
 பாருமேறு புகழ்க் கொண்ட நாயக அபிராம
 பாவலோர்கள் கிளைக் கென்றும் வாழ்வருள்
 சிலஞால விளக் கின்ப சேவக
 பாகசாத னவுத் துங்க மாதன எனவோதிச்
 சீரகாக எடுத் தொன்று மாகனி
 பாடினா லு மிரக் கஞ்செ யாதுரை
 சேறுவார்க டையிற் ரென்று தாமயர் வுறவினே
 சேயபாவ கையைக் கொண்டு போயறி
 யாமலேக மரிற் சிந்து வார்சிலர்
 சேயனார்ம னதிற் சிந்தி யாரரு குறலாமோ

ஆருநீர்மை மடுக் கன்க ராநெடு
வாயினேர்ப டவுற் றன்று ஸுலமெ
ஹவா மதத் தந்தி தாலுய அருள் மாயன்
ஆதிநா னைந் தங்க பாபியன்
ஓதுவார்க ளுளத்தன்பன் மாதவ
ஹநான்மு கனற்றந்தை சீதரன் மருகோனே
வீரோவ கவுத்தண்ட தேவகு
மாரஆறி ருபொற்றெ ங்கை நாயக
வீகதோகை மயிற்றுங்க வாகனம் உடையோனே
வீறுகாவி ரியுட்கொண்ட சேகர
ஹனோவ கனற்சிந்தை மேனிய
வீரைவாழ்ப் பநித்துங்க வானவர் பெருமானே (கௌ)

தானு தனதள தானு தனதள
தானு தனதள தனதானு.

118. ஆதா னிகன்பரி கோலா கலவிழி
யாலே யமுதெனு மொழியாலே
ஆழ்சீ ரினகை யாலே ஆடிரிடை
யாலே மணமலி குழலாலே
சூதா ரினமுகை யாலே யற்கிய
தோடா ரிருகுழை யதனாலே
சோரா மயல்தரு மானு ருறவிடர்
சூழா வகையருள் புரிவாயே
போதா ரிருகழல் சூழா ததுகொழில்
பூணு தெதிருற மதியாதே
போரா டியஅதி சூரா பொறுபொறு
போகா தெனஅடு
வேதா வுடனெடு மாலா னனனறி
யாதா ரருவிய குமரேசா
வீரா புரிவரு கோவே பழநியுள்
வேலா இமையவர் பெருமானே. (கஅ)

தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்
தன்னத் தன்னத் தன்னத் தன்னத்.

119. இருசெப் பெனவெற் பென வட் டமுமொத்
தினகிப் புனகித் திருமாதர்

*இடைபைர் சுமையைப் பெறுதற் குறவுற்
றிகுக் குறுகிக் குறவ்ரோரத்

தருமெய்ர் சுவையுற் றிசழைப் பருகித்
தழுவித் கடிநற் றணைமீதே

†சருவிச் சருவிக் குனகித் தனகித்
தவமற் றுமலக் கடலேவனே

அரிபுத் திரகித் தஜனுக் கருமைக்
குரிமைத் திருமைத் அனலேவனே

அடல்குந் குடநற் கொடிபெற் றெதிநற்
நகரக் கிளையைப் பொருளேவனே

பரிவுற் றரனுக் கருணற் பொருளைப்
பயனுற் றறியப் பகர்வோனே

‡பவனப் புவனப் ரெறிவுற் றுயர்மெய்ப்
பழகிக் குமரப் பெருமாளே. (௧௯)

120. தகைமைத் தனியிற் பகைகற் றுறுகைத்
தருமுட் டவளைப் பவனாலே

தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்
தமரத் திமிரக் கடலாலே

§உகைமுத் தமிகுத் ததெனப் பகல்புக்
கொளிமட் குமிகைப் பொழுதாலே

* இடையை சுமை - இடை அடிகிப். † சருவி - சரசஞ்செய்து.
‡ பவனப் புவனம் - வாழமுண்டலம். § உகைமுத்த மிகுத்ததெனப் பகல்
புக்கு ஒளிமட்டும் மிகைப் பொழுதாலே - எறிந்த முத்துகள் மிக்கதுபோல
இரவியும் வந்து ஒளி மழுங்கத்தக்க வருத்தத்தைத்தாத்தக்க இருட்காலத்தாலே
முத்துகளின் ஒளிபோல இரவி பொளி பட்கத்தக்க இருள் எனவே அதன்
வலி கூறியவாரும். இது "கொள்ளிக்கும் விள்ளாத கூரிருள்" என்றதுபோலும்.

உ ளாயற் றுணர்வற் றுயிரெய்த தகொடிக் குனற் ற * பீணையற்	றரவேணும்
† திகைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுற் சிறைபட் டபகைத்	திறல்வீரா
திகழ்கற் பகமிட் டவனக் கனகக் திருவுக் குருகிக்	குழைமார்பா
பகலக் கிரைப் ‡ பரணை ௪ ௪௮௭௭	
பரமற் கொருசொற்	பகர்வோனே
பவனா புவனா செறிவுற் றுயர்மெய்யா	
பரந்த குமரபா	பெருமானே. (௨0)

121. அணிபா டணுகித் தணிபட் டமனத் தவாநிட் டவிழிக்	கணையாலும்
அரிநற் றுகழைத் தவாபெற் றவளத் தவன்னிட் டமலர்ந்	கணையாலும்
பிணிபா டுணர்வற் றவமுற் றியமற் பெறுபக் குறுமுற	றுயர்மாளும்
பிறனிக் கடல்விட் டுயரற் கதிலையா பெறுதற் கருளைத்	தரவேணும்
கணிரற் சொருபத் தைவெடுத் துமலைக் கணியைக் § கணியுற்	நடுவோனே
கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக் கருதிச் சிறைவைத்	திடுவோனே
பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப் பரிவுற் றொருசொற்	பகர்வோனே
பவளத் தவளக் கனகப டிரிசைப் பழநிக் குமரப்	பெருமானே. (௨௧)

* பீணையல் - மாலை. † திகைபத்து முக - திகைபத்தம் ௨௧ - பத்துத் திக்கும் கலங்க. ‡ டாணம் - பாரம். § கணி - கண்ணி - கருதி. || பணி அப்பு - அணி அப்பரமர்.

122. புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்
பொருடிக் கலசத்

தீணையர்ய

புனாக் களபக் கெருவத் தனமெய்ப்

புனரத் தலையிட்

டமரேசெய்

அடைவிற் றினமுற் றவசப் படுமெற்

கறிவிற் றதடிக்

கவமான

அசடற் குயர்வொப பதில்நற் க்ருபையுற்

றடிமைக் கொருசொற்

புகல்வாயே

குடமொத் தகடக் கரடக் கலுழிக்

குணமெய்க் கவிழிக்

கிளையோனே

குடிபுக் கிடமிட் டசாப் படையைக்

குறுகித் தகரப்

பொருமவேலா

படலைச் செறிநற் கதலிக் குலைபிற்

பழமுற் றொழுகப்

புனல்சேர்நீள்

பழனக் கரையிற் கழைமுத் துகுநற்

பழநிக் குமரப்

பெருமானே. (உஉ)

தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன தன்ன

தனதான்.

123. கரிய பெரிய அருமை கடவு கடிய கொடிய

திரிகுலன்

கறுவியிறகு கயிறெடு பிர்கள் கழிய முடுகி

யெழுகாலம்

திரியு நரியு மெரியு முரிமை தெரிய விரவி

யனுகாதே

செறிவு மறிவு முறவு மனைய திகழு மடிகள்

தரவேணும்

பரிய *வரையி னரிவை மருவு பரம ரருளு

முருகோனே

பழன முழவர் கொழுவி லெழுது பழய பழி

யமர்வோனே

அரியு மயனும் வெருவ வருவ அரிய கிரியை

யெறிவோனே

அயிலு மயிலு மறமு கிறமு மழகு முடைய

பெருமானே.

124. தமரு மமரு மனையு மினிய தனமு மரசும்

அயலாகத்

†தறுகண் மறவி முறுகு கயிறு தலையை வளைய

ஏறியாதே

* வரையினரிவை - பார்வதிதேவி. † தறுகண் - அஞ்சாமை.

கமல விமல மரக தரணி கனக பரிவு மிருபாதங்
 கருத அருளி யெனது தனிமை சழிய அறிவு தரவேணும்
 குமர சமர முரசு பரம குலப் பரி மலையோனே
 †கொடிய பகடு முடிய முடுகு குறவா சுறுமி மணவாளா
 அமர ரிடரு மவுண ருடனு மழிய அமர்செய் தருள்வோனே
 அறமுநிறமும அயிலு மபி தாம அநுமுடைய பெருமானே.
 125 †தமிழ் வுததி பணைய நாக சென்ன மசனில் விடுவாயேல்
 செவிடு குருடு வடிவு குறைவு சிறிது பரிபுட அனுதாதே
 அமர வடிவு மதிக குழை மறிப் பிலையும வரவேதின்
 அருள தருளியேனை மன தொட்டி மனசொர வும வரவேணும்
 சமர முகவெ தெரா தமது சலைக ளந் தன மிகவேநீள்
 சலதி யலற நெடிய பாகல் தசா அயிலே விடுவோனே
 §வெமர வணையி லினிது நாயிலுர விதிபா களின் மருகோனே
 மிடறு சரியர் குமர பரிபு விரவு மமர பெருமானே. (உரு)

தன்ன தனதன தனதன கனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதான

126. தகர நறுமலா பொதுவிய குழவியா
 கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
 தலையி லெழுதியு மனைப்பி னுறவிடு அதனாலே
 தனயர் அனைதமா மனைவியா சினெகிதா
 கரபி விரவிய வகையென விலையுறு
 ||தவன ரலதியின் முழுக்கிபெயரிடாபடு துயர்தீர
 அகர முதலுள பொருளினே யருவிட
 இருகை குவிசெய்து ஞநகிட வருகியெ
 அரக ரெனவல விடமுற எழிலுன திருபாசம்

* 'சமா புரியின் முடுக' என்றும் பாடம் † கொடிய பகடு - மதயானை.
 திழ்வுததி - இடக்கடல் § வெம் - ஸ்ரவணை || தவனம் - ஆசை.

அருள அருளுடன் மருளற இருளறு
 கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
 அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே
 சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
 சதுரன் விதுரனில் வருபவ ன்ளையது
 திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுசூதன்
 திகிரி வளைகதை வசுதனு வுடையவன்
 எழிலி வடிவின னரவுபொன் முடிமிசை
 திமித திமிதிமி யெனரட்ட மிடுமரி மருகோனே
 பகர புகர்முக மதகரி ஈயுழைதரு
 வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிசுக
 பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புதல்வோனே
 பலவின் முதுபழம் லிறைவுசெய் தொழுகிய
 நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழிஸ்திகழ்
 பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே. (உக)

127. முருகு செறிசூழல் முகிலென நகில்நறு
 முளரி முகையென இயலென மயிலென
 முறுவல் தளவென நடைமட வனமென இருபார்வை
 முளரி மடலென இடைதுடி யதுவென
 அதர மிலவென அடியினை மலரென
 மொழிபு மமுதென முகமெழில் மதியென மடமாதர்
 உருவ மினையன எனவரு முருவக
 வுரைசெய் தவர்தரு கலவியி னிலவிய
 வுலையின் மெழுகென வருகிய கசடனை யொழியாமல்
 உவகை தருகலை பலவுணர் பிறனியின்
 உவரி தனிவூறு மவலனை யசடனை
 உனது பரிபுர கழலினை பெறஅருள் புரிவாயே

அரவ மலிகடல் னிடமமு துடனெழு
 அரிய யனு* நரை யிபன்முத லனைவரும்
 அபய மிகவென அனதயயி லிமையவன் அருள்பாலா
 அமர்செய் நிசிசர ருடலவை துணிபட
 அவனி யிடிபட அலைகடல் பொடிபட
 அமரர் சிறைவிட அடலயில் நொடியினில் விடுவோனே
 பரவு புனமிசை புறைதரு குறமகள்
 பணைகொ ளணிமுலை முழுகுப னிருபுய
 பணில சரவணை தனில்முள ரியின்வரு முருகோனே
 பரம குருபர னனுமுறை பரரோடு
 பரவி யடியவர் துதிரெய மதிதவழ்
 பழநி மலைதனி லினி துறை யமரர்கள் பெருமாளே . ()

தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

128. கனத்திருகிப் பெருத்தினகிப்
 பணைத்துமணத் திதத்துமுகக்
 கறுப்புமிகுத் தடர்த்துநிகர்த் தலமேராய்
 கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்
 தறக்கெருவித் திதத்திடுநற்
 கலைச்சவுளித் தலைக்குலவிக் கனிகுருந்
 தனத்தியர்கட் கிதத்துமிகுத்
 தனற்குண்மெழுக் கெனப்புவிபிற்
 நவித்திழிசொற் பவங்கடலுற் நயர்வாலே
 சலித்தவெறித் துடக்குமனத்
 திடக்கனெனச் சிரிக்கமயற்
 சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறக் கடவேனே

புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்
 திருக்குறையாக் குடத்தினறைப
 புயத்தவநற் சருத்தவந்நடைக்
 குகவீரர்
 பொருப்பறந்தக் கறக்சமொடுந்
 றறற்சடிஸ்த தவரசிவளிற
 *புலச்சிதனச கிதததைமிகுத்
 திருநாதர்
 சினததெதிராதுட டுங்காதமைத்
 திகைத்துவிழக கணபபொருதிற்
 சிதைந்திருந் கதிககணபபடைத்
 துடையோனே
 செருக்கொடுந் றவககமந்
 தயற்குமரிக் கருடபுரிசைத்
 திருப்பரந்தக் கிரிகுமரப
 பெருமானே, (உஅ)

129 குறித்தமலையினைந் திகிலைத்
 திருத்தியுடுத திருடகுழலைக்
 குலைத்துடிபுத் திலைச்சுருளேப
 பிளவோடே
 † குதட்டியதுப பட்டடைமபுத்
 தயிரப்பபிலி டுரைத்துமநுட
 கொடுத வுணாவக கெடுததுநகக
 குறியாலே
 பொறித்ததனத் தலைத்துமனச
 செருக்கினாகைப் பொருட்கவரப
 புணாச்சிதனற் பிணிப்படுவித
 திருமாதர்
 புலத்தலையிற் செலுத்துமனப
 ப்ரமத்தையறப பரசிததமுறப்
 புரிததருளித் திருக்கழலைத்
 தருவாயே
 பறித்ததலைத் திருட்டமனக்
 குருக்களாலுடுருக்கவிடைப
 பரூக்களுக்க கருதகவடிகுத்
 திருநீறு

* புலச்சி - ஞானமயமானவர்

† குதட்டிய, தப்ப, உதட்டை எனப் பிரித்துக்கொள்க,

பரப்பிய*தத் திருப்பதிபுக்

கனற்புனலிற் கனத்தசொல்லப்

பதித்தெழுதிப் புகட்டதிறற்

கவிராச

செறித்தசடைச் சசித்தரியத்

தகப்பன்†மதித் துகப்பனெனப்

§கிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப்

பெருவாழ்வே

திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்குளேனைத்

தடுத்தடிமைப் படுத்தஅருட்

டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப்

பெருமானே (உக)

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன

தந்ததான .

130. கவியி லிச்சித் திரங்கி நின்றிரு

கனதனம் விற்கச சமைந்த மங்கையர்

சயல்கள் சிவப்பப் பரிந்து நண்பொடு

மின்பயுறிக்

கனியித முற்றுற் றருந்தி யங்குறும்

அவச மிகுத்துப் பொருந்தி யின்புறு

கலகம் விளைத்துக் கலந்து மண்டளை

|| யங்காடீதே

குலவிய நற்கைத் தலங்கொடங்களை

கொடியிடை மெத்தத் துவண்டு தண்புயல்

குழலள கக்கட் டவிழ்ந்துபண்டையில் அங்கம்வேறாய்க்

குறிதரு வட்டத் தடர்ந்த சிந்துர

முகதல முத்துப் பொலிந்தி லங்குடு

கொடியமயற் செய்ப்பெருந்தடந்தனில் மங்கலாமோ

* தத் திருப்பதி - அஃதத் திருப்பதி-ரதுரை †புகட்ட - புகலிட்ட என்பதன் மீளுஉ. ‡பதித்த, உடப்பன், என, என்று பிரித்துக்கொள்க. § சிறக்க நழுத்து அருள் - சிற-புகும்படி பிரணவத்தை யேசே சஞ்செய்த.

|| அடகம் - காட்டில்.

இளகிய சித்ரப் புனந்த னிந்துறை
 குறமகள் சுச்சக் கிடந்த கொங்கைமின்
 இனிதுறு பதம்ப் பதம்ப ணிந்தருள் கந்தவேளே
 எழுகடல் வற்றப் பெருங்கொடுங்கிரி
 யிடிபட மிக்கப் ப்ரசண்டம் விண்டுறும்
 இகலர்ப தைக்கத் தடிந்திலங்கிய செங்கைவேலா
 பலவித நற்கற் படர்ந்த சுந்தரி
 பயில்தரு வெற்புத் தருஞ்செ முங்கொடி
 பணைமுலை மெத்தப் பொதிந்து பண்புறு கின்றபாலை
 பலதிசை மெச்சத் தெரிந்த செந்தமிழ்
 பகரென இச்சித் துகந்து கொண்டருள்
 பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே()

131 முகிலள கத்திற் கமழ்ந்த வண்பரி
 மள அலர் துற்றக் கலந்தி டந்தரு
 முகிழ்துதி தைத்துத் துயர்ந்த மங்கையர் அங்கமீதே
 முகம்வெயர் வுற்றுப் பரந்து செங்கயல்
 விழியினை செக்கச் சிவந்து குங்கும
 ம்ருகமத மத்தத் தனங்க ளின்மிசை யெங்குமேனி
 உகவுயி ரொத்துப் புயங்க ளின்புற
 உறவினை யுற்றுத் திரண்டு கொங்கள
 வுறுபனை யுற்றுத் திரங்கு மஞ்சமில் ஒன்றிமேனி
 ஒளிதிகழ் பத்மக் கரங்க ளின்புறம்
 உறுவளை யொக்கக் கலின்க லென்கவும்
 உயர்மய லுற்றுற் றிரங்கு மன்பதொழிந்திடாதோ
 செகமுழு தொக்கப் பயந்த சங்கரி
 அடியவர் சித்தத் துறைந்த சம்ப்ரம
 சிவனொரு பக்கத் துறைந்த மங்கைச் மங்கைநீடு

திகழ்வன பர்ச்சைப் பசங்கி * பம்பண
 கரதலி சுச்சுற் றிலங்கு கொங்கையள்
 திருவரு ணற்பொற் பரந்தி டுற்பரை யண்டமீதே
 பகலிர வற்றிட யோதக அமுரிகை
 திரிபுரை முற் டி ரண்டொ டொன்றலா
 பரிவுற வொக்கப செயுமபா மப்ரமி யன்புகூ நும்
 பதிவ்றதை மிக்கச் சிறந்தே ரிந்தருள்
 பகிரதி வெறுநிற் றிறந்த பெண்சந்
 பழநியில வெறுநிற் றி ரழந்து நின்றநுள் தம்பிரானே .

தன்னதன தானதந்த தன்னதன தானதந்த
 தன்னதன தானதந்த தனதான

182. அவனிதனி லேழிறந்து மதலையென வேதவழ்ந்து

அழகுபெற வேடந்து இளைஞோனாய்
 அருமழலை யேமிஞ்ந்து குதலைமொழி யேபுகன்று
 அதிவிதம தாய்வளர்ந்து பதினாய்
 சிவகலைக ளாகமங்கள் மிகவுமறை யோதுமன்பர்
 திருவாடக னேறினைந்து துதியாமல்
 தெரிவையர்க ளாசைமிஞ்சி வெருகவலை யாயுழன்று
 திரியுமடி யேணையுன்றன் அடிசேராய்
 மவுனவுப தேசசம்பு மதியுருகு வேணிதும்பை
 மணிமுடியின் டீதணிந்த மகதேவர்
 மனமகிழ வேயணைந்து ஒருபுறம தாகவந்த
 மலைமசங்கு மாரதுங்க வடிவேலா
 பவனிவர வேயுகந்து மயிலின்மிசை யேதிகழ்ந்து
 படியதிர வேடந்த கழல்வீரா
 பரமபத மேசெறிந்த முருகனென வேயுகந்து
 பழநிமலை மேலமர்ந்த பெருமானே (௩௨)

* அம்பணம் - ஒருவகை யாழ்.

MAHAMAHO PADHYAYA
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
 EFSAANT NAGAR, MADRAS - 600 0

133. கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து

கலைகள் பல வேதெரிந்து

மதனாலே

கரியகுழல் மாதர்தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைந்து

கவலைபெரி தாகிநொந்து

மிகவாடி

அரகரசி வாயவென்று தினமுநினை யாமல்நின்று

அறுசமய நீதியொன்றும்

அறியாமல்

அசனமிடு வார்கன் தங் ,ள் மனைகள் தலை வாரல்நின்று

அறுதினமு நாணமின்றி

அழிவேனோ

உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்

உலகனவு மால்மகிழ்ந்த

மருகோனே

உபயகுல தீபதுங்க விருதுகனி ராஜசிங்க

உறை*புசனி யூரிலன்று

வருவேனோ

பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற

பரமனரு ளால்வளர்ந்த

குமரேசா

பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று

பழநிமலை மீதில்நின்ற

பெருமானே. (௩௩)

தனதனன தந்ததந்த தனதனன தந்ததந்த

தனதனன தந்ததந்த

தனதான.

134 மருமலரி னன்துரந்து விடவினைய ருந்தஅந்தி

†மதியொடுபி றந்துமுன்பெய்

வதையாலே

வகைதனைம றந்தெழுந்து முகைதனைய ருந்தியந்த

மதலையென வந்துகுன்றின்

வடிவாகி

இருமயல்கொ டுந்துவண்டு பொதுவைபர கம்புகுந்து

இரவுபகல் கொண்டொடுங்கி

அசடாகும்

இருவினைபொ திந்தஇந்த ஜனனமர ணந்துறந்துன்

இணையடிவ ணங்கஎன்று

பெறுவேனோ

திருவொடுபெ யர்ந்திருண்ட வனமிசைந டந்திலங்கை

திகழெழியி டுங்குரங்கை

†நெகிழாத

* பகலியூர்-பூகாழி. †மதியொடு-மதிபோல, ‡நெகிழாத-நெகிழவிடாத.

திடமுளமு குந்தர்கஞ்சன் வரவிடுமெல் வஞ்சகங்கள்
செறியுடன றிந்துவென்ற பொறியாளர்
படுவொடும கிழந்திறைஞ்சு மருதிடைதவழ்த்துநின்ற
பரமபத நண்பரன்பின் மருகோனே
பதுமமிசை வண்டலம்பு சனைபலவி ளங்குதுங்
பழநிமலை வந்தமர்ந்த பெருமானே (௩௪)

தன்னதன தன்னதந்த தன்னதன தன்னதந்த
தன்னதன தன்னதந்த தனதான.

135 விரைமருவு மலரணிந்த கரியபுரி குழல்சரிந்து
விழுவதன மதிளிளங்கு அதிமோக
விழிபுரள முகைகுலுங்க மொழிசூழற அணைபுகுந்து
விரகமயல் புரியுமின்ப மடவார்பால்
இரவுபக லணுகிரெஞ்சு மறவழிய வருகுமந்த
இருளகல வுனது தண்டை யணிபாதம்
எனதுதலை மிசையணிந்து அழுதழுது நருள் விரும்பி
யினியபுகழ் தனைவிளம்ப அருள் தாராய்
அரவில்விழி துயில்முகுந்த நலர்கமல மலர்மடந்தை
அழகிநெடு தழுவுகொண்டல் மருகோனே
அடலகர ருடல்பிளந்து நினைமதனில் முழுகியண்ட
அமரர்சிறை விடுப்சண்ட வடிவேலா
பரவைவரு விடமருந்து மிட்டுடைய கடவுள்கங்கை
படர்சடையர் விடைய ரன்ப ருளமேவும்
பரமரரு ளியகடம்ப முருகஅம் முகவகந்த
பழநிமலை தனிலமர்ந்த பெருமானே (௩௫)

தன்னதன தானான தானதன தந்த
தன்னதன தானான தானதன தந்த
தன்னதன தானான தானதன தந்த தனதான.

136 இருகனக மாமேரு வேகளப துங்க
கடகடின பாடி.ர வாரமுத சும்பம்
இணை சொலிள நீரோக ராசலஇ ரண்டு சுவடேயோ
14

இலகுமல ரேவாளி யாகியது நங்கள்
 அணிமகுட மோதனெ னுமிகவ ளர்ந்த
 இளமுடைமி னூர்மோக மாயையில்லி ழுந்து தணியாமல்
 பெருகியொரு கர்சேகொ டாதவரை யைநது
 தருவைநீக றேயாக வேயெதிர்பு கழ்நது
 பெரியதரி மேபாடி நாடொழுமி ரநது நிலைகாண்ப
 ிணியினக மேயான பாழடை நமரி
 உயிரையவ மாய்நாய யேபவ சீரமபு
 ிறவிதனி லேபேபாக மீளவுமு முன்று திரிவோனே
 கருணையுமை மாதேவி காரணிய நநக
 சயனகரி கூராய சோதரி* ரந்த
 கடவுளுடன் வாநாடு தாவிமலை மங்கை யருள் பாலா
 கருடனுடன் வீழ்நன தேதனமனி ளங்கு
 மதிலினொடு மாமரடி மேடைகந்து ளங்கு
 கவிசைவந் குவோரி தேவகனெடன்பு புரிவோனே
 பரவையிடை யேப்பாத காசுரானி ழுந்து
 கதறிபிட தேபாக ராதனனு நெஞ்சு
 †பலிதமென வேயேக வேமயிலில் வந்த குமரேசா
 பலமலர்க னே தூவி யாரணந வின்று
 பரவிபிமை யோரகுழ நாடொழுமி ரைந்து
 பழந்மலை மீதேதார்ப ராபரணி றைஞ்சு பெருமானே ()

தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
 தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன
 தனதனன தானந்த தத்ததன தானதன தனதான

137. கருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசுவ
 சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
 கடரொளியதாய்வின்றறிட்களசொருபமுதலொருவாழ்வே

* புரஅந்தக கடவுள் என்பது புரந்த கடவுள் என்றாயிற்று. † பாதகாசு
 ரர் - பாதக அசுரர். ‡ பலிதம் - அதுகூலம்.

துரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
 மதவின்னின யாநின்ற அற்புதங் போதகங்
 சுயபபுக மானின்ப புகமபந மேஅணிய உணராதே
 கருநிலுரு வேதங்கு சுககிலந் தானவளி
 பொருடாதி லேகொண்ட முக்குணனி பாகநல்ல
 கருதவறி யாவன, ரகங்காபு அடியுடல் வினைநானே
 கலகரி வேவொங்கு ருபபைபாநல வாழ்வுநது
 மென அழலு பாயஞ்வு னித்தகுணக யேயுறுதி
 சுரு*தசுரமாவிரதமா னைதன்னையாளன தருவிதாராய்
 லுருநயம மேவின்ன சப சாய வேதஅடி
 முடிநடுவு பாயண்ட முர்னை வெளி யாகியுரி
 உடனுனாவதாயெங்குமுற்பனமதாந அமருவவோனே
 †உததரிப மானின்ப புத்தமித போகசுகம
 உததுமா லாநந்த ரத்திக டுமேஅணர
 உருபரண வாமந்தர காந்தனிய மாகவரு குருந்தா
 பருதிகதி றேகொரு நபாரண துபுரம
 தனையரை பேரண்ட மொங்குட மாடுகன
 பதகெருவிதாநுங்கவெற்றிமபிலேறுமொருதிறலோனே
 பணிபுமடி யார்சிறதை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
 உவவனப வாலொன்று || வறகரமு மாகிவளர்
 பழம்மலைமேலின்று சுப்ரமணியாவமரர் பெருமானே.)

தன்ன தனதவன தனன தனதனன
 தன்ன தனதவன தனதனன

1௦8. கடலை பொரியவரை பலக னிகழறுவர்

சுடிவ குடாசுர

விபாத

* அசுமம் - நாய் † உற்பனம் - தோற்றம். ‡ உததரிசம் - ஜலத்தோற்
 றம் § மேவு உணர் அ உருபிரணவ மந்தாம் - பொருத்திய அறிவுருமாகிய
 அந்தப் பிரணவ மந்தாம் || வறகரமும கி-வன்மையும் ஓரியும் உணையதாகி,

கரட தடமுமத நனின் சிவநயன

*கரிணி முகவரது

துணைவோனே

வடவ ரையின்முகடு அதிர வொருநொடியில்

வலம்வ நுமரகத

மபில்வீரா

மகப திதருசதை குறமி னொடிருவரு

மருவு சரசவித

மணவாளா

அடல சுரர்கன்குல முழுது மடியடியர்

அமரர் சிறையைவிட

எழில்மீதும்

அருண கிரணவொளி யொளிநு மபிலைகிடு

மரக ரசரவன

பவலோலா

படல வுடுபதியை யிதழி யணிசரில

பசப திவரந்தி

அழகாவ

பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலைபில்லரு

பெருடானே. (நஅ)

தன்ன தனதன தன்ன தனதன

தன்ன தனதன தனதான.

139. குழல பிழுகில் பொழில்வி றனில்முதல்

குமுத வதரமு

துவலாரம

குறைம கரம்ஃவளை மொழிசு டில்முது

குயமு ளரிமுசை

கிரிமுது

விழிக யலயில்ப கழித்வ ருணிகரு

விளைகு வளைவிட

மெனநாயேன்

மிகவ ரிவையரை அவநெ றிகன்சொலி

வெறிது ளம்விதனம்

உறலாமோ

|| கழல்ப ணியவினை || கழல்ப ணியையணி

கழல்ப ணியவருள்

மபில்வீரா

கரிணி - யானை + விர வில் - வீர வில். + வளை - வள்ளை; ஓர்வித சண்டி நீ வருணி - கடல் || கழல் பணிய வினை - பண்ணிய வினை கழல். || கழல் பணியை யணி - வீரக்கழலையும், தண்டை சிலரடி முதலிய ஆபரணங் களையு யணிந்த

கமலை திருமரு க*மலை நிருதரு
 கமலை துளை செய்து கதிர்வேலா
 †பழனி ‡மலைவரு பழநி மலைநரு
 பழநி மலைமுரு கனிராகா
 §பரவு பரவைகொல் ||பாவை வணஅரி
 பரவு நிமையவா பெருமானே. (நகூ)

தனன தானன தானு தானு
 தனன தானன தானு தானு
 தனன தானன தானு தானு தனதான.

140 கலக வாய்விழி வேலோ சேலோ
 மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ
 கரிய வார்த்துழை காதோ கானோ துவரோவாய்
 களமு நீங்குமு கோதோள வேயோ
 உதரமானது மாலோ பாயோ
 களம் வரமுரை மேரோ கோடே இளை தானும்
 இழைய தோமல வேதா வானோன்
 எழுதி னுலிலை யோவாய் பேசு
 இதென மோனமி னாரே பார் எனமாதா
 இருகண் மாயயி லேழற் காதே
 யுனது கானிய நூல் ராய்வேன்
 இடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே தரவேணும்
 அலைவி லாதயா வானோ ரானோர்
 நிலைமை யேகுறி வேலா சிலா
 அடியர் பாலரு ளீவாய் ||நீபார் மணிமார்பா

* மலை நிருதருக - எதிர்த்த அசுரர் உதிர்ந்துபோக. † பழனி - கனியை
 யொத்தவன். ‡ மலைவரு பழநிமலை - மலையரசனுக்குப் புத்திரியாக வந்த
 பூய நிர்மலி. § பரவு பரவை கொல் - பரவிய சமுத்திரத்தின்மீது பாண
 மெய்து வருத்திய, || பாவை வண அரி-கடல் வண்ணத்தையுடைய விட்டுணு.
 || நீபார் - நீபம் ஆர்

அழகு லாவுள் சாகா வாகா

இபமி னுன்மகிழ் கேள்வா தாழ்வார்

அயலு லாவிய சீலா கோலா

கலவீரா

வலபை கேள்வர்பி னுனய் காணார்

குறவர் மாதும் னுளா நானார்

*வனச மேல்வரு தேவா மூவா

மயில்வாழ்வே

மதுர ஞானவி நோதா நாதா

பழநி மேவுகு மாரா தீரா

மாபுர வாகன தேவா வானோர்

பெருமானே. (சு0)

தந்தத் தனதன தனன தனன

தந்தத் தனதன தனன தனன

தந்தத் தனதன தனன தனன தனதான.

141. கொந்துத் தருகுழ ஸிருளோ புயலோ

விந்தைத் திருதுதல் சிலையோ பிறையோ

கொஞ்சுப்பயில்மொழி அமுதோ கனியேர் விழிவேலோ

கொங்கைக் குடமிரு கரியோ கிரியோ

வஞ்சிக் கொடியிடை துடியோ பிடியோ

கொங்குற் றுயர்நது அரவோ மதமோ

எனுமாதர்

தந்தித் திமிதிநி திமிதா திமிதோ

தந்தித் திரிகிட கிடதா எனவே

சுந்திப் படிப்பயில் நடமா டியபா

விகள் பாலே

சுந்தைத் தயவுகள் புரிவே னுனையே

வந்தித் தருள் தரு மிருசே வடியே

சுந்தித் திடமிகு மறையா கியசீர்

அருள்வாயே

†வெந்திப் புடன்வரு மவுணை சனையே

துண்டித் தடுமொரு கதிர்வே லுடையாய்

வென்றிக் கொருமலை யெனவாழ் மலையே தவவாழ்வே

* வனசம் - சரவணப் பொய்கையிலுள்ள பதுமப்பாயல்.

† அது - இடக்காடக்கல். ‡ வெந்திப்பு - கொதிப்பு.

விஞ்சைக் குடையவர் தொழுவே வருவாய்
 கஞ்சத் தயனுட னமரே சனுமே
 விந்நைப் பணிவிடை புரிபோதவர்மேல் அருள்கூர்வாய்
 தொந்திக் கணபதி மகிழ்சோ தானே
 கொங்கட் கருமுகில் மருகா குகனே
 சொந்தக் குறமகள் கனவா திறல்ரோர் கதிர்காமா
 ரொம்பிற் பலவன முதிர்சோ லைகள்ளுழ்
 இஞ்சித் திருமதிள் புனை சூழருள்சேர்
 துங்கப் பழநியில் முருகா இமையோர் பெருமானே. ( )

தனதன தத்தா தத்தன தனதன தத்தா தத்தன
 தனதன தத்தா தத்தன தனதன.

143. அகல்வினை புட்சார சட்சம மிகவொடு*வெட்கா தட்கும்
 அறிவிலி வித்தா ரத்தன மலிகாரம்
 அகில்கமழ் கத்தா ித்தனி அணைமினா கைக்கா ஈக்கள
 வருள்பவர் கட்டே கொட்புறம் ஒருபோதன்
 பகலிர விற்போ திற்பணி பணியற விட்டா ரெட்டிய
 பரமம யர்சோ திச்சிவ மயமானின்
 பழசித் தனிற் றோ புற்பவ வினை ிவின கட்டேர் வெட்சிகு
 ரவுபயில் நற்றூள் பற்றுவு தொருநாளே
 புகலிவ னப்பே றப்புகல் மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்
 †பொடிகொடு புற்பாய் சுற்றிகள் கழுவேறப்
 பொருதச மர்த்தா குத்திர §துரகமு கக்கோ கைக்கிடை
 புலவரில் நக்கீ ரர்க்குத வியலேனே
 இகல்படு நெட்டீர் பொட்டெழ இளநகை யிட்டே சுட்டருள்
 எழுபுவி துய்த்தார் மைத்துனர் மதலாய்வென்
 றிடரற முப்பால் செப்சிய கனிதைபின் ||மிக்கா ரத்தினை
 யெழுதி ¶வனத்தே யெற்றிய பெருமானே (சஉ)

*வெட்கா+தட்கும் - அஞ்சாது தடுத்து வாதஞ்செய்யும். † வின -
 விள்ள, நீங்க. ‡ பொடி - திருநீறு. § துரகமுகக் கோகை-கற்றெழுகி யென்
 கின்ற ஓர்சூதம். || மிக்க ஆத்தினை - மோகிய தேவாரத்தை ¶ வனத்தே
 யெற்றிய - ஜலத்தில் எதிரேறவிட்ட.

தன்ன தன்ன தன தந்தத்த தந்ததன
தன்ன தன்ன தன தந்தத்த தந்ததன
தன்ன தன்ன தன தந்தத்த தந்ததன தந்ததான.

143. அதல விதலமுத லந்தத்த லங்கனொன

அவ்வி யென அமரா அண்டத்த கண்டமென
அகில சலதியென அண்டி நூன் விண்டுவென அங்கிபா நு
அமுத கதிராகவென அந்தித்த மந்த்ரமென
அறைய மறையென அ நுந்தத் த வங்களென
அணுநிலணுவென நிறைந்திட்டுநின்ற தொரு சம்பரதாயம்
தய மெழுஇருள்வி டுந்தக்க ணந்தனியி

முதலாம் கமலமுகி முங்கட்ட விழந்துணர்வில்
உனரு ம ஏபவம னம்பெற்றி டும்படியை வந்துநீழுன்
உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென
மதுர கனிகளில்ம னம்பற்றி முந்துபுகழ்
உரிய அடிமைபுனை யன்றிப்ர பஞ்சமதை நம்புவேனே

ததத ததததத தந்தத்த தந்தததத

ததித ததிததித தந்தித்தி நந்திதிதி

தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு தந்திதே தாதி

சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக

[illegible]

தகக தகதகக தந்தத்த தந்தகக என்றுதாம்

பதலை திமிலை துடி தம்பட்ட மும்பெருக

அகில நிசிரார்ந ஸங்கக்கொ ஸங்கமுகு

பரிய சூடர்பழுவே லும்பைப்பிடுங்கரண துங்ககாளி

பவுரி யிடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு

கவரி யிடஇகலை வென்றச் *சிகண்டிதனில்

பழநி மலையின் மிசைவந்துற்ற இந்திரர்கள் தம்பிரானே()

தனதன தானத் தான தனத்தத்
தனதன தானத் தான தனத்தத்
தனதன தானத் தான தனத்தத் தனதான .

144. அரிசன வாடைச் சேர்வை குளித்திப்
பலவித கோலச் சேலை புடுத்திட்
டலர்குழல் கோதிக் கோதி முடித்துத் தருளோடே
அமர்பொரு காதுக் கோலை திருத்தித்
திரு நாதல் நீவிப் பானித பொட்டிட்
டகில்புழு காரச் சேறு தனத்திட் டலர்வேளின்
சுரத விநோதப் பார்வைமையிட்டுத்
தருணக் காரத்கோடைத ரித்துத்
தொழிவிடு கோளுக் கோவ ரித்திட் டுளை நோர்மார்
துறவினர் சோரச் சோரந கைத்துப்
பொருள்கவர் மாதற் காதைய ளித்தற்
றுயற வேபொற் பாதமெனக்குத் தருவாயே
கிரியலை வாரிச் சூரரி ரத்தப்
புணரியின் மூழ்கிக் கூளிக ளிக்கக்
கிரணவை வேல்புத் தேளிர்விழைக்கத் தொடுவோனே
கெருவித கோலப் பாரத நத்துக்
குறமகள் பாதச் சேகர சொர்க்கக்
கிளிதெய்வ யானைக் கேபுய வெற்பைத் தருவோனே
பரிமள நீபத் தாரொடு வெட்சித்
தொடைபுனை சேவற்சேதன துத்திப்
பணியகல் பீடத் தோகைம பிற்பொற் பரியோனே
பனிமல ரோடைச் சேலுக ளித்துக்
ககனம ளாவிப் போய்வரு வெற்றிப்
பழநியில் வாழ்பொற் கோமளசத்திப்பெருமானே.()

* கோடை - தொடை, மாலை.

† சேதனம் - கொடி.

தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன
தான தானன தத்தன தத்தன தனதான

145. ஆலகாலமெ னக்கொலை முற்றிய
வேல தாமென மிக்கனி ழிந்தடை
யாலு மோகமெ னைத்துவி தத்துடன் இளைநொரை
ஆர வானெமெ யிர் மெ நித்தனி
கார மோகமெ முப்பிய தற்குற
வான பேரைய கப்படு வித்ததி விதமாகர்
சால மாலைய வித்தவர் கைப்பொருள்
மான னேகிலு கிர் மெ ருட்டியெ
சாதி பேதம றத்தழு வித்திர் மடமதா
தாக போகமொ ழித்து வினக்கடி
யானென்னைவள்ளிமு தத்தவ முற்றிந்
தானை நானும்வ முத்திநி னைத்திட அருள்வாயே
வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு
காறு ழுனைத ரித்தர டைத்திரு
வால வாயன வித்தரு ளற்புத முருகோனே
மாய மாமொட ரக்கரை வெற்றிகொள்
வாவி மார்புதொ னைத்திட விற்கொடு
வானி யேவிய மற்புய னர்கதன் மருகோனே
நாலுவேதந விற்றுமு றைப்பயில்
வீணை நாதனு ரைத்தவ னத்தட
நாடி யோடுகு றத்தித னைக்கொடு வருவோனே
நானி கேரம் வருக்கைப முத்துதிர்
சோலை சூழ்பழ சிப்பதி யிற்றிரு
ஞான பூரண சத்தித ரித்தருள் பெருமானே. (சௌ)

தத்தா தனத்தன தத்தா தனத்தன
தானத் தனத்தன தானத் தனத்தன தனத்தன தான.

146. இத்தா ரணிக்ஞன்மனு வித்தாய் முளைத்தழுது

கேவிக் கிடந்துமடி நீதிற் றவழந்தடிகள்

தத்தா தனத்தன இட்டே தெருத்தலையில்

ஒடித் திரிந்துநவ கோடிப் பாபந்தகலை

ரிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர

வாலக்குணங்கன்பயில் கோலப்பெதும்பையர்கள் உடனுறவாகி

இங்கார் சரத்துமத னுங்கே யிளைத்துவெகு

வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல

திக்கோடு திக்குவரை மட்டே ரடி பிக்கப்பொருள்

தேடித் தகந்தஅலை நீதிற் றுயின் றககம்

இட்டா தாத்துருகி வட்டார் முகைக்குறிடை

முழுகிக்கிடந்துமய லாகித்துளைந்துசில பிணியமுமுடி

தத்தான புத்தியது கெட்டே கிடந்தநமன்

ஒடித் தொடர்ந் துநயி றாடிக் கொளும்பொழுது

பெற்றார்கள் சுற்றியழ வுற்றார்கள் மெத்தஅழ

ஊருக் கடங்கலிலர் காலற் கடங்கவயர்

தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியின்

ஒலைப்பழம்படியி னுலிற்றிறந்ததென மடுமெனவோடி

பட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை

ஏகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமய

இட்டே யனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழவி

நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன் னுனது

சற்போ தகப்பதும முற்றே தமிழ்க்கவிதை

பேசிப்பணிந்துருகுநேசத்தையின் னுதர இனிவரவேணும்

தித்தா திரித்திடுத தத்தா தனத்தகுத

தாதத் தனத்தன தானத் தனத்தன

செச்சே செஞ்செஞ்சு தித்தா திமித்ததிரு

தாதத்த செந்திருத தீதத்த செந்தரிக

தித்தா கிடக்கணக டக்கா குக்குக்கு

தோதக் கணங்கணக கூகுக் கிணங்கிணென

ஒருமயிலேறித்

* திட்டே சதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது
வேலைத் துளைந்துவரை யேழைப் பிளந்துவரு
சித்தா பரத்தமரர் கத்தா குறத்திமுனை
ரீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் கதம்பமணி
சுத்தா விமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
நாதக்குழந்தையெனவோடி க்கடம்பமலர் அணிதிருமார்பா

† மத்தா மதக்கலிபு பிற்ற னுதித்தகுரு
னே தத் திலங்கையினி லாதிக்க முண்டதொரு
முட்டா ளரக்கர்தலை யிற்றே விழக்கணைக
ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக
மாப ரர் மலக்கமல முற்ற சனத்திருவை
மார்டிற் புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய மருமகனாகி
வற்ற மதுக்கருணை புற்றே மறைக்கலைகள்
ஐதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித் தலங்கலணி
அத்தா மத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
ஆகிப் பரபந்தமணி லேலதொட்ட மைந்திய
வாசகா மருபுபுருகு குட்டா திருப்பபுரி
வாழ்வுக் குகநடிய ராவிக்குள் நின் றுலவி வருபெருமாளே. (சசு)

தன தனன தன தனன தானுன தன தனன
தன தனன தன தனன தானுன தன தனன
தன தனன தன தனன தானுன தன தனன தன தான.

147. இரளியென வடவையென ஆலால விடமதென
உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர
இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுகுயி லதுகூவ
எழுகடலின் முரசினினை வேயோசை விடையின்மணி
யிசைகுறுகி யிருசெயிவி னொரச முறுவதென
இகல்புரியமதன டுருநுவோராத அணையர்கொடுவசைபேச

* திட்டேரதம் - திண், தேர், ரதம். † மத்தா - களிப்பையுடையது. னே.
குரு - பாமம்.

அரஹரென வனிதைபடு பாடோத அரிதரிது
 அமுதம்பி லதாகருதி யாரோடு மிகல்புரிவன்
 அவசமுற அவசமுற ஆ*ரோமல் தரவுரிக மெலிவானான்
 † அகுதிபிவன் தலையிலிதி யானாலும் விலகரிது
 அடிமைகொள் வுனதுபரம் ஆராத வொருதனிமை
 அவலையனை தரஇனிதி ‡ னோகார பரியின்மிசை வருவாயே
 நிரைபரவி வரவரை னோர்சீத மருதினோடு
 பொருசுகு விதையதுசெய் தாமாய மழை டோரிதல்
 கலைஞலைய மல்குடைய தானேகொள் கரகமலன் மருகோனே
 கருமலிய திரிநயனி வாள்வீர வருகுமரி
 கவுரிபயி மவியரவ பூணரி திரிபுவனி
 கிபுனமலை பரசனருள் வாழ்வான புரணவுமைய ருள் பாலா
 பரவைகிரி யகர்திரை மாசேனை தனிபொடி
 படஅமார் துயரகல மேலேனி யாமர்பொருத
 பதமகர தல்புருக நால்வேத காணிக மயில்வீரா
 பனிதமருக மதகளப சேருர வளருமுலை
 வனிதைகுற மகன்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
 பனுவல்குருப ரிவிரு ந்காலகலவ அமர்பெருமானே (சுள.)

தனதன தனதன தந்த தானன
 தனதன தனதன தந்த தானன
 தனதன தனதன தந்த தானன தனதான

148. இலகிய களபசு கந்த வாதையின்
 ம்ருகமத மதனைம கிழந்து பூசியெ
 இலசுருள் னாவைய ருந்தி யேயதை யிதமாகக்
 கலனியி லவரவர் தங்கல் வாய்தனில்
 இடுபவர் பலபல சிந்தை மாதர்கள்
 டிகசனையை விடுவது மெந்த நாளது பகர்வாயே

* ஒமல் ஊர்ப்பேசு. † அகுதி - திகழ்ந்தவன் ‡ ஓகாரம் - ஓகம், மயில். § கசனை - ஈரம், அன்பு.

சிலைதரு குறவாம டந்தை நாயகி

தினைவன மதனிலு கந்த நாயகி

திரள்தன மதனில ணைந்த நாயக

சிவலோகா

கொலைபுரி யசுரர்கு லங்கள் மாளவெ

* அயிலயி லதனையு கந்த நாயக

குருபர பழநிபி லென்று மேனிய பெருமானே. (சஅ)

தனத்தான தனதனன தனத்தான தனதனன

தனத்தான தனதனன

தனதான.

149. உயிர்க்குடு விடுமலிவும் உ மைக்கடி மருவுதொழில்

ஒருக்காலு நெகிர்வதில்

யெனவேஞன்

உ ரைத்தேழுண் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம

துடைத்தாய்பின் வருகுமல

ரெதிரேபோய்

பயிற்செசி யிரவுபகல் அவாக்கான † பதமைபல

படப்பேசி யுறுபொருள்கொள

விலைமாதா

படப்பாற வலைபடுதல் தவிர்த்தாள மணிபொருவு

பதத்தாள படுகின்றிசை

வரவேணும்

கயிராச்சோர னெனுமவுரை வசை ‡ கோவ வனிதையர்கல

தரத்தாடல் புரியுமரி

மருகோனே

தமிழ்க்காழி மருதனன மறைக்காடு திருமருகல்

தறுக்கோடி வருகுழகர்

தருவாழ்வே

§செயிற்சேல்வி னுடுவினாடு பொரப்போய் ||விமம்பொருது

செயித்தோடி வருபழந்

யமர்வோனே

க்காவல் புரியவல குறிப்பாவை முகைதழுவு

திருத்தோள அமரப்பணி

பெருமானே (சக)

*அயில் - கூர்மை †பதமை - வார்த்தைகளை, பதங்களை. ‡ கோவ வுனி
தையர் - கோபுரத்தின்கள். § செயில் சேல் - வயல்களிலிருக்கும் செண்டை
யின்கள். || விமமர் - விமமு அமர்.

தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன
தான தான தனத்த தனத்தன தனத்தன .

150. ஓடி யோடி யழைத்து வாச்சில சேடி மரீகன் பசப்ப அகற்குமுன்
ஓதி கோதி முடித்த விலைச் சூன் அதுகோதி

நீடு வாச நிறைத்த அகற்புழு கோட மீது திமிர்த்த தனத்தினில்
நேர மாகி யணைத்த சிறுக்கிகள் உறவாமோ

* நாடி வாயும் வயற்றிலை யிற்புனல் ஓடை மீது னிர்லத்த திவட்கையின்
† நாத கீத மலர்த்துளி பெற்றளி யிசைபாடும்

கோடு லாவிய முத்தரி ரைச்சவ காவர் நாடத னிற்பழ ரிப்பதி
கோதி லாதகு றத்திய ணைத்தருள் பெருமானே . (ரு)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத் தனனத் தனனத் தனத்தன .

151. கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிவிற்
ப்ரமரத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக்
கமலத் தைமலர்த் தினிடத் தையிரப் பவனுணைக்

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்
படுவித் துழையைக் கவனத் தடைசிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனைப்பு னினில்மேவி

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினிபிற
புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துனைவித்
தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித் தசகோரம்

அலறப் பணிரத் தமண்கருழையைச்
சிலுகிட் டுமையிட் டொளினிட் டுமருட்
தெலுற் றபொறிச் சியர்கட் கடையிற் படுவேனே

* நாடி - பூந்தான். † அத்த திவட்கையின் - அர்த்தம் விளங்கும்படி.
† நாதகீத மலர்த்துளி பெற்றளியிசை பாடும் - அளி மலர்த்துளி பெற்று நாத
கீத இசைபாடும் என்கூட்டுகே.

சடிவத் தவனிட் டவிரிட் டகுலத்
 தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
 தகருத் ரஜன்மப் பெயர்செப் பியிடப் பரிவாலே

*சனகர்க் குமகஸ்த் யபுலஸ்த் யசனற்
 குமரார் குமருச் ச்ரக †மெய்ப்பலகை
 ‡ 9 துபத் துரவா புலவாக் குர்நிபத் திபிள்ளான

பாலத் துலுலக் கணலக் ய|| தநிழ்த்
 த்ரயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
 || பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகரற் குருநாதா
 பவளக் கொடிசற் றியபொற் கமுகிற்
 றலையிற் குலையிற் பலமுத் துதிர்செய்ப்
 பழகிப் பதிவெற் றிலிந் தற் குமரப் பெ நாமானே. (ருக)

தனதன தத்த தானன தனதன தத்த தானன
 தனதன தத்த தானன தனதான.

152. கதினயவி லக்கு மாதர்கள் புதியஇ ராத்ர பூஷண
 கனதன வெற்பு மேல்நிசு மயலான
 கவலை நத்த னுகிலும் உனதுப்ர சித்த மாகிய*
 கனதன மொத்த மேனியு முகமாமும்
 அதிபல வஜ்ர வாகுவும் அயில்துனை வெற்றி வேலதும்
 அரவுபி டித்த தோகையும் உலகேழும்
 அதிரவ ரற்று கோழியும் அடியர்வ முத்தி வாழ்வதும்
 அபிரவ பத்ம பாதமு மறவேனே
 ௦ இரவிகு லத்தி ராசத மருவியே திர்த்து வீழ்கமி
 ரணமுக கத்த லீரிய குணமான

* சனகர்க்கும் எனபது முதலாகக் கூறிய இவர்+னே சனகாதி எல்வர்,
 † மெய்ப்பலகை - சங்கப்பலகை. ‡ 9 துபத்து நவப் புலவர் - சங்கத்தார் நாற்
 பத்தொன்பதின்மர். § விபத்தியில் - வேற்றுமையிலாத || தமிழ்த்தாய
 மத்தில் - தமிழ்த்தாயம் அதில். || பழுதற்று - பழுதற. ௦ இர என்பது
 ஏதுகை வரு அன்று, இரதால் ஆரீடத்தை ஒத்தது, ஆதலால் தண்டியலங்கார
 ஒழியியலிற் கூறிய வருவடைதியாம் என்க. ஆரீடம் - இருடிகள் வாக்கு.

இனையவ னுக்குநீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வற

இதமொட ளித்த ராகவன்

மருகோனே

பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம்னி ளக்கு மாஸிலை

பரிவொடு நிற்கு மீசுர

சுரலோக

பரிமா கற்ப நாடனி வரியளி சுற்று பூவுதிர்

பழநிம லைக்குள் மேனிய

பெருமானே. (ருஉ)

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தனன தந்தன தந்த தானன

தந்தநான,

153. கனக சும்பமி ரண்டு நேர்மலை

யெனநெ ருங்குரு நும்பை மாமணி

கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாஸிய

முந்துகுதம்

*கடையில் நின்னுப ரந்து நாடொலும்

இலகி விஞ்சியெ முந்த கோமள

களப குங்கும கொங்கை யானையை

யின்பமாக

அனைவ ருங்கொளு மென்று மேனிலை

யிடும டந்தையர் தங்கள் தோதகம்

அதினம் ருண்டுது வண்ட வாயையில்

நைந்துபாயல்

அவச மன்கொளு நிற்ப் சாகர

முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி

தருப தங்கதி யெம்பி ரானருள்

தந்திடாயோ

தனத னந்தன தந்த னாவென

டிகுரு டிங்குரு டிங்கு பேரிகை

தகுதி திந்திது திந்த தோவென

உந்துதாளர்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென

முழவு டுண்டு டுண்டு டீவென

ஊரமு

முந்தவேதும்

* கடை - லாயில்.

பணிப தங்கய மெண்டி சாமுக
 கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை
 பதறி நின்றிட நின்னு தோதக   பன்னுதோதை
 பவுரி கொண்டிட மண்டி யேவரு
 நிரிச ரன்கிளை கொன்ற வேலவ
 பழநி யங்கிரி யின்கண் மேனிய   தம்பிரானே, (ருங)

தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத்
 தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத்
 தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதத்தத் தனதத் தத்தத் தனதான.

154. சகடத்திற் குழைவிட் டெற்றிக்
 குழலுக்குச் சமனவைத் தெற்றிப்
 புகுகிதுக் குவளைக் கட்பொற்
 கணையொத்திட் முழலச் சுத்தித்
 தரளபபற் பவளத் தொட்டிக்
 *களப்பொட்டித் தெவிட்டித் தத்திக்   குவடாலை

தனதுத்திப பாகப் பொற்றி
 டசையப் பெட்டிப் பசுளைத் துப்பிக்
 கொடியொத்தி டிடைபிற் பட்டித்
 தனையிற்றெட்டிடுகெளப்பபுரை
 சரளத்துக் கிடைப் சுற்றி
 சுழலிட்டுக் கட்டிப பற்றிக்   கொளுமாதர்

சகமுற்றுக் கவலைப் பட்டுப்
 பொருள் கெட்டுக் கடைகெட் டிச்சொற்
 குளறிட்டுத் தடிதொட் டெற்றிப்
 பிணியுற்றுக் திகசதிப் பட்டுச்
 சுகதுக்கத் திடர்கெட் டுற்றுத்
 துடிப்பட்டுக் கிடைபட்டுப் பிடுக   கிடைநாளிற்

சுழலிசக் கிரியப் சுற்றித்
 டுறுகக்கட் டுயிரைப் பற்றிக்

*களப் அப்பு ஒ-டுதல் ஓட்ட அத்திஃ குவடான எனப்பிரிக்க.

† பெள் - விரும்பத்தக்க. உசனம் - இரண்டு தீகசதி - கஸ்தி, வருத்தம்.

கொளுசுப்பற் பலரைக் கட்டிச்
கரம்வைத்துத் தலையிற் குத்தி
கடுகட்டை கட்டைக் கட்டைக்
கொருட்டிப் பொடி பட்டுக்கி

சடமாமேர

திருடத்திக் குருடட் டுட்டுட்

டமடட்டட் டமடட் டிக்குட்
டிமிடிட்டி டிமிடிட் டிக்குத்
தொகுதொக்குத் தொகுத் தொக்குத்
செகண்க்ர செகண் செக்குக்
தருடத்தித் தருடத் தட்டு

டிடிபேரி

நிமிலைக்கைத் துடித்த டென்னை

பகடிட்டுப் பறையொத் தக்துட்

டிக்கையெட்டுக் கட்டைவற் றித்தித்

தரவுக்கந் கிரியெட்டுததைத்

தியருக்குச் சோமிற் துட்க

கார்த்தி பொற்புச் சோரியந் கைத்தொட் டிடுமவேலா

பகலைப்பற் சோரியத் தக்கந்

பதிபுக்கட் டழலிட்டுத்திட்

புரமட்கிக் கழைவிற் புட்பச்

சரணைக்கட் டயனைக் சொத்திப

பரிவுக்கொட் பமமர்க் குரற் .

குருடத்துப் பொருளைக் கற்பித் தருள்வோனே

பவளப் பாற் கிரிதுத் திப்பொற

றனகொச்சைக் கிளிசொற் பற்றிப்

பரிவுற்றுக் கமலப் புட்பத்

திசுழ்பற்றிப் புணர்சித் ரப்பொற்

பாடித்ததுப் பவளப் பச்சைப்

பதமுத்துப் பழநிச் சொக்கப் பெருமானே. (ருச)

* பற்பலரை - பரபலா ஐ-சாரியை † கண திகையெட்டு - இடமகன்ற எட்டுத் திக்கும். ‡ தித்தடி-தித்தர, தியைத் தர. § பொற்பு - பொருள், கற்பகம் பூமாரி.

தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன
தந்தன தானன தத்தத் தந்தன தனதான.

155. சிந்தாம கூரம ரூப்புச் செஞ்சரி

செங்கைகு லாவந டித்துத் தென்பயில்
செண்பக மாலைமு டித்துப் பண்புள தெருவுடே

சிந்துகள் பாடிமு முக்கிச் செங்கயல்
அம்புகள் போலனி பித்துச் சிங்கிடை
செம்பவ ளாடைது லங்கிப் பொன்பறி வினைமாதர்

வந்தவ ராரென னைத்துத் கொங்கையை
அண்டி மூடி நெ சித்தித் கண்பட
† மஞ்சனி ராடிமி னுக்கிப் பஞ்சனை தனிவேறி

மந்திர மோகமெ முப்பிக் கெஞ்சிட
முன்றலை வாயில் டைத்துச் சிங்கிதொள்
மங்கைய ராணி லங்கிப் பொன்பதம் அருள்வாயே

இந்திர நீலவ னத்திற் செம்புளி
அண்டக டாகம ளித்திட் டண்டர்கள்
எண்படு ஸ்ருரைய பித்துக் கொண்டருள் ஒருபேடி

இன்கன தேரை டத்திச் செங்குரு
மண்டல நாடும ளித்துப் பஞ்சவர்
இன்புறு ||தோழ்மைபு டைக்கத் தன்திரு மருகோனே

சந்திர சூரியர் திக்கெட் டம்புகழ்
அந்தமில் வாழ்வது பெற்றுத் தங்கிய
சங்கர னாச்செவி புக்கப் பண்பருள் குருநாதா

ரம்பரம மானகு றத்திக் கின்புறு
கொங்கையின் மேவுச மர்த்தச் சுந்தர
தண்டமிழ் சேர்பழ நிக்சுட்டங்கிய பெருமானே. (ருரு)

* சரி - வளையல். † சிங்கிடை - சிங்க இடை. ‡ மஞ்சன் நீராடி.
§ சூர் - துன்பம். || தோழ்மை - தோழமை.

தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன
தன்னதன தன்னதன தத்தத் தனத்ததன தனதான .

156. சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறையு
மொகுமொகென அதிரவுட னெட்டிப் பிடித் துமுடி
சிறுகயிறு நெடிதுகொடு கட்டிப் பிழுக்கஇனி அணுகாதே
சில்தமர்க னுறவுகிளை சுத்திப் பிதற்றியெடு
சுடலைதனி லிடுகனலை யிட்டுக் கொளுத்துபுனல்
திரைகடலில் முழுகெனவு றைக்கப் படிக்குடிலை ஒழியாதே
மறைமுறையி னிறிதிலை முத்திக் கிரைத்தாடி
உடலுயிர்கள் கரணவெளி பட்டுக் குணத்திரயம்
வழிபடவும் நினதடிமை பிச்சைப் படுத்துவதும் ஒருநாளே
வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தரிட
ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத் தொடைக்கிரைய
மனமகிழ இளியமொழி செப்பிச் சுவத்தபதம்அருள்வாயே
நறையிதழி யறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு
சிறுபிறையு மரவுமொழி லப்புத் திருத்தலையில்
நளினமுற அணிரடையர் மெச்சிப் ப்ரியப்படவு மயிலேறி
நவநதிகள் குமுருமென வெற்புத் திரட்டமல
அகிலமுத லெழுபுவன மெத்தத் திடுக்கிடவும்
நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் துரத்திவரு முருகோனே
குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குடிவில்
மலையிலெழு தினையிதணில் வைத்துச் சிறுக்கியிரு
குவிமுகையுமணியிடைபு மெச்சிப்புணர்ச்சிசெயு மணவாளா
குறுமுநிவ னிருபொழுதும் அர்ச்சித்து முத்திபெற
அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய
குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிந்*நிகழு பெருமாளே.()

தானந்த தன்ன தான தானந்த தன்ன தான
தானந்த தன்ன தான தனதான.

157. ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி

நாவின்ப ரசம தான ஆனந்த அருவி பாய
நாதங்க ளொடுகு லாவி வினையாடி

ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென்ப தழிவி லாமல்
* ஒமங்கி யுருவ மாகி இந்நேவாரும்

ஓர்ந்த மருவி ஞான மாவின்றி புதுகி னேறி
லோகங்கள் வலமகாட அருந்தாராய்

கேனங்கொ ளிதழி யான தாரிந்து * லில வேணி
† சீரங்க னெனது தானை ஒருமாதா

ரோப்பஞ் வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன ஜோதி
ரோப்பங்கி னமல நாதன் அருள்பாலா

கானங்கள் வரைகள் தீவு ‡ ஓதங்கள் பொடிய ரீற
§ காடந்த மபி லிலேறு முருகோனே

காமன்னை மலர்கள் நாண வேடம்பெ னமலி சேர்வை
கானெங்கள் பழறி மேவு பெருமானே. (௫௭)

தனதன தனத்தான தானுன தானதன
தனதன தனத்தான தானுன தானதன
தனதன தனத்தான தானுன தானதன தனதான.

158. தலைவலி மருத்திடு காமாலே சோகைசுரம்
விழிவலி வறட்குலை காயாச வாகம்வெகு
சலமிசு விஷப்பாக மாயாவி காரரிணி யணுகாதே

தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது
பரிகரி யெனக்காது கேளாது. போலுமவர்
சரியும்வய துக்கேது தாரீர்ரொ லீரெனவும் விதியாதே

* சலிலம் - கங்கை. † சீரங்கை - சீரிய அந்தை யுடையவன். அங்
கம் - எலும்பு ‡ ஓதங்கள் - கடல்கள். § காடந்த - காடு அந்த, வனத்தி
லுள்ள அழகிய.

உலைவறவி ருப்பாக நீன்காவின் வாசமலர்
 வகைவகை யெடுத்தேதொடாமாவி காபரணம்
 உனதடியி னிற்கூட வேநாடு மாதவர்கள் இருபாதம்
 உளமது தரித்தேனி னுவோடு பாடியருள்
 வழிபட னனக்கேத யாவோடு தாளுதவ
 உரகம் தெடுத்தாடு டீமேகார மீதின்மிசை வாவேனும்
 அலகா லடைத்தேம காநேகர ராவணனை
 மணிமுடி தூணித்தளி யேயான ஞானகியை
 அடலுட னழைத்தேகொள் மாயோனை மாமனெனு மருகோனே
 அடிகளை புடித்தோனை யாதார மானவனை
 மழவுழை புடித்தோனை மாகாவி நாணமுனம்
 அவைனில் நடித்தோனை மாதாதை யேனனவும் வருவோனே
 பக்கல் புடித்தோனு பாவாணர் நானிலுறை
 யிருரண விந்தர வேலையு தாயுயர்மேய்
 பாண்மிசை குறட்டாவை சோன்மேவ மோகமுறு மா வாளா
 பதுபவய லிற்புக டீமேகா ரால்கள் தூயில்
 வறுதனல் பெருங்காறு காவேரி குழவனர்
 பழவயா கற்பூர கோலாகல மமர்ப்பெருமானே. (ருஅ)

நன்னதன் தந்த தத்த தான
 தன்னதன் தந்த தத்த தான
 தன்னதன் தந்த தத்த தான தனதான.

159. ‡ நிகமமெனி லொன்று மற்று நாடொறு
 § நெருடுகவி கொண்டு வித்தை பேசிய
 நிழலர்சியு புன்சொல் கற்று வீறுள பெயர்கூறு
 நெரியமுது || தண்டு சத்ர சாமரம்
 ¶ நிபிடமிட வந்து கைக்கு மோதிரம்
 நெடுகியதி குண்டலப்ர தாபமும் உடையோராய்

* தொடா - தெடுத்த. † மேசாரம் - பயில் ‡ நிகமம் - வேதம்.
 § நெருடு - தூலிழையைப் பொருத்துதல்போலச் சேர்க்கின்ற || தண்டு -
 சிலிகை. ¶ நிபிடமிட - நெருங்க.

முகமுமொரு சம்ப மிக்க தூல்களு
முதுமொழியும் வந்தி ருக்கு மோவெனில்
முடிவிலவை யொன்று மற்று வேறொரு நிறமாகி

முறியுமவர் தங்கள் வித்தை தானிது
முடியவுனை நின்று பத்தி யால்மிக
மொழியும்வனர் செஞ்சொல்வர்க்கமேவர அருள்வாயே

திருதிருகென மண்ட விட்ட தியொரு
செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்
திகையினமண் வந்து விட்ட போதினும் அமையாது

சிறியகர பங்க யத்து நீரொரு
தினையளவு சென்று பட்ட போதினில்
தெளியவுடன் வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற

மகிதலம் ணைந்த * அத்த மாதரை
வரைவறம ணந்து நித்த நீடருள்
வகைதனைய கன்றி ருக்கு மூடனை மலருபம்

வரவரம னந்தி கைத்த பாகியை
வழியடிமை கொண்டு மிக்க மாதவர்
வளர்பழநி வந்த கொற்ற வேலவ பெருமானே. (நூ)

தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன
தத்தன தத்தன தனத்த தானன தனதான

160. நெற்றிவெ யர்த்துளி துளிக்க வேயிரு
குத்துமு கைக்குட மசைத்து வீதியில்
நிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க லாபியர் மொழியாலே

நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமலர்
மெத்தையில் வைத்ததி வித்ததி லேயுடல்
நெட்டிவ ரத்தொழில் கொடுத்து மேவியும் உறவாடி

உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
 மெத்தவு நட்பொடு பறித்து நாடொறும்
 உற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்கள் உறவாமோ
 உச்சித மெய்ப்புற அனைத்த யாவுடன்
 மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
 உட்குலிர் புத்தியை பெனக்கு நீதா வநுவாயே

* சுற்றத மிழ்ப்புல வனுஞ் சூ மேமகிற்
 வற்றொருத்பொற்கொடி சுறிக்க வேபொரு
 சுற்பனை நெற்பல அறிக்க காரணன் அருள்பாலா

† கற்பக கங்குலி லுள் சந மாதனை
 பொற்புய காமப்பயல் ிறத்த வானவா
 ஈர் ிணையு டெ அருள் பரபாரா வனநாளுந்

நற்றவ ராசனை யிடத்த யாரை
 வஸ்துவெ னப்பிவி யிடத்தி லேவளர்
 நத்தணிச்செக்கரன் மவிழ்ச்சி கூர்தரு மருகோனே

நட்டுவர் மத்தள முழக்க மாமென
 மைக்குல மெத்தவு முழச்ச மேகரு
 நற்பழ நிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமானே. (க0)

தந்த தானனந தானதன தானதன
 தந்த தானனந தானதன தானதன
 தந்த தானனந தானதன தானதன தனதான.

161. பஞ்ச பாசுகன் பானிமுழு ஸூடன்வெகு
 வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி
 பண்கொ ளாதவன் பாவகட னுடுறழை பவுஷாசா
 பங்கன் மோகியம் பாழ்நரகில் வீழவுறு
 பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை
 பஞ்ச மாமலம் பாசமொடு கூடி வெகு சதிகார

* சுற்ற சமிழ்ப்புலவன் - சுந்தர மூர்த்தி சுவாமியன் † பொற்கொடி
 பரணைநாச்சியார். ‡ கற்பகா - சீதவிலோகம் § செவ்வன் - செவ்வன்.

அஞ்சு பூதமுண் டாகடிய கோரரிவர்
தங்கள் வாணிபங் காரியம் லாமலநுள்
அன்பர் பாடுடன் கூடியறி யாதபுகழ் * அடியேனை
அண்டி மரையன் தேடியறி யாதவொளி
ரங்கர கோகரன் பாவைவிடையாடுத்படி
கந்த நாடுடன் ஹினை யாட அருள் புரிவாயே
வஞ்சு பாசரன் சேனைகட லோடுகுல
டுண்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைவிடு
வண்கை யாகடம்பேடுதொடை யாடுமுடி முருகோனே
மங்கை கோகசிங் காரரகு மாமிரிட
தங்கை குலியங் காளியெமை டீயினுபுகழ்
மங்க ளாசிரர் தானசிவ தாமிரமை யருள்பாலா
கொருக மடிகும போலவொழி நீலவிழி
பெண்கள் மாயந் தேகைமரில் போலிதச
சொன்னாரா டுமபாபவை || பவநிரவாஅனைவோனே
கொண்டல் குழமங் கோலமல வானிகயல
கருது பாயின் துடு || துவ பாகையுதிர்
குந்தி யோடக ளோரபாநிவாழ்குமரபெருமானே.()

— — —

தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன
தனதன தனதன தந்த தானன தனதான

162 பெரியதேர கரியிரு கொம்பு போலவெ
வடிவமார் புளகித கும்ப மாமுதை
பெருகியே யொளிரெறி தங்க வாரமு மணியான
பிறையகோ வெனுதுதல துங்க மீது *வை
அயிலதோ வெனுநிரு கண்க ளாரவெ
பிறகெலாம் விழுக்குழல் கங்கு லாரவெ வருமானார்

* அடியேனை - அடியேன். இ, சாரியை. † டடிக அந்த நாடு-படிகம்போல்
தாள்ளியமான நாடு ‡ ஈனு - என்ற § சுகம் - கிள். || அவல் - ஆவல்.
¶ தவர டாகு - தவர்த்த பாக்ரு. 0 த தி - கழுமரம். * வை - கூர்மை.

உரியதோர் பொருள்கொடு வந்த பேரகளை
மனைபிலே வினவியே கொண்டு போகமெ
புள்ளிலே மருவிய வஞ் டாத்தகன் மயலாலே

உருகியே புடலெ வெமபி வாடியே
வினைபிலே மறுகியே சொந்த பாதகன்
உனதுநான் தொழுதிட இன்ப ஞானர த நவ்வாயே

அரியதோர் மரக நன் னோடுவெ
தொடியதோர் மகர நன் னொடுவெ
அடலதோர் மரபுரி கின்ற கூரிய வடிவேலா

அரசர வெனமிக அன்பு நூலெ
கடி புகை மலிலமுனை யான்னை யோழியே
அவனியோர் சொடி வந்த கின்ற காரண முநோனே

பரியதோர் நயிநன் கொண்டு விடெ
*உரியதோர் தயிநன் புணர் நாடி வெ
பசியதோர் கொ வருக கொண்டு மயவன் மருநோனே

பரமமா நதிபுடை கொண்டு னாவெ
வனமா மலரினில வண்டு லாவெ
பழநிமா மல்கனி வென்றுமேனியபெருமாளே (கஉ)

தனதன தந்தந தனிதந தானன்
தனதன தந்தந் தனந்த தானன்
தனதன தந்தந் தனதந் தானன் தனதான

163 மலரணி கொண் டா ப் பொருக்கி லேயவன்
சொலுமொழி யின்பச செருக்கி லேகொடு
மையுமடா நெஞ்சத் திருக்கி லேமுக மதியாலே

மருவர் தம்பத் தடத்தி லேயவன்
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே

நிலவெறி யங்கக் குலுக்கி லேயெழில்
 வளைபுனை செங்கைக் கிலுக்கி லேகன
 கிதிபறி யந்தப் பிலுக்கி லேசெயும ஓயிலாலே
 நிதரிய லுர்நூக் குணத்தி லேபர
 வசமுட னன்புற் றினக்கி லேயொரு
 சிமிஷமி னாங்கிக் கணத்தி லேவெகு மதிக்கோடாய்
 அலையநி னைந்* துற் பனத்தி லேயாநு
 தினமிகு மென்சொப் பனததி லேவர
 அறிவுமழிந்தத் பனத்தி லேநிதம உலேவேனோ
 அசடனை வஞ்சச சமர்த்த னாகிய
 கசடனை யுன்சிற் கடைக்க ணுடியும்
 அலர்கொடு ரீன்பொற்பதத்தையெதொழ அருள தாராய்
 பலபல பைம்பொற் பதக்க மாமமும
 அடி மைரெ லுளொற றமித்பப னீரொடு
 பரிமா ரிவசக் க பப மாலையும அலிவோனே
 பதியினில் மங்கைக் கதித்த மாமலை
 யொடுகில குன்றிற் றரிதது வாழ்வுயர
 பழநியிலன்புற் றிருக்கும் வானவா பெருமாளே (கந)

தனதன தனதான தனதன தனதான
 தனதன தனதான தனதான.

164. முகைமுளரி பரபைவீசு மெழில்கனக மலைபோலு

முதிர்விளி தனபார மடவார்தோள்
 முழுகியமி ததுபோக விழலனென வுலகோர்கள்
 மொழிமது மதியாது தலைநீர்வழிந்
 தருமகிழ கிதமன நலையமுத மெனவுறல்
 அசடரக மெழுவாகி மிகவேயுண்

* உற்பனம் - தோற்றம். † அற்பனத்திலே - அற்பன் அகிலே.

‡ மங்கைக்கதித்த மாமலை - எள்ளிமலை.

டழியுமொரு தமியேனு மொழியுமுன திருதானின்
 அமுதுபரு கிடநானம் அருளாயோ
 மகரமெறி திறைமோது பகரகடல் தடவாரி
 மறுகுடில் கொடேவலை விடுவோனே
 வரிசையவுன் மககோனை யுகமுடிய மயிலேறி
 வருபணிநு கதிர முருகோனே
 பகர்வரிய நெனவாகு முறைகொழுந னுளையே
 பரமகுரு வெனநாடும லுளையோனே
 பவிலமணி வெயிலவீடு மயிரிதிர மதிநடு
 பழநமலை தனிலமேயு பெருமாளே (கசு)

தனன தனன தனந்த தனன தனன தனந்த
 தனன தனன தனந்த தனந்த தனந்த தனந்த

165. முதிர் அழைவைய வனத்தில*முடுகி வநிலை யழித்து
 முதிர் கயில மன கயத்தி விடைவோடி
 முறைய வளரும விழிக் குள மதன கிரகு பறிந்றி
 முறைமை கெடவு மயக்கி வநமாத
 மனா அமுத மொழிக்கு மகுட பளப முறைக்கு
 வலிய அடிமை புகுத்தி விடுமாய
 மனதை யுடைய அசட்டு மனிதன் முழுது புரட்டன்
 மகிழ வுனது பதத்தை யருள்வாயே
 சதுரன் வரையை யெடுத்த கிருத னுடலை வதைத்தொர்
 சகடு மருத முதைத்த தகவேரோடே
 தழையு மாமு நிலத்தில் மடிய அமரை விளைத்த
 தனுவை யுடைய சமர்ந்தன் முருகோனே
 அதிர முடுகி யெதிரந்த அசர குடலை வலகத்தும்
 அமரர் சிறையை விடுத்தும் வருவோனே
 அரிய புகழை யமைத்த பெரிய பழநி மலைக்குள்
 அழகு மயிலை நடத்து பெருமாளே. (ருசு)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தன தனதான.

166. முத்துக்குர் சிட்டுக் குப்பிமு டித்துச* சக் கைப்பிற் சுற்றியு
முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட நுதல்மீதே

மூய்பச் சைப்பொட் டிட்டணி ரன்னச்சட் டிப்பொற் புற்றிட
முர்சட்டைச் சித்ரக் கட்டழ கெழிலாடத்

தித்திக்கச்சொற்சொற் றப்பிதழ்நர்சுக்கட்டி கற்புர் சொக்கியர்
செபுப்கொக் கக்கர் சுப்பெறு தனமேரு

திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டியிர்
சிக்கிர்சொக்கிக்கெட்டிப்படி யுறல்வேலே

†மெத்தத்துக் கத்தைத் தித்தியினிச்சித்தத் திற்பத் தத்தோடு
மெச்சிப் பொர்க் கத்திற் சிற்பர மருள்வாயே

வித்தைக்குக் கற்றுத் தற்பா முக்கட்சித் தர்க்குப் பீத்திர
விர்சித்ரர் செர்சைக்குத்திகை புனைவோனே

நத்யக்கற் பத்திற் சித்தர்கள் எட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்
நிஷ்டைக்கற் புற்றிப் பத்தர்கள் அமரோரும்

நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடுமுற்றத்துற்றர்ச்சிக் கப்பழ
நுக்குட்பட் டத்துக் குற்றுறை பெருமானே. (சூசு)

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன
தனனதன தனனதன தனதான.

167. முருகுசெறி குழலணி முகையினக மெழநிலவு
முறுவல்தர விரகமெழ அநுராகம்

முதிர்வச மறுவிதரி யெழுகைவளை கலகலென
முகநிலவு குறுவெயர்வு துனிவீச

அருமதுர மொழிபதற இதழமுது பருகியிக
அகமகிழ இருகயல்கள் குழையேற

*சுக்கை - பூமலை †கற்பு - சுற்பனை - ‡ மெத்த துக்கத்தை தித்தி யினி
சித்தத்தில் பத்தத்தோடு என்று பிரித்துக் கொள்க. § கத்திகை - பூமலை
|| விதரி - பிளவுபட்டுள்ள விரல்கள்.

* அமளிபடு மமளிபடு ரணையின்மிசை துமிலுகினும்

அலர்கமல மலரடிபை

மறவேனே

நிருகனெடு வருபரிபு மடுகரியும அதிசயம்

நெய்கெய்வ முட பனிடும்

வடிவேனெ

நிகழ்கதா ரதவருந் தநுபுந் தபத்கும

நெடியநெடு நகனமுந்

நெய்கெய்வனே

வருமருநி கவரவர்கன் படை நடுகின் மிலாசுகற

மதுவினிரை பெருகுதவ

மலைமீதே

வளர்குறவன் சிறியிரு வளர்குற முநியமு

மருளிகுந் பறவிய

பெருமாரே (கூ)

தானந்தன தானவ தானவ தானந்தன தானவ தானவ

தானந்தன தானவ தானவ

தனதான .

168. மூலங்கிள ரோருரு வாய்த்நடு நானந்தன||மேனடு வேரிடை

அன்பிந்தலை மய்யொடைய

முதல்வோர்கள்

மூனுமரி கரம தாயொருகூலம்பெய்வோடிய வாய்வை

||அலங்கிதழ் தூண்வழி யேயவ

விடேவார

பாலங்கிள ராறுதி கரமொடாருஞ்சுட ராடுப நபர

பாதம்பெற எரனா தாரிவ

மதின்மேனிப்

பாடுந்தொ வி நாதமு ஆபுதம் அடுங்கா வேரைமிலேபரி

வாகுமபடி யேயடி யேனையும்

அருள்வாயே

கூலங்கலை மான்மழு வேர்தாடி வேதந்தலை யோடும ராவி

தோடுங்குழை சேர்பா னாதரு

முருகோனே

புரன்கர மார்தலை வானளி தோளுந்தலை தூன்படவே அவர்

குளுங்கெட வேல்கிடு சேவக

மயில்வீரா

* அமளிபடும்-ஒலிசருகின்ற அல்லது, டள்ளியறையிலுள்ள. † அகன சகன குருகிருப - அருவமாகியும் உருவமாகியும் உள்ள குருராஜனே ‡ வளி மலை-வள்ளிமலை § நடு - அரீர மத்திய ஸ்தானம் || தேவ் நடுவேர் சுழு முனை. || மூலங்கிதழ் தூண் வழி-சுழமுனா மார்க்கம். () பாலங்கிளராறு-புருவ மத்தியஸ்தான வழி.

காலின்சுழ லோசையு நூபுர வார்வெண்டைய வோசையு மேயுக
காலங்களி னோசைய தாநட மிடுவோனே
காணங்கிலை மாண்மக ளார்தமைந ண்கெட வேயனை மேன்பிர
காசம்பழ னூபுரி மேவிய பெருமானே. (சுஅ)

தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன
தானந் தத்தன தானன தானன தனதான

169. வாதம் பித்தமி டாவயி றீனாகள்
சீதம் பற்சளி சூலைம கோதர
*மாசங் கட்பெரு மூலனி யாதிகன் சூரிர்காசம்
மாறுங் கக்கலொ டேசில நோய்ப்பிலி
யோடுந் தத்துவ காரர்தொ ணுறறு
வாருஞ் சுற்றினில் வாழ்ந்தி காரர்கள் வெகுமோகர்
சூழ்துன் சித்தரீக பாயமு வாயைகொ
டேதுஞ் சற்றுண ராமலெ மாயையெய்
சோரம் பொய்க்குடி லேசுக மாமென இதில்மேனித்
தூசின் பொற்சர மோடுகு லாயுல
கேழும் பிற்பட வோடிடு மூடனை
†தூவஞ் சுத்தடி யாரடி சேறநின் அருள்தாராய்
திதந் தித்திமி திதக தோதிமி
டுண் டுட்டுடு டுடு டுடு
சேசெஞ் ரெக்கெண தோதக தீகுட வெனபேரி
ரோடன் சொக்கிட வேலைக டாகமெ
லாமஞ் சுற்றிட வேயச ரார்கிரி
திவும் பொட்டெழ வேயனல் வேல்விடு மயில்வீரா

* 'மாசங்கண்' என்பதை 'அங்கண்மாச' எனாற்றுக. அங்கண் மாச என்பது தேத்திர ரோகம். † கபாய் - கவசம், தேகம். ‡ தூ வஞ் சுத்தடி யார் - தூ அம் சுத்த அடியார் - தூய்மை வாய்ந்த அழகிய சுத்த அடியார்.

வேதன் பொற்சிர மீது* கடாவந்

வீசன் சற்குரு வாயவர் காதினில்

மேஷம்† பற்றிலர் பேறருளோதிய

முருகோனே

‡ வேஷங் கட்டியு.மேகிம காவளி

மாலின் பித்துற வாகிவி னோர்பணி

வீரங் கொட்பழ னாபுரி மேவிய பெருமானே. (கங்)

தன்ன தந்தன தானன தானன

தன்ன தந்தன தானன தானன

தன்ன தந்தன தானன தானன

தனதான.

170. விதமி சைந்தினி தாமலர் மாலைகள்

குழல ணிந்தநு ராகமு மேசொலி

விதர ணாஞ்சொலி வீறுக ளேசொலி

யழகாக

விரிசு ரும்பைக ளாமென விழிய

கனக சம்பரம மேருவ தாமதி

விரகநீமொங்கிய மாமுறை யாலெதர்

அமர்நாடி.

இதமி சைந்தன மாமென லே||ரின

நடைந டந்தனர் விதியி லேவர

எவர்க ணாஞ்சித மால்கொ ணு மாதர்கண் வலையாலே

எனது சிந்தையும் வாடிவி டாவகை

அருள்பு ரிந்தழ காகிய தாமரை

இருப தங்கனி னாலென யாள்வதும்

ஒருநாளே

மதமி சைந்தெதி ரேபொரு சூரனை

புடலி ரண்டுரு ருய்விழ வேசின

வடிவு தங்கிய வேலினை யேவிய

அதிதிரா

* கடாவி - பிரயோகித்த, குட்டி. † பற்றிலர் பேறருள் - பற்றற்றவர் பேறத்தக்க அருளாகிய பிரணவப்பொருள். ‡ வேஷங்கட்டி - விருத்சாப்பிய வேஷங்கொண்டு. § மொங்கிய - பருத்ச. || இன நடை - விசம் விதமான நடை. ||-சிதம் - சித்தம் ப கூறாய் என்பது குறாய் என்றாயிற்று.

மதுர இன்சொலி மாகுமை நாரணி
 கவுரி யம்பிகை யாமனை பார்வதி
 மவுன சுந்தரி காரணி யோகினி சிறுவோனே

மதமி சைந்தெழுலோகமு மேவலம்
 நொடியில் வந்திடு மாமயில் மீதொரு
 பவனி வந்தக்கு பாகர சேவக விறல்வீரா

பருதி யின்ப்ரபை கோடிய தாமெனும்
 வடிவு கொண்டருள் காசியின் மீறிய
 பழல் யங்கிரி ரீதினில் மேவிய பெருமானே. (௭௦)

தனத்த தானன தனதன தனதன தனதான.

171. அருத்தி வாழ்வொடு* தனகிய மனைவியும் உறவோரும்
 அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு வளநாடும்
 தரித்த வுரு†மெ யெனமன நினைவது நினையாதான்
 தனைப்ப ரானியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே
 எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக உபதேசம்
 இசைத்த நாவின் இதணுறு குறமகள் இருபாதம்
 பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை
 பதிக்கொ ளாறிரு புயபழநியிலுறைபெருமானே. (௭௧)

தனதனு தனதத்த தனதனு தனதத்த
 தனதனு தனதத்த தனதான.

172. அறமிலா நிலைகற்ற கொடியவேல் விழிவிட்டுள்
 அறிவுதா னறவைத்து விலைபேசி
 அமனிமீ தினில்முத்து பவளவா யமுதத்தை
 யதிகமா வுதவிக்கை வளையாலே

உறவினு லுடலத்தை யிறுகவே தழுவிக்கொ
 ளுலையிலே மெழுகொத்த மடவாரோ

டுருகியே வருபெற்றி மதனநாட கழிந்தும்
 ஒழியுமா னெருமுத்தி தரவேணும்

* தனகிய - சரசமாகப் பேசிய. † மெயென - மெய்யென.

மறவர்மா தொருதந்ந விமலகோ கநகத்தி

மயிலனாள் புணர்செச்சை

மணிமார்பா

மருங்கிசா சரன்வெற்றி லுருகிவீழ் வுறமிக்க

மயிலிலே றியவுக்ர

வடிவேலா

பறைகன்பே னியருத்தி கரியரா ராகத்தி

பழம்பா லுறைசத்தி

யெமதாமி

பழையபார் வதிகொற்றி பெரிநா யகிபெற்ற

பழநிமா மலையுற்ற

பெருமானே . (௭௨)

தனனதன தந்த தனனதன தந்த

தனனதன தந்த தனதான .

173 இலகுகனி மிஞ்சு மொழியிரவு துஞ்சம்

இருளியெ னஞ்சு

முகமீதே

இசைமுரல்கு ரும்பு மிளமுசைய ரும்பும்

இலகியக ரும்பு

மயலாலே

நிலனிலுடல் வெந்து கரியஅல மந்து

நெகிழுமுயிர் நொந்து

மதவேளால்

நிலையழியு நெஞ்சி லவர்குடிபு குந்த

நினைவொடுமி றந்து

படலாமோ

புலவினைய னைந்து படுமணிக லந்து

புதுமலர ணிந்த

கதிர்வேலா

புழுசெழம ணந்த குறமகன்கு ரும்பை

பொழுதுகையு டைந்த

தொடைமார்பா

பலநிறமி டைந்த விழுசிறைய லர்ந்த

பருமயில டைந்த

குதவீரா

* பனைபணிசி றந்த தரளமணி சிந்து

பழநிமலை வந்த

பெருமானே . (௭௩)

தனன தன தான தந்த தனதான.

174. உலகபசு பாசு தொந்த மதுவான
உறவுகினை தாயர் தந்தை மனைபாலர்
மலசலசு வாச சஞ்சு லமதாலென்
மதிநிலைகெ டாம லுன்றன் அருள் தாராய்
சலமருகு பூனை தும்பை யணிசேயே
சரவணப வாழு சூந்தன் மருகோனே
பலநிலைசி வாக மங்கள் பயில்வோனே
பழநிமலை வாழ்வந்த பெருமானே. (எசு)

தனதனன தனதனன தானத் தானத் தனதான.

175. ஒறுபொழுது நிருதரன நேரத் தேவைத் துணரேனே
உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித் தறியேனே
பெருபுனியி லுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
பிறவியற நினைகுவனெ னுசைப் பாடைத் தவிசேனே
துரிதமிடு நிருதர்புர சூரைக் காரப் பெருமானே
தொழுதுவழி படுமடியர் காவற்காரப் பெருமானே
விருதுகவி விதரனை நோதக் காரப் பெருமானே
விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக் காரப் பெருமானே. (எரு)

தனதன தனன தான தனதன தனன தான
தனதன தனன தான தனதான.

176. ஒருவரை யொருவர் தேறி யறிகிலர் மதவி சாரர்
ஒருகுண வழியுறாத பொறியாளர்
உடலதுச்சதமெ னாடி களவுபொய் கொலைக ளாடி
உறநம னரகில் வீழ்வ ரதுபோக
வருமொரு வடிவ மேனி யிருவினை யலையு ளாடி
மறைவரி ன்ணைய கோல மதுவாக
மருவிய பரமஞான சிவகதிப் பெறுக நீறு
வடிவுற வுதவுபாதம் அருள்வாயே

திரிபுர மெரிய*வேழ சிலைமத னெரிய மூரல்
 திருவிழி யருள்மெய்ஞ் ஞான குருநாதன்
 திருசரஸ் வதிம யேச வரியிவர் தலைவ ரோத
 திருநட மருளு நாதன் அருள்பாலா
 சுரர்பதி யயனு மாறு முறையிட அசுரர் கோடி
 துகனெழ விடுமெய்ஞ் ஞான அயிலோனே
 கசுகுற மகன்ம னுள னெனமறை பல்வு மோதி
 தொழமுது பழநி மேவு பெருமானே. (எசு)

தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
 தனதனத் தானனத் தனதான.

177. கரியிணைக் கோடெனத் தனமசைத் தாடிநற்
 கயல்விழிப் பார்வையிற் பொருள்பேசிக்
 கலையிழுத் தேகுலுக் கெனநகைத் தேமயற்
 கலதியிட் டேயழைத் தணையுடே
 செருமிவிக் தாசிறி றிடைதுடித் தாடமற்
 றிறமணித் தேபொருட் பறிமாதர்
 செயலிழுக் காமலிக் கலியுநத் தேபுகழ்ச்
 சிவபதத் தேபதித் தருள்வாயே
 திரிபுரக் கோலவெற் பூழல்கொளச் சீர்நகைச்
 சிறிதருட் டேவருட் புதல்வோனே
 திரைகடற் கோவெனக் குவகெட் டீர்படத்
 திருடர்கெட் டோடவிட் டி.மும்வேலா
 பரிமளப் †பாகலிற் கனிகளைப் பீறிநற்
 படியினிட் டேகுரக் கினமாடும்
 பழநியிற் சீருறப் புகழ்குறப் பாவையைப்
 பரிவுறச் சேர்மணப் பெருமானே. (எஎ)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த

தனதான,

178. *கருகிய கன்று வரிசெறி கண்கள்

கயல்நிக றென்று

துதிபேசிந்

கலைகரு சொன்னு டிலைபடு கின்ற

கடிவிட முண்டு

பலநாளும்

விரகுறு ரண்ட விளைபுடல் கொண்டு

விதிவழி நின்று

தளராடே

விரைகமழ் தெரங்கல் மருளிய துங்க

விதபாத மென்று

பெறுவேனே

முறாத டம்ப முறமகள் பங்க

முறையென அண்டி

முறைபேச

முதுதிரை யொன்ற வருதிறல் வஞ்ச

†முறணகர் வென்ற

வடிவேலா

பரிமள இன்ப மரகத துங்க

† பகடித வென்றி

மயில்வீரா

பறிகலை குண்டர் கழுநிறை தண்டு

பழநிய மர்ந்த

பெருமானே .(எஅ)

தனதன தான தந்த தனதன தான தந்த

தனதன தான தந்த

தனதான.

179. கருளாக பர கொங்கை மகவிரவர மாயி ரைந்து

சுரதக்கரியை யால்வி னாங்கு

மதனாலே

கருதியென வேநி னைந்து அறிவினிக ளோடி னங்கு

தொழிலுடைய யானு மிங்குன்

அடியார்போல்

அருமறைக ளேந் னைந்து மனநெறியி லேந டந்து

அறிவையறி வால றிந்து

நிறைவாகி

அகிலபுல னாதி யெங்கும் வெளியுறமெய்த் ஞான இன்ப

அமுதையொழி யாத ருந்த

அருள்வாயே

* 'கருமூக்ல் தெண்ட' என்றும் பாடல். † முறணகர் - வலிய அசுரர்

† பகடித வென்றி - பெருமையும் நன்மையும் வெற்றியுமுள்ள.

பருதிமகன் வாசல் மந்திரி அநுமனோடு நேர்ப ணிந்து
 பரிவினழை யாமுன் வந்து பரிவாலே
 பரவியவி பீஷ ணன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
 பண்டஞரோடு ராவ ணன்ற னுறவோடே
 எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே
 இனையகுற மாதா பங்க பழநிமலை நாக கந்த
 இமயவந்த னுல்ம கிழ்ந்த பெருமானே (அக)

தனதனதத் தனதனதத் தனதனதத் தனதான .
 180. திடமிலீசற் குணமிலீசற் றிறமிலியற் புதமான
 செயலிலிமெய்த் தவாநிலிநற்செய் பமிலிசொர்க் கமுமிதேந
 இடமிலிகைக் கொடையிலிசொற் கிபல்லிசிறற் றறிழ்பாட
 இருபதமுற் றிருவினையற் றியல்கதிகைப் பெறவேணும்
 கெடுமதிபுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியப் பொருமவேலா
 கிரணகுறைப்பிழையறுசக் கிதழ்மலர் கொக் கிறகோடே
 படர்சுடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா
 பல்லவலிற் றறனநிறைப் பழநிமலைப் பெருமானே . (அ0)

தானதன தானதன தானதன தானதன
 தானதன தானதன தந்ததான .
 181. ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்
 ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் என்றுபுதி
 ஆமமணி மாதவர்கள் பாதமலர் குடுமடி
 யார்கள் பத மேதுணைய தென்னுநாளும்
 ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ ணுன்னது
 ஈசனான மான முற என்றுமோதும்
 ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னுவினுனை
 யேவர்புகழ் வார்மறையும் என்சொலாதோ

நீறுபடு * மாழைபொரு மேனியவ வேலஅணி
 நீலமயில் வாகவுமை தந்தவேளே
 நீசர்கடமோடெனது தீவினையெ லாமடிய
 நீடுதனி வேல்விடும டங்கல்வேலா
 சீறிவரு மாறவுண னுனியுணு மாணீமுக
 தேவர்துணை வாசுகரி அண்டகூடஞ்
 சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம
 தேவர்வர தாமுருக தம்பிரானே.(அக)

தனதன்ன தாத்த தனதான.

182. †வசனமிக வேற்றி மறதாதே
 மனதுதய ராற்றில் உழலாதே
 இசைப்பில்ச டாகூத ரமதாலே
 மிகபரசெள பாக்யம் அருள்வாயே
 ‡பசுபதிச்சி வாக்யம் உணர்வோனே
 பழகிமலை வீற்ற ருளும்வேலா
 அசுரர்களை வாட்டி மிகவாழ
 அமரர்கிறை மீட்ட பெருமானே.(அஉ)

தனனாதன்ன தனதான.

183. வரதாமணி யெனவோரில்
 வருகா தெது ான் அதில்வாரா
 திரதாதிகளால் நவலோகம்
 இடவே கரியாம் லேது
 சரதா மறையோ தயனமாலும்
 சகலா கமநூ லறியாத
 ப்ரதே வதையாள் தருசேயே
 பழனா புரிவாழ் பெருமானே.(அங)

* மாழை - பொன். † வசனமேற்றல்-உருவேறச் செய்த்தல். ‡ பசுபதி வாக்யம் வேத சிவாகமங்கள். § சி-புநீ என்பது சீ என்றாகி சி எனக்குறுகியது.

தந்தந் தந்தந் தந்தந் தந்தந்

தனதன தனதன தனதன தனதன

தனதன .

184. *குன்றுங் குன்றுங் செண்டுங் கன்றும

படிவவர் முகையினில் மருதமக மெழுகியர்

இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தன்செந்

கமலமு மெனவொவிர் தருமுந் வகிதையர்

கொஞ்சங் கெஞ்சஞ் செஞ்சும் வஞ்சஞ்

ரமாச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர் விரகாலும்

குழம்பும் பம்புந் சொம்புந் தென்புந்

குடியென வளர்தரு கொடியவர் கடியவர்

எங்கெங் செம்பங் கென்றென் றென்றுந்

தனதுரி மையதென நலமுட னனைபவர்

கொஞ்சந் தங்கின் பந்தந் தென்புந்

பொருளுந் தென்கைகருகயமொடு கவர்பவர் மயலாலும்

என்றென் றுங்நீகன் றுந்துன் புங்கொண்

டுவதிரு மலம்பு பரவிட மனதினில்

நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் சென்றுந்

தொழுமகி மையினிலே புணர்வினி வருள்பெற

இன்பும் பண்புந் தென்புந் ரம்பந்

தழுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமினி அருள்வாயே

§எங்குந் கஞ்சன் வஞ்சீன் கொஞ்சன்

அவன்னிடு மதிசய வினையுறு மல்கையை

வென்றுங் கொன்றுந் துண்டந் துண்டஞ்

செயுமரி யொருமுறை யிரணிய வலனுயிர்

றுங்குஞ் சிங்கம் ||வங்கந் தன்கண்

துயில்பவ ||என்கினனை யுதனிய கருமுகில் மருகோனே

* குன்றுக்குன்றும்படி, செண்டுக்கன்றும்படி எனத் தனித்தனி 'கூட்டுக
† செஞ்சும் - செய்தும் என்பதன் மருஉ. ‡ கன்றுதலையும் துன்பத்தையுங்
கொண்டேன். கொண்டி - கொண்டேன். § ஏங்கும் என்பது குறுகிற்று-
|| லங்கம் - தோணி தோணிபோற்கட லிற் கண்வார்பவன். . || எகினன்
அன்ன ஆர்ஜிபாஜிப பிரமன்.

* ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
துளைபட மதகரி முகனுடல் நெரிபட
டுண்டுண் டுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென விழுமெழு படிசுநு மதிர் பட
ஒன்சங் கஞ்சங் சஞ்சங் சஞ்சென்
செல்லெய மகபதி துதிசெய அசுரரை யடுவேனே

உன்றுந் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சங்
சிவனருள் குருபர வெனமுந் வரப்பணி
யுந்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
செல்லிட நடமிடு பரனரு ளறுமுக
உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங்கும்
சிறைபடு குரவல் மல்தரு மெழில்புனை புயவீர

† அன்றென் றென்றுங் கொண்டன் பின்றங்
கடியவர் தமைமிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
அங்கங் கிந்தும் பங்கந் துஞ்சம்
படியொரு தொகுதியி லுரைநதி யெதிர்ப
அன்பினீ பண் பெங் குங்கண் டென்பின்
அரிவையெ யெதிர்வர னீரிகனி புகல்தரு திறவேனே

அன்புங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
கமர்தனில் விஜயன் னிரதமை நடவிய
துங்கண் வஞ்சன் சங்கன் றங்கைக்
கொருமகன் முனிதழல் வருதக ிரிவர்வல
அங்கங் கஞ்சங் சங்கம் பொங்குங்
கயனிறை வளமுறு சிவகிரி மருளிய பெருமானே. (அச)

* ஒன்றென்ற என்றுந் துன்றுங்குன்று - ஒன்றாகிற் சூரியமண்டலத்தை யனாவங் கிரவுஞ்சகரி † அன்றென்ற ஒன்றுங்கொண்டு அன்பின்றுபிற மதங்கள் முத்திவழியன்று என்ற ஒன்றைமாத்திரங்கொண்டு அன்பில்லாமல் அத்திவாத்தியென்ற ஒன்றையே கொண்டென்றாலும் பொருந்தும்.

† இவ்வில - ஏறிட்டத்தவல்ல.

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
185 கருப்புவில் மருப்பகழி தொடுத்துமதன் விடுத்தனைய
கடைக்கனெடு சீரித்தனாகு கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்
சதக்களிறு திடுக்கமுற மதர்த்துமிக வெதிர்த்துமீல
கனத்தவிரு தனத்தினிசை கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே
ஒருப்படுதல் விருப்புடைமை மனத்தில்வர நினைத்தருளி
யுணைப்புகழு மெனைப்புவியி லொருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே
உருத்திரனும் விருத்திபெற லெனக்கிரகி னெக்குறுகி
உணர்ச்சுமறை யடுத்தபொரு ளுணர்ந்துள ளடிமையு முடையேனே
பருப்பதமு முருப்பெரிய வபக்கர்களு மிரைக்குமெழு
படிக்கடலு மலைக்கவல பருத்தோ கையில்வரு முருகோனே
பதித்தமர சதத்தினுட னிரத்தமணி நிரைத்தபல
பணிப்பனிரு புயச்சயில பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா
திருப்புகழை யுணர்ப்பாக்கள் படிப்பாக்கள் மிடிப்பகைமை
செயித்தருளு மிசைப்பிரிய திருத்தமா தவர்புகழ்குருநாதா
சிலைக்குரவ ரிலைக்குடலில் புகைக்கழக முகிற்புடைசெல்
திருப்பழி மலைக்குளுறை திருக்கைவே லழகிய பெருமானே. (அரு)

புதுறிப்பு :— இப்பாடலில் ஒவ்வொருடியிலும் இறுதியிலுள்ள பாசு
த்தை எடுத்தமைக்கு அடியில் வருமாறு பிறிதொரு பாடலாமாறு காண்க.

கருத்தினால் விரகுசெய் மடமாதர்
கலக்குமோ கனமதில் மருளாமே
ஒருத்தனும் வகைதிரு வருளாலே
உணர்ச்சுநா ளடிமையு முடையேனே
பருத்ததோ கையில்வரு முருகோனே
பரக்கவே யியல்தெரி வயலூரா
திருத்தமா தவர்புகழ் குருநாதா
திருக்கைவே லழகிய பெருமானே.

தானதந்தன தத்தன தத்தந்
தானதந்தன தத்தன தத்தந்
தானதந்தன தத்தன தத்தந் தனதான.

186. கோலகுங்கும கற்புரமெட்டோன்

முனரந்தன வித்துறுமத்தின்
கோவைஓண்பக தம்பமகிழ்ச்சென் சுழிநீரின்
கோதைநங்கிலி புற்றகமுத்தும்
பூஷணம்பல வொப்பனை மெச்சங்
கூறுகொண்டப லைத்தனம்விற்கும் பொதுமாதர்
பாலுடன்கனி சர்க்கரை சுத்தந்.
தேனெனும்படி மெத்தருகிக்கும்
பாதகம்பகர் ரொற்கவிஷிட்டம் பரிலாமே
பாதபங்கய முற்றிடவுட்கொண்
டோதுகின்றதி ருப்புகழ்த்தகம்
பாடுமென்பது செய்ப்பதிரிற்றந் கவனியே
மாலமுன்புப டைத்தப்படிச்சந்
தேகமின்றிம திக்கவதிர்க்குள்
சாகரஞ்சுவ நக்கிரி யெட்டுந் கலைசாயக்
சாடுகுன்றது பொட்டெழமற்றுள்
குரீனும்பொடி பட்டிடயுத்தஞ்
சாதகஞ் செய்தி ருக்கைவிதிர்க்குந் தனிவேலா
ஆலமுண்டக முத்தினிலக்குந்
தேவரென்புமி ரைத்தெரியிற்சென்
ருடுகின்றத சுப்பனுசக்குந் குருநாதா
ஆடகம்பனை பொற்குடம்வைக்குந்
கோபுரங்கனி னுச்சியுடுத்தங்
சாவினன்குடி வெற்பினில் நிற்கும் பெருமானே(அக)

- தனதன தனதன தத்தத் தத்தத் தாந்தாந் தனதான .
- 187 கொடியன பிணிகொடு விக்किத் கக்கித் தனதான .
கூன்போர் தாடாகும்
குடிஹுற வருமொரு வித்தைச் சித்தக் தலைமாரித
* கோண்டிந்
பொடிவன பராம யத்துத் தப்பிப் தலைமேலே
போந்தேவ்
பொருளது பெறவினி நட்டிற் சற்றும்
பூண்டான் டருள்வாயே
துடிபட அலகைகள் கைக்கொட்டிட்டுச்
சூழ்ந்தாங் குடனாடத்
தொகுதொகு திருதிரு தொக்குத் திக்குத் தரித்தானம்
தோந்தாந்
படிதரு பதிவ்ரை யொப்பச் சுத்தப் தனிவரும்
பாழங்கான்
பழகியுள் குமாசு நக்கத் தைக்குப்
பங்காம் பெறுபாளோ . (அஹ*)

தனதன தனதனத்தனத் தனதன தனதனத்தனதத்
தனதன தனதனத்தனதத் தனதான .

188. கொலைவிழி சுழலச் சுழலச் சிலைதுதல் குனியக் குனியக்
கொடியிடை துவளத் துவளத் தனபாரக்
குலாடணி சிதறச் சிதறக் கறவளை சுதறக் சுதறக்
குயில்மொழி பதறப் பதறப் பரியமோகக்
கலவியி லொருமித் தொருமித் திலைதழ் பருகிப் பருகிக்
கமமொடு தழுவித் தழுவிச் சிலநாளிற்
கையிலுள் டொருள்செட் டருள்செட் டனைவரும் விடுசிச் செயெனக்
கவலைகள் பலபெற்றுலகிற் றிரிவேனோ

* கோண் - மாறுபாடு. † தானம் டடிசரு பதிவ்ரை ஒப்ப - படிதரு
பதிவ்ரை தானம் ஒப்ப எனக்கூட்டுக,

சலநிதி சுவறச் சுவறத் திசைநிலை பெயரப் பெயரத்
 தடவரை பிதிரப் பிதிரத் திடமேருத்
 தமனிய நெடுவெற் பதிரக் கணபண சீமம்னிட் டகல்
 சமனுடல் கிழியக் கிழியப் பொருகுறன்
 பெல்லுது குறையக் குறையக் கருளிகள் * பறையப் பறையப்
 பெருகரி தொடரத் தொடரத் திரள் கூகை
 பெண்டயொடு குழறக் குழறக் கரபதி பரவச் சமர்ப்
 பிரபல் பழிக் குமரப் பெருமானே, (அஅ)

தானன தனன தானன தனன
 தானன தனன — தன தான.

189. தோரணகனக வாசலின்முழவு
 தோன்முராதிர முதிராத
 தோகையர்கவரி விச†வயிரியர்
 தோள்வலிபுகழ் மதகோப
 வாரணரதப தாகினிதூரக
 மாதிரநிறைய அரசாகி
 வாய்நிலாந்நுமை கூரினுமுனது
 வாய்கழலொழிய ம்மாய்யேனே
 பூரணபுவன காரண ‡சவரி
 பூதரகஸப தனபார
 பூஷணநிருதர் தூஷணவிபுதர்
 பூபதிக்கரி குடியேற
 ஆரணவரத நீரிருகுடும்
 யானனன்வெருவ மயிலேறும்
 ஆரியபழநி வாழ்குகவழகும்
 ஆண்மைபுமுடைய பெருமானே. (அக)

* டறைதல் - ஒழிதல். † வயிரியர் - புகழ்ந்து பாடுவோர்

‡ சவரி - சூறத்தி, வள்ளியாய்.

தனதன தனதனத் தனதன தனதனத்
தனதன தனதனத்—தனதான.

190. பரிமள மலத்தித் தகில்மண முழுகிமைப்

பரவிய ம்ருகமதக்

குழன்மாணர்

பருமணி வயிதமொத் திலகிய முழையினிற்

மண பொரு வனவிழிக்

கயலாலே

வரியுறு மெழுகெனத் தனிமண மண யற்கெத்

கினிமையொ ருதுவனிட்

ம.வமையான்

இருவினை நலிய மெய்த் திறலுட னறிவுகெட்

டிடர்படு வதுகெடுத்

தருள்வாயே

சொரிமத வருவிவிட் டொழுகிய புகர்முகத்

தொனைபடு கரமலைக்

கிளையோனே

தடியிடை யொருகுறக் குலமம் றனையனைத்

தருள்பரிசு பழகியுந்

றிநிடுவாவே

அரியவ வாமதருந் ந்திதுவ தறவுகெத்

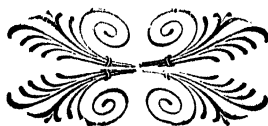
கையொழு மொடுவெனச்

தகுகோடி.

யலகைய முடனடித் தீடவடி யபிலெடுத்

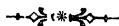
தமர்செய் மறுமுகப்

பெருமானே. (சு0)

திருவேரகம் என்கின்ற

சுவாமிமலை

தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்தன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்தன
தன்னதன தன்னதன தன்னு தனத்தன தனதான்.

191. குமரகுரு பரமுருக குகனே முற்றச்சிறுநீர்

கணவசர வனநிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்

குருவேனந லுரைபுகவுமயிலானத்தினமும்உருகாதே

குயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்

தெருவி *லன் வரதமன மெனவே நடப்பர்நகை

கொளுவர்களுடமமன முடனே பழிப்பவர்கள் அனேவோரும்

தமதுவச முறவசிய முகமே மரினுக்கியர்கள்

முகையிலுறு துகில்சரிய நடுவ் திதற்பவர்கள்

தனமிலியர் மனமுறிய நழுவாவுழப்பியர்கண்வலையாலே

சதிசெய்தவ வவர்மகிழ அணைமீ துருக்கியர்கள்

வசமொழுகி வவரடிமை பெனமா தரிட்டதொழில்

தனிலுழலு மசடனையு வடியேவழுத்த அருள் தருவாயே

சமரமொடு மசுரர்படை கனமீ தெதிர்த்தபொழு

தொருநொடியி லவர்கள் படை கெடவே லெடுத்தவனி

தனில்கிருதர் சிரமுருந ரண தூள்படுத்திவிடுசெருமீதே

† தவனமொடு மலகைநட மிடவர் பத்திரர்கள்

அதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாள் கொக்கரிசெய்

தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய் நிரைத்திரர்கள் பலகோடி

திமிதமிட நரிகொடிகள் கழுகா டரத்தவெறி

வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியா யுதத்தைவிடு

திமிர்தின கரஅமரர்பதிவாழ்வுபெற்றுலவுமுருகோனே

திருமருவு புயனயனொ டயிரா வதக்குரிசில்

அடிபரவு பழகிமலை சுதிர்காம முற்றுவளர்

சிவசமய அறுமுகவ திருவேரகத்தினுறை பெருமானே.

* அனவரதம் -- எப்போதும். † தவனம் - தாகம்.

தன்ன தன்தன தன்ன தன்தன

தன்ன தன்தன

தன்தன.

192. குமர குருபர முருக சரவண

குகசண் முககரி

பிறகான

குழக சிவசுத சிவய நமவேன

குரவ நருங்குரு

மணியேயென்

முருக இமையவர் திமிர் தநிடுகட

லதென அதுதினம்

மணியேயுமம்

அமலை அடியவர் கொடிய னின்கொடும்

அபய மிடுகுரல்

அறியாயோ

* திரிபு எழுகட லுலக முறிபட

திசைகள் பொடிபட

வருகுரல்

சுகர முடியுடல் புனியில் விழையார்

திறைகொ டமர்பொரு

மயில்வீரா

நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்

நதிக்கொள் சடையினர்

குருநாதர்

நளின குருமலை மருவி யமர்தரு

நளிலு மறைபுகழ்

பெருமானே (உ)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தானன தத்தன தத்தன தத்தன

தன்தான.

193. கோமள வெற்பினை யொத்தத னத்தியர்

காமனை யொப்பவர் சித்தமு ருக்கிகள்

கோவையி தழக்கனி நித்தமும் விற்பவர் மயில்காடை

கோகில நற்புற வத்தொடு குக்குட

ஆரணி யப்புள்வ கைக்குரல் கற்றவர்

கோலவி திச்சகடை யிட்டும ருட்டிகள்

விரகாலே

* திமிர் - இருண்ட. † குருமலை என்பது சுவாமிமலை.

தூம மலர்ப்பளி மெத்தைப டுப்பவர்
யாரையு மெத்திம னைக்குள் ழைப்பவர்
சோலைவ னக்கிரி யொத்தமொ ழிச்சியர் நெறிகூடா
தூசநெ கிழ்த்தரை சுற்றியு டுப்பவர்
நாகப றிக்கும றித்துமு யக்கிகள்
தோதக னித்தைப டித்துந டுப்பவர் உறவாமோ
* மாமர மொத்துவ றிக்குள் நெருக்கிய
ஞாணை வெட்டிநி னைக்குட லைக்கொடி
வாரண மெச்சு அ னித்த அ றிங்கு கதிர்காம
மாமலை யிற்பழ நிப்பதி யிற்றனி
மாகிரி யிற்றனி கைக்கிரி யிற்பர
மாகிரி யிற்றிரை சுற்றிவ னைத்திடும் அலைவாயில்
மமவெ யிற்பல வெற்பினி னற்பதி
னாலு கத்தினி லுற்றுறு பத்தர்கள்
யதுநி னைத்தது மெத்த அ னித்தருள் இளையோனே
வரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கக
வாமிம லைப்பதி மெச்சிய சித்தது
ராஜத லக்ஷண லக்ஷண பிபெற்றருள் பெருமானே. (௩)

தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன
தானன தத்தன தத்தன தத்தன தந்ததான.

194. வார்குழ னைச்சொரு கிக்ஈரு ட்ஹிற்குழை
காதொடி னைத்தசை யக்கதிர் பற்கொடு
வாயிதழ்ப்பொற்பம லர்க்குமி மொத்துள துண்டகீவ
வார்கமு கிற்புய நற்கழை பொற்குவ
டாமெனு மற்புத பொற்குட மொத்தினை
மார்பழ கிற்பொறி முத்தொளிர் சித்திர மம்பைமாதர்

* மாமரம் ஒத்து உவரிக்குள் நெருக்கிய எனப்பிரிக்க உவரி-சமுத்திரம்.
† கரு - பெரிய. ‡ வில்-பிரகாசம் பொருந்திய. § டோற்ப - அழகுசெய்ய.

காருணம்* வித்திடை பிற்கத வித்திடை
 சேர்தரு நற்பிற சத்தகட முட்கொடு
 கால்மறையத்திவ வர்சொற் பொற்கலை யொ ஸ்குலாவத்
 கார்துரி லைக்குரலைக்கொடு நற்றெரு
 மீதில்கெ ளித்துந கைத்தூந டிப்பவம்
 காமனு கப்பம ளிச்சுமல் சூத்திரர் சத்தமாமோ
 சூரர்ப்ப பைக்கர வுட்கிரெ ளித்துய
 மாலிபி வரப்பசி ணக்குட லைப்புடை
 சூழந ிக்கெரு டற்புகொடி பற்பல சங்கமரகர்
 சூழ்கிரி யைக்கைத டித்தும லைத்திலை
 யாணையு முக்கிந டிக்கிம தப்பொறி
 சோரந கைத்தும லைக்கொடுவிட்டமுன் பொக்கைவேலா
 ஏரணி நற்குழ லைக்கக னச்சகி
 மோகினி யைப்புணர் சித்தவ்வா மற்புத
 வேடமு தச்சொரு பத்தகு றத்திம ணங்கொள்வோழினை
 ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கா
 வாமிம லைப்பதி நிற்குமி லக்ஷண
 மாகுத லக்ஷண லக்ஷண பிபெற்றநன் தம்பிரானே.(ச)

தனதான தத்த தனதான தத்த
 தனதான தத்த தனதான.

195. செகமாயை யுற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த

திருமாது கெர்ப்பம் உடனுழித்
 தெசமாத முற்றி வடிவாய்நி லத்தில்
 திரமாய ளித்த பொருளாகி
 டீமகவானி னுச்சி விழியான் னத்தில்
 மலைநெர்பு யத்தில் உறவாடி

* வித்து - மின்னல். † பதைக்காவுட்கி- பதைக்க அரவு உட்கி. ‡ கொடி
 காகம். § மஃலாவின் - மக அவாவின்.

மடியீதடுத்து வினையாடி நித்த மணிவாயில்*முத்தி	தரவேணும்
முகமாய மிட்ட குறமாத் தினக்கு முதைமேல் ணைக்க	வருநீதா
முதுமாம றைக்கு னொருமபொ ருட்குள் மொழியேயு ரைத்த	குருநாதா
தனையாதென்னக்கு னடிக்காண் வைத்த தனியேர சுத்தில்	முருகோனே
தருகாவி ரிக்கு வட்பாரி சத்தொர் சமர்வேலெ நித்த	பெருமானே . (ரு)

196. மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி மதனா கமத்தின்	விரசாலே
மயலே யெழுப்பி நித்தேய ருத்த மலைபோல் முகைக்குள்	உறவாகிப்
பெருகாத லுற்ற தமியேனே நித்தல் பிரியாது பட்ட	மறவாதே
பிழையே பொறுத்து னிருதாவி லுற்ற பெருவாழ்வு பற்ற	அருள்வாயே
குருவா யமற்கு முபதேசம் வைத்த குசனே குறத்தி	மணவாளா
குளிர்கா மிகுத்த வளர்புக மெத்து குடகா விரிக்கு	வட்பாலார்
திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர் சுறுவா கரிக்கும்	ரயோனே
திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர் சுரமே துணித்த	பெருமானே . (சு)

தனனதன தானத் தனனதன தானத்
தனனதன தானத் தனதான .

197. இரானினிருள் போலும் பராவுமுத லாலும்

இராமர மாமும் விழியாலும்

இராகமொழி யாலும் பொறுதமுறை யாலும்

இராகஇடை யாலும் இளை னோர்நெஞ்

சராவிரூ போதும் பராவிரூ வேவந்

தடாதலிலே கூடும் மடவாரன்

படாமலடி யேனும் கவாரியடி தேடுந்

அநாதிமொழி ளானத் தருவாயே

குரானினிழல் மேவுங் குமாரனென ளானும்

குலாவிரினி தேராதன் பினர்வாழ்வே

*குணலமடு சூரன் பனுமுடிசு டோறும்

குடாவிரிட வேலைங் கெறிவோனே

†தூராலுமிகு தீமுன் பிராதவகை போலும்

தொடாமல்வினை யோடும் படிநூறும்

‡கபானமுறு ஞானன் தபோதனர்கள் னோருந்

கவாரிமலை வரடும் பெருமானே . (எ)

198. கடாவினிடை வீரங் கெடாமலினி தேறும்

கடாவினிக ராகுந் சமனாகும்

கடாவிரி தூதன் கெடாதவழி போலும்

கனாவிலினை யாடுங் கதைபோலும்

§ இடாதுபல தேடுங் கிராதர்பொருள் போலிங்

கிராமலுயிர் சோரும் படிமாள்வேன்

இதாமெனிரு போதும் சதாவின்மொழி யாவின்

றியானுமுனை யோதும் படிபாராள்

* குணலம்-குணலை, வீராவேசத்தாற் கொக்கரித்தல். † தூரால்-தூரம்படி. ‡ கபானம் - நன்மையாக உட்கொள்ளல். § இடாது பல தேடுங்கிராதர் - கொடாதுபல பொருளைத் தேடி வைக்குங் கொடியர்.

விடாதுநட நாளும் மிடாரியுடனும்
 வியாகரண ஈசன் பெருவாழ்வோ
 விகாரமுறு சூரன் *பகாசமுமிர் வாழ்வும்
 விகாசமுற வேலன் கெறிவோனே
 தொடாதுநெடு தூரர் தடாதுமிக வோடுஞ்
 சுவாச மதுதானம் புலனோடும்
 சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே. (அ)

தனனா தனத்த தந்த தனனா தனத்த தந்த
 தனனா தனத்த தந்த தனதான.

199. கடிமா மலர்க்கு விரிப்ப முளவே நிகர்கு நன்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த தொடையலை
 கனமேரு வொத்திதும்ப விருமாபு யக்தகணிந்த
 கருணா கரப்ரசண்ட சதிர்வேலா
 வடிவார் குறத்திதன்பொ னடிமீ துதித்தமுந்தன்
 முடியான துற்றுகந்து பணிவோனே
 வளவாய்மை சொற்ப்பரபந்த முளகிர னுக்குகந்து
 மலர்வாயி லக்கனங்கள் இயல்போதி
 அடிமோனை சொற்கினங்க †உலகாழு வப்பளன்றும்
 அருளா ‡லலிக்குகந்த பெரியோனே
 அடியே னுரைத்தபுன்சொ லதுமீ தும்பித்தமுந்தன்
 அருளே தழைத்து கந்து வரவேணும்
 செடியேரு ருடற்குடம்பை தனின்மே வியுற்றிடிந்த
 படிதா னலக்கணிங்ஙன் உறலாமோ
 திறமா தவர்க்கணிந்து விருபாத பத்மமுந்து
 திருவே ரகத்தமர்ந்த பெருமானே. (க)

* பகாரம்-பகரம், உலக்காரம். † உலகம் என்பது உலகாம் என்றாயிற்று
 "உலகம் உவப்ப என்று உன் உருளால் அளிக்க" என்றது நக்கீரர் முருகக்கட
 லனின் அருள்பெற 'உலகம் உவப்பவலனோற்புதிரிதரு' என்றோடுத்து அருளிக்
 செய்த திருமுருகாற்றம்படையைக் குறித்தது. ‡ அளிக்க உகந்த எனப்பிரிக்க.

200. விழியால் மருட்டி நின்று முலைதூ சகற்றி மண்டு

* விரகான லத்த முந்த நகையாடி

விலையா கமிக்க செம்பொன் வரவே பரப்பி வஞ்ச

வினையா டலுக்கி சைந்து சிலநாள்தேமல்

மொழியாத சொற்கள் வந்து சிலுகாகி விட்ட தொந்த

முழுமாயை நிற்றி ணங்கள் வசமாகி

முடியாது பொற்ச தங்கை தருகிற வெட்சி துன்ற

முதிராத நற்ப தங்கள் தருவாயே

பொழிகார் முகிழ்கி ணைந்த யமராது னுட்க அன்று

பொருதா வெடுத்த தந்தை மகிழ்வோனே

புருகூத னுட்கு னிரந்த கனகா புரிப்ப சண்ட

புனிதா ட்ம்ருகக்க ரும்பு புணர்மாப்பா

செழுவா ரிசத்தி லொன்று முதுவே தன்வென்ற அன்று

திருவாய் மைசெப்பி நின்ற முருகோனே

திருளா மணிக்ரு லங்கள் அருளுகையத் தை வென்ற

திருவே ரகத்த மர்ந்த பெருமானே. (க0)

தனதனன தானதன தானதன தானதன

தானதன தானந் தனதான.

201. அவாமருனி னுவுகதை காணுமட வாரெனும

† வார் கனகேல் வாழ்வென் னுரைராதே

அராதுகர வராதையு தேரைகதி நாடுமறி

வாகியுள் மால்கொண் டதனாலே

சுவாயமெனு நாமமொரு காலுநினை யாதத்திமி

ராகரனை வாவென் தருள்வாயே

திருேரதமல் மாறுமடி யார்காரு மாதவந்தி

யானமுறு பாதந் தருவாயே

* விரக அனலம் - விரகாக்கினி. † ம்ருகக் கரும்பு-மான் மகளாகிய வள் ளியம்மை. ‡ அவார் - அவர் - அல்லது அ, ஆர் எனப்பிரித்து அந்த நிறைந்த எண்க் கொள்ளினும் பொருந்தும். § திமிராகரன் - திமிர் ஆகரன், இரட்டி மானவன்.

உவாவினிய காவினினு லாவமுழில் வாகனமு
 லாசமுட னேறுங் கழலோனே
 உலாவதய பானுசத கோடியுரு வானவொளி
 வாகுமழில் வேலங் கையிலோனே
 துவாதசடி யாசலர் டானனவ ராசிவச
 தளையினர் மானன் பிடையோனே
 கராதிபதி மாலயனு மாலொடு அலாமிஞ்சு
 வாமிமலை வாழும் பெருமானே. (கக)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
 தனதன தனந்த தான தனதான.

202. * இருவினை புணந்துஞான விழிமுனை திறந்துநோயின்
 † இருவினை யிடைந்துபோக மலமுட
 இருளற விளங்கியாறு முகமொடு கலந்துபேதம்
 இலையென இரண்டுபேரும் அழகான
 டீபரிமன சுகந்தவித மயமென மகிழ்ந்துதேவர்
 பணியவின் மடந்தைபாத மலர் தூவப்
 பரிவுகொ டந்தகோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்துபாடு
 பருமரி லுடன்குலாவி வரவேணும்
 அரியய னறிந்திடாத அடியினை சிவந்தபாதம்
 அடியென விளங்கியாடு நடராஜன்
 அழலுறு மிருமின்மேனி மகிழ்மர கதம் பெணுகம்
 அயலணி கிவன்புராரி யருள்சேயே
 மருவல்க டிண்பணர முடியுடல் நடுங்கஆவி
 மறவியு னவென்றவேலை யுடையோனே
 வளைகுல மலங்குகாவி ரியின்வட புறஞ்சவாமி
 மலைமிசை விளங்குதேவர் பெருமானே. (கஉ)

* இருவினை - பெருஞ்செயல், சிவியாகம். † முனை - லலாட சந்திச்
 சுழி. † இருவினை - புண்ணிய பாவங்கள். டீபரிமன சுகந்த வீதம் மயம் என
 -மலரும் அதன் மணமும் கலந்திருக்குந் தன்மையென்று சொல்லும்படி.

தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன
தந்தத் தனதன தனதன தனதன தனதன

203. எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியின்

எந்தப்படியினு முகடினு முளபல்

எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறனியின் உ-முலாதே

இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநனி

னம்பொற் கழலினை கனில்மரு மலர்கொடு

என்சித் தமுமன முருகநல் சுருதியின் முறையோடே

சந்தித் தரஹா சிவசிவ சரணென

கும்பிட் டிணையடி யவைபென தலைமிசை

தங்கப் புளகித மெழஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்

சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு

எந்தத் திருநட மிசைர ணழகுற

சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே

தொந்தத் திருகுட தகுகுட டிமிடிமி

தந்தத் தனதன டுடுடுடமடம

துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகா லரிபேரி

துன்றச் சிலைமணி கல்கல கலினென

சிர்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர

துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு அயில்லேலா

கந்தைச்சடைமுடி கனல்வடி வடலணி

யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத

கந்தப்பரிமள தனகிரி யுமையருள் இளையோனே

கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்

அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்

கந்தப் பொழில்சிகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே,

தனதனன தனதனன தான தந்தனந
தனதனன தனதனன தான தந்தனந
தனதனன தனதனன தான தந்தனந தனதான.

204 ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுநதிரிந
திருவினையி னிடாகலியொ டாடி நொந் டுநொந
துலைபிலிடு மெழுகதென வாடிமுன்செய்வந் சனையாலே
ஒளிபெறவெயெழுபுமர பாளை துன்றிடுங்
கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
தொளிருமின லுருவதென வோடி யங்கம் வெஃ திடுவேனந
கருதியொரு பரமபொரு ளிது என் றென்
செவிபிணையி னருளியுரு வாங்க வந்தனன்
கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதன் டருமாமென்
கருணைபொழி கருமுக மாறு மிருதுந்
தொடைமகு முடியுமொளிந் தூபு ரஞ்சரன்
உலகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந் தெனையாள்வாய
திரிபுரமு மதனுடலும நீறு கண்டவன்
தருணமழ விடையன டராஜ னெங்கணுந்
திகழருண விரொருப னாதி யந்தனந் கறிபாத
சிவயநம ரமசிவய கார னன்சுரந்
தமுதமதை யருளியெமை யானு மெந்தைதன்
திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப யந்திமெ பதல்வோனே
குருகுகொடி புடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
புவனசிரி சுழலமறை யாயி ரங்கனும்
குமரகுரு வெனவலிய சேடனஞ்சவர் திடுவோனே
குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
பொலிபி டொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
குருமலைபின் மருவுகுரு நாத வுமபர்தம் பெருமாளே.

தனதனன தந்த தான தனதனன தந்த தான
தனதனன தந்த தான தனதான.

205. கதிரவனெ முந்துலாவு திசையளவு கண்டுமோது

கடலளவு கண்டுமாய

மருளாலே

கணபணபு யங்கராஜன் முடியளவு கண்டுதாங்கள்

கவினறந் டந்துதேயும்

வகையேபோய்

இதமிதமி தென்றுநாளு மருகருகி ருந்துகூடும்

இடமிடமி தென்றுசோர்வு

படையாதே

இசையொடுபு கழந்தபோது நழுநியப்ப சண்டர்வாசல்

இரவுபகல் சென்றுவாடி

யுழல்வேனோ

மதுகரமி டைந்துவேரி தருநறவி முண்டுபுக

மலர்வளநி றைந்தபாளை

மலருடே

வகைவகையெ முந்துசாம வதிமறை*யி யந்துபாட

மதிநிழலி டஞ்சுவாமி

மலைவாழ்வே

அதிரவரு சண்டவாபு வெனவருக ருங்கலாப

அணிமயில்வி ரும்பியேறும்

இளையோனே

அடைவொடுல கங்கன்யாவு முதலிநிலை கண்டபாவை

அருள்புகல்வ அண்டராஜர்

பெருமானே (கரு)

தனதனன தந்த தானனீத் தனதனன தந்த தானனத்

தனதனன தந்த தானனத்

தனதான.

206. பறைபடுமு டம்பிராதெனக் கருதுதலொ ழிந்துவாயுவைக்

†கருமவசன னங்களால்மறித்

§தனலுதிக்

கவலைபடு கின்றயோககற் பனைமருவு சிந்தைபோய்விடக்

கலகமிடு மஞ்சம்வேரறச்

செயல்மானக்

குறைவறநி றைந்தமோனநிற் குணமதுபொ ருந்திவிடுறக்

குருமலைநி னங்குஞானசற்

குருநாதா

* வியந்து - வியக்க. † நிழலிடம்-குளிர்ச்சியைத்தரும். ‡ கருமவசனம்
மந்திரங்கள் § அனலுதல்-வாயுவால் மூலாக்கினியை யெழுப்பல்.

குமரசர னென்றுகூதளப் புதுமலர்சொ ரிந்துகோமளப்
பதபுகள புண்டரீகமுற் றுணர்வேனோ
சிறைதனை ளங்குபேர்*முடிப் புயலுடன டங்கவேபிழைத்
திமையவர்கள் தங்களுர்புகச் சமராடித்
திமிரமிசு சிந்து வாய்விடச் சிகரிகளும் வெந்துநீறெழத்
திகிரிகொள நந்தகுடிக்கத் திருமாலும்
பிறைமவுலி மைந்தகோவெனப் பிரமணைமு னிந்துகாவலிட்
டொருநொடியில் மண்டுசூரனைப் பொருதேறிப்
பெருகுமத கும்பப்*லாணிதக் கரிதவு மண்டர்வாரணப்
பிடிதனை ம ணந்தசேவகப் பெருமானே. (கக)

தனதன தானதத்த தனதன தானதத்த
தனதன தானதத்த தனதான
207. சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைதி யானம்வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவணியி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்கம் உறுவேனோ
கருணையி யாதிருப்ப தெனகுறைவி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதாபெற்ற குமரோனே
சடகபுய மீதிரந் மணியணிபொன் மால்செயசை
கமமுமண மார்கடபயம் அலிவோனே
†தருணமிதை யாமிசூத்த கனமதுறு நீர்சவுக்ய
சகலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தனிபுரிய வேணுமெப்த* வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம் மதுரிதழீ மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிலை மீதுதித்த
அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே. (கஎ)

* முடிப் புயல் இந்திரன். † லாஸ்தம்-லனிதம், அழகு.

† தருணமிதையா - தருணம் இது ஐயா.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன தந்தான .

203. * சுத்தியந ரப்புடனெ லுப்புறுத சைக்குடலொ
டப்புடனி ணைச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தகுதை
சக்கிலம்வி னைப்புழு லா டக்கையும முக்குமயிர் சங்குமனை
துக்கம்வினா வித்தபினை யற்கறைமு னைப்பெருகு
குட்டமொடு லிப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவலி
துச்சிபிள வெப்பொருமல் பித்தபொடு றக்கமிச அங்கமுடே
எத்தனைநி னைப்பையும்கி னைப்பையும யக்கமுறல்
எத்தனைச லிப்பொடுக லிப்பையுமி டற்பெருமை
எத்தனைச சத்தையும வத்தையும டைத்தடிமல் பஞ்சுதம்
எத்தனைகு லுக்கையுமி லுக்கையும னக்கவலை
யெத்தனைச வட்டையுந டக்கையுமு யிர்க்குவரும்
எத்தனைபி றப்பையுமி றப்பையுமே டெத்துலகில் மங்குவேனே
தத்தனத தத்தனத தத்தனவெ தத்திமிலை
யொத்தமுர சத்தையுமிடக்கைமுழ வுப்பறைகள்
சத்தமறை யத்தொகுதி யொத்தசெனி ரத்தவென மண்டியோடச்
சக்கிரிரெ ளிப்பதுவு ணப்பிணமி தப்பமரர்
கைத்தலமி ரித்தரஹ ரச்சிவபி னைத்தமென
சக்கிரகி ரிச்சவர்கள் அக்கணமெ பக்குவிட வென்றவேலா
சித்தமதி லெத்தனைசெ கத்தலம்வி தித்துடன
ழித்துவன சத்தனைம ணிக்குமி பற்றிமலர்
செத்திரக ரத்தலம்வ லிப்பமிசை குட்டிடை னங்கொள்வேனே
செட்டிவடி வைக்கொடுதி னைப்புனமதிற்சிறுகு
றப்பெணம, ளிக்குள்மகிழ் செட்டிகுரு வெற்பிலுறை
சிறமாம ருக்கொருகு ருக்கனென ருத்தர்புகழ் சம்பிரானே(கஅ)

தானதன தந்ததந்த தானதன தந்ததந்த
தானதன தந்ததந்த தனதான.

209. சேலுமயி லுந்தரித்த வாணையட ருங்கடைக்கண்

மாதரைவ சம்படைத்த வசமாகிச்

சீலமறை யும்பணத்தி லாசையிலை யென்*றவத்தை
வேலையுமு டன்கிடக்கும் அவர்போலே

காலுமயி ரும்பிடித்து மேவுசிலு சும்பிணக்கு
நாளுமிக நின்றலைத்த விதமாய

காமகல கம்பிணித்த தோதகமெ லுந்துவக்கி
லேயடிமை யுங்கலக்கம் உறலாமோ

ஏலமில் வங்கவர்க்க நாகம்வகு ளம்படப்பை
புகமரு தந்தழைத்த கரவீரம்

யாவும் அலை கொண்டுகைத்த காவிரிபு றம்புகற்றும்
ஏரகம மர்த்தபச்சை மயில்வீர

சோலைமடல் கொண்டுகை மால்வரைய ரிந்தவஜ்ர
பாணியர்தொ முந்திருக்கை வடிவேலா

†சூர்முதிர்க்க வஞ்சவெற்பும் வேலைதில் மும்பகைத்த
சூரனுட லுந்துணித்த பெருமானே. (கக)

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான.

210. தருவரிவ ராகுமென்று பொருணசையி னுடிவண்டு

தனைவிடுசொல் தூது†தண்ட முதலான

சரசகவி மாலைசிந்து கலிநிலை ளேசலின்ப
§தரு முதல தானசெஞ்சொல் வகையாடி

மருவுகையு மோதிரொந்து அடிகள்முடி யேதெரிந்து
தரினுமிவர் விதமெங்கள் இடமாக

வருகுமது போதுமென்ற வொருபணமு தாசினஞ்சொல்
மடையரிட மேநடந்து மனம்வேறும்

*அவத்தை வேலையும்-நித்திரைப்போதும் †சூர்-அச்சம். ‡தன்
டம்-தண்டகம். §சரு-பதிகர்த்தனாதி இசைப்பாட்டு.

உருகிமிக வாகமவெந்து கவிதைசொலி யேதிரிந்துள்
உழல்வதுவு மேதவிர்த்து விடவேநல்
உபயபத *மால்விளங்கி யிகபரமு மேவஇன்பம்
உதவியெனை யான அன்பு தருவாயே
குருகினெடு நாரையன்றில் இரைகள்மிக நாடிடங்கள்
குதிகொரிள வாளை கண்டு பயமாகத்
குரைகடல்க னேயதிர்த்து வருவதென வேவிளங்கு
குருமலையின் மேலமர்ந்த பெருமானே. (உ௦)

தானான தானதத்த தானான தானதத்த
தானான தானதத்த தனதான .

211. நாவேறு பாமணத்த †பாதார மேநினைத்து
‡நாலாறு நாலுபற்று வகையான
§நாலாரு மாகமத்தி னாலாய ஞானமுத்தி
நாடோறு நானுரைத்த நெழியாக
நீவேறெ னாதிருக்க நான்வேறெ னாதிருக்க
நேராக வாழ்வதற்குன் அருள்கூர
நீடார்||ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை
நீகாணெ னா ||அனைச்சொல் அருள்வாயே
சேவேறு மீச்சுசற்ற மாஞான போதபுத்தி
சீராக வேயுரைத்த குருநாதா
தேரார்கள் நாடுசுட்ட குரார்கள் மாளவெட்டு
தீராகு காகுறத்தி மணவாளா
காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த
காவாரசு வாமிவெற்பின் முருகோனே
கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலேசத்தி
காமாரி வாமிபெற்ற பெருமானே. (உ௧)

* மால் - ஆசை. † பாதாரம் - பாதாஸவீந்தம் ‡ நாலாறு நாலுபற்று வகையான...ஆகமம் - உஅ சிவாகமங்கள். § நாலாறும் - சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாலு பாதங்கள் பொருந்திய. || சடாதரம் - மூலாதாரம் முதலிய ஆறுதாரம். || அனைச்சொல் - ஐக்கிய பதம்.

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான

212. நிலவினி லேபிருந்து வகைமல ரேதெரிந்து

நிறைகுழல் மீதணிந்து குழைதாலும்

நிகரறு வேலினங்கள் வரிதர வாசகங்கள்

நினைவற வேமொழிந்து மதனூலின்

கலபமனோகரங்க னளவற லேபிரிந்து

கனியித மேயருந்தி யநுராக

கலவியி லேமுயங்கி வனிதையர் பால்மயங்கு

காடனை யானவுன்றன் அருள் ஈராய்

உலகமொ ரேழுமண்ட ருலகமு ஈரீர்த்தங்கு

முயர்கயி லாயமும்பொன் வனாதானும்

உயிரொடு பூதமைந்து மொருமுத லாகிமின்ற

உமையரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா

குலைபடு சூரனங்க மழிபட வேலெறிந்த

குமரக டோரவங்கண் மயில்வாழ்வே

கொடுமுடி யாய்வளர்ந்து புயனிலை போலுயர்ந்த

குருமலை மீதமர்ந்த பெருமானே. (உஉ)

தனதன தானன தனதன தானன

தனதன தானன தனதான.

213. பரவரி தாகிய வரையென நீடிய

பணைமுகை மீதினி லுருவான

பணிகளு லாவிட இழையிடை சாய்தரு

பயிலிகள் வாள்விழி அயிலாலே

*நிரவரி யோடியல் குழல்களி னுண்மலர்

நிரைதரு மூரலி னகைமீது

நிலவியல் சேர்முக மதிலுயர் மாமயல்

நிலையெழ வேயலை வதுவாமோ

†அரவணை யார்குழை பரசிவ ஆரண

அரணிபட பாகம துறைசோதி

* நிரவரிடோடு நிரம்பிய வண்டுகளோடு † அரவணையர் குழை -
விஞ்ஞவானவர் மனங்குழைந்து அன்பு செய்யப்பட்ட.

அமையுமை டாகினி திரிபுரை நாரணி
அழகிய மாதருள் புதல்வோனே
சூரவணி பூஷண சரவண தேசிக
சுககரு ணநிகி அமரேசர்
குறமகாளானமின் மருளிய பூரண
குருகிரி மேளிய பெருமானே. (உங)

தனை தான தந்த தனை தான தந்த
தனை தான தந்த தனை தான.

214. மகர கேதனத்த லுருவி லானெடுத்து
மதுர நாணியிட்டு நெறிசேர்வார்
மலைய வேவளைத்த சிலையி லூடொளித்த
வலிய * ராயகக்கண் மடமாதர்
இகழ வாசமுற்ற தலையெ லாம்வெளுத்தும்
இளமை போயொளித்து விடுமாலும்
இடைவி டாதெடுத்த பிறவி வேறுறுத்துன்
இவிய தாளளிப்ப தொருநாளே
அகில மேழுமெட்டு வரையின் மீதுமுட்ட
அதிர வேருடத்து மயில்வீரர்
அசுரர் றேனைகெட்டு முறிய வானவர்க்கு
அடைய வாழ்வளிக்கும் இனையோனே
மிகரி லாவெறித்த † அமுத வேணிநிற்க
விழைசு வாமிவெற்பில் உறைவோனே
விரைய ஞானவித்தை யருள்செய் தாதைகற்க
வினவ வோதுவித்த பெருமானே. (உச)

தனை தான தனை தந்த தனை தான தனை தந்த
தனை தான தனை தந்த தனை தான.

215. முறுகு காள விடமயின்ற இருகண் வேலி னுளமயங்கி
முளரி வேரி முகையடர்ந்த முகைமீதே

*சாயகம் - அம்மு. † அமுதவேணி - சிவபெருமான்.

முடிசூ காத்தல் தனைமறந்து பரம ஏன வொளிகிறந்து
 முகமொ ராறு நினைநுமி அயராநே
 அறுகு தாவி நறையவிழ்ந்த குவளை வாச மலர்கரத்தை
 அடைய வாரி நினைபொழிந்துன் அடிபேணி
 அவச மாகி யுருகுதொண்ட ருடன தாகி விளையுமன்பின்
 அடிமை யாகுமுறைமை யொன்றை அருள்வாயே
 தறுகன் வீரா தலையரிந்து பொருத நூ லுடல்நின்று
 தமர வேலை சவற வென்ற வபு வேலா
 தான லுர லுமைமா டுகை முகையி லிய அமுதமுறை
 காணி யேழம வல்லவ டாத்தின் மயிலவீரா
 மறவிரை கிளைவினித டுனாமி டாமி விதலிநுந்து
 வலிய தாவல டுனைய னங்கின் மணவாளா
 மடைய ஏறா லணிபு நுநதி யடவி சூத வானநெருங்கி
 வளர வாரி மலைய மாந்த பெருமானே. (௨௫)

தான தத்த தத்த தான தத்த தத்த
 தான தத்த தத்த தனகான

216. வார முற்ற பண்பின் மாத முற்ற நன்றி
 வீடு மெய்தது யாநது வயதாகி
 வாலே பிற்றி ரிந்து கோல மைக்கண் மங்கை
 மாக னுக்கிசைந்து பொருள்தேடி
 ஆர மிக்க பொன்க ளால் மைத்த மங்கை
 மாப ணிக்கள் விந்தை யதுவான
 * ஆட கொப்ப மைந்த வேலை முத்த முங்கொ
 டாவி மெத்த நொந்து திரிவேலே
 சூரனைத்து ருது வேர றபி ளந்து
 சூழா ராக்க ணன்பு செய்யுமீரா
 நுக ரத்துடம்பு தானெடுத்து வரத
 சூத னுக்கி சைந்த மருகோனே
 வெர திர்த்து வந்து நீரகள் கட்டி யன்று
 தானிறைக்க வரத தொருசாலி
 யேரி குக்க யர்ந்த மாவ யற்கள் மிஞ்சும்
 ஏரகத்த மாந்த பெருமானே. (௨௬)

* ஆடகொப்பு - ஆடகொப்பு, பொன்னுலாசிய காதணி.

தன்னதன தான தனதன தந்தன
தன்னதன தான தனதன தந்தன
தன்னதன தான தனதன தந்தன தனதான.

217. கிடமும் *வடி வேலு மதனா ரங்கனும்
வடுவுநிக ரான மகரநெ டிங்குழை
நிரவியுடன் மீனும் விரிகளு மென்புழு கதுதோயும்
மருதமத படிப பரிமள குங்கும
மணியுமின நீரும் வடகுல் குன்றமும்
வெருவுவன பாப புலகத னங்கனும் வெகுதாரம்
நடனபத தூபு மழுமுகில் கெஞ்சிட
மலர்சொருகு கேச பரமுமிலங்கிய
நனினமலர் கோதி மதிமுக விம்பமும் அனநேராம்
நடைபுநரிர் †மாதர் நீலிவுதொ முந்தனு
முழுதுமபி ராம மணியொளி துன்றிய
நகைபுமுள மாதர் கலிமீரி னைந்துரு கிடலாமோ
வடிவுடைய மாணு மிகல்கர னுந்திகழ்
வழுவகைம ராம மருநிக ரொன்றாமில்
வலியதிறல் வாலி புரமுநெ டிங்கடல் அலையேழும்
மறநிருதர் சேனை முழுதுமி லங்கைமன்
வகைபிரனி போலு மணியும லங்குந்த
மணிமவுலி யான வொருப தும் விஞ்சுருப துதோளும்
அடைவலமு மாள விடுசர அம்புடை
தசரதகு மார மருகுல் புங்கவன்
அருள்புனைமு ராரி மருகனி ளங்கிய மயிலேறி
அடையலர்கள் மாள வொருநிமி டந்தனில்
உலகைவல மாக நொடியினில் வந்துயர்
அழகியா வாமிமலையிலமர்ந்தருள்பெருமானே. (உஎ)

*வடி - கூர்மை. † பரம் - டாரம். ‡ மாதர் - அழகிய. நீலிவு
தொழல் - நல்ல நாயகன் கிடைக்கவேண்டுமென்று சத்திரனைத்தொழுதல்.

தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன
தனத்த தந்தன தனதன தனதன தனதான.

218. விரித்த பைங்குழ லொ விரம்ல ரவிதன
தனத்த நந்தன தனதன வெனவொலி
விரிப்ப வண்கயல் விழியுறை குழையொடு மலைபாய
மிகுத்த வண்கிலை ஸதல்மிசை தில்தமொ
புணைத்த பொன்குழை யழகெழ முகவொளி
வெழிற் பரந்திட * நகையிதழ் முருகலர் வரிபோதத்
தரித்த தந்திரி மறிபுய மிசைபல
பணிக்கி லங்கிய பரிமள குவடினை
தனக்கொ முந்துகன் ததைபடு கொடியிடை படுசேலை
தரித்த சுந்தர மிகஅடர் பரிபுர
பதர்சி லம்பொடு நடமிடு கனிகையர்
சமூக்கர்விஞ்சையர்மயல்களின்முழுகுவ தொழியாதோ
உரித்த வெங்கய மறியொடு புலிகலை
தரித்த சங்கரர் மதிந்தி சடையினர்
ஒருத்தி பங்கின ரவர்பணி குருபர முருகோனே
உவட்டி வந்திடு பவுணரொ டெழுகடல்
குவட்டை பும்பொடி படமக முடிவுற
வுழைத்த இந்திரர் பிரமனு மகிழ்வுற விடுமவேலா
வரித்த ருந்துள வணிதிரு மருவிய
†வுரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய
வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர் மருகோனே
வனத்தில் வந்தொரு பழைபவ னெனவொரு
குறத்தி மென்புன மருவிய கிளிதனை
மயக்கி மந்திர குருமலை தனிலமர் பெருமாளோ (உஅ)

* நகை இதழ் முருகு அவர் வரி போத - தந்தங்களும் அசரமும் பொருந்
திய வாசனையுள்ள ஆம்பல் மலரை யெத்த வாயினின்றும் இசைபாட்டுக்கள்
எழ; வரி - இசைபாட்டு. † உரத்த பங்கயர்-மர்பின்கண் தாமரையைப்பிடை
யவர் அல்லது திருமருவுதலில் பார்பாகிய தாமரையையுடையவர்.

தான தத்ததந்த தனதான.

219. காமி யத்தமுந்தி

காலர் கைப்படிந்து

ஓமெ முத்திலன்||

ஓனி யத்திலந்தம்

தூம மெய்க்கணிந்த

குர னைக்கடிந்த

எம வெப்புயர்ந்த

ஏர கத்தமர்ந்த

யிலையாதே

மாடியாதே

பிகவுழி

அருள்வாயே

கனலீலா

கதிர்வேலா

மயில்வீரா

பெருமானே. (உசு)

தனதன தனன தனன தனந் தனந்த தனதான.

220. தெருவினில் நடவாமடவார் திரண்டொருக்கும் வசையாலே
கினகர னெனவே லையிலே சிவந் துதிக்கும் மதியாலே
பொருசிலை வளையா இளையா மகன் தொடிக் குங் கணையாலே
புனகித முகையா லையா மனந் சலித்தும விடலாமோ
ஒருமலை யிருங் றெழுவே யுரம் || குத்தும் ஸ்டீவோ
ஒளிவனார் திருவே ரகமே யுகந்து நிற்கும் புருகோனே
அருமறை தமிழ்தூ லடைவேதெரிந்துவாக்கும் புலவோனே
*அரியரி பிரமா நியர்கால் விலங் கனித்க்கும் பெருமானே.

தானதந் தனதான தனன தானத்தந்த தனதான

221. நாசர்தங் கடையதினில்விநரனான்மெத்தநொந்து தடுமாறி
ஞானமுங் கெடஅடைய வழுநியாமுத்தமுந்தி மெலியாதே
மாசகந் தொழுமுனது புகழினோர் சொற்பகர்ந்து காமேவி
மாமணங் கவழுமிரு கமல பாதத்தெநின்னு பணிவேனோ
வாசகம் புகலவொரு பரமர் தாமெச்சகின்ற குருநாதா
வாசவன் தருதிருவையொருதெய்வானைக்கிரங்கு மணவாளா
†சேகந் சுரர்தருவு மகிழு மாவத்திசந்து புடைகுழுங்
கேசவன் பரவுருந மலையில் யோகத்தமர்ந்த பெருமானே
(ருக)

தனதன தனதன தனதான.

222. நிறைமதி முகமெனும்

நெறிவிழி கணையரி

ஒளியாலே

நிகராலே

* * அரி - தேவேந்திரன். † திருவை-திரு ஐ சாரியை. ‡ சேகம்.
மூங்கில். § சுகர் - போர்.

உறவுகொள் மடவர்கள்
உனதிரு வடிவினி
மறைபயி லரிதிரு
மருவல ரசுரர்கள்
குறமகள் தனை மணம்
குருமலை மருளிய

உறவாடீமா
யருள்வாயே
மருகோனே
குலகாலா
அருள்வோனே
பெருமானே. (௩௨)

தான தன தன தான தன தன
தான தன தன

தன தான.

223. பாதி மதிநதி போது னனைசடை

நாந ரருளிய
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
பாதம் வருடிய
காது மொருளிழி காக முற அருள்
மாய னரிதிரு
காலனெனைய னு காம னுனதிரு
காலில்வழிபட
ஆதி யயனெடு தேவர் கருநல்
காளுந் வகையாறு
ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
குழ வரவரும்
சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
வாநி மலைதனில்
சூர னுடலற வாரி சுவறிட
வேலை விடவல

குமரேசா

மணவாளா

மருகோனே

அருள்வாயே

சிறைமீளா

இளையோனே

உறவோனே

பெருமானே. (௩௩)

தான தன தந்ததானன தானதன தந்ததானன
தான தன தந்த தானன

தன தான.

224. ஆனனமு கந்துதோனொடு தோன்றின க லந்துபாலன

ஆரமுது கண்டுதேனென இதழுறல்
ஆதரவி னுண்டுவேல்விழி பூசலிட நன்றுகாணென
ஆணையுர மெங்குமோதிட அபிராம

மானனைய மங்கைமார்மடு நாயிரில்லி முந்நுவிணினில்
 மாபுமனு னின்பவரைய தறவோயுன்
 வாரிசப தங்கன்நாபடி யேன்முடிபு லைந்திபோதக
 வரசகம்வ முங்கியாள்வதும் ஒருநாளே
 ஈனவதி பஞ்சபாதக தானவர்ப் றாண்டசேனைகள்
 ஈடூரிய வென்றுவானவர் குலவோனை
 எவல்கொளு மிந்த்ரலோகவ சிகரவ லங்குதூதர
 றாதத மறிந்தகோமள வடிவோனே
 சோனைசொரி சூன்றவேடுவர் பேதைபயில் கின்றஆற்றி
 தேொளுடைய சுந்தனைய லியில்வாழ்வோ
 சூனிகைய யந்தகோபுர மாளிகைபொ னிஞ்சிகுழந்தரு
 ஸ்வாமிமலை ந்ன் றுவானிய பெருமானே, (௩௪)

தானுன தனதனத் தான தனதன
 தானுன தனதனத் தான தனதன
 தானுன தனதனத் தான தனதன தந்ததான

225. ஆனாதபிருதிவிப் பாசநிகளமும்
 மாமாயனிருளுமற் றேகிபவமென
 ஆகாசபரமசிற சோதிபரையை டைந்துளாமே

* ஆற்றினதிகமக் க்ராயமனுதினம்
 யோகிசரெவருமெட் டாதபரதுரி
 யாநிதமகளமெப் போதுமுதையம் னந்தமோகம்

வானுதிசகலிஸ்த் தாரவிபவரம்
 லோகாதிமுடிவுமெய்ப் போதமலயன்
 மாஸீசரெனுமவர்க் கேதுவிபுலம சங்கையால்நீள்

மாளாததனிசமுற் றுயதரியநி
 ராதாரமுலைவிஸற் சோதிநிருபமு
 மாருதசுகவெள த்தானுவுடனினி தொன்றுசேர்வேன்

நானுதிதகருவிர் சேனைவகைவகை
 சூழ்போதுபிரபலச் சூரர்கொடுநெடு
 நாவாய்செல்கடலடைத் தேறிகிலைமயி லங்கைசாய

* ஆற்றினதிகமக் க்ராயம்-ரூப்பத்தாறு தத்துவங்கட்கும் மேற்பட்ட
 தலைமையிடம்.

நாலாறுமணிமுடிப் பான்தீனையடு
 சீராமன்மருதமைக் கானின்பரிமள
 ராவீசுவயலியக் கீசர்குமரக டம்பவேலா

காணூழ்மெயினர்தற் சாதிவளர்குற
 மாணோடுமகிழ்கருந் தாகிமருடரு
 காதாடுமுனதுகட் பாணமெனதுடை டெஞ்சுபாய்தல்

காணுதுமபதையிட டாலியுயவருள்
 பாராயெனவெகுப் பீரீதிநீனையவ
 காலோரிவடகரைப் ப்வாமிமலையுறை தம்பிரானே. (௩௫)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 தானதன தானதந்த தனதான.

226 வாதமொடு ஞலைகண் — மால்குலை நோவுசந்து
 மாவலிவி யாதிசூன்ம மொடுகாசம்

வாயுவிட னேபரந்த தாமரைகள் டீனசம்பின்
 மாதர்கரு பூஷணங்கள் எனவாகும்

பாதகவி யாதிபுண்கள் ஆனது... னேதொடர்ந்து
 பாயலைவி டாதுமங்க இலையாநின்

பாதமல ஞானதின்க னேயமற வேமறந்து
 பாவமது பானமுண்டு வெறிமூடி

ஏதமுறு பாசபந்த மானவலை யோடுமுன்று
 ஈனமிசு சாதிரின்க னாதிலேயான்

சுடழித லானதின்பின் மூடனென வோதுமுன்புன்
 ஈர அருள் கூரவந்த னையாள்வாய்

சூதமகிழ் பால்தெங்கு தாதுவளர் சோலைமுன்
 சூழமதில் தாவிமஞ்சின் அளவாகத்

தோரணநன் மாடமெங்கு நீடுகொடி யேதழைந்த
 ஸ்வாமிமலை வாழவந்த பெருமானே. (௩௬)

தனனத்தானன தாத்தத்தன
தனனத்தானன தாத்தத்தன
தனனத்தானன தாத்தத்தன தனதான.

227. வறுமைப்பாழ்பிணி யாற்றப்படாதுளம்
உருகிப்போனது தேற்றப்படாதினி
மகிமைக்கேடுகள் பார்க்கப்படாதென அழையாயோ
வளியப்போயுடல் கூச்சப்படாமையும்
இடியப்பேசிய நாச்சிக்கலாமையு
மறுசொற்காதுகள் கேட்கப்படாமையும் வரலாமோ
நறுவிப்பாய்புலி வேட்டைக்குளேவரு
பசுவைப்போல்மிடி யாற்றப்பட்டபாடுறு
கதையைப்பாரினி லார்க்குச் சொல்வேனினம் அறியாயோ
நவலைச்சாகர நீச்சுக்குளேயுயிர்
தவறிப்போமென வோட்டத்திலோடியெ
கருணைத்தோணியி லேற்றிக்கொள்வாயினி அலையாதே
குறைபட்டேயுயிர் காத்துக்கொள்வாயென
முறையிட்டோர்கரி கூப்பிட்டநாளொரு
குரலிற்போயுயிர் காத்துக்கொள்வோர்பணி முருகோனே
குளிர்முத்தாலணி மூக்குத்தியோடணி
களப்பப்பூண்முகை பார்த்துப்பெண்மோகினி
குவளைப்பார்வையில் மாட்டிக்கொளாதருள் குருநாதா
கிறையத்தேன்விழு பூக்கொத்திலேகனி
கிழியத்தான்விழு காய்க்கொத்திலேமயில்
நடனக்கால்படு தோப்புக்குளேவயல் கயலோடே
நதியைக்காவினி யாற்றுக்குளேவரு
வளமைச்சோழநன் னாட்டுக்குளேரக
நகரிற்சீர்பெறு மோட்சத்தையேதருபெருமானே. (௩௭)

தனதானதத்த தனதானதத்த
தனதானதத்த தனதான.

228. ஒழுக்கனிரத்த மொடுதோலுடுத்தி
யுயர்கால்கரத்தின் உருவாகி
28

யொருதாய்வயிற்றி னிடையேயுதித்துள்
 உ-முன்மாயநிக்கு வருகாயம்
 பழசாவிரைப்பொ டிணையாவிருத்த
 பரிதாபமுற்று மடியாமுன்
 பரிவாலுளத்தின் முருகாவெனச் சொல்
 பகர்வாழ்வெனக்கு மொழிவாயே
 எழுவானகத்தி விருநாலுதிக்கில்
 இமையோர்தமக்கும் அரகாகி
 யெதிரேறுமத்த மதவாணத்தின்
 இனிதேறுகொற்ற முடன்வாமுஞ்
 செழுமாமணிப்பொ நகராபுதித்த
 திருவேரகத்தில் உறையோனே
 திடமோடரக்கர் கொடுபோயடைத்த
 சிறைமீளவிட்ட பெருமானே. (ந.அ)

தானதனத் தனதான தானதனத் தனதான.

229. காலனிடத் தனுக்காதே காசினியிற் பிறவாதே
 சீலவகத் தியஞான தேனமுதைத் தருவாயே
 மாலயனக் கரியானே மாதவரைப் பிரியானே
 சோலைமலைக் குரியானே ஸ்வாமிமலைப் பெருமானே.

கு ன் று தோ ரு ட ல் .

தந்தன தான தான தந்தன தான தான
தந்தன தான தான தனதான.

230. வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ணூர்கள் கேடி.

மஞ்சரி கோவை தூது பலபாவின்

வண்புகழ்*பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி

†வந்தியர் போல வீணில் அழியாதே

செஞ்சர னாத சீத கிண்கிணி நீப மாலை

திண்டிற் ல் வேல்மயூர முகமாயும்

செந்தமிழ்நாளு மோதி உய்த்திட ஞான மூறு

செங்கனி வாயி லோர்சொல் அருள்வாயே

‡பஞ்சவ னீடு கூலு மொன்றிடு தாபமோடு

பஞ்சற வாது கூறு சமண்முகர்

பண்பறு பீலியோடு வெங்கழு வேறவேதாது

பண்டித ஞான நீறு தருவோனே

குஞ்சரம் யாளிமேவு பைம்புன மீது லாவு

குன்றவர் சாதி கூடி வெறியாடிக் *

கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு வீறு

குன்றுதொ ருடல் மேவு பெருமாளே. (க)

தனனந் தனன தந்த தனதான.

231. அதிருங் கழல்ப ணிந்துன்

அடியேனுன்

அபயம் புகுவ தென்று

நிலைகாண

இதயந் தனிலி ருந்து

க்ருபையாகி

இடர்சங் கைகள்க லங்க

அருள்வாயே

எதிரங் கொருவ ின்றி

நடமாடும்

இறைவன் தனது பங்கில்

உமைபாலா

பதியெங் கிலுமி ருந்து

வினையாடிப்

பலகுன் றிலும மர்ந்த

பெருமாளே. (உ)

* பாரி-கடையெழுவள்ளனி லொருவன். காரி ஷே.

† வந்தியர் - புகழ்ந்த கூறுவோர் ‡பஞ்சவன்-பாண்டியன்.

தன தன தனன தனன தனன
தன தன தனன. தன தான.

282, எழுதிசழ் புவன நொடியள வதனில்

இயல்பெற மயிலில்

வருவோனே

இமையவர் பரவி யடிதொழ அவுணர்

மடிவுற விடுவ

தொருவேலா

*வழுதியர் தழுழி†னொருபொரு ளதனை

வழிபட மொழியு

முருகேசா

மலரடி. பணியு மடமகள் பாலை

மயல்கொடு தளர்வ

தழகோதான்

முழுகிய புனவி லினமணி தரள

முறுகிடு பவள

மிகவாரி

முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு

முதமலை யழக

குருநாதா

பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்

படிபவ ரிதயம்

உறுகோவே

பருவரை துணிய வொருகணை†தெரிவ

பலமலை யுடைய

பெருமானே. (ந.)

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தனன தானன தானன தானன

தந்ததான்.

283. தறையின் மாணுட ராசையி னூல்மடல்

எழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக

சரசர் மாமல ரோதியி னுலிரு

கொங்கையாலுந்

* வழுதியர் தமிழ் - பாண்டியர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்ட தமிழ்.

† ஒருபொரு ளதனை வழிபட மொழியும் முருகேசன் என்றது இரைய னாகப்பொருளுக்குச் சங்கப்-லவர் பலரும் செய்துவந்த உரைகளை யெல்லாம் தனித்தனி கேட்டு ஒரோரிடங்கள் ற் சிர்க்கம்பஞ் செய்து, நக்கீரர் செய்த உரையை முற்றும் வியந்த சிர்க்கம்பஞ் செய்து ஸ்தாபித்தருளிய உருத்திர சன்மரை. † தெவ- தெரிபவனே.

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை
 அழகி னுல்மொழி யால்விழி யால்மருள்
 சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம யங்கலாமோ
 பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிகள்
 அணுகொ ணுவகை நீடு*மி ராசிய
 பவன பூரக வேகிக மாகிய விர்துநாதம்
 பகரொ ணுதது சேரவொ ணுதது
 நினையொ ணுதது வானத யாபர
 பதிய தானச மாதிம னோலயம் வந்ததாராய்
 சிறைவி டாதநி சாசரர் சேனைகள்
 மடிய நீலக லாபம தேறிய
 திறல்வி நோத †ச மேனத யாபர அம்புராசி
 திரைகள் போலலை மோதிய சீதன்
 குடக காவிரி நீளலை முடிய
 திரிசி ராமலை மேலுறை வீரகு றிஞ்சிவாமும்
 மறவா நாயக ஆதன் நாயகா
 இனைய நாயக காவிரி நாயக
 வடிவி னாயக ஆனைத னாயக எங்கள்மானின்
 மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக
 கவுரி நாயக னூர்ரு நாயக
 வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய தம்மிரானே. (சு)

க யி லை ம லை .

தனதன தனனத்தான தனதன தனனத்தான
 தனதன தனனத்தான தனதான.
 234. திருநில மருவிக் காலி †நிருவழி படைபட் டோடி
 சிவவழி யுடனுற் றேக பரமீதே
 சிவசுட ரதனைப் ட்பாவை மணமென மருவிக் கோல
 || திரிபுர மெரியத் தீயி னகைமேவி

* இராசியம் - இரகசியம். † சமேனம் - சமேனனம், கலப்பு. ‡ இரு
 வழி - இடைகலை பிங்கலை மார்ச்சம். § பாவை மணம் என மருவல் - பதுமை
 விவாகம்போலப் டாவத்தல். || திரி புரம் - மும் மலம்.

இருவினை பொரியக்கோல திருவரு ஞருவத்தேகி
யிருள்கதிரிலிபொற்பூமி தவசூடே
இருவரு முருகிக்காய நிலையென மருவித்தேவர்
இனையவ னெனவித்தாரம் அருள்வாயே
பரிபுர கழலெட்டாசை செவிடுகள் படமுத்தேவர்
பழமறை பணியச்சூல மழுமானும்
பரிவொடு சுழலச்சேடன் முடிநெறு நெறெனக் +கோவு
பரியினை மலர்விட்டாடி அடியோர்கள்
+அரஹர வருகிச்சேசெ யெனதிரு நடனக்கோலம்
அருள்செயு முமையிற்பாகர் அருள்பாலா
அலரணி குழல்பொற்பாவை திருமக ளமளிப்போரொ
டடியவர் கயிலைக்கான பெருமானே. (தி)

தானந்தனத்தன தானந்தனத்தன
தானந்தனத்தன தனதான

235. தேனுந்துமக்கனிகள் பால்செங்கருப்பினிர்
சீரும்ப ழித்தசிவம் அருளுறத்
தினும்பிடித்தவினை யேதும்பொடிப்பவறு
சீவன்சிவச்சொருபம் எனநாடி.
நானென்பதற்றுயிரொ டீனென்பதற்றுவெளி
நாதம்பரப்பிரம ஒளிமீதே
ஞானஞ்சரப்பமகி ழாநந்தசித்தியொடெ
நாளுங்கலிக்குநிலை யருள்வாயே
வானந்தழைக்கஅடி யேனுஞ்செழிக்கஅயன்
மாலும்பிழைக்கஅலை விடமாள
வாருங்கரத்தனெமை யாளுந்தகப்பன்மழு
மானின்கரத்தனருள் முருகோனே
தானந்தனத்தன னாவண்டுகற்றிமது
தானுண்க டப்பமலர் அணிமார்பா
தானங்குறித்துஎமை யாளுந்திருக்கயிலை
சாலுங்குறத்திமகிழ் பெருமானே. (சு)

* எட்டாசை - அஷ்ட திக்கு. + கோவு பரியினை மலர்விட்டு - இடப
மாகிய பரியைப் பூமியில் விட்டு. † அரஹரவுருகி - அரஹர என உருகி
திருமகள் - இலக்குமியின் புத்திரியாகிய வள்ளியம்மை.

தனத்த தனத்த தனத்த தனத்த
தனத்த தனத்த தனத்தான .

236. நகைத்து னுருக்கி விழித்து மிரட்டி-

நடித்து விதத்தில்

அதிமோகம்

நடத்து சமத்தி முகத்தை மினுக்கி

நலத்தி லணைத்து

மொழியாலும்

திகைத்த வரத்தி லடுத்த பொருட்கை

திரட்டி யெடுத்து

வெலேசெய்

திருட்டு முகைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்

தெவிட்டு கலைக்குள்

விழுவேனோ

பகைத்த அரக்கர் சிரத்தை யறுத்த

படர்ச்சி கறுத்த

மயிலேறிப்

பணைத்த கரத்த குணத்த மணத்த

பதத்த கனத்த

தனமாதை

மிகைத்த புனத்தி லிருத்தி யணைத்து

*வெளுத்த பொருப்பில்

உறைநாதா

விரித்த சடைக்கு னொருந்தி யிருக்க

†ம்ருகக்கை கொளத்தர்

பெருமானே. (ஒ)

தன்ன தந்தன தானன தனதன்ன

தன்ன தந்தன தானன தனதன்ன

தன்ன தந்தன தானன தனதன்ன தனதான .

237. பனியின் விந்துளி யாகவே கருவினுறும்

அளவி லங்கொரு தீஞ்சமாய் மிளகு||துவர்

பணைதெ னங்கனி போலவே ||பலகளியின் வயிராகிப்

பருவ முந்தலை கீழதாய் நருவிநில

மருவி யொன்பது வாசல்சே ருருவமுள

பதுமை யின்செயல் போலவே வளிகயிறின் உடனடி

* வெளுத்தபொருப்ப - வெள்ளி மலை, கயிலை. †ம்ருகக்கை கொளத்தர் - மருகத்திய கையையுடைய சிலபெருமான். ‡ உளியாக - இடமாக: தீஞ்சம் - குறி. || துவர் - பாக்கு. || பல கனி - பலாக் கனி

மன்னி தந்தெரி யாமலே மலசலமொ

டுடல்ந கர்ந்தழு தாறியே அணைமுலையின்

மயம யின்றொரு பாலனு யிகமுடைய செயல்மேனி

வடிவ முன்செய்த நிமையா *லெயுமுனையும்

அறம றந்தக மீதுபோய் அனாதினமு

மனம ழிந துடல் நாறினே னினி||னது கமல்தாராய்

தனன தந்தன தானன தனதனன

தினன தந்தன தீததோ திருததிரு

தருத குந்ததி தாருதோ வெனமுழவு வளைபோரி

தனில்க னம்பறை காளமோ டிமிலெதொனி

இனமு ழங்கெழு வேலைபோ லதிரவொரு

சுமர்முருந்தனின்மேனியேனிருதுசொலும்அவுணைர்கள்

சினம ழிந்துற தேர்கள் †தோ லரிபரிகள்

குருதி யெண்டிசை மூடவே அலகைநரி

சிறையி னங்கலரி கூ ரவே நகையருளி விடுமவேலா

சிவன்ம கிழந்தரு ளாணைமா முகன்மருவி

மனம கிழந்தருள் கூரவோர் கயிலைமகிழ்

திகழ்முறிஞ்சியின்மா துமாலமருவுபுகழ்பெருமானே (அ)

தனனதனத் தனதான தனனதனத் தனதான.

238. ஸ்ரீபுரியதனிற் ப்ரபுவான புகலியில்லித் தகர்போல

அமிாதகவித் தொடைபாட அடிமைதனக்கருள்வாயே

சமரி||லெதிர்த்தகர்மான த்தனியயில்விட்டருள்வோனே

நமசிவயப் பொருளானே ||ரசதகிரிப்பெருமானே.(க)

தனத்தத் தனத்த தத்த தனத்தத் தனத்த தத்த

தனத்தத் தனத்த தத்த தனதான.

239. முகத்தைப் டிலுக்கு மெத்த மினுக்கித் துடைத்து ரத்ந

முகைக்கச் சவிழ்த்த சைத்து

முசியாதே

* எயு முனையும் - எயு உனையும் † அகம் - பாவம். ‡ தோல்-யானை.

§ பூரி என்பது புவி என்றாயிற்று. || எதிர்த்த கர்-எதிர்த்த சூர், சூர்-சூரன்

¶ ரசதகிரி - வெள்ளயவகிரி.

முழுக்கக் கழப்பி யெந்தி மழுப்பிப் பொருட் பித்தூ
 மொழிக்குட் படுத்த னைத்த மணிநீதே
 நகைத்திட்டுழுத்தி முத்தம் அவித்து நனிந்து மெத்த
 நயத்திற் கழுத்தி றுக்கி யணைவார்பாஸ
 நடுக்குற் றவர்க்கு மெத்த மனத்தையு பெருக்க வைத்து
 நயத்துத் தியக்கி கித்தம் அழிவேனோ
 செகக்கா செகக்க செக்க நரிக்கந நரிக்க நக்க
 திரித்திக திரித்தி தித்தி யென ஆநிட
 செகத்துத் கொருத்தா புகர கனைத்துத் தித்தித்த பித்த
 செனத்துக் கிணித்த கித்தி யநுள்வோனோ
 மிசைத்துத் திடத்தொ டுற்று அசைத்துப் பொ ருத்தரக்கன்
 ரிசுத்துப் பெயர்த்தெடுத்த கயிலாய
 மிசைக்குற் றடுத்து யர்த்தவா ருபவையொத்தி டுத்து
 மிதித்துத் துணைத்து விட்ட பொருளோ (க1)

நன்னதன நன்னதன தன்னதன கன்னதன
 தன்னதன தன்னதன தனநாந .

240 குத ருகுர லிவுகொடு பதவியெதிர் கதறிநிடு
 குமுதமிடு பரையம ஓநோரடி
 குருடர்தொரி வரியதொரு பொருள் நிய நிகழமனது
 கொடியவிரு வினையனும ளனுபோக
 உதறிவிசி றியகரண மரணமற விரணமற
 வருகியுரை பருகியனு தினநாநம
 உணர்வுகதி பெறவுனது மிருகாத வெழினனின
 யுகளபத முணருமவகை யநுள்வாயே
 சிதறிவெளி முழுதுமொளி திகழுமுடு படலமவை
 சிறுபொறிக னொனவுரத 19 லேமழுந்
 செகதலமு முருகசிக ரிகன்குலவு கரு*புயக
 திசையுமுட னுருகவரு கடைநாளிற்

* புயகம் - புயகம், பாம்பு.

க அக்

திருப்புகழ்.

கதறுமெழு கடல்பருகி வடவைவிடு கரியபுகை
யெனமுடிவில் ககனமுக டதிலோடும்
கலபமயின் மிசையசுரர் கலகமற வமர்பொருது
கரிலைமலை தனின்மருவு பெருமானே.!(கக)

ஸ்ரீ சைலம்.

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதான.

சுருட்டி

241. ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறும்

உணர்வுற இருபதம்

உளநாடி.

உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ்
வெளியொடு மொளிபெற

விசுவாதே

தெருவினில் மரமென எவறொடு முறைசெய்து
திரிதொழி லவமது

புரியாதே

திருமகள் மருவிய திரள்புய அறுமுக
தெரிசனை பெறஅருள்

புரிவாயே

பரிவுடனழகிய பழமொடு கடலைகள்.

பயமுடு சிலவகை

பணியாரம்

பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி
எழுதிய கணபதி

பிணையோனே

பெருமலை புருவிட அடிமலர் பணிபவர்

பிணிகெட அருள்தரு

குமரேசா

பிடியொடு களிறுகள் நடைபயில் கலைதிரள்

பிணையமர் திருமலை

பெருமானே. (கஉ)

திருவேங்கடம்.

தனதாந்தன தானன தானன தனதாந்தன தானன தானன
தனதாந்தன தானன தானன தனதான.

242 வரிசேர்த்திடு சேல்கய லோவெனு

முழைவார்ந்திடு வேலைபு நீலமுடம்

வடுவர்க்கிடு வாள்ளிழி மாதர்கள்

வலையாலே

வளர்கோங்கிள மாமுக்கை யாகிய
தனவா ள்சையி லேழுக் கமையரில்
வளமாந்தளிர் போல்திற மாகிய வடிவாலே
இருள்போன்றிடு வார்துழல் நீழலில்
மயல்தோர்திடு பாயலின் மீதுற
இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள் பருதாமே
எனதாந்*தன தானவை போயற
மலமாங்கடு மோகனி காரமும்
ஓலைநீங்கிட லேயிரு தாண்மலர் அருள்வாயே
கரிவரம்பரி தேர்திரள் சேனையும்
உடனாந்துரி யோதன னாதிகள்
கனமாண்டிட வேயொரு பாரதம் அதிலேகிக்
கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயொழ
பரிநூண்டிய சாரதி யாகிய
கதிரோங்கிய நேமிய னுமரி ரகுராமன்
திரைநீண்டிறை வாரியும் வாலியும்
நெடிதோங்கும ராமர மேமொடு
தெசமாஞ்சிர ராவண னூர்முடி பொடியாகச்
சிலைவாங்கிய நாரண னூர்மரு
மகனாங்குக னேபொழில் சூழ்தரு
திருவேங்கிட மாமலை மேனிய பெருமானே. (கந.)

தாந்தன தானதன தாந்தன தானதன
தாந்தன தானதன தனதான.

243. கோங்கிள நீரிளக வீங்குப யோதரமும்
வாங்கிய வேல்விழியும் இருள்கூரும்
கூந்தலு நீள்வளை கொள் காந்தரு னூலிடையும்
மாந்தளிர் போல்வடிவும் மிகநாடிப்
பூங்கொடி யார்கலவி நீங்கரி தாகிமிகு
திங்குட னேயுழலும் உயிர்வாழ்வு
பூண்டடி யேனெறியில் மாண்டிள னேநரகில்
வீழ்ந்தலை யாமலருள் புரிவாயே

பாங்கியும் வேவெரும் ஏங்கிட மாமுனியும்
 வேங்கையு மாய்மறமின் உடன்வாழ்வாய்
 பாண்டவர் தேர்கடவும் நீண்டி ரான்மருக
 பாண்டிய னீரணிய மொழிவோனே
 வேங்கையும் வாரணமும் வேங்கையு மாணும்வளர்
 வேங்கட மாமலையின் உறைவோனே
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ றுதுதவு பெருமானே. (கச)

244. சாந்தமில் மேகவெரி காந்திய வாவநில
 மூண்டவி யாதசம யக்ரோத
 சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ ண்துவுவர்
 காந்தினை யாவரென மடவார்மேல்
 ஏந்தி வார்முளரி சாந்தணி மாப்பிடுநெடு
 தேய்ந்துரு காஅழிவு கடுமாழி
 ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காண்வளம்
 யான் தனி போய்விடுவ தியல்போதான்
 காந்தலி னானகர மான்தரு கானமில்
 காந்தனி சாகசர வணகேனே
 காண்டரு தேவர்பதி யாண்டவ னேநருதி
 யாண்டகை யேயிபமின் மணவாளா
 வேந்தரு மாருக சேந்தம பூரவட
 வேங்கட மாமலையில் உறைவோனே
 வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
 வேண்டவெ றுதுதவு பெருமானே. (கரு)

தனத்தன தனன தனந்த தனத்தன தனன தனந்த
 தனத்தன தனன தனந்த தனதான.

245. கறுத்தலை வெலிது மிகுந்துமதர்த்தஇணைவிழிகள் குழிந்து
 †கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு செவிதோலாய்க்
 கழுத்தடிபு மடைய வளைந்து கனத்தநெடு முதுகு குனிந்து
 கதுப்புறுப லடைய விழுந்தது தடுநீர்சோர்

* அவாஅவீலம்-ஆசைக்காற்ற. † கதுப்பு - கன்னம். ‡ உதவி கீர்சோர்
 உறக்கர் வருமனவில் எனப்பிரிக்க.

உறக்கம்வரு மனவி லெலும்பு குலுக்கிவிடு மிருமல் தொடங்கி
 உரத்தகன குரலு நெரிந்து தடிக்காலாய்
 உரத்தநடை தளரு முடம்பு பாழ்த்திடுமுன் நிகவுள் ளிருமரி
 உனக்கடிமை படுமவர் தொன்றி புரிவேனோ
 சிறுத்த*செலு வதனு ளிருந்து பெருத்ததிறை யுததி கரந்து
 செறித்தமறை கொணர நிவந்த செயமாட்டே
 செறித்தவளை சடலில் வரம்பு புதுக்கிரினை யவனோடறிந்து
 செயிர்த்தஅது மனைபு முகந்து படையோடு
 மறப்புரிசை வளைபு மிலங்கை அரக்கனொரு பதுமுடி சிந்த
 வளைத்தசிலை ளிஜய முகுந்தன் மருகோனே
 மலர்க்கமல வடிவுள் செங்கை அழிற்குமர டுகவைவழி வந்த
 மலைச்சிகர வடமலை நின்ற பெருமானே. (கக்)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதான.
 246. கலகலெனச்சிலகலைகள் பிதற்றிடுகசடர்குப்பக்கமதனுநாகாதே
 கருவின்வழிப்படு மிருவியுட்படு கடுநரகுக்கிடை படியாதே
 உலகுதனிற்பல பிறனிதரித்தற உழல்வதுவிட்டினி அடிநாயேன்
 புனதடிமைத்திரளதனினுமுற்படஉபயமலர்ப்பதம்அருள்வாயே
 குலகிரிபொட்டெழுவகடல்வற்றிட நிசிரைப்பொரும் அயில்வீர
 குணதரவித்தகவெழில்வனமிக்குளகுறமகளைப்புணர் மணிமார்பா
 அலைபுனலிற்றவழ் வளைகிலைத்தரும் அலைசெய்திருப்பதி யுறைவானே
 யடியவரிச்சையி லெகைபெயையுற்றன வை சருவித்தருள் பெருமானே

* செலு - மீன்கிறை, † ஏ செறித்து அவளை கடலில் - பணம்பிர
 யோகஞ் செய்து அந்த வளைத்த சடலில்.

† “அண்டான்னுயிரீன்றவ னுடன்முனி வாசிச்
 தொண்ட கக்கெழு சுவாமிகள் மால்மறை துறந்து
 மண்டு பாதைத் தேதியே யோர்குண வழியே
 பண்டு தான்வரு வேங்கட கிரையையும் பார்த்தான்” என்று
 கந்தாராணம் வழிநடப்பதலத்திற் கச்சிப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் கூறிய
 ருத்தலை உரைக்க.

சொரிகற் பகநற் பதியைத் தொழுதைச்

சுருக் கருளைப்

புரிவோனே

சுடர்பொற் கயிலைக் கடவுட் கிசையச்

சுருதிப்பொருளைப்

பகர்வோனே

* தரிகெட் டசுரப் படைகெட் டொழியத்

தனிரெட் டயிலைத்

தொடும்வீரா

தவளப் பணிலத் தரளப் பழனத்

தணிகைக் குமரப்

பெருமானே. (கக)

249. குவளைக் கணைதொட் டவனுக் குழுடிச்

குடையிட் டகுறைப்

பிறையாலே

குறுகுற்ற † அலர்த் தெரிவைக் குமொழிச்

குயிலுக் குரினித்

தளராடே

இவளைத் துவளக் கலவிக் குறயத்

திறுகத் தழுவிப்

புயர்தே

இணையற் றழகிற் புனையக் கருளைக்

கினிமைத் தொடையைத்

தரவேணும்

சுவளக் கரடக் கரியெட் டலறக்

கனகக் கிரியைப்

பொருட்பேலா

கருதிச் ‡ செயலைப் புயனுக் குறுகிக்

கலவிக் கணயத்

தெழுமார்பா.

பவளத் தரளத் திரவக் குவைவெற்

பவையொப் புவயற்

புறம்தே

பணிலத் திரள்பொய்த் ததிருத் தணிகைப்

பதியிற் குமரப்

பெருமானே. (உ௦)

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

250. கடற்செகத் தடக்கிமற் றடுத்தவர்க் கிடுக்களைக்

கடைக்கணிற் கொடுத்தழைத்

தியல்காமக்

* தரிவெட்டு - தரிப்பின்றி. † அலர்த்தொர்வை - பழிநூற்றும் பெண்

‡ செயலை - அசோகு. செயலைப்புயன் - அசோசமலர்க், கணையுக்

கையிலுடைய மனம்தன்.

கலைக் கதற் றுரைத்தபுட் குரற்கள் விட் ளெத்தினைக்
கரைத்துடுத் தபட்டவிழ்த் தணைமீதே
சடக்கெனப் புகத்தனத் தணைத்திதழ்க் கொடுத்துமுத்
தமிழ்டிருட் குழற்பிணித் துகிரேகை
சனப்படப் புதைத்தடித் திலைக்குணக் கடித்தடத்
தலத்திலவைப் பவர்க்கிதப் படுவேனோ
† இடக்கடக் குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க் குயிர்ப்பளித்
தெழிற்றினைக் கிரிப்பரித் துறைவேலா
இகற்செருக் கரக்கரைத் தகர்த்தொலித் துரத்தபச்
சிறைச்சியைப் பசுத்திரைக் கிசைகூவும்
பெடைத்திரட் களித்தகுக் குடக்கொடிக் கரத்தபொய்ப்
பிதற்றறப் படுத்துசற் குருவாய்முன்
பிறப்பிலிக் குணர்த்துசிக் தவுற்றகெற் பெருக்குறப்
பெருக்குசெய்த் திருத்தணிப் பெருமானே. (உக)

251. கனத்தறப் பணைத்தபொற் கழைப்புயத் தனக்கிரிக்
சுகனத்தையொத் துமொய்த்தமைக் குழலார்தங்
நறுத்தமைக் கயற்கணிற் கருந்துவைந் கொருந்தறிற்
கழற்பதத் தடுத்திடற் கறியாதே
இனப்பிணிக் கணத்தினுக் கிருப்பெனத் துருத்தியொத்
திகைத்தசைத் தசுக்கிலத் தசைதோலால்
எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப் பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத்
தெனக்குறித் தழுத்தியைத் தரவேணும்
|| பணக்கரச் சினத்திபத் தனைத்துரத் தரக்கனைப்
பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா
பருப்பதச் செருக்கறத் துகைக்குமுட் பதத்தினைப்
படைத்தகுக் குடக்கொடிக் குமரேசா

* கதற்று - கதறுதலுடைய, † இலைக்குணம் - அரவிலையின் தன்மை
யையொத்த ‡ இடக்கு - குதர்க்கம் § கனம் - மேகம் || பணக்கரச்சின
த்திபத்தன் - தேவேந்திரன். ¶ பயம் - (சமுத்திரமாகிய) ஜலம்.

தினைப்புனப் பருப்பதத் தினிற்குடிச் குறத்தியைச்
 றெருக்குறத் திருப்புயத் தணைவோனே
 திருப்பறப் புறத்தியற் றிருத்*தகுத் தறித்திலத்
 திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமானே . (உஉ)

252. பருத்தபற் கொத்தினைக் குருத்திறற் கொத்தினைப்
 பரித்தவப் பதத்தினைப் பரிவோடே
 படைத்தபொய்க் குடத்தினைப் பழிப்பவத் திடத்தினைப்
 பசுக்குடற் கடத்தினைப் பயமேவும்
 பெருத்தபிக் துருத்தினைக் கருத்திறற் துருத்தியைப்
 பிணித்த டமுக் குறத்தொணப் புலனாலும்
 பிணித்தவிப் பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப் பிறப்பறக்
 குறிக்க நுத் தெனக்கவித் தருள்வாயே
 கருத்திலுற் றுறைத்தபத் தரைத்துனித் திருக்கறக்
 கழித்தமெய்ப் பதத்திலவைத் திடுவீரா
 கதித்தநற் றினைப்புனக் கதித்தநற் குறத்தியைப்
 கதித்தநற் றிருப்புயத் தணைவோனே
 செருத்தெய்த் தெதிர்ந்தமுப் புறத்தூரத் தரக்கரைச்
 சிரித்தெரித் தறித்தர்பொற் குமரேசா
 சிறப்புறப் பிரித்தறத் திறத்தமிழ் குயரத்திசைச்
 சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே . (உ௩)

தனத்தன தானந் தனத்தன தானந்
 தனத்தன தானந் தனதான .

253. எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்
 இளைப்பொடு காலந் தனிலோயா
 எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
 இலச்சையி லாதென் பவமாற
 உளைப்பல நாளும் திருப்புக ழாலும்
 உரைத்திடு வார்தங் குழுமேனி

* தகுத்த - தகுத்த. † முக்குறத் தொடைப்புலனாலும்-முக்குற்றத்தொடு
 ஐம்புலனாலும்.

உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
 பொலச்சர னானுந் தொழுவேனோ
 வினைத்திற மோடன் றெதிர்த்திடும் வீரன்
 விழக்கொடு வேல்கொண் டவனீயே
 *விளப்பென+வேழொன் றிடக்கய னாரும்
 விருப்புற வேதம் புகழ்வோனே
 சினக்கொடு குரன் தனைப்பொரு போரின்
 சிரத்தினை மாறும் முருகோனே
 தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
 திருத்தணி மேவும் பெருமானே (உச)

254. பொருக்கடி பரவங் கருத்தாடை யோர்தம்
 ப்ரபுத்தன டாரங் கனிலேரம்
 ப்ரமத்துட னானும் ப்ரமித்திருள் கூரும்
 ப்ரியக்கட லாடுந் தணியாத
 கருக்கட லாடுங் கதற்றும நேகங்
 கலைக்கட லாடுஞ் சுழலாதே
 கடப்பலர் சேர்கிண் கிணிப்ரபை வீசங்
 கழற்புணை நீதந் தருள்வாயே
 தருக்கிய வேதன் சிறைப்பட நாளுஞ்
 சதுர்த்தச லோகங் களும்வாழர்
 சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி யேழுஞ்
 சளப்பட மாவுந் தனிவீழத்
 திருக்கையில் வேலொன் றெடுத்தம ராடுஞ்
 செருக்கும யூரந் தனில்வாழ்வே
 சிறப்பொடு ஞானந் தமிழ்த்ரய நீடுந்
 திருத்தணி மேவும் பெருமானே. (உரு)

255. மருக்குல மேவுங் குழற்கனி வாய்வெண்
 மதிப்பின வாகும் நுதலார்தம்
 மயக்கினி லேறண் புறப்படு வேனுன்
 மலர்க்கழல் பாடுந் திறநாடாத்

* விளப்பென - விளம்பென. + ஏழொன்றிடக்கயன் - ஏன் எண்ணன், பிரமன்

தருக்கனு தாரந் துணுக்கிலி லோபன்	
சமத்தறி யாவன்	பிலிமுகன்
தலத்தினி லேவந் துறப்பணி யாதன்	
தனக்கினி யார்தஞ்	சபைதாராய்
குருக்குல ராஜன் தனக்கொரு தூதன்	
குறட்பெல மாயன்	நவநீதம்
குறித்தயில் நேயன் திருப்பயில் மார்பன்	
குணதரய நாதன்	மருகோனே
திருக்குள நானும் பலத்திசை மூகஞ்	
சிறப்பத றுஎண்	டிசையோடும்
திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே (உசு)

256. வினைக்கின மாகுந் தனத்தினர் வேளம்	
பினுக்கெதி ராகும்	விழிமாதர்
மிகப்பல மாயந் தனிற்புகு தா*வெஞ்	
சமத்திடை போய்வெந்	துயர்மூழ்கிக்
கனத்தவி சாரம் பிறப்படி தோயுங்	
கருக்குழி தோறுங்	கவிழாதே
கலைப்பல வோர்பண் படைத்திட வோதுங்	
கழற்புக ழோதுங்	கலைதாராய்
புனத்திடை போய்வெஞ் சிலைக்குற வோர்வஞ்	
சியைப்புணர் வாகம்	புயவேளே
பொருப்பிரு கூறும் படக்கடல் தானும்	
பொருக்கெழ வானும்	புகைமூளச்
சினத்தொடு சூரன் கனத்தினி மார்பந்	
திறக்கம ராடுந்	திறல்வேலா
திருப்புக ழோதுங் கருத்தினர் சேருந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே. (உஎ)

தனத்தன தனத்தந் தனத்தன தனத்தந்
தனத்தன தனத்தந் தனதான.

257. கரிக்குழல் விரித்தும் புறக்கயல் விழித்துங்

கரிக்குவ டிணைக்குந்

தனபாரக்

காத்திடு வளைச்சந் கிவிச்சர மொழித்துங்

கலைத்துகில் மினுக்கும்

பணிவாரைத்

தரித்துள மரிக்குங் கவட்டர்க ளிணக்கந்

தவிர்த்துனது சித்தந்

கனிகூரத்

தவக்கடல் குளித்திங் குனக்கடி மையுற்றுன்

தலத்தினி லிருக்கும்

படிபாராய்

புரத்தையு மெரித்தந் கயத்தையு முரித்தொண்

*பொடிப்பணி யெனப்பன்

குருநாதா

புயப்பணி கடப்பந் தொடைச்சிக ரமுற்றின்

புகழ்ச்சிய முதத்திண்

புலவோனே

திரட்பரி கரிக்கும் பொடிப்பட ஷுணர்க்குந்

தெறிப்புற விடுக்குங்

கதிர்வேலா

சிறப்பொடு குறப்பெண் கரிக்கும்வி சயத்தென்

திருத்தணி யிருக்கும்

பெருமானே. (உஅ)

வ்யாணி

258. சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்கும்

செகுத்தவ ருயர்க்குஞ்

சினமாகச்

சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்

திருப்புகழ் நெருப்பென்

றறிவோம்யாம்

நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்

நிசிக்கரு, வறுக்கும்

பிறவாமல்

நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்

நிறைப்புக முரைக்குஞ்

செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்

தனத்துட னடக்குந்

கொடுகுரர்

* பொடி பணி என் அப்பன் எனப்பிரித்து, திருநற்றிணையும் பாம்பிணையும் அணிந்த என் ஐயன் எனக்கொள்க.

சினத்தையு முடற்*சங் கரித்தம லைமுற்றஞ்
 சிரித்தெரி கொளுததுங் கதிர்வேலா
 தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தொடு சுகித்தொண்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே .(உசு)

தத்தனாத் தனன தத்தனாத் தனன
 தத்தனாத் தனன தனதான .

259. தொக்கருக் குடிலு கத்தமேற் றசக
 துக்கமாற் கடமு மலமாயை
 துற்றகாற் பதலை சொற்படாக் குசலை
 துப்பிலாப் புலா மயநூலைக்
 லைக்கொளாக் கதறு லைக்கொளாக் கையல
 லப்புலாற் றசைகு ருதியாலே
 கட்டுகூட் டருவ ருபடிவேட் டிழல
 டட்டவாக் கழிவ தொருநாளே
 அக்கரார் பொடியின் மெய்க்கிடாந் குறவர்
 அச்சியாத் தொழுமு நிவலைய
 அபயபோர்ப் பணிநு வெற்படந் தனியல்
 வெற்பபார்ப் பதிந திகுமாரா
 இக்கினற் குளம்பெ அபயபோக் குறாத
 வத்தினூர்க் குதவும் இளையோனே
 †எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
 ‡டெத்தினூர்க் கெரிய பெருமானே .(ரு0)

260. வட்டவாட் டனமனைச்சிபாற் குதலை
 மக்கள்தாய்க் கிழவி பதிநாடு
 வைத்ததோட் டமனை யத்தமீட் டுபொருள்
 மற்றகூட் டமறி வயலாக
 முட்டவோட் டிமிக வெட்டுமோட் டெருமை
 முட்டர்பூட் டியெனை யழையாமுன்

* சங்கரித்து அம்மலை முற்றம் எனப் பிரிக்க. † எத்திடார்க்கு-எத்தி
 டார்க்கு. ‡ எத்தினூர்க்கு-எத்தினூர்க்கு.

முத்திவிட் டனுக் முத்தராக் குசுரு
திக்குராக் கொளிரு கழல்தாராய்
பட்டநாற் பெரும ருப்பினற் கரஇ
பத்தின்வாட் பிடியின் மணவாளா
பச்சைவேய்ப் *பணவை கொச்சைவேட் வெர்ப
திச்சிதோட் புணர்த ணியில்வேளே
எட்டுநாற் கரவொ ருத்தல்மாத் திகிரி
யெட்டுமாக் குலைய ஏறிவேலா
எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
டெத்தினார்க் கெளிய பெருமானே. (நக)

தனத்த னத்தன தனதன தனதன
தனத்த னத்தன தனதன தனதன
தனத்த னத்தன தனதன தனதன தனதான*

261.†சினத்தி லத்தினை சிறுமண லவெட்டல்
செறித்த தெத்தனை சிலைகட லினிலுயிர்
செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல வதுபோதா
சென்மித்த தெத்தனை மலைசுனை ||லகிடை
செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
செடத்தி லெத்தனை நடுலுயிர்ப் பறிகொள்வ தனவேதோ
மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்குடி
கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்
யளவினை விதிகரம் ஒழியாமல்
வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
மலர்ப் பதத்தினி லுருகவு மினியருள் புரிவாயே
தனத்த னத்தன தனதன தனதன
திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
தகுத்த குத்தகு தகுதகு தகுதகு தகுதீதோ

* பணவை - பரண் † ஒருத்தல் - யானே.

†சின திலம் தினை - செரிய எள்ளு தினை.

தரித்த ரித்தரி தரிசிரி சிரிரி
 தடுட்டு டுட்டு டுட்டு டுட்டு
 தமிழ்த் தமத்தன் தமருத விருதொலி கடல்பால்
 சினத்த மாக்கள் மினைதிகழ் குருதிய
 திமிழ்த்தி டக்கரி யசர்கள் பரிசிலை
 தெறித்த டக்கழு நரிதின நினைமிசை பொருமவேலா
 செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள் தவ
 முநிக்க னாத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
 திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமானே. (௩௨)

262. தொடத்து ளாக்கிகள் அபகட நினைவிகள்
 குருட்டு மட்டைகள் குமரிகள் கமரிகள்
 சுதைச்சி றுக்கிகள் *குசலிகள் †சலிகள் முழுமோசம்
 துறத்த மட்டைகள் அரடிகள் கசடிகள்
 முழுப்பு ரட்டிகள் நழுவினர் ‡மழுவினர்
 §துமித்த மித்திரர் வினைமுனை யினவலை புருதாமல்
 அடை||த்த வர்க்கியல் சரசிகள் விரசிகள்
 தரித்த வித்ரும நிறமென வரவுடன்
 அழைத்து சக்கர கிரிவளை படிக்கொடு வினையாடி
 ¶அவத்தை தத்துவ மழிபாட்டு இருளறை
 விலக்கு வித்தொரு கடரொளி பரவநல்
 அருட்பு கட்டியு னடியினை யருளுவ தொருநாளே
 படைத்த னைத்தையும் வினையுற நடனொடு
 துடைத்த பத்தினி மரகத சொருபியொர்
 பரத்தி னுச்சியினடநனி லுமையருள் இனையோனே

*குசலிகள் - தத்திரவாதிகள் † இசலிகள் - பிணங்கிகள். ‡ மழுவினர் -
 (தங்கள் குது வெளியாசாமல் முழுப்புறார். § துமித்த மித்திரர்-கெடு
 த்த நட்பினர் || அவர்க்கியல்...வினையாடி - அப்பொதுமாதர்க்குச் சமன
 மாக இயல்கின்ற சரசிகளும் விரசிகளும் ஆகிய அணிமாதி அட்டி சித்திகளும்
 பவனம் போலும் சிவந்த நிறத்துடன் வரும் . டி அழைப்பித்து (அவர்களோடு)
 சக்ரவானகிரியாற் சூழப்பட்ட இப்பூமியில் வினையாடச்செய்து. ¶ அவத்தை
 தத்துவம் அழிபட. (பின்) ஜாக்கிரதி மலாவஸ்தைகளும் தத்துவ சேஷ்டைகளும்
 ஒழிந்தன. ௦ இருளறை - ஆணவமலம்,

பலகத்த ரக்கர்கள் யமனுல குற அவர்
 தொடுத்த சக்கர வளைகர மழகியர்
 படிக்க டத்தையும் வயிறடை நெடியவர் மருகோனே
 திடுக்கி டக்கட லசார்கள் முறிபட
 கொழுத்தி சக்கிரி பொடிபட சுடாரில்
 திருத்தி விட்டொடர் நொடியினில் வலம்வரு மயில்வீர
 தனைப்பு னத்திரு தனகிரி குமரிநல்
 குறத்தி முத்தொடு சசிமக ளொடுபுகழ்
 திருத்தணிப்பதி மலைமிசை நிலைபெறு பெருமானே, (௩௩)

தனதன தான தனதன தான தனதன தான தனதன தான தனதன

263. இருமலு ரோக முயலகன் வாதம்

எரிசுண நாகி விடமேரீ

ரிழிவுவி டாத தலைவலி சோகை

யெழுசுள மாலை இவையோடே

பெருவயி றீனை யெரிசுலை சூலை

பெருவலி வேறு முள்ளோய்கள்

பிறவிக டோறு மெனைநலி யாத

படியுன தாள்கள் அருள்வாயே

வருமொரு கோடி யசுரப தாதி

மடிய அரேக இசையாடி

வருமொரு கால வயிரவ ராட

வடிகடர் வேலை விடுவோனே

தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்நி

தருதிரு மாதின் மணவாளா

சலமிடை பூவி னடுனில் வீறு

தணிமலை மேவு பெருமானே. (௩௪)

தனதன தானந் தனதன தானந்

தனதன தானந் தனதன.

264. கலைமட வார்தஞ்சிலையத னுலுங்

னை யாலுங்

கரைமேலே

கருகிய காளம் பெருகிய தேராயன்
 கருதலை யாலுங் *சிலையாலும்
 கொலைதரு காமன் பலகணை யாலுங்
 கொடியிடை யாந்நின் றழியாதே
 குரவணி நீடும் புயமணி பீபச்
 குவிர்ந்தொடை நீதந் தருவ்வாயே
 சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
 திருமகள் நாயன் தொழும்வேலா
 தினைவன மாணுங்கநவன மாணுங்
 செறிவுடன் மேவுந் திருமார்பா
 தலமகள் நீத்தெண் டலவரு ளாகந்
 தனிகையில் வாள் செங் கதிர்வேலா
 தனியவர் கூருந் தனிசொட றாளுந்
 தனிமயி லேறும் பெருமாளே, (௩௫)

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தனதன தனதன தனதான.

265. அரகர சிவனரி அயனிவர் பரளிமுன்
 அறுமுக சாவன பவனேயென்
 றறுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயில்
 அனலென எழனிடு மதினிரர
 பரிபுர கமலம தடியிணை யடியவ
 ருளமதி லுறவருள் முருகேசா
 பகவதி வரைமகள் உமைதர வருகுசு
 பரமன திருசெவி கனிகூர
 உரைசெயு மொருமொழி பிணைவ முடிவதை
 உரைதரு குருபர உயர்வாய
 உலகம னலகில வுயிர்களு மிமையவர்
 அவர்களு முறுவர முநிவேரரும்

*சிலை ஆலம் - வில்லினிடத்து அஸசின்ற † காவனமான் - தெங்
 வாணை கனம் வனம் பொன்மயமாகியகற்பகவனம். ‡ எண் புலவர் - மதிக்கப்
 படுமே தேவர்.

பசவிமு னதுதின மனமகிழ்வுறவணி

பணிதிகழ் தணிகையில்

உறைவோனே

பகர்தரு குறமகள் தருவமை வனிதையும்

இருபுடை யுறவரு

பெருமானே (ந.௬)

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன

தனத்தன தனத்தன தனத்தன.

266. * இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்போடு படிப்பவர்

இடுக்கினை யறுத்திடும்

உனவோனும்

இசைத்தமிழ் ஠ நடத்தாநி மெனத்துறை விநாட்டன்

இலக்கண இலக்கிய

சுவிநாலும்

தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் மிகச்சக

தலத்திலி ல் உலிற்றுதல்

அறிபாரதே

தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுடாகடு

சமாதிகுந் மயக்கினில்

விழலாமோ

கருப்புவில் வளைத்தணி மலாக்கினை தொடுத்தயல்

களிப்புட னெலிதெய்த

மகவேளைக்

கருத்தினில் நினைத்தவ னெருப்பெழ நுதற்பநி

கனறகணி லெரித்தவா

கயிலாய

பொருப்பினி விருப்பவல் பருப்பத வுமைகொர

புறத்தினை யனிததவர்

தருசேயே

புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி

பொருப்பினில் விருப்புறு

பெருமானே. (ந.௭)

தனன தான தானுன தனன தான தானுன

தனன தான தானுன தனத்தான.

267. உ டலி னுடு போய்பீளு முயிரி னுடு மாயாத

உணர்வி னுடு வானுடு

முதுதீயூ

டுவை யூடு நீருடு புவிபி னுடு வாதாடு

மொருவ ரோடு மேவாத

தனிஞானச்

* இருப்பவல் - இரும்பாலாகியவல் ஠ நடத்தமிழ் - காடகத்தமிழ்.

சுடரி னூடு நால்வேத முடியி னூடு மூடாடு
 துரிய வாகு லாதீத சிவருபம்
 தொலைவி லாத பேரரசை துரிச ருதேவார்பேதை
 தொடுமுபாய மேதோசொல் அருள்வாயே
 மடல ருத வாரீச அடவி சாடி மாளுன
 வரிவ ரால்சுரு வால்சாய அமராடி
 மதகு தாவி மீதோடி யுழவ ரால டாதோடி
 மடையை மோதி யாறுடு தடமாகக்
 கடல்பு காம காம்பீன முடுகி வாளை தான்மேவு
 கமல வானி மேல்விழு மலர்வானி
 கடவுள் நீல மாருத தணிகை காவ லாவிர
 கருணைமேரு வேதேவர் பெருமானே. (௩௮)

தன்னதன தான தன்னதன தான
 தன்னதன தான தனதான.

268. உடையவர்க ளேவ ரெவர்களை நாடி

யுளமகிழ ஆச கவிபாடி
 உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான
 தெனவுரமு மான மொழிபேசி
 நடைபழகி மீன வறியவர்கள் நாளை
 நடவுமென வாடி முகம்வேறிய
 நலியுமுன மேயுன் அருணாவொளி வ்ச
 நலினின்று பாதம் அருள்வாயே
 விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்
 விகிரதர்பச யோகர் நிலவோடே
 விளவுசிறு பூளை நகுதலையொ டாறு
 விடவரவு சூடும் அதிபாரச்
 சடையிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான
 தளர்நடையி டாமுன் வருவோனே
 †தவமலரு நீல மலர்சுனைய நாதி
 தணிமலையு லாவு பெருமானே. (௩௯)

தையதா னத்தனன தையதா னத்தனன

தையதா னத்தனன தனதான

269. உய்யனா னத்துநெறி கைகிடா தெப்பொழுது
முள்ளவே கத்துறைகொ ணைர்வோதி

உள்ளமோகத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை
யுள்ளமோ கத்தருளி உறவாகி

வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய
வல்லமீ* துற்பலச யிலமேவும்

வள்ளியா நிற்புதியவெள்ளில்தோய் முத்தமுறி
கிள்ளிவீ சுற்றுமலர் பணிவேனோ

பையரா வைப்புணையு மையர்பா கத்தலைவி
துய்யவே னிப்பகிர திருமாரா

பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது
†நெய்யனே சுற்றியகு றவர்கோவே

செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு
கையமால் வைத்ததிரு மருகோனே

‡தெய்வயானைக்கினைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
தெய்வயா னைக்கினிய பெருமானே.(சு0)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன
தனத்த தானன தத்தன தத்தன தனதான.

270. எதுப்பு நாடிக ளப்பொடி ரத்தமொ
டழுக்கு மூளைகள் மச்சொடு கொட்புழு
விருக்கும் வீடிதி லெத்தனை தத்துவ சதிகாரர்

இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி
யுழப்பர் பூமித ரிப்பர்சி றப்புடன்
இருப்பர் வீடுகள் கட்டிய லட்டுறு சமுசாரம்

கெலிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்கள்
அழிப்பர் மாதவ முற்றுநி னைக்கிலர்
கெடுப்பர் யாரையு மித்திர குத்தரர் கொலைகாரர்

* உற்பலசயிலம் - திருத்தணிகை. † நெய்யனே - நேயனே.

‡ தெய்வயானே - விநாயகக்கடவுள்.

* கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுதி ரிக்கள
வரிப்பர் சூடக ரெத்தனை வெப்பிணி
கெலிக்கும் வீடதை நத்தியெடுத்திவண் உழல்வேனோ

ஒலிப்பல் பேரிகை யுக்ரவ மார்க்களம்
எதிர்த்த சூரரை வெட்டியி ருட்கிரி
யுடைத்து வானவர் சித்தர்து தித்திட விடும்வேலா

உலுத்த ராவண னைச்சிர மிற்றிட
வதைத்து மாபலி யைச்சிறை வைத்தவன்
† உலக்கை ராவிநடுக்கடல் விட்டவன் மருகோனே

வலிக்க வேதனை யெற்றிரடித்தொரு
செகத்தை யீனுமெய் பச்சைநிறத்தியை
மணத்த தாதைப ரப்ரம ருக்கருள் குருநாதா

வனத்தில் வாழும் யிற்குல மொத்திடு
குறத்தி யாரைம யக்கிய ணைத்துள்
மகிழ்ச்சி யோடுதி ருத்தணி பற்றிய பெருமானே (சுக)

தனன தந்த னத்த தனன தந்த னத்த
தனன தந்த னத்த தனதான .

சாவேரி

271. எனைய டைந்த குட்டம் விலைமி குந்த பித்த
மெரிவ முங்கு வெப்பு

சு-ஹாரூ

வலிபேசா

இகலி நின்ற லைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ
டிரும லென்று ரைக்கும்

இவையோடே

மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநினைந்து சுத்த
மதிம யங்கி விட்டு

மடியாதே

மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி

தரவேணும்

நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்த மைக்க
நெறியில் நின்ற வெற்றி

முனைவேலா

நிலைபெ றுந்தி ருத்த ணியில்வி ளங்கு சித்ர
நெடிய குன்றில் நிற்கு

முருகோனே

* கிருத்தர் - செருக்குள்ளவர். † உலக்காராவி. உலக்கைபோலும் பருத்த உருக்குத் தண்டத்தை அராவிப் பாணமாக்கி.

தினேவி னங்க லுற்ற புன இ னங்கு றத்தி
செயல றிந்த ணைக்கு

மணிமார்பா

திசைமு கன்தி கைக்க அகர ரன்ற டைத்த
சிறைதி றந்து விட்ட

பெருமாளே. (௪௨)

தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன
தான தத்தன தான தத்தன

தந்ததான.

372. ஏது புத்தி ஐ யா எ னக்கினி

யாரை நத்திடு வேன வத்தினி

லேயி றத்தல்கொ லோ னக்குநி

தந்தைதாயென்

றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி

யேத வித்திட வோச கத்தவர்

ஏச லிற்பட வோந கைத்தவர்

கண்கள்காணப்

பாதம் வைத்திடை யாத ரித்துன

தாளில் வைக்கரி யேம ஹத்திடில்

பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன்

மைந்தனோடிப்

பால்மொ ழிக்குர லோல மிட்டிடில்

யாரெ டுப்பதெ னுவெ றுப்பொடு

பார்வி டுப்பர்க ளோஎ னக்கிது

சின்தியாதோ

ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது

போல எட்டிகை நீச முட்டரை

யோட வெட்டிய பானு சத்திகை

யெங்கள்கோவே

ஓத மொய்ச்சடை யாட வுற்றமர்

மான்ம முக்கர மாட நற்கழல்

ஓசை பெற்றிட வேந டித்தவர்

தந்தவாழ்வே

மாதிரைப்புன மீதி ருக்குமை

வாள்வி ழிக்குற மாதிரைத்திரு

மார்ப ணைத்தம யூர அற்புத

கந்தவேளே

மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிக்குழ

லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்

வாழ்திருத்தணி மாம லைப்பதி

தம்பிராளே. (௪௩)

தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன
தான தத்தன தத்தன தத்தன தனதான .

273. ஒலை யிட்டகுழைச்சிகள் சித்திர
ரூப மொத்தநி றத்திகள் விற்கணை
யோடி ணைத்தவிழிச்சிகள் சர்க்கரை அமுதோடே

ஊறி யொத்தமொழிச்சிகள் புட்குர
லோடு வைத்துமிழற்று மிடற்றிகள்
ஓசை பெற்றது டிக்கொளி டைச்சிகள் மணம்வீசும்

மாலையிட்டக முத்திகள் முத்தணி
வார முத்துத னத்திகள் குத்திர
மால்வினைத்தும னத்துத யழித்திடு மடமாதர்

மார்ப சைத்தும ருட்டியி ருட்டறை
வாவெ னப்பொருள் பற்றிமு யக்கிடு
*மாத ருக்குவ ருத்தமி ருப்பது தணியாதோ

வேலை வற்றிட நற்கணை தொட்டலை
மீத டைத்துமுனைப்படை விட்டுற
வீற ரக்கன்மு டித்தலை பத்தையு மலைபோலே

மீத றுத்துநி லத்தில டித்துமெய்
வேத லட்சுமி யைச்சிறை விட்டருள்
வீர அச்சுத னுக்குந லற்புத மருகோனே

நீலி நிட்களி நிரக்குணி நித்தில
வாரி முத்துந கைக்கொடி சித்திர
நீல ரத்தின மிட்டஅ றக்கிளி புதல்வோனே

நீத திட்டுநி னைப்பவர் புத்தியில்
நேச மெத்தஅ ளித்தருள் சற்குரு
நீல முற்றதி ருத்தணி வெற்புறை பெருமாளே. (௪௪)

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான.

274 கச்சணியிளமுக்கை முத்தணி பலவகை

கைச்சரி யொலிவர மயல்கூறிக்

கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்

கட்செவி நிகர்குறி மடமாதர்

இச்சையி னுருகிய கச்சைய னறிவிளி

யெச்சமி லொருபொருள் அறியேனுங்

கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பத மலரினை

யிப்பொழு தணுகவுன் அருள் தாராய்

கொச்சையர் மனையிலி டைச்சியர் தயிர்தனை

நச்சியெ திருடிய சூறையாலே

குற்றற லொடுபிணி நற்றிற வகையறி

கொற்றவு வணமிசை வருமாயன்

அச்சுகை நிறைகடல் நச்சர வனை துயில்

அச்சுதன் மகிழ்திரு மருகோனே

அப்பணி சடையரன் மெச்சிய தணிமலை

அப்பென யழகிய பெருமானே. (சுரு)

தனதத்த தத்தனத் தனதத்த தத்தனத்

தனதத்த தத்தனத் தனதான.

275. கவடுற்ற சித்தர்சட் சமயப்ர மத்தர்நற்

கடவுட்ப்ர திஷ்டைபற் பலவாகக்

கருதிப்பெ யர்க்குறித் துருவர்க்க மிட்டிடர்க்

கருவிற்பு கப்பகுத் துழல்வானேன்

†சுவடிக்கு லச்சினைக் கிருகைச்ச ரிக்குமிக்

கசரப்ப லிக்கெனப் பொருளீவார்

சகலத்து ஸ்மொற்றைபட் டயல்பட்டு நிற்குநற்

சரணப்ர சித்திசற் றுணராரேர

* சதை-பால். †சுவடி - ஓர்வித ஆபரணம் ‡ இலச்சினை - குத்திரை
மோதிரம். ஸ்மொற்றைபட்டு-ஊபோவதாக வியாபித்து.

குவடெட்டு மட்டுநெட்டு வரிக்க ணத்தினைக்

குமுறக்க லக்கிவிக்

ரமகுரன்

குடலைப்பு யத்திலிட் டுடலைத்த றித்துருத்

துதிரத்தி னிற்குனித்

தெழும்தேவா

*வடுற்ற அற்புதக்*கவலைப்பு னத்தினிற்

அயரற்ற டுத்துநிற்

பவன் காணத்

தொழுதெத்து முத்தபொற் புரினாத்தி ருத்தணிச்

†சுருதித்த மிழ்க்கவிப்

பெருமாளோ. (சுசு)

தனத்த தத்தனத் தந்த தாத்தன தந்ததான.

276 கனைத்த திர்க்குமிப் பொங்குகார்க்கடல் ஒன்றினாலே.

கறுத்த றச்சுவத் தங்கி வாய்த்தெழு திங்களாலே

தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு விழ்த்தச ரங்களாலே

தகைக்தொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைக சங்களாமோ

தினைப்பு னத்தினைப் பண்டு காத்தம டந்தைகளேவா

திருத்த னிப்பதித் குன்றின் மேற்றிகழ் கந்தவேளே

பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய மங்கைபாலா

படைத்த ளித்திற் குந்தி ஏழ்த்திகள் தம்பிரானே.()

தன்ன தானன தனதன தனதன

தன்ன தானன தனதன தனதன

தன்ன தானன தனதன தனதன

தனதான.

277. கிரியு லாவய முகைமிசை துகிலிடு

கபட நாடக விரகிக ளசடிகள்

கெடுவி யாதிக ளடைவுடை புடலினர்

விரகாலே

க்ருபையி னாரொடு மணமிசை நழுனிகள்

முழுது நாறிக ளிதமொழி வசனிகள்

கிடையின் மேல்மனமுருகியே தழுனிகள் பொருளாலே

பரினி லாமயல் கொடுசமர் புரிபவர்

அதிக மாவொரு பொருள் தரு பவரொடு

பழைய பேரென இதமுற அணைபவர்

விழியாலே

* கவலை-செத்தனை. † சுருதித் தமிழ் - தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம்.

பகழி போல்விடு வினைகவர் திருடிகள்
 தமையெ ணுவகை புறுகதி பெறும்வகை
 பகர மாமயில் மிசைவர நினைவது மொருநாளே
 அரிய ராதிபர் மலைய விமையவர்
 நிலைபெ ருதிடர் படவுடன் முடுகியெ
 அசுரர் தூள்பட அயில்தொடு மறுமுக இளையோனே
 அரிய காணக முறைகுற மகவிட
 கணவ னாகிய அறிவுள் விதரண
 அமரர் நாயக சரண பவதிறல் உடையோனே
 தரும நீதியர் மறையுனர் பொறையுனர்
 சரிவு றுநிலை பெறுதவ முடையவர்
 தளர்வி லாமல் முடையவ றறிவினர் பரமாதர்
 சகல லோகமு முடையவர் நினைபவர்
 பரவு தாமரை மலரடி யுறவனர்
 தணிகை மாமலை மணிமுடி யழகியல்பெ நுமாளே. (சுஅ)

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
 தனதனத் தனதனத் தனதனத்

278. * கிறிமொழிக் கிருதரைப் பொறிவழிச் செறிஞரைக்
 கெடுபிறப் புறவிழிக் கிறபார்வைக்
 கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்
 கிகள் தமைச் செறிதலுற் றறிவேதும்
 அறிதலற் றயர்தலுற் றவிழ்தலற் றருகலுற்
 றறவுகெக் கழிகருக் கடலுடே
 அமிழ்தலற் றெழுதலுற் றுணர்நலத் துயர்தலுற்
 றடியிணைக் கணுகிடப் பெறுவேனோ
 பொறியுடைச் செழியனெப் பொழிதரப் பறிதலைப்
 பொறியிலிச் சமணரத் தனைபேரும்
 பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிருப்
 புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே

* கிறிமொழிக்கிருதர் - பொய்சொல்லுக் தொழிலுடையோர்

தறிவனைத் துறநகைப் பொறியெழப் புறமெரித்
தவர்திருப் புதல்வநற் கணமேவுந்
தனிமனைக் குவனிகித் தழுமலர்த் தருதிருத்
தனியினிற் சரவணப். பெருமானே. (சகூ)

தனனந் தனனந் தனனந் தனனந்
தனனந் தனனந் தனநான.

279. குயிலொன்று *மொழிக் குயிலின் † றலையக்
கொலையின் பமலர்த் கணையாலே
குயிலுந் தவளக் குலசர்த் தவொளிக்
கொடி.கொங் கையின்முத் தனலாலே
புயல்வந் தெரியக் கடனின் றலறப்
பொருமங் கையநுக் கலராலே
புயமொன் றுறிகத் தளர்கின் றதவிப்
புயம்வந் தலையந் கிடையாதோ
சயிலங் றலையத் தடமுந் தகமந்
§ சமனின் றலையப் பொருமவிரா
தருமங் கையனந் குறமங் கையர் மெய்த்
தனமொன் றுமலர்த் திருமார்பா
பயிலுங் ககனப் பிறைதண் பொழிலிற்
பணியுந் தனிகைப் பதிவாழ்வே
பரமன் பணியப் பொருளன் றருளிற்
பகர்செங் || கழுநித் பெருமானே. (ரு0)

தனன தனத்தன தனன தனத்தன
தனன தனத்தன தனன தனத்தன
தனன தனத்தன தனன தனத்தன தனநான

280. குருநியெனப்பல கழுநு கரித்திரன்
அரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு
குறவை யெனக்கரி மரமு மெனத்திரி புறவாகா

* மொழி - மொழியை யுடையவன். † அலைய - அலைக்க. ‡ உக்க - அல
ராலே தூற்றிய அலர் மொழியினாலே § சமன் - யமன்
|| கழுந் - இது கழுநீர் என்பதன் மருஉ.

சுமரி கலித்துறை முழுகி மனத்துயர்
கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி
சூலைய னெனப்புலை கலிய னெனப்பலர் நகையாமல்
மருவு புயத்திடை பணிக ளனப்பல
கரிபரி சுற்றமெப் கலைகள் தரித்தொரு
மதன சரக்கென வொளிசெய்பலக்குட னதுதேதேன்
வரிய பதத்தினி னருவி யிருப்பிடம்
அமையு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
மருவு திருப்புக. முருள் எனக்கினி யருள்வாயே
விருது தனத்தன தனன தனத்தன
விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
விகிர் தட்டுட்டு ரிரிரி யெனக்குகு வெகுதாளம்
வெருவ முகிழ்த்திரை யுரகன் முடித்தலை
நெறுநெ நெனத்திசை யதிர அடைத்திட
மிகுதி கெடப்பொரு அசரர் தெறித்திட விடும்வேலா
அரிய திரிப்புற மெரிய விழித்தவன்
அயனை முடித்தலை யரிபு மருக்ஸகயன்
அகில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவன் அருள்வாயே
அமண ருடற்கெட*வாகியி லழுத்தினி
அமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
டழகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமாளே. ()

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்

281. சூலத்துமயிர்க் கலைத்துவளைக் கழுத்துமணித் தனத்தின்மிசைக்
குறித்தவிழிக் கயற்குழலப் பிறைபோலக்
குனித்ததுதற் புரட்டி. நகைத் துருக்கியற் கொளுத்தியிணைக்
குழைச்செனியிற் றழைப்பமணத் தனபாரப்
† பொலிப்புமதத் தெடுத்தகரிக் குவட்டுமுகைப் பசப்புமிகப்
புனைத்ததுகிற் பிடித்தஇடைப் பொதுமாதர்

* வசிகழு † பொலிப்பு-பொலிவு.

புயத்திலவனைப் பி லு ள் கிலநடைக் கு ளு ள் கிலறப் பசப்பினயற்
புகட்டிவிடுத் தழிப்பவருக் குறவாமோ
தலத்தனுவைக் குனித்தொருமுப் புரத்தைவிழக் கொளுத்திமழுத்
தரித்துவலிக் கரித்துகிலைப் பரமாகத்
தரித்துவசு சுரர்க்குலமுற் பிழைக்கரிடற்ற டக்குவிட்
சடைக்கடவுட் கினித்தபொருட் பகர்வோனே
சிலுத்தசுரர்க் கெலித்துமிகக் கொளுத்திமறைத் துதிக்க அதிற்
பெழிக்கஅருட் கொடுத்தமணித் கதிர்வேலா
தினைப்புனமிற் குறத்திமகட் டனத்தின்மயற்குவித்துமகிழ்த்
திருத்தணியற்றரித்தபுகழ்ப் பெருமானே. (ரு௨)

தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன
தாந்த தனத்தன தத்தன தத்தன தனதான.

282. கூந்த லிழ்த்துமு டித்துமி லுங்கிகள்
பாயந்த விழிக்குமை யிட்டுமி ரட்டிகள்
*கோப்பு படைத்தமொ ழிச்சொல்ப ரத்தையர் புயரீதே
கோங்கு படைத்தத னத்தைய ளுத்திகள்
வாஞ்சை யுறத்தழு விச்சிலு கிட்டவர்
‡கூன்சிறை யொத்தந கக்குறி வைப்பவர் பலகாளும்
சந்த பொருட்பெற இச்சை யுரைப்பவர்
ஆந்துணை யற்றழு கைங்குர லிட்டவர்
சங்கிசைசீயுற்றவ லக்குண மட்டைகள் பொருள்திரில்
ஏங்கி யிடக்கடை யிற்றளி வைப்பவர்
பாங்க கலக்கரு ணைக்கழல் பெற்றிட
சந்திலை யெப்படி நற்கதி புக்கிடல் அருள்வாயே
காந்தள் மலர்த்தொடையிட்டெதிர் விட்டொரு
|| வேந்து குரக்கர ணத்தொடு மட்டிடு
காண்டிப அச்சுத னுத்தம சற்குணன் மருகோனே

* கோப்பு - சினக்குறிப்பு - சிலு - தன்பம். ‡ கூன் - ஊந்த நீ உற்
றவலக்குணம் - உற்ற அலவம் + குணம். || வேந்துகுரத்த - குரக்கராகிய
வாலி.

* காங்கிசை நிக்கம றக்கொடி வெற்றியில்
 வாங்கிய முக்கனி சர்க்கரை மொக்கிய
 கான்கனி முற்கியல் கற்பக மைக்கரி யினையோனே
 தேந்தினை வித்தின ருற்றிட வெற்றிலை
 வேங்கை மரத்தெழி லைக்கொடு நிற்பவ
 தேன்சொலி யைப்புணர்ப்புணமுற்றுறை குவைவானர்
 திண்டு கழைத்திர னுற்றது துற்றிடு
 வேங்கை தனிற்றுவ னைச்சுனை சுற்றலா
 சேர்ந்த திருத்தணி னகப்பதி வெற்புறை பெருமானே (இங்)

தானு தனத்ததன தானு தனத்ததன
 தானு தனத்ததன தனதான.

283. கூர்வெல் பழித்தனிழி யாலே மருட்டியிரு
 கோடா லழைத்துமலர் அண்ணாந்தே
 †கோபா விதழ்ப்பருக மார்போ டணைத்து விழி
 கோல்போல் சழற்றியிடை யுடைநாணக்
 காரநேர் குழற்சரிய வேவா யதட்டியிரு
 காடேதலை நிற்புனிழி வினையாடுங்
 காமா மயக்கியர்க ளுடே கனித்துநனி
 காமா துரக்கலகம் ஒழியாதோ
 §வீரணம் வெற்றிமுர சோடே தவிற்றிமிலை
 வேதாக மத்தொலிகள் கடல்போல
 வீரய முழக்கவரு குரா நிறக்கவிடும்
 வேலா திருத்தணியில் உறைவோனே
 ||மாரோ னிறக்கவிழி தாதா திருச்செவியில்
 மாபோ தகத்தையருள் குருநாதா
 மாலோ னனித்தவளி யார்மால் களிப்பவெரு
 மாலோ டணைத்துமகிழ் பெருமானே. (ருசு)

* காங்கிசை - விருப்பம். † உறைகுவை - உறைபவனே. ‡ கோபா - இத்திரகோபமுக்கிய. § வீரணம் என்பது ஓர் வித வாத்தியம். || மாரோன் - மாரன், மதன்.

தன்னதன்னத் தன்னதன்னத்
தன்னதன்னத் தனதான .
284. சொரியு முகிலைப் பதும் திதியைச்
சுரபி தருவைச் சமமாகச்
சொலியு மனமெட்டினையு நெகிழ்விற் றியல்வாணர்
சுமட றருகுற் றியல்வாணர்
தெரியு மருமைப் பழைய மொழியைத்
திருடி நெருடிக் கவிபாடித்
திரியு மருள்விட்டுனது டுருவனைப்
சுகரி பகரப் பெறுவேனோ
கரிய புருவச் சிலையும் வளையம்
கடைபில் விடமெத் தியநீலக்
கடிய கணைபட் டுருவ வெருவித்
கலைகள் பலபட் டனகானிற்
குரிய குமரிக் கபய மெனநெக்
குபய சரணத் தினில்வீழ
உழைபின் மகளைத் தழுவு மயலுற்
றுருகு முருகப் பெருமானே . (௫௫)

தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன
தாத்தன தத்தன தானன தானன தனதான .
285. தாக்கம ருக்கொரு சாணையை வேறொரு
சாகுதிய றப்படு யாறியை நீறிடு
சாஸ்தரவ ழிக்கதி தூனை வேர்விழு தவழும்பும்
தாற்பர்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர்
போற்பரி வுற்றுனை யேகரு தாதிகல்
சாற்றுத மிழக்குரை ஞானியைநாள்வரை தடுமாறிப்
போக்கிட மற்றொரு தாவனை ஞானிகள்
போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
பூத்தம லக்ரய பூரியை டுருவிய புலையேனைப்

* 'உனது புகழைத் தினமு முணர்' எனவும் பாடம்.

† குவளைச்சுகரி - திருத்தணி, ‡ நேரிய - ஒத்த

போக்கிவிடக்கட னோர கோகதி
 போப்பபெறு கைக்கலை யோகதி டானது
 போர்ச்சுடர் வஜ்ரவை வேல்மயி லாஅருள்புரிவாயே
 ஏறக்கறை மட்டைம காபல காரணி
 குர்ப்பந கைப்படு முறியு தாசனி
 மூர்க்கு லத்திவி பீஷணா சோதரி முழுமோடி
 மூத்தவ மக்கவி ராவணா னோடியல்
 பேற்றிவி டக்காம லாய விநாயக
 மோட்டன்வ னைத்தொரு தோர்மியேகொடு முக்வேளாய்
 மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்பாடை
 வீட்டிலி றுத்திய நாய வன் வேமற
 மார்ச்சுமு டித்தனி லாடிகள் நாயகன் மருகோனே
 வாச்சிய மத்தன பேரினை போல்மறை
 வாழ்த்தம லர்க்கமு நீர்தரு நீள்கலை
 வாய்த்ததி றுத்தனி மாமலை மேனியபெருமானே (௩௭)

—

தத்தா னத்தா தத்தா னத்தா
 தத்தா தனனத் தனநான.
 286. துப்பா மப்பா டற்றீ மொய்க்கால்
 சொற்பா வெனிமுகுக் குணமோசர்
 துற்றா யப்பீ றற்றே லிட்டே
 சுற்ற மதனப ரிணிதோயும்
 இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா
 *டெற்றே யுலகிற் பிறவாதே
 †எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா
 எட்டா அருளைத் தரவேணும்
 தப்பா மற்பா டிச்சே விப்பார்
 தத்தாம் வினையைக் களைவானே
 தற்கா ழிச்சூர் செற்றய் மெய்ப்போ
 தத்தாய் தணிகைத் தனிலேலா

* எற்றே - எத்தன்மைத்து. † எத்தார் - மொற்றுபவா.

அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா

வற்பா வைதனத்

தணைவோனே

அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா

அப்பா குமாரப்

பெருமானே. (௫௭)

தனதான தனத்தன தான

தனதான தனத்தன தான

தனதான தனத்தன தான

சுயாரு

தனதான.

287. நிலையாத சமுத்திர மான சமுசார துறைக்கனின் மூழ்கி
நிசமான தெனப்பல பேசி யதனாடே

நெடுநாளுமுழைப்புள தாகிப்பெரியோர்கனிடக்கரவாகி

நிலைவால்கி னடித்தொழில் பேணித் துதியாமல்

தலையான வுடற்பிணி யூறிப் பவநோயி னலைப்பல வேகிச்

சலமான பயித்திய மாகித் தடுமாறித்

தனியாதுபிறப்பையுநாடியதன்வேரையறுத்துணை யோதித்

தலமீது பிழைத்திட வேகின் அருள்தாராய்

கனியான சபுத்திர னாகக் குறமாதா தனக்கு விநோதக்

கவினாரு புயத்திலு லாவி வினையாடிக்

கவிகூரு முனைத்துணைதேதி மடியேனுனருட்பெற வேகை

கடனாகு முனக்கருளாள் முருகோனே

பலகாலு முனைத்தொழுவோர்கள்மறவாது திருப்புகழ்கூறிப்

படிமீது துதித்துடன் வாழ அருள்வேனே

பதியான திருத்தணி மேவு சிவலோக மெனப்பரி வேறு

பவநோக வயித்திய நாச பெருமானே. (௫௮)

தனத்த தத்தனத் தனதான.

288. நிலைத்த தெட்டனையிற் றவருமல்

நிலைத்த புத்தினைப் பிரியாமற்

கனத்த தத்துவமுற் றழியாமற்

கதித்த நித்தியசித் தருள்வாயே

மனித்தர் பத்தர்தமக் கெனியோனே

மதித்த முத்தமிழிற் பெரியோனே

செனித்த புத்திரிற் சிறியோனே

திருத்த ணிப்பதியிற் பெருமானே. (௫௯)

தனன தானனந் தனன தானனந்

தனன தானனந்

தனதான.

289. பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்

பருகி யாவினொண்

டுடல்பேணிர்

பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்

பலபு ராணமுஞ்

சிலவேர்தி

அகல நீளமென் றளவு உறந்நம்

பொருளி லேயமைந்

தடைவொடை

அசடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்

தறிவி லேனழிந்

திடலாமோ

அகல லோகமும் புகல நாடொறுள்,

சறுகி லாதசெங்

கருநீரந்

தளவு நீபமும் புணையு மார்பதென்

தணிகை மேவுசெங்

ககிர்வேலி

சுகர பூதரந் தகர நான்முகன்

சிறுகு வாசவன்

சிறைமீளத்

திமிர சாகரங் கதற மாமரன்,

நிதற வேல்விடும்

பெருமானே. (௬0)

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனன தத்தன தத்தன தத்தன

தனதான.

290. பழமை செப்பியழைத்துந் மித்துடன்

முறைம சக்கிய ணைத்துந் கக்குறி

படஅ முத்துமு கத்தைமு கத்துற

அறவாடிப்

பதறி யெச்சிலை யிட்டும ருத்திடு

விரவு குத்திர வித்தைவி னோப்பவர்

பலவி தத்திலு மற்பரெ னச்சொலு

மடமாதர்

அழிதொழிற்குவி ருப்பொடு நத்திய

அசட ணைப்பழி யுற்றஅ வத்தனை

அடைவு கெட்டபு ரட்டனை முட்டனை

அடியேனை

அகில சத்தியு மெட்டுறு சித்தியு

மெளிதெ னப்பெரு வெட்டவெ ளிப்படும்

அருண பொற்பத முற்றிட வைப்பதும்

ஒருநாளே

குழிவி ழிப்பெரு நெட்டல கைத்திரள்
கரண மிட்டுந டித்தமி தப்படு
*குலிவி யிட்டக ளத்திலெ திர்த்திடும் ஒருஞரன்
குருதி கக்கிய திர்த்துவி ழப்பொரு
நிசுச ரப்படை பொட்டெழ விக்ரம
குலிச சத்தியை விட்டருள் கொர்ச்சித மயில்வீரா
தழைபு ழுத்தகு றத்திப தத்துணை
வருடி வட்டமு சத்தில தக்குறி
தடவி வெற்றிக தித்தமு கைக்குவ டதன்மீதே
†தரள பொற்பணி கச்சுவி சித்திரு
குழைதி ருத்திய ருத்திமி குத்திடு
தணிம லைச்சுக ரத்திடை புற்றருள் பெருமானே. (கூக)

தனதன தத்தத் தனதன தத்தத்
தனதன தத்தத் தனதான.

291. புருவநெ றித்துக் குறுவெயர் வுற்றுப்
புனகித வட்டத் தனமானர்
பொருனிழி யிற்பட் டவரோடு கட்டிப் புலையேனைக்
புரளு மசட்டுப் புலையேனைக்
நாவுழி யுற்றுக் குருமொழி யற்றுக் டுடுகிய
கதிதனை விட்டித் தருதாயோ
கயவனை வெற்றிப் புகழ்திகழ் பத்மக்
கழல்கள் துதிக்கக் கருதாயோ
செருவசு ரப்பொய்க் குலுமது கெட்டுத் பொருமவேலர்
திரைகட லுட்கப் பொருமவேலர்
தினைவன முற்றுக் குறவர் மடப்†பைக் புணர்மார்பா
கொடிதன வெற்பைப் புணர்மார்பா
பெருகிய நித்தச் சிறுபறை நீகொட்டிப் புனிமீதே
||பெரிகை முழக்கப் புனிமீதே
பிரபல சத்தத் தணிமலை யுற்றுப்
ப்ரியமிகு சொக்கப் பெருமானே. (கூஉ).

*குலி - வீராவேச ஒலி. †'சதி'பெ றத்தமு விப்புணர் வித்தக முகிவர்
சித்தர் கணத்தர் துதித்திடு தலைமை பெற்றருணைப்பதி யிற்றிகழ்பெருமானே
என்று பாடம். †பைக்கொடி-பைங்கொடி. ‡'கொட்டப்' பெருகியசத்தப்புவி
யோழி - பிணமலை வைத்துக் கணமலை சுற்றப் பிணரு யுத்தப்பெருமானே
என்று பாடம். || பெரிகை - பேரிகை.

தானனத் தந்த தந்த தானனத் தந்த தந்த
தானனத் தந்த தந்த தனதான.

292. புசலித் செசரத்தை நேர்கழித் துப்பெருத்த
போர்விடத் தைக்கெடுத்து வடிகூர்வாள்
போலமுட் டிக்குழைக்கு னோடிவெட் டித்தினைத்த
போகமிக் குப்பரிக்கும் விழியார்மேல்
அசைவைத் துக்கலக்க மோதமுற் றுத்துயர்க்கு
ளாகிமெத் தக்களைத்துள் அழியாமே
ஆரணத் துக்கணத்து னுண்மலர்ப் பொற்பதத்தை
யான்வழுத் திச்சுகிக்க அருள்வாயே
வாசமுற் றுத்தழைத்த தாரிணைப் பத்தகரத்த
மாதர்சித் தச்சிகறைக்குள் அழியாமே
வாழ்வுறப் புக்கிரத்த நேகையொக் கச்சிறக்கு
மாமயிற் பொற்கழுத்தில் வரும்வீரா
வீகமுத் துத்தெறிக்க வோலைபுக் குற்றிருக்கும்
வினுடைப் பொற்குறத்தி கணவோனே
வேலெடுத் துக்கரத்தி ினீலவெற் பிறற்றைத்த
வேளெனச் சொற்கருத்தர் பெருமாளே. (சுரு)

தனனத்தந்த தனத் தனனத் தந்த தனத்
தனனத் தந்த தனத் தனதான.

293. பொருவிக் கந்தொடரச்ச்செருவிக் கன்றொடுமிப்
புதுமைப் புண்டரிகக் கணையாலே
புளகக் கொங்கையிடத் திளகக் கொங்குதழற்
பொழியத் தென்றல்தரக் குதலாலே
தெருவிற் பெண்களமிகக் கறுவிச் சண்டையிடத்
திரியத் திங்களுதிப் பதனாலே
செயலற் றிங்கணையிற் றயிலற் றஞ்சியயர்த்
தெரிவைக் குன்றூரவைத் தரவே னுமம்
அருவிக் குன்றடையப் பரவிச் செந்தினைவித்
தருமைக் குன்றவருக் கெளியோனே

* அத்த மாதர்கள் - பொருட் பெண்டிர் ினீல வெற்பு - திருத்தணிகை.

† பொருவிக்கம் - வருத்தம் விக்கல். ‡ செரு இக்கன் தொடும்
இக்கன் - கருப்பு வில்லியுடைய மன்மதன், § கொங்கு - பூதாது.

அசுரர்க் கங்கயல்பட் டமரர்க் கண்டமளித்
தயில்கைக் கொண்டதிறற் குமரேரர
தருவைக் கும்பதியிற் றிருவைச் சென்றணுகித்
தழுவித் கொண்டபுயத் திருமார்பா
தரளச் சங்குவயற் றிரளிற் றங்குதிருத்
தலிகைச் செங்கழுநிப் பெருமானே. (௩௪)

தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த தத்த
தத்த தத்த தத்த தத்த தனதான.

294. பொற்ப தத்தினைத்து தித்து நற்ப தத்தி லுற்ற புத்தர்
பொற்பு ரைத்து*நெக்கு ருக்க அறியாதே
புத்த கப்பி தற்றை விட்டு வித்த கத்துனைத்து திக்க
புத்தியிற்க லக்க மற்று நினையாதே
முற்ப டத்த லத்து தித்து நிற்ப டைத்த கிர்த்ய முற்றி
முற்க டைத்த வித்து நித்த முழல்வேனை
முட்ட விக்க டைப்பி றப்பி னுட்கி டப்ப டைத்த விர்த்து
முத்தி சற்றை னக்க ளிப்ப தொருநானே
வெற்ப ளித்த தற்ப ரைக்கி டப்பு றத்தை யுற்ற ளித்த
வித்த கத்தர் பெற்ற கொற்ற மயில்வீர
வித்தை தத்வ முத்த மிழ்ச்சொ லத்த சத்தம் வித்த ரிக்கு
மெய்த்தி ருத்த ணிப்பொ ருப்பில் உறைவோனே
கற்ப கப்பு னக்கு றத்தி கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற
கற்பு றத்தி ருத்த னத்தில் அணைவோனே
கைத்த ரக்கர் கொத்து கச்சி னத்து வஜ்ர னுக்க மைத்த
கைத்தொ முத்த றித்து விட்ட பெருமானே. (௩௫)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனதனத்தன தனதனத்தன தனந்தந்தந் தனந்தா
தனனதா தனன.

295. விலையறுக்கவு முகைமருட்டவு மணந்துன் றுஞ் செழுந்தார்
புணைமுகற்குழ றனையவிழ்க்கவும் விடங்கஞ்சஞ் சரஞ்சேர்

*நெக்குருக்க-நெகிழ்த்தருக

விழிவெருட்டவு மொழிபுரட்டவுகீனைந்தொன்றுஞ் சிலம்பார்
அரியபுதுடனே

வெளியினிற்கவும் வலியமுட்டாரையெதிர்த்தும்பின் றொடர்ந்தே
யிலைசுணப்பொடி பிளவளித்திடு திரும்பும்பண் பரன்றே
யெனவுரைத்தவர் தமைவரப்பணிபுடன் கொண்டன்புடன்போய்
சயனபாயலிலே

சிலைநெகிழ்க்கவு மயல்விளைச்சலும் நயங்கொண்டங் கிருந்தே
யனுகியிட்டுள பொருள் பறித்தற முனிந்துங்கண் சிவந்தே
கலகமிட்டென மிகநடித்தபின் வருந்தொந்தங் கடந்தார்
புதியபேருடனே

கதைகள்செப்பவு மெனதுபுத்திகள் மனங்கொன்றுந் துலங்கா
மனைதனிற்சிறு பொழுதிருக்கினும் நினைந்துங்கொண் டிருந்தே
கடிமலர்ப்பத மணுகுதற்கறி விலன்பங்சன் பெரும்பா
தகனை நியருள்வாய்

சிலைகளைக்கொடு மிகநடத்தென தனந்தந்தந் தனந்தா
திரிபுரத்தெரி புகநகைத்தருள் சிவன்பண்டங் கிருந்தே
மலர்வனப்பிர மனைநடுத்தலை யரிந்துங்கொண் டிருந்தோன்
அருளுமாழுருகா

செருவிடத்தலை களையுறுக்கிய தினந்தொந்தொந் தினந்தோ
மெனவுடுக்கைகள் மணிகள் ப்பறை டகுண்டங்குண் டகுண்டா
டிகுகுடிக்குகு டிகுகுடிக்குகுடி குண்டிங்குண் டிகுண்டி
யெனவிராவணனீள்

மலையெனத்திகழ்முடிகள் பத்தையுமிரண்டஞ்சொன்பதொன்றேய்
பணையுத்தையுமொருவனைப்படவெகுண்டம் பொன்றெறிந்தோன்
மகனன்மைத்துன னசுரரைக்குடல் துளைந்தங்கம் பிளந்தே
மயிலின்மேல்வருவாய்

வயல்முதுக்கய லினமதர்த்தெழு வரம்பின்கண் புரண்டே
பெருதடத்திடை செலவுநித்திலம் நிறைந்தெங்குஞ் சிறந்தே
வரிசைபெற்றுயர் தணிமலைப்பதி புரந்தென்பங் கிருந்தாய்
இளையவாபெருமாளே. (சுசு)

தானதத்தன தானனதானன
தானதத்தன தானனதானன
தானதத்தன தானனதானன—தனதான.

296. ஓதிவைத்தவர் கூலிகொடாதவர்
மாதவர்க்கதி பாதகமானவர்
பூசலிற்கன லாயெரிகாணையர் மறையோர்கள்
ஊர்தனக்கிடே ரேசெய்வரேழையர்
ஆர்தனக்குழு தாசினமானவர்
துமுத்தம நீதியைநாடிவர் இரவோயும்
கேலுமித்தனை தானமிடாதவர்
பூதலத்தினி லோரமதானவர்
ஏதினிற்சிவ ஞானியை மோனியை யிகழ்வோயும்
ஏகசிற்றறி ஞானமிலாதவர்
யோகபற்றிடு பேரகிதமீறினர்
நனரித்தனை பேர்களுமேற்றர குழல்வாரே
தாததத்தத தாதததாதத
தூதுதுத்துது தூதுதுதுதுது
சாசசசசச சாசசசாசச சசசசச
டாடடட்ட டாடடடாட
டுடுடுடுடு டுடுடுடுடு
டிடிடிடிடி டிடிடிடிடி
தீதிதித்திதி தீதிதிதீதிதி
தோதிசுத்திசு தோதிசுதோதிசு
சேசுசேசுக்கு சேசுசுசேசுசு செசுசேசுசு
சேயெனப்பல ராடிடமாகலை
ஆயுமுத்தமர் கூறிடும்வாசகர்
சேர்திருத்தணி மாமலைமேவிய பெருமானே. (சுகு)

தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதனத்தன தனதான.

297. மலைமுகைச்சியர் கயல்விழிச்சியர் மதிமுகத்தியர் அழகான
மயிலநடைச்சியர்குயில்மொழிச்சியர்மனதுருக்கிகள் அணைமீதே
கலைநெகிழ்த்தியே உறவணைத்திடு கலவியிற்றுவள் பிணிதீராக்
கசடனைக்குண அசடனைப்புதல் கதியில்வைப்பதும் ஒருநாளே
குலகிரிக்குல முருவனிட்டமர் குலவுகத்திர முனைவேலா
குறவர்பெற்றிடு கிணியைப்புணர் குமரசற்குண மயில்வீரா

தலமதிற்புக லமரருக்கிடர் தனையகற்றிய அருளாளர்
தருநிரைத்தெழுபொழில்மிகுத்திடு தணிமலைக்குயர்பெருமாளே.

தனத்த தனத்தன தனதன தனதன
தனத்த தனத்தன தனதன தனதன
தனத்த தனத்தன தனதன தனதன தனதான.

298. முகத்தை மினுக்கிக ளசடிகள் கபடிகள்
விழித்து மருட்டிகள் கெருவிகள் திருடிகள்
மொழிக்குள் மயக்கிகள் வகைதனில் நகைதனில் விதமாக
முழித்து மயற்கொளு மறிவி லி நெறிவி லி
புழுக்கு டலைப்பொரு ளெனமிக எணியவர்
முயக்க மடுத்துநீ தருமடி யவனிடர் ஒழிவாக
மிகுத்த முகைப்பெறு மறுமுக சரவண
புயத்தி ளகிக்கமழ் நறைமலர் தொடைமிக
விசைக்கொடுமைப்பெறு மரகத கலிபிடும் வடிவேலும்
வேளிப்பட வுற்றினி யிரவொடு பகலற
விருப்பொடுனைப்புக முழுதியல் கவிசொல்
விதித்த நெழுத்* தனை தரவருமொருபொருளருளாயே
புகைத்த முலைக்கொடு திரிபுர மெரிபட
நகைத்த வருக்கிட முறைபவள் அலைமகள்
பொருப்பி லிமக்கிரி பதிபெறு மிமையவள் அபிராமி
†பொதுற்று திமித்திமி நடமிடு பகிரதி
எழுத்த றிருத்திரி பகவதி கவுரிகை
பொருட்ப யனுக்குரையெனுநிலைசமைபவள் அமுதாகச்
செகத்தை யளப்பவர் நெடியவர் கடையவர்
அறத்தை வளர்த்திடு பரசிவை குலவதி
திறத்த மிழைத்தரு பழையவ ளருளிய சிறியோனே
செருக்கு மரக்கர்கள் பொடிபட வடிவுள
கரத்தி லயிற்கொடு பொருதிமை யவர்பணி
திருத்த ணிநற்பதி தனில்மயில் நடவிய பெருமாளே.

தன்ன தனதன தனதன தனதன

தன்ன தனதன தனதன தனதன

தன்ன தனதன தனதன தனதன்

தனதான.

299. முகிலு மிரவியு முழுக்கதிர் தளமு

முடுகு சிலைகொடு கணைவிடு மதனனு

முடிய வொருபொரு ஞாதவிய புதல்வனும் எனநாடி.

முதிய *கனனென தெய்வதரு நிகரென

முதலை மடுவினி †லதவிய புயலென

முகமு மறுமுக முடையவ னிவனென வறியோரைச்

சகல பதவியு முடையவ ரிவரென

வலிய தனுவல விஜயவ னிவனென

தபனன் வலம்வரு கிரிதனை நிகரென இசைபாடிச்

‡சயில பகலவ ரிடைதொழும் நடைசெயும்

இரவு தவிரவெ யிருபத மடையவெ

§சவித வடியவர் தவமதில் வர அருள் புரிவாயே

அகில புவனமு மடைவினி லுலவிய

இமய கிரிமயில் குலவரை தனுவென

அதிர வருபுர நொடியினி லெரிசெய்த அபிரமீ

அமரு மீடனன லெனுமொரு வடிவுடை

யவளீனி லுரையவன் முதுதமி முடையவன்

அரியொ டயனுல கரியவ னடநவில் சிவன்வாழ்வே

திகிரி நிகிரார் தடமுடி பொடிபட

வலைக னெறிகடல் சுவறிட களமிசை

திரடு குறடுகள் புரள்வெகு குருதிகள் பெருகாருக்

சுகர கிரிநெரி படவலி கொடுபொரு

திமிர தினகர குருபர இளமயில்

சிவணி வருமொரு தணிகையில் நிலைதிகழ் பெருமாளே.

* கனன் - காணன். † அதவிய - சும்மாருஞ்செய்த.

‡ சயில பகலவர் - கற்பிளவை யொத்தவர்.

§ சவித - இதத்தொடுகடிய.

|| இல் உரையவன் - உரையினரந்தவன், வாக்குக் கெட்டாதவன்.

தனத்த தனதன தனத்த தனதன
தனத்த தனதன தனதான .

300. முடித்த குழலினர் வடித்த மொழியினர்
முடித்தி லிலகிய விழியாலும்
முனைக்கி ரிகள்மிசை யசைத்த துகிலினும்
இளைத்த இடையினு *மயலாகிப்
படுத்த அணைதனி லணைத்த அவரொடு
படிக்கு ளாதுதினம் உழலாதே
பருத்த மயில்மிசைநினைத்த பொழுதுன
பதத்து மலரினை யருள்வாயே
ஹித்தொர் தாமுகன் முடித்த
எடுத்த சரம்விடு ரகுராமன்
துகைத்தி வுலகையொ ரடிக்கு ளா
துலக்க அரிதிரு மருகோனே
தடத்து னுறைகயல் வயற்கு னெதிர்படு
தழைத்த கதலிகள் அனவசாயத்
தருக்கு மெழிலுறு திருத்த ணிகைமிசை
தழைத்த சரவண பெருமானே . (எங்)

தத்தத் தனத்ததன தத்தத் தனத்ததன
தத்தத் தனத்த தனதான .

301. முத்துத் தெறிக்கவள ரிக்குச் சிலைக்கைமதன்
முட்டத் தொடுத்த மலராலே
முத்தத் திருச்சலதி முற்றத் *துதித்தியென
முற்பட் டெறிக்கு நிலவாலே
எத்தத் தையர்க்குமித மிக்குப் பெருக்கமணி
இப்பொற் கொடிச்சி தளராதே
எத்திக் குமுற்றபுகழ் வெற்றிக் திருத்தணியி
லிற்றைத் தினத்தில் வரவேணும்
மெத்தச் சினத்துவட திக்குக் குலச்சிகர
வெற்பைத் துளைத்த கதிர்வேலா

* உதித்தி - உதி, தி. உதி - உலைத்துருத்தி.

மெச்சிக் குறத்தின மிச்சித் தணைத்துருகி
 மிக்குப் பணைத்த மணிமார்பா
 மத்தப் ப்ரமத்தரணி *மத்தச் சடைப்பரமர்
 சித்தத்தில் வைத்த கழலோனே
 வட்டத் திரைக்கடலில் மட்டித் தெதிர்த்தவரை
 வெட்டித் துணித்த பெருமானே. (எச)

தனதனன தனதந்த தனதனன தனதந்த
 தனதனன தனதந்த தனதான.
 302. முலைபுக மெழஅங்கை மருவுசரி வளைகொஞ்ச
 முகிலங்க மகில்பொங்க அமுதான
 *மொழிப்தற அருமந்த விழிகுனிய மதிக்கொண்ட
 முகம்வெயர்வு பெறமன்றல் அணைபூடே
 கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்று
 படவுருகி யிதயங்கள் ப்ரியமேகூர்
 கலனிகரை யழியின்ப அலையிலலை படுகின்ற
 கவலைகெட நினதன்பு பெறுவேனோ
 அலையெறியு மெழில்சண்ட உததிவயி றமலம்ண்ட
 அதிரவெடி படஅண்டம் இமையோர்கள்
 அபயமென நடுகின்ற அசுரர்பட அடியுண்டு
 அவர்கள்முனை கெடநின்று பொருமவேலா
 தலைமதிய நதிதும்பை யிளவறுகு கமழ்கொன்றை
 சடைமுடியி லணிகின்ற பெருமானார்
 தருகுமர விடவைந்து தலையரவர் தொழுகின்ற
 தணிமலையி லுறைகின்ற பெருமானே. (எரு)

தந்தந் தனதன தந்தந் தனதன
 தந்தந் தனதன தனதான.
 303. வங்கம் பெறுகட லெங்கும் பொருதிரை
 வந்துந் தியதிரு மதனாலே

வஞ்சம் பெறுதிட நெஞ்சன் தழுவற
வஞ்சம் பதும்விடு மதனாலே
பங்கம் படுமென தங்கந் தனிதுதி
பண்பொன் றியவொரு கொடியான
பஞ்சொன் றியமயில் நெஞ்சொன் றிடுமழல்
பொன்றுந் தனிமையை நினைபாயோ
தெங்கந் திரளுட னெங்குங் கதலிகள்
சென்றொன் றியபொழில் அதுனாடே
தெந்தெந் தெனதென என்றண் றிறஅளி
நின்றுந் திகழ்வொடு மயிலாடப்
பொங்குஞ் சூனிகளி லெங்குங் குவளைக
ளென்றுந் புகழ்பெற மலரீனும்
பொன்றென் றணிகையில் நின்றங் கெழுபி
யென்றுஞ் செயவல பெருமானே . (௪௬)

தானத்தன தானன தந்தன தானத்தன தானன தந்தன
தானத்தன தானன தந்தன தனதான .

304 வாருற்றெழு பூண்முகை வஞ்சியர் காருற்றெழு நீள்குழல்மஞ்சியர்
வாலக்குழில் போல்மொழி கொஞ்சியர் தெருமீதே
மாணுற்றெதிர் மோகன விஞ்சையர் சேலுற்றெழு கேர்விழி விஞ்சியர்
வாகக்குழை யாமப ரஞ்சியர் மயலாலே
சேருற்றெழு ஞானமு டன்கல்வி நேரற்றவர் மால்கொடு மங்கியெ
சேருற்றறி வானத ழிந்துயிர் இழுவாமுன்
சேவற்கொடி யோடுகி டண்டியின் மீதுற்றறி ஞோர்புகழ்பொங்கிய
தேசுக்கதிர் கோடியெ னும்புதம் அருள்வாயே
போருற்றிடு சூரர்சி ரங்களை வீரத்தொடு பாரில ரிந்தெழு
*பூதக்கொடி சோரிய ருந்திட விடுமவேலா
பூதக்குலை யேவிழ மென்கயல் தாவக்குலை வாழைக ஞஞ்செறி
போகச்செநெ லேயுதி ருஞ்செய்கள் அவைகோடி
சாரற்கிநி தோறுமெ மும்பொழில் தூரத்தொழு வார்வினை சிந்திடு
†தாதுற்றெழு கோபுரமண்டபம் அவைகுழந்

* பூதக்கொடி - பூதங்களும் காக்கைகளும். கொடி - காக்கை,

† செய்கள் - வயல்கள். † தாது - பொன்.

தார்மெத்திய தோரண மெந்தெரு தேர்கற்றிய லார்பதி அண்டங்கள்
தாமெச்சிய னீள்தணி யம்பதி பெருமானே. (எஎ)

தக்ததன தக்ததன தக்ததன தக்ததன
தக்ததன தக்த தனதான.

305. வெற்றிசெய அற்றகழை விற்குதைவ னேத்துமதன்
விட்டகனை பட்ட விசையாலே
வெட்டவெளி யிற்குமுறி யிட்ட *பனை யிற்கனல்கி
ரித்தொளிப ரப்பு மதியாலே
பற்றிவசை சுற்றபல தக்தையர்த மக்கும் †இளை
பட்ட †திகி ரிக்கும் அழியாதே
பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய வித்துவளர்
பச்சைமயி லுற்று வரவேணும்
நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்
னைக்குமன மொத்த கழல்வீர
நெய்க்கமல மொக்குமுகை மெய்க் || குறவி யிச்சையுற
ரித்தமிறு கத்த முவுமார்பா
எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தலியி
லெப்பொழுது நிற்கு முருகோனே
எட்டசல மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசர
ரிட்டசிறை விட்ட பெருமானே. (எஅ)

வள்ளிமலை.

தையதன தான தையதனதான
தையதன தானத் தனதான.

306. அல்லிவிழி யாலு முல்லைகை யாலு
மல்லல்பட ஆசைக் கடலீயும்
அள்ளினி தான நள்ளிரவு போலு
முள்ளினை யாரத் தனமாறும்
இல்லுமினை யோரு மெல்லைய லாக
வல்லெருமை மாயச் சமனாரும்

* பனை - பனை † இலு - பட்ட திகிர் - புல்லாக்குமல். ‡ திகிர் - மூங்கில்,
|| குறவி - வள்ளியாகி.

வள்ளியென தாவி கொள்ளுகொளு நாள்	
துய்யவொரு நீபொற்	கழல்தாராய்
தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாநர்	
சொல்லுமுப தேசக்	குருநாதா
துள்ளினினை யாடு புள்ளியுழை மேவு	
வெள்ளிவன மீதுற்	றுறைவோனே
வல்லகரர் மாள நல்லகரர் வாழ	
வல்லவடி வேலைத்	தொடுவோனே
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு	
வள்ளிமண வாளப்	பெருமானே. (௭௯)

307. ஐயுமுறு நோயு மையலும வானி

னைவருமு பாயப்	பலநூலின்
அள்ளல்கட வாது துள்ளியதில் மாபு	
முள்ளமுமில் வாழ்வைக்	கருதாசைப
பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராளி	
உய்யும்வகை யோகத்	குணநாதே
புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு வேனை	
நல்லஇரு தாளிற்	புனர்வாயே
மெய்யப்பாழில் நீடு தையலைமு நானு	
செய்யபுய மீதுற்	றனைவோனே
வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கினை வாழ	
† வெள்ளமுது மாவைப்	பொருதோனே
வையமுமு தானு மையமயில் வீர	
வல்லமுரு காழுத்	தமிழ்வேனோ
வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு	
வள்ளிமண வாளப்	பெருமானே. (௮0)

தையத்த தான தந்த தையத்த தான தந்த
தையத்த தான தந்த தனதான.

308. கையொத்து வாழ்மிந்த மெய்யொத்த வாழ்விக்கந்து
பொய்யொத்த வாழ்வுகண்டு மயலாகிக்

* முநாலு - பன்னிரண்டு. † வெள்ளமுதுமாவை - சமுத்திரத்திலுள்ள
மையமாமரத்தை.

கல்லுக்கு நேரும் வஞ்சு வள்ளத்தர் மேல்விழுந்த
கள்ளப்ப யோதகங்கள் உடன்மேளி

உய்யப்ப டாமல்லின்று கையர்க்கு பாய்மென்று
பொய்யர்க்குமேயயர்ந்துள் உடைராயேன்

உள்ளத்தி னாடு நின்று தொய்யப்ப டாமலென்றும்
* உள்ளத்தின் மாய்வதொன்றை மொழியாயோ

ஐயப்ப டாத † ஐந்து பொய்யற்ற சோலைதங்கு
தெய்வத்தெய வானைகொல்கை புணர்வோனே

அல்லிப்பொ முழுதங்கு சொல்லுக்க சேவலென்று
வெல்லப்ப தாகைகொண்ட திறவ்வேனா

வையத்தை யோடியையந்து கையர்க்கு விடத்தனை
மெய்யொத்த நீதிகண்ட பெரியோனே

வள்ளிக்கு மாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று
வள்ளிக்கு நீ வேடைகொண்ட பெருமானே. (அக)

309. முல்லைக்கு மாணங்கை வில்லுக்கு மாதர்தங்கள்

|| பல்லுக்கும் வாடியின்ப முயலாரீள்

முள்ளற்ற கால்மடிந்து கொள்ளிக்குள் மூழ்கிவெந்து

பள்ளத்தில் வீழ்வதன்றி யொருநூன்

எல்லைக்கு மாணங்கை சொல்லித்தொழுவணங்கு

மெல்லைக்கும் வாவிரின்றன் அருள்நாமம்

எள்ளற்கு மாலயார்து வள்ளத்தி லாவளையும்

உள்ளப்பெ ருரீரிணங்கை யொழிவேனோ

0 அல்லற்ற வானைதந்த வில்லிக்கு மார்பிலங்க

அல்லிப்பொன் மார்பலங்கல் புனைவோனே

அள்ளற்ப டாதகங்கை வெள்ளந்து வானிதங்கி

மெள்ளச்ச ரோருகங்கள் பயில்நாதா

வல்லைக்கு மாணந்த தில்லைப்பு ராமிமைந்த

மல்லைப்பொ ராறிசண்டு புயவரா

வள்ளிக்கு மாமடர்ந்த வள்ளிக்கல் மீதுசென்று

வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமானே. (அஉ)

* உள்ளத்தின் மாயவு-மனோலயம். † ஐந்து சோலை-ஐவகைத் தெய்வ
தருகைகள் நிறைந்த சோலை. ‡ வேடை-ஆணை. || பல்லுக்கும் - நகைக்கும்
நகை-இணக்கத்தை. 0 அல்லற்ற-ஒளிவிளங்கிய.

தையத்த தாத்த தையத்த தாத்த

தையத்த தாத்த தனதான .

310. கள்ளக்*கு வாற்பை தொள்ளைப்பு லாற்பை

†துள்விக்க னூர்க்க

வருமோக

கள்ளைத்த தோற்பை†பொள்ளுற்ற காற்பை

தொள்ளைத்||து ராற்பை

பகபாச

அள்ளற்பை மாற்பை § நெள்ளற்பை சீப்பை

தெள்ளிட்ட சாப்பு

சிதம்பரல்

அள்ளிச்சு ௦௧ வாக்கன் சள்ளிட்டி முப்பல்

தொள்ளப்பட்டாக்கை

தவிர்வேனோ

தெள்ளத்தி சேர்ப்ப ** தெள்ளத்தி மாற்கும்

††தெள்ளுத்தி மாற்கு

மருகோனே

††சின்னிட்ட கடட்டி. னுள்ளுற்ற ராக்கொல்

௦௦ புள்ளிச்சவ மேற்று

வருமோனே

வள்ளிச்சன் மார்க்கம் §§விள்ளைக்கு நோக்க

வல்லைக்கு னேற்று

மினையோனே

வள்ளிக் குழாத்து வள்ளிக்கல் காத்த

வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானே . (அந்)

தையதன தந்த தையதன தந்த

தையதன தந்த தனதான .

311. *† அல்லசலடங்க விள்ளலலாங்கன்

அல்லிமலரம்பு

தனையேவ

அள்ளியெரிசிந்து பின்னே மதிதென்ற

லையமுதுகண்ட

அணையுடே

* குவால் - கடட்டம். †துள் இக்கன் எனப்பிரிக்க. † பொள்ளுற்ற-பொள்ளெனவற்ற, விரைந்து செல்லும் || தூரால். துன்பம், § நெள்ளல் - தவறு || பிசிதம் - இறைச்சி. ௦ சுவாக்கன் - நாய்கள்-**தெள்ளத்திமால் - தெள்ளையாய்வுடைய இவ்விரன். †! தெள்ளத்திமால் - தெள்ளத்திமால், திருப்பாற் கடலையுடைய விஷ்ணு உத்தி-கடல் ††சின்-ஒலிக்குறிப்பு ௦௦புள்ளிச்சவம்-மயிற் குதிரை. §§விள் ழீக்கு - வினவிய சாலைக்கு. *† 'அல்லிடை அடைந்த' என்றும் பாடம்.

சொல்லுமரணிந்த வல்லிகனின்று
தொல்லைவேயென்று முனியாதே
தூய்யவரிவண்டு செய்யமதுவுண்டு
தூள்வியகடம்பு தரவேணும்
*கல்லசலமங்கை யெல்லையில்லிந்த
கல்லிகரைகண்ட புலவோனே
கள்ளொழுக்குகொன்றை வள்ளல்சொழுவன்று
கல்லலறவொன்றை யாருள்ளோனோ
வல்லமரஞ்சுநல்லகார் லிஞ்சு
வள்ளமரத்தெரிந்த பரில்லீரா
வள்ளிபட்டங்கின்று வள்ளிமலைசென்று
வள்ளிமலையணந்த பெருமாளே. (அக)

தனது தனது தனது தனது தனது
தையத்தனத்த தனதான்.

312. கனமு + மனிலமு மனல்புனல் கிலமமை
கள்ளப்புலாங்கி முரிவீடு
கனலெழ மொழிதரு சினமென மதுரிசு
கள்ளவத்தேதாற்பை கமவாதே
யுகஜ்ஜ திகளிலு மிதுதிர னொருபொருள்
உள்ளக்கேணுக்கு மறிவுறு
ஒளிதிக முருவுரு னெனுமறை மிதுதிரில்
உள்ளத்தேதாங்க அருள்வாயே
மருகமது பரிமா னிகதித டிகளினகன்
வெள்ளைப்பிராட்டி உறைகாணு
விடதர குடிவர டிலமிசை வெருமுத
வெள்ளத்தையேற்ற பதிவாழ்வோ
வகுளமு முகுளிர தீவனமகளு மலிபுன
வள்ளிக்||குலத்தி கிரிவாமும்
வனசார் மரபினில் வருமொரு மரகத
வள்ளிக்குவாய்த்த பெருமாளே. (அரு)

குறிப்பு:—இப்பாடலில் ஒவ்வொருபடியினும் இறுதியிலுள்ள பாகத்தை எடுத்தமைக்கப் பின் வருமாறு பிரித்தொரு பாடலாம்.

* சுப்பிரமணிய பாசர்மம் = கலகல வல்லப மூர்த்தி சரித்திரம் இங்கே
* வனிக்கத் தக்கது. † அனிலம் - காற்று. ‡ நரிநாச வெள்ளைப்பிராட்டிஇறை
சரஸ்வதி தேவியின் நாயகனான பிரமன். § வதை-சாபுண்ணை || குலத்திகிரி
குலத்திகிரி என்றாயிற்று. வள்ளிக்குலத்திகிரி சிரேஷ்டமாகிய வள்ளிமலை.

கள்ளப்புலாற்கி	ருநிவீடு
கள்ளவத்த கோற்பைப	கமவாதே
உள்ளக்கோணக்கும்	அறிவுறி
உள்ளத்தை கோக்க	அருள்வாயே
வெள்ளப்பிராட்டி	பிறைகாணு
வெள்ளத்தை யேற்ற	பதிவாழ்வே
வள்ளிக்குலாத்தி	கிரிவாமூர்
வள்ளிக்கு வாய்த்த	பெருமானே.

தனத்தந்த தந்தனத் தனத்தந்த தந்தனத்
தனத்தந்த தந்தனத் தனதான்.

313. சீரமங்க மங்கை மண் செனிவனா * ரோள்
லமென்பு திண்பொருள் திடுமாயம்
சிலதன்ப மின்பு மொன் றிறவரு பின்புரைந்
தமுனிகண் வெந்துநித் திட ஆவி
வினாவின் கணத்தகன் பொரவந்த தென் றுவெந்
துபர்கொண்ட லெருதுலைத் தழியாமுன்
வினையொன்று நின்றிநன் றியலென்றி நல்பதம்
வினவென்றுள் அன்புதந் தருள்வாயே
அரவின் கண் முன்னுயிரிற் றருள் கொண்ட லண்டர்கண்
டமரவுள் மண்டிவந் திருக்கான்
அகலாந் ளுத்தலைந் தகிலம்ப ரந்திரங்
கிடவுன் றுடன் றுகொன் றெம்மேலா
மரவெங்க யா பொருந் திடவன்பு னங்குனி
தினையொன்ற மந்திரந் துடனும்
வரையின்கண் வந்துவன் முறமங்கை பங்கயம்
வரநின்று சும்பிடும பெருமானே. (அசு)

தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன தனதான்.

314. வரைநின்பொய் மங்கையி் தங்க ளாழ்வ
விழியையு கந்துமு கந்து கொண்டி
வருடியு ணைந்த மு கந்து தெந்தென அளிகாடை

மயில்கூர் லன்றிலே னுய்யு வின் பல
 குரல்செய்தி ருந்துநீ வந்தி யென்கிழ
 மடுவிலிவி முந்துகி டந்து செந்தழல் பெருகாகி
 உருகிய கந்திதழ் தின்று மென் றாகை
 யடியின நங்கவ வரைந் குங்குமர்
 உபய தனங்கித் துர்ப்ப ஷுன்புடன் அனையாமல்
 கலையி கொண்டைகு லைந்த லைத்தழ
 அமலியில் மின்சொல்ம ருங்கி லங்கிட
 உரைவழி யின்பம றந்து நின்றகை நனைவேனே
 விரளி நெருங்குந் தங்கி வங்கொடு
 மொருமொகெ லுங்குட லுங்க டந்துறு
 வினாகொடி லங்கைபு குந்த குந்தவர் கங்குல
 வெயில்தில வும்பரு மிம்ப ரும்படி
 செயரைய வென்றுநி நிற்கொ டுங்களை
 விறல்நீய தன்தலை சிந்தி வந்திரு மருடோமே
 அருகர் கணங்களி னாங்கி மிம்படி
 மதுவரையில் வெண்பொடி புர்ப்ப தந்திட
 அமர சங்கர வென்று வென்றருள் புகழிவலா
 அறம்வளர் வந்தரி மைந்த தண்டலை
 வயல்கள் பொருந்திய சந்த வண்கலை
 *யரிவை விலங்கலில் வந்து கந்தருள் பெருமாளே. ( )

திருக்கழுக்குன்றம்.

தனத்த வத்தந் தத்தன தானன
 தனத்த வத்தந் தத்தன தானன
 தனத்த வத்தந் தத்தன தானன தனதான.

315. அகத்தி னைக்கொண் டுப்புகி மேல்சில
 தினத்து மற்றென் னுற்றறி யாதான்
 அவத்துள் வைக்குஞ் சித்தா னைநி நனையாலே
 அகத்த மைககனை கொட்புறு பாவையர்
 புகைத்து ரைக்கும் பொய்க்கடல் மூழ்கியே
 அலக்க விற்பொன் றித்தநி மாறியே சிலநாள்போய்

இதசதை மெய்க்கொண்டி ப்புவி பாலர் பொன்
 மயக்கி லுற்றம் பற்றைவிடாதுட
 வினைப்பி னாப்பும்பித்தமு மாய்கரை முதிர்வேனை
 எமக்க விற்பின் சிக்கினி லாமுனான்
 மலர்ப்ப தத்தின் பத்தினிடாமன
 திருங்கு நற்றொண்டர் ன்கினை மாபவன் அருள் தாராய்
 புகழ்சி லைக்கந் தர்ப்பனு மேபொடி
 படர்கி ரித்தன் முப்பிரம் நிறெய்
 புகைக்க னந்தன் பெற்றவர் காதுவி மருள் பாலா
 புலிக்குள் யுத்தம் புத்திரர் சோபர
 சனைத்து முற்றஞ் செற்றிட வேபகை
 புகட்டி வைக்குஞ் சக்கர பாணிதன் மருகோனே
 திகழ்க்க டப்பம் புட்பம தார்புய
 மறைத்து குக்கொன் டற்புத மாகிய
 தினைப்பு னத்தின் புற்றுறைபாவையை யனைசீலா
 செகத்தி லுச்சம் பெற்றம் ராவதி
 யதற்கு மொப்பென் றுற்றழ கேசெறி
 திருக்க முக்குன் றத்தினில் மேவிய பெருமானே. (அஅ)

தான தத்த தனந்த தன தனதன
 தான தத்த தனந்த தன தனதன
 தான தத்த தனந்த தன தனதன தனனதான.

316. ஓல மிட்ட சுரும்பு தன தனவென
 வேசிரத்தில் விழுங்கை பளிப்பளிர்ரென
 வேரை பெற்ற சிலம்பு களிர் களிர்ரென விரகலீலை
 ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குக குகவென
 வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென
 ரோமகுர்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென அழகுமான்
 ஆல யத்து னிருந்து குபீர் குபீரென
 வேகு திக்க வுடம்பு விரீர் விரீரென
 ஆச முத்த மணிந்து அளா வளாவென மருவுமாதர்

அரைநிற்கை கலந்து நமர கமரபாவ
 நாகரத்திலழந்தி வழா வழாஅளம்
 ஆற்றெழுகை நீனைந்து குகா குகாவென வகைவராதே
 பாலைபிட்ட சிவங்கள் செவேல் செவேலென
 வேலை முர்சி ததும்பல் மொனேல் வெனேலென
 வாகைபெற்றபுயங்கள் கதேங்குதேலென எழிக்கொள்கான்
 மரப்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீலென
 சேய்கு திக்க நினைங்கள் குழ நுழுவென
 வாய்பு தைத்துவிழுத்துலையோலையென உதிராமா நய
 வேலை வற்றி வரண்டு கழில் கழலென
 மாலைவெற்பு மிடிந்து திரை திரை
 மேன்மை பெற்ற ஜனங்கள் ஐயா ஐயாவென இசைகள் நற
 வேலெடுத்து நடந்த திவா நராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா ரஸாதமிழ்
 *வேத வெற்றிலைமர்ந்த க்ருபாகராசிவ குமரவேளே(அகம்)

தன்னதன தான தன்னதன தான
 தன்னதன தான தன்னதன.

317. † எழுநூற்ற நாமி அரிபிரமர் ரோதி

நிலகுமரன் மூவர் புத்தலானோர்
 இறைவியெனு மாதி பாரா முகையி லுழி
 யெழுபமிர்த நானு கனிவாயா
 புறகொழுது காழி கவுனியரில் ஏன
 புத்தெனன ஏடு தாழ்மலை
 புனலிலெதி றேற அமணர் நறு வேற
 அம்பொருத வீர குயநாதா
 மருவுழைக பால டமரத்தரி சூல
 மணிகரளி நேதர் அருள்பாலா
 மலையனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை
 வளமைபெற வேசெய் முருகோனே

* வேதவெற்பு - திருக்கழுக்குன்றம்.

† எழுநூ-எழுலகம்.

கழுமுதொழு வேத கிரிகிரி வீறு
கதிருலவு வாசல் நிறைவானோர்
கடலொலுய தான தமிழ்மறைக னோது
*கதலிவன மேவு பெருமானே. (கூ0)

ம யி ல ம்.

தன தந்த தானன தானு தானு
தன தந்த தானன தானு தானு தன தான.

318. கொல்கொண்ட போர்விழி கோலோ வானோ
விடமிஞ்சு பாதக வேலோ சேலோ
குழைகொண்டு லாவிய மீனோ மானோ எனுமானார்

குயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரே
யிழைத்தங்கு நூலிடை யாலே மீதூர்
குளிக்கொங்கை மேருவி னாலே நானு விதமாகி

உலையொண்ட மாமொழு காயே மோகா
யலையம்பு ராசியி னுடே மூழ்கா
வுடல்பஞ்ச பாதக மாயா நொயால் அழிவேனோ

உறுதண்ட பாசமொ டாரா வாரா
எனையண்டி யேநம னுர்தூ தானோர்
உயிர்கொண்டு போய்விடும் நான்நீ மீதா அருள்வாயே

அலையொண்ட வாரிதி கோகோ கோகோ
எனநின்று வாய்விட வேளீர் மாகூர்
அணியஞ்ச ராசனம் வேறாய் நீரு யிடவேதான்

அவர்கின்ற சோதிய வாரார் நீள்சீர்
அனலங்கை வேல்விடும் வீரா தீரா
அருமந்த ரூபக ஏகா வேறோர் வடிவாகி

மலையொண்ட வேடுவர் காணா டேபோய்க்
குறமங்கை யானுட னேமா லாயே
மயல்கொண்டு லாயவள் தாள்மீ தேவீழ் குமரேசா

மதிமிஞ்சு போதக மேலா ஆளா
மகிழ்சம்பு வேதொழு பாதா நாதா
மயிலந்தண் மாமலை வாழ்வே வானோர் பெருமானே கூக

* கதலிவனம்-திருக்கழுக்குன்றம். † கராசனம்-வில் உலாய்-உலாவி.

தி ரி சி ரா ப ள் ளி

தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன
தந்த தாத்தன தத்தத் தானன தனதான.

19. அங்கை நீட்டியழைத்துப் பாரிய
கொங்கை காட்டியழைத்துச் சிரிய
அன்பு போற்பொய்ந டித்திக் காசள வறவாடி.
- அம்பு தோற்றக ணிட்டுத் தோதக
இன்ப சாத்ரமு ரைத்துக் கோகிலம்
அன்றில் போற்குர லிட்டுக் கூரிய நகரேகை
- பங்க மாக்கிய லைத்துச் சாதனை
கொண்டு வேட்கையெ முப்பிக் காழுகர்
பண்பில் வாய்க்கம யக்கிக் கூடுதல் இயல்பாகப்
- பண்டி ராப்பகல் சுற்றிச் சூனிகள்
தங்கள் மேற்ப்ரமை விட்டுப் பார்வதி
பங்கர் போற்றிய பத்மத் தாள்தொழ அருள்வாயே
- எங்கு மாயக்குறை வற்றுச் சேதன
அங்க மாய்ப்பரி சுத்தத் தோர்பெறும்
இன்ப மாய்ப்புகழ் முப்பத் தாறினின் முடிவேறாய்
- இந்தர கோட்டிம யக்கத் தான்மிக
மந்தர மூர்த்தமெ டுத்துத் தாமத
மின்றி வாழ்த்திய சொர்க்கக் காவல வயலுரா
- செங்கை வேற்கொடு துட்டச் சூரனை
வென்று தோற்பறை கொட்டக் கூனிகள்
தின்று கூத்துந டிக்கத் தோகையில் வரும்வீரா
- செம்பொ னுற்றிகழ் சித்ரக் கோபுர
மஞ்சி ராப்பகல் மெத்தச் சூழ்தரு
தென்கி ராப்பனி வெற்பிற் தேவர்கள் பெருமானே (கஉ)

தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன
தந்தானன தானன தாத்தன தனதான.

320. அந்தோமன மெநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித சூத்திர
மம்போருக னுடிய பூட்டிது இனிமேல்நாம்

அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னூர்க்கிய
லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை ஒழியாமல்

வந்தோரின வேகதி யாட்சியு
பிரந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய சிவநீறும்

வந்தேவெகு வானமை யாட்கொளும்
*வந்தார்மத மேதினி மேற்பட
மைந்தாரும ராவென வார்த்துள மறவாதே

கிந்தோதிமி திதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ மறையோதச்

செங்காடென வேவரு மூர்க்கர்கள்
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
திண்டாடம காமயில் மேற்கொளு முருகோனே

இந்தோடிதழ் நாகும காப்புனல்
கங்காளமி னூர்சடை சூட்டிய
என்தானைச தாசிவ கோத்திரன் அருள்பாலா

எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
நன்பூமண மேவுசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதனி நோக்கிய பெருமாளே. (நகூ)

தனதன தந்தன தாத்தன தனதன தந்தன தாத்தன
தனதன தந்தன தாத்தன தனதான.

321. அரிவையர் நெஞ்சரு காப்புணர் தருவிர கங்களி னாற்பெரி
தவசும்வி னோந்துவி டாய்த்தடர் முகைமேல்வீழ்ந்

* வந்தார்-தென்றற்றேருடையார், மதன், முகாப்புனல்-சங்கை.

தகிலொடு சந்தனசேற்றினில்முழுகியெழுந்தெதிர்கூப்புகை
யடியின கம்பிறை போற்பட வினையாடிப்
பரிமளம் விஞ்சிய பூக்குழல் சரியம் குங்கிடை போய்ச்சில
பறவைக ளின்ஞர லாய்க்கயல் விழிசோரப்
பனிமுக முங்குறுவேர்ப்பெழஇதழமுதுண்டி ரவாய்ப்பகல்
பகடியி டும்படி தூர்த்தனை விடலாமோ
சரியையு டன்க்ரியை போற்றிய பரமப தம்பெறு வரர்க்கருள்
தருகணன் ரங்கபு ரோச்சிதன் ம்ருகோனே
சயிலமெறிந்தகைகேற்கொடு மயிலினில்வந்தெனையாட்கொண்
சகமறி யும்படி காட்டிய குருநாதா
திரிபுல னந்தொழு பார்த்திபன் மருவிய மண்டபகோட்டிகு
தெருவில்வி ளங்குசி ராப்பளி மலைமீதே
திரியஇ ருந்தப ராக்ரம உருவளர் குன்றுடை யார்க்கொரு
திலதமெ னும்படி தோற்றிய பெருமானே. (கசு)

தனதன தானுன தானன தனதன தானுன தானன

தனதன தானுன தானன தந்ததான.

322. அமுதழு தாசாரநேசமுமுடையவர்போலே பொய்குழலும்
அசடிகள் மாலான காமுகர் பொன்கொடாநாள்
அவருடன் வாய்ப்பேசிடாமையு முனிதனுமாழ்ததோஷிகள்
அறுதியில் காசாசை வேசைகள் நஞ்சுதோயும்
விழிகளி னுல்மாட வீதியில் முகைகளை யோராம லாரொடும்
விழியிடு மாமாய ரூபிகள் பண்பிலாத
விரகிகள் வேதாள மோவெனமுறைபிடுகோமானிமூளிகள்
வினைசெய லாலேயெ னுவிம யங்கலாமோ
வழியினில் வாழ்ஞான போதக பரமச வாமீவ ரோதய
வயலியில் வேலாயு தாவரை யெங்குமானாய்
மதுரையின் மீதால வாயினில் எதிரம னாரோரெ னாயிரர்
மறிகழு மீதேற நீறுப ரந்துலாவச்
செழியனு மானாக வாதுசெய் கனிமத சீகாழி மா*முனி
சிவசிவ மாதேவ காணெ வந்துபாடுந்

திருவுடையாய்தீதி லாதவர் உமையொரு பாலான மேனியர்
*சிரகிரி வாழ்வான தேவர்கள் தம்பிரானே (கூடு)

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்

தனதன தந்தத்

தனதான.

323. இளையவர் நெஞ்சத் தளையமெ னுஞ்சிற்

றிடைகொடு வஞ்சிக்

கொடியேபால்வார்

இளையடி கும்பிட் டணியுடல் கம்பித்

திதழழு துந்துய்த்

தணியாரக்

களபசு கந்தப் புளகித இன்பக்

கனதன கும்பத்

திடைமூழ்கும்

கலனியை நிந்தித் திலகிய நின்பொற்

கழல்தொழு மன்பைத்

தருவாயே

தளர்வறு பண்பர்க் குளமெனு மன்றிற்

சதுமறை சந்தத்

தொடுபாடத்

தரிகிட தந்தத் திரிகிட திந்தித்

தகுந்தியெ னுங்கொட்

டுடனாடித்

தெளிவுற வந்துற் றொளிர்சிவ னன்பிற்

சிறுவஅ லங்கற்

றிருமார்பா

செழுமறை யஞ்சொற் பரிபுர கொண்டற்

‡நிரிகிர குன்றப்

பெருமானே. (கூசு)

தனதன தத்தந் தனதன தத்தந்

தனதன தத்தந்

தனதான.

324. பகலவ னொக்குங் கனவிய ரதநம்

பவளவெண் முத்தந்

திரமாகப்

பயிலழு கைக்குன் றுடையவர் சுற்றம்

பரிவென் வைக்கும்

பணவாசை

அகமகிழ் துட்டன் பகிடி ம ருட்கொண்

டழியும் வத்தன்

கு

* சிரகிரியென்பது திருசிராப்பள்ளி. † தளையம் - விவங்கு. ‡ நிரிகிர குன்றம் - நிரிகிராப்பள்ளி.

திருப்புகழ்.

உசாந்

அறிவிவி ஏற்றும் பொறையிவி பெற்றான்
 டலைததொழித்தென் றநுள்வாயே
 சகலநு மெச்சம் பரிமா பத்மந்
 தருணப தத்திண் கரலோகத்
 தலைவர்ம கட்டுங் குறவர்ம கட்டுந்
 தழுவ அணைக்குந் திருமார்பா
 சேகதல மெச்சம் புகழ்வய லிக்குந்
 திகுதிகெ னப்பொங் கியலோசை
 *திமிலை விற்றுந் தாமிகள்மு முக்குந்
 சிரகிரி நிற்கும் பெருமானே. (கௌ)

தன்னதன தந்த தன்னதன தந்த
 தன்னதன தந்த தனதான.
 325. ஒருவரொடு கண்கள் ஒருவரொடு கொங்கை
 ஒருவரொடு செங்கை யுறவாடி
 ஒருவரொடு சிந்தை ஒருவரொடு நிந்தை
 ஒருவரொடு ரண்டு முரையாரை
 மருவமிக அன்பு பெருகவுள தென்று
 மனநினையு மிந்த மருள் தீர
 வனசமென வண்டு தன்தனனவென்று
 மருவுசர ணங்கள் அருளாயோ
 அரவமெதிர் கண்டு நடுநடுந் நுங்க
 அடவிடுப்ர சண்ட மயில்வீரர்
 அமரர்முத லன்பர் முனிவர்கள்வ ணங்கி
 அடிதொழவி ளங்கு வயலுரா
 திருவையொரு பங்கர் கமலமலர் வந்த
 திசைமுதன் மகிழ்ந்த பெருமானார்
 திகுதகுதியென்று நடமிட முழங்கு
 திரிசிரகல் வந்த பெருமானே (கஅ)

தனன தாத்தன தனன தாத்தன
தானு தானு தானு தானு தனதான

326 குமுத வாய்க்கனி யமுத வாக்கினர்
கோலே வேலே சேலே போலே அழகான

குழைகள் தாக்கிய விழிக ளாற்கனி
கூரா வீரூ தீரா மாலா யவரோடே

உமது தோட்கனி லெமது வேட்கையை
ஒரீர் பாரீர் வாரீர் சேரீர் எனவேதின்

றுடைதொ டாப்பண மிடைபொ றுத்தன
மூடே வீழ்வே வீடேருதே யுழல்வேனோ

தமர வாக்கிய அமரர் வாழ்த்திய
தாதா வேமா ஞாதா வேதோ கையிலேறி

சயில நாட்டிறை வயலி நாட்டிறை
சாவா மூவா மேவா நீவா இனையோனே

திமிர ராக்கதர் சமர வேற்கர
தீரா வீரா நேரா தாரா உமைபாலா

திரிசி ராப்பனி மலையின் மேற்றிகழ்
தேவே கோவே வேனோ வானோர் பெருமானே

தனன தானன தத்தன தந்தன
தனன தானன தத்தன தந்தன
தனன தானன தத்தன தந்தன தனதான

327 குவளை பூசல்வி னோத்திடு மங்கயல்
கடுவ தாமெனு மைக்கண் மடந்தையர்

குமுத வாயமு தத்தை நுகர்ந்திசை பொருதகாடை

குறில்பு முமயில் குக்கில் கரும்பினம்
வனஃப தாயுத மொக்கு மெனும்படி
குரல்வி டாஇரு பொற்குட மும்புள கிதமாகப்

பவள ரேகைப டைத்தத ரங்குறி
யுறவி யாளப டைத்தை யணைந்துகை
பரிசு தாடன மெய்க்கர ணங்களின் மதநூலின்

* குக்கில் - செம்போத்து. † புதாயுதம் - கோழி.

படியி லேசெய்து ருக்கிமு யங்கியெ
 அவச மாய்வட பத்ர நெடுஞ்சுழி
 படியு மோகச முத்ர மழுந்துதல் ஒழிவேனோ
 தவள ரூப*சரசவதி யிந்திரை
 ரதிபு லோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்
 சமுக சேவித தூர்க்கை பயங்கரி புவனேசை
 சகல காரணி சத்தி பரம்பரி
 யிமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி
 சமய நாயகி நிட்கனி குண்டலி யெமதாயி
 சிவம நோன்மனி சிற்றக சுந்தரி
 கௌரி வேதவி தக்ஷணி யம்பிகை
 த்ரிபுரை யாமலை யற்பொடு தந்தருள் முருகோனே
 சிகர கோபுர சித்திர மண்டப
 மகர தோரண ரத்ந அலங்க்ருத
 திரிசி ராமலை அப்பர் வணங்கிய பெருமானே. (க00)

தத்த தானு தனதன தத்த தானு தனதன
 தத்ததானு தனதன - தந்ததான.

328. சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம
 தத்வ வாஜீ நமோநம விர்துநாத
 சத்து ரூபா நமோநம ரத்ந தீபா நமோநம
 தற்ப்ர தாபா நமோநம என்னுபாடும்
 பத்தி பூனா மலையுல கத்தின் மானார் சவாககில்
 பச்சை பால ரபூஷித கொங்கைமேல்வீழ்
 பட்டி மாடா னநானுனை விட்டி. ராமே † யுலோகித
 பத்ம சீபா தயீயினி வந்துதாராய்
 அத்ர தேவா யுதாகர ருத்ர சேனா பதிககி
 யர்க்ய†சோமா சியாகுரு சம்ப்ரதாயா
 அர்ச்ச னவா கனுவய லிக்குள் வாழ்நா யகாபுய
 ‡அட்ச மாலா தராகுற மங்கைகோவே

* சமீவதி - சரசவதி. † உலோகிதம் - செம்மைநிறம். ‡ சோமாசி - யா
 கர்த்தா. § அட்சமாலா - ருத்திராக்ஷ மாலிகை.

சித்ரா கோலா கலாவிர லக்ஷ்மி சாதா ரதாபல

திக்கு பாலா சிவாகம

தந்த்ரபோதா

கிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் ஸ்வாமி மகாவ்ருத

தெர்ப்பை யாசா ரவேதியர் தம்பிரானே. (௧0௧)

தனன தனனத்

தனதான.

329. பகவிரவினிற் றடுமாறா பதிஞ்ருவெனத் தெளிபோத

ரகசியமுரைத் தநுதி தநிலைதனைத் தருவாயே

இகபரமதற் கிறையோலே இயலிசையின்முத் தழிழோனே

ரகசிரகிரிப் பதிவேளே சரவணபவப் பெருமானே. (௧0௨)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்

தனதான.

330. புவனத் தொருபொற் றொடிசுற் றுதரக்

கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்

புணர்துக் கசகப் பயில்வற் றுமரித்

திடிலாவி

புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்

கடிஞுத் தெனஅச் சம்விளைத் தலறப்

புரளவித் துவருத் திமணற் சொரிவித்

தனலுடே

தவனப் படவிட் டெயிர்செக் கிலரைத்

தணிபற் களுதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்

தழுவப் பணிமுட் களில்முட் டியிசித்

திடவாய்கண்

ரலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்

தயில்வித் துமுரித் துநெரித் துளையத்

தூளையிட் டெருத் தும்யம*ப் ரகரத்

துயாஜ்ராய

பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்

ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்

படரிச் சையொழித் ததவச் ச்ரியைக்

க்ரியையோகர்

பரிபக் குவாரிற் டைநிலிர்த் தியினிற்

பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்

பரவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக்

குருநாதா

* பிரதத்தாயர் - மிக்ககொலைத் துன்பம்.

சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்
 கண்ணக் கன்மமுக் காணுக் ரரணத்
 த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்சிற் குணநிற் குண்ணகி
 செகவித் தனிசப் பொருள்சிற் பரனற்
 புதனெப் பிஸ்யுற் பவபத் மதடத்
 த்ரிசிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப் பெருமானே. (க௦௩)

தனன தாத்தன தானு தானன
 தனன தாத்தன தானு தானன
 தனன தாத்தன தானு தானன நநநதான.

337. பொருளின் மேற்பரிய காமா காரிகள்
 பரிவு போற்புணா க்ரீடா பிழுகள்
 புருஷர் கோட்டியில் நாணு மோடிகள் கொங்கைமேலே
 புடைவை போட்டிடு மாயா ஸூதிகள்
 மிடிய ராக்குபொ லாமு தேவிகள்
 புலையர் மாட்டும றுதே கூடிகள் நெஞ்சமாயம்
 கருதொ ணப்பல கோடா கோடிகள்
 விரகி னுற்பலர் மேல்வீழ் வீணிகள்
 கலவி சாத்திர நூலே யோதிகள் தங்களாசைக்
 கனிகள் கூப்பிடு மோயா மாரிகள்
 அவச மாக்கிடு பேய்நீ ருணிகள்
 கருணை நோக்கமி லாமா பாவிகள் இன்பமாமோ
 குருக டாகூக லாவே தாகம
 பரம வாக்கிய ஞான சாரிய
 குறைவு தீர்த்தருள் ஸ்வாமி கார்முக வன்பரான
 கொடிய வேட்டுவர் கோகோ கோவென
 மடிய நீட்டிய கூர்வே லாயுத
 குருகு கேஷத்ரபு ரேசா வாசுகி அஞ்சமாமும்
 செருப ராக்ரம*கேகே வாகன
 சரவ ணேற்பல மாலா லிளித
 திரன்†பு யாத்திரி யீரா றுகிய கந்தவேளே

சுகர தீர்க்கம காசீ கோபுர

முகச டாக்கர சேனா டாக்ருத

திரிசி ராப்பளி வாழ்வே தேவர்கள் தம்பிரானே. (க0ச)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தனதான.

332. பொருள்கவர் சிந்தை அரிவையர் தங்கள்

புழுககில் சந்து.

பணிநீர்தோய்

புளகித கொங்கை யிளகவ டங்கள்

புரளம ருங்கில்

உடைசோர

இருள்வளர் கொண்டை சரியஇ ஸைந்து

இணைதரு பங்க

அதுராகத்

திரிதலொ ழிந்து மனதுக சிந்துன்

இணையடி யென்று

புகழ்வேனோ

மருள்கொடு சென்று பரிவுட னன்று

மலையிலி னைந்த

தினேகாவல்

மயிலை மணந்த அயிலவ எங்கள்

வயலியில் வந்த

முருகோனே

தெருளுறு மன்பர் பரவவி ளங்கு

திரிகிர குன்றில்

முதனாளில்

தெரியஇ ருந்த பெரியவர் தந்த

சிறியவ அண்டர்

பெருமானே. (க0ரு)

தானத்தத் தான தானன தானத்தத் தான தானன

தானத்தத் தான தானன தந்ததான.

333. வாசித்துக் காணெ னாதது பூசித்துக் கூடொ னாதது

வாய்விட்டுப் பேசொ னாதது

நெஞ்சினுலே

மாசர்க்குத் தோணெ னாதது நேசர்க்குப் பேரொ னாதது

மாயைக்குச் சூழொ னாதது

விர்துநாத

ஓசைக்குத் தூர மானது மாகத்துக் கீற தானது

லோகத்துக் காதி யானது

கண்டுநாடியுன்

திருப்புகழ்.

உச்சு

யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய் ஞானத்தைப் போதி யாயினி
 யூனத்தைக் கீழ்வி டாதும யங்கலாமோ
 ஆசைப்பட்டேனல் காவல்செய் வேடிச்சிக் காசு மாமய
 லாகிப்பொற் பாத் தேம்பணி கந்தவேளே
 *ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய லுரத்திற் காள மோட்ட
 ராரத்தைப் பூண்ம யூரது ரங்கவீரா
 நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை ரேதித்தெட் டாத யோகிகள்
 நாடிற் றாக் காரண ணுதன நின்றநா தா
 நாகத்தூச சாகை போய்யு மேகத்தைச் சேர்நி ராமலை
 நாதாக்கு ராரியேசுவர் கம்பிரானே (க0சு)

தனத்த தாததன தனதன தனதன
 தனத்த தாததன தனதன தனதன
 தனத்த தாததன தனதன தனதன தனதான.

334. வெருட்டி யாட்கொளும் விடிகள் புடவையை
 நெகிழ்த்த ணுப்பிகள் படிநிகள் சடுதியில்
 விருப்ப மாக்கிகள் விரவிய திரவிய மிலரானல்*
 வெறுதது நோக்கிகள் கபடிகள் நடரிடு
 பதத்தர் தூர்த்திகள் ம்ருகமத பரிமள
 விசித்ர மேற்படு முகையினு நிலையினு மெவரோடும்
 மருட்டி வேட்கைசொல் டொழியினும் விழியினு
 மவிழ்த்த பூக்கமழ் குழலினு நிழலினும்
 மதிக்கொ ணுத்தள ரிடையினு நடையினு மவமேயான்
 மயக்க மாய்ப்பொருள் வரும்வகை க்ரிஷிபனு
 தடத்து மோக்ஷம தருளிய பலமலர்
 மணத்த வார்க்கழல் கனவிலு நனவிலு மறவேனே
 இருட்டி லாச்சுர ருலகினி விலகிய
 சகத்த நேத்திர முடையவன் மிடியற
 இரகைக்ஷ வாய்த்தருள் முருகபனிருகர குகவீரா
 இலக்ஷுமீச்சுர பசுபதி குருபர

சமஸ்த ராச்சிய பதிபுகழ் வயமியல்
 இலக்க ரேய்ப்படை முகடெழு ககபதி களிகூரத்
 திருட்டு ரரக்ஷதர் பொடிபட வெடிபட
 எடுத்த வேற்கொடு கடுகிய முடுகிய
 செருக்கு வேட்டுவர் திறையிட முறையிட மயிலேறும்
 செருப்ப ராக்ரம நிதிசர வணபவ
 சிவத்த பாற்கர னிமகரன் வலம்வரு
 திருச்சி ராப்பனிமலைமிசை நிலைபெறு பெருமானே (௧௦௭)

திருக்கற்குடி (உய்யக்கொண்டான்)

தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத் தனத்தத்
 தனத்தத் தனத்தத் தனதான.
 335 குடத்தைத் தகர்த்துக் களிறறைத் தூரத்திக்
 குவட்டைச் செறுத்துக் ககசாலக்
 குலத்தைக் குமைத்துப் பகட்டிச் செருக்கிக்
 குருத்தத் துவத்துத் தவார்சோரப்
 புடைத்துப் பணைத்துப் பெருக்கக் கதித்துப்
 புறப்பட்ட கச்சத் தனமாதர்
 புணர்ச்சிச் சமுதரத் திளைப்பற் றிருக்கப்
 †புரித்துப் பதத்தைத் தருவாயே
 கடத்துப் புனத்துக் குறத்திக் குமெத்தக்
 கருத்திச் சையுற்றுப் பரிவாகக்
 கனக்கப் ப்ரியப் படகப்பட்டுமைக்கட்
 கடைப்பட்டுநிற்கைக் குரியோனே
 தடத்துற் பவித்துச் சவர்க்கத் தலத்தைத்
 தழைப்பித் தகொற்றத் தனிவேலா
 தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச் செய்ப் பதிக்குத்
 தருக்கற் குடிக்குப் பெருமானே. (௧௦௮)

* திரசிரபுரத்துக்குத் தென் மேற்கு 2-மைல் தூரத்திலுள்ளது.

† புரித்து-புரிந்து, செய்து.

தனத்தத் தனத்தத் துத்த தனத்தத் தனத்தத் தத்த
தனத்தத் தனத்தத் தத்த தனதான.

338 நெறித்துப்பொருப்புக்கொத்த முலைக்குத் தனத்தைக்கொட்டி
நிறைத்துச் சுகித்துச் சிக்கி வெருநாளாய்
நினைத்துக் கொடத்துக் கத்தை யவத்தைக் கடுக்கைப் பெற்று
நிசத்திற் கழுத்திப் பட்ட அடியேனை
இறுக்கிப் பிடித்துக்கட்டி யதைத்துத் துடிக்கப் பற்றி
யிழுத்துத் துவைத்துச் சுற்றி யமதுதார்
எனக்குக் கணக்குக் கட்டு விரித்துத் தொகைக்குட்பட்ட
இலக்கப் படிக்குத் தக்க படியேதான்
முறுக்கித் திருப்பிச் சுட்டு மலத்திற் புகட்டித் திட்டி
முழுக்கக் கலக்கப் பட்டு அலையாமல்
மொழிக்குத் தரத்துக் குற்ற தமிழிக்குச் சரித்துச் சித்தி
முகத்திற் களிப்புப் பெற்று மயிலேறி
உறுக்கிச் சினத்துச் சத்தி யயிற்குத் தரத்தைக் கைக்குள்
உதிக்கப் பணித்துப் பக்கல் வருவாயே
உனைச்சொற் றுதிக்கத் தக்க கருத்தைக் கொடுத்துச் சித்தி
யுடைக்கற் குடிக்குட் பத்தர் பெருமானே (கடுக)

இரத்தகிரி - (வாட்போக்கி)

தனனத் தனனத் தனனத் தனனத்
தனனத் தனனத்

337. கயலைச் சருவிப் பிணையோத் தலர்பொற்
கமலத் தியல்மைக் கணிநாலே
கடிமொய்ப் புயலைக் கருதிக் கறுவிக்
கதிர்விட் டெழுமைக் குழலாலே
நயபொற் கலசத் திணைவெற் பிணைமிக்
புளநற் பெருசெப் பிணையாலே
நலமற் றறிவற் றுணர்வற் றனனற்
கதியெப் படியற் றிடுவேனே

புயலுற் றியல்மைக் கடலிற் புகுகொக்	
கறமுற் றசரமுய்த்	தமிழ்வேரோடும்
பொருதிட் டமரர்க் குறுதுக் கமும்விட்	
டொழியப் புகழ்பெற்	றிடுவேரானே
செயசித் திரமுத் தமிழுற் பவநற்	
செபமுற் பொருளுற்	றருள்வாழ்வே
சிவதைப் பதிரத் தினவெற் பதனிற்	
றிகழ்மெய்க் குயரப்	பெருமானே. (கக௦)

தத்தனா தானனத் தனதான.

338. பத்தியால் யானுனைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்	புகழ்பாடி.
முத்தனா மாறெனைப்	பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திநிபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமானே. (கக௧)

வீ ரா ல் ம லே .

தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன
தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன
தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன தன தன தன தன
தத்ததன தந்ததன தத்ததன தந்ததன தன தான

339. இதமுறு விரைபுனல் முழுகி யகில்மண
முதவிப் புகையினி லளவி வகைவகை

கொத்தவர்க ளின்தொடையல் வைத்துவளர் கொண்டலென
அறலென இசையளி யெனந ளிருளென

நிறமது கருகிரெ டுகிரெ றிவுபட

நெய்த்துமுசு வின்திரிகை யொத்தசுருள் குந்தன்மும்

இலகிய பிறையென எயினர் கிலையென

* விலகிய திலதது தலும திமுகமும்

உற்பலமும் வண்டுவடு விற்கணைய மன்படரு முனைவாளும்

இடர்படு கவநடு வணும்வ லடல்பொரு

கடுவது மெனநெடி தடுவ கொடியன

இக்குகிலை கொண்டமதன் மெய்த்தவநி ஹைந்தவிழி

தளவன முறுவலு மமுத குமுதமும்

வினைநற வினியமொ றியுமி னையதென

ஒப்பறுந கங்கள்விரல் துப்பெனவு ஹைந்துகமு

கடியொடி படவினை செயும்னின் மதகலை

நெடிய டக வடியிசை முரலு சுரிமுகம்

நத்தனைய கண்டமும்வெண் முத்துவினை † விண்டனைய எழில்தோளும்

விதரண மனவித னமதை யருள்வன

ரததள மரைமுகி முதனை நிகர்வன

புத்தமிர்து கந்தகுடம் வெற்பெனநி ரம்புவன

இமசல மீர்கமத களப பரிமள

தமனிய ப்ரபைமிகு தருண புளகித

சித்ரவர மங்கலனி சித்ரவிரு துங்ககன

விகலித மிருதுள ம்ருதுள நவமணி

முகபட விகடின தனமு முழர் ‡ வட

பத்திரமி ருந்தகடி லொத்தசுழி யுந்தியுன

மதியாத

விபரித முடையிடை வினைஞர் களைபட

அபகட மதுபுரி யாவ நடிகைய

ரத்தபண மென்பவழ குற்றவரை யும்புகிய

துணியத ளிரெனவு ளனிய பரிபுர

அணிரட னபதமு முடைய வடிவினர்

* விலகிய - விசாலமான. † கவுடி என்பது ஓர் விதபண். ‡ விண்டு
மூங்கில் ‡ வடபத்திரம் இருந்த அகடில் - ஆலிலை போன்ற அடிவயிற்றில்.

பொற்கலவி யின்பமதி துக்கமென லன்றியவர்
 விரகினி லெனதுறு மனம துருகிய
 பிரமைபு மறவுன தருள்கை வரவுயர்
 பத்திவழி யும்பரம முத்திரெறி யுந்தெரிவ தொருநாளே

தததத தததத ததத தததத
 திதிதி திதிதி திதி திதிதி
 தத்ததத தந்ததத தித்திதி திந்திதி
 டகுடகு டிகுடிகு டிகு டிகுடிகு
 டிகுடிகு டகுடகு டிகு டகுடகு
 தத்ததிமி டங்குக்கு தித்திதிமி டங்குக்கு
 தமிதிமி தமிகத தமித திமிதக
 திமிதிமி செககண திமித திகதித
 தத்திமித திந்திமித தித்திமிதி திந்திமிதி யெனவேதான்

தபிலைகு டமுழவு திமிலை படகம்
 தபுதச லிகைதவில் முரசு கரடிகை
 மத்தாரித வண்டையற வைத்தருணி துந்துரிகள்
 மொகுமொகு மொகுவென அலற விருதுகள்
 திருதிரு திருவென அலகை குறவிகள்
 விக்கிடரி னம்பருக * பங்கியுல னாங்குமுரு
 சதிர்பெற அதிர்தர உததி சவறிட
 எதிர்பொரு திருதர்கள், † குருதி பெருகிட
 வப்புவினமி தந்தெழுப தற்புதக வந்தமெழ வெகுநேகாடி.

மதகஜ துரகர தமுமு டையபுவி
 யதலமு தல்முடிய இடியநெடியதொர்
 மிக்கொலிமு துங்கஇரு எக்கணம்மி டிந்துனிட
 இரவியு மதியமு நிலைமை பெறஅடி.
 பரவிய அமரர்கள் தலைமை பெறஇய
 லத்திறல னாங்குசெய சத்தினிடு சந்ததிரு
 வயலியி லடிமைய குடிமை யினலற
 மயலொடு மலமற அரிய பெரியதி
 ருப்புதழ்வி ளம்புவென்ற முற்புதமெ முந்தருள் கு கவிராவி

* பங்கி - பங்கி. † 'குருதி பெருகிட' அவ் அப்புவில் மிசந்து எழுபது அற்புத கலந்தம் எழ்' எனப்பிரிக்க.

மலையுறை குரவந லிறைவ வருகலை

பலதெரி விதரண முருக சரவண

உற்பவக்ர வஞ்சகிரி நிக்ரகஅ சுண்டமய

நிருபஸி மலகக சொருப பரசிவ

குருபர வெளிமுக நுருவ வ்யர்தரு

சக்ரகிரி யுங்குலைய விக்ரமந டம்மரியு

மரகத கலபமெ ரினிடு மயில்மிசை

மருவியெ யருமைமா இளமை யுருவொடு

உொர்க்கதல மும்புலவர் வர்க்கமும்வீ ளங்கவரு பெருபாளே. (ககஉ)

தனதான தான் தத்த தனதான தான தத்த

தனதான தான தத்த தந்ததான.

340. உருவேற வேரெயித்து வொருகோடி யோமசித்தி

புடனாக ஆகமத்து

கந்துபேணி

உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாமல் ஓரெழுத்தை

யொழியாம ளுதைவிட்டி.

நுந்துநாளும்

தரியாத போதகத்தர் குருவாவ ரோவொருத்தர்

தருவார்கள் ஞானவித்தை

தஞ்சமாமோ

* தழலாடி விதிவட்ட மொளிபோத ஞானசித்தி

தருமாகி லாகுமத்தை

அண்டிலேனே

குருநாடி. பாசரிக்கர் துரியோத னிதிவர்க்க

குடிமான மாயரிட்ட

குந்திபாலர்

குலையாமல் நீதிகட்டி யெழுபாறை யாளவிட்ட

குறளாக மாகிரெட்டை

கொண்டஆதி

மருகாபு ராரிசித்தன் மகனே விராலிசித்ர

மலைமேலு லாவசித்த

அங்கைவேலா

மதுராபு ரேசர் மெய்க்க அரராளு மாறன் வெப்பு

வளைகூளை யேறிமிர்த்த

தம்பிரானே. (ககங்)

தனதனதந் தானதாத்த தனதனதந் தானதாத்த
தனதனதந் தானதாத்த தனதான .

341. எதிரெதிர்கண் டோடி யாட்கள் களவதறிந் தாசைபூட்டி
இடறிவிழும் பாழிகாட்டு மடமாதர்
இறைவைகொளுங் கூவல் மூத்த கறையொழுஞ் தாரைபார்க்கி
விளமைகொடுங் கா தலாற்றில் நிலையாத
அதிவிசுடம் பீழலாற்ற அழகிவிழும் பீறலுத்தை
அடையுமிடஞ் சீலேழ்ந்து கருவாயில்
அருவிசலம் பாயுமோட்டை அன டுகெடுந் தூரைபாழ்த்த
† அளறிலமுந் தாமலாட்கொ டருள்வாயே
விதுரனெடுந் த்ரோணமேற்று எதிர்பொ நும் பாதியேற்றி
விரகினைமுந் தோயநூற்று வருமான
விரவுசெயன் † காலிகாட்டில் வருதருடன் சூததீவீற்ற
விஜயனெடும் பா கதீர்த்தன் மருகோனே
மதியணையுஞ் சோலை யார்த்து மதிவளர் || சந் தானகோட்டின்
வளமைமிகும் பேறுகாட்டி யடுவிராவி
மலைமருவும் பாதியேற்றி மனமு பிழ்ச்சந் தானகோட்டு
வழியருளின் பேறுகாட்டு பெருமானே . (௩௧௪)

தந்த தானன தான தனதன தந்த தானன தான தனதன
தந்த தானன தான தனதன தனதான .

342. ஐந்து பூதமு மாறு மயமு மந்த்ர வேதபு ராண சுலைகளும்
ஐம்ப தோர்வித மான லிபிகளும் வெகுருப
அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர் புண்டரீகனுமேக ந்றவனும்
அந்தி போலுரு வானும் லிவ்வொடு வெயில்காலும்

* கூவல் - கிணறு. † அளறு. சேறு. † காலிகாடு - இடம்பாவனம்
தீந்ற விஜயன்-பாசுபதாஸ்திரம பெற நீறுபூசித் தவஞ்செய்த அருச்சுனன்.
|| சந்தான கோட்டின் வளமைமிகும் பேறுகாட்டிய-சந்தானம் என்னும் தெய்
வலிருகூடம் தன்னை அடைந்தோர்க்கு அவர்கள் வேண்டிய பொருள்களைக் கொ
டுக்கும் என்பதை உலகத்தோர்க்குத் தெரிவித்த ஓவிராலிலை மருவும் பாதி
ஏற்றி-விராலிலைக்குப் பாதியளவு வரையில் அவர்களை ஏறச்செய்து-கூசந்தா
னகோட்டுவழி-அவ்விடத்துற்ற சந்தானகோடு என்னுமிடத்தில்.

சந்த்ர சூரியர் தாமு * மசபையும் விந்து நாதமு மேக வடிவம
தன்சொ ரூபம் தாக வுறைவது சிவயோகம்
தங்க ளாணவ மாயை கருமம லங்கள் போயுப தேசகுருபர
சம்ப்ர தாயமொ டேயு நெறியது பெறுவேனோ
வந்த தானவர் சேனை கெடிபுக இந்த்ர லோகம் † வி பூதர் குடிபுக
மண்டு பூதப சாச பசிகெட மமிடாரி
வன்கண் வீரிபி டாரி அரஹந்ர சங்க ரானன மேரு கிரிதலை
மண்டு தூனொழ வேலை யுருவிய வயலூரார
வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள் பந்த பாசனி கார பரவச
வென்றி யானச மாதி முறுகுதல் முழைகூடும்
விண்டு மேல்மயி லாட இனியக னுண்டுகாரளி பாட ‡ இத்திபொன்
விஞ்ச வீசவி ராஸி மலையுறை பெருமானே. (ககரு)

தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன
தனதன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

343. கரதல முங்குறி கொண்ட கண்டமும்
விரவியெ முந்துச ருண்டு வண்டடர்
கனவிய கொண்டைகு லைந்த லைந்திட அதிபாரக்
களபசு கந்தமி குந்த கொங்கைக
ளிராகமு யங்கிம யங்கி யன்புசெய்
கனியித முண்டுது வண்டு பஞ்சனை மிசைவீழா
இரதம ருந்தியு லுங்க ருங்கயல்
பொருதுசி வந்துகு விர்தி டும்படி
§ யிதவிய வுந்தியெ னுந்த டந்தனில் உறமுழ்கி
இனியதொ ரின்பம்வி லைந்து லைந்துபொய்
வனிதையர் தங்கள்ம ருங்கி னாங்கிய
இளமை கிழம்படு முன்ப தம்பெற வுணர்வேனோ
பரத சிலம்புபு லம்பு மம்பத
வரிமுக டாண்கினு டன்கு ரங்கணி
பணிவிடைசென்றுமுயன்ற குன்றணியிடையேபோய்ப்

* அசைப்ப என்பது ஹம்ஸமந்திரம். † விபூதர் - தேவர். ‡ இத்தி -
கொன்றை. § இதவிய - இதமான. டாண்கு - கடி.

பகடியி லங்கைக லங்க அம்பொனின்

மகுட்சி மந்தச முந்து ணிந்தெழு

படியுந டுங்கனி மும்ப னம்பழ

மென*வாகும்

மருதமு தைந்தமு குந்த னன்புறு

மருககு லிந்தும லர்ந்த பங்கய

வயலியில் வம்பனிழ் சண்ப கம்பெரி

யவிராவி

மலையில் விளங்கிய கந்த என் னுனை

மகிழ்வொடு †வந்திரெய் மைந்த னென்றனை

வழிவழி யன்புரெய்தொண்டுகொண்டநுள்பெருமானே.

தானுத்தன தான தனதன தானுத்தன தான தனதன

தானுத்தன தான தனதன தனதான.

344. †காமாஸ்திர மாகி யினைஞர்கள் வாழ்காட்கொடுபொகியழகிய

காதாட்டிய பார இருகுழை

யளவோடிங்

கார்போற்றவ ழோதி நிழல்தனி லர்வாட் டிகடையீடு கனலொடு

காலேற்றுவை வேலின் ||முனைகடை

யமதுதார்

ஏமாப்புற மேக வியல்செய்து நீலோற்பல ஆசில் மலருட

னோராட்டனி னோத மிடும்கிழி

மடவார்பால்

ஏகாப்பழி புணு மருளற நீதோற்றிமு னுள மடிமையை

யீதேற்றுத லாலுன் வலிமையை

மறவோனே

சீமாட்டியு மாய திரிபுறை காலாக்கினி கோப பயிரணி

சீலோத்தரி நீலி சுரதிரி

புவனேசை

சீகார்த்திகை யாய அறுவகை மாதாக்கங்கு மார னெனவெகு

சீராட்டொடு பேண வடதிசை

கயிலாசக்

கோமாற்குப தேசமுபனிட வேதார்த்தமெய்ஞ் ஞான ஸேறியருள்

கோதாட்டிய ஸ்வாமி யெனவரு

மினையோனே

கோடாச்சிவ பூசை ||பவுருஷ மாறக்கொடை நானுமருவிய

கோனுட்டுவி ராலி மலையுறை

பெருமானே.(ககௌ)

* ஆகும் - ஆக்கும். † வந்திசெய்-வந்தனைசெய். ‡ காமாஸ்திரம்-காம-
அஸ்திரம்-மன்மத பாணம். § கடையீடு-கடையிடுகின்ற. || முனை கடை
கடை முனை. || பவுருஷம் - புருஷத்தன்மை, புகழ்பெறுதல்.

தானுன தான தான தனதன தானுன தான தான தனதன
தானுன தான தான தனதன தனதான.

345. சீரான*கோல கால நவமணி மா†லாபி ஷேக பார வெருவித
தேவாதி தேவர் ரேவை செய்யுமக மலராலும்
சீராடு வீர மாது மருவிய சராறு தோளும் நீளும் வரியளி
சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும்
ஆராத தாதல் வேடர் மடமகள் ‡சீமூத மூர்வ லாரி மடமகள்
ஆதார புத மாக வலமிட முறைவாழ்வும
ஆராயும் நீதி வேலு மயிலுமெய் ஞானுபிராம சோதி ஷடிவரும்
§ ஆபாத நேனும் நாளும் நினைவது பெறவேனும்
ஏராடு மாட கூட மதுரையில் மீதேறி மாறி யாடு மிறையவீர்
|| ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு ளதிகாரம்
சுடாய ¶ ஐயம் போல வணிகரி லாடாடி யாலவாயில் விதிசெய்த
லீலாவி சார தீர வரதர குருநாதா
ஓகூழி யால்முன் வியநினைபவ னீடேறு மாறு பாணு மறைவு செய்
கோபால் ராய நேய முனதிரு மருகோனே
கோடாம லார லார அலையெறி காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்
கோனாடு சூழ்னி ராவி மலையுறை பெருமானே. (ககஅ)

346. பாதாள மாதி லோக நிகிலமு மாதாரமானமேருவெனவளர்
பாடி ர பாச மான முகையினை விலைகூறிப்
பாலோடு பாகுதேனெனினியசொ லாலைய கேக மோக மிடுபவர்
பாதாதி கேச மாக வகைவகை கவிபாடும்
வேதாள ஞான சினன் விதரண நாதானி லாத பானி யநிஜவன்
வினாள்ப டாத போத தவமிலி பகபாச
வ்யாபார மூடன் யானு முனதிரு சீபாத தூவி யாகி நரகிடை
வீழாம லேச வாமி திருவருள் புரிவாயே

* கோலாகலம் என்பது கோலகாலம் என நிலைமாறியது. கோலாகலம்—
சும்பிரமம். † அபிஷேகம்—முடி. ‡ சீமூதம்—மேகம். § ஆபாதனேனும்
ஆபாசனாகிய யானும். || ஏழேழுபேர்கள் - சங்கப்புலவர்கள் நாற்பத்தொன்ப
தின்மர். ¶ ஐயம்போலவணிகர். இல்-செட்டிவீட்டில் ஐணுப்பின்னேபோல்
தோன்றி. ஓ கூடாழியால் பாணுமறைவுசெய் எனக் கூட்டுக,

ஆதாள ரோடு காலன் செருவிட வேதாழு ராரி யோட அடுபடை
 ரோராவ லாரி கேனை பொடிபட மறைவேள்வி.
 சோமாசி மாந்தி வாய நமவென மாமாய வீர கோர முடனிகல்
 சூர்மாள வேலை யேவும் வயலிநில் இனையோனே
 * கூதாள நீப நாக மலர்மிரை ராதாரி தேசி நாம க்ரியைமுதல
 † கோலால நாத தே மதுரம அடர்சோலை
 கூராதல் தேரு நாரை மருவிய காணுது பாயு மேரி வயல்பயில்
 கோனாடு சூழ்னி ராவி மலையுறை பெருமாளே. (ககக)

தானுன தான தானுன தான தானுன தான தனதான.
 347. மாலாசை கோப மோயாதெநாளு மாயானிகார வழியேபெல்
 மாபாவிட்காளி தானேனும் நாத மாதா டிதாவு மினிநீயே
 நாலான வேத நூலாக மாதி நானேதி னேனு மிலைவினே
 நாள்போய்விடாம லாளுறு மீதில்னாநேபதேசம் அருள்வாயே
 பாலா கடி லார ஆமோத லேப பாடர வாக அணிமீதே
 பாதாள பூமி யாதார மீன || பானிய மேலை வயலுரா
 வேலானி ராவி வாழ்வேச மூக வேதாள பூத பதிசேயே
 வீராக டோர சூராரி போசெ வேளேச ரேசர் பெருமாளே. ()

தனதான தனதான தனதான தனதான
 தனதான தனதான தனதான.
 348 இலாபமில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன
 ரியாவரு மிராவுபசல் அடியேனை
 இராகமும விரோதமு முலோபமு டன்மோகமு
 மிலானிவ னுமாபுருஷன் எனஏய
 சலாபவ மலாகர சசிதர விதாரண
 ரதாசிவ மயேசுர கலலோக
 ராசர வியாபக பராபர மநோலய
 ரமாதிய நுபூதிபெற நினைவாயே

* கூதாளம் - வில்வம். † கோலாலம் - கோலாகலம். ‡ காளி - விஷ்ணு
 தனமுள்ளவன். § கல்லாரம் - செங்குவளை. || பானியம் - நீர்.

* நிலாவிரி நிலாமதி † நிலாதவ நிலாசன
 † நியாயப் பரிபால அர நதிசூய
 நிராசர குலாதிப திராவண ட்யுயாரிட
 || நிராமய சரோருக நருள் பாலா
 || நிலாசகம் வலாமெனு முலாப வி தபுவாகவ
 * வியாதர்கள் விநாதமகள் மணவாளா
 விராவுவ யலார்புரி சிராமலை பிரான்மலை
 விராவிம லேடிதிலுலை பெருமானே . (கஉக)

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தனதன தனதனத் தனதான .
 349. நிராமய புராதன பரபர வராமருத
 நராகுல சிராதிப பரபரபாகி
 நிராசிர வராஜத வராஜர்கள் பராவிய
 நிராயுத புராரிய பதன்னைதா
 † கராலய தராதல சரோசர பிராலிகன்
 சொருப † மி வராதியைக் குறியாளே
 அரால்புகழ் பராதின கராலய பராமுக
 துரோகரை நிகாணாயுந் நடைவேனே
 இராகவ இராமன் † முன் இராவண || இராவண
 இராவண இராஜனுட் குடன் || மாய்வென்

* நிலா விரி நிலா மதி--ந்திரிகை விரிந்து பிரகாசிக்கின்ற மதியையும்.
 † நிலாத அநில அனை-நிற்காது அலைகின்ற காற்றைப் புசிக்கின்ற. † நியா
 யபரிபாலன அர-நியாய பரிபாலனைச் செய்வதில் வல்ல ஆதிசேஷனாகிய சாப்
 த்தையும. † ட்யுயாரிட - புயஅரிட, புயங்களுக்கு அரிட்டத்தை புண்டாக்கிய.
 அரிட்டம் - கேகி. || நிராமயசரோருகரன்-மலரகித பாதாவிந்தத்தையடை ய
 சிவபிரான். சரோருக அரன் - சரோருகரன் என்றயிற்று. || வில் ஆசகம்.
 ஆசகம் - அம்பு. 0 ஆசகம் - போர.

* வியாதர்கள் வேட்கள். † கராலயம் - தேவலோகம். † இவாதல
 கலத்தல். † முன் இராவண (கைலாசமலைய அனைத்துச் சிவ பெருமானால்
 அழுத்தப்பட்ட) அந்நாளில் அழகுமலையாய் யுற்ற. || இராவணன்-இருபின்
 வண்ணமாகிய கருந்திறத்தையுடைய. || மாயவென்றிராகன் மலரான் நல்ல
 புராணம் - மாயவென்ற இராகன் மலா ஆள்நல்லபுராணம், மாயும்படி வென்ற
 அன்புடையவராகிய விஷ்ணுவின் கண்ணிய மலராகக் கொண்டருளிய நல்ல
 புராணம்.

நிராகமம் லராணிஜ புராணர்கு மராகலை

யிராஜசொ லவாரணர்க்

கணையோனே

* விராகவ ராதிப பொராதுத விராதடு

† விராயண பராயணச

‡ செருவூரா

விராவிய குராவசில் பராயணமு திராவனா

விராவிய லாராஜதப

பெருமாளே (கஉ உ)

தநனன தநன தனதததததத

தநனன தநன தனதததததத

தநனன தநன தனதததததத

தனததன

350 மாயாசொருப முழுசசமா நதிகள்

ஒபாபுபாய மனபபசப்திகள்

வாணையீரும விழிக்கடைசசன

முனிவோரும்

மாலா கிவாட நகைத்தருக்கிகள்

தகாசம த தனததிபபிகள்

வாரிர்ரென முழுபபு டபுபன

வெகுமோகப

ஆயதவாண யெழுபபுமெததிகள்

மாயாதபோதி லாராயணக்கிகள்

ஆலேசசநுணாதபபாரிசசிகா

பழிபாவப

ஆயதெனாத திபு மிம டைபன

|| போமாளபன குறிக்கமுததிகள்

ஆசாரவீன விஸ்தாதனததியா

உதவாமோ

காயாதபாலநெய் தபிராகுடத்தினை

ஏயாவெனா லெடுநதினை சசிகள்

காணாதவாறு குடிபகுமபபொழு

தறலோடே

காபோலுலோலி தனைபரிசிறிநதொரு

போபோபால அரோதை மிடிததடி ததிட

காதோடுகாது கைமிற்பிடி த்சரு

தினிதூதார

* விராகவன் - ஆசையிலலா சவன † விராயண பராயண-வீர அயண பராயணம், வீரவழியில் விருப்பம். ‡ செருவூர் திருப்போலூர், ஏகாசம் டேல் போர்வை. கோளம் - சந்தோஷம்.

வேயாலேக விதப்பசுந்திரன்

பாயாமல்பின் அழைக்குமடகநன்

வீழுனமாமனெனபடைத்தருள்

வயலூரா

வீணுகொடாதபடைச்செருக்கினில்

சூர்மானவேலை விடுக்கும் அற்புத

வேலாவிதாவிடலைத்தலத்துறை

பெருமானே. (கஉ௩)

தாவதனந்தன தாத்தன தானதனந்தன தாத்தன

தானதனந்தன தாத்தன தவதான.

351. மேகமெனுங்குழல் பார்த்திரு கோக வகங்கொடு கோத்தனை

மேல்விழுகின்றப ராக்கினில்

உடைமோர

மேகலையுந்தனி போய்த்தனி யேரா னங்களு மாய்க்கயல்

வேல்விழியுங்குவி யாக்குரல்

மரில்நாடை

கோகிலமென்றெழ மேற்கனி வாயமுதுண்டு கபக்கனி

கூரவுடன்பிரியாக்கல்

விரின்மழக்கிக்

கூடிமுயங்கிவி டாப்த்திரு பாரதன வகனன் மேற்றுயில்

கூரினுமம்புய தட்டினை

மறவேனே

மோதனதுந்துமி யார்ப்பவி ராசிலிலங்கலின் விட்டதில்

மூவுலகுந்தொழு தேத்திட

உறைவோனே

மூதிசைமுன்பொரு காற்றட மேருவையம்பினில்வீழ்த்திய

மோகன ட்சங்கரி வாழ்த்திட

மதியாமல்

ஆகமடிந்திட வேற்கொடு சூரனைவென்றடல் போய்த்தனி

யாமைபின்வென்றவ னாற்றிற்

கிடுதேவர்

ஆதிபிளந்தலை காத்தர பாள அனங்கிறை மீட்டவ

ஒலுலகங்குடி யேற்றிய

பெருமானே. (கஉ௪)

தான தனதனவி தான தனதனவி

தான தனதனவி தந்ததானி.

352. மோதியிறுகிடை மேரு வெனவளபு

மோக முகையசைய

வந்துகாயம்

மோச மிடுமவர்கள் மாயை தனில்முழுதி
 மூடமென அறிவு கொண்டதானே
 காதி வருமியம தூதர் கறிறுகெடு
 காவி லிறுகளனை வந்திழாதே
 காவ லெனவிரைய வேரடி யுனதடிமை
 காண வருவதின் பெய்தகாளோ
 ஆதி ரறையவனு மாலு முயர்கடலை
 யாடு மரனுமவர் ஒன்றதான
 ஆரி யமலைதிரி சூலி குமரிமக
 மாயி கெவரியுமை தந்தவாழ்வே
 சோதி நிலவுகதிர் வீச மதியின்மிசை
 தோய வளர்கிரியின் உந்திரீடு
 * சோலை செறிவுளனி ராவி நகரில்லனர்
 தோகை மயிலுலவு தம்பிரானே. (கஉரு)

வி நாயக மலை.

தனதன தானுதனதன தனதன தானுதனதன
 தனதன தானுதனதன தனதன.
 353. சரவண†சாதாரமோதம கருணைய திதாரமோதம
 சததனபாதாரமோதம அமிதம
 தருணாதிராரமோதம திருபமல்வீராரமோதம
 † சமதனவூராரமோதம சததீச
 பரமசொ ருபாரமோதம சுரர்பதிபூபாரமோதம
 பரிமளநீபாரமோதம உமைகாளி
 பரவதிபாலாரமோதம இகபரமூலாரமோதம
 பவுருஷசீலாரமோதம அருள்தாராய்
 இரவியுமாகாசபூமியும் விரவியதாளேறவானவ
 . ரெவர்களுமீடேற ஏழ்கடல் முறையோவென்

* “சோலை செறியியல் வாசுகரில் வளர்” என்றும். “சோலை செறியியல் வாசுகரில் வளர்” என்றும்பாடம். † சாதா-பிறந்தவனே. ‡ சமதனநர்-திருப்போரார்.

றிடர்படமாமேருபூதர மிடிபடவேதாவிசார
 நிகல்கெடமாவேகநீடயில் வீடுவோனே
 *மரதத ஆகாரஆயனு மிரணிய ஆகாரவேதனும்
 †வகவெனுமாகாரகசனும் அடிபேண
 மலிலுறை வாழ்வேனிராயக மலையுறைவலாமகிதர
 வனசராரதாரமாகிய பெருமானே. (கஉசு)

திருச்செங்கோடு.

தந்தான தந்த தந்தான தந்த
 தாந்தான தந்த தனதான.
 354. அன்பாகவந்து நின்றாள் பணிந்து
 ஐம்பூதமொன்ற நினையாமல்
 அன்பால்மிகுந்து நஞ்சாறுகண்ட
 மம்போருகங்கள் முறைதானும்
 கொந்தேதமிகுந்து வண்டாடிநின்று
 கொண்டாடுகின்ற குழலாரைக்
 கொண்டேநினைந்து மன்பேதுட்டின்று
 குன்றாழ்மலைந்து அகவேனோ
 மன்றாடித்த மைந்தாமிகுந்த
 வம்பார்கடம்பை யணிவோனே
 வந்தேபணிந்து நின்றாள் பூவங்கள்
 வன்பேசினந்த வாழ்வென
 சென்றோரிடங்கள் கந்தா என்முன்பு
 செஞ்சேவல்கொண்டு வாவேனும்
 செஞ்சாவிக்குஞ் சொன்றாய் வளர்ந்த
 செங்கோடமர்ந்த பெருமானே. (கஉ௪)

355. பந்தாடியங்கை நொந்தார்பரிந்து
 பைந்தார்புணைந்த குழல்மீதே

*மரதத ஆகார-பச்சைமேனி. † வகவெனுமாகார- அக்கினியென்னும்உரு
 வத்தையுடைய. ‡இன்று - இல்லாமல், ஸ்மலைதல்-ஒருவழிப்படாதநிறம்.

பண்பார்சுரும்பு பண்பாடுகின்ற	
பங்கேருகங்கொள்	முகமீதே
மந்தாரமன்றல் சந்தாரமொன்றி	
வன்பாதகஞ்செய்	தனமீதே
மண்டாசைகொண்டு விண்டாவிரைந்து	
மங்காமலுன்றன்	அருள் தாராய்
கந்தா அரன்றன் மைந்தாவிளங்கு	
கன்றுமுகுந்தன்	மருகோனே
*கன்றாஃ விலங்க லொன்றாகண்ட	
கண்டா அரப்பை	மணவாளா
செந்தாதடர்ந்த கொந்தார் கடம்பு	
திண்டோள்நிரம்ப	அணிவோனே
திண்ஃகோடாங்க டீனெண்கோடுறங்கு	
செங்கோடமர்ந்த	பெருமானே. (கஉஅ)

356. வண்டார்மதங்க ஞண்டேமயங்கி	
வந்தாருஃகொண்டல்	அதனோடும்
வண்காமனம்பு தன்கால்மடங்க	
வன்போர்மலைந்த	விழிவேலும்
கொண்டேவளைந்து தண்டார்தியங்க	
நின்றார்குரும்பை	முதைமேவிக்
கொந்தாரரும்பு நின்தாள்மறந்து	
குன்றாமலுன்றன்	அருள் தாராய்
பண்டாழிசங்கு கொண்டாழிதங்கு	
பண்போனுகந்த	மருகோனே
பண்சாரரைந்து நண்போதுமன்பர்	
பங்காகிரின்ற	குமரேசா
செண்டாடியண்டர் கொண்டாடமன்றில்	
நின்றாடிசுந்தை	மகிழ்வாழ்வே

* கன்று - கோபித்து. † விலங்கல் ஒன்று ஆறு கண்ட - ஓர் மலையைய வழிகண்ட. ‡ கோடாங்கள் - குமாங்குகள். § எண்கு - காடி. || கொண்டல் - மேகம் போன்ற குழல்.

செஞ்சாலிமிஞ்சி மஞ்சாடுகின்ற

செங்கோடமர்ந்த

பெருமானே. (கஉ௭)

தனதன தனதன தனதன தனதன

தந்தான தந்த

தனதான

357. கரையற வருகுதல் தருகயல் விழியினர்

கண்டானசெஞ்சொல்

மடமாதர்

கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக

லங்காம யங்கும்

விநையேனும்

உரையையும் அறிவையும் உயிரையும் உணர்வையும்

உன்பாத கஞ்ச

மலர்மீதே

உறவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ

டொன்றாக என்று

பெறுவேனே

வரையிரு துணிபட வளைபடு கரர்குடி

வந்தேற இந்நர

புரிவாழ

மதவித கஐரத துரகத பத்தியின்

வன்சேனை மங்க

முதுநீன்

திரைமலி சலந்தி முறையிட நிச்சரர்

திண்டாட வென்ற

கதிர்வேலா

செகதல் நிழுகெட வினைவன வயலணி

செங்கோடமர்ந்த

பெருமானே. (கஉ௮)

தான்தன தானதந்த தான்தன தானதந்த

தானதன தானதந்த

தனதான.

358. சாலநெடு நாள் மடந்தை காயமதி லேயலைந்து

சாமளவ தாகவந்து

புவிமீதே

சாதகமுமானின்பு சீறியழு தேகிடந்து

தாரணியி லேதவழ்ந்து

வினையாடிப்

பாலனென வேமொழிந்து பாசுமொழி மாதர்தங்கள்

பாரதன மீதனைந்து

பொருள்தேடிப்

பார்மிசையி லேயுழன்று பாழ்நரகெய் தாமலொன்று

பாதமலர் சேர அன்பு

தருவாவே

ஆலமமு தாகவுண்ட ஆறுசடை நா தர்திங்கள்
 ஆடரவு புணர் தந்த முருகோனே
 ஆனைமடு வாயிலன்று ஆலமென வேலமென்ற
 ஆதிமுதல் நாரணன்றன் முருகோனே
 கோலமலர் வானியெங்கு மேவுபுனம் வாழ்மடந்தை
 கோவையமு தூறலுண்ட குமரேசா
 கூடிவரு குமடங்க ளாவடி வேலெறிந்த
 *கோடைநகர் வாழ்வந்த பெருமானே. (கடக

தானதந் தானதன தானதந் தானதன
 தானதந் தானதன தானதந் தானதன
 தானதந் தானதன தானதந் தானதன
 தானதந் தானதன தானதந் தானதன
 தானதந் தானதன தானதந் தானதன
 தானதந் தானதன தானதந் தானதன தந்ததான

359. லெமன சானகுழல் மாலேவன் டோடுகுதி
 நீடுபந் தாடுனிழி யார்ப்பளிங் கானநகை
 நீலபொன் சாபுறுத லையின் தோடிசையு
 நீள்முகந் தாமலையி னூர்மொழிந் தாமொழி
 நேர்க்குந் துதம்பட லானத்கந் தார்ப்புய
 நேர்நீர்நனந் தாகிநீர்நே யோர்கிறு தார்மலையி ண்ண்போல
 நீளிபந் கோடுனிர் தேனிந்ந் தாரமுறை
 நீடலந் காரசர மேட டைந் தார்ப்புறவி
 நீள்மணஞ்சாறுபொழி பாவளம் போதிவைரி
 தீர்நீலவண் டேவியநல் காம்பந் தாரநிறை
 நேசசந் தானமனை காம்பந் தாரமுறை
 நேசரும் போகரிடை துலொளிர்ந்தாசையிர் || சம்பையா ரீரம்
 சாலுபொன் தோகையமை பானிதந் குழ்சரண
 தாள்சிலம் போலமிட வேநடந் தானநடை

* கோடைநகா - திருச்செங்கோடு. † கந்தாரர்-கந்தார- கழுத்தையுடைய
 வர். ‡ சுணங்கு-தேமல் ஐயுவி-வாசனை. § கிளை - மூங்கில்.

* சாறு பொழி மாவளம் எனப்பிரிக்க வளம் - வள்ளம், கண்ணம்
 | நீலவண்டு - நீலொற்பலக்கணை. † அங்காரம் - ஆங்காரம். ‡ ஆசை உயிர
 மம்பையா - திக்குகள் உயிர்ப்பமின்னும் மின்னல்போன்ற இடையையுடைய
 வர்கள் - || சம்பை - மின்னல். § அம் சாலு - அழகு நிறைந்த 0 பொன
 தோகை அமை பார்ப்பதம் - டொன் சரிகையிட்ட முன்தானையமைந்த புடவை
 மளிதம் - புடவை.

சாதிசர் தானெகின மார்பரந் தோகையென
தானெழுந் கோலவிலை மாதரின் பார்கலவி
தாவுகொண் டேகலிய நோய்கள்கொண் டேபிறவி
கானடைந் தாழமுடியேனிடஞ்சாலுவினை யஞ்சியோடத்
தார்கடம் பாடுகழல் பாதவெந் தாமரைகள்
தாழ்பெரும் பாதைவழி யேபடிந் தேவருரு
தாபம்விண் டேயமுத வாரியுண் டேபசிகள்
தாபமுந் தீரதுகிர் போல்நிறந் காழ்கொருரு
சாரவுஞ் சோதிமுரு காவெனுந் காதல்கொடு
தானிருந் தோத*இருத் தோரகம் பேறுபெற விஞ்சைதாராய்
சூலியெந் தாய்கவுரி.மோகசுந் காரிகுழை
தோடுகொண் டாடுகிவ காமசுந் தாரிநல
‡தூளணைந் தானிநிரு வானியந் கானித்கலை
தோகைசெந் தாமரையின் மாதூநின் நேதுதிசெய்
தூயஅம் பாகழைகொள் தோளிபங் காளக்ருபை
தோய்பரன் சேயெனவு மேபெரும் பார்புகழும் விந்தையோனே
சூரசுந் காரசுரர் லோகபங்கா அறுவர்
தோகைமைந் தாகுமர வேள்கடப் பாரதொடை
தோளகண்டா || பரம தேசிகந் தா அமரர்
தோகைபங் காளனவெ தாகமஞ் சூழ்சுருதி
தோதகம் பாடமலை யேழுதுண் டாயெழுவர்
சோடுகொண் டாறிவா வேலெறிந் தேநடன முங்கொள்வேலா
மாலியன் || பாறவொரு 0ஆடகன் சாகமிரு
வாலியும்**பாழிமர மோடு††கும் பாகனனும்
ஆழியுந் கோரவலி ராவணன் பாறவிடும்
‡‡ஆசுதன் கோலமுகி லோனுதந் தோதிடையர்
மாதூடன் கூடிவினை யாடுதம் போகதிரு
மார்பகன் §§ காணமுடி யோனணங் கானமதி மொன் றுமானை
மார்புடன் கோடுதன பாரமுஞ் சேரஇடை
வார்துவண் டாடமுத மோடுதந் தீரரசு

* இரு - பெருமை பொருந்திய † ஓர் - ஒப்பற்ற. ‡ தூள் விபூதி
§ கலை தோகை-சூஸ்வதி. = பரமதேசிக அந்தா எனப்பிரிக்க || பாற-கெட
0 ஆடகன் - இரணியன், ** பாழி - பருத்த, வலிய, †† கும்பானன் - கும்ப
கர்ணன். ‡‡ ஆசுதன் - அம்பையுடையவன், §§ காணம் - பொன்.

வாயிதங் கோதிமணி நூபுரம் பாடமண
வாசைகொண் டாடுமபி லானிதுங் காசுறவர்
மாதுபங் காமறைகு லாவுசெங் கோடைநகர்
வாழ்வந் தாய் கரிய மாலயன் தேவர்புகழ் தம்பிரானே. (௧௩௨)

தானத்த தான தந்த தானத்த தான தந்த
தானத்த தான தந்த தனதான.

360. வாசித்த நூல்ம தங்கள் பேசிக்கெ டாத விரிந்து

வாய்மைபர நாச மென்ன நிழையாக

மாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு னோடு கின்ற

வாய்ப்பரி நான் னென்ற மடைமாரி

*யோசித்த யாநுடமலை கேசித்த நுக லைந்து

மோடிந்து வார மெங்கு முயிர்போக

யோகைய மாதிகொண்டு மோகப்ப மாபாண்டு

லோகத்தில் மாய்வ தென் றும ஒழியாதோ

வீரப்ப யோதி துஞ்ச லேதக்கு லாச னஞ்ச

மேலிட்ட சூரிக டிந்த கதிரவேலா

வீரப்ப தாபபஞ்ச பாணத்தி னையங்கி

வேடிசு காலி லன்று விழுவோனே

கசியடி காலை துங்க ட மாமற்சி காஅ ரிந்த

டக னப்பு ராரி தந்த சிறியோனே

கோழிப்ப காகை பெண்டி கோலக்கு மாசு கண்ட

கோண க்குள் வாழ வந்த பெருமானே (௧௩௩.)

தனத்தந் தானன தனத்தந் தானன

தனத்தந் தானன தனதான.

361. கலக்குங் கோதற வடிக்குள் சீரிய

கருப்பஞ் சாறெனு மொழியாலே

கருத்தும் பார்வையு முருக்குந் பானிகள்

கடைக்கண் பார்வையில் அழியாதே

* யோசித்து - கூட்டி. † மாமன் சகா அரிந்த - மாமனாகிய தக்கனது
சீலையை யரிந்த. ‡ கூடப் புரம் - எளிய திரிபுரம்.

விஸ்குதும் போதந் மெனக்கென் றேபொற்
 விருப்பஞ் சாஸு முடையேனான்
 வினைக்கொண் டேமன நினைக்குந் தீமையை
 விடற்கஞ் றேலென அநர்வாயே
 அலைக்குந் தானவர் குலத்தின் சேனையை
 அறுக்குந் ஈரிய வடிவேலா
 அழைத்துன் சீரிய நழற்கெந் தாமரை
 யடுக்கும் போதகம் உடையோராம்
 சிலர்க்கன் றேந்தி யளிக்குந் தேசிக
 திருச்செங் கோட்டி வயலுரா
 திதிக்கும் பாபாவின் மதிப்புந் டாசிய
 திருச்செங் கோடுறை பெய்யாரோ (நக.உ)

தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்த
 தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்த
 தந்த தாத்தத் தனத்தத் தாத்தத் தனதான.

362. துஞ்சு கோட்டிற் சுழற்கண் டாட்டிந்
 கொங்கை நோக்கப் பலர் கருங் காட்டிந்
 கொண்ட னாப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத் திரிமானர்
 *தொண்டை வாய்ப்பொற் கருப்பஞ் சாற்றைத்
 தந்து சேர்கதுந் கலக்குந் தாத்தத்
 துன்ப வாழ்க்கைத் தொழிற்பண் டாட்டத் துழலாதே
 கஞ்சப் வாய்த்திட்டவர்க்குந் கூடடி
 கண்ணு போய்த்திட்டவர்க்குந் கூற்றைத்
 கண்ணு மாய்த்தி டவர்க்குந் கோற்றத் கிடையாந்
 கண்ணு லெட்டுப் பொருட்கொண் டாட்டத்
 தின்ப வாக்யத் தென்குந் தேட்கத்
 தந்த தாத்தத் திருக்கண் டாத்தப் பெறுவோனே
 வஞ்ச மாய்ப்புக் கொளிகுஞ் குற்றைத்
 துண் டுரப்பொட் டெழச்சென் றோட்டிப்
 பண்டு வாட்குந் கவிக்குந் தோட்கொத் துடையோனே
 வண்டு பாட்டுந் திசைக்குந் தோட்டத்
 தண்கு ராப்பொற் புறக்கும் பேற்றித்
 தொண்டர் கூட்டத் திருக்குந் கோற்றத் திளையோனே

கொஞ்ச வார்த்தைத் திவித்தண் சேற்கட்
 குன்ற வேட்டிச் சிவையக்கண் காட்டித்
 கொண்டு வேட்டுப் புனப்பைங் காட்டிற் புணர்வோனே
 கொங்கு லாத்தித் தழைக்குங் காப்பொற்,
 கொண்ட லார்த்துச் சிறக்குங் காட்சித்
 கொங்கு நாட்டுத் திருச்செங் கோட்டுப் பெருமானே.()

தந்தத் தனத்தந் தாத்தன தந்தத் தனத்தந் தாத்தன
 தந்தத் தனத்தந் தாத்தன தனதான.

363. மந்தக் கடைக்கண் காட்டுவர் கந்தக் குழற்சின் காட்டுவர்
 மஞ்சட் பிணிப்பொன் காட்டுவர் அநுராக
 வஞ்சத் திரக்கங் காட்டுவர் நெஞ்சிற் பொருத்தங் காட்டுவர்
 வண்பற் றிருப்புங் காட்டுவர் தனபார
 சந்தப் பொருப்புங் காட்டுவர் உந்திச் சுழிப்புங் காட்டுவர்
 சங்கக் கழுத்துங் காட்டுவர் விரகாலே
 சண்டைப்பிணக்குங்காட்டுவர்பண்டிடொடுக்கங்காட்டுவர்
 தங்கட் கிரக்கங் காட்டுவ தொழிவேனே
 பந்தித் தெருக்கந் தோட்டினை யிந்துச் சடைக்கண் சூட்டுமை
 பங்கிற் றகப்பன் தாட்டொழு குருநாதா
 பைம்பொற்பதக்கம்பூட்டிய அன்பற்கெதிர்க்குங்கூட்டவர்
 பங்கப் படச்சென் றோட்டிய வயலூரா
 கொந்திற் புனத்தின் பாட்டிய லந்தக் குறப்பெண் டாட்டொடு
 குப்பிட் டிடக்கொண் டாட்டமொ டனைவோனே
 குன்றிற் கடப்பந் தோட்டவர் மன்றற் பரசித்தங்கோட்டிய
 கொங்கிற் றிருச்செங் கோட்டுறை பெருமானே. (கடக)

தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத் தனந்தாத்
 தனந்தாத் தனத்தந் தனதான.

364. இடம்பார்த் திடம்பார்த் திதங்கேட் டிரந்தேற்
 நிணங்காப் பசிப்பொங் கனல்முழ்கி

இறுங்காற் கிறுங்காற் கிறும்பார்க் குருந்தோர்க்
 கிறங்கார்க் கியற்றண் டமிழ்நு ளின்
 உடம்பாட் டென்பாட் டியம்பாட் தயங்காத்
 துளங்காத் திடப்புன் களிபாடி.
 ஒதுங்காப் பொதுங்காப் பதுங்காப் பிசன்றேத்
 துறும்பாற் குணக்கன் புறலாமோ
 *கடந்தோற் கடந்தோற் றறிந்தாட் குருந்தாட்
 கணைந்தாட் கணித்திண் புயமீவாய்
 † கரும்போற் கரும்போர்க் குளங்காட் டிகண்டேத்
 துசெங்கோட் டிஸ்நிற்கும் கதிர்வேலா
 அடைந்தோர்க் குணந்தோர்க் களிந்தோர்க் கலைந்தோர்க்
 கவிழ்ந்தோர்க் குணற்கொன் றிலதாதி
 அலைத்தோர்க் குலைந்தோர்க் கிணைந்தோர்க் கலந்தோர்க்
 கறிந்தோர்க் களிக்கும் பெருமானே. (கஉஎ)

தான தான தனத்தந் தான தான தனத்தந்
 தான தான தனத்தந் தனதான.
 365. கோவை வாயி தழுக்குந் தாக போக மளிக்குங்
 கோதை மாதர் முனைக்குங் குறியாலும்
 கோல மாலை வளைக்குந் தோளி னாலு மணத்தந்
 கோதி வாரி முடிக்குந் குழலாலும்
 ஆவி கோடி யலிக்குந் சேவி னாலு மயக்குன்
 டாசை யாயி னுதித்தந் தளராதே
 ஆகி லாத மறைக்குந் தேடொ ண்தொ ருவர்க்கொன்
 ருடல் தாள்க னெனக்கின் றமுள்வாயே
 சேவி லேறு நிருத்தன் தோகை பாக னளிக்குந்
 த்யாக சீல குணத்தன் திருமாலும்
 தேடொ ணாத பதத்தன் தீதி லாத மனத்தன்
 தேயு வான நிறத்தன் புதல்வோனே
 காவி டாத திருச்செங் கோடுநாடு தனக்குந்
 காவி சூழ்வ யலிக்கும் ப்ரியமானாய்

* கடம் தோல் கடம் தோற்று - மதயானை காட்டில் எதிர்ப்படல் †கரும்
 போற்கு அரும்போர்க்குளங்காட்டி - மன்மதனுக்கு அரியபேராக வெற்றிக்
 கண் காட்டிய பரமசிவன்.

காதி மோதி யெதிர்க்குஞ் சூர தீரர் ப்ரமிக்குங்
கால னுடல் தவிர்க்கும் பெருமானே. (௧௩௮)

தனத்தந் தான தானன தனத்தந் தான தானன
தனத்தந் தான தானன தனதான.

366. வருத்தங் காண நாடிய குணத்தன் பான மாதரு
மயக்கம் புண மோதிய திரமீதே
மலக்கங் கூடி யேயின வுயிர்க்குஞ் சேத மாகிய
மரிக்கும் பேர்க ளோடுற வணியாதே
பெருத்தும் பாவ நீடிய மலத்தின் திமை கூடிய
பிறப்புந் தீர வேயுன திருதாளே
பெருத்தந் தாள வேயுயர் சுவர்க்கஞ் சேர வேயருள்
பெலத்தின் கூர்மை யானது மொழிவாயே
இரத்தம் பாய மேனிக ஞரத்துஞ் சாடி வெல்கொடு
எதிர்த்துஞ் சூரர் மாவவெ பொருமவேலா
இசைக்குந் தாள மேனமெ தனத்தந் தான தானன
எனத்தின் கூலி கோடிகள் புடைகுழத்
திருத்தன் பாக வேயொரு மயிற்கொண் டாடி யேபுகழ்
செழித்தன் பாக வீறிய பெருவாழ்வே
திரட்சங் கோடை வானிகள் மிகுத்துங் காவி சூழ்தரு
திருச்செங் கோடு மேனிய பெருமானே. (௧௩௯)

தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தந்த னத்தத்
தந்த னத்தத் தந்த னத்தத் தனதான.

367. பொன்றலைப்பொய்க்கும்பிறப்பைத்தும்புறுத்திட்டி ன்றுநீங்கப்
புந்தி யிற்சற் றுங்கி றிக்கைக் கறியாமே
பொங்கி முக்கிச் சங்கை பற்றிச் சிங்கி யொத்தச் சங்க டத்துப்
பண்பு டைத்துக் கஞ்ச மைக்கட் கொடியார்மேல்
துன்று மிச்சைப் பண்ட னுக்குப் பண்ப ளித்துச் சம்பர் மித்துத்
தும்பி பட்சிக் கும்பர் சச்செய்ப் பதிமீதே
தொண்டு பட்டுத் தெண்டனிட்டுக்கண்டுபற்றத்தன்னைடைவர்க்குத்
துங்க ரத்தப் பங்க யத்தைத் தருவாயே

குன்றெடுத்துப் பந்த டித்துக் கண்சி வத்துச் சங்க ரித்துக்
 கொண்ட லொத்திட் டிந்தர னுக்கிச் சுரலோகா
 கொம்பு குத்திச் சம்ப முத்தித் திண்ட லத்திற் றண்டு வெற்பை
 கொண்ட முத்திச் சண்டை யிட்டுப் பொருமவேழம்
 சென்று ரித்துச் சந்த ரிக்கச் சந்த விர்த்துக் கண்சி கித்துச்
 சிந்தை யுட்பற் றின்றி நித்தக் கனிகூரும்
 செண்ப கத்துச் சம்பு வுக்குத் தொம்ப தத்துப் பண்புரைத்துச்
 ||செங்கு வட்டிற் றங்கு சொக்கப் பெருமானே. (கச0)

தானு தானு தானு தானு தானு தானத் தன தான.
 368. || ஏறு னுலே நீறய் மாயா றேவோ வாக் கணையாலே
 ஏயா வேயா மாயா வேயா லீமே லேனரைத் துளையாலே
 மாறு யூறு நீறய் மாலாய் வாடா மாணக் கழியாதே
 வாராய் பாராய் சேரா யானுல் வாடா நீபத் தொடைதாராய்
 சீறா வீறா ஈரேழ் பார்பூழ் சீரார் தோகைக் குமரோசா
 தேவா சாவா மூவா நாநா திரா கோடைப் பதியோனே
 வேறாய் மாறா யாறா மாரூர் வேர்போய் வீழப் பொருதோனே
 வேதா போதா வேலா பாலா வீரா வீரப் பெருமானே. (கசக)

தான தந்த தனத்த தத்த தன தான.
 369. நூல மெங்கும் வளைத்தறற்று நடலாலே
 நாளும் வஞ்சி யருந்துரைக்கும் வசையாலே
 ஆல முந்து மதித்தழற்கும் அழியாதே
 ஆறறிண்டு புயத்தணைக்க வருவாயே
 கோல மொன்று குறத்தியைத்த முவுமார்பா
 கோடை யம்ப தியுற்றுநிற்கு மயில்வீரா
 கால னஞ்ச வரைத்துனைத்து முதீவானோர்
 கால்வி லங்கு களைத்தறித்த பெருமானே. (கசஉ)

* சம்பு - சம்பங்கோரை. † தின் தலத்தில் எனப்பிரிக்க. ‡ பண் புண
 ர்த்தித் தென்றிலக்குட்டங்கு சொக்கப்பெருமானே என்றும்பாடம். || செங்
 குவடு என்பது திருச்செங்கோடு. || ஏறு ஆனலே - இடபமும், பசுவும் கலத்
 தால். றேவன் ஐ வாசம் கணையாலே-மன்மதன் ஏவுகின்ற புஷ்பபாணத்தாலும்

தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன
தானன தந்தன தந்த தந்தன தனதான.

370. தோழமை கொண்டு லஞ்செய் குண்டர்கள்

ஒதிய நன்றிம றந்த குண்டர்கள்

சூழ்வித தங்கன்க டிந்த குண்டர்கள் பெரியோரைத்

தூஷண நின்றைப கர்ந்த குண்டர்கள்

நவது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்

சூளுற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள் தொலையா மல்

வாழ்கி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்

நீதிய றங்கள்கி தைந்த குண்டர்கள்

மானவ கந்தைமி ருந்த குண்டர்கள் வலையாலே

மாயையில் நின்னு வ ருந்து குண்டர்கள்

தேவர்கள் † சொங்கன்க வர்ந்த குண்டர்கள்

வாதை நன்றன்வ ருந்தி டிங்குழி விழுவாரே

ஏழு மரங்களும் வன்கு ரங்கெனும்

வாலியு மம்பர மும்ப ரம்பரை

ராவண னுஞ்சது ரங்க லங்கையு மடைவேமுன்

நடழி யும்படி சந்தர னுஞ்சிவ

சூரிய னுஞ்சர ரும்ப தம்பெற

ராம சரந்தொடு புங்க வன்திரு மருகேநீனே

கோழிசி லம்பந லம்ப யின்றக

லாப நடஞ்செய மஞ்ச தங்கிய

கேர்புர மெங்கும்னி னங்கு மங்கல வயலுரார

கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்

வேல னெனும்பெய ரன்பு டன்புகழ்

கோடை யெனும்பதி வந்த இந்திரர் பெருமாளே, கசந

தானத் தானத் தானத் தானத்
தானத் தானத் தனதான.

371. தோடப் பாமற் றேய்தப் பாணிச்

ருழ்நுற் றுர்நுற்

றமுவாருந்

தூரப் போகக் கோரப் பாரச்

சூலப் பாசச்

சமனாரும்

பாடைக் கூடத் தீயிற் றேறிப் :

பாழ்ப்பட் டேபட்

டழியாதே

பாசத் தேனைத் தேசுற் றுர்பொற்

பாதத் தேவைத்

கருள்வாயே

ஆடற் றுர்கெட் டோடத் *தோயத்

தாரச் சேறிப்

பொருமலேலா

ஆனைச் சேனைக் கானிற் றேனுக்

காரத் தாரைத்

தருமவீரா

† கூடற் பாடிச் கோவைப் பாவைக்

கூடிப் பாடித்

திரிவோனே

கோலச் சாலிச் சோலைச் சீலக்

கோடைத் தேவப்

பெருமானே. (கசசு)

தான தானன தத்தன தத்தன

தான தானன தத்தன தத்தன

தான தானன தத்தன தத்தன தனதான.

372. ஆல காலம டப்பைம டப்பியர்

சர வாளற வெற்றும்வி ழிச்சியர்

யாவ ராயினும் நத்திய மைப்பவர்

தெருவூடே

ஆடி யாடிந டப்பதொர் பிச்சியர்

பேசி யாசைகொ டுத்தும் ருட்டிகள்

ஆசை வீசிய ணைக்குழு கைச்சியர்

பலருடே

மாலை யோதிவி ரித்ருழு டிப்பவர்

சேலை தாழநெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்

வாசம் வீசும ணத்திலிம் னுக்கிகள்

உறவாலே

* தோயம் - சமுத்திரம் † கூடல்பாடி-மதுரைகள்.

மாயை யுடுகி முத்திரா முத்திரா

காம போகவினைக்குரு நைப்பனி

வாழ்வி லாதும லச்சன னத்தினில்

உழலவேனோ

மேலை வானொரு ரைத்தச சற்கொரு

பாலனாகியு தித்தொர்மு நிக்கொரு

வேள்வி காவலந டத்திய கற்குரு

அடியாலே

மேவி யேமிதி லேசுச்சிலை செறுமின்

மாது தோள்தழு விபபதி புக்கிட

வேறு தாயட விக்குள் விடுததீ

னவனோடே

ஞாலமாகொடு புகருவ னத்தினில்

யாழா லாவிப புகழே லொடா

ஒழுந லவண லேசுசெகு னிந்தான

மருகோனே

ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம

வேல வானொரு னாப்பதி வித்தா

|| நாகமாமலை செற்றபெற சிற்பகொ

பெருமாளே ()

தானதனத் தனதான தானதனத் தனதான

373. காலனிடத தனுநாதே நாகினிபிற்

பிறவாதே

சில அகத் தியளான தேனமுறைத

தருவாயே

மாலானுக் கிரானே மாதவரைப

பிரியாலே

பாலுயறைப பொருளானே பாகுரிப பெருபாளே(கசகூ)

தத்த தாத்தத் தத்த தாத்தத்

தத்த தாத்தத் தனதான

374. அத்த வேட்கைப் பற்றி நோக்கத்

தத்தை மார்க்குத்

தமரரயன்

பற்றுக ட்டத் திற்ப ராக்குந்

றசக தோட்பந்

றியவோடும

* தசாதற்கொரு என்பது. தசாதற்கொரு எனமருவிற்று +அ-கற்கு-உருஅடியாலே-மேவி- (அகல்கையாகிய) அந்தக்கல்லைத் திருவடியினால் (மிதித்துப் பழைய) உருவுநச்செய்தது. ஸ்சிலைசெற்ற-விலைமுறித்து. ஸ்பினவன்-பின்னவன், தம்பியாகிய வக்கமணன், || நாகமாமலை திருச்செங்கோடு.

சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கைச்
சின்ன நிக்சிந்

தினிதாய

சித்த வரர்குப் பெற்று வாழ்த்திச்
செர்நை சாதந்ப்

பெறுவேனே

செர்த்து நூற்றுப பத்து நாட்டச்
சொற்ற வேத்துக்

கரசாய

*சூட்டு டர்த்தச் டர்ப்ப கோநாந்
சொற்ற வேற்கைந்

குமரோரா

தத்வ நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்
தெட்டு கோற்றுந்

கிடமேவுந்

நார்க் நாந் தக்க பார்க்க
புத்ய வாய்ப்பு

பெருமானே.(கசுஎ)

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
தத்தன தத்தன தத்தன

375. பத்தர்க ணபரிய நிர்ந்தந டித்திடு
பகஷி கடத்திய

குசுபூர்வ

†பப் சிம தகஷிண வத்தா திக்குள
பத்தர்க வந்தித

மெனவோதும்

சித்தக வித்துவ சத்தமி குத்ததி
நுபபுக ஹைச்சிநி

தடியேனுந்

செப்பென வைந் துட சிறுபு வத்தெரி
சித்தவ வகாச

மறவோனே

கத்திய தத்தைக னேத்துவி முத்திநி
நந்தவ ணிட்டெடரி

தினகாவல்

கற்றகு நத்திடு நத்தக நுத்தடி
நட்டிய னேத்துப

விருதேனா

சுத்தியை யெய்க்கஇ டத்தி வில வைத்தத
நாபாணு பெரிட

மறைநாசின்

தத்தவ தற்பா முற்றமு நாந்திய
நாபா கிரிச்சா

பெருமானே.(கசுஅ)

* குத்தாடாந் - செவற்கொடியைக் கையிலுடையவனே. † டர்ப்பகோத்
திரம் - நாக மலை. ‡ கொத்திரம் - மலை. § பச்சிமம் - மேற்கு.

தத்ததன தான தத்ததன தான
தத்ததன தான தனதான.

376. *புற்புதமே னாம அற்பநிலை யாத

பொய்க்குடி ல்கு ளாவு

மனையாளும்

புத்திரரும் வீடு மித்திரரு மான

புத்திசலி யாத

பெருவாழ்வு

நிற்பதொரு கோடி கற்பமென மாப

நீட்டையுடன் வாழு

மடியோன்யான்

மித்தநினை தாளில் வைத்ததொரு காதல்

நிற்கும்வகை யோத

நனைவாயே

சற்பகிரி நாத முத்தமிழ்வி நோத

சக்ரகதை பாணி

மருகோனே

தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற

வைத்தவொரு காழி

மறையோனே

கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு

கற்றைமற வானார்

கொடிகோலே

கைத்தலுச ரேசர் மொய்த்தருல் கால

கற்பதரு நாடர்

பெருமானே. (கசக)

தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத் தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத்
தத்தத்தத் தத்தத் தத்தத் தனதான.

377. பொற்சித்தரப் பச்சைப் பட்டுக் கச்சிட்டுக் கட்டிப் பத்மப்

புட்பத்துக் கொப்பக் கற்பித்

தினேனோர்கள்

புட்பட்டுச் செப்பக் துப்பற் கொத்தப்பொற் றித்தத்திப்பப்

பொற்றிற் †பெற் றுகர்ச சக்ரத்

தனமானார்

கற்சித்தர் சுத்தப் பொய்ப்பித் தத்திற்புக் கிட்டப் பட்டுக்

கைக்குத்திட் டிட்டுச் சுற்றித்

திரியாமல்

சுற்றுற்றுச் சித்திக் கைக்குச் சித்திப்பப் பகைத் திற்சொற்

சுற்றித்தொப் பித்துக் கொற்றக்

கழல்தாராய்

குற்சித்துக் கொட்டுக் கொட்டுத் துக்கர்சத் துக்குக் குக்குக்

குக்குக்குக் குக்குக் குக்குக்

கெனமானாக்

* புற்புதம்-நீர்க்குமிழி. † பெற்றுச்சு-பெற்றஊர்.

குட்சிக்குப் பசுநீர் கைக்குக் கசுநீர்த் தீர் பட்டாத் தந்தக்
கொட்டிச்சுட்டித் தீக் கொட்க்கிக்குக் குடதாரி
சற்சித்துத் தொற்புத் தீப்பட் சத்தர்க்கொப் பித்தட் சத்துத்
சத்தத்தைத் சத்திக் கொச்சைப் பதிவாற்றே
கசுநீர்ப்பற் றுக்கொப் பத்திற் ற்செற்பற்றைற் றெற்றிட்டச்சுச்
ஶ் சரப்பப்பொற் றைக்குட் சொக்கப் பெருமானே.()

நன்ன தனநன தனதன தனதன
நன்ன தனதன தனநன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன. தனதன.

378. கொடிய மறலியு மவனறு கடகமு
மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு
குதலை யடியவ னினதருள்கொடுபொரும் அமர்காணக்
குறவர் மகன்புணர் புயகிரி சமுதமும்
அறுமு கழும்வெகு நயனமும் ரனியுமிற்
கொடியு மகிலமும் வெளிபட இருதிரை மிருநாலும்
படியு நெடியன எழுபுண ரியுமுது
ஶ் திகிரி திகிரியும் வருகென வருதகு
பவுரி வருமொரு மரகத தூரகத மிசையேறிப்
பறைய அடியவ ருடனினை யவர்களை
மிருபு டையுமிரு தமிழ்கொடு மறைகொடு
பறவ ஶ் வருமதி வருணை கொருவினா அரவேணும்
சடில தரவிட தரபணி தரநா
பரசு தரசுகி தரசுகி தரவித
தமரு கமிருக தரவனி தரசிவ தரபாரத்
தாணி தரதனு தரவெகு முதகுல
தடினி தரசிவ சுதகுண தர பணி
ரமில் விதரனா தருபுர சுகிதரு மயில்வாழ்வே
நெடிய வுடனுரு இருவொழி நிலவொழி
எயிறு சுழவ்விழி தழுவொழி எழுசுரி
நெரிய அதிர்குரல் புகையெழ இடியெழ நெடுவானும்

* கொக்கரி-கொக்கரி-கூவுதலுடைய. ஶ் செற்றிட்ட உச்ச எண்பிரிக்க
ஶ் சரப்பப்பொற்றை-நாகமலை. ஶ் திகிரிதிகிரி-சக்கரவாளசிரி. ஶ் வரும் அதில்
வந்தது போல பபணியில்-நாகமலையிலிருப்போனே.

நிலனும் வெருவர வருநிசி சரர்தள
நிகில சகலமு மடியவொர் படைதொடு
நிருப குருபர சுரபதி பரனிய பெருமானே. (௧௫௧)

கொ ல் லி ம லே .

தையதன தானந்த தையதன தானந்த
தையதன தானந்த தனதான.

379. தொல்லைமுதல் தானென்று *மெல்லியிரு பேதங்கள்
சொல்லு †குண மூவந்த மெனவாசித்
தாய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து
தொய்யுபொரு ளாறங்க மெனமேவும்
பல்லபல நாதங்கள் அல்கபச பாசங்கள்
பல்குதமிழ் தானென்றி யிசையாசிப்
பல்லுயிரு மாயந்த மில்ல ரொரு பாரந்த
பௌவமுற வேநின்ற தருள்வாயே
கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு †கோவம்பு
கல்வருக வேநின்று §குழலு துங்
கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை போனெந்தை
கைதொழமெய் ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா
கொல்லைமிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேனென்று
கொள்ளைகொளு மாரன்கை யலறாலே
கொய்துதழை யேகொண்டு செல்லு ||மழ வாகந்த
கொல்லிமலை மேனின்ற பெருமானே. (௧௫௨)

தத்த தன்ன தைய தத்த தன்ன தைய
தத்த தன்ன தைய தனதான.

380. கட்ட மன்னு மள்ளல் கொட்டி பண்ணு மைவர்
கட்டு மன்னு மில்லம் இதுவேனென்க

*மெல்லி இருபேதங்கள் - சிவம் சத்தி இரண்டு. †குணம் மூவந்தம் - இரா
சத, தாமத, சாத்துவீசம் என்னும் முக்குணமும், அவற்றையுடைய திரிமூர்த்
களும். †கோ அம் புகல் வருக. பசுக்கள் அழகிய புகுமிடம் வந்துகோ. §குழ
லாதும் கையன் மிசை ஏறு உம்பன் - விஷ்ணுவாகிய ரிஷபாகனத்தைப்புகு
யபரமசிவன். || மழவன் - இளையோன்.

கற்ற * விஞ்ஞை சொல்லி யுற்ற வெண்மை யுள்ளு
கக்க எண்ணி முல்லை நகைமாதர்
இட்ட மெங்கு னல்ல கொட்டி யங்கு னல்கி
யிட்டு பொன்னை யில்லை யெனஏகி
எத்து பொய்ம்மை யுள்ள லுற்று நின்மை யுள்ளி
யெற்று மிங்கு னைவ தியல்போதான்
முட்ட வுண்மை சொல்லு செட்டி தின்மை கொள்ள
முட்ட நன்மை விள்ள வருவோனே
முத்தி வண்ண வல்லி சித்ர வண்ண வல்லி
முத்தி விண்ண வல்லி மணவாளர்
பட்ட மன்ன வல்லி மட்ட மன்ன வல்லி
பட்ட துன்னு கொல்லி மலைநாட
பச்சை வன்னி யல்லி செச்சை சென்னி யுள்ள
பச்சை மஞ்ஞை வல்ல பெருமானே. (கருந்)

ராஜகேம்பீரவளநாட்மேலை.

தானதந் தானதன தாந்த தனதன
தானதந் தானதன தாத்த தனதன
தானதந் தானதன தாத்த தனதன தந்ததான.

381. மாகசஞ் சாரமுகில் தோற்ற குழல்கொடு
போகஇந்த ராதிகிலை தோற்ற துதல்கொடு
மானவண் டேறுகளை தோற்ற விழிகொடு கண்டுபோல
மாலர்கொண் டாடுகனி தோற்ற இதழ்கொடு
சோலைசென் றாதுகுயில் தோற்ற இசைகொடு
வார்பொரும் பாரமலை தோற்றமுறைகொடு மன்றுளாடி
சீகரம் பேணுதுடி தோற்ற இடைகொடு
பேரகபண் டாரபணி தோற்ற அரைகொடு
தேனுஞ் சீர்கதலி தோற்ற துடைகொடு வந்துகாசு

தேடுகின் றுரொடுமெய் தூர்த்த னெனவுற
வாடுகின் றேனைமலநீக்கி யொளிதரு
சீவனென் றுனபர மார்த்த தெரிசனை வந்துதாராய்

வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவீனில்
மாமகங் கூருமது தீர்க்க வடிவுடை
வீரனென் பானொருப ராக்ர னெனவர அன்றுசோமன்

மேனியுந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக
* ஆனுருந் திகையற †சேட்டவிதிதலை
விழநன் ‡பாரசிய மூக்கு நழுவிட வந்தமாயன்

எகநின் றுகியமர் தோற்று *வதறிட
வேகவுங் கார மொடு ஆர்க்க அலகக
ளேறிவென் றுடுகள் நீக்கி முநிவர வந்துசேயென்

நீசநன் பானபுரு ஷார்த்த தெரிசனை
தாவெனுங் கேள்விநெறி கீர்த்தி மருவிய
ராஜகெம் பிரவள நாட்டு மலைவளர் தம்பிரானே. (கஞ்சு)

ஞா ன ம லை

தானதன தான தானதன தான
தானதன தான தனதான.

382. குது கொலை கார ராசைபண மாதர்
†தூவையர்கள் சோகை முகலீஸ்

சூலைவலி வாத மோடனைவர் பாவர்
தூமையர்கள் கோளர் தெருவூடே

சாதனைகள் பேசி வாருமென நாழி
தாழிவிலை கூறி தெனவோதி

சாயவெகு மாய தூளியுற ‡வாக
தாடியிடு வேர்கள் உறவாமோ

வேதமுநி வோர்கள் பாலகர்கள் மாதர்
வேதியர்கள் பூச லென டீனகி

* ஆன் உகும் தீ - யாகப்பசுவை(சுதித்து)பொடியாக்கும் அக்னினி.

† சேட்டவிதி - முதன்மையான தகூப்பிரஜாபதி. ‡ பாரசிய - சாகவதி.

* வதறிட - மொழிகுழற. † தூவையர்கள் - மாமிச பண்ணிகள். ‡ ஆக
தாடியிடுவோர் - சரீரத்தைத் தட்டிக்கொடிப்போர், டீ என - ஏருவித்து.

வீரசுரர் பாறி வீழஅலை யேழு
வேலையள முக விரும்வேலா
நாதரிட மேவு மாதுசிவ காரி
காரியபி ராமி யருள்பாலா
நாரணக வாமி யீனுமக னேரடு
ஞானமலை மேவு பெருமானே. (கருதி)

தனதன தனத்த தான தனதன தனத்த தான
தனதன தனத்த தான தனதான.

383 மனையவள் நகைக்க லூரி னனைவரு நகைக்க லோக
மகவிரு நகைக்க தாதை தமரோடும்
மனமது சலிப்ப நாய னுளமது சலிப்ப யாரும்
வசைமொழி பிதற்றி நாளும் அடியேனை
அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனவிருண் மிகுத்து நாடி.
னகமதை யெடுத்த சோமம் இதுவோவென்
றடியனு நினைத்து நாளு முடலுயிர் விடுத்த போது
மணுகிழு வளித்த பாநம் அருள்வாயே
தனதன தனத்த தான எனமுர சொலிப்ப வீனை
தம்ருக மறைக்கு மாமும் அலைமோத்த்
* தடிநிக ரயிற்க டாவி யசுரர்க ளிறங்கு மாறு
சமரிடை விடுத்த சோதி முருகோனே
எனைமன முருக்கி யோக † அதுபுதி யளித்த பாத
எழுதரி யபச்சை மேனி யுமைபாலா
இமையவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி பாக
இலகிய சசிப்பெண் மேவு பெருமானே. (கருக)

ஊ தி ம லே

தானதன தான தந்த தானதன தான தந்த
தானதன தான தந்த தனதான.

384. ஆதிமக மாபி யம்மை தேவிரிவ ஞர்ம கிழந்த
ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா

* தடி - மின்னல் † அதுபுதி - அ.

ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு ணேச ரென்று

ஆளுமுனை யேவ ணங்க

அருள்வாயே

பூதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து

பூரணசி வாக மங்கள்

அறியாதே

பூணுமுகை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேறி னைந்து

போகமுற வேனி ரும்பும்

அடியேனை

நீதயவ தாயிரங்கி நேசவரு ளேபு ரிந்து

நீதிநெறி யேனி ளங்க

நமசிவாய

நேர்மைமலிவ னூதி கழந்த காதினிலை னேத பந்தர்

நீலமயி லேறி வந்த

வடிவேலா

ஓதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து

ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள்

வினைநீர

ஊனுமுமி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த

ஊதிமலை ரீது பந்த

பொருமாளே. (கரு)

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன

தான தனத்தத் தனத்த தந்தன தனதான.

387. கோதி முடித்துக் கனத்த கொண்டையர்

குது விதத்துக் கிதத்து மங்கையர்

கூடிய அற்பச் சுகத்தை நெஞ்சினில்

நினையாதே

கோழை மனத்தைக் கெடுத்து வன்புல

ஞான குணத்தைக் கொடுக்கு முன்றையல்

கூறு மிடத்துக் கிதத்து நின்ற ருள்

புரிவாயே

நாத நிலைக்குட் கருத்து கந்தருள்

*போத கமற்றெர் சகத்தை யுந்தரு

நான்மு கனுக்குக் கிளத்து தந்தையின்

மருகோனே

நாடு மகத்தெற் கிடுக்கண் வந்தது

நீரி தெற்குப் பதத்தை யுந்தரு

நாய கர்ப்புதரக் குருக்க ளென்றருள்

வடிவேலா

தோதி மிதித்தித் திமித்த டிங்குரு

டிகு குடிக்குட் டிகுக்கு டிண்டிமி

தோதி மிதித்தித் தனத்த தந்தவெ

வினையோடே

சூழ நடித்துச் சடத்தில் தின்றுயி

ரான துறத்தற கிரக்க முஞ்சப

சோப ன முயக்கக கருத்தும் வந்தருள் புரிவோனே

ஒதவெ முத்துக் கடக்க முஞ்சிவ

கார ணபத்தர்க் கிரக்க முந்தகு

ஓமெ னெழுத்துக் குயிர்ப்பு†மென் கட ரொளியோனே

‡ஓதி யினார்த்திக் குடைக்கி டுங்நன

காப ணைத்திற் பொழுட் பயன்றரு

ஊதி கிரிட்டுட் கருத்து கந்தருள் பெருமானே. (கருஅ)

சுருருடி மலை

தனன தனதன தனன தனதன

தனன தனதன தனதான.

386.கருடன் மிசைவரு கரிய புயலென

கமல மணிவொல

ஒலகோரைக்

கதறி யவர்பெயர் ரொடுக் மனமது

கருதி முதுமொழி

களைநாடித்

திருடி யொருபடி நெருடி யறிவிவர்

செவியில் நுழைவன

கவிபாடித்

திரியு மவர்சில புலவர் மொழிவது

சிறிது முணர்வகை

யறிமேனே

|| வருடை பினமது முருடு படுமகில்

மரமு மருதமும்

அடிசராய

மதுர மெனுகதி பெருகி யிருகரை

வழிய வகைவகை

குதிபாயும்

குருடி மலையுறை முருக குல்வட

குவடு தவிடெழு

மடிலேறும்

குமர குருபர திபிர தினக

குறைவி லிமையவர்

பெருமானே. (கருக)

* எழுத்து - மந்திரம். † என் - என்னும். ‡ ஓதி - ஒதியமாம். § இந்த ஸ்ரீலங்கோயமுததூரு கவித்த துடியலூர் ரெயில ஸ்டெஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது. || வருடை, மலைகள்.

* தென்சேரிகிரி.

தந்தான் தனதன்ன தந்தான் தனதன்ன
தந்தான் தனதன்ன தனதான்.

387. எங்கேனு பொருவர்வர அங்கேக ணினிதுகொடு
இங்கேவ ருனதுமயல் தரியாரென்

நிர்தாவெ ணினியஇதம் தந்தேனை யுறமுருவ
என்றாசை குழையழிழி யினையாடித்

தங்காம லவருடைய அண்டான பொருளுயிர்கள்
சந்தேக மறவெபறி கொளுமானார்

சந்தேக கலனில மென்றேது முததிவிட
† தண்பாரு முனதருளை யருள்வாயே

எங்கோடு திகிரியது கொண்டேயு நிரைபிறகு
சந்தாரும் † வெதிருகுழ லதுவூதித்

தன்காதல் தனை நீ யுருள என்றேழு மடனியர்கள்
தங்குறை கொடுமரமி லதுவேறுஞ்

சிங்கார அரிமருக பங்கேரு கனுமருள
சென்றேயும் அமரருறு சிறைமீள்

செண்டாடி அசுரர்களை வென்றானே அடியர்தொழ
தென்சேரி கிரியில்வளர் பெருமாளே. (கக௦)

தந்தானத் தந்தனதன தந்தானத் தந்தனதன
தந்தானத் தந்தனதன தனதான்.

390. கொண்டாடிக் கொஞ்சமொழிகொடு கண்டாரைச் சிந்துவிழிகொடு
கொந்தாரச் சென்றகுழல்கொடு வடமேருக்

குன்றோடொப் பென்றமுக்கைகொடு விண்டாலிக் கின்றமயிலை
கொம்பாயெய்ப் புண்டவிடைகொடு பலரோடும்

பண்டாடச் சிங்கியிடுமலர் விண்டாலிக் கின்றமயிலை
பண்பாலிட டஞ்செல்மருளது விடுமாறு

பண்டேசொற் றந்தபழமறை கொண்டேதர்க் கங்குளறவுமை
பங்காளற் கன்றுபகர்பொருள் அருள்வாயே

* இத்தலத்தம் காயமுத்தூர் ஜிவல் பல்லடர் தாலூகா ஸ்பத பல்லடத்
துக்குத் தந்தே, கட லமல் தூரத்திலுள்ளது. † சண்பு தன்மை. ‡ வெ
திர் முங்கில். § உகை - சடக்க.

வண்டாடத் தென்றல் தடமிசை தண்டாதப் புண்டரிகமலர்
மங்காமற் சென்றுமதுவைசெய் வயலுரா
வங்காலக் கொண்டல்வடிவொரு சங்க்ராமக் கஞ்சன் ஸிமஷதை
மன்றடிக் கன்புதருதிரு முருகேசனே
திண்டாடச் சிந்துநிசிரார் தொண்டாடக் கண்டவம்பொரு
செஞ்சேவற் செங்கையுடையசண் முருகேதவே
சிங்காரச் செம்பொன்மதினத் லங்காரச் சந்த்ரகலையழ்
தென்சேரிக் குன்றிலினினுறை பெருமானே. (௧௬௧)

* கோங்கணகிரி.

தந்ததன தத்ததன தந்ததன தந்ததன
தந்ததன தத்ததன தனதான.
389. ஐங்கரையொத்தமன மைம்புலமகற்றிவளர்
அந்திபகலற்றினை வருள்வாயே
அம்புவிதனக்குள்வளர் ரெந்தமிழ்வழுத்தியுனை
அன்பொடு துதிக்கமனம் அருள்வாயே
தங்கியதவத்துணர்வு தந்தடிமைமுத்திபெற
சந்திரவேளிக்குவழி யருள்வாயே
தண்டிகைகனப்பவசு எண்டிசைமதிக்கவளர்
சம்பரமவிதத்துடனெ யருள்வாயே
மங்கையர்சுகத்தைவெகு இங்கிதமெனுற்றமன
முன்றனைநினைத்தமைய அருள்வாயே
மண்டலிகரப்பகலும் வந்தசுபரகைஷ்புரி
வந்தனைசுபுத்தியினை யருள்வாயே
கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையிலப்பருள்
கொண்டு உடலுற்றபொருள் அருள்வாயே
குஞ்சரமுதற்கிணைய கந்தனெனவெற்றிபெறு
கொங்கணகிரிக்குள்வளர் பெருமானே. (௧௬௨)

* இ த ஸ்தலம் கோயமுத்தூர் ஜில்லா தாராபுரம் த. ஜூகாவில் தி. பூர்
ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு 2 மைல் தூரத்திலுள்ளது. + ராப்பகல் என அழைப்ப
கல் எனறயிற்று.

* கொடுங்குன்றம்.

தனந்த நனதந் தந்தந் தந்தந் தந்தநான
 390. அனங்க நம்பொன் றஞ்சந் தங்குங் கண்களாலே
 அடர்ந்தெ ழும்பொன் குன்றங் குமபங் கொங்கையாலே
 முனிந்து மன்றங் கண்டுத் தண்டும் பெண்களாலே
 முடங்கு மென்றன் தொண்டுங் கண்டின் லின்புறுதோ
 தென்தெ னந்தெந் தெந்தெந் தெந்தெந் தெந்தனா
 செறித்தடர்ந் துஞ் சென்றும் பண்பின் தும்பிபாடக்
 குனிந்தி லங்குங் கொம்புங் கொந்துந் துன்றுசோலை
 கொழுங்கொ டுந்தின் குன்றந் தங்குந் தம்பிரானே.

தனதன்ன தனதனை
 தந்தந் தனந்தன தந்தத் தனந்தன
 தனதன்ன தனதனை
 தந்தந் தனந்தன தந்தத் தனந்தன
 தனதன்ன தனதனை
 தந்தத் தனந்தன தந்தத் தனந்தன தந்தநான.

361. எதிர்பொருது கவிகழன
 கச்சக் கனும்பொருது குத்திக் திறநதுமலை
 யிவைகனென வதிமருகம்
 தப்பட் டென்யெழுதி முத்துச செறிந்தவட
 மெனுந் தள மவையறவு
 தைத்திட டணைதுகிரி னிற்கொத துமங்குசெந் ரங்குபாள்

எதிர்பரவ உடமிசைது
 கைத்துக் கிடந் துடல்ப தைக்கக் கடிந்துமிக
 இரதிபதி மணிமவுளி
 பெற்றித் தீரியம்பகனு முட்கத தீண்டினி
 மினைஞ்ருயிர் கவள மென
 மட்டித் தைசந்தெதிர்பு டைசு ச்சினந்து பெரு கொங்கையானே

* கொடுங்குன்றம் என்பது பிரானமலை + நிகளம் - பாணைகட்டும் என்கிறி.

பொது வில்விலை யிடுமகளிர்

பத்மக் கரந்தழனி யொக்கத் துவண்டமளி

புகஇணைப வரிபரவு

நச்சக் கருங்கயல்கள் செக்கச் சிவந்தழுது

பொதியுமொழி பதற அள

கக்கற் றையுங்குலைய முத்தத் துடன்கருணை

தந்துமெல்லீழ்

புதுமைதரு கலவிவலை

யிற்பட் டமுந்தியுயிர் தட்டுப் படுத்திமீர

புணரியுத தியில்மறுகி

மட்டற் றித்திரிய டட்டைக் குரம்பையழி

பொழுதினிலும் அமுள்முருக

சுத்தச் கொடுங்கிரியி னிர்த்தச் சரண்கலைம

றந்திடேனே

திதிதிதிதி திதிதிதிதி

தித்தித் திதிந்திதிதி தத்தத் ததந்ததத

தெதததெத தெதத தெத

தெத்தெத் தெதந்ததெத திக்குட் டிகண்டிகட

ஜெகணகெண கெணஜெகுத

தெத்தித் தரியந்திரித தக்கந் தகுந்தகுந்த திந்திதீதோ

திகுடதிகு தொகுடதொகு

திக்குட் டிகண்டிகட டக்கட் டகண்டகட

டிடிடுடுடு டிடிடுடுடு

டிக்கட் டிகண்டிகட டுட்டுட் டெண்டடுடு

திக்குதிகு திக்குகு

திர்குத் திருந்திருகு குக்குக் குருங்குரு

என்றகாளம்

முதிர் திமிலை கரடிகையி

டக்கைக் கொடுந்துடியு டிக்கைப் பெரும்பதலை

முழவுபல மொகுமொகென

வொத்திக் கொடும்பிரம கத்திக் களும்பரவ

முகடுபுகு வெகுகொடிகள்

பக்கத் தெழுந்தலைய மிக்கக் கவந்திரை

தங்கியாட

முதுகமுரு கொடிகருட

னெக்கத் திரண்டுவர வுக்ரப் பெருங்குருதி

முமுகியெழு பயிரவார்
 டித்திட்டகண்டமும்வெ டிக்கத் துணிந்ததீர
 முமுகிவரு நிசிசரரை
 முட்டிச் சிரந்திருகி வெட்டிக் களம்பொருத தம்பிரானே. (ககச)

கு ன் ற க் கு டி

தனதன தந்தத் தனதன தந்தத்
 தனதன தந்தத் தனதான
 392. பிறர்புகு பின்சொற் பயிலுமி ளந்தைப்
 பருவம தன்கைச் சிலையாளே
 பிறவித ருஞ்சிக் கதுபெரு கும்பொய்ப்
 பெருவழி செனறக் குணமேனீர்
 சிறுமைபொ ருந்திப் பெருமைமு டங்கிர்
 செயலுய ழிந்தற் பமதான
 தெரிவைபார் தங்குட் கயலைவி ரும்பி
 சிலசில பங்குப் படலாமோ
 கெறுவித வஞ்சக் கபட மொ டென்ற
 கிலுமெதிர் சண்டைக் கெழுஞ்சுரன்
 கிளையுடன் மங்கத் தலைமுடி சிந்தக்
 கிழிபட வொன்றிப் பொருடோனே
 குறுமுநி யின்பப் பொருள்பெற அன்றுற்
 பனமனு வஞ்சொற் குருநாதா
 குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றக்
 குடிவளர் கந்தப் பெருமானே. (ககரு)

தனன தந்த தந்த தனன தந்த தந்த
 தனன தந்த தந்த தனதான.
 393. அழகெ றிறந சந்திர முகமா டங்க லந்த
 அமுத புஞ்ச இனசொல் மொழியாளே
 அடிது வண்ட தண்டை கலிலே னுஞ்சி லம்பொ
 டுணிச தங்கை சொஞ்சு ரடையாளே

திருப்புகழ்.

உகூட

சுழியெ றிந்து நெஞ்சு சுழல நஞ்ச ணைந்து
 தொடுமி ரண்டு கண்க ளதனாலே
 துணைநெ ருங்கு கொங்கை மருவு கின்ற பெண்கள்
 துயரை யென்றொ ழிந்து விடுவேனோ
 எழுது *சூம்ப கன்பி னினைய தம்பி நம்பி
 யெதிர டைந்தி றைஞ்சல் புரிபோதே
 இதம கிழந்தி லங்கை யசுர ரந்த ரங்க
 மொழிய வென்ற கொண்டல் மருகோனே
 மழுவு கந்த செங்கை அரணு கந்தி றைஞ்ச
 மனுவி யம்பி நின்ற குருநாதா
 வளமி குந்த குன்ற நகர்பு ரந்து துங்க
 மலைவி ளங்க வந்த பெருமானே. (ககக)*

தன்னதன தந்த தானன தன்னதன தந்த தானன
 தன்னதன தந்த தானன தன்தான.

396. கடினதட சூம்ப நேரென வளருமிரு கொங்கை மேல்விழு
 கலவிதரு கின்ற மாதரொ நெவாடிக்
 கனவனக பந்தி யாகிய நிழல்தனிலி ருந்து தேனுமிழ்
 கனியிதழை மென்று தாடனை செயலாலே
 துடியிடைது டங்க வாள்விழி குழைபொரநி தம்ப மூடிய
 துகில்நெகிழ வண்டு கோகில மயில்காடை
 தொனியெழவிழைந் துகூரியகொடுக்கமிசைந்துதோள்மிசை
 துயிலவச இன்ப மேவுதல் ஒழிவேனோ
 இடிமுரசு றைந்து பூசல்செய் அரர்கள்மு றிந்து தூவொழ
 எழுகடல்ப யந்து கோவென அதிகோப
 எம்படரு மென்செய் வோமென நடுநடு நங்க வேல்விடு
 இரணமுக சண்ட மாருத மயிலோனே
 வடிவுடைய அம்பி காபதி கண்பதிகி றந்து வாழ்தட
 வயலிகர் குன்ற பாககர் உறைவோனே
 வகைவகைபு கழந்து வாடிவன் அரிபிரமர் சுந்தர சூரியர்
 வயிபடுதல் அண்டு வாழ்வருள் பெருமானே. (கக௭)

* சூம்பகன்பின் இனியதம்பி - சூம்பகர்னன் தம்பியாகிய விபீஷணன்.

தனதனன தனதனன தனதனன தனதனன
தந்தத்த தந்ததன தந்தத்த தந்ததன தனதான .

395. *ககுபநிலை குலையவிகல் மிகுபகடின் வலியுடைய
தந்தத்தினைத்தடிவ தொந்தத்தி ரத்தையுள
அகிலமறை புகழ்பரமர் ஞெகிழிகல கலகலெனும்
அம்பொற்ப தத்தந்தனு வம்பொற்பொ ருப்படர்வ
களபபரி மளமெழுகும் எழிலில்முழு குவமுளரி
யஞ்சப்ப டைத்தெழு வஞ்சக்க ருத்துமதனபிஷேகம்

கடிவபடு கொலையிடுவ கொடியமுக படமணிவ
வின்பச்சு டர்க்கனக கும்பத்த ரச்செருவ
பிறிதில்புள கிதசுகமு மிருதுளமும் வளரினே ஞர்
புந்திக்கி டர்த்தருவ பந்தித்த கச்சடர்வ
கயல்மகர நிகரமிக வியன்மருவு நதியில்முதிர்
சங்கிப்பி முசுதணிவ பொங்கிக்கனத்தொடர்வ முவைமாதா

†வகுளமலர் குவலையிதழ் தருமணமு மிருமத
மொன்றிக்க ருத்துமுகில் வென்றிட்டு செய்தகுழ
லசையருகி யமிர் தக்குத வசியமொழி மயில்குயிலெ
னும்புக்கு ரற்பகர வம்புற்ற மற்புரிய
வருமறலி யரணமொடு முடுகுசமர் விழியினைகள்
கன்றிச்சி வக்கமகிழ் நன்றிச்ச மர்த்துக நுகிறேகை

வகைவகைமெ புறவனைகள் கழலவிடை துவள வித
முண்டுப்ப மிக்கநசை கொண்டெற்ற னைத்தவதி
செறிகலவி வலையிலென தறிவுடைய கலைபடுத
லுந்திப்பி றப்பறநி னைந்திட்ட முற்றுனடி
வயலிகர் முருகசெரு முயல்பனிரு கரகமர
துன்றிட்ட சிட்டகுண குன்றக்கு டிக்கதிப அருளாதோ

தகுதகு தகுதகு திகுதிகு திகுதிருகு
தங்குத்த குத்தககு திங்குத்தி குத்திகு
சகணசக சகசகண செகணசெக செககெகெண
சங்கச்ச கச்சகண செங்கச்செ கச்சகண
தனனதன தனதனன தெனனதென தெனதென
தந்தத்த தனத்தன தெந்தத்தெ தனத்தென தனனன

தகுததகு தகுதகுதி திகுதிதிகு திகுதிதிகு
தங்குத்த குத்தகுது திங்குத்தி குத்திகுது
டண்ணடண டணடண்ண டிணிணிடிணி டிணிடிணிணி
டண்டட்ட டட்டடண டிண்டிட்டி டிட்டிடிணி
தரரதர தரதர திரிரிதிரி திரிதிரிரி
தன்றத்த ரத்தர தின்றித்தி ரித்திரிரி யெனதாளந்

தொகுதிவெகு முரசுகர டிகைடமரு முழவுதவில்
தம்பட்ட மத்தளமி னம்பட்ட டக்கைபறை
பதலைபல திமிலைமுத லநிரவுதிர் பெரியதலை
மண்டைத்தி ரட்பருகு சண்டைத்தி ரட்கழுகு
தொடர்நிபிட கருடனடர் தரகரட மொகுமொகென
வந்துற்றிடக்குடர்நி ணந்துற்றிறைத்ததிர முதுபேய்கள்

*சனகனரி நெறுநெறென வினிதினிது தினவினைசெய்
வெங்குக்கு டத்தகொடி குங்குக்கு குக்குகென
†அடனமிடு திசைபரவி நடனமிட வடலீரவி
திங்கட்ப்ர பைக்கதிர்கள் மங்கப்ர சித்தகுல
துரககஜ ரதகடக முரணரண நிருதர்விறல்
மிண்டைக்கு லைத்தமர்செய்தண்டர்க்கு சத்தையருள் பெருமானே

தானான தனதான தானான தனதான
தானான தனதான தனதான.

396. நாமேவுருயிலாலு மாமாரனயிலாலு

நாடோறுமதிகாயும்.

வெயிலாலும்

நார்மாதர்வசையாலும் வேயுதுமிசையாலு

நாடாசைநருமோக

வலையுடே

ஏமாறிமுழுநாளு மாலாகிவிறுதாவி

லேவாடி விழிமாதர்

துயருடே

ஏகாமலழியாத மேலானபதமீதி

லேகீயுனுடன்மேவ

அருள்தாராய்

தாமோகமுடனாறு பால்தேடியுரலாடு

தானேறி வினையாடும்

ஒருபோதில்

தாயாகவருசோதை காணுதுகளவாடு
 தாமோதரன்முராரி மருகோனே
 மாமாதுவனமாதா கார்மேவுசிலைமாதா
 மாலாகிணியாடு புயவீரா
 வானுடுபுகழ்நாடு தேனாறு டைசூழ
 *மாயூரகிரிமேவு பெருமாளே. (கசுக்)

தானுதானு தந்தன தத்தன
 தானுதானு தந்தன தத்தன
 தானுதானு தந்தன தத்தன தன தான.

397. நேசாசாரா டம்பரமட்டைகள்
 பேசாதேயே சங்களமட்டைகள்
 †நீசாளோடே யும்பழகிக்கவர் பொருளாலே
 நீயேநானே யென்றொருசத்தியம்
 வாய்கூசாதோ னுங்கபடத்திகள்
 நேராலேதா னின்றுபிலுக்கிகள் எவர்மேலும்
 ஆசாபாசா தொந்தரையிட்டவர்
 மேல்வீழ்வார்பால் சண்டிகள் கட்டழ
 கர்யேமீதோ லெங்குமினுக்கிகள் வெகுமோகம்
 ஆகாதாவே சந்தருதிப்பொழு
 தோகோவாவா வென்றுபகட்டிக
 ளாகாமோகா வம்பிகள் கிட்டிலும் உறவாமோ
 பேசாதேபோய் நின்றுறியிற்றயிர்
 வாயாவாவா வென்றுகுடித்தருள்
 பேராலேநீள் கஞ்சன்விடுத்திர் வருதூது
 பேய்வாழ்வேதா ளம்பகடைப்பகு
 வாய்நீள்மானு ஞஞ்சரளத்தொடு
 பேயோடேபோர் வென்றெதிரிட்டவன் மருகோனே

* மாயூரகிரி என்பது குன்றக்குடி, † நீசாளோடேயும் - நீசோடும்.

மாகுடாடா டும்பகையைப்பகை

சூராளோடே வன்செருவைச்செறு

மாகுராபா ரெங்குமருட்பொலி

முருகோனே

வானோடேழ்நா டும்புகழ்பெற்றிடு

தோனோறேசூழ் துங்கமலைப்பதி

மாயூராவாழ் குன்றைதழைத்தநுள் பெருமானே.(௧௭0)

பொதியமலை.

தத்த தத்த தான தான தத்த தத்த தான தான

தத்த தத்த தான தான தனதான.

398. மைக்க ணிக்கன் வானி போழ வுட்க ளத்தை மாறி நாடி

மட்டு முற்ற கோதை போத

முடிசூடி.

மத்த கத்தி னீடு கோடு வைத்த தொத்து மார்வி னூடு

வட்ட மிட்ட வாரு லாவு

முகைமீதே

*இக்கு வைக்கு மாடை வீழ வெட்கி யக்க மானபேரை

யெத்தி முத்த மாடும் வாயின்

இசைபேசி

எட்டு துட்ட மாதர் பாய லிச்சை யுற்றெ னை மானி

யெய்த்து நித்த மான வீனம்

உறலாமோ

துர்க்கை †பக்க சூல காளி ‡செக்கை புக்க தாள வோசை

தொக்க திக்க தோத தீத

வெனவோதச்

சுற்றி வெற்றி யோடு தாள்கள் கத்த நிர்த்த மாடு மாத்

சொற்கு நிற்கு நீமாறு தார

மொழிவோனே

திக்கு மிக்க வானி னூடு புக்க விக்க மூடு சூர்

|| திக்க முட்டி யாடு தீர

வடிவேலா

செச்சை பிச்சி மாலை மார்ப விச்சைகொச்சை மாதிலேடு

¶செப்பு வெற்பில் சேயதான பெருமானே.(௧௭௧)

* இக்கு வைக்கும் - தடையாக வைக்கும், † பக்க-முக்கினியாகப்பகுப் புற்ற. ‡ செக்கை-செங்கை நீ மாறுதாரம் - மறு உத்தரம், || திக்க - சிதற. ¶ செப்புவெற்பு - பொதியமலை செம்புடற் பொதிந்த தெய்வப் பொதிய மும், (கல்லாடம்-65),

தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன
தனத்த தானன தனத்த தானன தனதான

399 *வெடித்த வாரகுழல் விரித்து வேல்விழி
விழித்து மேகலை பதித்து வார்தொடு
மிகுத்த மாழுகை யசைத்து நூலின்ம ருங்கினுடை

மினுக்கி யோலைகள் பிலுக்கி யேவனை
துலக்கி யேவிள நகைத்து வாள்விழி
மிரட்டி யாரையு மழைத்து மால்கொடு தந்தவாய்நீர்

குடித்து நாயென முடக்கு மேல் பிணி
யடுத்து பாதிசுள் படுத்த தாய்தமர்
குலத்தர் யாவரு நகைக்க வேயுடல் மங்குவேனைச்

குறித்து நீயரு கழைத்து மாதவர்
கணத்தின் மேவென அளித்து வேல்மயில்
கொடுத்து வேதமு மொருத்த னுமென சிந்தைகூராய்

உடுட்டு டுடுடு டுடுட்டொ டோவென
திருத்த நீதிரு திருர்த்த தாவென
உடுக்கை பேரிகை தவிற்கு ழாமுயி ரங்குபோரில்

உலுத்த நீசர்கள் பதைப்ப மாகரி
துடிப்ப நீள்கட லெரித்து சூர்மலை
யுடைத்து நீதிகள் பரப்பி யேயவ ரும்பராவை

அடைத்த மாசிறை விடுத்து வானுல
களிக்கு மாயிர திருக்க ணுனர்
சளித்து நானுமெ னுளத்தி லேமகி முங்குமாரா

அளித்த தாதையு மிகுத்த மாமனும்
அனைத்து னோர்களு மதிக்க வேமகிழ்
அகத்ய மாமுநி பொருப்பின் மேவிய தம்பிரானே.)

* க மு கு ம லை .

தனன தனதன தனத்த தானன
தனன தனதன தனத்த தானன
தனன தனதன தனத்த தானன தனதான.

400. குதலை மொழியினர் நிதிக்கொள் வாரணி
முகையை விலைசெய்வார் தமக்கு மாமயல்
கொடிது கொடிததால் வருத்த மாயுறு துயராலே
மதலை மறுகிவா லிபத்தி லேவெகு
பதகர் கொடியவா னிடத்தி லேமிக
வறுமை புதல்வதே யெனக்கு மோஇனி முடியாதே.
முதல வரினிலோ டெதிர்த்த குருடல்
மடிய அயிலையே விடுத்த வாகரு
முகிலை யனையதா நிறத்த மால்திரு மருகோனே
கதலி கமுக்குழ் வயற்கு னேயனி
யிசையை முரலமா வறத்தில் பீறிய
கமுகு மலைமகா நகர்க்குள்மேவிய பெருமானே. (கௌட)

தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன
தனதன தத்தத் தனத்த தானன தனதான.

401. முலையை மறைத்துத் திறப்ப ராடையை
நெகிழ் வுடுத்துப் படுப்பர் வாயிதழ்
முறைமுறை முத்திக் கொடுப்பர்மூலர் அணைமீதே
அலைகுலை யக்த் கொட்டணைப்ப ராடவர்
மனவலி யைத்தட் டழிப்பர் மால்பெரி
தவர் பொருளைக்கைப் பறிப்பவர் வேசைகள் உறவாமோ.
தலைமுடி பந்துத் தெறித்த ராவண
னுடல்துளை பட்டுத் துடிக்க வேயொரு
ததுவை வளைத்துக் தொடுத்த வாளியன் மருகோனே

* இந்த ஸ்தலம் திருநெல்வேலிக்கு வடக்குஉஅ-மைல் தூடித்திலுள்ளது.
கோயிற் பட்டிக்கு மேற்கு 12-மைல். † கொட்டணைப்பர்-கொண்டணைப்பர்.

கலைமதி யப்புத் தரித்த வேணிய

ருதனிய வெற்றித் திருக்கை வேலவ

கமுகு மலைக்குட் சிறக்க மேனிய பெருமானே. (௧௭௪)

தாந்த தனன தனன தாந்த தனன தனன

தாந்த தனன தனனத் தனதான.

402. கோங்க முகையு மெலிய வீங்கு புளக களப

மேந்து குவடு குழையும்

பயுகாதல்

கூர்ந்து குழையை அமளி தோய்ந்து குலவு மினிய

தேங்கு கலவி யமுதுண்

டியல்மாதர்

வாங்கு பகழி விழியை மோந்து பகலு மிரவும்

வாய்ந்த துயிலை மிகவும்

தணியாத

வாஞ்சை யுடைய அடிமை நீண்ட பிறவி யலையை

நீந்தி அமல அடிவர்

தடைவேலோ

ஒங்க லணைய பெரிய * சோங்கு தகர மகர

மோங்கு ததியின் முழுகும்

பொருகும்

ஒய்ந்து பிரமன் வெருவ வாய்ந்த குருகு மலையில்

ஊர்ந்து மயில துலவுந்

தனிவேலா

வேங்கை யடவி மறவர் ஏங்க வனிதை யுருக

வேங்கை வடிவு மருவுந்

குமரேசா

வேண்டு மடியர் டிலவர் வேண்ட அரிய பொருளை

வேண்டு மளவி லுதவும்

பெருமானே. (௧௭௫)

† வ ள் ளி யூ ர்.

தைய தானன தனதான தைய தானன

தனதான

403. அல்லில் நேருமின் அதுதானும் அல்ல தாகிய உடல்மாயை

கல்லி னேரஅ வழிதோறும் கையும் நானுமு லையலாமோ

சொல்லி நேர்படு முதுகூர் தொய்ய வூர்கெட விடும்வேலா

வல்லி மாரிரு புறமாக வள்ளி யூருறை பெருமானே. (௧௭௬)

* சோங்கு - கப்பல். † இத்த ஸ்தலம் திருநெல்வேலி ஜில்லா நாங்குநேரி காலாகா கஸ்பர் நாங்கு நேரிக்குத் தென்மேற்கு இ-மைல் ஊர்திலுள்ளது.

திருப்புகழ்.

௩௦௧

க தி ர் காமம்.

சீவன.

கமாய்

தனதன்ன தான தனதன்ன தான
தனதன்ன தானத் தனதான.

104. திருமகளுலாவு மிருபுயமுராரி
திருமருகநாமம்

பெருமாள்காண்

செகதலமும்வானு மிகுதிபெறுபாடல்
தெரிதருநாமரப்

பெருமாள்காண்

மருவுமடியார்கள் மனதில்வினையாடு
மரகதமயூரப்

பெருமாள்காண்

மணிதரளம்வீசி யனியருவிசூழ
மருவுகதிர்காமம்

பெருமாள்காண்

அருவரைகள் நீறு படஅசுரர்மாள்
அம்பொருதவீரப்

பெருமாள்காண்

அரவுபிறைவாரி விரவுசடைவேணி
அமலர்குருநாதப்

பெருமாள்காண்

இருவினையிலாத தருவினைவிடாத
இமையவர்குலேசப்

பெருமாள்காண்

இலகுசிலேவடர் கொடியினதிபார
இருதனவிநோதப்

பெருமானே. (௧௭௭)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன
தன்ன தான தானுன தனதான.

05. *அலகின் மாறு மாறாத்கலதி பூத வேதாளி
அடைவில் ஞானி கோமீனி

அறமீயா

அழிவு கோளி நாணுது புழுகு பூசி வாழ்மாதர்
அருளி லாத தோடோய

மருளாகி

பலக லாக ராமேரு மலைக ராச லாவீச

யருவ மேக மேதாரு

வெனயாதும்

* அலகின்மாறு - விளக்குமாறு. † கலதி - மூதேவி. ‡ ஞானி - நாய்

பரிவு ருத மாபாதர் வரிசை பாடி யோயாத
 பரிசில் தேடிமாயாத படிபாராய்
 இலகுவேலை நீள் *வாடை யெரிகொள் வேலை மாசூரி
 லெறியும் வேலை மாருத திறல்நீர
 இமய மாது பாகீர திந்தி பால காசார
 லிறைவி கான மால் வேடர் சுதைபாநா
 கலக வாரி போல்மோதி வடவை யாறு சூழ்சீத
 கதிர காம மூதூரில் இனையோனே
 கனக நாடு வீடாய கடவுள் யானை வாழ்வான
 கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே. (௧௭௮)

தனன தான தத்த தனதான தனன தான தத்த தனதான.
 408. எதிரி லாத பத்தி தனைமேவி இனிய தாணி னைப்பை யிருபோதும்
 இதய வாரி திக்கு ஞறவாகி எனது னெசி மக்க அருள்வாயே
 கதிர காம வெற்பி லுறைவோனே கனக மேரு வொத்த புடவீரா
 மதூர லாணி யுற்ற கழலோனே மூதி கூனி மிர்த்த பெருமானே)

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தானத் தனந்த தனதான.
 409. கடகட வருவிகள் தப†வரி யதிர்கதிர்
 காமத் தரங்க மலைவீரா
 கன †கத நககுலி புணரித குணகுக
 ‡காமத் தனஞ்சம் புயனோட
 வடசுக ரகிரித விடுபட ||நடமிடு
 மாவிற் புகுங்கந் தவீவழாது
 வழிவழி தமரென வழிபடு கில்லென
 வாவித் தினம்பொன் றிடுமோதான்

* வாடையெரி-வடலாழகாக்கினி. † வரி-தீற்றுக்களையுடைய புலி.
 ‡ கத நகம் - கோபத்தையுடைய மலையையொத்த டானை. § காம அத்தன்
 மன்மதன் பிதாவாகிய விஷ்ணு 'காமத்தன் அஞ்ச அம்புயன் ஓட, எனப்பிரிக்க
 || நடமிடுமா - மயிற்றுதிரை வீவழாது-வழுவாமல், றென்காலிக்கினம்.
 என் அவா வித்தினம்.

அடவியி ருடியபி நவகும ரியடிமை
யாயப் புனஞ்சென் றயர்வோனே
அயிலவ *சபரிசெய் கவிபுகல் தருகவி
யாளப் புயங்கொண் டருள்வோனே
இடமொரு மரகத மயிலிசை வடிவுள
ஏழைக் கிடங்கண் டவர்வாழ்வே
இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு
மேழைக் கிரங்கும பெருமாளே. (௧௮௦)

தன்னதன தானத்த தன்னதன தானத்த
தன்னதன தானத்த தனதானதானன.

408. சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட
தனமசைய வீதிக்குள் மயில்போலுலாவியே
சரியைக்ரியை யோகத்தின் வழிவருக்கு பாசுத்தர்
தமையுணர ராகத்தின் வசமாகமேவியே
உமதடியு னுருக்கு மனுமரண மாயைக்கு
முரியவர்ம காத்ததை யெனுமாயமாதாரர்
ஒளிர்மணி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
முனதருள்கு பாசித்தம் அருள்கூரவேனுமே
இமகிரி கு மாரத்தி யறுபவைப ராசத்தி
யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள் குமாரனே
எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கு முருகாவிசாகனே
அமர்ச்சிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
மத்கன்த சாமாதய கண்ராஜராஜனே
† அமுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
அரியகதிர் காமத்தில் உரியாபிராமனே. (௧௮௧)

* சபரிசெய்கவி - பூஜை செய்த நக்கீரர்.

* இக்கருத்தை: -

“வேதகெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்

பூதபரம் பறைபொலியப் புரிதவாய் மலர்ந்தழுத

சேவன வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர், என்னும் பெரியபுரா

ணத் திருவிருத்தத்தாற் காண்க.

தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
தனத்தா தனத்தா தனத்தான.

409. சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா யெதிர்த்தே வருகுரைச்
சரிப்போ னமட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்றான் இருகூறச்
சிரத்தோ ருரத்தோ டுறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்
சிறைச்சே வல்பெற்றாய் * வலக்கா ரமுற்றாய்
திருத்தா மரைத்தான் அருள்வாயே
புரத்தார்† வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேயின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் ‡ மருத்தார் மதனரைக்
கரிக்கோ லவிட்டார் § கணுக்கா னமுத்தே
கதிர்க்கா மமுற்றார் முருகோனே. (கஅஉ)

தனதன தத்தனத் தனதன தத்தனத்
தனதன தத்தனத் தனத்தான.

410. சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குந்
சகலையா கர்க்குமெட் டரிதாய
சமயபே தத்தினுக் கணுகோணு மெய்ப்பொருட்
டருபரா சத்தியிற் பரமான
நூரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்
* டர்வியா பித்தநற் பதிநீடு

* வலக்காரம் - வென்றி. † வரத்தார் - வரப்பிரசு திகள். ‡ மருத்து ஊர் -
தென்றநாற்றுகிய தேரை ந - த்தும். § கணுக்கான் - கண்ணுக்கான.

துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
 சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேளே
 புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
 புருஷவீ ரத்துவிச் ி ரமசூரன்
 புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
 புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே
 *கரியயூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுனைக்
 கனிகளபீ றிப்புகித் தமராடிக்
 சுகலிசூ தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்
 கதிரகா மக்கிரிப் பெருமானே. (கஅ௩)

தானதன தத்தத்த தானதன தத்தத்த
 தானதன தத்தத்த தனதான.

411. பாரவித முத்தப் படிபுள் கப்பொற்ப
 யோதரநெ ருக்குற்ற இடையாலே
 பாகளவு தித்தத்த தேமொழி யிற்புட்ப
 பாணவிழி யிற்பொத்தி விமோதர்
 காரணிசூ முற்கற்றை மேல்மகர மொப்பித்த
 காதில்முக வட்டத்தில் அதிமோக
 காழுகன கப்பட்ட வாசையைம றப்பித்த
 கால்களேம றக்கைக்கும் வருமோதால்
 தேரிரவி யுட்கிப்பு காழுதுபு ரத்திற்பெ
 சாசிரனை மர்த்தித்த அரிமாயன்
 சீர்மருக அதுபுகர் யானைபடும் ரத்தந்ரி
 கோணசயி லத்துக்ர கதிராகம
 வீரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
 மேகலையி டைக்கொத்தின் இருதாளின்
 †வேரிமழையிற் பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை
 வேல்களில கப்பட்ட பெருமானே. (கஅ௪)

தனதன தத்த தனதன தத்த
 தனதன தத்த தனதான.

412. மருவரு வெற்றி மலர்ந்தொடா னிற்கை
 வலிசெயா நிற்கு மதனாலும்

*கரிய யுகம்-சூருங்குரங்கு †வேரிமழை - வாசனை தங்கிய மேகம் போன்ற
 குழல் ‡பச்சை வேய்-பசிய மூங்கிலை போன்ற சொள். §தொடா-தொடுத்து

மதில்கள்தாவுற்ற கலைபடா வட்ட
 மதி * சுடா நிற்கும் அதனாலும்
 இருகணல் முத்த முதிரயா மத்தி
 னிரவினல் நித்த மெலியாதே
 இடருறு மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
 மிலனைவாழ் விக்க வரவேணும்
 கரிகள்சேர் வெற்பி லரியவேடிச்சி
 கலவிசூர் சித்ர மணிமார்பா
 கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க
 கதிரகா மத்தில் உறைவோனே
 முருகனே பத்த ருருகனே முத்தி
 முதல்வனே பச்சை மயில்வீரா
 முடுகிமே லிட்ட கொடியசூர் கெட்டு
 முறியவேல் தொட்ட பெருமானே. (கஅரு)

தானதன தானத் தனதான தானதன தானத் தனதான.

418. மாதர்வச மாயுற் றுழல்வாரும் மாதவமெணுமற் றிரிவாரும்
 தீதகல வோதிப் பணியாரும் தீரக மீதிற் றிகழ்வாரே
 நாதவொளி யேநற் குணசீலா நாரியிரு வோரைப் புணர்வேலா
 சோதிசெவ ஞானக் குமரேசா தோமில்கதிர் காமப் பெருமானே.()

தனன தான தான தத்த தனன தான தான தத்த
 தனன தான தானதத்த தனதான.

414. முதிரு†மார வார நட்பொட்டிலகு மார வார மெற்றி
 முனியு மார வார முற்ற கடலாலே
 முடிவிலாத தோர்தீவ டக்கில் எரியு || மால மார்பி டத்து
 முழுதி யேறி மேலெ றிக்கு நிலவாலே
 || வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்கும்
 வினைவி டாத தாய ருக்கு மழியாதே

* சுடாநிற்கும்-சுடும் † மார வார நட்பொடு-மாரனுக்கு உரிமையா
 கிய முதிர்ந்தநட்புடன். ‡ இலகும் ஆர் அ ஆரம் ஏற்றி-பிரகாசிக்கின்ற அரிய
 அந்த முத்துக்களை ஏற்றி. § வடக்கில் எரி-வடவா முகாக்கிவி. || ஆலம்
 ஆர்பு இடம்-சுடல். || வெதிரா-மூங்கில்,

வினாயு மோக போக முற்றி அளவி லாத காதல்பெற்ற
 விகட மாதை நீய ணைக்க வரவேணும்
 கதிர காம மாந கர்க்கு னெதிரி லாத வேல் தரித்த
 கடவு ளே க லாப சித்ரா * மபில்வீரா
 நயலு லாம்வி லோச னத்தி னளப மார்ப யோத ரத்தி
 ககண மேவு வா*னொருத்தி மணவாளா
 அதிர வீசி யாடும் வெற்றி விடையி லேறு மீசர் கற்க
 அரிய ஞான வாசகத்தை யருள்வோனே
 அகில லோக மீது சுற்றி யசூர் லோக நிறை முப்பி
 அமரர் லோகம் வாழ வைத்த பெருமானே. (கஅ௭)

அருக்கொணு மலை.

தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன தனதான.
 415. தொடுத்த வானென விழித்து மார்க்குகை
 யசைத்து மேகலை மறைத்து மூடிகள்
 துடித்து நேர்கலை நெகிழ்த்து மானியல் கொளுமாதீர்
 சுகித்த ஹாவென நகைத்து மேல்விழ
 முடித்த வார்குழல் விரித்து மேவிதழ்
 †துவர்த்த வாய்கரு ளடக்கி மால்கொடு வழியேபோய்ப்
 படுத்த பாயலி லணைத்து மார்குகை
 பிடித்து மார்பொடும் அழுத்தி வாயிதழ்
 கடித்து நாணம தழித்த பாவிசர் வலையாலே
 படுத்து நோயொடு கிடத்து பாய்மிசை
 வெளுத்து வாய்களு*மலத்தி னுயென
 பசித்து தாகமு மெடுத்தி டாவுயிர் உழல்வேனே
 ‡வெடுத்த தாடகை சினத்தை யோர்கனை
 விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேயொரு
 மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் மருகோனே

* ஒருத்தி-செய்வடானையம்மை †துவர்த்த-பவளமேர்த்த. மலத்தி
 ஞாய்-மலம் தின நாய். ‡வெடுத்த-வெடு வெடுத்த.

ஶிதித்து ஞாலம் தனித்த வேதனை
 யதிர்த்து வேர்முடி கரத்து லாயனல்
 விழித்து மாரனை யெரித்த தாதையர் குருநாதா
 அடுத்த ஆயிர விடப்ப னுமுடி-
 நடுக்க மாமலை ிளக்க வேகவ
 டரக்கர் மாமுடி பதைக்க வேபொரு மயில்வீரா
 அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு
 முகத்தி னோடணி குறத்தி யானையொ
 டருக்கொ னாமலை தருக்கு லாவியபெருமானே (௧௮௮)

தி ரு க் க் க ண மலை

தனத்த தானன தனத்தான தானன
 தனத்த தானன தனத்தான தானன
 தனத்த தானன தனத்தான தானன தனதான.

18. விடைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
 தரித்த வாடையு மணிப்பூணு மாகவே
 மினுக்கு மாதர்க ளிடைக்காம மூழ்கியெ மயலூறி

மிகுத்த காமிய னெனப்பாரு னோரெதிர்
 நகைக்க வேயுட லெடுத்தேனி யாகுல
 வெறுப்ப தாகுமெ யுழைத்தேனி டாய்படு கொடியேனைச்

றத்த மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
 பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
 கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயும் ஒருவாழ்வே

கதிக்கு நாயக வுணத்தேடி யேபுக
 முறைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ
 கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் தரவேணும்

மலைக்கு நாயக கிவக்காமி நாயகர்
 திருக்கு மாரனை முகத்தாறு தேசிக
 வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ் தருவேளே

வசிட்டர் காகிபர் தவத்தான யோகியர்
 அகத்ய மாமுரி யிடைக்காடர் கீரணும்
 வகுத்த பாவுறு பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே

நிலைக்கு நானமறை மகத்தான பூசுரர்
 திருக்கொணமலை தலத்தாரு கோ! புர
 நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில் வருவேரானே
 நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ
 யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்தூள் தாளறி
 நினைத்த காரிய மறுக்கூல மேட்பரி பெருமானே. (கஅக)

புகழ்மலை.

தன தனன தான தன தனன தான
 தன தனன தான தன தான.
 417. மருவுமலர்வாச முறுகுழலினலும்
 வரிவிழியினலு மதியாலும்
 மலைமினிகரான இளமுகைகளாலு வகையாலும்
 மயல்கள் தருமாதர்
 கருதுபொருளாலு மனைவிமகவான அலைவேளே
 கடலலையில்மூழ்கி
 கமலபதவாழ்வு தரமயிலீன்மீது வரவேணும்
 கருணையுடனேமுன்
 அருமறைகளோது பிரமன்முதல்மாலும் தொழுவேரானே
 அமரர் முனிராசர்
 அகிலதலமோது நதிமருவுசோலை வளநாடா
 அழகுபெறுபோக
 பொருகவருஞ்ரர் கிரியுருவவாரி பெற்றிவோனே
 புனல்கவறவேலை
 புகலரியதான தமிழ்முனிவரோது
 புகழ்மலைமேவு பெருமானே. (கக௦)

தனிச்சயம்.

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
 தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
 420. இலைச்சுருட் கொடுத்தணைத் தலத்திருத் திமட்டைகட்
 கிதத்தபுட் குரற்கள்விட் டனுராகம்

எழுப்பிமைக் கயக்கனைக் கழுத்தைமுத் தமிழ்நீணத்
 தெடுத்திதழ்க் கடித்தூரத் திடைதாளி
 அலைச்சலுற் றிலச்சையற் றரைப்பைதொட் டிழைத்துழைத்
 தலக்கணுற் றுயிர்க்களைத் திடவேதான்
 அறத்தவித் திளைத்துறத் தனத்தினிற் புணர்ச்சிபட்
 டயர்க்குமிப் பிறப்பினிற் தனிராதோ
 கொலைச்செருக் கரக்கரைக் கலக்குமிக் ககுக்குடக்
 கொடித்திருக் கரத்தபொற் பதிபாடுங்
 குறித்தநற் றிருப்புதழ்ப் ப்ரபுத்துவக் கவிக்குவக்
 குருத்துவக் தெனைப்பணித் தருள்வோளே
 தலைச்சுமைச் சடைச்சிவற் கிலக்கரைத் திலக்கியத்
 தமிழ்த்ரயத் தகத்தியற் கறிவோதுந்
 சமர்த்தரிற் சமர்த்தபச் சிமத்திசைக் குருத்தமத்
 சுனிச் சசயத் தினிற்பிளைப் பெருமாளே. (௧௯௬)

ப க ம லே .

தத்தானத் தாத்தத்தனதன தத்தானத் தாத்தத்தனதன
 தத்தானத் தாத்தத்தனதன தனதான.

419. சிற்றாயக் கூட்டத்தெரிவையர் வித்தரார் குழ்ச்சிகடவ்விழி
 சற்றைப் பார்த்துச்சிலபணி விடையேளித்
 சிற்றபத் தாக்கைப்பொருள்கொடு த்பித்தேறிக் கூப்பிட்டவர்பரி
 செட்டாமற் றுர்த்தத்தலைபடு சிறுகாலை
 உற்றார்பெற் றுர்க்குப்பெரிதொரு பற்றாயப் பூட்டுக்கயிறுகொ
 ட்ச்சாயத் தாக்கைத்தொழிலொடு தடுமாறி
 உக்காரித் தேக்கற்றுயிர்நழு விக்காயத் தீப்பட்டெரியுட
 லுக்கேன்மெய்க் காட்டைத்தவிர்வதும் ஒருநாளே
 வற்றமுற் றுப்பச்சிளமுனை யிற்பாஸ்கைப் பார்த்துத்தருமொரு
 மைக்காமக் கோட்டக்குலமயில் தருபாலா
 மத்தோசைப் போக்கிற்றயிருறியெய்ப்பாலுக்காய்ச்சிக்கிருபதம்
 வைத்தாடிக் காட்டிப்பருகரி மருகோளே

* சயம்-சசயம். இது காவிரிநதி உற்பத்தியாகும் சையமலையா யிருக்
 கலாமென்பர். † பித்தேறி பித்தேற்றி.

கற்றாழிற் காட்டிக்[†]கரைதுறை[†] நற்றாயிற் காட்டிப்புகழ்[†] கலை
கற்றாசொற் கேட்கத்தனிவழி வருவோனே
கைச்சூலக் கூற்றைக்கடிபது மத்தாளாக் கேற்பக்கனல்பொழி
கற் ||ருயிக் கோட்டுக்குறுகிய பெருமானே. (ககூஉ)

திருக்காளத்தி.

தனத்தா[†]னத்தத்தனன[†] தந்தத்
தனத்தா[†]னத்தத் தனன[†] தந்தத்
தனத்தா[†]னத்தத் தனன[†] தந்தத் தனதான.
422. ஈராக்கே லித்தப் பதிவாழ் தொந்தப்
பரிக்கா யத்திற் பரிவோ டைந்து[†]
சதிக்கா ரப்பிக் குலைமே விந்தர்[†] செயல்மேனிச்
பலித்தே மெத்தச் சமுசா ரம்பொற்
சுகித்தே கற்றத் தவரே[†] டின்பத்
தழைத்தே மெச்சத் தயவோ டிந்தக் குடிபேணிக்
சுருக்கோ ணத்திற் கழுநா யுண்பக்
குழிக்கே வைத்துச் சவமாய் நந்திற்
குடிற்கே நத்திப் பழுதாய் மங்கப் படுவேனைக்
குறித்தே முத்திக் குமர[†] வின்பத்
தடத்தே பற்றிச் சகமா யம்பொய்க்
குலக்கால் வற்ற[†] சிவஞா னம்பொற் பழல்தாராய்
புரக்கா டற்றுப் பொடியாய் மங்கக்
கழைச்சா பத்திதை[†] சடலா னுங்கப்
புகைத்தி பற்றப் புரிவோ ரன்புற்[†] தருள்வோனே
புடைத்தே எட்டுத் திசையோ ரஞ்சத்
தனிக்கோ லத்துப் புகுசூர் மங்கப்
புகழ்ப்பேர் சத்திக் கிரையா[†] நந்தத் தருள்வோனே

* கல் தா வில் காட்டி- மலையைய யொத்த வலியுள்ள வில்லைக் காட்டி.
† கரை துறை-சொல்லுகின்ற துறையை. ! நற்றாயில் காட்டி புகழ்-நற்றா
யிரங்கலாகப் “பொன்போலுங் கள்ளி” ஏன்றெடுத்துக் காட்டிப் புகழ்தை.
‡ கலைநற்றார்-பொய்யா மொழிப்புலவர். || ஆவுக்கோடு- பசுமலை ஈசரக்கு
ஏறு இத்த பதி-பொருள்கள் மிகந்த இப்புவிமிடம், இத்த-இந்த. * குரக்
கோணத்திற்கழு-குளம்புத்தன்மையுள்ள மூக்கையுடைய கழு. † மற-மாற
ஐ சடலான்-அடிகையே, கதையுடைய மன்மசின்.

திருக்கா னத்திற் பரிவோ டந்தத்

குறக்கோ லத்துச் செயலா ளஞ்சத்

திகழ்ச்சி ரத்திற்குமூலவா வென்பப் புணர்வோனே

சிவப்பே றுக்குக் கடையேன் வந்துட்

புகச்சீர் வைத்துக் கொளும் ஞா னம்பொற்

றிருக்கா ளத்திப் பதிவாழ்கந்தப் பெருமானே (ககங்)

தனத்தானத்தத் தனதான தனத்தானத்தத் தனதான.

421. சிரத்தானத்திற் பணியாதே செகத்தோர்பற்றைக்குறியாதே
வருத்தா மற்றொப்பிலதான மலர்த்தாள் வைத்தெத் தனை ஆள்வாய்
நிருத்தா கர்த்தந் துவநேசா நினைத்தார் சித்தந் துறைவோனே
திருத்தாள் முத்தக் கருள்வோனே திருக்கா ளத்திப் பெருமானே,

தந்தன தானத் தனந்த தானன

தந்தன தானத் தனந்த தானன

தந்தன தானத் தனந்த தானன தனதான.

424. பங்கய னார்பெற் றிஞ்ச ராசர

அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை

† பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தோர்நர உருவாயே

மந்தம தாகப்பிணிந்த ஆசையில்

இங்கித மாகத் திரிந்து மாதர்கள்

பண்பொழி குறைக்காடந்தி டாதுழல் ‡ படிருயே

சங்கட னாகித் தளர்ந்து நோய்வினை

வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாமதி

தந்தடியேனைப் புரந்தி டாயுன தருளாலே

சங்கரர் வாமத் திருந்த னாபுர

சுந்தரி யாதித் தருஞ்சி தாபத

தண்டைய னேகுக் குடம்ப தாகையின் முருகோனே

|| திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்

பொங்கர வாடப் புனைந்த மார்பினர்

திண்சிலை குலத் தழுந்து பாணியர் நெடிதாழ்வார்

* அழல் வர் என்ப - அழாதே, வா என்ன. † பஞ்சவர் - ஐந்து பூதங்கள்
புது - வஞ்சகம், ‡ சுகதா - புசல்வனே. || திங்கல் உலாவு அப்பு எனப்
பிக்க.

திருப்புகழ்.

ந.க.ந.

சிந்துவி லேபுற் றெழுந்த காளனி
 டங்குகள மீதிற் சிறந்த சோதியர்
 திண்புய மீதிற் றவழ்ந்து வீறிய
 குருநாதா
 சிங்கம தாகத் திரிந்த மால்கொரு
 வம்பொடியாகப் பறந்த சீறிய
 சிம்புள தாகச் சிறந்த காவென
 வருகோமுன்
 செங்கதி ரோணைக் கடிந்த திவினை
 துஞ்சிட வேநற் றவஞ்செய் தேறிய
 †தென்கயி லாயத் தமர்ந்து வாழ்வருள் பெருமானே ()

திருவருணை

தன்ன தனதன தனதன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன
 தன்ன தனதன தனதன தனதன தனதான.

423. குமா குருபர குணதர நிசிகர
 திமிர தினகர சரவண பவகிரி
 குமரி சுதபகி ரதிகத சுரபதி
 குலமானுங்
 குறவர் சிறுமியு மருவிய திரள்புய
 முருக சரணென வருகுதல் சிறிதுமில்
 கொடிய வினையனை யவலனை யசடனை
 யதிமோகக்
 கமரில் விழவிடு மழகுடை யரிவையர்
 களவி னெடுபொரு ளளவள வருவிய
 யளறிடை துவளுதும் வெளிற்றனை
 யினிதாளக்
 கருணை யடியரொ டருணையி லொருவிசை
 சுருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர
 கமல மலரடி கனவினு. நனவினு
 மறவேனை
 தமர மிகுதிரை யெறிவளை கடல்குடல்
 மதுகி யலைபட விடநதி யுமிழ்வன
 சமுக முக்கண பண்பணி பதிநெடு
 வடமரகச்

சகல வுலகமு நிலைபெற நிறுதிய
 கனக கிரிதிரி தரவுகு கரமலர்
 தளர வினியதொ ரமுதினை யொருதனி க்கடையாரின்
 றமரர் பசிகெட வுதவிய க்ருபைமுகில்
 அகில புவனமு மளவிடு குறியவன்
 அளவு நெடியவ னளவிட அரியவன் மருகோனே
 அரவு புனைதரு புதிதரும் வழிபட
 மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
 அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய பெருமாளே.

124. அருவ மிடையென வருபவர் துவரிதழ்
 அமுது பருகியு முருகியு ம்ருகமத
 அளக மலையவு மணிதுகி லகலவும் அதிபார
 அசல முகைபுள கிதமெழ அமளியில்
 அமளி படஅன வரதமு மவசமொ
 டணையு மழகிய கலவியு மலமலம் உலகோரைத்
 தருவை நிகரிடு புலமைபு மலமல
 முருவு மிளமையு மலமலம் விபரித
 சமய கலைகரு மலமல மலமரும் வினை வாழ்வஞ்
 †சலில லிபியன சன்னமு மலமல
 மினியு னடியரொ டொருவழி படஇரு
 தமர பரிபுர சரணமு மவுனமும் அருள்வாயே
 உருவு கரியதொர் கணைகொடு பணிபதி
 யிருகு தையுமுடி தமனிய ததுவுட
 னுருளை யிருசுடர் வலவனு மயனென மறைபூனும்
 உறுதி படுசர ரதமிசை யடியிட
 நெறுநெ நெனமுறி தலுநிலை பெறுதவம்
 உடைய வொருவரு மிருவரு மருள்பெற வொருகோடி
 தெருவு நகரியு நிசிசரர் முடியொடு
 சடச டெனவடி படுவன புதைவன
 திருத்தி கெனஎரி வனஅனல் நகைகொடு முனிவார்தஞ்

* அலம் அலம் - போதம் போதம்.

† சலில லிபியன - நீர்மேலெழுத்துக்கு நோன.

சிறுவ வனசரர் சிறுமியொடுருகிய

பெரும அருணையி லெழுநிலை திகழ்வன

சுகரி மிசையொரு கலபியி லுலகிய பெருமானே. ( )

427. கருணை சிறிதுமில் பறிதலைநிசுசரர்

பிசுத அசலாம றவரிவர் முதலிய

கலக விபரித வெகுபர சமயிகள் பலர்கூடித்

கலக லெனநெறி கெடமுறை முறைமுறை

கதறி வதறிய சூதறிய கலைகொடு

* கருக அரியதை விழுபுனல் வரமொழி குழறாஅன்

புருகி யுனதருள் பரவுகை வரில்லீர

கொழியி லுலகியல் பிணைவிடி லுரைசெய

லுணர்வு கெடி.லுயிர் புணரிரு வினையள றதுபோக

௨. தறி லெனதெனு மலமறி லறிவினி

லெளிது பெறலென மறைபறை யறைவதொ

ருதய மரணமில் பொருளிறை யருளுவ தொருகாளே

தருண சத்தன பரிமள பரிபுர

சரணி தமனிய தனாதரி திரிபுர

தகனி கவுரிப வதிடக வதியரி ரவிசூலி

சடில தரியனு பவையுமை திரிபுரை

சகல புவனமு முதனிய பதிவ்ருதை

சமய முதல்கித நயபகி ரதிசுத சதகோடி

அருண ரவியினு மழகிய ப்பைபனிடு

கருணை வருணித தனுபர குருபர

அருணை நகருறை சரவண குரவணி புயவேளே

அடவி சரர்குல மரகத வனிதையு

மமரர் குமரியு மனவர தமுமரு

கழகு பெறநிலை பெறவர மருளிய பெருமானே. ( )

426. துகினு ம்ருகமத பரிமள அளகமும்

நெகிழ இருதன கிரியசை தர இடை

துவள மனிதரு மமரரு முனிவரு முடனோடித்

* * நிசுசரர் பிசுத அன மறர் - இராசநாரையும் புலாலுண்ணும் மறவ
ரையும் ஒத்த சமணர்.

தொடர வனமணி மகரமி லகுகுழை
யடரு வனவிட மினிர்வன ரதிபதி
சுருதி மொழிவன சுயல்விழி புரள்தர நடுவாக
வகிரு ரதிபுரை ததுறுதல் பணிவர
வனர பதயுக பரிபுர மொலிபட
மறுகு தொறுமுல வியினிய கலவியை விடைகூறும்
*வரைவி லரிவையர் தருசுக சலதியி
லையு மெனதுயி ரதுதின நெறிதரு
மவுன சிவசுக சலதியில் முழுகுவ நொருநாளே
முகிலு மதியமும் ரவியெழு புரவியும்
நெடிய குலைமிட நீடறமு துககன
முகடு கிழிபட வளர்வன கமுகின மினைவானே
முடுகு சுயலுகள் வயல்களு முருகவிழ்
தடமு முளரிய அகழியு மதில்களு
முழுது முடையதொ ரருணையி லுறைதரு மினைபாளே
அகிலு மருதமு முகுளித வகுளமு
மமுத கதலியும் அருணமும் வருடையு
மபரி மிதமத கரிகளு மரிகளும் உடனேகொண்
டருவி யிழிதரு மருவரை தனிலொரு
†சவர வனிதையை முனிதரு புனிதையை
அவச முடன்மல ரடி தொழு துருகிய பெருமாளே. (1)

429. மகர மெறிகடல் விழியினு மொழியினு
மதுப முரல்குழல் வகையினு நகையினும்
வளமை யினுமுக நிலவினு மிலவினு நிறமூசும்
மதுர இதழினு மிடையினு கடைரினு
மகளிர் முகுளித முகையினு நிலையினும்
வனச பரிபுர மலரினு முலரினு மவரோடும்
பகரு கினுமவர் பணிவிடை திரிகினு
முருகி நெறிமுறை தவறினு மவரொடு
பகடி யிடுகினு மமளியி லவர்தரு மதுராக

பரவை படியினும் வசமுநி யினுமுத
 லருணை நகர்மின : கருணையொ டருளிய
 பரம வொருவச னமுமிரு சரணமு மறவேனே
 கதன சுரபதி வழிபட எழுகிரி
 கடக கிரியொடு மிதிபட வடகுல
 கனக கனகுவ டடியொடு முறிபட முதுகுதங்
 கதறு சுழிகட லிடைகிழி படமிகு
 கலக நிசிசரர் பொடிபட நடவிய
 கலப மரகத துரகத ந்ருபகிரி மயில்வாழ்வே
 தகன கரதல சிவசுத கணபதி
 சகச சரவண பரிமள சத்தா
 சயன வனசரர் கதிபெற முனிபெறு புனமானின்
 தாள முகபட நெறிபட நிமிர்வன
 தருண புளகித ம்ருகமத தனகிரி
 தழுவ மயல்கொடு தனிமட லெழுதிய பெருமாளே. ( )

428. முகிலை யிகல்பொரு முழுவிருள் குழலென
 முதிய மதியது முகமென * துதலினை
 † முரணர் வரிசலை முடுகிடு கணைவிழி யெனமூவர்
 முவரி தனின்முகு றிதமலர் முகையென
 முறுவல் தனையிரு குழைதனை மொழிதனை
 மொழிய வரியதொர் தெரிவையர் வீனையென மொழிகூறிப்
 பகலு மிரவினு மிகமன மருள்கொடு
 பதியி லவர்வடி ஷுளதழ கைனவொரு
 பழுது மறஅவர் பரிவுற இத்தது பகராதே
 பகைகொ டெதிர்பொரு மகரர்கள் துகைபட
 விகட முடனடை பயில்மயில் மிசைவரு
 பவனி தனையது தினநினை யெனஅருள் பகர்வாயே
 புகல வரியது பொருளினு எனவொரு
 புதுமை யிடஅரி யதுமுத லெனுமொரு
 பொதுவை யிதுவென முதுதவ முனிவர்கள் புடைகுழப்

புரமு மெரியெழ நகையது புரிபவர்
 புனலும் வளர்மதி புனைசடை யினரவர்
 புடவி வழிபட வொருபொருள் விரகொடு புகல்வோனே
 அகில கலைகளு மறநெறி முறைமையு
 மகில மொழிதரு புலவரு முலகினி
 லறிஞர் தவமுயல் பவர்களு மியலிசை யதனாலே
 அறுவர் முலையுணு மறுமுக னிவனென
 அரிய நடமிடு மடியவ ரடிதொழ
 அருணை நகர்தனி லழகுடன் மருவிய பெருமானே. (௨.௧௪)

429. முருகு செறிசூழல் சொருகிய விரகிகள்
 முகைக ளளவிடு முகபட பகடிகள்
 முதலு முயிர்களு மளவிடு களவியர் முழுநீல
 முருகு புழுகில் குழைவடி வழகியர்
 முதிர் வளர்கனி யதுகவ ரிதழியர்
 முனைகொ ளுடிலென விழியெறி கடைசிய ரகராகம்
 மருவி யமலியி னலமிடு கலவியர்
 மனது திரவிய மளவள வளவியர்
 வசன மொருநொடி நிலையையில் கபடியர் வழியேநான்
 மருளு மறிவின னடிமுடி யறிகிலன்
 அருணை நகர்மிசை கருணையொ டருவிய
 மவுன வசனமு மிருபெரு சரணமு மறவேனே
 கருதி யிருபது கரமுடி யொருபது
 கனக மவுலிகொள் புரிசைசெய் பழையது
 கடிய வியனகர் *புகவரு கனபதி கனல்மூழ்கக்
 கவச அதுமனோ டெழுபது கவினிழ
 அணையி லையெறி யெதிரமர் பொருதிடு
 † களரி தனிலொரு கணைவிடு மடலரி மருகோனே
 சருவு மவுணர்கள் தளமொடு பெருவலி
 யகல கிலைபெறு சயிலமு மிடிசெய்து
 தரும னவர்பதி குடிவிடு பதனிசை மயில்வீரா

*புகவரு.புகுவதற்கு அரிதாயி. †களரி யுத்தளம்

தருண மணியவை பல்பல செருகிய
தலையன் துகிலிடை யழகிய குறமகள்
தனது தனமது பரிவொடு தழுவிய பெருமானே. (உஉ0)

180. ஈடமு யமுதமு மிளர்வன இணைவிழி
வனச மலதழல் முழுகிய சரமென
விரைசெய் ம்ருகமத அளகமு முகிலல் வொருஞான
விழியின் வழிகெட இருள்வதொ ரிருளென
மொழியு முமுதல வுயிர்கவர் வலையென
விழையு மிளநகை தளவல னளவென வியனாதித்
தடமு மடுவல படுகுர் யெனஇடை
துடியு மலமத னுருவென வனமுனை
சபில மலகொலை யமனென முகைரிசை புரள்கோவை
தரள மணியல யமன்னிடு கயிறென
மகளிர் மகளிரு மலபல வினைகொடு
சமைபு முருவென வுணர்வொடு புணர்வதும் ஒருநாளே
அடனி வனிதையர் தனதிரு பரிபுர
சரண மலரடி மலர்கொடு வழிபட
அசல மிசைவினை புனமதி வினிதுறை தனிமானும்
அமர ரரிவையு மிருபுடை யினும்வர
*முகர முகபட கவளத வளகர
அசல மிசைவரு மரிகவ கலவியும் வினையாடும்
கடக புனகித புயகிரி சமுக ட்வி
கடக கசரத லுரகத நிகிசரர்
கடக ட்பயிரவ டீயிரவ மலர்களும் எரிதியுங்
கருக வொளினிடு தனுபர கவுதம
புரித முரிதொழ அருணையி லறம்வளர்
கருணை யுமைதரு சரவண சுரபதி பெருமானே. (உ0௩)

—

*முஃதம்-சங்கவடிவமான.† விடக - விடஅக ‡ பயிரவன்-பயத்தைச்
புலவான் டீயிரவம்-ஆம்பல்.

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனன தனதன தனதான.

423. *கமரி மலர்குழல் சரிய புளகித
கனக தனகிரி யசைய பொருவிழி
கணைக னென்னுதல் புரள துகிலதை நெகிழ்மாதர்
கரிய மணிபுர ளரிய கதிரோளி
பரவ இணைகுழை யசைய நகைகதிர்
கனக வளைகல நடைகள் பழகிகள் மயில்போலத்
திமிரு மதபுழு கொழுக தெருளினி
லலைய விலைமுகை தெரிய மயல்கொடு
திலத மணிமுக அழகு சுழலிகள் டுதமுரல்
திரையிலமுதென கழைகள் பலகளை
யெனவு மவர்மயல் தழுவு மசடனை
திருகு புலைகொலை கலிகள் சிதறிட அருள்தாராய்
குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர குமர குருபர
குமர குருபர குமர குருபர எனதாளம்
குரைசெய் முரசமொடரிய விருதொலி
டமட டமட ம டமட டமடம
குமுற திமிலை லரிகி னரிமுதல் இவைபாட
அமர் முனிவரு மயனுமனைவரு
மதுகை மலர் கொடு தொழுது பதமுற
அசுரர் பரிகரி யிரத முடைபட விடும்வேலா
அகில புவனமொ டடைய வொளிபெற
அழகு சரண்மயில் புறம தருளியொ
ரருண கிரிகுற மகளை மருவிய பெருமானே.(௨0௪)
தனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத் தனதான.
434. சுயல்விழித்தேனெனைச் செயலழித் தாயெனக்
கணாவகெட் டேனெனப் பெறுமாது

கருதுபுத் தாளானப் புதல்வர்ப் பாளனக்
கதறிடப் பாடையிற் றலைமீதே
பயில்குலத் தாழம்பு பழையநட் பாரழப்
பறைகள் கொட்டாவாச் சமனாரும்
பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுபப் போதெனைப்
பரிகரித் தாவியைத் தரவேணும்
அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதாத் தேக்கையுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அமரரத் தாசியுக் குமரிமுத் தாசிவத்
தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
புயலிளைப் பாறுபொற் சயிலமொய்ச் சாரலிற்
புனமறப் பாவையைப் புணர்வோனே
பொடிபடப் புதரத் தொடுகடற்சூரனைப்
பொருமுழுச் சேவகப் பெருமானே. (உ௦௫)

483. கறுவுமிக் காவியைக் கலஞ்சுமக் காலனெத்
திலகுகட் சேல்கனிப் புடனாட்க்
கருதிமுற் பாடுத்கட் டனையுடற் பேசியுட்
களவினிற் காசினுக் குறவாறுற்
றுறுமலர்ப் பாயலிற் றுயர்வினைத் தூடலுற்
றுயர்பொருட் கோதியுட் படுமாதர்
ஒறுவினைக் கேயுளத் தறிவுகெட் டேனூயிர்ப்
புணையினைத் தாள்தனைத் தொழுவேனே
மறையெடுத் தோதிவச் சிரமெடுத் தானுமைச்
செறிதிருக் கோலமுற் றனைவானும்
ஃமறைகள் புக் காரெனக் குவடுநெட் டாழிவற்
றிடஅடற் சூரனைப் பொருமவேலா
அறிவுடைத் தாருமற் றுடனுனைப் பாடலுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அடவியிற் றோகைபொற் றட்டழகைக் காசையுற்
றயருமச் சேவகப் பெருமானே. (உ௦௬)

*கலஞ்சும-கலஞ்சும். ஃகட்டளை உடல்-அளவான பொருள். ஃமறைகள் புக்
ளர் என-அடைக்கலம் புகுந்தாரென.

434. பரியகைப் பாசம்மிட் டெறியுமக் காலனுட்

பயனுயிர்ப் போயகப் படமோகப்

படிபிலுற் றுரெனப் பலர்கன்பற் றுஅடற்

படரெரிக் கூடுவிட் டலைநீற்

பிரியுமிப் பாதகப் பிறவியுற் றேமிகப்

பிணிகளுக் கேயினைத் துழல்நாயேன்

பிழைபொறுத் தாயெனப் பழுதறுத் தாளெனப்

பிரியமுற் றேருதிடப் பெறுவேனோ

கரியகெய்க் கோலமுற் றரியினற் றுமரைக்

கமைவபற் றுசையக் கழலோர்முன்

கலைவருத் தோதிவெற் பதுதுளைத் தோனியற்

கடவுள்செச் சேவல்கைக் கொடியோனென்

றரியநற் பாடலைத் தெரியுமுற் றோர்களைக்

கருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே

அடவியிற் றேகைபொற் றடமுகைக் காசையுற்

றயருமச் சேவகப் பெருமானே .(௨௦௭)

தன்னதன தான தத்த தன்னதன தான தத்த

தன்னதன தான தத்த தனதான .

435. தருணமணி வானி லத்தி லருணமணி யால விட்ட

தழலமனி மீதெ றிக்கு நிலவாலே

தலைமைதவி ராம னத்தி னிலைமையறி யாதெ திர்த்த

தறுகண்மத வேள்தொ டுத்த கணையாலே

வருணமட மாதர் கற்ற வசையின்மிகை பேச முற்று

மருவுமென தாவி சற்றும் அழியாதே

மகுடமணி வாரி சைக்கும் விகடமது லாவு சித்ர

மயிலின்மிசை யேறி நித்தம் வரவேணும்

கருணையக லாவி ழிச்சி களபமழி யாமு கைச்சி

கலவிதொல் யாம றத்தி மணவாளா

கடுவுடைய ராநி ரைத்த சடிவமுடி மீது வைத்த

கடியமலராத் தித்த கழல்வீரா

அருணமணி யால மைத்த கிரணமணி குழும் வெற்றி
அருணைநகர் கோபு ரத்தில் உறைவோனே
அசுரர்குலம் வேர ஹத்து வடவனலை மீதெழுப்பி
அமரர்சிறை மீள விட்ட பொருமானே. (௨0௮)

438. முழுகிவட வாழு கத்தி நெழுகனலி லேறி றக்கு
முழுமதிநி லாவி னுக்கும் வசையாலும்
மொழியுமட மாத ருக்கு மிளியதனி வேயி சைக்கு
முதியமத ராஜ னுக்கும் அழியாதே
புழுகுகிழ் நீப மத்தி லழகியகு ராவி ரைத்த
புதுமைவினி லாறி ரட்டி புயமீதே
புனரும்வகை தானி னைத்த துணரும்வகை நீல சித்ர
பொருமயிலி லேறி நித்தம் வரவேணும்
எழுமகர வாகி சுற்று பொழிலருணை மாந கர்க்கு
எழுதரிய கோபு ரத்தில் உறைவோனே
இடைதுவள வேடு வச்சி படமசைய வேக னத்த
இளமுக்கை டாத சித்ர மணிமாற்பா
செழுமகுட நாக மொய்த்த ஒழுகு ளில் வேணி வைத்த
சிவனைமுத லோது வித்த குருநாதா
திசைமுகன்மு ராரி மற்று மரியபல தேவ ருற்ற
சிறையடைய மீள விட்ட பொருமானே. (௨0௯)

தானதன தானத் தானதன தானத்
தானதன தானத் தந்ததான,
437. ஆலவிழி நீலத் தாலதர பானத்
தாலளக பாரக் கொண்டலாலே
ஆரநகை யால்விற் போர்நுதலி னுல்வித்
தாரநடை யால்நற் கொங்கையாலே
ராலமய லாகிக் காலதிரி குலத்
தாலிறகு பாசத் துன்பமுழ்கித்
தாழ்வினுயிர் வீழ்பட் டுழ்வினை வி டாமற்
காவதன்மு னேவற் கொண்டிடாயோ

சோலைதரு கானிற் கோலமற மானைத்	
தோனிலுற வாகக்	கொண்டவாழ்வே
சோதிமுரு காரித் தாபழைய ஞானச்	
சோணகிரி வீதிச்	கந்தவேவோ
பாலகக லாபக் கோமளம யூரப்	
பாகவுமை பாகத்	தன்குமாறா
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாமெவர் தோழத்	தம்பிரானே. (௨௧௦)
440. பேதகவி ரோதத் தோதகவி ரோதப்	
பேதையர்கு லாவைக்	கண்டுமாலின்
பேதைமையு முறற் றேதமக லாமற்	
பேத வுடல் பேணித்	தென்படாதே
*சாதகவி காரச் சாதலவை போகத்	
தாழ்விலுயி ராகச்	சிந்தையாலுன்
தாவைவடி வேலைச் செவல்தனை யேனற்	
சாரல்மற மானைச்	சிந்தியேனோ
†போதகம யூரப் போதகக டாமற்	
போதருணை வீதிச்	கந்தவேவோ
‡போதகக லாபக் கோதைமுது வாளிற்	
போனசிறை மீளச்	சென்றவேலா
பாதகப தாதிச் சூரன்முதல் வீழப்	
பாருலகு வாழக்	கண்டகோவே
பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாமெவர் தோழத்	தம்பிரானே. (௨௧௧)

தன்ன தானன தானன தானன

தன்ன தானன தானன தானன

தன்ன தானன தானன தானன

தனதான

439. அமுத மூறுசொ லாகிய தோகையர்

பொருளு ளாயையெ னுணையுணையெ

னருகு வீடிது தானிதில் தீவாருமெ

னுரைகூறுப்

*சாதக விகாரச் சாதல்-விகாரச்சாதக சாதல்தன்பமான பிறப்பு இறப்பு,
 † போதக மயூரபோது அக அகடு ஆ மன்போது-யானை, மயில் இவைகளின்
 மேல் மலராசனமிட்ட மத்தியஸ்தானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற. ‡போதக
 கலாபகோதைமுதுவான்-தெய்வயானையம்மை அவதரித்த முதியவின் ணுலகம்
 தீவாரும் என் டிகரை கூறும்.

அசடு மாதர் *கு வாதுசொல் கேடிகள்

தெருவின் மீதுகு லானியு லானிகள்

அவர்கள் மாயைப டாமல் கெடாமல்நி னருள்தாராய்

குமரி கானிவ ராகிம கேஸ்வரி

கெனரி மோடிசு ராரிநி ராபரி

கொடிய குலிசு டாறணி யாமனி

மகமாயி

குறளு ருபமு ராரி சகோதரி

யுலக தாரிசு தாரி பராபரி

குருப ராரினி காரி நமோகரி

அபிரமாயி

சமர நீலிபு ராரிநி னாயகி

மலைகு மாரிநி பாலிநி னுறணி

சலிசு மாரிசி வாயம னேகரி

பரையோகி

சுபரி வீரிமு நீர்விட போஜனி

திகிரி மேவுகை யானிசெ யானொரு

சகல வேதமு மாரிநி தாயுமை

யருள்பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி பாபரர்

முடிக டோறுத்க டானிநி டேயோரு

சிலப சாசுத்கு னுலிநி னுமுண்ண

விடும்னேலர்

திருவு லாவுத்சொ னோசர னுமலை

முகிலு லாவுனி மானந வேரநிலை

சிகர மீதுகு லானியு லானிய

பெருமானே. (௨௧௨

440. உருகு மாமெழு காகவு மேம்பல்

பெருகு மாசையு னாகிய பேர்வரி

லூரிய மேடையில் வரர்குழல் நீனிய

லுனிமானார்

உடைகொள் மேகலை யால்முறை மூடியு

நெகிழ் காடிய தோதக மாடியு

முவமை மாமயில் போல்நிற மேனியர்

உரையாடுங்

கமல தாமன மாதர்கள் நீள்வலை

கலக வாரியில் வீழடி யேனெறி

கருதொ னுஅதி பாதக னேசம

தறியாத

* குவாது - குதர்க்கம் † கடாவியிடேய் - கடாவி யிட்டெய்ய. ‡ குணலி
நிணம் உண - குணலி யிட்டெ நிணம் உண்ண. § கொணை - கொணைகள்.

கசட - மூடனை யாளவு மேயருள்
 கருணைவாரிதி யேயிரு நாயகி
 கணவ னேயுனை தாளினை மாமலர் தருவாயே

சுருதி மாமொழி வேதியன் வானவர்
 பரவு *கேசனை யாயுத பாணிநல்
 துள! மாலையை மார்பணி மாயவன் மருகோனே

தொலைவி லாஅசு ரேசர்க ளானவர்
 துகள தாகவு மேயெதி ராடிடு
 அடரின் வேலவ னேயுல கேழ்வலம் வருவோனே

† அருணர் கோடியி னுரொளி வீசிய
 தருண வாண்முக மேனிய னேயர
 ன்ணையு நாயகி பாலக னேநிறை கலையோனே

அணிபொன் மேநயர் கோபுர மாமதி
 ளதிரு மாறண வாரண வீதியு
 ளருணை மாநகர் மேனியு ளைய பெருமானே. (உகந்)

தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன
 தனதன தனன தனந்த தானன தந்ததான.

441. கரியுரி அரவ மணிந்த மேனியர்
 கலைமதி சலமு நிறைந்த வேணியர்
 கனல்மழு வுண்டியு மமர்ந்த பாணியர் கஞ், மாதின்

கனமுகை பருகி வளர்ந்த காமனை
 முனிபவர் கயிலை யமர்ந்த காரணர்
 கதிர்விரி மணிபொ னிறைந்த தோளினர் கண்டகாள

விரிவென வுனது னுகந்த வேலென
 மிகவிரு குழையு மடர்ந்து வேனினை
 யணையவ ருயிரை விழுங்கி மேலும்வெ குண்டுநாடும்

வினைவிழி மகனார் தனங்கள் மார்புற
 விதமிகு கலவி பொருந்தி மேனியு
 மெழில்கெட நினைவு மழிந்து மாய்வதொ ழிந்திடாதோ

எரிசொரி விழியு மிரண்டு வாவெயி
 றிருபிறை சமில் மிரண்டு தோள் முகி
 லெனவரு மகரா சிற்றங்கள் மேருது 19 ர்துவீரவ

தெனவிழ முதுகு ிள ந்து காங்க
 றிடுபலி யெனவு நடந்து தாள் தொழ
 எதிர்பொரு துதிர முகந்த வேகமு வகந்தவேலா
 அரிகரி யுழுவை யடர்ந்த வான்மலை
 அருணையி லறவு முயர்ந்த கோபுர
 மதினுறை குமர அனந்தவேதமொ ழிந்துவாழும்
 அறுமுக வடிவை யொழிந்து வேடர்கள்
 அடனியி லரிவை குயங்கள தோய்புய
 அரியர பிரம புரந்த ராதியா தப்பிரானே. (உகச)

442. கணிகடல் வயிறு குமுமா? வாய்விட
வடதம னியகி ரிகம்மா மாய்ங்
கணபண விபரி தகந்த காள்
கயிறென அமர ரனந்த கோடியு
முறைமுறையமுது நடைநத நாளொரு
கதியற வுலகை விழுங்கு மேகஒ
கிணைமத கரிக ஞமெண்டி சாமுக
கிரிகஞ் முருகி டஅண்ட கோளகை
வெடிபட எவரை யுமவிஞ்சிமேலிடு
கிடுகுழை யளவு மளந்து காமுக
ருயிர்பலி கவர்வு றுபஞ்ச பாதக
கிழிவலை மகளி ரொடன்பு கூர்வதொ
முனைபெறுவனைய அணைந்தமோகர
நிசிசரர் கடக முறிநது தூளெழு
முகிலென வருவ மிருண்ட தாருகன்
முழுகிய திமிர தரங்க சாகர
முறையிட இமைய வர்தங்க ஞர்புக
யுருவ முனிந்த சேவக செம்பொன்மேரு

அநையன கனனி தசண்ட கோபுர

அருணைவி லுறையு மருந்து னுமுலை

நீபிநவ வனிதை தருங்கு மாறநெ ிருங்குமால்கொண்

ட்டனியில் வடிவு கரந்து போயொரு

குறமகன் பிறகு திரிந்த காழுக

அரியா பிரம புரந்த ராதியர் தம்பிரானே. (௨௩௫)

தனதன தனன தனதன தனன

தனதன தனதன தனதன தனதன .

443. இடமடு ஈறவை முடுகிய மகர

மெறிகட ஸிவடயெழ

திங்களாலே

இருவினை மகளிர் மருவித் தெருளி

லெரியெவ வஞ்சிறு

தென்றலாலே

தடநடு வுடைய கடிபடு கொடிய

சரம்விடு தறுகன

ளங்களுலே

ரரிவளை உழல மயல்கொளு பரிவை

தனிமல ஈனையில்

லங்கலாமே

வடகுல சரில நெடுவுட லசரர்

மணிமுடி சிதறா

றித்தேவலா

மறமக ளமுத புளகித களப

வனரிள முகையைம

னந்தமார்பா

அடலணி விகட மரகத மயிலி

லழகுட னருணையில்

நின்றகோலே

அருமறை விததி முறைமுறை பகரு

மரியர பிரமர்கள்

தம்பிரானே. (௨௩௬)

தனதன தனனந் தனதன தனனந்

தனதன தனனந் தனதன .

444. இரளிபு மதியுந் தெரிவுற எழும்மம்

புவிதனி லினமொன்

றிமொதும்

எழில்புதல் வருநின் றழுதுள முருகும்

இடர்கொடு தடலம்

பலகூறக்

சுருதிய யுருவங் கொடுகண் ஸீழிகொண்

பெரியகோட்டை நகர ஆய்வு

கருதா முன்

கலைகொடு பட்டதன் பாரமக வி ின்

கழலினை கட்டும்

LEIJIET SHAN

திருமரு வியதின் புயனான் விரியெண்

டிசைகடு கிடவந்

திரு. என்

திரிபுர மதுசூர் திருவிழா-வெண்,

சுடவலி யொடுகன்

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

அருமறை யவரந் தரமுறை பரவன்

புடை யவ நுய்யுள்

தற்கேமஸுர்

அறிவை|| மொருபங் கிடமுடை யாவர்தங்

கருணாபி லுநையார்

பெருமாளே. (உதவி)

447- விரகோடு வளைசங் கடமது தருவெம்

★பிணிகொடுகிழிவெங்

கனவ்டோஸ

வெடிகொடு சமனின் யுயிர்கொளு தெயியின்

தென்கி வாழிவந்

தேவாரம்

காவட மதுபொங் கிடுமன மொடுமங்

செய்து வினாக்கள்

1 | ஸ்ரீ ராமாயணம்

கலகமும் வருமுன் குலவினை களை யுள்

சுழல் தொழு மியல்தத்

தருள்வாயே

பரஸிடு மவர்சிந் தையர்விட முநிழும்

படவர வணிகன்

தேவீஸ்+மாலைம்

பழமறை மொழிபங் கயனிமை யவர்தம்

பயமற விடமுண்

வெருகேதரி

ஆரவோடு மதியம் பொதிசடை நிசைகங்

சைகயமுத அனலங்

கையிஸ்மேவ

அரிவைபு மொருபங் கிட முடை யவர்தங்

கருணையில் மருகும்

பெருமானே. (உகஅ)

தனதன தனன தனதன தனன

தனதன தனன

தனதான .

446. கெஃகடை மடவார் வசமதி லுருகா

கிலெசம துறுபாழ்

வினையாலே

கெதிபெற நீனையா துதிதனை யறியா

கெடுக மதிலாழ்

மதியாலே

தசையது மருவீ வரைபுட லுடனே

தரணியில் மிகவே

யுலைவேனோ

ததள மலர்வார் புனைநினை கழலார்

தருநிழல் புகவே

தருவாயே

திசைமுக வணைநீள் சிறையுற விடுவாய்

திருநெடு கருமால்

மருகோனே

திரிபுர தகன ரிடமதில் மகிழ்வா

திரிபுரை யருள்சீர்

முருகோனே

நிசைர ருறைமா கிரியிரு டிவா

நிறையியல் முடுகா

விடுவோனே

நீலமிசை புகழார தலமெனுமருண

நெடுமதில் வடசார

பெருமாளே (உகக)

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனத்த தானன தத்தன தத்தன

தனதான

447. திருட்டு வாணிப விக்ரம துட்டிகள்

மதத்த ரூபிகள் தாசசன பொட்டிகள்

செகத்து நீலிகள் கெட்டப ரத்தைகள்

மிகநாணர்

சிலைக்கு தேர்புரு வப்பெரு நெற்றிக

ளெடுப்பு மார்பிக ளெச்சிலு தட்டிகள்

சிரித்து மாதுடர் சித்தமு ருக்கிகள்

விழியாலே

வெருட்டி மேல்விழு பப்பற மட்டைகள்

மிகுத்த பானிகள் வட்டமு கத்தினை

மினுக்கி யோலைகள் பித்தலை யிற்பணி

மிகநீரூல்

விளக்கி யேகுழை யிட்டபு ரட்டிகள்
 தமக்கு மால்கொடு நிற்கும ருட்டனை
 விடுத்து நானொரு மித்திரு பொற்கழல் பணிவேனோ
 தரித்த தோகண தக்கண செக்கண
 குகுக்கு கூகு குக்கு குக்கு
 தகுத்த தீதி கு தக்கு திக்கு என தாளம்
 தடக்கை தாளமு மிட்டியல் மத்தள
 மிடக்கை தாளமு மொக்கந டித்தொளி
 தரித்த கூளிகள் தத்திமி தித்தென கணபுதம்
 அருக்க னாரொளி யிற்ப்பரை யுற்றிடு
 மிரதன் மாமுடி யைக்கொடு கக்கழ
 லடக்கை யாடி நி ணத்தையெடுத்துண அறவேதான்
 அரக்கர் சேனைகள் பட்டுவி முச்செறி
 திருக்கை வேல்தனை விட்டரு ளிப்பொரும்
 அருட்கு கா அரு ணைப்பதி யுற்றருள் பெருமானே ()

தனத்த தத்தன தான தனதன
 தனத்த தத்தன தான தனதன
 தனத்த தத்தன தான தனதன தந்ததான்.

448. முகத்து லக்கிகளாசா ரவினிகள்
 விலைச்சி றுக்கிகள் நேரா அசடிகள்
 முழுச்ச மர்த்திகள் காமா விரிகள் முந்துகுது
 மொழிப்ப ரத்தைகள் காசா சையில் முகை
 பலர்க்கும் விற்பவர் நான அதுபவ
 முயற்று பொட்டிகள் மோகா வலமுறு னன்றமூடர்
 செகத்தி லெத்திகள் சார்வாய் மயலிகள்
 திருட்டு மட்டைகள் மாயா சொருபிகள்
 சிரித்து ருக்கிகள் ஆகா வெனநகை சிந்தைமாயத்
 திரட்பொ றிச்சிகள் மாபா விகளப
 கடத்த சட்டைகள் மூதே விகளொடு
 தினைத்த லற்றிரு சீபா தமுமினி யென்றுசேர்வேன்

* ஆசாரவினிகள். ஆசார ஈனிகள். ஒழுக்கவீனமுள்ளவர். + மயலிகள் மயக்கிகள்.

தொகுத்தொ குத்தொகு தோதோ தொகுதொகு
 செகுச்செ குச்செகு சேசே செககண
 தொகுத்தொகுத்தொகுதோதோதொகுதொகு தொந்ததிதோ
 துட்டு டுட்டு டுடு டுடு
 திகுத்த குத்திகு தீதோ எனவொரு
 துவக்க நிர்ந்தன மாடா வுறைபவர் தொண்டாபெனும்
 அகத்தி யப்பனு மாள்ளே தனும் அறம்
 வளர்த்த கற்பக மாளு விழுமகி
 முவுற்ற நிகழி ரானே அருணையில் நின்றகோவெ
 அமர்க்க வத்தொரு குமே ரணைபு
 முறித்து முக்கிய வானோர் குடிபுர
 அமர்த்தி விடா வாமீ அடியவா தமாரானே. (௨௨௧)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 தானதன தானதந்த தானதன.

449. †கேசகைய பூமுடித்த மாதாதீ மயாலினுற்று
 கேவலம் தானஅற்ப நகீனவாலே
 கேள்வியி லாநிருக்கு மூழ்வினாயி னுலமகுத்த
 கேடுபெற வேறினைக்கும் வினையாலே
 லேதனையி லேபிசுத்த பாதகனு மாயவகுதில்
 மேதினியெ லாமுழற்று மடியேனை
 வீதேவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுத்த
 வினுமரில் மீதிலுற்று வருவாயே
 நீதிநெறி யேயழித்த நாடுகளை வேரறுத்த
 நீடுபுகழ் தேவரிற்கள் குடியேற
 நீடருளி னுன்னித்த பாலகும் ராசெழித்த
 நீலநிற மால்தனக்கு மருகோனே
 சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள்
 ஸ்சோபைவா கோபுரத்தில் உறைவோனே
 சோணமழை பேயலெதிர்த்த தானவாகள் மாளவெற்றி
 தோழின்மிசை வேலெடுத்த பெருமாளே. (௨௨௨)

* அவ்வானோர். † கேசகையபூ-நாழையின்பூ ‡ மயால்-மயக்கம்.
 சோபை-அழகு, ஒளி

தானதன தத்த தத்த தானதன தத்த தத்த

தானதன தத்த தத்த

தனதான

450. கோடுசெறி மத்த கக்கை விசுகரி யைப்ப குத்த

கூறுசெய்த முத்து ரித்து

ரண்டமாணர்

கோளுலவு முப்பு மத்த வானொளிகொ ளுத்தி விட்ட

*கோபநுத லத்த மத்த

நெய்கா

நீடுகன கத்த லத்தை யூடுருவி மற்ற வெற்பு

நீறெழமி தித்த ரித்த

மனதாலே

† நீபமலர் பத்தி மெத்த வோதுமவர் சித்த மெத்த

நிலமலில் தத்த விட்டு

வரவேண்டி

ஆடலணி பொற்சி லைக்கை வேடுவர் புனக்கு றத்தி

ஆரமது மெத்து சித்த

முனையிதே

ஆதரவு பற்றி மெத்த மாமலிநி றைத்த வெற்றி

ஆறிருதி ருப்பு யத்தில்

அணைவிரா

தேடிமையொர் புத்தி மெத்தி நீடுறநினைத்த பத்தி

சீருலவு எத்தெ ரித்த

சிவவேலே

தேறருளை விற்ப ரித்த செண்முடி டத்த டர்த்த

தேவாச்சிதை வெட்டி விட்ட

பெருமானே (உ.ந.)

தனத்தா தனத்தத் தனத்தா தனத்தத்

தனத்தா தனத்தத்

தனதான

451. அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்

கடுத்தா சைபற்றித்

தனராதே

அடற்கா லனுக்குக் † கடைக்கால் மிதித்திட

டறப்பே தகப்பட்

பழியாதே

‡ கருக்கா ரந்தப்பைப் பெருக்கா சரித்துக்

கனிச்சா கரத்திற் பிறவாதே

கருத்தா லெனக்குத் திருத்தா ளளித்துக்

கலைப்போ தகத்தைப்

புகல்வாயே

* கோபநுதல் - கோபந்தறித்த † நீபமலர்ப்பத்தி - நீபமலர்குடியபுயப்பந்தி, கடைக்கால் மிதித்திட்டு - அடிப்படை போலி. ‡ கருக்கார் - பிறவிக்குரியவர்.

ஒருக்கால் நினைத்திட்*டிருக்கால் மிகுத்திட்
 மெரப்பார் கள்சித்தத் துறைவோனே
 உரத்தோ விடத்திற் குறத்தே னைவத்திட்
 டொளித்தோ மும்வெற்றிக் குமரேசா
 செருக்கா தருக்கிச்+சுரச்சூர் நெருக்கச்
 செருச்சூர் மரிக்கப் பொருமவேலா
 திறப்பூ தலத்திற் றிரட்ட்சோ ணவெற்றிற்
 றிருக்கோ|| ரத்திற் பெருமானே. (உஉச)

தனனா தனனத் தனனா தனனத்
 தனனா தனனத் தன தான.

452. அருமா மதனைப் பிரியா தசரக்
 கயலார் நயனக் கொடியார்தம்
 அழகார் புளகப் புழுகார் சயிலத்
 தனையா வலிகெட் டெல்தாழ்
 இருமா நடைபுக் குரைபோ யுணர்வற்
 றினையா வுளமுக் குயிர்சோர
 எரிவாய் நரகிற் புகுதா தபடி-க்
 கிருபா தமெனக் கருள்வாயே
 ஒருமால் வரையைச் சிறுநூள் படவிட்
 ரெமோ டெறிபொற் கதிர்வேலா
 டுஉறைமா னடவிக் குறமா மகளுக்
 குருகா றிருபொற் புயவீரா
 திருமால் கமலப் பிரமா விழியிற்
 றெரியா அரணுக் கரியோனே
 வயல்சுற் றருணா புரியிற்
 றிருவீ திபினிற் பெருமானே. (உஉடு)

* இருக்கால்-இரண்டு திருவடிகளையும் + சுரச்சூர் நெருக்கு-சுரர்களாகிய
 செய்வத் தன்மையோரை ஒடுக்கிய + சோணவெற்பு - திருவண்ணாமலை.
 டு உறைமான் = மான் உறை.

தனதன தானனத் தனதன தானனத்
தனதன தானனத் தனதான.

453. அழுதுமா வாவெனத் தொழுதுமுடுடுநெக்

கவசமா யாததக்

கடலுடுந்

றமைவில்கோ ஸாகலச் சமயமா பாதகர்க்

கறியொணு மோனமுத்

திரைநாடிப்

பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெறு தேவினைப்

பெரிய* ஆ தேசபுந்

புதமாய

பிறனிவா மாகரத் அழியிலே போய்விழப்

பெறுவதோ நானினிப்

புகல்வாயே

பழையபா கிரதிப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்

படியுமா முயினத்

† தனசாரம்

பருகுமா முன்னச் சிறுவசோ ணைசலப்

பரமமா யூரவித்

தகவேளே

பொழுதுகுழ் போதுவெந் பிடிபடா பார்முதற்

பொடிபடா வேடமுத்

தெறிமீனப்

புணரிகோ கோவெனச் சுருதிகோ கோவெனப்

பொருதவே லாயுதப்

பெருமானே, (உஉசு)

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத்தானதனத் தனதான.

454. ஆனைவரிக் கோடி ளநிர்ப் பாரழிகைச் சாரசைபட்

டாடைமறைத் தாடுமலர்க்

குழலார்கள்

ஆரவடத் தோடலையப் பேகிநகைத் தாசைபொருட்

டாரையுமெத் தாகமயக்

கிடுமோகர்

சோனமழைப் பாரவிழித் தோகைமயிற் சாதியர்கைத்

தூதுவிடுத் தேபொருளைப்

பறிமாதர்

தோதகமுந் றேழ்நாகிற் சேருமழற் காயனையுட்

சோதியொளிப் பாதமனித்

தருள்வாயே

* * ஆதேசம் - தாங்ஃப்பெவது † ஆறு ஆய் - (கார்த்திகை மாதர் அனாயி)
ஆறு தாய்மார். ‡ தன சாரம் - முஸைப்பால்,

தானதனத் தீ திமிலைப் பேரிகைகொட்டாசமரிற் |
 சாயகடற் பூரைவதைத் திடுவோனே
 தாளவியற் சோதி நிறக் காவினெழக் கோலியெடுத்
 தாபரம்வைத் தாடுபவர்க் கொருசேயே
 தேனிரசக் கோவைநிகழ்ப் பூவைசூலப் பாவைதனத்
 தேர்புகிச் சே ருமணித் கதிர்வேலா
 ஈரநீணைச் சோபுமுற் றுனமனத் தோகையெம்பத்
 தேவமகிற் றேரிக் கணைப் பெருமானே. (௨௨௭)

தனனத் தனனதன தனனத் தனனதன
 தனனத் தனனதன தனனத் தனன
 455. இடருத் துறைய கொடுவாக் கணமேமவரு
 மிற்றிற் றுறால்வா
 இலலைத் தருகானகமுயலைத் துறமணிப்
 ஸ்ரீபைத் தருமாமதி ஸ்வாலே
 தொழக் கொடுவாழையி ஸ்ரீயக் கணமேமவரு
 தொழைத் தனிவீசிய கடலாலே
 கணையற் றணிபுமல ரணையற் றணிபேனுயர்
 குவனத் தகுமோலிய தொலையாதோ
 வடபொற் குலமேருளின் முடிசைப் பெருநீரணை
 மடியச் சடவனிய வடிவேலா
 மறவக் குலமாமொரு குறமெய்த் திருமாமகன்
 மகிழப் புனமேனிய மரிலவீரா
 அடரப் படர்க்கைகை மடலிற் றழைசாவய
 ஸ்ரீணைத் திருவீதிபி லுறைவோனே
 அவனித் திருமாதொடு சுவனக் சபையானிழி
 யுமாரிற் றுறைய பெருமானே. (௨௨௮)

தனதானன தான தனத்தன் தனதான.
 456. † இமராஜனிலாவ தெரிக்குங் கணலாலே
 இளவாடையு முகு மொறுக்கும் படியாலே

* முயலைத் தருகோனி-முயற்களங்கத்தைக்காட்டும் வடிவம்.

† இமராஜன் - சந்திரன்.

சமராடிய மார நெடுக்குங்	கணையாலே
தனிமாணுயிர் றோரு மதற்கொன்	றருள்வாயே
குமராமுரு காச டிலத்தன்	குருநாதா
குறமாமக ளாசை தணிக்குந்	திருமார்பா
அமராவதி வாழ்வ மார்க்கன்	றருள்வோனே
அருணாபுரி வீதி யினிற்கும்	பெருமானே. (௨௨௯)

தன தன தன தன தன தான தத்த தன தான தந்த
தன தன தன தன தன தான தத்த தன தான தந்த
தன தன தன தன தன தான தத்த தன தான தந்த
தன தனத் தன தான.

4௦1. இரதமரதமுக்கை கருமார்புகுத்த நுதல்வேர்வரும்ப
அமுதநிலையிலீர் லுந்ரேகைகைக்க மணிபோல்விளங்க
இசலியிசலியுப ரிதலிலையுற்று இடைநூல்துடங்க
வுளமகிழ்ச் சியினோடே

இருவருடலுமொருவுருவாய்நயக்க முகமேலமுந்த
அளகமவிழவளை கருமேகலிக்க நயனாரனந்த
லகரிபெருகஅத ரமுமேயருத்தி முறையேயருந்த
உரையெழப் பரிவாலே

புருவரிமிரஇருக்கணவாள்இமைக்க வுபசாரமிஞ்ச
அவசகவசமள வியலேதரிக்க அதிலேயனந்த
புதுமைவிளையஅது பரமாரீரிக்க இணைதோளுமொன்றி
அதிசகக் கலையாலே

புளகமுதிர்விர கமென்வாரிதத்த வரைநான்மழுங்க
மனமுமனமுமுரு கியெயாதரிக்க வியிர்போலுநந்து
பொருள்தளவுமரு வுறுமாயவித்தை விலைமாதர்சிங்கி
கிடஅருட் புரிவாயே

பரவுமகரமுக ரமுமேவலுற்ற சகரம்வினைந்த
தமரதிமிரபிர பலமோகரந்த சலராசிகொண்ட
படியையமுழுதுமொரு நொடியேயமதித்து வலமாகவந்து
சிவனிடத் தமர்சேயே

யழநிமிசையிலிசையிசையேரகத்தில் திருவாவினன்கு
 டியினிப்பிரமபுர மதில்வாழ்திருத்த ணிகையுமண்டர்
 பதியமுதியகதி யதுநாயெனுக்கு முறவாகிரின்று
 கவிதையைப் புனைவோனே

அரியுமயனுமம ரருமாயசிட்ட பரிபாலனன்ப
 ரடையுமிடரைமுடு கியெநூறதுட்ட கொலைகாரசென்ற
 அசுரர்படையையடையவுமேவாறுத்த அபிராமசெந்தில்
 உரகவெற் புடையோனே

அருணகிரணகரு ணையபூரணச்ச ரணமேலெழுந்த
 இரணகரணமுர னுறகுரனுட்க மயிலேறுகந்த
 அருணையிறையவர் பெரியகோபுரத்தில் வடபாலமர்ந்த
 அறுமுகப் பெருமானே. (உரு.0)

தனதனனத் தனதான தனதனனத் தனதான.

458. இரவுபகற் பலகாலும் இயலிசைமுத் தமிழ்கூறித்
 திரமதனைத் தெளிவாகத் திருவருளைத் தருவாயே
 பரகருணைப் பெருவாழ்வே பரசிவதத் துவஞான
 அரனருள்சற் புதல்வோனே அருணகிரிப பெருமானே.

தனன தனன தனன தனன

தனன தனன தனதான.

459. இருவர் மயலோ அமளி விதமோ

எனென செயலோ

அணுகாத

இருடி அயன்மா லமர ரடியா

ரிரையு மொலிதான்

இவைகேளா

தொருவ னடியே னலறு மொழிதா

னொருவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ

உனது புத்திள் புவன கிரிதா

னுனது கிருபா

கரமேதோ

பரமகுருவா யனுவி லசைவாய்

பவன முதலா

கியபூத

படைபு முடைபாய் சகல வடிவாய்

பழைய வடிவா

சியவேலா

அரியு மயனோ டபய மெனவே

அயிலை யலைமேல்

விடுவோனே

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

அருண கிரிவாழ்

பெருமானே. (உநஉ)

தனதன தந்த தனதன தந்த

தனதன தந்த தனதான.

460. இருவினை மங்க மலவகை மங்க

இருள்பிணி மங்க

மயிலேறி

இனவரு ளன்பு பொழியக டம்பு

வினதக முங்கொ

டளிபாடக்

கரிமுக னெம்பு முருகனெ னண்டர்

களிமலர் சிந்த

அடியேன்முன்

கருணைபொ ழிந்து முகமும லர்ந்து

கடுகிர டங்கொ

டருள்வாயே

திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க

திகழ்நகை கொண்ட

விடையேறி

சிவம்வெளி யங்க ணருள் குடி கொண்டு

திகழந டஞ்செய்

தெமையீனும்

அரசியி டங்கொள் மழுவுடை யெந்நை

அமலன்ம கிழ்ந்த

குருநாதா

அருணைவி லங்கல் மகிழ்குற மங்கை

அமளிந லங்கொள்

பெருமானே. (உநந)

தனதன தாந்த தந்த தனதன தாந்த தந்த

தனதன தாந்த தந்த தனதான.

461. யூண்ப சம்பை கருவினை கூன்கு டம்பை

மிடரடை பாழும்பொ தும்ப

கிதவாரி

இடைதிரி சோங்கு கந்த மதுவது தேங்கு கும்ப,

மிரவிடை தூங்கு கின்ற

மிணநோவுக்

குருகியல் பாண்டமஞ்சு மருகிய கூண்டு நெஞ்ஞொ
 யெயிர்குடி போங்கு ரம்பை யழியாதென்
 மலகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ராந்தொ ழிந்து
 னுபயப தாம்பு யங்கள் அடைவேளே
 அருணையி லோங்கு துங்க சிகரக ராம்பு யங்கள்
 அமரர்கு ழாங்கு விந்து தொழவாமும்
 அடியவர் பாங்க பண்டு புகல்கி லாண்ட முண்ட
 அபினவ சார்ங்க கண்டன் மருகோனே
 கருணைம்ரு கேந்தர அன்ப ருடனுர கேந்தரா கண்ட
 கடவுளந டேந்தர மைந்த வரைகாரும்
 கலபக கேந்தர தந்தர அரசநி பேந்தர கந்த
 மருகுலி சேந்தரா தங்கள் பெருமானே. (௨௩௪)

தனதனை - தனதனை தான தத்த தந்த
 தனதனை தனதனை தான தத்த தந்த
 தனதனை தனதனை தான தத்த தந்த தனதான.

462. இருளாக மவிழமதி போத முதத ரும்ப
 இலகுதயல் புளஇரு பர பொற்ற னாகன
 இளகஇடை துவளவளை பூச விட்டி ரங்க எவராலும்
 எழுதரிய கலைநெகிழ ஆசைமெத்த வந்தி
 யினியசுழி மடுவினிடை மூழ்கி நட்பொ டந்த
 இதழுமுது பருகியிர் தேக மொத்திருந்து முனிவாற்
 முருகுமழ் மலரமளி மீதி னிற்பு குந்து
 முகவனச மலர்குயிய மோக முற்ற ழிந்து
 மொழிபதற வசமழிய ஆசைபிற்க விழ்ந்து விடுபோதும்
 முழுதுணர வுடையமுது மாத வத்து யர்ந்த
 பழுதில்மறை பயிலுவள னாத ரித்து நின்று
 முனிவர்கார்தொழுதுருகுபாதபம்மென்றுமறவேனே
 ஓருசிறுவன் மணமதுசெய் போதி லெய்த்து வந்து
 கிழவடிவு கொடுமுடுகி வாசலிற்பு குந்து
 உலகரிய இவனடிமையமெனக் கொணர்ந்து சபையுடே

ஒருபழைய சரோசுமடி ஆவணத்தை யன்று
உரமொடவனனாவலிய வேகி ழிக்கநின்று
உதறிமுறை யிடுபழைய வேத வித்தர் தந்தகிறியோனே
அரியவுடு பதிகடவி யாட கச்சி லம்பொ
டமுகுவட மணிமுடிவி யான டிட்ட முந்த
அமரொடு பலர்முடுகி ஆழியைக்க டைந்து அமுதாக
அருளுமரி திருமருக *வார ணத்தை யன்று
அறிவினுட னொருகொடியி லேத ரித்த கந்த
அருணாவி ருகரிலெழு கோபுரத்தமர்ந்த பெருமானே

தனன தனதன தனன தனதன
தனன தனதன தனதான

463. இறுகு மணிமுளை மருவு தாளமு
மெரியு முமிழ்மதி நிலவாலே
இரவி லெனதுயிர் கவர வருகுழ
லிரையி லுறுகடல் அலையாலே
தறுகண் ரதிபதி மதனன் விடுகொடு அழியாதே
சரமி லெனியெனும் அழியாதே
தருண மணிபொழி ல்ருணை நகருறை
சயில மிசையினில் வரவேணும்
முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ
முறுவ லுடையவர் குருநாதா
முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட
முடுகு மரகத மயில்வீரா
குறவர் மடமகள் அமிர்த கனதன திருமார்பா
குவடு படுமொரு
கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுகடல்
குறுக விடவல பெருமானே. (௨௩௬)

தனதனன தத்த தனதனன தத்த
தனதனன தத்த தனதான.

464. உலையின லொத்த வுடலினன் பற்றி யமுதாற
யுடுபதியை முட்டி

* வாரணம் - கோழி.

லுருகிவர னிட்ட பரமநக முற்று
 வுனதடியை நத்தி நனை யாமல்
 சிலைநுதலி லிட்ட திலைமவிர் பொட்டு
 சிகழ்முகவர் முத்து நகையாலே
 சிலுசுவலை யிட்ட மயல்கவலை பாட்டு
 நிருடனென வெட்கி யலைவேனோ
 கலைகனக வட்ட திமிலைபறை கொட்ட
 கனகமயில் னிட்ட கதிர்வேலா
 கருதலரின் முட்டி கருகிவரு நாட்ட
 கதவமண நுற்ற குல்காலா
 அலைகட லு ஓத்த தலமதனில் வெற்றி
 அருணைவளர் வெற்பில் உறைவோனே
 அகரர்களை வெட்டி யாமரசிறை விட்டு
 அரகநிலை யிட்ட பெருமானே. (௨௩௭)

தனதனை தனந்த தானன தந்ததான.
 465. கடல்பரவு தரங்க மீதெழு திங்களாலே
 கருதிமிக மடந்தை மார்க்கொல்வ தந்தியாலே
 வடவனலை முனிந்து வீசிய தென்றலாலே
 வயலருணை யில்வஞ்சி போதர லங்கலாமோ
 இடமுமையை மணந்த நாதரி றைஞ்சும்வீரா
 எழுகிரிகள் பிளந்து வீழா றிந்தவேலா
 அடலகரர் கலங்கி யோடமு னிந்தகோவே
 அரிபிரம புரந்த ராதியர் தம்பிரானே. (௨௩௮)

தனதனைத் தனதனைத் தனதனைத் தனதனைத்
 தனதனைத் தனதனைத் தனதான.
 466. கமலமுகப் பிறைநுதல்பொற் சிலையெனவச் சிரகணைந்
 கயலெனபொற் சுழலும்விழிக் குழல்கார்போல்
 கதிர்*தரனொப் பிய†தசனக் கமுகுகளப் புயகழைபொற்
 கரகமலத் துகிர்விரலிற் கிளிசேரும்

குமரிதனத் திதலைமலைக் கிகலியிலைக் கலசமெனக்

குவிமுனைசற் றையமணிக்

கலனாடக்

கொடியிடைபட்டுடைநடைபொற்றரணமபிற்கெமனமெனக்

குனகிபொருட் * பறிபவருக்

குறவாமோ

திமிலையுடுக் குடன்முரசுப பறைதிமிதித் திமிதிமெனட்

டிமிடிமிடிட் டிசூர்திரிதித்

தொலிதாளம்

செககணசெக் கணகதறத் திடுதிடெனக் கொடிமுடியொட்

டிகைகிலைபட்டுவிபடச்

கிலைக்கோலித்

† துமிலவுடற் றசூர்முடிப் பொடிபுரத் தமுள்பெருகந்

தொகுதசைதொட் டலகையுணத்

தொடும்வேலா

துவனி தினைப் புனமருவிக்கு றமகளைக் காவுமயற்

சுகமொழிணத் தருணகிரிப்

பெருமானே. (௨.௩௭௭)

தனதனத் தந்தத் தனத்தத் தனதன

தனதனத் தந்தத் தனத்தத் தனதன

தனதனத் தந்தத் தனத்தத் தனதன

தலதான

467. கமலமொட் டைக்கட் டழித்துக் குறிழிமை

கிலைசூலைத் துப்பொற் குடத்தைத் தமனிய

கலசவர்க் கத்தைத் தகூர்த்துக் குலையற

இளநீரைக்

கறுவிவட் டைப்பிற் றுரத்திப் பொருதப

ரயம்வினைத் துச்செப் படித்துக் குலவிய

கரிமருப் பைப்புக் கொடித்துத் திறல்மதன் || அபிஷேகம்

அமலர்நெற் றிக்கட் டழற்குட் பொடிசெய்து

அதிகசக் ரப்புட் பறக்கக் கொடுமையி

னடல்படைத் தச்சப் படுத்திர் சபதமொ டிருதாளம்

அறைதல்கற் றித்துப் பொருப்பைப் பரவிய

சிறகறுப் பித்துக் கதிர்த்துப் புடைபடு

மபிவவச் சித்ரத் தனத்துத் திருடிகள்

உறவாமோ

தமரமிக் குத்திக் கதிர்க்கப் பலபறை

தொகுதொகுக் குத்தொத் தொகுக்குத் தொகுதொகு

தரிகிடத் தத்தத் தரிக்கத் தரிகிட

எனவேவாதிச்

* பறிபவர்-பறிப்பவர் † கோலி-வளைத்து. ‡ துமிலு-பேரொலியிட், துவனி-தொனி || அபிஷேகம்-கீர்த்தம்.

* சவிற்ப் பக்கப் பழைத்திப் புக்கயெழ
விழிகளுட் செக்கச் சிவத்துக் குறளிகள்
தசைகள் பட்டித்து களிக்க கழுதொடு கழுதாட

அமலைபுற் றுக்கொக் கரித்துப் படுகள
'அகரரத் தத்திற் குளித்துத் திமியென
அடிநடித் திட்டிடி டிடித்துப் பொருதிடு மயிலோனே

அழகுமிக் கச்சித் தபய்சைப் புரவியி
னுலவுமெய்ப் ப்ரத்ய சூநந்ரற் குருபர
அருணையிற்சித்தித் தெனக்குத்தெளிவருள் பெருமானோ

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதான .

968. கரிமுகக் கடகளிற் றதிககற் பகமதக்
கஜமுகத் தவுண்ணைக் கடியானே

கடலையெட் பயலுநற் கடியிற் கனிபலக்
கனிவயிற் றினிலடங் கியவேழம்

அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்
தமர்புரிக் கணபதிக் கிளையோனே

அயிலெடுத் தகரர்வெற் பலைவறப் பொருதுவெற்
றியையிகுத் தறுமுகக் குமரேசா

நரிமிக் கிளையோப் பரியெனக் கடியவளத்
தொடுபிடித் தெதிர்நடத் திடுமீன்

நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்
கரியுரித் தணிபவற் கொருசேயே

† தாரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழகுளத்
‡ தாரியமெய்த் தரளமொய்த் திடவீறிச்

சுரர்துதித் திடவிகுத் தியல்தழைத் தருணையிற்
சுடரயிற் றவணப் பெருமானே. (உசக)

* சவடு உற பக்க பழ ஒத்தி - பக்கத்தப்பழு வெலும்புகன் றெரிய முடக்கிய
கைகளை ஒத்தித் தூய்மைக் கூடச்சாடி. † கடியவளம் - கடியாளம், ‡ தாரி-(காய்
களிகளின் ஆகிய) கமை. § தாரியமெய்த்தாளம்- தூய்மையான முத்தூச்சுள்.

தன்ன தந்தனந் தனதன தனதன
தன்ன தந்தனந் தனதன தனதன
தன்ன தந்தனந் தனதன தனதன தனதான.

469. கருநி றஞ்சிறந் தகல்வன புகல்வன
மதன தந்திரந் கடியன கொடியன
கனக சுண்டலம் பொருவன வருவன * பரிதாவும்
கடலு டன்படார்ந் நடர்வன தொடர்வன
வினையு நஞ்சனைத் தொழிர்வன † பிளர்வன
கணையென் றுந் திறைநிர்வன முதிர்வன இனையோர்முன்
‡ செருவை விண்டகஞ் சிறுவன புயுவன
களவு வஞ்சு கஞ் சழல்வன வழல்வன
தெனன தெந்தனந் தெனதென தெனதென எனநாதம்
தெரி மும்பைவென் றிடுவன அடுவன
மருள்செய் கண்கள்கொண் டனைவர்த முயிரது
திருகு கின்றமங் கையர்வர மழிதலை யொழிவேனோ
மருயு தண்டைகிண் கிணிபரி புரமிவை
கலக லன்கலின் கலினென இருசரண்
மலர்கள் நொந்துநொந் தடியிட வடிவமு நிகவேறாய்
வலிய சிங்கமுங் கரடியு முழுநையு
முறைசெ மும்புனந் தினைவினை யிதன்மிசை
மறவர் தங்கள்பெண் கொடிதனை யொருநிரு வுநநாடி
அருகு சென்றடைந் தவள்சிறு பதபுக
சதத ளம்பணிந் ததினித கலவியு
ளறம ருண்டிநெஞ் சவளுடன் மகிழ்வுற அணைவோனே
அமரர் சங்கமுங் குடிபுக நொடியினில்
நிருதர் சங்கமும் பொடிபட அமர்செய்து
அருணை வந்துதென் திசைதனி லுறைதரு பெருமாளே

தானுன தான தானுன தான
தானுன தான தனந்ததான.

470. காணுத் தூரம் நீணுத வாரி

காதார வார

மீதன்பினுலே

* பரி- வடவரங்காக்கினி. † பிளர்வன-கொப்புளிப்பன. ‡ செருவை
விண்டு அகற் சிறு உண்பார் முயன்று அகங்கொண்டு சிறுவன.

காலானும் வேளும் ஆலால நாதர்

காலால் நிலாவு

*முனிந்து + பூமேல்

நாணுன தோகை நூலாடை சோர

நாடோர்க ளேச

அழிந்துதானே

நாடுப வாத மேலுற ஆகம்

நாடோறும் வாடி

மயங்கலாமோ

சோணை லேச பூணை நீடு

தோளாறு மாறும்

எள்ளங்குந்தா

தோலாத வீர வேலால் டாத

சூராளன் மாற

வெகுண்ட கோவே

சேணுடர் லோகம் வாழ்மாநி யானை

நீராத காதல்

சிறந்தமாய்பா

தேவாதி கூடு மூவாதி மூவல்

தேவாதி தேவர்

காமுரிதானே (உசக)

தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனந்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனந்தன தான தந்தன
தானு தத்தன தானு தத்தன தந்த தனந்தன தான தந்தன தந்ததான.

471. காரா டக்குழ லாலா லக்கணை

கண்கள் சுழன்றிட வேழு கங்கனி

னாலா பச்சிலை யாலே ட்மெற்புசி

மஞ்சள் கலந்தணி வானி கொந்தன

காதா டக்கலன் மேலா டக்குடி

யின்ப ரசங்குட மார்ப ளிற்கொளி

கொங்கைமாத

காசா சைச்செய லாலே சொக்கிடு

விஞ்சையர் கொஞ்சிடு வாரி ளங்குயில்

போலே நற்றெரு லுடாடி தீதுயல்

தொங்கல் நெகிழ்ந்திடை யேது வண்டி ட

கால்தா விச்சதி யோடே சித்திர

மென்ப நடம்புரி வாரு டன்செயல்

மிஞ்சலாகி

* முனிந்து - முனிய. † பூ - பூமி. ‡ மெற்புசி - மேலேபூசி

§ துயல் - அசைவன்ற.

சீரா டிச்சில நாள்போய் மெய்த்திறை
 வந்து கலந்துயி ரோட வங்கமொ
 டோ டிப்பல டோயோ டுத்தடி
 கொண்டு துங்கென வேந டந்துசொல்
 டோயோ டிக்கிடை பாயோ டிக்கிய
 டங்கியழிந்துயி ரோடு னைஞ்சொளி யங்கண்மாரிச்
 சேரா மற்*பொறி கேளா மற்செவி
 துன்பமொ டின்பமு மேம றந்துரிண்
 னைதார் டற்றமு மாதோர் மக்களு
 மண்டியு மண்டையுடேகு கிந்திது
 டீசீ டீச்சி டோகா நற்சனி
 யங்கட வென்றிட வேகி டந்துடல் மங்குலோனோ
 மாரோன் முப்புர்த்து யுற்றிட
 அங்கி யுமிழ்ந்திடு வேரி யம்புலி
 டோல்சீ யத்தொடெ டீயேகா சர்ச்சடை
 கங்கை யிளம்பிறை யாற னிறதவர்
 மாதே றிக்கட லாலா லத்தையு
 முண்டவ ரெந்தை†சி வாணு பங்குறை யென்றன்மாதா
 மாலோ னுக்கினை யான்மா பத்தினி
 அம்பிகை சங்கரி மோக சுந்தரி
 டீவேதா மக்கலை ரூபாள் முக்கணி
 மம்பிய கொங்கையி னுள்ப யந்தருள்
 மாளு னக்கும ராதோ கைப்பரி *
 யின்பத வண்குரு வே||யெ னஞ்சரர் தொண்டபாடர்
 குரார் மக்கிட மாமே ருக்கிட
 அங்கட ஸெண்கிரி யோடி பங்கொடு
 ஶீதிபே முற்றிட பாதா னத்துறை
 நஞ்சர கின்பண மாயி ரங்கெட

* பொறி - அறிவு. † கொசம்-பேர்ன்வ; எகாசர் - போர்வையை உடை
 யவர். ‡ சிவ அனுபங்கு உறை-சிவபெருமானோடிகூட (அவர் திருமேனி
 யில்) பாதியாக உறையும். § வேதாம - வேதாகம. || எனஞ்சரர் - என் அம்
 சுரர். ஶீ தீபு ஏழ் - எழு தீவு ௧ பணம் - படம்.

குழ்வா ளக்கிரி தூளா கிப்பொடி
 விண்கணி ஹந்திட வேந டம்புரி கின்றவேலா
 சோர்வே தத்தலை மேலா டிச்சக
 பங்கய செங்கர மோட கம்பெற
 வாகா னக்குற மாதோ டற்புத
 *மங்குல னங்குட னேம கிழந்துநல்
 †தூணே டிச்சுட ராகா தத்தைய
 ணைந்தாவி ளங்கரு ணைச லந்திகழ் தம்பிரானே. (உசச)

தானதன தந்தன தானதன தந்தன
 தானதன தந்தன தந்தன தானதான.
 472. காருரு வும்பெருகு சோலைமரு வுங்கொடிய
 † காகநாம டங்கவுழு மங்கு மதனலே
 காலடர வம்பமனி மேலடர வந்துபொரு
 காமன்னிடு விஞ்சுநனை அஞ்ச மலராலே
 ஊருமுல கும்பழைய பேருகாணி னைந்தென
 வேரிமடி வந்தெனது சிந்தையழியாதே
 ஊடியிரு கொங்குகரிசை ஈடியரி வண்டி னமு
 லானியத டம்பமலர் தந்தரு ந்ரவாயே
 ஆருமா வும்பிறையு நீருமணி யுவுடைய
 ராதிபர வும்படிநீ னைந்த குருநாதா
 ஆறுமுக முங்குரவு மேயாயி லுங்குறவி
 யானமுர முந்திருவும் அன்டி முடையோனே
 மேருமலை யும்பெரிய சூதமலை யுங்கரிய
 வேலையலை யும்பகையும அஞ்ச விடுமீவலா
 மேதினியி ஹைசமரு ணுபுரினி ளங்குதிரு
 வீதியிலெ முர் கரவி நின்ற பெருமானே. (உசரு)

தானன தானதந்த னனதான தானன தானதந்த தனதான.
 473. கீதீவிநோதமெச்சு குரலாலே கீறுமையார்முடித்த குழலாலே
 நீதியிலாதழித்து முழலாதே நீமபிலேயுற்று வரவேணும்
 குதமர்கூரருட்த வருகூரா சோணகிரீய லுற்ற குமரேசா
 ஆதியர்க தொருச்செர லருள்வோனே ஆனைமு கார்கனிட் பெருமானே. ( )

* மகரூல் அணங்கு - விண்ணுலகப் பெண், செய்வயானை! † தூண் - சிவமாயி உக்கிளிஸ்தம்பம் ‡ காகனம் - (சூயிலாகிய) எக்காளம்.

தனதனனா தானதானன தனதனனா தானதானன

தனதனனா தானதானன தனதான

474. குழனிபுமாய் மோகமோகித குமரனுமாய் வீடுகாதலி
 குலவனுமாய் நாகுகாடொடு தடுமாறிக்
 குணிலொடு கூன்டுமாகிய கிழவனுமா யாவிபோய்விட
 விற்றகுடனே தூள்யாவது ப்மறியாதாய்
 பழையசடா தாரமேனிகழ் கழியுடல்கா ண்டிராதர
 பரிவிவாட்டினாடொரு மடைமாறிப்
 பலபலவாம யோகராதக வுடல்கொடுமா யாதபேராதக
 பதியழியா வீடுபொயினி யடைவேனோ
 எழுக லதீ மூளமே நயிப்புப டனே தாவுமவேதமு
 மிதவிமயவாய் வாழலோடி முதுசேடன்
 இருள மார காளலோகமு மிலையமுந் நுகவாள்கிரி
 மிருளவாய் விழாநிற மலைசாய
 அழகியமா பாகசாபன வார நுழா ந்தமா நீசெய்
 அடிணைதமா னோனைமுலிவா கிணையாடி
 ஈ அமரினமே வாநுகூலா அமரவொழுவே லாயுதாவுயர்
 அருணையிலவாந வாகம்மலிப பெருமானே. (உசௌ)

தானனா தனதான தனதான.

475. கோடான மவராகள் முகைமீதே
 கூடுவலை யிணையான விழியூடே
 ஊடாடி யவரோடும் உழலாதே
 ஒர்போது திகழ்பாதம் அருள்வாயே
 நீடாழி சுழல்தேசம் வலமாக
 நீடுடாடி மயில்மீது வருவோனே
 குடான தொரு சோதி மலைமேவு
 சோனாடு புகழ்தேவா பெருமானே. (உசஅ)

*குணில் - தடி. ப்மறியா தாய்-அறிந்து தாவி. ப்நிராதர பரிபு இலி வான்:நிரா
 தாரமாகிய தன்பமல்லாததான ஆராயத்தில் ட்நாலை மடைமாறி-கழிந்தபோ
 கும்:நாலங்குலப் பிபடாச வாயுநவக்கழியாமல் திருப்பி || வாய்பாறி-இடம்
 பெயர்ந்து. ஈ அமரினே மேவாந - அமைதியைப் பொருந்தாத.

தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன
தனதன தத்தத் தனந்த தந்தன தனதான.

- 476, சிலைநுதல் வைத்துச் சிறந்த குங்கும
திலதமு மிட்டுக் குளிரந்த பங்கய
திருமுக வட்ட த் தமர்ந்த மென்குமிழ் தனிலேறிச்
செழுமணிரத்தனத் திலங்கு பைங்குழை
தனை முனி வுற்றார் சிவந்து நஞ்சணி
செயலினை யொருகாத் தயங்கு வஞ்சக கிழிசீறிப்
புலனிமி குந்திட் டிருந்த வஞ்சியர்
பதமல ருக்குட் பணிந்த ணிந்தன
புரிவனை ஸகங்குட் கணிக லென்றி அதுகாரம்
புகழ்நல மெத்தப் புரிந்து கொங்கையி
லுருகிய ணைத்துப் பெரும்பரி யங்கொடு
புணரினும் நிற்பொற் பதங்கள் நெஞ்சினுள் மறவேனே
கல்லமதி வைத்துப் புனைந்து செஞ்சடை
மலைமகள் பக்கத் தமர்ந்தி ருந்திட
கணகண கட்கட் கணினக ணென்றிட நடமாடும்
கருணைய னுற்றத் திரிம்ப கந்தரு
முருகபு னத்திற் றிரிந்த மென்கொடி
கனதன வெற்றிற் கலந்த ணைந்தருள் புயவீரா
அலைகடல் புக்குப் பொரும்பெ ரும்படை
யவுணரை வெட்டிக் களைந்து வென்றுயர்
அமரர்தொ ழுப்பொற் சதங்கை கொஞ்சிட வருவோனே
அடியவ ரச்சத் தழுங்கி டுந்துயர்
தனையொழி வித்துப் பரியங்கள் தந்திடும்
அருணகி ரிக்குட் சிறந்தமர்ந்தருள் பெருமானே. (உசக)

தனன தனன தனன தனன
தனன தனன தனதான.

477. சிவமா துடனே அனுபோ கமதாய்
சிவஞா னமுதே பசியாறித்

திகழ்வோ டிருவோ ரோருந் பமதாய்	
திகைலோ கமெலாம்	அனுபோகி
இவனே யெனமா லபடுனோடமரோ	
ரினையோ னெனவே	மறையோத
இறையோ னிடமாய் வினையா டுகவே	
ரியல்வே லுடன்மா	அருள்வாயே
†தவிலோ கமெலா முறையோ வெனவே	
தழிவேல கொடுபா	யசராதத்
தலையாள் பாடாந் தலையாள் படமா	
தவம்வாழ் வறவே	விடுவோனே
கவாழ் வடிவாள் குறமா குடன்மால்	
கடனா மெனவே	அணைமார்பா
கடையேன் மிடி தூள் பாடோய் விடவே	
‡கனல்மால் வாரோர்	பெருமானே. (௨௫0)

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந்

தனதனன தனதனன தந்தனந் தந்தனந் தந்ததான

478.சினு§ முடுவல் நரிகமுகு டன்புநந் தின்கணந்

கொடிகெருடன் அலகைபுந் வுண்டுகண் டின்புறுஞ்

செடமனறு மலசலமொ டென் புதுன் றுங்கலந் துன்பமேவு

செனனவலை மரணவலை ரண்டுமுன் பின்தொடர்ந்

தணுகுமுட லனெகவடி விங்கடைந் தம்பரஞ்

சிறுமணலை யளவிடி னு மங்குயர்ந்திங்குலந் தொன்றுநாயேன்
கனகபுவி நிழல் மருவி யன்புறுந் தொண்டர்ப்பந்

குறுகஇனி யருள்கிருபை வந்து || தந் தென்றுமுன்
கடனெனது உடலுயிரு முன்பரந் தொண்டுகொண்டன்பரோடே

கலவிநல மருவிவடி வஞ்சிறந் துன்பதம்

புணர்கரண மயில்புறமொ டின்புகொண் டண்டருந்

கனகமலர்பொழியஉனதன்புகந்தின்றுமுன் சிந்தியாதே

* மா-[மயிலாசு.] குதிரை. † தவ-மிக. ‡ கனல்மால்வரை- திருவணைமலை. § முடுவல்-நாய் || தந்து-தா.

தன்னதன தன்னதன தந்தனந் தந்தனம்

தகுக்குகு குக்குகுகு டங்குடங் குந்தடந்

தவிஸ்முரசு பறைதிமிலை டிங்குடிங்குந்தடந் தண்டர்பேரி

தடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுண் டுண்டுண்

டிமிடிமிட டகுர் திக்கு சங்கவெண் கொம்புதிண்

கடையுகமொ டெர்லியகட லஞ்வுஞ் சன்துலஞ் சிம்மொளச்

சினமுடுகி அயிலருளி யும்பரந் தம்பரந்

திசையுரசுர் புளியுளது மந்தரம் பங்கபன்

செகமுழுதுமகி அரிஅம்புடன் சொண்டுகொண் டஞ்சல்பா - த்

திருமுறுவ லருளியுய ரெந்தைபின் பங்குறுங்

கவுரிமன முருகவொரு கங்கைகண் டன்புறுந்

திருவருண கிரி மருவ டங்கான் கும்பிடுந் சம்பிரானே (உருச)

தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன

தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன

தத்த தத்ததன தத்த தத்ததன தத்ததன.

479. கக்கி ஸ்சுரொணி தத்தி லுற்றநளி

னத்தி ஸ்பபுவென ரத்கு முற்றிநக

கக்கிலங்குளிகை யொத்து கொப்புகுலை வந்துகொல

தொப்பை யிட்டவயி றிற்றொ ருத்துமிக

வட்ட மிட்டுடல வெப்ப முற்றபதி

சொற்ற பத்தின்மறி யகூரத்தி னுடை விஞ்சையாலே

கக்க நற்புவிநி லுற்ற ரற்றிமுலை

யைக்கொ டுக்கவமிர தைப்பு சித்துவளா

கைகக சத்தியொடு மைத்து தத்துநடை அந்தமேனிக்

கற்று வெற்றறிவு பெற்று பச்சைமரி

லொத்த மக்கள்மய லிற்கு னித்துவெறி

கட்டி யிப்படிநி ரப்பி லுற்றுடல மங்குலேவனோ

தெற்க ரக்கர்பனி ஷைக்குலைத்துவிட

ணற்கு நத்தரசு னித்து முத்திகொடு

சித்தி ரத்திருவு ரத்த சக்கிரிம கிழந்தலேயேள

* லளாகைக்கு அத்தியொடு எனப்பிரிக்க + விடணத்து-விபிஷணத்து.

செக்க ரத்தின்மலை முப்புரத்திலெரி
 யிட்ட*சத்திசிவ னுற்று நத்தமிசு
 சித்த னைத்தையும்வி ழித்த சத்தியுமை தந்தபாலா
 தர்க்க மிட்டசுர ரைக்கெ வித்துமலை
 யுக்கெ முக்கடல்கொ ணுத்தி அட்டதிறை
 தட்ட முட்டையடையக்கொடிப்புனையின் மண்கம்மேலா
 நத்தை வித்ருமகி நத்தி முத்தவரிசு
 றத்தி கற்பகவ னத்தி சித்தமவை
 தஞ்ரு நத்தஅரு ணைக்கி ரிக்குளங்குழ் கம்பரானே. (௨௬௬)

தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன
 தந்தத் தந்தத் தனதன தானன தனதான.

480. செஞ்சொற் பண்பெற் றிடுகுட மாமுனை
 கும்பத் தந்திக் குவடென வாலிய
 தெந்தப் பந்தித் தளம தாமென விடரானி
 சிந்திக் கந்தித் திடுகளை யாமுன
 தங்கத் தம்பொற் பெனுவன வேரதுவ
 †திண்டுப் புந்தித் திடுகனி தானுமுன் இதழாமோ
 மஞ்சொக் குங்கொத் தளகமெ னுவிடை
 கஞ்சத் தின்புற் றிடுதிருவேயின
 ஷஞ்சிக் கொம்பொப் பெனுமயி லேயென முறையேய
 வந்தித் திர்தப் படிமட வாரொடு
 கொஞ்சிக் கெஞ்சித் தினமவர் தாடொழு
 மந்தப் புந்தித்†கசடனெ நாளுன தடிசேர்வேன்
 நன்சைக் கண்டத் திடுபவ ராரொடு
 திங்கட் பிஞ்சக் கரவணி வேணியர்
 நம்பர்ச் செம்பொற் பெயரசு ரேசனை யுகிராலே

* * சத்தி-வண்மை † திண்டுப்புந்தித்திடுகனிதானும் திண்துட்பும் தித்
 தித்திடு கனிதானும், துப்பு பவனம். ‡ கசடனெநான்-கசடன்+என்+என்.

நந்தக் கொந்திச் சொரிசூடல் சோர்வர

*நந்திக் கம்பத் தெழுநர கேசரி

நஞ்சக் குண்டைக் கொருவழி யேதென மிகநாடி

வெஞ்சச் சிம்புட் சொருபம தானவர்

பங்கிற் பெண்கற் புடையபெ ணையகி

விந்தைச் சொன்னகப் பொலிசுத் வேடுவர் புனமீதே

*வெண்டித் தங்கித் திரிகிழ வாயுதி

துங்கத் துங்கக் கிரிஅரு ணாபுரி

வெங்கட்-சிங்கத் தடிமயி லேறிய பெருமானே. (௨௫௩)

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த

தன தன தந்தனந் தான தத்ததந்த தன தனத் தன தான

481. தமரகுமங்களுங் காரிருட்டிழம்பு

மெழுகிய அங்கமும் பார்வையிற்கொளுந்து

தழுலுமிழ்கண்களுங்கான மொத்தகொம்பும்உள + தச்சுடாமாமேல்

தனிவருமந்தகன் பாசம்விட்டெரிந்து

அடவருமென்றுசின் தாகுலத்திருந்து

தமரழமைந்தருஞ் சோகமுற்றிரங்க மரணபக்குவமானான்

கமலமுகங்களுங் கோமளத்திலங்கு

நகையுநெடுங்கணுங் காதினிற்றுலங்கு

கனககுதம்பையுந் தோடும்வஜ்ரஅங்க தமுமடற் சடர்வேலும்

கடிதுலகெங்கணுந் தாடியிட்டிவந்த

மயி லுமிலங்கலங் காரபொற்சதங்கை

கழலொலிஉண்டை உங் காலுஉருக்கூந்து வாமெனக் கருன்கூராய்

இமகிரிவந்தபொன் பாவைபச்சைவஞ்சி

அகிலதலம்பெறும் பூவைசத்தியம்பை

யினமுனையின்செழும்பால்குடித்திலங்குமியல் மிர்த்திக் கோனே

இறைவரிறைஞ்சநின் றுகமப்ரசங்க

முறைசெய்திடும்ப்ரசண் டாவிசித்துசின்ற

ரணமுதலுங் கொஞ் குருடற் பிளந்த அயிலடைக்கதிர்வேலா

* நந்தி-தோன்றி. † வெண்டி-வேண்டி. ‡ தாடி-தாவடி, பிரயாணம்.

அமணரடங்கலுங் கூடலிற்பிறண்டு

கழுவினுதைநதுதைந் தேறவிட்டுமின்ற

அபிவதுங்கக் காமதிக்துமைந்த அடியவர்க் கென்போன

அமரர்வணங்குகத் தாதுததினொங்கை

தனில்முழுஞ்ஞடம பாரிசுத்தசெஞ்சொ

லருணைநெந்தடங் பகாபுத்தமர்ந்த அபமுகப் பெருமானே (1)

தனனாதன தனனாதன தாந்தன தாந்தனனம்

தனனாதன தனனாதன தாந்தன தாந்தனனம்

தனனாதன தனனாதன தாந்தன தாந்தனனம் தனதான.

482. தமிழோதிய குறிவேமம் லாண்டலை யாமபுறவங்

கிளிகாடையுன்னலிலேரளியாங்குரல வாய்த்ததெந்

தகுடாமி—குருவாரித தாஞ்சூர் பன்னகனியின் சுவையோரு

தனபாறமு மலையாலின வேங்கிட மாமப்பொறிசுந்

திடவேல்விழி நுதலேரல வான்பிறை மான்தளிரின்

†சரிமர்துர செந்நாடலை யாங் யவன்குதிரின்குடர்பாய

குமிழ்காசியின் முாமோமதி யாங்குளிர் சேங்கமலஞ்

சரிதோடினை பெய்யாத்திர வங்குடங்குமுகங்

கொடூர்வடையு யாரண மாம்பிரிமர் மாண்புமின் கொடியாதர்

குணமோடம விபிழைனு மோங்கிய ஆங்குமலஞ்

சரணுபுர குறவேசையு மேர்திடு மாண்டலின்

கொடியோடு முதிராமவடி வோங்கிய பாங்கையுமன் தகையேனே

திமிதோதிமி திமிதோதிமி தாங்கன நங்கெண்தொந்

தகுதோதகு தகுதோதகு டாங்குட நங்கடெதொந்

திருடோடிமி டிமிடோடிமி டாங்கு டெங்கடென் நியல்பேர்

திரைமுகிக கடலேழ்வொடி யாமபடி யோங்கியவெங்

கரிதோபரி யசராக்கை மாண்டி டீண்டரவின்

கிழின்பட குவடோதுள் வான்பெற வோங்கியவண் கதிர்வேலா

கமழ்மா||விதழ் சடையாரடி யேன்னுயா டீர்த்திடவெண்

தழல்||மாபொடி யருள்வோரடல் மான்துடி தாங்கியவண்

கார்பெருஞ்ஞமயா ளையீன்ற ளீன்ற ருள்மென்ருரவோனே

கடையேனிரு விலைநோய்மல மாண்டி டீண்டியவொண்

சுகமோகினி மனிநாயகி பாங்கென னும்பகர்மின்

கலைநூலுடைருருகா||அடலோங்கியவோங்கலின்வண் பெருமானே.

* அணில்-அணில்.† பொற்காந்திட-தேமல் சித்தரிட.† சரிமரர் குழல்-சரிமர் குழல். உசலம்-உசலம் = இதழ்-இதழி, கொன்றை || மா பொடி-திருநீறு மொபெ-பக்கம். * அழலோங்கிய வோங்கல்-திருவண்ணாமலை.

தனன தனத்தத் தனந்த தனன தனத்தத் தனந்த
தனன தனத்தத் தனந்த தனதான.

482. தலையை மழித்துச் சிவந்த துணியை யரைக்குப் புனைந்து
சடையை வளர்த்துப் புரிந்து புலியாடை
சதிரோ வெப்பப் புனைந்து விரகொடுகற்கப் புகுந்து
தவமொருசுத்தத்தறிந்து திருநீறு
கலையை மிதுத்திட்டு ணிந்து கரண வலைக்குட் புகுந்து
கதறு நிலைக்கைக் கமர்ந்து எழிலோடே
கனக மியற்றித் திரிந்து துவளு மெனைச்சற்றறிந்து
கவலை யொழிததற் கிரங்கி யநுள்வாயே
அலைகடலிற்கொக் கரிந்து மருவ வரையைப்பொட்டெறிந்து
மமரு லகத்திற புதுருதும உயராணை
அருளொடுகைப்பற்றி வருது மருண கிரிப்புக் கிருந்து
மறிவு அபததாக கருவகும இனையோனே
மலையை வளைத்துப் பறந்து மருவு புரத்தைச் சிவந்து
வறிது நலகதித் திருந்த சிவனார்தம்
மதலை புனத்திற் புகுந்து நாவ டிலுற்றுத் திரிந்து
மறமயி லேசு நற்றி வந்த பெருமானே (௨௫௯)

தானன தான தத்த தானன தான தத்த
தானன தான தத்த தனதான.

484. தேதொகு வாச முற்ற சீதவி நோத மெச்சு
தேனிலி குழ மொய்த்த மலராலே
சீறும் ராவெ யிற்றி லூறிய காளம விட்ட
சீதநி லாவெ றிக்கும் அனலாலே
போதனை நீதி யற்ற வேதனை வாரி தொட்ட
போர்மத ராஜனுக்கும அழியாதே
போகமெ லாநி றைத்து மோகவி டாய்மி குத்த
பூவையை நீய ணைக்க வரவேணும்
மாதினை வேணி வைத்த நாதனு மோது பச்சை
மாயனு மாத் ரிக்கு மயில்வீரர

வானவர் சேனை முற்றும் வாழம ராப திக்குள்
 வாரண மான தத்தை மணவாளா
 மேதினி யோர்த தைக்க வேயரு ணை லத்து
 வ்தியில் மேவி நற்கு முருகோனே
 மேருவை நீறே முப்பி நான்முக னாப தத்தில்
 வேலடை யாள மிட்ட பெருமாளே (௨௫௭)

தான தத்த தத்த தான தத்த தந்த
 தான தத்த தத்த தலதான.

485. தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யங்கு
 தோகை யர்க்கு நெஞ்சம் அழியாதே
 குலை வெப்ப டர்ந்த வாத டித்த மென்று
 குழ்பி னரிக்க னாங்கள் அனுகாதே
 பாத கர்ச மன்தன் மேதி யிற்பு குந்து
 பாசம் விட்டெ ற்ந்து படியாதே
 *பாவ லற்கி ரங்கி நாவ லர்க்கி சைர்த
 பாடல் மிக்க செஞ்சொல் தரவேணும்
 வேத மிக்க விந்து நாடு மெய்க்க டம்ப
 வீர பத்ர கந்த முருகோனே
 மேரு வைப்பி ளாது குர னைக்க டிந்து
 வேலை யிற்று னைந்த கதிர்வேலா
 கோதை பொற்சு றிஞ்சு மாதா கச்ச லரிந்த
 கோம ளக்கு ரும்பை புணர்வோனே
 கோல முற்றி லங்கு கோண வெற்பு யர்ந்த
 கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமாளே. (௨௫௮)

தானதன தனதத்தர் தனதான.

488. பாணமல ரதுதைக்கும் படியாலே
 பாவியிள மதிகக்குங் கனலாலே
 நாணமழி யவுரைக்குங் குயிலாலே
 நானுமய விலிளைக்குந் தரமோதான்

*பாவலன்-நச்சோர்.

சேணிலரி வைபவக் குந்

திருமார்பா

தேவர்மகுடம் மணக்குந்

கழல்வீரா

காண்புருணையில்நிந்துங்

கதிரவேலா

காலன்முது கைவிரிக்கும

பெருமானே, (உருக)

தாஸ் தாஸ் தாஸ் தாஸ் தாஸ் தானத் தன்தான்.

487. பாலா ஸ்துலாய்தேன பக்ஷீனாய்பாகாய்வாய்சொற்கொடியார்தாம்
 ட்பாடா வாடா வேடா வாலேபாடா டீடற் றிடைபிறும்
 தோலா லேகா லாலேஷுன லேஞற் பாதக் குடி ல்மாசு
 தேயாமாயாவோயானோயால்சொர்வாய்மாளக்கட வேனோ
 ஞாலா மேலா வேதா போத நாதா டீசோதிக் கிரியோனே
 ஞான ஞானாவா ஞான்கோனேநானுவேதப் பெருனோனே
 வேலா பாலா டீசீலா காரா வேளே வேடக் கொடிகோவே
 வீரா தாரா ஆறு தாரா வீரா வீரப் பெருமானே. (உக0)

தனதன தனந்த தரின தனதன தனந்த தானா

தன தன தன ந்த தான தன தான.

488. புணர்முறை மடந்தை மாதர் வலையினி னுழன்ற நேக
பொறியுட லிறந் துபோன தளவேதுன்
புகழ்மறை யறிந்துகூறு மினியென தகம்பொனாள்
பொருளென நனைத்து நாயென் இடர்தீர
மணமுணர் மடந்தை மாரொ டொளிரதிரு முகங்க வரறு
மணிமகு டமுங்கொள் பானு வெயிலாசை
வரைபர வனந்தகோடி முகிவர்கள் புகழ்ந்துபோத
மயில்மிசை மகிழ்ந்துராயி வரவேணும்
பணைமுறை யரம்பை மார்கள் குயில்கிளி யினங்கள் போல
பரிவுகொடுகந்து வேத மதுகூறப்
பறைமுர சனந்த பேரி முறைமுறை ததும்ப நீசர்
படைகட லிறந்துபோக கிடும்வேலா

* நீண்ட ஆய் பாகாய்-நீண்டு வருகின்ற ஆய், பாகாய் † பாடா ஆடாவேன் தாவாலே-பாடி ஆடி விரும்புகின்றவல் மையினாலே வேன்-விரும்பம். ‡ சோதி திகிரி-திருஅண்ணாமலை. § சில ஆகாரா-1) சித்த வடிவமே.

அணிசுக நரம்பு வீணை குழிப்புற வினங்கள் போல

அமலிபில் களங்கொனோசை

வளர்மாது

அரிமகள் மணங்கொடேகி யெனதிட ரெரிந்துபோக

அருணைபின் விளங்கல்மேவு

பெருமானே, (௨௯௧)

தன்ன தான தானுன தன்ன தான தானுன

தன்ன தான தானுன தனதான.

489. புலைய னுன மாவின்ன வினைரி லேநு மரபாவி

பொறைபி லாத கோபீகன்

முழுமுடன்

புகழிலாத மாமுகன் அறிவிலாத காபோதி

பொற்குனோடு போய்விழ

மதிசுதன்

நிலையிலாத கோமாலி கொடையிலாத ண்தாரி

நெறியிலாத வேமாலி

குலபாதன்

நினது தானே நாடோறு மனநிலரை வீடாமல்

கிளைபு மாறு நீமேவி

யருள்வாயே

கிலையில் வானி தானேவியெதிரி ராவணுர்தோள்கள்

கிதையு மாறு போராடி

யொருசீதை

கிறைபி லாம லேகடி யவனி மீதி லேவீறு

திறல னுன மாமாயன்

மருகோனே

அலைய மேரு மாகுரர் பொடியதாக வேலேனி

அமர தாடி யேதோகை

மயிலேறி

அதிக தேவரேசுழ லக மீதி லேசுறும்

அருணை மீதி லேமேவு

பெருமானே, (௨௯௨)

தானனத் தத்ததனத் தானனத் தத்ததனத்

தானனத் தத்ததனத் தத்த தனதான.

490 *போககுற் பக்கடவுட் பூருகத் தைப்பியலைப்

பாரியைப் பொற்குவையுச்

சிப்பொ முதிவீயும்

போதுடைப் புத்திரரைப் போலவொப் பிட்டுலகத்

தோரைமெச் சிப்பிரியப்

பட்டு மிடிபோகத்

* போக கற்ப: கடவுட்பூருகம்-இஷ்டபோகத்தை யளிக்கும் கற்பகமாயியு
தேய்வவிருகம்

தயாகமெத் தத்தருதற் காகநற் சித்திரவித்
தாரமுட் பட்டதிருட் டுக்க னிகன் பாடித்
தேடியிட் டப்படுபொற் பாவையர்க் கிட்டவர்கட்
சேல்வலைப் பட்டடிமைப் பட்டு னிடலாமோ
அகமப் பத்தருமற் றுரணச் சத்தருமுற்
ருதரிக் கைக்கருணைத் தூப்பு மதில் கூழும்
ஆடகர் சித்ரமணிக் கோபுரத் துத்தாதித்
காகவெற் றிக்குலபத் கற்கியமர்வோனோ
தோகையைப் பெற்றிடிடப் பாகுரோற் றைப்பகழித்
தூணிமுட் டர் கவறத் திக்கலெழுபாரம்
சோதிவெற் பெட்டுமுதித் தூளிதப் பட்டபிறத்
சூரனைப் பட்டுருவத் தொட்ட பெருமாளோ (உசுந)

தான் தனக்குத் தனக்குத் தந்தான்
தான் என்னுக்குத் தனக்குத் தந்தான்
தான் தனக்குத் தனக்குத் தந்தான் தனதான்.

491, மாண விடத்தைத் தடத்தி னிற்கயல்
 மீனை நிரப்பிக் குனித்து விட்டனை
 வானி யைவட்டர் சமுத்தி ரத்தினை வாடிவலை
 வானை ட்வனத்தீதுற் பலத்தினைக்கயல்
 மீனை விழிக்கொப் பெனப்பி டித்தவர்
 மாய வலைப்பட்ட டிலைத் துடக்குமுழல் மணநாறும்
 ஊன விடத்தைச் சடக்கெ னக்கொழு
 ஆறு முபத்தக் கருத்த டத்தினை
 யூது யணத்தைக் குணஞ்ர யத்தொடு தமோறும்
 ஊசலைரித்தத் த்வமற்ற செத்தையு
 பாதி யையொப்பித் துனிப்ப வத்தற
 வேகை செலுத்திப் ப்ரபிக் குறிப்பரமை தெனியாதோ

* ஒன்றைப்பகயி-தி ஈபுசம் பாத்தில் அரபாக உற்ற விஷ்ணு.

† தூணி-வந்த அம்பு சங்கம் கட்டாகிய கடல், † வனம்-ஜலம்.

உற்பலம்-ஞவனே மலர். || துடக்கு - மகளிர் குதகம்.

உதல்-உதல், உதல்-மணம்-தாநாற்றம்.

சாண கிகற்புத் தனைச் சட்டத்தன
 சோகவனத்திற் சிறைப்படுத்திய
 தானை யரக்கற் குலத்த ரத்தனை வரமுதான
 சாலை மறத்துப் புறத்தொ ளித்தடல்
 வாலி யுரத்திற் சாத்தைய விட்டொரு
 தாரை தனைச்சுக் கீரிவறக ளித்தவன் மருகோனே
 சோனை மிகுத்துத் திட்டி னத்தினி
 லானை மத்ததுக் கிடக்கு ளற்புக
 சோணை கிரித்தக் சர்பெற்றகொற்றவ மணிபேத்
 தோள்கொ டென்றப் பொருபரி னைப்பொடி
 யாகநெ ருங்கி ளெருநக ளத்தெதிர்
 ருரனைவெட்டித் துணித்த டங்கிய பெருமானே (௨௬௪)

தான தத்தன தான தத்தன
 தான தத்தன தான தத்தன
 தான தத்தன தான தத்தன தனதான

492 மேக மொத்தகுழ லார்க்கு லைப்புருவ
 வாலி யொத்தவிழி யார்மு கக்கால
 மீது பொட்டி டற கார்க ளத்திலனி வடமாட

மேரு வொத்தமுறை யார்ப ளப்பனென
 மார்பு துத்திபுய வார்வ னைக்கடகம
 வீறிடத்துவரு நூலொடொத்திடை யுடைமாதர்

தோகை பக்கநடை யார்ப தத்திலிடு
 நாபு ரக்* குரல்கள் பாட கத்துகில்கள்
 சோர நற்றெருவு டேட டித்துமுறை கிலைகூறிச்
 கூத கச்சரச மோடெ யெத்திவரு
 வேரை நத்திவிழி யால்ம ருட்டிமயல்
 நூள்ம ருத்திலுமி ரேப றிப்பவர்கள் உறவாமோ

* குரல்கள் பாட ஆகத் துதில்கள் சோர ணப்பிரிக்க ஆகத் துதில் மார்பு
 வஸ்திரம். மருத்தில்-மருத்தினால்.

சேக ணச் செகண தோதி மித்திசுட
 டாடு டிட்டமாட டெகு தத்தொசூர்தி
 தீத கத்திநித தோவு டிக்கைமணி முரஜோதை

தேச முட்கவர ஆயி ரச்சிரமு
 மூளி பட்டுமக மேரு வுக்கவுணர்
 தீவு கெட்டுமுறை யோவெ னக்கதற விடும்வேலா

ஆக மத்திபல கார ணத்தியெனை
 ரீனு சத்தி ஆரி ஆச னக்கிசிவ
 னாக முற்றசிவ காரி பத்தினியின் முருகோனே

ஆர னைற்குமறை தேடி பிட்டதிரு
 மால்ம கட்டிசுறுமி மோக சித்ரவளி
 ஆசை பற்றி அரு ணைச கத்தின்மகிழ் பெருமானே. ()

தனதன கந்ததத்த தனதன தந்ததத்த
 தன தன தந்ததத்த தனதான.

493. மொழியறி றங்கறுத்து மகரவி னங்கலக்கி
 முடியவ ணந்தரற்று கடலாலும்

முதிரவி டம்பரப் பி வடவைமு கந்தழற்குள்
 முழுகியெ முந்திருக்கு நிலவாலும்

மழையள சுந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற
 மயல்தணி யும்படிக்கு கிளைவாயே

மரகத துங்கவெற்றி ஸ்கடல் டங்கொள் சித்ர
 மயிலினில் வந்துமுத்தி தரவே டம்

அழகிய மென்குறத்தி புளகித ரந்தனத்தி
 னமுதத னம்படைத்த திருமார்பா

அமரர்பு ரந்தனக்கு மழகிய செந்திலுக்கு
 மருணைவ ளம்பதிக்கு மிறையோனே

எழுபுவ னம்பிணைக்க அசுரர்ச ரந்தெரிக்க
 எழுசயி லந்துளைத்த கடர்வேலா

இரவிக ளந்தரத்தர் அரியர பங்கயத்த
 ரிவர்கள் ப யந்தவிர்த்த பெருமானே. (௨௬௬)

- தனதன தான தத்த தனதன தான தத்த
தனதன தான தத்த தனதான.
494. வடவையன லுடு புக்கு முழுகியெழு மாம திக்கு
மதுரமொழி யாழி சைக்கும் இருநாலு
வரதிசைவி டாது சுற்றி யலறுதிரை வாரிதிக்கு
மடியவரு வேள்க ணைக்கும் அறவாடி
நெடுகனக மேரு வொத்த புளகமுதை *மாநருக்கு
நிறையுமிரு காதலுற்ற மயல்தீர
நினைவினெடு பீலி வெற்றி மரகதக லாப சித்தர்
நிலவுமரி லேறி புற்று வரவேணும்
மடலவீழு மாலை சுற்று புயநிருப தோடு பத்து
மணியற வாளி தொட்ட அபிராமன்
மருகபல வான வர்க்கு மரியசிவ னாற்ப டிக்க
மவுனமறை யோது வித்த குருநாதா
இடையரியு லாவு முகர் அருணகிரி மாந கர்க்கு
நினியகுண கோபுரத்தில் உறைவோனே
எழுபுறிய லாவு வெற்பு முடலினெடு நாக மெட்டு
நிடைபுருவ வேலை விட்ட பெருமானே. (உசுஎ)

- தனதன தானதன தனதன தானதன
தனதன தானதன தனதான.
495. விடுமத வேள்வாளியின் விசைபூறு*மாலாகல
விழிகொடு வார்போவென உரையாடும்
விரகுட னுருயிர மனமுடை மாபானிகள்
மருகமத கோலாகல முகைதோய
அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை
அவனிபு மாகாசமும் வசைபேசும்
அசடஅ நாசாரனை அவலனை ஆபாசனை
அடியவ ரோடாள்வதும் ஒருநாளே
வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னுருயிரம்
வனிதையர் தோள்தோய்தரும் அபிராம

*மாநருக்கு - மாது அருத்து! அருக்கு - அருமை. † ஆலாகல - ஆலகால.

மரகத நாராயணன் மருமக சோணசல

மகிபச தாகாலமும்

இனையோனே

புபதி சாயாபதி சுரபதி மாயாதுற

உலகய வாரார்களி

வறிதாக

உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீரய்னிழ

ஒருதனி வேலேவிய

பெருமானே. (உகஅ)

தனன தானன தனன தானன தனன தானன தன தான .
 496 விதிய தாகவெ பருவ மாதரர் விரகி லேமனந் தடுமாறி
 விவர மானதொ ரறிவு மாறிபே வினை டி லேஅலர் திடுமுடன்
 முதியமாதமி ழிசைய தாகவேமொழிசெய்தே கினைந்திடுமாறு
 முறைமையாகினடி கன்மேவவேமுனிவுதீரவந் தருள்வாயே
 சதிப தாகிப அநரர் மாமுல தாணி மீதுகுஞ் சமராடி
 சகல லோகமும் வலம தாகியே தறைய வேவருங் குமரேசா
 அதிக வானவர் கவரி வ்ரவே அரிய கோபுரந் தனில்மேனி
 அருணைமீதினிஸமபிலிலேறியே அழகதாய்வரும பெருமானே

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன

தந்தத் தனதன தந்தத் தனதன

தனத்த தனதன தனத்த தனதன

தனத்த தனதன தனத்த தனதன

தனதான .

497. வீரதுப் புளகித இன்யுற் றுகிட

சுந்திக் கருவினி லுண்பச் சிறுதுவரி

விரித்த *கமலமெல் தரித்து னொருசுழி

யிரத்த குளிகையொ டிதித்து வளர்மதி

விண்டுற் றருள்பதி கண்டுற் றருள்கொடு

†மிண்டிச் செயலினி ரம்பித் துருவொடு

மெழுக்கி லுருவென வலித்து எழுமதி

கழித்து ‡வயிறுகு டமொப்ப வொருபதில்

விஞ்சைச் செயல்கொடு கஞ்சச் சலவழி

வந்துப் புவிமிசை பண்டைச செயல்கொடு

*கமலமெல் - கமலமேல், †மிண்டி - வலிகாணடு, ‡வயிறு குடம்
 நப்ப எனப்பிரிசை.

வீழப்பொடு டெல்சலை அழகு மொழி
 களிந்தது விழாறு அழகு மொழி மருள்கூ
 மென்சுபற் அழகு கருவியை
 யுண்கத் தாசொடு அழகு மொழி
 வளத்தொடையு அழகு மொழி
 துடித்து கவந்திட மொழி மொழி
 வெண்டைப பரிபுர சண்டை மொழி
 முங்கட் டியல் முடி மொழி மொழி
 விதிநுக முடி மொழி மொழி
 தெருசுக விதிநுக மொழி மொழி
 விந்தைந் சயல்விதி மொழி மொழி
 துண்டக் கவலை மொழி மொழி
 விடுபப அழைதல் மொழி மொழி
 கடித்த வாசன்மயல் மொழி மொழி
 சந்தித் தறவொடு மொழி மொழி
 கொஞ்சிப பலபல விருதை மொழி
 டணைத்து மலரிதழ் கடி மொழி
 மடர்த்த குவிபுகை யழுது மொழி
 சங்குத் தொளியொடு மொழி மொழி
 சிந்தக் கொடி பிடை தந்தி மொழி
 சரத்தொ டிசன்வெயி மொழி மொழி
 வியர்ப்ப பரிபுர மொழி மொழி
 சம்பத் திதுசெய வின்பத் திநுன் மொழி
 வம்பிற் பொருள்கள்வ மொழி மொழி
 சலித்து வெகுதாய மொழி மொழி
 || மொழித் தி டணைவரு மொழி மொழி நரைமேனி
 தன்கைத் தடி கொடு துதிக்க மொழி
 உந்திக் கசனம் றந்தித் துமிசு
 சலித்து வுடல்சை மொழி மொழி
 விழிப்பு மறைபட சிடைத்தி மொழி மொழி

சுபற்றுகி - பாசத்தினுடைய. துதிக்க - உத்தேசிக்கிறது, துதிப்ப
 திட அவர்வரு எனப்பரிக்க. துமிசு - கசனம் || மொழித் தி அனைவரும் என
 பிரிக்க. துதி - குரங்கு.

சம்பத் துறைமுறை யண்டைக் கொளுகையில்

சண்டக் கருநம னண்டிக் கொளுகையி

றெடுத்து விசைகொடு பிடித்து வுயிர்தனை

பதைப்ப தனிவழி யடித்து கொடுசெல

சந்தித் தவரவர் பங்குக் கழுதுஇ

ரங்கப் பிணமெடு மென்றிட டறைபறை

தடிப்ப சுடலை விறக்கி விறகொடு

கொளுத்தி பொருபிடி பொடிக்கு மிலையெனும் உடலாமோ

திந்தித் திமிதிமி தந்தித் திமிதிமி

திந்தித் திமிதிமி தந்தித் திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

என்பத் துடிகள்த வுண்டைக் கிடுபிடி.

பம்பைச் சலிகைகள் சங்கப் பறைவளை

திருர்த்த திருதிரு நுட்டு நுட்டு

பிடிக்கு நிகரென வுடுக்கை முரசொடு

செம்பொற் குடமுழ வந்தப் புடன்மணி

பொங்கச் சுரர்மலர் சிந்தப் பதமிசை

செழித்த மறைசிலர் துதிப்ப முநிவர்கள்

கனித்து வகை* மனி முழக்க அசுரர்கள்

கனமீதே

சிந்திக் குருதிக ளண்டச் சுவரகம்

ரம்பக் கிரியொடு பொங்கிப் பெருகிய

சிவப்ப அதில்கரி மதர்த்த புரவிகள்

சிரத்தொ டிரதமு மிதப்ப நிணமொடு

செம்புட் கழுகுக் ஞண்பத் தலைகள் த

தும்பக் கருடனங் கொங்கொட்டிகொடி.

மறைப்ப நரிகனா மிகுப்ப குறளிகள்

கடிக்க இருள்மலை கொளுத்தி யலைகடல்

செம்பொற் பவளமு டங்கிக் கமர்விட

வெந்திட்டிகமலை விண்டுத் துகள் பட

* மனி-மன்னி, பொருந்தி. † கொட்டிட-கொட்டிட-வளைக்க, வட்டிட. ‡ இடமலை-இவ்வள்ள மலைகள்.

சுமக்கு முரகனு முழக்கி விடப்பட
 மடைத்த சதமுடி. நடுக்கி யலைப்பட விடும்வேலா
 தொந்தத் தொகுருட என்பக் கழலொலி
 பொங்கப் பரிபுர செம்பொற் பதமணி
 சுழற்றி நடமிடு நிருத்த ரயன்முடி
 கரத்த ரிகிரி யுரித்த கடவுள்மெய்
 தொண்டர்க் கருள்பவர் வெந்தத் துகளணி
 கங்கைப் பனிமதி கொன்றைச் சடைபின்
 தொடுத்த மதனுரு பொடித்த விழியினர்
 மிகுத்த புரமதை யெரித்த நகையினர்
 தும்பைத் தொடையினர் கண்டக் கறைநினர்
 தொந்திக் கடவுளை தந்திட் டவரிட
 சுகத்தி மழுவுழை கரத்தி மரகத
 நிறத்தி முயலக பதத்தி அருவிய முருகோனே
 துண்டச் சசிறுதல் சம்பைக் கொடியிடை
 ரம்பைக் கரசியெ*னும்பற் றருமகள்
 சுகிப்ப மணவறை கலிக்க அணையறு
 முகத்தொ டுறமயல் செழித்த திருபுய
 செம்பொற் கரகம லம்பத் திருதல
 மம்பொற்†சசியெழ சந்தப் பலபடை
 செறித்த கதிர்முடி கடப்பமல்தொடை
 சிறப்பொ டொருகுடில் மருத்து வனமகள்
 தொந்தப் புணர்செயல் கண்டுற் றடியெனி
 டைஞ்சற் பொடிபட முன்புற் றருளயில்
 தொடுத்து மிளநகை பரப்பி மயில்கிசை
 நடித்து‡அழல்கிரி பதிக்குள் மருவிய பெருமானே (உ௭0)

தானதன தானதன தானதான தானதன
 தானதன தானதன தனதான.

498. வீறுபுழு கானபனி நீர்கன்மலர் தோயல்கிடு.

மேருகிரி யானகொடு

தனபார

*உம்பல் தருமகள்-தெய்வயானையம்மை † சசியெழ - சந்திரனைப்போல்
 ஒளிபெழ ‡ அழல்கிரிபதி-திருவண்ணாவலை.

மீதுபுர ளாபரண சோதினித மாணநகை

மேகமஹு காடுகடல்

இருள்மேகி

நாறுமலர் வாரமயிர் நூலிடைய தேதுவள

நாணமழி வார்களுடன்

உறவாடி

நாடியபூ வேசதியெ னுதழ்வு மோடனைின்

ஞானசிவ மாஸீபதம்

அருள்வாயே

கூறுமடி யார்கள்வினை நீறுபடவேஅரிய

சோலமரி ளாஸபதம்

அருள்வோனே

கூடஅர னேடுநட மாடரிய காலியருள்

கூறுசிவ காமியுமை

யருள்பாலா

ஆறுமுக மாணநதி பாஸ்குற மாதுதன

மாறவினே யாடிமனம்

உறுவோனே

ஆதிமரு ராமலைய மாஸின்பருகாபெரிய

ஆதியரு னாபுரிநில்

பெருமானே. (உளக)

தனதானதத்ததன் தனதானதத்ததன்

தனதானதத்ததன் தனதான.

499. வலிவாதித்தமொடு கனமாலேவிப்புருதி

வறன்சூலேகுட்பெருகு

குளிர்தாகம்

மலிநீரிழிச்சல்பெருவாழ்வினைகக்குகளை

வருநீரடைப்பினுடன்

வெருகோடி

சிலைநோயடைத்தவுடல்புவிமீதெடுத்துழல்கை

தெலியாவெனக்குமினி

முடியாதே

சிவமார்திருப்புகழை எறினாவினிற்புகழ

சிவஞானசித்திதனை

யருள்வாயே

தொலையாதபத்தியுள் திருமார்க்கறிக்கவொரு

சுடர்வீசுசகரமதை

யருள்ஞான

துவர்வேணியப்பன்மிகு சிவகாமிகர்த்தன்மிகு

சுகவாரிசித்தனருள்

முருகோனே

அலைசூன்வெற்புமரி முகனாளைவத்திரனெ

டசுராரிதக்கிடு

மழல்வேலா

அமுதாசனத்திக்குறி மடவாள் நாரிபபெனெனும்

அருணாசலத்திலுறை

பெருமானே. (உ.எஉ)

தானதன தானதத் தானதன தானத்த

தானதன தானதத்

தனதான

500. ஆலுமயில் போலுற்ற தோனையாக நேமெந்த

ஆரவ மெலிட்ட

புகைமீதே

ஆனதுகிலேபட்டு வதிநயி லேகிறக

ஆமவரை யோரறு

முரையாதே

வேலு மற தாரொற்ற நிலமில் மேலுற்று

வீறுமுன தாரபகம்

முகமாறு

மேனியிரு பரசத்தூம வாழமுனை மாந்தக்க

மேதகவு தாவிந்நம்

உமையேனோ

நாறுமுகவேதற்கு மாலைபில் மாலுக்கு

நாடவரி யாறபெற்ற

ஒருபாலா

நாணமுடை யாள்வெற்றி வேடிகுல மீதொக்க

நாடுகூயில் பார்மிக்க

எழில்மாது

வேலைனிழி வேடிகுல யோடமரா மாதொக்க

வீற்றுகோ மாலவெற்றி

உறைவோனே

வீற்றமுடனேயுற்ற குரனணி; மாபத்து

வேலைமிக வேவிட்ட

பெருமானே. (உ.எங்).

திருக்குற்றலம்

தானத்தத் தானத னாதன தானத்தத் தானத னாதன

தானத்தத் தானத னாதன தனதான.

501. ஏடுக்கொத் தாரலர் வார்துழ லாடப்பட்டாடைநி லானிய

ஏதப்பொற் றேள்மிரை மூடிய

கரமாதர்

ஏதத்தைப் பேசுப னானிகள் வீசத்துக் காகைகொ டாடிகள்

ஏறிட்டிட் டேணியை வீழ்விடு

முழுமாயர்

மாதொக்கக் கூடிய காமுகர் மூழ்குற்றுக் காயமொ டேவரு

வாயுப்புற் குலைவி யாதிகள்

இவைமேலாய்

மாசற்றுப் பாசம்வி டாசம னூர்புக்குப் பாழ்நர கேகிழு
 மாயத்தைச் சீவியு னாதர வருள்வாயே
 தாடுட்டுட் டோடு டோடு டோடு டோடு டாடமி
 தானத்தத் தானத னுவென வெகுபேரி
 தானொத்தப் பூதப சாசுகள்வாய்விட்டுச் சூரர்கள் சேனைகள்
 சாகப்பொற் றோகையி லேறிய சதுரோனே
 கூடற்கச் சாலேசி ராமலை காவைப்பொற் காழிவெ னூந்திகழ்
 கோடைக்கச் சூர்கரு ளுரி லும் உயர்வான
 கோதிற் பத் தாரொடு மாதவ சேலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றுலமு லாவிய பெருமானே. (உ.எச)

502. வேதத்திற் கேள்வியி லாதது போதத்திற் காணவொ னாதது
 வீசத்திற் றாரமி லாதது கதியாளர்
 வீதித்துத் தேடரி தானது ஆதித்தற் காய வொனாதது
 வேகத்துத் தியில்வெ காதது சுடர்கானம்
 வாதத்துக் கேயவி யாதது காதத்திற் பூயிய லானது
 வாசத்திற் பேரோளி யானது மதமூறு
 மாயத்திற் காயம தாசல நீதர்க்குத் தூரம தாகிய
 வாழ்வைச்சற் காரம தாவினி யருள்வாயே
 காதத்திற் காயம தாகும நீதித்தித் தீதிது தீதென
 காதற்பட் டோதியு மேவிடு கதிகாணர்
 *காணப்பட் டேகொடு நோய்கொடு வாதைப்பட்டேமதி தீதிக,
 லாமற்கெட் டேதடு மாறிட அடுவோனே
 கோதைப்பித் தாயொரு வேடுவ ருபைப்பெற் றேவன வேடுவர்
 கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு முருகோனே
 கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ சேலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
 கோலக்குற் றுலமு லாவிய பெருமானே. (உ.எடு)

தத்தான தனத்ததத்தன தத்தான தனத்ததத்தன
 தத்தான தனத்ததத்தன தனதான.

505. முத்தோலை தனைக்கிழித்தயி லைப்போரி கலிச்சிவத்துமு
 கத்தாம ரையிற்செருக்கிடும் விழிமாஞர்

* லாய்விட்டு-வாய்விட. பத்தார்-பத்தர்கள்

முற்றாதி எனிப்பணைத்தணி கச்சார மறுத்தறித்தில
முத்தார மழுத்து கிர்க்குறி யதனாலே
வித்தார கவித்திறத்தினர் பட்டோலை நிகர்த்தினைத்தெழு
வெற்பான தனத்தில்த் தலும் உழுவேவனே
மெய்த்தேவர் துதித்திடத்தரு பொற்பார்க மலப்பதத்தினை
மெய்ப்பாக வழத்திடக்ருபை. புரிவாயே
பத்தான முடித்தலைக்குவ டிற்றாட அக்கருக்களை
பட்டாவி விடர்செயித்தவன் மருகோனே
*பற்பாசன் மிகைச்செரத்தைய றுத்தாக வணர்சினத்துறு
பற்போக உடைத்ததற்பரன் மகிழ்வோனே
கொத்தார்க தலிப்பழக்குலை வித்தார வருக்கையிற்களை
கொத்தோடு திரக்குதித்தெழு கயலாரங்
கொட்டாசு முயிற்கொழித்தெறி சிற்றாறு தனிநகரித்திடு
குற்றால ரிடத்திலுற்றருள் பெருமானே. (உசக)

† திருமலை.

தனதனத் தன்னத் தனதான தனதனத் தனனத் தனதான,
504. வனசமொத் தபதக் குருநாதா மலைமடப் பிடியுத் தமிழ்பாலா
அனகதத் துவமெய்ப் பொருளானே யடியனுக் குனபொற்கழல்தாராய்
எனதயிர்க் குயிரொத் சவந்தோ இபமுகப் பரமற் கினையோனே
தினனனத் தெரிவைக் குரியோனே திருமலைக் குமரப் பெருமானே. (இஎஎ)

தனதன தானதந்த தனதன தானதந்த
தனதன தானதந்த தனதான
505. படுகொலை யேமிருந்து ம்ருகமத பாளிதங்கொள்
பணைமுனை மாதர்தங்கள் மயலாலே
பழியொடு பாவமென்ப தறிவுகொ ளாதுயங்கு
பதகனை யாளஇன்று வரவேணும்
கடுவர வேயுளஞ்சி யடிதொழு தோது மும்பர்
கவலைகொ ளாதிருண்ட களநாதர்

*பற்பாசன்—பத்மாசனன், பிரமன். †இந்தஸ்தலம் திருக்குற்றாலத்துக்கு
வடமேற்கில் 12 மயில் தூரத்திலுள்ளது.

கயிலையில் மேவுகின்ற பரமத யாளநம்பர்
 கருதவொர் வாசகஞ்சொல் குருநாதா
 கொடுமுடி மேருவஞ்சி யலறிட வேயொர் றெண்டு
 கொடுபுடை யாவெருண்ட கம*மாறு
 †குடநிறை வாடல்கண்டு குலகிரி யேவிரிந்த
 குடையென மேவுகொண்டல் மருகோனே
 திடுதிடெ னாமுழங்கும் அருங்க னேமிருந்த
 திருமலை வாழ்வகநத முருகோனே
 திறல்மிகு மூரனஞ்ச வடி யயி லாவெறிந்து
 செயவலரி மார்பணந்த பெருமானே (௨௪.அ)

தனதன தான தான தனதன தான தான,
 தனதன தான தான தனதான.
 506. விரிவிழி பூச லாட இருகுழை பூச லாட
 வளர்முகை தாமு மாட வளையாட
 மணிவட மாலை யாட பூ நுகனி தோதி யாட
 மதுரமு தூறி யீழ அதுராகம்
 இருவரு மேக போச மொருவாத மாக மாக
 இதமொடு கூடி மாயை படுபோதும்
 இருகர மாறு மாறும் அறுமுக நீப மரட்டிட
 இருகழல் தானு நாணு மறவேனே
 திருநட மாடு காணி பரிசளி மோடி நூலி
 திரிபுர நீர தாக அனல்மோதுஞ்
 சிவைகயி லாச வாசி மலைமகள் நாடி பாரி
 திரண்முகை யாயி தாயி யருள் பாலா
 குருபர நாத னகி யரனொரு காதி லோது
 குணநிதி யாசை நேச முருகோனே
 குறமகள் பாசநேச திருமலை வாசநச
 குலவிய ஞான மோன பெருமானே, (௨௪.க)

—(*)—

*மாறு - உத்திரகுமார பாண்டியனே † குடநிறை - பச்சக்கட்டம்

ஆரவது

பழமுதிர்சோலை.

தனதன தானதான தனதன தானதான
தனதன தானதான தனதான.

507. இலனிதற் கோதிசேதி மதகல் யாந வார
இளநசை யாந அடி மிகவாதுந்
றெதிர் பொரு கோபா பர ம்ருகமத கோல கால
இணைமுனை மாந் னேற மதராஜன்
கலனியி லோடி நீடு வெருளிந தாந போக
கரணப் பாரபாப மடமாந்
கலனியின் ஞாநி யாபு நிழிநொழி னேனு மீது
கருதிய ஞான போதம் அடைவேனே
கொலைபுரி காநி ருவி வயிரவி லே மோடி
குவிசகு டாரி யாநி மகமாயி
குமரிவ ராகி யோகி பகவதி யாநி ரோதி
குணவதி யால வுணி யபிராமி
பலிகொள்க பாஸி யோகி பாமகல் யாணி லோல
பதிவ்ரதை வேச ஞாநி புதல்வோனே
படையொடு குரன் மாந புடுகிய குர தீர
பழமுதிர் ரோல் மேடி பெருமானே. (க)

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான.

508. சீலமுள தாயி நகந்த மாதுமனை யான மைந்தர்
சேருபொடி வாசை வஞ்சு தடுமாறித்
நீமைபுற மாண கொண்டு வாழ்வுசத மாமி தென்று
தேடினது போக என்று தெருவூடே
வாலவய தான கொங்கை மேருதுத லான திங்கள்
மாதர்மப லோடு சிந்தை மெலியாமல்

வாமுமயில் மீது வந்து தாலிணைகள் தாழுமென்றன்
 மாயவினை தீர அன்பு புரிவாயே
 சேலவள நாடனங்கள் ஆரவயல் சூழு*மிஞ்சி
 சேணிலவு தாவு செம்பொன் மணிமேடை
 சேருமம ரேசர் தங்கள் ஊரிதென வாழ்வு கந்த
 தீரமிரு சூரை வென்ற திறல்வீரா
 ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட னீடு மன்று
 ளாடல்புரி யீசர் தந்தை கனிகூர
 ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
 அநிமுத லாக வந்த பெருமானே. (உ)

509. வீரமத னூல்வி ளம்பு போகமடமாதர் தங்கள்
 வேல்விழியி னுல்ம யங்கி நிலமீதே
 வீசுகையி னுலி தங்கள் பேசுமவர் வாயி தஞ்சொல்
 வேலைசெய்து மால்மி சூந்து ரகாகிப்
 †பாரசவமான வங்க னீடுபொருள் போன பின்பு
 பாதகனு மாகிவின்று பதையாமல்
 ‡பாகம்வர மேவ அன்பு நீபமலர் சூடு கின்ற
 பாதமலர் நாடியென்று பணிவேனோ
 §பூணம தான திங்கள் சூடுமர னுரி டங்கொள்
 பூவையரு ளால்வ ளர்ந்த முருகோனே
 பூவுலகெ லாம டங்க வேரடியி னுல ளந்த
 பூவைவடி வானு கந்த முருகோனே
 சூரர்களை யேத டிந்து பாடிமுடியேய ரிந்து
 தூள்கள் பட.. நீறு கண்ட வடிவேலா
 சோலைதனி லேப றந்து லாவுமயி லேழிவந்து
 சோலைமலை மேல மர்ந்த பெருமானே. (௩)

* இஞ்சி-மதில். † பாரசவம் - பாவசம் ‡ பாகம் - பரிபாகம், பரி
 பக்குவம். § பூணமதான திங்கள் - என்றும் தேயாது, வளராது ஒருநன்
 மைபாயிருக்கும் திங்கள் || பூவை வடிவான்-சாயம்பூ வண்ணனாகியதிருமால்.

தானதன தந்த தந்த தானதன தந்த தந்த
தானதன தந்த தந்த தனதான.

510. வாரணமு கங்கி ழிந்து வீழவும ரும்ப லர்ந்து

மால்வரைய சைந்த னங்கள் முடிசாய
வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமுற நின்றெழுந்து
மாதவம றந்து றந்து நிலைபேரப்
பூரணகு டங்க டிந்து சீதகள பம்பு னைந்து
பூசலைவி ரும்பு கொங்கை மட வார்தம்
போகசய னந்த ழிர்ந்து னுடகப தம்ப னிந்து
பூசனைசெய் தொண்டனென்ப தொருநாளே
ஆரணமு ழங்கு கின்ற ஆயிரம ிந்த வங்கள்
ஆகுதியிடங்கள் பொங்கு நிறைவிதி
ஆயிரமு கங்கள் கொண்ட நாபுரமி ரங்கு கங்கை
யாரமர வந்த லம் துறைசேரத்
தோரணம லங்கு துங்க கோபுரநெருங்கு கின்ற
சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச்
சோதியின்மி குந்த செம்பொன் மாளிகைவி ளங்கு கின்ற
சோலைமலை வந்து கந்த பெருமாளே. (ச)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

511. வாரகுழையை யெட்டி வேளினை ம நீட்டி.

மாயரம னுக்கும் உறவாகி
மாதவம ழித்து லீலைகள் மிகுத்து
மாவடுவை யொத்த விழிமாதர்
சீருடன ழைத்து வாய்கனிவு வைத்த
தேனிதழ ளித்து அதுபோக
சேர்வைதனை யுற்று மோசம்வினை வித்து
சீர்மைகெட வைப்பர் உறவாமோ
வீரினை யறுத்து மேருவை மறித்து
மாகனக மொத்த குடமரகி

வாரவணி வைத்து மாலளித முற்று

மாலைகளு மொய்த்த

தனமாது

*தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி

தோகையுமை பெற்ற

புதல்வோனே

சூர்சினை மடித்து லேலார் மெடுத்த

சோலை யுற்ற

பெருமானே. (௫)

தான தானதன தந்தன தந்தன

தான தானதன தந்தன தந்தன

தான தானதன தந்தன தந்தன தந்ததான.

612. ஆசைநாலுநாது ரக்கமல முத்தினொளி

விசி யோடியிரு பர்கமொடு றர்செல்வளி

ஆவல் கூரடிமண்மு தற்சை பெற்சபையும்இத்துவாகு

ஆரமூலமுதி நிற்கொளி முத்திவெளி

யாரு சோதிநாது முத்தினுட னெட்டுஇத

மாகியேழுமா விட்ட ரண விற்பதியின் விந்துநாத

ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிசு

மோடுகடியொ டிநிதிசுமுத சித்தியொடு

மோதுவேதக்கசர சத்தியடி யுற்றதிரு நந்தியூடே

ஊமை யோலையொளி விர்த்தனது முத்திபெறு

தீபுல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்திலொளிர்

யோகபேதவகையெட்டுநிதிலொட்டுப வகையின்றுதாராய்

வாசி வாணிகனை னக்குதிரை விற்துமகிழ்

வாத லூரனடி மைக்கொள்கிரு பைக்கடவுள்

மாழைருபன்முகத்திமத்திகைனிதத்த ருணசெங்கையாளி

*தோரணி - ஒழுங்கு. புதர் - சோல் என கொண்டு உலரப்பாருண்டு
நாலு சதரக் கமலம்-மூலாசார க மலம் தீ பண்முதற் சலசம்-சுவாதிஷ்ட
டான முரல் ஆக்கினே ஈரு உள்ள ளுவகைக் கமலம். தீ இத்தவாகு -
சுநதிரப் பிரபை. 11 மூலு-தி-அக்கனி முகலியுமன்று பண்டலம் தீதுறு-
தூறு, தூறுபத்தினுடன் எட்டு இ-ழ்-க00அ இசுழூள சருகமலம்.0அமுத
சித்தி-மதிமண்ட லத்தினின்றும் டெருகிடபாயும் அமிர்சப்பேறு **சரச
த்தி அடிஉற்ற திருந்தி-வாசிகத்திக்கு ஆதாராக உள்ள ஸூகத்தி ஒளி தீமூல
வால்-பிரகந்திர. தீ தத்திகை-சுநதிரசம்மட்டி

வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுகிர் பர்வைவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழுபி றபபையும் முததடிமை தநநவாழ்வே
 காசி ராமெகரம் ரத்தகிரி சர்ப்பகிரி
 ஆருர் வேலு*தெயு கசசிமது ரைப்பறியல்
 காவை மூதுருர ணக்கிரிதி முத்தணியல செந்தில்நாகை
 காழி வேளூர்பழ நீக்கிரிசு முக்கைதிரு
 நாவ லுர்திருவெ னெய்ப்பகியினை மிக்கதிகழ்
 காதல்சோலைவளர் டெற்றிலுறை முத்தர்புகழ் உம்பிரானே. ( )

தன தானன தானன தத்தன
 தன தானன தானன தத்தன
 தன தானன தானன தத்தன தன தான.

513. கருவாகியெ தாயுக ரத்தினி
 லுருவாகவெ கால்லையு னுப்பொடு
 கனிவாய்விழி நாசியு டற்செனி †நரைமாதர்
 கையிலேவிழ வேகிய ணைத்துயி
 லெனவேமிக பீதுது யிற்றிய
 கருதாய்முலை யாறமு தத்தினில் இனிதாகித்
 தருதாறமு மாகிய சுற்றமு
 நலவாழ்வும்கி லாதபொ ருட்பதி
 சதமாமிது தானென வுற்றுனை நினையாத
 சதுராயுன தானினை யைத்தொழ
 அறியாதநிர் மூடனை நிற்புகழ்
 தனையோதிமெய் ஞானமு றச்செய்வ தொருநாளே
 செருவாயெதி ராமக ரத்திரள்
 தலைமூகை னோடுகி ணத்தரை
 திமிர்தானுள முதக ணத்தொடு வருபேய்கள்
 திருகாவுண வாயுதிரத்தினை
 பலவாய்நரி யோடுகு டித்திட
 சிலககைகள் தாமுந டித்திட அடுதீரா

* தெவுர்-தேவூர் + நரைமாதர்-மருத்துவசசிகள்.

அருமாமறை யோர்கள் து திகதிடு
 புதர்வாரண மாதுத னைத்திக
 முனிசேர்குழல் மேவுகு றத்தியை அணைவோனே
 அழகானபொன் மேடையு யர்த்திடு
 முகில்தாணிய சோலை யிப்புறு
 அலையாமலை மேவிய பத்தர்கள் பெருமானே. (எ)

தானதன தான தந்த தனதான.

514. காரணம தாக வந்து புவிமீதே
 காலனனு காதி சைந்து கதிகாண
 நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத
 ஞானநட மேபு ரிந்து வருவாயே
 ஆரமுத மான தந்தி மணவாளர்
 ஆறுமுக மாழி ரண்டு விழியோனே
 ஞார்வினை மாள வென்ற கதிர்வேலா
 சோலைமலை மேவி நின்ற பெருமானே. (அ)

தான தத்த தான தன தனதன
 தான தத்த தான தன தனதன
 தான தத்த தான தன தனதன தனதான.

515. சிர்சி றக்கு மேனி பசேல் பசேலென
 ஞாபு ரத்தி னேசை கலீர் கலீரென
 சேர விட்ட தாங்கள் செவேல் செவேலென வருமானார்
 சேக ரத்தின் *வாலை சிலோர் சிலோர்களும்
 ஞாறு லக்ஷ கோடி மயால் மயால்கொடு
 தேடி. யொக்க வாடி யையோ வையோவென மடமாதர்
 மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீரென
 †ஈம லித்தெ னுயி பகீர் பகீரென
 மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோமென நினைவோடி.
 வாதை பற்றுவேளை அடா அடாவென
 நீம யக்க மேது சொலாய் சொலாயென
 வராய் வைத்த பாத மிதோ இதோஎன அருள்வாயே

*வாலை-இளமைப்பருமை. †ஈமலித்து-ஈமாந்து.

பார தத்தை மேரு வெளி வெளிதிகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇபவ்
 *பானி றக்க னேசர் குவா குவாகன இய்யோனே
 யாடன் முக்ய மானு தர்ம் கமீழிறை
 மாமு றிக்கு காத லுணர் வுணர்விடு
 பாச மற்ற வேத குரு குருபாச குமரேசா
 போர்நி குத்த ஞான் ஸிடோம் ஸிடோமென
 டேரே திர்க்க வேலை பவர் பவரென
 போய றுத்த போது குடிர் குடிரென வெகுசோரி
 பூமியுக்க வீப குகா குகா திகழ்
 சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வானைத் தொவ்
 பூனி யிச்சை யாறு புயா புயாறுன பெருமானே. (க)

தானத் தானன தத்தன தத்தன
 தானத் தானன தத்தன தத்தன
 தானத் தானன தத்தன தத்தன தனதான.

516. பாசத் தால்னிலை கட்டிய பொட்டிகள்
 நேசித் தாரவர் சித்தம ருட்டிகள்
 பாரப் பூதா மொத்தத னத்திகள் மிகவேதான்
 பாவத் தால்மெயெ டுத்திடு பட்டிகள்
 சேவிக் கோதிமு டித்தன கத்திகள்
 பார்வைக் கேமய லைத்தரு துட்டிகள் ஸூழியாத
 மாசுந் தேறிய பித்தனை யிற்பணி
 நீறிட் டேயொளி பற்றவி ளக்கிகள்
 மார்பிற் காதின் லிட்டபி லுக்கிகள் அதிமோக
 வாய்வித் தாரமு ரைக்கும பத்திகள்
 நேசித் தாரையு மெத்திய டிப்பவர்
 மாயைக் கேமனம் வைத்தத னுட்டினம் அலைவேனோ
 தேசிக் கானக முற்றதி னைப்புன
 மேலிக் காவல்க வட்கல்க முற்று்வள்
 சேதப் பாநகு றப்பெண்ம கிழ்ச்சிகொள் மணவாளா

* பானிறம் - பாணுநிறம், குடியனைப்பேல் சிவந்தநிறம், † உக்க - சித்த,
 ‡ தொன் - தோன், § உட்டிகல் - உடன்கள்.

தேடிப் பாடிய சொற்புல வர்க்கித
 மாகத் தூதுசெ லத்தரில் சுற்பக
 தேவர்க் காதிதி ருப்புக லிப்பதி வருவோனே
 ஆசித் தார்மன திற்புகு முத்தம
 கூடற் கேவைகை யிற்கரை சுட்டி ட
 ஆனொப் பாய்திர் டிட்டமு துக்கடி படுவானே
 டாரத் தோடகி லுற்றந ருக்குல
 மேகத் தோடொரு நித்துநெ ருக்கிய
 ஆதிச் சோலைம லைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமாளே(௧0)

தனன தனதன தனத்தத் தாதத
 தனன தனதன தனத்தத் தாத்த
 தனன தனதன தனத்தத் தாத்த தனதான.

517. அழகு தவழ் குழல் விரித்துக் காட்டி
 விழிகள் கடையினை புரட்டிக் காட்டி
 அணிபொ னணிகுழை புரித்துக் காட்டி யதூராக
 அவச இதமொழி படித்துக் காட்டி
 அதர மழிதுவர் வெருப்பைக் காட்டி
 அமர்செய் நகதுதி யழுத்தைக் காட்டி யணியாரம்
 ஒழுகு மிருதன மசைத்துக் காட்டி
 எழுதர்வரியிடை வளைத்துக் காட்டி
 யுலவு முடைதனை நெகிழ்த்துக் காட்டி யுறவாடி
 உருகு மவயவ மொளித்துக் காட்டி
 உபய பரிபுர பதத்தைக் காட்டி
 யுபிரை விலைகொளு மவர்க்குத் தேட்டம் ஒழிவேனோ
 முழுகு மருமறை முசுத்துப்* பாட்டி
 கொழநர் குடுமியை யறுத்துப் போட்ட
 முதல்வ குகைபடு திருப்பொற் கோட்டு முனிநாடா
 முழுகு முகலையை வரித்துக் கோட்டி
 அடியர் தொழமக வழைத்துக் கூட்டி
 முறைசெய் தமிழினை விரித்துக் கேட்ட முதுநீதர்

பழைய கடத்த முகத்துக் கோட்டு

வழுவை யுரியணி மறைச்சொற் கூட்டு

பரமர் பகிரதி சடைக்குட் சூட்டு

பரமேசர்

பணிய அருள்சிவ மயத்தைக் காட்டு

குமர *குலமலை யுயர்த்திக் காட்டு

பரிவொ டணிமயில் நடத்திக் காட்டு பெருமானே. (கக)

518. தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்

கலநலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்

தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி யிட்டுத்

தடுமாறித்

தடிகொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட

டசனமும் விற்கிச் ஠சத்தியெ டெத்துச்

சனியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப்

பலகாலும்

திலதயி லத்திட் டொக்கொ ரிக்கக்

திரிபலை சுக்குத் திப்பிவி யிட்டுத்

தெரியவ டித்துற் றுய்த்துடல்செ த்திட் டுயிர்போமுன்

திருப்புகழ் கற்றுச் சொற்கள் ப மிற்றித்

திருவடி யைப்பற் றித்தொழு துற்றித்

செனனம றுக்கைக் குப்பர முத்திக்

கருந்தாராய்

†கலணைவி சித்துப் ட்பக்கரை விட்டுப்

புடவிசெ லுத்திக் || கைக்கொடு வெற்பைக்

கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப்

பொருகுரன்

கனபடை கெட்டித் தட்டற விட்டுத்

திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிக்

கனிமயி லைச்சித் தத்தில்ந டத்திப்

பொருகோவே

குலிசனம் கட்டுத் தப்பியு மற்றக்

ருறவார்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்

குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபு னத்திற்

றிரிவோனே

* குலமலை-சோலைமலை. † சத்தி-வாந்தி. ‡ கலணை-கல்லணை.

குதிரைச்சேணம். ட்பக்கரை-அங்கவடி || கைக்கொடுவெற்பை-கையை
புடைய கொடிய மலையை யொத்த யானையை.

கொடியபொருப்பைக் குத்திமுறித்துச்
சமரம்விளைத்துத் தற்பரமுற்றுக்
குலகிரி யிற்புகு குற்றுறை யுக்கர்ப் பெருமானே. (௧௨)

தனதன தனந்த தான தனதன தனந்த தான
தனதன தனந்த தான தனதான.

579. மலரணை ததும்ப மேக சூழல்முடி சூரிந்து வீழ
மணபரி மனங்கன் வேர்வை யதனோடே
வழிபட இடங்க ணூட பிறைநாதன் புரண்டு மாழ்க
வணைகலை நெகிழ்ந்து போக இளநீரின்
மலையிணை ததும்ப நூலின் வகிரிடை சுழன்று வாட
முதமுத மொடொன்று பாயல அதனோடே
முதுமயல் கலந்து முழுகி மகிழ்கிலும் அலங்க லாடு
முடிவடி மொடங்கை லேலு மறவேனே
சிலைதுக லிளம்பெண் மோகி சடையனகி யெந்தை பாதி
திகழ்மர சதம் பொன் மேனி யுமைபாலா
சிறுககை புரிந்து நூர் கிரிகட லெரிந்து போக
திகழியி லெறிந்த ஞான முருகோனே
கொலைமிகை பரின்ற வேடர் மகன்வளி மணந்த தோள
குணவலர் கடம்ப மாலை யணிமார்பா
கொடிமின லடைந்த சோதி மழசுதிர் தவழ்ந்த ஞான
குலகிரி மகிழ்ந்து மேவு பெருமானே. (௧௩)

தானதன தந்த தானதன தந்த
தானதன தந்த தனதான.

520. வர்தினைய டர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
மாயமதொழிந்து தெளியேனே
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து
மாபதம் ணிந்து பணியேனே
ஆதியொடு மந்த மாகியந லங்கள்
ஆமுழுக மென்று தெளியேனே.

ஆனதனி மந்த்ர ரூபநிலை கொண்ட,
தாமுமியி லென்ப தறியேனே
நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு
நானிலம் லைந்து திரிவேனே
நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு
நாடியதில் நின்று தொழுகேனே
சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுகிவ மென்ற
*சோகமது தந்து எனையாள்வாய்
சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
சோலைமலை நின்ற பெருமானே. (௧௭)

தானதனத் தானதனத் தானதனத் தானதனத்
தானதனத் தானதனத் தனதான.

521. சேலையடர்த் தாலமிகுத் தேயுழையைச் சிறிவிதிர்த்
தூமுசிவப் பேறுவிழிச் கடையாலே
தேனிரதத் தேழுநுகிப் பாகுகிகர் தாமமுதத்
தேறலெனக் கூறுமொழிச் செயலர்லே
ஆலிலையைப் போலும்வயிற் றுலகைத் தாலதரத்
தாலிரதத் தாலும்வளைப் பிடுவோர்மேல்
ஆசையினைத் தூரவிடுத் தேயுகழ்வுற் றேப்ரியநற்
றுளிணையைச் சேரஎனக் கருள்வாயே
காலனைமெய்ப் பாதமெடுத் தேயுழைபிட் டேமதனைக்
காயஎரித் தேவிதியிற் றுழையுடே
காசினியிற் காணுந்ரப்போன்மதியைச் சூடியெருத்
தேறிவிர்த் தூய திரைக் கடல்மீதில்
ஆலமிடற் றுணையிபத் தேயுழைபுத் தீமமதுற்
†ஈடியிடத் தேயுழைமெபற் றருள்வாழ்வே
ஆழியினைச் சூரனைவெற் பேழியில்தொட் டாவிதுணித்
தாதிதிருச் சோலைமலைப் பெருமானே. (௧௮)

* சோகம்- [ஸா+அகம்] அது நான் † ஆடி-ஆடிய சிவபிரான்.

தனனத்த தத்தான தனனத்த தத்தான

தனனத்த தத்தான தனநான.

522. களவுகொண்டு கைக்காசி னளவறிந்து கர்ப்பூ

களபதுங்க வித்தார

முனைமீதே

கலனியின்பம் விற்பார்க ளவயவங்க னைப்பாடு

கவிதெரிந்து கற்பார்கள்

சிலர்தாமே

உளநெகிழ்த்த சத்தான வுரைமறந்து சத்தான

உணையுணர்ந்து கத்தூரி

மணநாறும்

உபயபங்க யத்தாவி லபயமென்று னைப்பாடி

யுருகிறெஞ்சு சற்றேதில்

இழிவாமோ

அளவில்லவன்க விச்சேனை பரவவந்த கச்சீவ

அமுகடன்க டட்டாவி

எழுவேபோய்

அடலிலங்கை கட்டாடி. நிசிரரந்த கச்சீவ

மறவொரம்பு தொட்டார்த

மாநகோனே

வளருமந்த மச்சோலை மலைபுத்த முற்பாலை

வனவர்கொம்பி னைந்தேடி

ஒருவேட

வடிவுகொண்டு பித்தாகி யுருகிவெந்த முற்காலில்

மறவர்குன்றி னிற்போன

பெருமானே. (கக)

ஆறு திருப்பதி.

தனதன தனநானன தனதன தனநானன

தனதன தனநானன தனநான.

523. அலைகடல் நிகராகிய விழிகொடு வலைவீசிகள்

* அபகடமகபாவிகள்

நிரகாலே

அதிவித மதமாப்யத நிதமொழி பலகூறிகள்

அசுடரொ டுறவாடிகள்

அறியாய்க்

கலைபகர் விலைமா தர்கள் இளைஞர்கள் குடிகேடிகள்

கருதிடு கொடியாருடன்

இனிதாகக்

கனதன முன்கைமெல்லிழு கபடனை நிருமடனை

கழலினை பெறவேயினி

அருளவாயே

அலைபுனல் தலைகுடிய பசுபதி மகனாகிய
 அமுமுக வடிவே அருள் குருதாதா
 அசுரர்கள் குடியேபெட அமோசன் பதியேபெற
 அதிரிடும் வடிவேல்கிடும் அகிருரா
 தலையய னறியா வெரு சுவருநு பாணையன்
 தரணிநி ஷயார்கன நனைவாநா
 * சகலமு முதலாகிய அறுபதி சிலைமேவிய
 தடமரில் தனிவேறிய பெருமானே (க)

தானதனத் தனதனை தனதான
 524. ஈனமிகுத் துவமிருளி யனுமகாதே
 யானுமுனக் கடிமையென வகையாக
 ஞானஅருட் டனையருளி வினைதீர
 நாணமகற் றியகருணை புரிவாயே
 † தானதவத் தினின்மிகுதி பெறுவோனே
 ‡ சாமதியுத் தமிதுணைவ முருகோனே
 ஆனதிருப பதிகமருள இளையோனே
 ஆறுதிருப் பதியில்வார் பெருமானே. (உ)

மதுரை.

தனதன தனனத் தந்த தானன
 தனதன தனனத் தந்த தானன
 தனதன தனனத் தந்த தானன தந்ததான.
 525. அலகிய வுணரைக் கொன்ற தோளென
 மலைதுளை யுருவச் சென்ற வேலென
 அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன புண்டரீக

* சகலமு முதலாகிய அறுபதி-சகல தலங்களுக்கும் முதன்மையாகவுள்ள ஆறுபடைவீடு. † தானதவத்தினில்-தன்னைக்குறித்து அன்பர்கள் செய்யும் தானத்திலும்தவத்திலும். ‡ சாமதி-தமிழிதனைவன்-சரசுவதியாடி உத்தமிக்குப் பக்கத்தினையாக இருப்பவன்.

அடியென முடியிற் கொண்ட கூதன
 மெனவன சரியைக் கொண்ட மாப்பென
 அறுமுக மெனநெக் கென்பெ லாமுரு கன்புறாதோ
 கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
 சிலுகிடு சமயப் பங்க வாதிசன்
 சுதறிய வெஞ்சொற் பங்க மாகிய பொங்கலாவுந்
 கலைகளு மொழியப் சஞ்ச நூதமு
 மொழியுற மொழியிற் அஞ்ச ருதன
 கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி ருந்தவாறென்
 இலகுக டலைகற் கண்டு தேனெடு
 மிரதமு றுதினிப்பிரிண்டி பாகுடன்
 இனிமையி னுகருந் நெம்பி ரானெரு கொம்பினாலே
 எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
 வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
 எழுதிய பவளக் குன்று தாதையை யன்றுகுழ
 வலம்வரு மளவீற் சண்ட மாருத
 விசையினும் விசையுந் நெண்டி சாமுக
 மகிதல மடையக் கண்டு மாகனம் உண்டலாவு
 மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
 மிசைவரு முருகச் சிம்பு னேயென
 மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு தம்பிரானே. (க)

தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தன்னதனந்தன தனதான,
 526 பரவுசேடுங்கதி ருளில் - ரும் சிய † பவனிவரும்படி யதனாலே
 பகரவளங்களு நிகரவிளங்கிய ‡ இருளைவிடிந்தது நிலவாலே
 வரையினிலெங்க னு முலவி லிறைந்தது வரிசைதருட்பதம்அதுபாடி
 ளனமொந்நெந்தி முக செயன்ரு பகி வரங்கனம் அருள்யே
 அரஹசந்தர அறு குன்னனி அடியா ணிந்திட பகிழ்வேனே
 அலடுடுக்கொடி யுலையவையன்சுத குறமகளிங்கித மணவாளா

* பிண்டி-பா † பவனி வரும்படி யதனாலே - பவனிலும் தாந்தைச்
 சிறப்பித்தம். ‡ இருளைவிடிந்தது நிலவாலே - இருளைப்போக்கி உதயமாகும்
 சந்திரனைச் சிறப்பித்தம்.

கருதருதிண்புய ஈரவணகுங்கும களபபணிந்திடு மணிமார்பா
கனகமிகும்பதி மதுரைவளம்பதி யசனில் ளர்ந்தருள் பெருமானே. (உ)

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன தனதனத் தனதரின.

527. பழிப்பர் வாழ்த்த வர் சிலசில பெயர்தமை

ஒருக்கர் வாய்க்காந் நொருவர்கை யுதவுவர்

பணத்தை கே க்நடர் பிடைது முடிவர் அனவனப்பதனாலே

படுக்கை விட்டினு ள்வுதை முத்தமவர்

அணைப்பர் சார்த்திகை வகுதென வுறுபொருள்

பறிப்பர் மாத்தையி ள்ளாருவினச ளுருனே அவரவர்க் குறவாயே

அழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை

முடுக்கி யோட்டுவ ரழிகுடி யரிவைவர்

அலட்டி னாற்பிணை யெருருன மயிலெனு நாகினிற் சுழல்வேனோ

அவத்த மாய்ச்சில படுகுழி நனில் விரும்

விபத்தை நீக்கியு னடியவ ருடனெனை

அளத்தி யாட்கொள மனநினை லருள்செய்து சுதிகனைத் தருவாயே

தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள

குருக்கள் போற்சிவ நெற்தனை யடைவொடு

சகப்ப னார்க்கொரு செல்தனி லுரைசெய்த முருகவித் தகவேனோ

சுமர்த்தி னாற்புகற் சனகியை நலிவுசெய்

திருட்டு ராக்கத னுடலது துணிசெய்து

சயத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு மருமகப் பரிவோனோ

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது

பிளக்க வோர்சிய பிறகம ரர்கள்பதி

செலுத்தி யீட்டிய சுப்பதி மகன்னை மணமதுற் றிடுவோனோ

திறத்தி னாற்பல சமணரை யெதிரெதிர்

கழுக்க னேற்றிய புதுமையை யினிதொடு

கிருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையி லுறைதரும் அமுமுகப் பெருமானே. (உ)

தான தானதன தத்தன தத்தன
தான தானதன தத்தன தத்தன
தான தானதன தத்தன தத்தன தந்தான.

528. சித வாசனைம லர்க்குழல்பி லுக்கிழக
மாய வேல்விழிபு ரட்டி. நகை முத்தமெழ
தேம்ல் மார்பினிள பொற்கிரிப ளப்பனென தொங்கலாரம்
சேரு மோவியமெ னச்சடமி னுக்கிவெரு
வாசை நேசமும்வி னைத்துஇடை யுற்றவரி
சோலை காலில்விழ விட்டுநடை யிட்டுமயி லின்கலாபச்
சாதி யாமெனவெ ருட்டி. கட மிட்டுவலை
யான பேர்தமையி ரக்கவகை யிட்டுகொடி
தாக நோய்பினிகொ டுத்திடர்ப டுத்துவர்கள் பங்கினுடே
தாவி மூழ்கிமதி கெட்டவல முற்றவனை
பாவ மானபிற விக்கடலு முப்பவனை
தாரு லாவுபத பத்தியிலி ருத்துவதும் வந்தநாளோ
வாத வுரனைம தித்தொருகு ருக்களென
ஞான பாதம்வெளி யிட்டுநரி யிற்குமுவை
வாசி யாமெனக டத்துவகை யுற்றரசன் அன்புகாண
மாடை யாடைதர பற்றிமுன கைத்துவைகை
யாரின் மீதுநட மிட்டுமனை டத்துமகிழ்
மாது வாணிதரு பிட்டுநகர் பித்தனருள் கந்தவேளே
வேத லோகர்பொளி லத்தர்தவ சித்தரதி
பார சீலமுனி வர்க்கமுறை யிட்டலற
வேலை யேவியவு ணக்குலமி நக்கநகை கொண்டசீலா
வேத மீனுகம லக்கணர்மெய் பச்சைரகு
ராம* ினுமயி லொக்கமது ரைப்பதியின்
மேவி வாழமரர் முத்தர்சிவ பத்தர்பணி தம்பிரானே. (௪)

தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன
தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன
தன்னத் தந்தன தந்தன தனதன தனதான.

529 புருவச் செஞ்சிலை கொண்டிரு கணைவிழி
யெறியக் கொங்கையி ரண்டெனு மதகரி
பொரமுத் தந்தரு மிங்கித நயவிதம் அதனாலே

புகலச் சங்கிசை கண்டபு தனிவெழ
உருவச் செந்துவர் தந்தக டமுமருள்
புதுமைத் தம்பல முஞ்சில தரவரு மனதாலே
பருகித் தின்றிட லஞ்சு மெனமன
துருகிக் குங்கும சந்தன மதினியர்
படியச் சம்பரம டஞ்சித மருள்கல வியினாலே
பலருக் குங்கடை யென்றெனை பிதழவு
மயலைத் தந்தரு மங்கையர் தமைவெகு
பலமிற் கொண்டிடு வண்டன முனதடி பணிவேனோ
திருவைக் கொண்டொடு தண்டக வனமிசை
வரவச் சங்கொடு வந்திடுமுழையுடல்
சிதறக் கண்டக வெங்கர னெடுத்திரி சிரனோடு
திரமிற் றங்கிய சும்பக னெற்பது
தலைபெற் றும்பரை வென்றிடு மவனெடு
சிலையிற் கொன்றமு குந்தன லகமகிற் மருகோனே
மருவைத் துன்றிய பைங்குழ நுமையவன்
சிவனுக் கன்பரு ளம்பிகை தவிரிகை
மலையத் தன்தரு சங்கரி கருணை செய் முருகோனே
வடவெற் பங்கய லன்றணி குஞ்சர
வணையிற் றங்கிய பங்கய முகதரிழ்
மதுரைச் சங்கிலி மண்டப இமைபவர் பெருமானே.()

தனதான தானன தானன தன்தான தானன தானன தானன
தனதான தானன தானன தனதான.

530. முகிலமெனும் வார்குழ ளாகிலை † புருவார்கயல் வேல்விழி யார்ச்சி
‡ முகவார்த்தர ளாமென லேநகை புரிமாதர்
முகைமாலினை கோபுர மாமென வடமாடிடவேகொடி நூலிடை
முதுபாவித சோலைகு ளாகிய மயில்போல்வார்
|| அகிசேர்குறி யார் துடைவாழையின் அழகார்கழலார்தர வேய்தரு
அழகார்கன நூபுர மாடிட நடைமேகி

* உழை - மானுருள் + ண்ட மரிச்சன். † புருவார் - புருவத்தினர். ‡ முக
வார் - முகத்தினர். § தாளாசன - தாளமென. || அகி - பாம்பு.

அனமாமென யாரையுமால்கொள விழியால்சுழலாவிடு பாவையர்
 அவர்பாயலி லேயடி யேனுடல் அழிவேனோ
 ககனூர்ப்தியோர்முறையோவென இருள்காரசு ரார்படை தூள்பட
 கடலேழ்கிரி நாகமு நூறிட விடும்வேலா
 கமலாலய நாயகி வானவர் தொழுமீசுர னூரிட மேனிய
 கருணாகர ஞானப நோபரை யருள்பாலா
 மகிழ்மாலதி நாவல்ப லாகமு குடனுடறி லாமயில் கோகில
 மகிழ்நாடுறை மால்வளி நாயகி மணவாளா
 மதிமாமுக வாவடி யேனிரு னினை தூள்படவே அழி லேனிய
 மதுராபுரி மேனிய லானிய பெருமானே. (க)

தனனதான தானத்தனந்த தனனதான தானத்தனந்த
 தனனதான தானத்தனந்த தனதான.

531. முகமெலாநெய் யூசித்தயங்கு நுதலின்மீது லேபொட்டணிந்து
 முருகுமலை *யோ திக்கலிந்த மடமாதர்
 முதிருமார பாதத்தனங்கள் மிசையிலாவி யாய்நெக்கழிந்து
 முடியமாலி பேபட்டலிந்து பொருள்தேடிச்
 செகமெலாமு லாவிக்கறந்து திருபுனுகி யேற்றுமுன்று
 †திரிநுகி யோடிப்பறந்து திரியாமல்
 தெரியுநான மோதிசுகைந்து சிவபுராண நூலிற்பயின்று
 பெறியுமாறு தானப்பறிந்து தரவேனும்
 அகரமாதிரி யாமகூறங்க ளவனிகால்கி னூரப்பொடங்கி
 அடையவேக ரூபத்திலொன்றி முதலாகி
 அமரர்காண வேடியத்தமன்றி லிவையாட ஆடிக்கலந்த
 அமலநாத னூர்முற்பயந்த முருகோனே
 சகலவேக சாமுத்ரியங்கள் சமயமாறு லோகதரயங்கள்
 தருமீதி சேர்த்தத்துவங்கள் தவயோகம்
 தவறிலாம லாபப்பிறந்த தமிழெய்மாறர் கூன்வெப்பொடன்று
 தவிர்ந் ஆல வாயிற்சிறந்த பெருமானே. (எ)

தானத்தன தானன தானன தானத்தன தானன தானன
தானத்தன தானன தானன தனதான

532. ஏலப்பணி நீரணி மாதர்கள் கானத்தினு மேயுற வாடிடு
மீரத்தினு மேவனை சேர்கர மதனாலும்
ஏமக்கிரி மீதினி லேகரு நீலக்கய மேறிய நேரென
ஏதுற்றிடு மாதன மீதினு . மயலாகிச்
சோலைக்குயில்போல் மொழியாறுமெனு சற்றிடு நூலிடையாலும்
*சோழிற்குக் கீட்கராகிய துடையாலும்
சோமப்ரபை வீசிய மாமுக சாலத்திலு மாகடு வேவ்வழி
சூசத்தினு நானவ மேதினம் உழல்வேளே
ஆலப்பணி மீதினில் மாசறு மாழிக்கிடையே துயில் மாதவ
னனைக்கிரி தாயுத வியருள் நெடுமாயன்
ஆசத்திரு மேரியன் வானன லீலப்பயல் நேர்த நு மேனியன்
ஆரத்தின வார்த்து மார்பினன் மருகோனே
சேலச்சய மாவுரி போர்வையர் ஆலக்கு வான்கள நாயகர்
†கோவற்பொறி யால்வரு மாதந குமரேசா
கூழமுத்தமிழ் வான்கள் வீறிடு சேற்புக மாதந ராகிய
‡கூடற்பதி மீதினில் மேவிய பெருமாளே. (அ)

தனதான தானத் தனதான தனதான தானத் தனதான.

533. கலைமேவு ஞானப் பிரகாச கடலாடி ஆசைக் கடலேறிப்
பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே
மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மணமேவு வாலக் குமரேசா
சிலைவேடசேவற் கொடியோனே திருவாலவாயிற் பெருமாளே.

தானத் தனதான தானத் தனதான.

534. நீதத் துவமாகி நேமத் துணையாகிப்
பூதத் தயவான போதைத் தருவாயே
நாதத் தொனியோனே ஞானக் கடலோனே
கோதற் றமுதான கூடற் பெருமாளே. (க0)

—(*)—

தனதன தத்தந் தான தானன
தனதன தத்தந் தான தானன
தனதன தத்தந் தான தானன தனதான.

537. மனநினை சுத்தஞ் சூது காரிகள்
அமளிவி னோக்குங் கூலி மூலிகள்
மதபல நித்தம் பாரி நாரிகள் அழகாக

வளைகுழை முத்தும் பூணும் வீணிகள்
விழலிகள் மெச்சன் டாடி பாடிகள்
வரமிகு வெட்சம் போல லோடிகள் தெருவூடே

குனகிகள் பக்தம் போல பேசிகள்
தனகிக விச்சம் பேசி கூசிகள்
குசலிகள் வர்க்கன் குறை காரிகள் பொருளாசை

கொளுவித விஷ்டம் பாறி வீழ்பட
அருளமு தத்தின் சேரு மேர்வழி
குறிதனி லுய்த்துன் பாத மேழிட அருள் தாராய்

தனதன தத்தந் தான தானன
டுடுடு டுட்டுண் டுடுடுடு
தகுதிசு தத்தந் திந தோதக எனபேரி

தவில்முர சத்தந் தானை பூரினை.
வளைதுடி பொற்கொம் பார சூரரை
சமர்தனில் முற்றும் பாறி நூழிட விடும்வேலா

தினைவன நித்தந் காவ லாவியன்
நகைமுறை முத்தின் பாவை மான்மகள்
திகழ்பெற நித்தம் கூடி யாடிய முருகோனே

திரிபுர நக்கன் பாதி மாதாறை
யழகிய சொக்கன் காதி லோர்பொருள்
செல்வரு வித்தென் கூடல் மேவிய பெருமானே. (கக)

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன தனதான

538. முத்தாவ ரத்நமணி பத்திநிறை சுத்தியிட
மொய்த்தகிழி முத்திதரு வெனவோதும்

மூக்கணிறை வர்க்குமுந் லைத்தமுந் பங்கடவுள்
முப்பதுமு வர்க்ககரர் அடிபேணிப்
பத்துமுடி தக்தும்வகை யுற்றநனை விட்டபுவி
* பற்குனை வெற்றிஹை ததமுநும்
பச்சைநிற முற்றபுயல் அச்சமுந் லைத்தபொருள்
பத்தர்மன னுற்றசிவம் அருள்வாயே
தித்திமிதி தித்திமிதி திக்குகு குக்குகு
தெய்த்ததென தெய்த்ததென தெனனான
திக்குவென மத்தளநி டக்கைநடி தத்தநகு
செச்சரிசை செச்சரிசை யெனஆடும்
அத்தனாட னெத்தகட நித்திபுவ னத்திநா
சித்தியருள் சத்தியருள் புரிபாலா
† அற்புனிடை ‡ தற்பமது முற்றுகிலை பெற்றுவன
§ ரம் || கனக பதம்புரி பெருமானே. (௨௧)

தையதனத் தனதான தனனதனத் தனதான.

537. வள்ளமுதைப் பொதுமானார் மயலதவிற் படியாதே
களள்ளிடுத் துனதானே கருதவருட் பெறுவேனோ
உள்ளமறைப் பொருளானே யுமைமகிழ்நற் புதல்வோனே
தெள்ளுதமிழ்க் குரியோனே திருமதுரைப் பெருமானே. (1)

538. சைவமுதற் குருவாயே சமணர்களைத் தெறுவோனே
பொய்யருளத் தணுகானே புனிகவருட் புரிவாயே
கையின்மிசைக் கதிர்வேலா கடிமழற் புதலோ
தெய்வதசற் குருநாதா திருமதுரைப் பெருமானே. (௧௬)

தானதன தத்த தானதன தத்த

தானதன தத்த

தனதான

539. ஆனைமுக வர்க்கு நேரினாய கர்த்த

ஆறுமுக முற்ற

அழகோனே

* பற்குனை-பற்குனை-அருச்சுனை. † அற்ப இடை-துண்ணிய
இடையுடை மாதர்கள். ‡ தற்ம்-மெத்தவீதி. § அல்-மதில். || கனக பதம்புரி-
டொற்றாமரையுள்ள மதுரை.

ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா
 தானவர்கு லத்தை வேல்கொடுது னித்த
 சால்சதுர்மி குத்த திறல்வீரா
 தாளிணைக னுற்று மேவியப தத்தில்
 வாழ்வொடுசி றக்க அருள்வாயே
 வானெழுபு லிக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவொருவர்க்கும அறியாதாய்
 மாமதுரை சொக்கர் மாதுமைக லிக்க
 மாமயிலந டத்து முருகோனே
 தேனெழுபு னத்தில் மான்னிழிகு றத்தி
 சேரமரு வுற்ற திரள்தோளா
 தேவர்கள்ரு த்தில் மேவியப யத்தை
 *நீவிமகிழ் வித்த பெருமானே. (கரு)

சீபுருடமங்கை. (நான்குதெறி)

தானதன தற்க தந்தன தானதன தந்த தந்தன
 தானதன தந்த தந்தன தனதான.

540. ஆடல்மத னம்பின் மங்கைய ராலவிழி யின்பி றங்கொளி
 யாரமத லம்பு கொங்கையின் மயலாகி
 ஆதிசுரு விற்ப தங்களை நீதியுட னன்பு டன்பணி
 யாமல்மன னைந்து நொந்துடல் அழியாதே
 வேடரென நின்ற ஐம்புல னாலுகர னங்க ளின்தொழில்
 வேறுபாட ின்று ணர்ந்தருள் பெறுமாறென்
 வேடைகெட வந்து சிந்தனை மாயையற வென்று துன்றிய
 வேதமுடி ளிற்ப ரம்பொருள் அருள்வாயே
 தாடகையு ரங்க டிந்தொளிர் மாமுனிம கஞ்சி றந்தொரு
 தாழ்வந டந்து திண்சிலை முறியாவொண்
 சானகித னங்க லந்தபின் ஊரில்மரு டங்க டந்தொரு
 தாயர்வச னஞ்சி றந்தவன் மருகோனே
 சேடன்முடி யுங்க லங்கிட வடைமுழு தும்ப ரந்தெழ்
 தேவர்கள்ம கிழந்து பொங்கிட நடமாடும்

சீர்மயில மஞ்ச துஞ்சிய சேரலேவளர் செம்பொ னுந்திய
சீபுருட மங்கை தங்கிய பெருமானே. (௧)

தான தன தந்த தந்த தான தன தந்த தந்த
தான தன தந்த தந்த தன தான.

541. கார்குழல்கு லேந்தலேந்து வார்குழையி சைந்தசைந்து
காதலுறு சிந்தையுந்து மட மானார்
காமுகர கங்கலங்க போர்மருவ முந்திவந்த
காழ்கடிய குப்பதம்ப இருகோடார்
பேர்மருவும் ஆந்திதந்த வாரணாடி நங்கன் ஆங்க
பேயையர்கள் தங்ஙன்கண்கள் வலையாலே
பேரறிவு குந்துநொந்து காதலில லேந்திசிற்தை
பீடையற வந்து நின்றன் அருள் தாராய்
ஏர்மருவு தண்டைகொண்ட தாளசைய வந்தகந்த
ஏகமயி லங்கதுங்க வடிவேலா
*ஏமனுமை மைந்த சந்தி சேவலணி சொண்டு ஆண்ட
†ரீடெறஇ ருந்தசெந்தில் நகர்வாழ்வே
தேருகன்மி குந்தசந்தி வீதிகா னிந்தகெந்த
சீரலர்கு ளிரந்துயர்ந்த பொழிலோடே
சேரவெயி லங்குதுங்க வானிகளி ளைந்திருந்த
சீபுருட மங்கைதங்கு பெருமானே. (௨)

தான தன தந்த தான தன தந்த
தான தன தந்த தன தான.

542. வேனின்மதனைந்து பாணம்விடநொந்து
வீதிதொ டுநின்ற மடவார்பால்
வேளையெனவந்து தாளினில்விழுந்து
வேடை கெடநண்பு பலபேசித்
தேனினுமணந்த வாயமுதமுண்டு
சீதள தனங்க ளினிண்மூழ்கித்

தேடியதனங்கள் பாழ்படமுயன்று
 சேர்கதயதின்றி யழல்வேளை
 ஆனிரை புரந்து மாநிலமனந்தொ
 ராலிலையின்று ஆயில்மாயன்
 ஆயர்மனைஒன்று பால்தயிரனைந்த
 ஆரணமுருந்தல் மருகோனே
 வானவர்புகழ்ந்த தான வர்பயந்த
 மானொடுளினங்கு மணிமார்பா
 மாமறைமுழங்கு சீபுருடமங்கை
 மாநகரமர்ந்த பெருமானே. (ந)

* இ ல ஞ் சி

தனந்த தனதன தனந்த தனதன
 தனந்த தனதன தனதான.

545. கரங்க மலமின தரம்ப வளம்வளை
 களம்ப சழிவிழி மொழிபாகு
 கரும்ப முதுமுனை குறும்பை குருகுப
 கரும்பி டியினடை யெயின்மாதோ
 டரங்க நககன தனங்கு தலையிசை
 யலங்கி ருதமுற மயில்மீதே
 அமர்ந்து பவவினை கனைந்து வருகொடி
 யவந்த கனகல வருவாயே
 தரங்க முதியம கரம்பொ ருததிரை
 †தழங்கு நதி†கும ரெனவான
 தலம்ப ரவமறை புலம்ப வருகிறு
 சதங்கை யடிதொழு பவராழி
 இரங்கு நதிதிரு வரங்கர் மருகப
 னிரண்டு புயமலை கிழவோனே
 இலங்கு தரத்தமிழ் விளங்க வருதிரு
 இலஞ்சி மருவிய பெருமானே. (க)

*இந்ததல்வம் திருக்குறலத்துக்கு டபுறம் 2 மைல்தூரத்திலுள்ளது.

† தழங்கு-முழங்குகின்ற. †குமரோன - குமர என.

தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத்
தந்தன தான தனந்தன தானத் தனதான.

546. கொந்தன வோலை குலங்கிட வாளிச்

சங்குட னுழி கழன்றிட மேகக்
கொண்டைகள் மாலை பரிந்திடவாகப் பணிநீர்சேர்
கொங்கைகள் மார்பு குழைந்திடவாளிக்
கண்கயல் மேனி சிவந்திட கோவைக்
கொஞ்சிய வாயி ரசங்கொடு மோகக் கடலுடே
சந்திர ஆர மழிந்திட லூலிற்
பங்கிடை யாடை துவண்டிட நேசத்
தந்திட மாலு ததும்பி மூழ்குற் றிடுபோதுன்
சந்திர மேனி முகங்களு நீலச்
*சந்திரகி மேல்கொ டமர்ந்திடு பாதச்
†சந்திர வாகு சதங்கையு மேசற் றருள்வாயே
சந்திரர் பாட லுகந்திரு தானைக்
கொண்டுநல் தூது நடந்தவ ராகத்
‡தொந்தமொ டாடி யிருந்தவன் னானச் சிவகாமி
தொண்டர்க ளாக மமர்ந்தவன் நீலச்
சங்கரி மோக சவுந்தரி கோலச்
சந்திரி காளி பயந்தரு ளானைக் கிளையோனே
சுந்திர வேதர் பயங்கெட குறையர்
சிந்திட வேல்கொ டெறிந்துநல் தோகைக்
கின்புற மேனி யிருந்திடு வேதப் பொருளோனே
எண்புன மேனி யிருந்தவன் மோகப்
பெண்திரு வானை மணந்திய லார்சொற்
கெஞ்சி யளவு மிலஞ்சி விசாகப் , பெருமானே.(உ)

தனந்தன தந்த தனந்தன தந்த
தனந்தன தந்த தனதான.

545. சுரும்பணி கொண்டல் நெடுங்குழல் கண்டு

தூரந்தெறி கின்ற

விழிவேலால்

* சந்திர - பயில். † சந்திர வாகு சதங்கை - சுந்தரைச் செய்கின்ற
திரமான அழகையுடைய சதங்கை. ‡ தொந்தம் - சம்பந்தம்.

சுழன்று சுழன்று துவண்டு துவண்டு
சுருண்டு மயங்கி மடவார்தோள்
விரும்பி வரம்பு கடந்து நடந்து
மெலிந்து தளர்ந்து மடியாதே
விளங்கு கடம்பு விழைந்த னிதண்டை
விதங்கொள் சதங்கை யடிதாராய்
பொருந்த லைமந்து சிதம்பெ றரின்ற
பொலங்கி ரியொன்றை யெறிவோனே
புகழ்ந்து மகிழ்ந்து வணங்கு குணங்கொள்
புரந்தரன் வஞ்சி மணவாளா
இரும்பு னமங்கை பெரும்பு ளகஞ்செய்
குரும்பை மணங்க மணிமார்பா
* இலஞ்சி யீவந்த † இலஞ்சி மென்று
இலஞ்சி யமர்ந்த பெருமானே. (௩)

தானதனந்த தானதனந்த தானதனந்த தனதான
548. மாலைபிழ்வந்து மாலைபுரு மாலைபனங்கன் மலராலும்
வாடையெழுந்து வாடையாழித்துவாடையெறிந்த அனல லும்
கோலமழிந்து சாலமெலந்து கோமளவஞ்சி தளராமுன்
கடியகொங்கை நீடிய அன்பு கூறவுமின்று வரவேணும்
காலனடுங்க வேலதுகொண்டு காலில்நடந்த முருகோனே
கானமடத்தை காணமொழிந்து காதலிங்கு குமரேசா
சோலவளைந்து சாலவளைந்து முழுவிலஞ்சி மகிழ்வோனே
சூரியனஞ்ச வாரியில்வந்த சூரனைவென்ற பெருமானே. (௪)

திருப்புவணம்.

தனத்தான தத்தத் தனதான தனத்தான தத்தக் தனதான.
549. † அறப்பாவை யத்தற் கருள்பாலா
அறித்தாது வெட்சித் திருமார்பா

* இலஞ்சி - புனம். † இலஞ்சிய மென்று - இல் அஞ்சி அம் என்று
மனைவியாகிய வள்ளி நாயகிக்குப் பயந்து (அவள்) அழகை (வியந்து) கூறி.
‡ அறப்பாவை - உழையம்மை.

குறப்பாவை யறபிற்	புணர்வோனே
குலத்தேவ வர்ச்சகப்	பரிபாலா
மறப்பாத கத்தூற்	யழல்வேனோ
மலர்த்தாள்வ முத்தங்	க்ருபையீவாய்
சிறப்பான முத்தங்	கொருவாழ்வே
திருப்பூவ னாத்திற்	பெருமானே. (க)

—

தானனதான தானனதான தானனதான தானனதான தானனதான.

548: வானவரதி யோரஈறேமெ மாவலியேசெய் திடுநான்
மார்பிருநு நாய்விட வாரி வாய்விட வேலை விடுதிரா
கானவப்பாவை காமனிரர ராணிபார தனமார்பு
காலனைமோது காலபாலை காலன்களேசா தருபாலா
தேனமாவே மால்விடாக வேளநாந முத்தவேனோ
தியகுணம் பாவிடுத லோர்தான அருளாயோ
† போனகசால் யாத வவர விசுவேடாறு கனிமீமவு
பூவணமான மார்பாராநாநருவேச பெருமானே (உ)

தங்கச்சுந தானனர மர கதத்தந தானனதானன
தங்கத்தர காலனர மர கதத்தந தானனதானன

549: பந்தப்பொற் பாரி யாத மருந்திற் தடைபெட்டெகலை
பண்புறநா சுவையா பர கதிலேடே
பண்டைசிறுமே லா பந்தவநாடி பிடுகாடு மருந்திடு
பங்குகைகக் காசுமநா லெனையா பனிநீர்தாய்
கொந்துசசிப் பூவணிநேநாகையா கததக்கைத் தாமரையாலடி
சும்பிட்டுப பாடிசைவீணையர் அனுநாகந்
கொண்டுறுப்பாயவிந் ஆழ்நகிபசண்டிச் சிச்சியெனவாழ்தயர்
குன்றப்பொற் பாதக்ருபாரிதி யருள்வாயே
அந்தத்துக் காதியுமாகியு மந்திக்குட் டானவனானவ
னண்டத்தப் பாலுறமாமணி யொளிவீசு
மங்கத்தைப்பாவைசெய்தேயுயர்சங்கத்திற்றேர் தமீழோதிட
வண்டிக்கிட டார்கழுவேறினா ஒருகோடி

காலன்களேசர்-விஷத்தைக் கண்டத்திலுடைய கடவுள். † போனகசலை-
துள்ளகசலை.

சந்தத்திக் காளுநிசாசரர் வெந்துட்டத் தூளிபடாமெழ
சண்டைச்செற் றூர்படவேயயில் விடுவோனே
தங்கச்சக் ராயுதர்வானவர் வந்திக்கப்பேரருளேதிகழ்
தம்பப்பொற் பூவணமேவிய பெருமாளே. (௩)
திருக்கானப்போர்.

தனத்தானத்தா தனதன தனதன தனதான.

550. அனத்தோடொப்பா மெனுநடை மடவியர் அநுராகம்
அதற்கேசிச்சி யினமென துயிர்கெடல் அழகாமோ
உணப்பாடிப்பே றுறுமொரு வரரினி உதவாயோ
உவப்பாகத்தே வர்கள்சிறை விடவிடும் அயிலோனே
*முண்ப்பாடிக்கே திரிதரும் அரிதிரு மருகோனே
முகிற்கேந்ததா விரிதரு சுலபநன் மயிலோனே
திணக்காவற்கே யுரியவன் மனமகிழ் மனாவாளா
திருக்கானப்போர் நகத்தினி ணினிதுறை பெருமாளே. (௫)

தானத்தானத் தனதான தானத்தானத் தனதான.

551. கோலக்காதீர் குழையாலே கோதிச்சேர்மைக் குழலாலே
ஞாலத்தாரைத் தயரேசெய்த்நாரிக்காசைப் படலாமோ
மேலைத்தேவர்க் கரியோனே வீரச்சேவற் கொடியோனே
காலப்பாசத் தயர்தீராய் கானப்பேரிற் பெருமாளே. (௨)

திருவுத்தர கோசமங்கை.

தத்தன தானதந்த தத்தன தானதந்த

தத்தன தானதந்த

தனதான

552. வெற்பென வேயெழுந்து செப்பென வேதிரண்டு

மெத்தென மோடிகொண்ட

தனமாதர்

மெய்ப்படு கோலமுங்கண் மைப்படு சாலமுஞ்செய்

வித்தையு மேவினைந்து

மயலாதி

அற்பக லாவனைந்து கற்பதெ லாமுனைந்துள்

அற்பமு மானமின்றி

அழிவேன

முனைப்பாடிக்கே-முன்பு ஆயர் பாடியில் . † நத்தா-விரும்பி ‡ தாநி-அனன்.

அக்கினி ரூபமைந்த கிர்த்திகை மாதர்த்தந்த
 அற்புத பாலையுண்ட குமரேசா
 பொற்பதி காவலிந்தி றற்குற வேலெறிந்து
 பொய்ப்படு சூர்ப்பினந்த அதிதீரா
 *புட்பதி யேறுகொண்ட லச்சுத னூர்மகிந்த
 புத்தமிர் தானசெஞ்சொல் மருகோனே
 †உற்பல மோகொடுங்க ணைக்கிணையோவெ ணுங்கண்
 உத்தமி தேவதந்தி புணர்மார்பா
 உத்தம மாவளங்கொள் உத்தர கோசமங்கை
 யுற்றினி தாவிருந்த பெருமாளே. (க)

திருப்புகழார்.

தனத்தத் தான தன்ன தனதன
 தனத்தத் தான தன்ன தனதன
 தனத்தத் தான தன்ன தனதன தனதான.
 ௧58. கருப்புச் சாப னனைய இளைஞர்கள்
 ப்ரமிக்கக் காத லுலவு நெடுகிய
 கடைக்கட் பார்வை யினிய வனிதையர் தனபாரங்
 களிற்றுக் கோடு கலச மலிவ
 மணிச்செப் போடை வனச நறுமலர்
 கனத்துப் பாளை முறிய வருநிகர் இளநீர்போற்
 பொருப்பைச் சாடும் வலியை யுடையன
 அறச்சற் றுன இடையை நலிவன
 புதுக்கச் சார வடமொ டடர்வன எனநாளும்
 புகழ்ச்சிப் பாட லடிமை யவரவர்
 ப்ரியப்பட்ட டாள ஷுரைசெ யிழிதொழில்
 †பொகட்டெப் போது சரியை கிரியைசெய்தயிர்வாழ்வேன்
 இருட்டுப் பாரில் மறலி தனதுடல்
 பதைக்கக் காக்கொ டுதைசெய் தவன்விழ
 ‡எயிற்றுப் போனி யமர ருடலவர் தலைமாலை

* புட்பதி-பக்ஷிராஜனாகிய சுட்டன். † உற்பலம்-குவளை+லர் ‡ பொகட்டு
 போகலிட்டி. § எயில் தப்பு ஒலி - திரிபுரங்களின் வலையைத் தொலைத்து.

எனுப்புக் கோவை யணிவு மவர்மிக
அதிர்த்துக் காணி வெருவ கொடியினி
லெதிர்த்திட் டாடும் வயிர பரிவவர்

கவரீத

திருட்டுப் பாணி யிடப முத்தகடை
மிதித்திட் டேழி யதிர வருபவர்
செலுத்துப் புதல் பலகை லிலிய

படையாளி

* செடைக்குட் புனை மதிய விதழிவெ
ளெருக்குச் சூடி குமர வாயியல்
திருப்புத் தூரில் மருவி யுறைநரு

பெருமாளே. (க)

தான தாந்த சனந்தத் தானன
தான தாந்த தனதந்தத் தானன
தான தாந்த தனதந்தத் தானன தனதான

554. வேலை தோற்க விழித்துக் காதினி

லோலை காட்டி நரைக் குழப் போதரு
வீடு காட்டி யுடுத்தப் போர்வையை

நெகிழ்வாவி

மேனி காட்டி வரைத் துப் போமுனை
யானை காட்டி மறைத்துக் தோதந
வீறு காட்டி பெரிதாய் போவெதிர்

வருவார்மேல்

கால மேற்க வுதறிந் தாய

காசு கேட்ட வுரைப்பற் றிட
காதி யோட்டி வந்ததப பாடுடன்

வருவார்போல்

காதல் போற்று மலர்ப்பொற் பாயலின்
மீத னுப்பு மாட்டுர் குகைகள்
காம நோய்ப் படுசித்தச் சினினை

யொழியேனோ

ஆல கோட்டு மிடற்றுச் சோதிக
பாலி பார்ப்ப திபகூத்த தால்கட
மாடி தாத்தி ரிபட்சித் தாவென

உமிழ்வாளி

ஆடல்கோத்த சிலைக்கைச் சேவக
னோடை பூத்த தளக்கட் சாணவி
யாறு தேக்கி யகற்றைர் சேகர

சடதாரி

சீல மாப்ப திமத்தப் பாரிட

சேனை போற்றி மெப்பர்க் கோதிய

சேத னூர்த்த ப்ரகித்திக் கேவரு

முருகோனே

சேல றுக்க யல்தத்தர் சூழ்வய

ஓர மேற்க ரவிப்பர்க் காதர

தீர தீர்த்த திருப்புகழ் தூருறை

பெருமானே. (2-)

திருவாடானே.

தானான தத்ததன தானான தத்ததன

தானான தத்ததன தனதான.

555. ஊனரு முப்பினியு மானாக வித்தவுட

ஓதாரி பட்டொழிய

உயிர்போலுல்

ஊரார்து வித்தும் ஆகாவெனக்குறுகி

ஓயாமு முச்சயெழ

அமுதோய

நானவி தச்சிவினை கோலேக் டத்தியது

நாருதெடுத்திடல்

எரியூடே

நானாமல் னைத்துவிட நீழ்மெ னிப்பிறவி

நாடாதெ னைத்துவிடல்

புரிவாயே

மானாக தித்திமுடி மீதே திருத்தாமிடு

மாடியானு மட்டொழுகு

மலர்.

வாழ்வாயி ருக்குமொந் வேதாவு மெட்டி ஸயுட

வானோரு மட்டொழுகு

கிரியாவும்

ஆனவ ரக்கருடன் வானுள் பிழைக்கவரு

மாலால் முற்ற மு

தயில்வோன்முன்

ஆசார பத்தியுடன் ஓனாக மத்தையரு

ளாடானே நித்தபுறை

பெருமானே. (3)

இராமேசுவரம்.

தானதன தானதன தானதன தானதன

தானதன தானதன தானதன தானதன

தானதன தானதன தானதன தானதன தனதான

556. வாலவய தாகியழ காகிமத னுகிபணி

வாணிபமொ டாடிமரு ளாடினீயோ யாடிவிழல்

வாழ்வுசத மாகிவலுவாகிமடகூட மொடுபொருள்தேடி

வாசபுழு கோடுமல் ரோடுமன மாகிகமழ்
 வாசனைக் ளாதிபிட லாகிமய லாகிவிலை
 மாதர்களை மேவியவ ராசைதனி லேசுதல சிலநான்போய்த்
 தோல்திரைக் ளாகிநரை யாகிக்குரு டாகியிரு
 கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
 சூழ்கதிகள் மாறிநக மாறிதடி யோடுதிரி யுறுநாளிற்
 சூலைசொறி யீளைவலி' வாதமொடு நீரிழிவு
 சோகைகள் மாலைசுர மேடுடுணி தூற்றும்ல்
 சூழலுற மூலகந மால்மென நாரியுடல் அழிவேனோ
 நாலுமுக னுதியரி யோமென* அ தாரமுறை
 யாதிரி மாவைவிழ மேதிபொரு ளோதுகென
 நாலுசிர மேடுடுசிகை தூளிபட தாளமிடும் இளையோனே
 நாரிதழி வேணிசில சூபுகளி யாணிமுத
 லீனமக வாளைமகிற் தோழவன மீதுசெறி
 ஞானகுற மாவதனைக் காவில் ளை மேவுபுகழ் மயில்வீரா
 ழுலமிடு தாடகைசு வாசுவன ரேழுமரம்
 வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
 மேதகட லோடுவிறல் ராவணகுழாமமரில் பொடியாக
 ழுகைதழல் வாளிவிடு மூரிதனு நேமிவளை
 பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காளைவெ
 யோதமறை ராமெசுர மேவுகுமராவமரர் பெருமானே.()

தானு தனத்ததன தானு தனத்ததன
 தானு தனத்ததன தனதான

557. வானோர் வழத்துனது பாதார பத்மமலர்

மீதே பணிக்கும்வகை

அறிபாதே

மானார் வலைக்கணதி லேதூளி மெத்தையினி

லுடே யணைத்துதவு

மதனாலே

தேனோ கருப்பிலெழு பாகோ விதற்கிணை

ளேதோ வெணக்கலவி

பலகோடி

தீரா மயக்கினுடு நாகா படத்திலெழு

சேழுடல் பெற்றதுயர்

ஒழியேனோ

மேனாடு பெற்று வளர் ஞானாதி பற்கெதிரி ஊடேகி நிற்குமிரு	கழலோனே
மேகா ரவுக்ரபரி தானேறி வெற்றிபுனை வீராகு றச்சிலுமி	மணவாளா
ஞானாப ரற்கினிய வேதா கமப்பொருளை நாண துரைக்குமொரு	பெரியோனே
நாராயணற்குமரு காவீறு பெற்றிலகு ராமே சுரத்திலுறை	பெருமானே. (உ)

திருப்பெருந்துறை.

தனத்த தந்தன தான தனந்தத்
தனத்த தந்தன தான தனந்தத்
தனத்த தந்தன தான தனந்தத் தன தான.

560. இரத்த முஞ்சியு மூனையெலும்புட்
டசைப்ப சுங்குடல் நாடி புனைந்திட்
டினுக்கு மண்சல வீடுபுருந்திட் டதில்மேனி
இதத்து டன்புகல் குதுமி குந்திட்
டகைத்தி மும்பொரு ளாயையெ னும்புட்
டெருட்ட வந்தெலி யாதுப றந்திட் டிட்மாயா
பிரத்தம் வந்தடு வாதசு ரம்பித்
துளைப்பு டன்பல வாயுவு மிஞ்சிப்
பெலத்தை யுஞ்சில நாளொளா டங்கித் தடிமேலாய்ப்
பிடித்தி டம்பல நாள்கொடு மந்திக்
குலத்தெ னும்படி கூனிய டங்கிப்
பிசக்கு வந்திடு போதுபி னஞ்சிச் சடமாமோ
தரித்த னந்தன தானன தந்தத்
திமித்தி மிந்திமி திகை திந்தத்
தடுட்டு ண்டுண்டு டுடி நிண்டிட் டியல்தாளம்
தனத்த குந்தகு தானன தந்தத்
கொதித்து வந்திடு குருடல் சிந்தச்
சலத்து டன்கிரி தூள்படெ றிந்திட் டிடுமேவலா

* சியும் - சீயும். † மாயாபிரத்தம் - டயக்கமிகரித்தல்.

சிரத்து டன்கர மேடுபொழிந்திட்

டினரத்து வந்திட மராகு படிந்தா

சிரத்தி லுங்கமத் மாலமலமபொற் சரலோனே

செகததி னினகுந வாகிய தர்வைக்

கனித்தி நெடுநுந் நொன்பர சங்கத்

திருப்பெருந் துறை மேலிய சந்தப் பெருமாளே. (க)

தனத்தனந் தனதன தனத்தனந் தனதன

தனத்தனந் தனதன தனதான.

559. வரித்தகுங் குமமணி முறைக்குநம் பையர்மன

மகிழ்ந்திகொண்டி டுடையதி

விதமான

வலைக்கரங் கனிகெரி வலைத்திதம படவுடன்

மயக்கவர் திதெறி

வழியாத

கருத்திற் திரிந்து பாய்ந்தார் புறந்தர

கரிப்பாள் சிறுநு

மடமாதர்

கருப்பெருந் திரிந்து பாய்ந்தார் திருவடி

பரித்தகுந் திரிந்து

இனியாமோ

பொருப்பரம் பொருபு அழகந்தம் பதியொடு

புகைப்பறத் தெரிய

விடும்வேலா

புகழ்ப்பெருந் திரிந்து சாந்திதும் படவுளி

பொறுத்தமத் தயவிரி

கடலுடே

திரித்தகொண்டி மொழி மறப்பெறுந் துழுக

திருட்டியென் சன்னமுதல

அடிபேணத்

திருக்குருந் தடியடர் குருவரங் கரொடு

திருப்பெருந் துறைமுறை

பெருமாளே. (உ)

தனத்தனந் தனதன தனதான தனத்தனந் தனதன தனதான
560. தவரியங் கொளுனி வரலோனே தைக்கவந்தருள்புரிமுருகோனே
உலுப்பிறங் குறமகன் பண்டாளா ஒருநாள் சுமையுணர் திருமார்பா
அவத்தனென் நெனைவிட லுக்காடோ அசுடநிலம் கையாயல் தவிரியோ
செய்ப்பரம் பொருளுத விமலாலா திருப்பெருந் துறையுறை பெருமாளே. (ங)

வேப்பூர்.

தந்தனை தான தன் தன தன தந்தனை தந்தனை தன தான.

561. அஞ்சலித ஸ்தமுப் பரண நாலு மந்திரபசல் யாதும் அறியாத
அந்தரடு வாதியொன் றுமில் தான அந்தவொரு வீடு பெறுமாறு
மஞ்சதவழ் சார லுய்யின் வேபுர் மந்திரனை நாடி வனமீது
வந்தசரணரை வந்தமருபாட னன் டிநிவி னேதம் அருள்வாயே
குஞ்சரக லாப வஞ்சியா லாந் துந் தாப பார வதிரேகக்
கும்பதன மீது பென்றிவாழ் பார புரந்தடு மாறஇகல்கோப
வெஞ்சமா நூற னெந்தபா லாந் திவா வேலை விடுவோனே
விம்மமநில கடி விமயா லாப லிந் தாபிப் பெருமானே.

தன தன தன தன தன தன தந்தனை தந்தனை தந்தனை தன தான.

562. குறைகட லுல்கினில் உயிர் கா டோரு கூத்தா கின்ற குடிவ்பேனிக்
குறையிடமு கியக நுவிழிநாநா டோ டாலைமின்றியவிரோதம்
வாஇருவினைபற உணர்வொடு தூர்து வார்த்தே விளங்கு மதுபூதி
வடி வினையுன ததரியதி நு வார்த்தாந் தாலைமொழிந்தருளவேணும்
திறன்வரைபயிக்கு தருருவகேவர் துந் தாபாநன் னைமதன் மறையோடு
†தெருமா சிசுரர் மகிளையா டேய்ந் துந் தாபாய இந்ந்ர புரிவாழ்
விந்திறை யெரியெழு முசுறுற வாட்டு வேற்கா கந்த புனியேழும்
பிடி கெடவினை வனவா வயந் துந் தாபாநமர்ந்தபெருமானே.()

நாதத்தர் தந்தத் தந்தத் தனனத தனதான.

563. நாட்டர் தங்கிக் கொங்கைக் குவடிற் படியாதே
நாட்டுந் தொண்டர்க் கண்டக் கமலப் பதமீவாய்
வாட்டங் கண்டுந் தண்டந் தாமரப் படைமீதே
மாற்றந் தந்துப் பந்திர சமரக் கெதிரானோர்
கூட்டங் கந்தித் தந்தித் தந்திப் பொருவோனே
கூற்றன் பந்தித் தந்தித் தந்திப் தொளிரவேலா
வேட்டந் தொந்தித் தந்திப் பரணக் கினையோனே
வேப்பஞ் சந்திக் கந்திக் குமரப் பெருமானே (கூ)

ஆய்க்குடி.

தாத்தனத் தானதன தாத்தனத் தானதன
தாத்தனத் தானதன தனதான.

564. வாட்படச் சேனைபட வேட்டியொட்டாரையிறு

மாப்புடைத் தாரரசர் பெருவாழ்வும்
மாத்திரைப் போதிலிடு காட்டினிற் போமெனில்
வாழ்க்கைவிட்டேறுமடி யவர்போலக்
கோட்படப் பாதமலர் பார்த்திளைப் பாறவினை
கோத்தமெய்க் கோலமுடன் வெகுருபக்
கோப்புடைத் தாகியல மாப்பினிற் பாசிவரு
கூத்தினிப்பூழையிட அமையாதோ
தாட்படக் கோபவிஷ பாப்பினிற் பாலன்மிசை
தாக்குமப் போதினொரு கழல்தாவிச்
சாற்றுமக் கோமரிரு கூற்றதைத் தார்மவுலி
தாழ்க்கவத் தாயுதனும் இமையோரும்
ஆட்படச் சாமபர மேட்டி யைக் காவலிடு
மாய்க்குடிக் காவலு ததிமீதே
ஆர்க்குமத் தானவரை வேற்கரத் தால்வரைய
ஆர்ப்பெழச் சாடவல பெருமானே. (க)

காசி.

தானதத்தன தானதான தானதத்தன தானதான
தானதத்தன தானதான தனதான

565. தாரணிக்கதி பாவியய்வெகு குதுமெத்திய மூடனய்மன
சாதனைக்கள வாரணியாயுறும் அதிமோக
தாபமிக்குள வீணையிரு வேல்விழிச்சிய ராகுமாதர்கள்
தாமுயச்செயு மேதுதேடிய நினைவாகிப்
பூரணச்சிவ ஞானகாவிய மோதுதற்புணர் வானநேயர்கள்
பூசமெய்த்திரு நீரிடாஇரு வினையேனைப்
பூசமெய்ப்பத மானசேவடி காணவைத்தருள் ஞானமாகிய
போதகத்தினை யேயுமாறருள் புரிவாயே

வாரணத்தினை யேகராவுமு னேவனைத்திடு போதுமேவிய
மாயவற்கித மாகவீறிய மருகோனே
வாழுமுப்புர விற்றானது நீற்றெழப்புகை யாகவேசெய்த
மாமதிப்பிறை வேணியாருள் புதல்வோனே
காரணக்குறி யானநீதிய ரானவர்க்குமு னாகவேநெறி
காவியச்சிவ னூலையோதிய கதிர்வேலா
கானகக்குற மாதைமேவிய ஞானசொற்கும ராபராபர
காசியிற்றிர தாபமாயுறை பெருமானே. (௧)

தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன
தந்தத் தனதன தானன தானன தனதான

568. மங்கைக் கணவனும் வாழ்சிவ னுமயல்
பங்கப் படமிசை யேபனி போல்மதம்
வந்துட் பெருகிட வேவிதி யானவன் அருள்மேனி
வண்டுத் தடிகைபொ லாகியெ நான்பல
பந்துப் பனைபழ மோடிள நீர்குட
மண்டிப் பலபல வாய்வினை கோலும் வழிபாலே

* திங்கட் பதுசெல வேதலை சீழுற
வந்துப் புவிதனி லேமத லாயென
சிந்தைக் குழவியெ னுவனை தாதையும் அருள்கூர்ச்
செம்பொற் றடமுடை பால்குடி நான் பல
பண்புத் தவழ்நடை போவித மாய்பல
சிங்கிப் பெருவிழி யாரவ மாயதில் அழிவேனோ

அங்கைத் தரியென வேயொரு பாலக
னின்பக் கிருபைய தாயொரு தூண்மிசை
அம்பற் கொடுவரி யாயிரண் யாகுரன் உடல்பிறி

அண்டர்க் கருள்பெரு மான்முதி ராவணி
சங்குத் திகிரி † க ரோனரி † நாரவ
ரங்கத் திருவணை மேல்துயில் நாரணன் மருகோனே

திங்கட்பது - பத்துராசம். † கரோன். - கைசர்யமுடையன்

† கரோன் - கைசர்யமுடையன்

மங்கைச் சடைமுடி யோலிட மேனிய
 தங்கப் பவனொளி பாலமதி போலபுக
 கங்குற் றிரிசூர லான்பர மேஸ்வி யருள் பாலா
 கந்துப் பரிமடில் வாசன ரீதி
 கொன்றை முடிவா ராணொ டேமகிழ
 கன்றைப் பதிந்தி சாடுகி டேர்பு பெருமானே (உ)

தானதநதந தான தானதான .
 569 வேழமுண்டினராசரி யதுபோல
 மேனிசொண்டு வியாபா மயலூழி
 நாளுமிண்டாபன போலவிக அயர்வாகி
 நானுநைந்த விடாதொட புரிவாயே
 மாள அன்றமணி ராசரி கழுவேற
 வாதிலவென்றி சாபண மயிலவீரா
 காளகண்ட னாபதி தருபாலா
 காசிசகலா பிடுமவிய பெருமானே (ங)

வயிரவி வனம்.

தனதன தனதததான தனதன தனத்ததான
 தனதன தனதததான தனதான .
 568. அருவரை யெடுத்தி னெரிபட விரற்கன்னு
 மடலிட மிருக்குமாபி யருள்வோனே
 அலைகட லடைத்தாரான் மிகமன மகிழ்ச்சிகுரு
 மணிமடில் நடத்துமாசை மருகோனே
 பருதியி னெறிக்கண் விடாம அமமுச நிரைத்ததோள்ப
 னிருகர மிருதபாற முருகாரின்
 பதமல ருளத்தினுள்ம சீனையுரு குருத்தர்தாங்கள்
 பணியுவு மெனக்குஞானம் அருள்வாயே
 கருதிக ளுரைத்தவேர னுரைமொழி தனக்குளாதி
 சொலுவென வுரைத்தலான குருநாதா
 கரர்பதி தழைத்துவாழ அமர்சிறை யனைத்துமீன
 துணிபட அரககர்மாள் விமேவோலா

திருப்புகழ்

சூக்தி

மருமகர் மணந்தருமகர் அறநாடு 111 நாடு

வயல் புலம் உடையது

மலர்வாவி

வளமுதலாததினமுதலாயினதென்பது

விரிவி வனதத ரமேயு

பெருமாளை

அத்திட்டங்களை.

கனம் திரு விழா, கனம் 9 சூ 7 1 7 9 திரு விழா

கன தனன தன தனா சதச 1, 1 தனா

தன நன வா சன நன வா சக ச 9 7 4 தன வா

தன தான

569. கருகியறிவதலெயிரி விடுகசுகளை

கதறியழனி அபகை மு ட டெ ட டு ட ட

தனகமணிசிவிறைசரி ராபாபி கடையிலுள்ள இறை டோடாசு

சாமலாகொட்சியிலை யிட்டு அதோடு

கலைப்பயிசெய நமஸ்தா ம ஸ்ரீ ராமா நுகனல்

கனாகணென நிபு - ஸ்ரீமந் திருவாய்மொழி

மருவுபுன அழகுமனை || ௪௫, ௪௬ ||

மனிதாதிபதியை நம்பி - 9 1 1 4 12

மகிதவெரய் அனுநுதுபட   க   த்   ட்டன   தன்   மலராலே

மயலிளைய அரிவயாசன கசப்பா டி யசதுமிக

மனமழியுமடி ஸரையதினை நதரொகசபதி

கழியைப் பிதுவழிபென : 1) சதுப்பொரக்தலகள் தருவாயே

பொருளின் மலையனான ஸ்ரீ பாலாட்சிதரமரில

புரமேசுவரஜெதனாயத ஸுமாரிபுரிமயஸ

புதியமுடுகரீய கவம உற ராகர சிபிளில் உறமேவும்

புகழவலிசைதருதலவ பரமுசெரதமுடி

புயமிருபதழறிமேபத தாநகை : ௮

பொறியறிவினை மிகைத்துப் புகழப்படுகின்ற மருகோனே

அரியமரகதமரிலி இரபுகசததுபட

உதுவற அகராகி ா செட ரி தாடையற

அமராபதிபிளிடகூட்டிவைத்தற்குமுன்புமிகுமதுரைநாயக்கர்

அருணமணிவெயில்பரவு பத்துத்திக்குமிரு
மழகுபொதிமதர்மகுட தத்தித்தத்திவளர்
அணியகயலுகளும்வயல் அத்திப்பட்டி லுறை பெருமானே.

திருவொற்றியூர்.

தன்னதன் தான தன்னதன் தான

தன்னதன் தான

தன்னதான

570. கரியமுகில்போலு மிருளளகபார
கயல்பொருதவேலின் நிழிமாதர்
கலனிகளில்முழுகி ம்ருகமதபயா
களபழுகைதோய அணையூடே
விரகமதுவான மதனகலையோது
வெறியனெனநாளு முலகோர்கள்
விதரணமதான வகைநகைகள் கூறி
விடுவதன்முன்னான அருள் தாராய்
அரிபிரமர்தேவர் முனிவர்கிவையோகா
அவர்கள் புகழோத நிலமீதே
அதிகநடராஜர் பரவுகுருராஜ
அமரர்குலநேச குமரேசா
சிரகரகபாலர் அரிவையொருபாகர்
திகழ்கனகமேனி டுடையாளர்
திருவளரு* மாதி புரியதனிஸ்மேஷ
செயமுருகதேவர் பெருமானே. (சு)

தனதத்தன தானதன தனதத்தன தானதன

தனதத்தன தானதன

தனதான.

501. சொருபப்பிர காசனி* வருபப்பிர மாகநிர
சுகவிப்பிர தோரச சுபமாயா
துலியப்பிர காசமத சொலியற்றர சாசவித
தொகைவிக்கர மாதர்வரி றிடையூறு
கருவிற்றிற் வாதபடி புருவிற் பிற் மோதஅடி.
களை டயெத்திடி ராகவகை யதின்மீறிக்

ஆதிபுர்வென்பது திருவொற்றியூர் பிரமோத-விரும்பத்தக்க

கருணைப்பிர காசுவுன தருளுற்றிட ஆசில்சிவ
 கதிபெற்றிட ானவையை பொழிவேனோ
 குருகுக்குட வாகுகொடி செருவுக்கிர* ஆதபயில்
 பிடிசைத்தல் ஆதியரி மருகோனோ
 குமரப்பிர தாபகுக சிவகப்பிர மாமணிய
 †குணமுட்டர வாவசுரர். குலகாலா
 †திருவொற்றியு முடிருவு நகரொற்றியுர் வாரிதிறை
 யருகுற்றிடு மாதிரிவன் அருள்பாலா
 திகழுற்றிடு யோகநவ மிருமுக்கிய மாதவர்க
 ளிதயத்திட மேமருவு பெருமானே. (உ)

§திருவேற்காடு.

தானந்தா னனதான தானந்தா னனதான
 தானந்தா னனதான தனதான.
 572. ஆலம்போ ஸெழுநீல மேலங்காய் வருகோல
 || மாதம்போர் செய்யாய சிழியாலே
 ஆரம்பால் தொடைசால ஆலுங்கோ புரவார
 ஆடன்பார் குவிநேய முகையாலே
 சாலந்தாழ் வுறுமால ஏலங்கோர் பிடியாய
 வேனங்கார் தடிபோலும் இடையாலே
 சாரஞ்சார் விலநாய நேகங்கா யான்மீது
 காலந்தா னெழிவேது உரையாயோ
 பாலம்பால் மணநாது காலங்கே சிறிலாத
 †மாதம்பா தருசேய வயலுரா
 பாடம்பார் திரிகுல நீடந்தா கரவீர
 பாசந்தா திருமாலின் மருகோனே
 வேலம்பார் குறமாத மேல்புடம்பார் தருமாதம்
 வீறங்கே யிருபாது முறவீறு
 வேதந்தா அபிராம நாத்தந்தா அருள்பாவு
 வேலங்கா னிறைசீல பெருமானே. (க)

*ஆசபயில் - ஆகப அயில், ஒளிவிடும்மேல். † குணமுட்டர் - குணமற்
 றவர். †திருவொற்றியுருமருவு - இலகூய்சேர்ந்து உற்றிருக்கும் § இங்ஸ்த
 லம் சென்னப்பட்டை த்துக்கு மேற் கயுள்ள ஆடிசையில் ஸ்டஷனிலிரு
 ந்து சென்மீழக்கில் உ-ஹல் தூரத்திலு ளது || ஆடம் - கடல். § இந்
 லாத - நதிலாத. † மாதம்பா - மாதா அம்பா. 0உம்பார் - உம்பர்

தாத்தாதன தானனதானன தாத்தாதன தானனதானன
தாத்தாதன தானனதானன தனதான.

573. கார்ச்சார்குழலர்சிழியாறியிலார்ப்பால்மொழியாரிடைநுலெழு
வார்ச்சாரின நீர்முகை மாதர்கள் மயலாலே
காழ்க்காதல தாமன மேமிக வார்க்காமுக னுயறு சாதக
மாப்பாதக னுமடியேனெனின் அருளாலே
பார்ப்பாயலையோ அடியார்வோடுசேர்ப்பாயலையோ வுனதாரருள்
கூர்ப்பாயலை யோடமை யாள்தரு குமரேசா
பார்ப்பாவல ரோதுசொல்லமுது நீர்ப்பாரினில்மீயகீரரை
யார்ப்பாயுன தாமருளாலொர்சொல் அருள்வாயே
வார்ப்பேரரு னேபொழிகாரண நேர்ப்பாவச காரணமாமத
† ஏற்பாடிக னேயழிவேயுற அறைகோப
‡ வாக்காசிவ மாமதமேமிக § ஷக்காதிப யோகமதேயுறும்
|| ஆத்தாசிவ பாஸ்குவாடி யர்கள்வாழ்வே
வேற்காடவல்வேடர்கள் மாமகனார்க்கார்வநன் மாமகினுதிரு
வேற்காடுறை வேதபுரீசர் தருசேயே
வேட்டார்மகவான்மகவானவளேட்டார்திருமா மணவாபொனி
னாட்டார்பெரு வாழ்வெனவேவரு மெருமானே. (உ)

பாக்கம்.

தாத்தத்த தானதன தாத்தத்த தானதன
தாத்தத்த தானதன தனதான.

574. கார்க்கொத்த மேனிகடல் போற்சற்ற மானவழி
காய்த்தொட்டொ னாதயரு ஒருகோடி
காக்கைக்கு நாய்கழுகு பேய்க்கு கக்க மானவுடல்
காட்டத்தி னீனெரியில் உறவானிற்
கூர்ப்பித்த குலனத னற்குத்தி யானிகொடு
ஓபோய்த்துக்க மானகுறை யுடையேனைக்

* பாவகாரணமாம் - பாவத்துக்குத் துணைக்காரணமாகிய † ஏற்பாடி
கள் - ஏற்பாடு செய்தவர்கள். ‡ வாக்கா - வாக்குள்ளானே. § ஷக்காதிப -
ஷங்கு ஆதிப || ஆத்தா - கடவுளே. ¶ அக்கமான-கண்ணுன. ஓபோய்-போச

கூப்பிட்டுச் சொவருளி வாக்கிட்டு நாமமொழி
கோக்கைக்கு நூலறிவு தருவாயே
போர்க்கெய் த்தி டாமறவி போற்றுகுத்தி மேவசுரர் *
போய்த்திக்கெ லாமடிய வடிவேலாற்
பூசித்தர் தேவர்மறை போற்றி ழுர்க்க வேபொருது
போற்றிச் செய் வார் சிறையை விடுவோனே
பார்க் கொற்ற நீறுபுனை வார்க்கொக்க ஞானபர
னாய்ப்பத்தி கூர்மொழிகள் பகர்வாழ்வே
† பாக்கொத்தி னுனியவர் கோக்கைக்கு வேல்கொடியர்
பாக்கத்தில் மேவவல பெருமானே. (க)

தாத்தத் தனந்ததந்த தாத்தத் தனந்ததந்த
தாத்தத் தனந்ததந்த தனதான.
575 பாற்றுக் கணங்கள்தின்று தேக்கிட்டிடுங்குரம்பை
நோக்கிச் சுமந்துகொண்டு பதிதோறும்
பார்த்துத் திரிந்துழன்று ஆக்கத் தையுந்தெரிந்து
ஏக்கற் றுமின்று நின்று தளராதே
வேற்றுப்புலன்களைந்து மேட்டிப் புகழ்ந்துகொண்டு
கீர்த்தித் துறின்பதங்கள் அடியேனும்
வேட்டுக் கலந்திருந்து சுட்டைக் கடந்துகின்ற
வீட்டிற் புகுந்திருந்து மகிழ்வேனோ
மாற்றற் றபொன்துலங்கு வாட்சக் கீர்த்தெரிந்து
வாய்ப்புற் றமைந்தசங்கு துடிசாப
பாற்பொற் கலந்துலங்க || நாட்டச் சுதன்பணிந்துப்
வார்க்கத் தன்முன்புசென்று திரைமோதுப்
ஔபாற்சொற் றடம்புகுந்து வேற்கட் சினம்பொருந்து
பொய்க்குட் டிபின்றவன்தன் மருகோனே
பாக்குக் கரும்பைகெண்டை தாக்கித் தடம்படிந்த
பாக்கத் தமார்தி நுந்த பெருமானே. (உ)

* உசா - ஆராய்ச்சி † ழுர்க்க - ழுர்க்க, பொழிய. ‡ பாக்கொத்து -
பாமாலை. § துடிசாபம் - தண்டம், வில். || நாட்டச்சுதன் - நாட்டு அச்சுதன்,
ஔபாற்சொற்றடம் - பாற்கடல். ௦ பாய் - சர்ப்பசயனம்.

*கோசைநகர்.

158

தானதன தானதன தானதன தானதன
தானதன தானதன தானதான.

576. †ஆதவித பாரமுடை மாதரிடை நால்வபிற
தாலிலையெ னுமதன

கலைவீலை

யாயும்விநா வானகுழி யானதிரி கோணமதி
வாசமிக வாயடி யன்

அலையாமல்

நாதசுத கோடிமறை யோலரிடு நாரமு
னாபத மாமலரை

நலமாக

நான ஷுதி னுதினமு மேவினைய வேகிருபை
நாடிய நு னேயருவ

வருவாயே

தமதி யாடாடி பேரஹகு மாஇறகு
தில் மாடல்

பரமேசர்

சீர்மைபெற வேயுதடி கூலமதரு வேலசிவ
சுறுவரு மாவமரர்

குலகாலா

கோதைகுற பரதுகுற தேவமட மாதரிடு
பாலுமுற வீந் வரு

குமரேசர்

கோசைநகர் வாழவரு நீபவ நாதசுரு
வேசமுரு காவமரர்

பெருமானே.(சு)

‡திருவலிதாயம்.

தனதைய தானதன தனதான.

577. மருமல்லி யார்குழலின்
மருளுள்வி நாயடியல்

மடமாதர்

அலையாமல்

இருநல்ல வாசுமுன

தடிபேண

இனவல்ல மானமன

தருளாயோ

*கோசைநகர் என்பது கோட்டிபுரி, சென்னப்பட்டணத்தக்குறேந்தே
“செய்யில் தூரம் † ஆகம் - வி ப்பம் ‡ இராஸ் - லம் பாடின வழங்குவரு
கிறதும் இது சென்னப்பட்டணத்தக்குறேந்தே - அம்பத்தூர் றெயில்
ஸ்ரீபெருமாளிலிருந்து ஒருமல் தூரத்திலுள்ளது.

கருநெல்லி மேனியரி

கனவள்ளி யார்கனவ

திருவல்லி தாயமதில்

திசும்வல்ல மாகவர்கள்

மருநேகானே

முருகேசா

உறைவேலோ

பெருமானே. (க)

*குறட்டி.

தானதன தத்தான தானதன தத்தான

தானதன தத்தான தனதான.

578. நீரிழிவு குட்டநீல வாசமொடு பித்தகரன்

நீள்குளிர்பெ துப்புவேறு

முள்ளோய்கள்

நேருறுபு முக்கள் டு நான்முகனை டுத்தவிடு

நீடியி ரத்தமுலை

தசைதோல்சீ

பாரியந வத்துவார நாமுமம் லத்திலாரு

பாய்பினியி யற்றுபாவை

நரிநாய்பேய்

பாறொடுக முக்கள்கூடை தாயிவைபு சிப்பதான

பாழுடலெ டுத்துவினில்

உதல்

நாரணிய றத்தினுரி ஆறுசம யத்திபுத

நாயகரி டத்துவாமி

மகமாயி

நாடகந டத்திகோல நீலவரு ணத்திவேத

நாயகியு மைச்சிநீலி

திரிசூலி

வாரணிமு கைச்சிஞான பூரணிக லைச்சிநாக

வாணுதல வித்தவீர

மயிலோனே

மாடமதில் முத்துமேடை கோபுரம் ணத்தசோலை

வாகுளகு றட்டிமேவு

பெருமானே.

† திருவடமுல்லைவாயில்.

தனதைய தானனதானன தனதைய தானனதானன

தனதைய தானனதானன தனதான.

579. அணிசெவ்வி யார்திரைகுழ்புனி தன டிலிவ்வி யேகரையேறிட

அறிவில்லி யாமடியேறிட

ரத்திரா

*குறட்டி என் து சுறட்டி பாடிக்குச் சரீபத்திலுள்ள து † இந்த ஸ்த

லம் சென்னப்பட்ட ணத்துக்கே ற்சேயுள்ள ஆவடிஸ்டேடானிலிருந்து வடகி

ழ்ச்சு 3 மைல் தூரத்திலுள்ளது. † லிவ்வி-நீங்கி,

அருள்வல்லை யோநெடுநாளின் மிருளில்லி லேயிடுமோவுன
தருளில்லை யோஇனமானவை யறியேனே
குணவில்ல தாமதமேரினை யணிசெல்வி யாயருணசல
குருவல்ல மாதவமேபெறு * குணசாத
குழிலில்ல மேதருநானேது மொழிகல்ல யோகவரேபணி
குணவல்ல வாசிவனேசிவ குருநாதா
பணிகொள்ளி மாகணபூதமொ டமர்கள்ளி கானகநாடக
பரமெல்லி யார்பரமேஸ்வரி தருகோலே
படரல்லி மாமலர்பாணம துடைவில்லி மாமதனானே
பரிசெல்வி யார்மருநாசுர முருகேசா
மணமொல்லை யாகிநகரகன தனவல்லி மோகனமோடமர்
மகிழ்தில்லை மாநடமாடினர் அருள்பாலா
மருமல்லி மாவனநீடிய பொழில்மெல்லி காவனமாடமை
வடமுல்லை வாயிலின்மேவிய பெருமாளே. (க)

தையதன தானதந்தன தையதன தானதந்தன
தையன தானதந்தன தனதான.

580. மின்னிடைக லாபதொங்கலொ டன்னமயில் நாணவிஞ்சயர்
மெல்லியர்கு மாமிசைந்தொரு தெருமீதே
மெள்ளவுமு லாவியிங்கித சொல்குயில்கு லாவிரண்பொடு
வில்லியல்பு ருரகண்கனை தொடுமோக
கன்னியர்கள் போலிதம்பெறு மின்னணிக லாரகொங்கையர்
கண்ணியில்லி மாமலன்பொடு பதஞான
கண்ணியிலு ளாக சுந்தர பொன்னியல்ப தாரமுங்கொடு
ஓ கண்ணுறுவ ராமலின்பமொ டெனையாள்வாய்
சென்னியிலு டாடிளம்பிறை வன்னியும் ராவுகொன்றையர்
செம்மணிசு லாவுமெந்தையர் குருநாதா
செம்முசுஇ ராவணந்தலை விண்ணுறவில் வாளியுந்தொடு.
தெய்விகபொ னுழிவண்கையன் மருகோனே

* குணசாதகுல்-குணம் பிரக்குமிடம் +புரூரம்-புருவம் +பதாரம்
பாதத்திற் சாத்திய மால் ஓகண்ணுறு-கண்ணுறு.திருவடமுலையிலும்

துன்னியெதிர் சூர்மங்கிட சண்முகம தாகிவன்கிரி
 துள்ளிடவெ லாயுதந்தனை விடுவோனே
 சொல்லுமுனி வேர்தவம்புரி முல்லைவட வாயில்வந்தருள்
 துல்யபர ஞானவும்பர்கள் பெருமானே. (உ)

திருவாலங்காடு.

தனதானந் தானன தானன தனதானந் தானன தானன
 தனதானந் தானன தானன தனதான.

581. கனவாலங் கூர்விழி மாதர்கள் மனசாலஞ் சால்பழி காரிகள்
 கனமாரம் போருக மாமினை முகைமீதே
 கசிவாருங்கீறுகி ளாலு வவாகா ஹுங்காஸிம வீணிகள்
 களிகூறும் பேயமு தூணிடு கசுமாலர்
 மனமோசங் கூர்மக பாசிகள் மதுவார்சங் கீதவி னோதிகள்
 மருளாருங் காதலர் மேல்விழு மகளிர்வில்
 மதிமாடஞ் சேர்பவர் காதுவில் மகிழ்கூருப் பாழ்மனம் வாரிசு
 மலர்பேணுன் தாளுன வேயருள் அருளாயோ
 தனதானந் தானன தானன எனவேதங் கூறுரொல் மீறளி
 ததைசேர்தண் பூமண மாலைக யணிமார்பா
 தகரேறங் காரச மேவிய குதயீரம் பாகும ராமிசு
 தகைசசாலன் பரடி யார்மகிழ் பெருவாழ்வே
 தினமாமன் பாபுன மேவிய தனிமானின் தோளுட னாடிய
 தினைமாவின் பாபுயர் தேவர்கள் தலைவாமா
 திகழ்வேடங் காஸியொ டாடிய செகதீரங் கேசந டேசுரர்
 திருவாலங் காடினில் விறிய பெருமானே. (க)

தந்தானந் தாத்தந் தனதன தந்தானந் தாத்தந் தனதன
 தந்தானந் தாத்தந் தனதன தனதான.

582. பொன்றாமன் றுக்கும் புதல்வரும் னன்றாமன் றுர்க்கின் றுறுதனை
 . பொன்றானென் றுட்டம் பெருகிய புவியூடே
 பொங்கா வெங்குற்றம் பொதி தருசங்காரஞ் சேர்த்திங் குயரிய
 புன்குடொன் றுய்க்கொண் டிறைதரு முயிர்கோல

நின்றாணின் றேத்தும் படிநினை வுந்தானும்பேச்சென்றுயர்வற
 * நிர்தாகும் பேச்சென் பதுபட நிகழாமுன்
 நெஞ்சாலஞ்சாற்பொங் கியலினைவஞ்சாதென்பாற்சென்றகலிட
 நின்தாள்தந் தாட்கொண் டருள்தர நினைவாயே
 குன்றால்விண் டாழ்க்குங் குடைசொடுகென்றான்முன்காத்துங்குவவய
 முண்டார்கொண் டாட்டம் பெருகிய மருகோனே
 சொந்தார்பைந் தார்த்தினை குயதற மின்தாள்சிந் தாச்சிந் தையில்மயில்
 கொண்டேசென் றாட்கொண்டருளெனமொழிவோனே
 அன்றாலங் காட்டண் டருமுய நின்றும் கூத்தன் திருவருள்
 அங்காகும் பாட்டின் பயனினை யருள்வாழ்வே
 அன்பால்நின் தாட்கும் பிடுபவர் தம்பாவம் தீர்த்தம் புலியிடை
 அஞ்சாரெஞ் சாக்கந் தரவல பெருமானே.(உ)

தனதன தானந் தாத்த தனதன தானந் தாத்த
 தனதன தானந் தாத்த தனதான.

583. வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
 வரவிடு தூதன் கோட்டி. விடுபாசம்
 மகனொடு மாமன் பாட்டி. முதலுற வோருங் கேட்டு
 மதிக்கெட மாயந் தீட்டி. புழிப்போமுன்
 படிமிசை தானுங் காட்டி யுடலுறு நோய்பண்டேற்ற
 பழனினை பாவந் தீர்த்துன் அடியேனைப்
 பரிவொடு நானுங் காத்து விரிதமி மூலங் கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் றாட்கொ டருள்வாயே
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புதல்வோனே
 முருகவிழ் தானுங் சூட்டி யொருதனி வேழங் கூட்டி
 முதல்மற மானின் சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்
 இடியென. வேகங் காட்டி. நெடிதரு குலந் தீட்டி
 யெதிர்பொரு சூரன் தாக்க வரவுள
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன் றுக்கி
 யிமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே.(ஊ)

*வெள்ளிகரம்.

தனதன தனன தனதன தனன
தையன தத்தகத்த தனதான.

584. அடலரி மகவு விதிவழி யொழுது

மைவநு மொய்க்குமரம்ப

புடனானம்

அலைகட லுலகி லன்மநு கனக

வைவர்த மங்குடைந்து

தடுமாரி

இடர்படு மடிமை யுனமுரை புடனொ

டெல்லை டுபர்படுநக

மயல்தீர

எனதற நினது கழல்பெற மடின

வேல்லைகு லிப்பகிதான்னு

புகல்வாயே

வடமணி முகையு மழகிய முகமுந்

வள்ளையே வந்தவர்குந்

இருகாதும்

மரசுத வடிவு மடலிடை யொழிதி

வள்ளிபு வந்திவ்வின்ற

மரில்விரா

விடதர திருண நசகிதர் கிமலர்

வெள்ளிம லைச்சயம்பு

குருநாதா

விகசித கமல் பரிபுர முள்ளி

வெள்ளிக தத்தமர்த்த

பெருமானே. (க)

தனதன லைய தனதன லைய

தனதன தைய தனதான.

585. குவலய மல்கு தவலிகள் முல்லை

குளிர்ககை சொல்லு

முதுபாகு

குழையின வள்ளி பிடைசியு வல்லி

குயமுனை கொள்ளை

விழைமேவி

கவலைசெய் வல்ல தவலரு முள்ள

* திலகியில் தென்னு

கனிமலை

* இந்த ஸ்ரீமம் கெப்ப ஸ்ரீமம் என்றும் ரெயில்டே ஷனிலிருந்து கஉ
மைல் தூரத்திலுள்ளது. † தவலிகள் - குழைநாணவர்கள். ‡ விழைமேவி -
விரும்பி மேவி. || கலையில்கலையிலும்

அள்ளல் துள்ளி ஐவர் செல்லு மல்லல் சொல்ல முடியாதே
 *ஐய ரைய மெய்யர் மெய்ய ஐய செய்ய கழல்தாராய்
 வள்ளல் புள்ளி நவ்விநல்கு வள்ளி கிள்ளை மொழியாலே
 மையலெய்து மையசெய்யில் வைபில் வெள்ள னைகளோற
 மெள்ள மள்ளர் கொய்யு நெல்லின் வெள்ள வெள்ளி நகர்வாழ்வே
 வெய்யுச்சைய கில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. (ச)

588. தொய்யில் செய்பில் நெய்யர் கையர் கொய்யு மைய இடையாலும்
 துள்ளி வள்ளை தள்ளி யுள்ளல் சொல்லு கள்ள கிழியாலும்
 மையசெல்கி மல்லல் முல்லை மல்கு நல்ல குழலாலும்
 மையல்கொள்ள என்னல் மையம் வல்ல சொல்லை மகிழ்வோனே
 செய்ய துய்ய புள்ளி நவ்வி செல்கி நவ்வி அரயிலேனல்
 தெய்வவள்ளி மையல்கொள்ளி செல்வ பிள்ளை முருகோனே
 மெய்யர் மெய்ய பொய்யர் பொய்ய வெண்ணை வெள்ளி நகர்வாழ்வே
 வெய்ய சையகில்லி சொல்லை வெல்ல வல்ல பெருமானே. (ச)

தையதன தான தையதன தான
 தையதன தானத் தன தான.

589. இல்லையென நானறி யுள்ள தின்மறம
 லெள்ளினளவேனும் பகிராரை
 எவ்வமெனநாடி யுய்வகையிலேனை
 யெவ்வகையுநாமந் கணியாகந்
 சொல்லவறியேனை யெல்லைதெரியாத
 தொல்லைமுதலேதென் றுணரேனைத்
 தொய்யுமுடல்பேணு பொய்யனைவிடாதன்
 துய்யகழலானந் திறமேதோ
 வல்லகரர்மாள நல்லகரர்வாழ
 மையவரைபாகம் படமோது
 மையுலவுசோலை செய்யகுளிர்சாரல்
 வள்ளிமலைவாழந் கொடிகோலை

* ஐயர் ஐய - முனிவர்க்கு முனிவனே. † வெள்ளம் - மிகுதி. * சைய
 வல்லி - முல்லைவளிய வில்லையுடையவர். ‡ நெய்யர் - தனக்குந்தன்மை யுடையோர்.

வெல்லுமயிலேறு வல்லுமரேசு

வெள்ளிலுடனீயம்

புனைவோனே

வெள்ளிமணிமாட மல்குதிருவிதி

வெள்ளிநகர்மேவும்

பெருமானே. (க)

590. பையரவுபோலு நெய்யப்படுடைமாதர்

பையவருகோலர்

தனைநாடிப்

பையலெனவோடி மையவ்விருமோக

பவவரிசைவழர்

தனிகாயேன்

உய்யவொருசூல மையப்படுகோ

முன்னருகநாடும்

படிபேசி

நன்னாமினா தும் அல்லதனிரோதம்

*ஒவ்வுறுவினோதர்

தருவாரேய

வையமுழுநாளு மையருமகோச

வள்ளிபடர்கானம்

புடைகுழும்

வள்ளிமலைவாரும் வள்ளிமணவான

மையபுகதியேழும்

கனல்முன

வெய்யகிருதேவர் சையமுடின்விழ

வெல்லியிலினுழைன்

புரிவோனே

வெள்ளிமணிமாட மல்குதிருவிதி

வெள்ளிநகர்மேவும்

பெருமானே. (எ)

தன்னதனான தன்னதனான தன்னதனத்ததந்த

தானான தானந்தான தந்ததான.

591. வதனசரோருக நயனசீமுக வள்ளிபுனத்திலின்று

காராய்பதி நீயிங்கேதனி

யென்செய்வாரேய

மதசரமாகோடி தெனவொருகானிடை வல்லபமற்றழிந்து

மாலாய்மட லேறுங்காமுக

எம்பிரானே

†இதலியகானிவை ‡சுதையெனத் தேடுவனெய்திடு மெச்சில்தின்று

||லீலாசல மாடுக்தூயவன்

மைந்தனானும்

* ஒவ்வுறு-ஒத்த. † இதலிய - இதமுன்னன. ‡ சுதையென - அழகு
தொத்தனென்று. § தேடுவன் - கண்ணப்பநாயனார். || லீலாசலம் - (அரண்)
விளையாடற்குடல்.

இனையவழி தனா பழிநெடுவெண்ணெய் வெள்ளபெனச் சலந்து
 நூறுபிர பேசுந் தாத்தமே பூர்ந்தவாமா
 கலாதகன || சாபதி கிரிவளைவாழ்வார் அகவலிநித்தநந்த
 கோபாலம் சிபந்தேவம் கிழந்துவாழ்க்
 கயிறெழுநெய்கள் முருகாழ்வாயி கன்வனறப்பயந்து
 ஆராயந் பாலம்பிறம் . . . . . பிந்ததுநீன
 விதரணாமாவலி வெருவவொழைபடி வெள்ள வெருந்க்கின்ற
 நாராயண* மாமன் பேலையார் விரிந்தகோவே
 விளைவயலாடிடை வளைவிளையாடிய வெள்ளிகர்க்கமர்ந்த
 வேலாடித மேவுந்தேவர்கள் தம்பிரானே. (அ)

†† திருவல்லம்.

தனதனதானத் தனதனதானத் தனதனதானத் தனதான
 592. நகையொடுதோலுத்தலாதுயரீ நும்நடுகடுவேயென்புறகிலும்
 நலமுறவேயென் றிடது நகால்கன் றுறநகையாருங் குடிவூடே
 விசையுறநகாலம் புலவெறிபேவெங் கனலுநீர்வேழத் திரியாதே
 விழைபார்முன்புநடுவேவந்நதனுமெனவேராதும் விறல்நாராய்
 இசையுறவேயன் றசைவறவூதும் எழிலரிவேழம் எனையாளென்
 றிடர்கொடுமூலத் தொடர்வுடனேதும் இடமையாமுன்வருமாயன்
 திசைமுகனூந் திசையுவிவானுந் திரிதரவாழ்ஞ் சிவன்முனூர்
 தெரிவையர்தாம்வந் தருநடமாடுந் திருவல்லமேவும் பெருமானே.

வேலூர்.

தனனதாத்தன தானுதானன தனனதாத்தன தானுதானன
 தனனதாத்தன தானுதானன தந்ததான.
 593. அதிகராய்ப்பொரு ளீவார்கோபடிவர்களை காட்டிக ளீயார்கூடினும்
 அகலவேடடிகள் மாயாருநிகள் நண்புபோலே

* என - என்பதித்த அளவில். † வெள்ளென கலந்து - நீரும்நீரும் சேர்ந்தாற் போலக் கலப்பற்று. ‡ சாதம் - பிரவி § ஒழிந்தவா - ஒழித்தவா.
 || சாபதிகிரி-வில் அக்கரம் ஸி கணகலம்-உரல் வெள்ளெனக்க - வெள்ளொளிபரல். ** மாமன்சபை - பிரணை †† திருவல்லம்-ரோயில் ஸ்டேஷன் இதுவேலூருக்குக் கிழக்கில் 8 மைல் தூரத்திலுள்ளது திரிதர வலஞ் சீழந்துதிமய

அசடராக்கிகள் மார்மேலேபடு முகைகள் காட்டிகள் கூசாதேவியும்
 அழகு காட்டிக ளாரோடாகிலும் அன்புபோலே
 சதிரதாய்த்திரி வேயாவேசிகள் கருணைநோக்கமி லாமாபானிகள்
 தருமுபேட்டைசெய்ய தோஷாதோஷிகள் நம்பொணாத
 சரசவார்த்தையி னாலேவாழ்செய் விரகமாக்கி விடாமுதேவிகள்
 தகைமைநீத்துண தானேசேர்வதும் எந்தநாளோ
 மதுரைநாட்டினி லேவாழ்வாகிய அருகர்வாக்கினி லேசார்வாகிய
 வாழ்திமேற்றிரு நீறேபூசினி மிந்துகூணும்
 மருவுமாற்றெதிர் வீறேதேறிட* அழகிபோற்றிய நீறலாகிய
 மகினமயாற்சமண் வேரோடேகெட வென்றகோலே
 புதியமாக்கனி வீழ்சேனாறல்கள் பகலிராத்திரி யோயா ஆலைகள்
 புரள மேற்செலவு நர்பாயஅ ணைந்துபோதும்
 புகழினற்கடல்நூழ்பார்மீதினிலனகைபோற்பலவாழ்வால்வீறிய
 புலவர்போற்றிய வேலூர்மேகிய தம்மிரானே. (க)

தானுன தந்ததந்த தானுன தந்ததந்த

தானுன தந்ததந்த தனதான.

594. சேலாலமொன்றுசெங்கண் வேலாலுமவென்றுமைந்தர்
 சீர்வாழ்வுசிறதைபொன்ற முதல்காடி
 தேன்மேவு செஞ்சொலின்சொல் தானேதிவந்தணந்து
 தீராததுன்பஇன்பம் உறுமாதர்
 கோலாகலங்கள் கண்டு மாலாகின்றனன்பு
 கூராமல்மங்கியங்கம் அழியாதே
 கோள்கோடிபொன்றவென்று நாடோறுநின்றியங்கு
 கூர்வாய்மைகொண்டிறைஞ்ச அருள் தாராய்
 மாலாலுழன்றணங்கை யாமாமதன்கரும்பின்
 வாகோடழிந்தொடுங்க முதல்காடி
 வாழ்வானகந்தமுத்த மாறாகிவந்தடர்ந்த
 மாசூரர்குன்றவென்றி மயிலேறி
 மேலாகுமொன்றமைந்த மேனாடர்நின்றிரங்க
 வேலாலெறிந்துகுன்றை மலைவானே
 வேய்போலவுத்திரண்டதோள்மாதர்வந்திறைஞ்ச
 வேலூர்விளங்கவந்த பெருமானே. (உ)

* அழகி போற்றிய-மங்கையர்க்கரசியார் போற்றி.

* விரிஞ்சிபுரம்.

தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத்
தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதனத் தனதான.

595. ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத் தைரின்னில்வைத்
தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுலமழித்
தொருவரைப் பரபரப் பொடுதெருத் திரியவிட் டதனாலே
ஒருவருக்கொருவர்க் களமையிற் சருவவிட்
டுருவுபத் திரமெடுத் தறையின்மற் றிரியவிட்
டுயிர்பிழைப் பதுகருத் தளவிலுச் சிதமெனச் செயுமானார்
தருமயற் ப்ரமைதனிற் றவருறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றென துகைத்
தனமவத் திரிவிதைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத் திரிவேனைச்
சகலதுக் கமுமறச் சகலசற் குணம்வரத்
தரணியிற்புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
சரணமெப்பொழுதுநட்பொடுநினைத்திட அருட்டருவாயே
குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச்சிறைநில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
கொடியதுர்க் குண அவத்தரைமுதற் றுரிசறுத்திடும்வேலா
குயில்மொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சிலைதுதற்
சகிமுகத் தினகைக் கனகுமற் றனகீரிக்
கொடியிடைப் பிடுகடைக்குறமகட்டிருவினைப் புணர்வோனே
கருதுகட் சமமிகட் கமைவுறக் கிறியுடைப்
பறிதலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட்டுடலுயிர்க் கழுவினுச்சிமினில்வைத் திடுவேனோ
கமுகினிற் குலைபறக் கதலிபிற் கனிபுகக்
கழையின்முத் தமுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவயற் றிகழ்திருக்கரபுரத் தறுமுகப் பெருமானே. (க)

* இத்தஸ்தலம் வேலூருக்கு மேற்கே 8-மைல் தூரத்திலுள்ளது.

† கரபுரம் என்பது விரிஞ்சிபுரம்

தனதனனதான தனதனனதான தனதனனகான தனதான.
 598 குலையமயிரோதி குவிபவிழிவ்று குருகினைசபாடி முகமீதே
 குறுவியர்வுலாவ அமுதினிநிதானகுதல்புமொரறுபடவேதான்
 பலவிதவினோக முடனுப்பபாக பரிபுரமுமாட அணைமீதே
 பரிவுதநுமான விடமனமொவாக பகநனைபுமரந நினைவாயே
 சிலைமலையதான பரமாதருபால் சிகிரியுநான குமரேசா
 திருமதுறைமேவுமமனாருவலானதி ஈடா நடுவேற வருவோனே
 கலின்வடிவமான அநலிகைபெண்ணை மலபதமாயன் மருகோனே
 கழனிசெடுவானே சுழுவையியமோதங்கரபுரிபில் வீறுபெருமாளே.

597. அழகுபெறுமோலை மறவுநிருநாகைபமருடயலானவிநியாலே
 யவனிபிடராகுமனததநொறி யலபவிநொகா மயலாலே
 உழலைபநிரானு மறலிலமெழநாசி புருகிவிடொண்க படிதானே
 யுனதுபதமான கமலமலாநாரு முறைபுநிடமாக வருள்வாயே
 பொழிபுமலைபாகமனமு நுருவாரா யபுகந்தலிசை பாவுனைசோனே
 புரதகனராதி கயிலைமலையாநா புகல்வகுமரேச வடிவேலா
 கழையினியைபூது மரிமாரகமேனி சநிரையகோதி யுடையோனே
 கழனிசெடுவானே சுழுவையியமோதங்கரபுரியிலவீறுபெருமாளே.

தனனதநததானன தனனதநததானன

தனனதநததானன

தனதான

598 நிகரில் பஞ்சபூதமு நினைபுநொராமாவியு

நெகிழ்வநதுகோபடு

மனிரோதம

நிகழ்தருமபரபாக விரவயம்பரபாபர

நிருபஅங்குமாரனெ

பானவேதம்

சகரசங்கசாகர மெனமுழங்குவாதிகள்

சமயபஞ்சபாதகர்

அறியாத

தனிமைகண்டதானகின் கிளியதண்டைகுழ்வன

சரணபுண்டரீகம

தருள்வாயே

மகரவிமபசீகர முகரவங்கவாரிதி

மறுகிவெந்துவாய்விட

நெடுவான

வழிதிறந்துகேளையு மெதிர்வலைந்தகூரனு

படியவந்திராதியர்

குடியேறச்

சிகரதுங்கமால்வரை தகரவென்றிலேவெட்டு

சிறுவசந்த்ரேசகரர்

பெருவாழ்வே

திசைதொறும்பாபுபதி திசைமுதன்பராவிய

திருவிஞ்சைமேளிய

பெருமானே

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத்

தன்ன தன்னதத் தன்ன தன்னதத் தன்தான

599 பரவியுனதுபொற் கரமு முகமுமுத்

தணியு முரமுமெய்ப் ப்பாபையு மருமலர்ப்

பதமும் விரவுகுக் குடமு மரிலுமும்

பரிவாலே

படிய மனதில்வைத் துறுதி சிவமிகுத்

தேவரு மகிழ்வுறத் தரும நெறியின்மெய்ப்

பசியில் வருமவர்க் கசன மொருபிடிப்

படையாதே

சருவியினியகட் புறவு ரொலிமுதற்

பழகு மவரெனப் பதறி யருகினிற

சரச விதமளித் துரிய பொருள்பறித்

திமொனார்

தமது ம்ருகமதக் களப புனகிதச்

சயில நிகர்தனத் திணை நின் மகிழ்வுறத்

தழுவி யவசமுற் றருகி மருளெனத்

திரிவேளே

கரிய நிறமுடைக் கொடிய அசுரரைக்

கெருவ மதமொழித் தூட்டலன் னுணிபடக்

கழுகு பசிகெடக் கடுகி அபில்லிடுத்

திடுதிரா

கமல அயனும் சதனும் வருணனக்

கினியு நமனும் கரியி லுறைபுகமெய்க்

கணனு மமரரத் தனையு நிலைபெறப்

புரிவோனே

இரையு முததியிற் கடுவை மிடறமைத்

துழுவை யதருடுத் தரவு பணிதரித்

திலகு பெறாகுப் பவர்பு னருளுமுத்

தமவேளே

இசையு மருமறைப் பொருள்கள் தினமுரைத்

தவனி தனிலெழிற் கரும முனிவருக்

கினிய கரபுரப் பதியி லறுமுகப்

பெருமானே. (௫)

*மெய்க்கணன் - ஆக்கமெல்லாங்கண்ணுரன் இந்திரன்.

தன்னதந்தான தன்னதந்தான

தன்னதந்தான

தனதான

300. மருமஞ்சுகூ முரிமைவந்திடாது

மலமிதென்னுபோட

அறியாது

மயல்கொளிர்தவாழ்வு அமையுமெந்தநாளும்

வகையில்வந்திடாத

அடியேனும்

உருகியன்றினோடு உணர்நீனந்துநாளும்

உலகமென்றுபோர

அறியாத

உருவிமொன்றிலாத பருவம்வந்துசேர

உபயதுங்கபாத

மருள்வாயே

அரிவிநிஞ்சர்தேட அரியதம்பிரானும்

அடிபணிந்துபோகி

கடையூடே

அருளுகென்றபோது பொருளிர்தென்றுகாண

அருளுமைந்தஆதி

குருநாதா

திரியுமும்பரீடு கிரியிளநதுகுரர்

செருவடங்கவேலை

விடுவோனே

செயலமைந்தமேத தொலிமுழங்குவதி

திருவிநிஞ்சலம்மேவு

பெருமானே. (சு)

திருவோத்தூர்.

தனனாத் தானனதானத் தனனாத் தானனதானத்

தனனாத் தானனதானத்

தனதான.

601. தவர்வாட் டோமரகூலர் தரியாக் காதியகூரும்

தணியாச் சாகரமேழங்

கிரியேழும்

சருகாக் காய்கதிர்வேலும் பொருகாற் சேவலுநீலர்

தரிகுத் தாடியமாவுந்

திணைகாவல்

துவர்வாய்க் கானவர்மானுஞ் சுநாட் டாளொருதேனும்

துணையாத் தாழ்வறவாழும்

பெரியோனே

துணையாய்க் காவல்செய்வாயென் னுணராப் பாகிகள்பாலும்

தொலையாப் பாடலையானும்

புகல்வேலோ

இந்தஸ்சலம் காஞ்சிபுரத்துக்கு மேற்கில் சுமார் 20 மைல் தூரத்திலுள்ளது

*பவமாய்த் தாணதுவாகும் பனைமாய்த் தேமணநாதம்
 பழமாய்ப் பார்மிசைவீழும் படிவேதம்
 படியாப் பாதகர்பாயன் றியுடாப் பேதைகள்கேசம்
 பறிகோப் பானிகள்யாருங் கழுவேறச்
 சிவமாய்த் தேனமுதூறுந் திருவாக் கலொலிபோர்வெண்
 டிருநீற் றுலமராடுஞ் சிறியோனே
 செழுநீர்ச் ட்சேய்நதி ட்யாரங் கொழியாக் கோமளம்விசுந்
 திருவேரத் தூர்தனில்மேவும் பெருமானே

திருமயிலை.

தன்ன தன்னதன தன்ன தன்னதன
 தன்ன தன்னதன தனதான.

602. அமரு மமரரினி லதிக னயனுமரி
 யவரும் வெருவவரும் அதிகாளம்
 அதனை யதகரண விதன பரிபுரண
 மமைய னவர்கரண அகிலேச
 நிமிர வருள்சரண நிமிட மதெனவுண
 நிமிர சமிரமய நியமாய
 நிமிட மதனிலுண வலசி வசதவா
 நினது பதவிதா வருவாயே
 டீசமர சமரசர|| அசுர விதரபர
 ஶ சரத விரதஅயில் விமலோனே
 தகுர்த தகுர்ததிரு திகுர்த திகுர்ததிரு
 தரர ரரரிநி தகுர்தாத
 எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு
 மிமைய மகள்குமர எமதிச
 இயலி னியல்மயிலை நகரி லீனிதுறையு
 மெமது பரகுவ பெருமானே.(க)

* பவமாய்த் தாணதுவாகும் எனப்பிரிக்க. † சேய்நதி - சேயாறு. ‡ ஆச
 ன்கொழியா - முத்துகளைக் கொழித்து. § சமரச அரகர - ஒற்றமையான
 பெருந்தன்மையுடைய சேவர் - னுக்கு. || அசுர இதரபா-பங்கவராகியகீழான
 அசுரர்மேல் ஶசரத - மெய்யனே

தன்னத் தனதன தனதான.

003. அயிலொத் தெழுமிரு
அமுதொத் திடுமாந்
சயிலத் தெழுதுலை
தடையுற் றடியனு
கயிலைப் பதியான்
கடலக் கரைநிறை
மயிலைப் பதிதலில்
மகிமைந் கடியாவ்

விழியாலே
மொழியாலே
முகையாலே
மடிவேனே
முருகோனே
யருகேகூழ்
ஈ றைவோனே
பெருமானே. (உ)

தனதனதன தானனதந்தத் தனதான.

004. அறமிலாவதி பாதகவஞ்சத்
அடியனென்மெலி வாகிமனஞ்சற்
திறல்குலாவிய சேவடிவந்தித்
தினமுமேமிக வாழ்வுறுபின்பைத்
விறல்நிசாசரர் சேனைகவஞ்சர்
விமலமாதபி மாரிதருஞ்சற்
மறவர்வாணுதல் வேடைகொளும்பொற்
மயிலைமாநகர் மோவியகந்தப்

தொழிலாலே
நிளையாதே
தருள்கூடத்
தருவாயே
பொரும்கேவலா.
புதல்வோனே
புயவீரா
பெருமானே (ங)

தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன
தன்ன தனதன தனதன தனதன

தனதான.

005. இகல வருதிறை பெருகிய சலகிதி
நிலவு முலகினி லிகமுறு பிறவியி
னினிமை பெறவரு மிடருறு மிருவினை
இசையு முனதிரு பதமலர் தனைமன
மிசைய நினைகிலி பிதமுற வுனதரு
விவர வுட்கிலி அயர்கிலி தொழுகிலி
முகமு மகவென அறைகிலி சிறைகிலி
மட்டமை குறைகிலி பதியுணர் வறிகிலி
வசன மறவுறு மவுனமொ டுறைகிலி

யதுதீர

உமைபாகர்.

மகதூதர்

மயம தடரிட இடருறு மடியனு
 மினிமை தருமுன தடியவ ருடனுற
 மருவ அருள்தரு கிருபையின் மலிகுவ டொருநாளே
 சிகர தனகிரி குறமக வினிதுற
 சிலத நலமுறு சிலபல வரனமு
 திறைய அறைபயி லறுமுடி நிறைதரும் அருண்த
 சிரண புரணவி தரணவி சீரவண
 சரணு சீரவண பவசுக ரயனொளி
 திரவ பரவதி சீரமறை முடிஅறு பொருணித
 அகர உகரதி மகரதி சிகரதி
 யகர அருளதி தெருளதி வல்வல்
 அரண முரணுறு மசர்கள் கெட அயில் விடுவோனே
 அழகு மிலகிய புலமையு மகிமையும
 வளமு முறைதிரு மயிலைபி லனுதின
 மமரு மரகா சிவசுத அடியவர் பெருமாளே.(ச)

தனதன்ன தானதந்த தனதன்ன தானதந்த
 தனதன்ன தானதந்த தனதான,
 606. இணையதில தாமிரண்டு கயங்கனென வேபுரண்டு
 இருகுழையின் மீதடர்ந்து அமராடி
 இலகுசிலை வேள் துரந்த கணையதிலு மேசிறந்த
 இருநயனர் வாரிணங்கு மதிபார
 பனைமுகையின் மீதணிந்த தரளமணி யார்துலங்கு
 பருவரதி போலவந்த வினையநூர்
 பயிலுநடை யாலுழன்று அவர்களிட மோகமென்ற
 படுகுழியி லேமயங்கி விழலாமோ
 கணகணென வீரதண்டைசரணமதி லேவிளங்க
 கலபமயில் மேலுகந்த குமரேசா
 கறுவிவருகூரனங்க மிருபிளவ தாகவிண்டு
 கதறிவிழ வேலெறிந்த முருகோனே
 மணிமகுட வேணிகொன்றை அறுகுமதி யாறணிந்த
 மலையவிலி னுயகன்தன் ஒருபாக
 மலையரையன் மாதுதந்த சிறுவனென வேவனரீந்து
 மயிலைநகர் வாழவந்த பெருமாளே.(ரு)

தனதனன தானதத்த தனதனன தானதத்த

தனதனன தானதத்த தனதான.

607. களபமணி யாரமுற்ற வனசமுகை மீதுகொற்ற

கலகமத வேள்தொடுத்த கணையாலும்

கனிமொழிமி னூர்கன்முற்று மிரைவசைகள் பேசவுற்ற

கனலெனவு லாவுபட்ட மதியாலும்

வனமையணி நீடுபுஷ்ப சயன அணை மீதுருக்கு

வனிதைமயல் நாடி நித்த நலியாதே

வரியளியு லாவுதுற்ற இருபுயம ளாவிவெற்றி

மலரணையில் நீயணைக்க வாவேணும்

துளபமணி மார்பசக்ர தானரிழு ராரிசர்ப்ப

துயிலதர னாதரித்த மருகோனே

சுருதிமறை வேள்விமிக்க மயிலைகர் மேவுமுக்ர

துரகதக லாபபச்சை மயில்வீரர

அளகைவணி கோர்குலத்தில் வனிதையுயிர் *மீளழைப்ப

† அருள்பரவு பாடல்தொற்ற குமரேசர்

அருவரையை நீறெழுப்பி நிருதர்தமை வேரறுத்த

அமரர்பதி வாழவைத்த பெருமானே (கூ)

தனனதான தானன தனனதான தானன

தனனதான தானன தனதான.

608. கடியவேக மாளுத விரதகுத ராபாதர்

கலகமேசெய் பாழ்மடர் வினைவேடர்

கபடவீன ராகாத இயல்புநாடி யேநீடு

கனவிகார மேபேசி நெறிபேணக்

கொடியனேது மோராத விரகபாஸ் மேழுடு

குடிவினமேவி யேநாளு மடியர்தே

குலவுதேரகை மீதாறு முகமும்வேலு மீராறு

குவளைவாகும் நேர்காண வருவாயே

* மீளழைப்ப - மீளஅழைப்ப. † இது திருமயிலாப்பூரில் எழும்பைப்

பெண்ணுக்கிய திருஞானமடந்தசுவாமிகள் சரித்திரத்தைக் குறித்தது.

திருப்புகழ்.

சு.உ.

படியினோடு மாமேரு அதிரவீசி யேசேட
 பணமுமாட வேரீடு வரைசாடிப்
 பரவையாழி நீர்மோத நிருதர்மான வானுடு
 பதியதாக வேலேவு மயில்வீரா
 வடிவுலாவி யாகாச மினிர் பலாவி னீள்சோலை
 வனசவாவி பூவோடை வயலோடே
 மணிசெய்மாட மாமேடை சிகரமோடு வாகான
 மயிலேமேகி வாழ்தேவர் பெருமானே.(எ)

தனனா தனதானன தனனா தனதானன
 தனனா தனதானன தனதான.

109. திரைவார் கடல்சூழ்புவி தனிலே யுலகோரோடு
 திரிவே னுனையோதுதல் திகழாமே
 தினநா னுமுனேதுதி மனதா ரபினேசிவ
 கதனை*திரி தேவர்கள் தலைவாமால்
 வரைமா துமையாஸ்தரு மணியே குகனையென
 அறையா அடியேனுமுன் அடியாராய்
 வழிபா டுறுவாரோடு அருளா தரமாயிடு
 மகநா னுளதோசொல அருள்வாயே
 இறைவா ணதேவனு மிமையோரவ ரேவரு
 மிழிவா கிமுனேயியல் இல்ராஜி
 இருளா மனதேயுற அசுரே சர்களைமிக
 இடரே செயவேயவர் இடர்தீர
 மறமா அயிலேகொடு உடலே யிருகற்றெழ
 மதமா மிகுசுரனை மடிவாக
 வதையே செயுமாவலி யுடையா யழகாகிய
 மயிலா புரிமேகிய பெருமானே.(அ)

தனதன தனதன தாந்ததானன
 தனதன தனதன தாந்ததானன
 தனதன தனதன தாந்ததானன தனதான.

110. நிரைதரு மணியணி யார்ந்தபூரித
 ம்ருகமத களபகில் சாந்துசேரிய
 இளமுனையுர மிசை தோய்ந்து மாமலர் அணைமீதே

*திரிதேவர்கள் மும்மூர்த்திகள்.

நெகிழ்தர அரைதுகில் வீழ்ந்துமாமதி
 முகம்வெயர் வெழவிழி பாய்ந்துவார்துழை
 யொடுபொர இருகர மேந்து நீள்வளை யொலிகூர
 விரைமலர் செறிசூழல் சாய்ந்துநூ புர
 மிசைதர இலவிதழ் மோந்துவாயமு
 தியல்பொடு யெருகிய வாஞ்சையேதக வியனும்
 வினையனை யிருவினை யீண்டுமாழ்கட
 விடர்படு சழியிடை தாழ்ந்துபோமதி
 யிருகதி பெறஅருள் சேர்ந்துவாழ்வது மொருநாளே
 பரைபி னவைசுவை சாம்பவியுமை
 யகிலமு மருளரு ளேய்ந்தகோமளி
 பயிரகி திரிபுரை யாய்ந்த நூல்மறை சதகோடி
 பகவதி யிருகட ரேந் துகாரணி
 மலைமகள் கவுரிவி தார்ந்தமோகினி
 படர்சடை யவனிட நீங்குறதவள் தருகோலே
 குரைகடல் மறுகிட மூண்டகூரர்க
 ளணிகெட நெடுவரை சாய்ந்துதாளெழ
 முடுகிய மயில்மிசை யூர்ந்துவேல்விடு முருகோனே
 குலநறை மலரளி சூழ்ந்துலாவிய
 மயிலையி லுறைதரு சேந்தசேவக
 குகசர வணபவ வாய்ந்த தேவர்கள் பெருமாளே . (க)

தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன
 தனதன தத்தன தானு தானன தனதான .

611, வருமயி லொத்தவ ரீலார் மாமுக
 மதியென வைத்தவர் தாவா காமிகள்
 வரிசையின் முற்றிய வாகா ராமியல் மடமாதர்
 மயலினி லுற்றவர் மோகா வாரிதி
 யதனிடையுக்கவ ராளாய் நீணிதி
 தருவிய லுத்தர்கள் மாடாமாமதி மிகுபூங்கி

* விதார்த்த - 1) து ஆர்ந்த, சந்திரனைத் தரித்த, 2) மூழ்கி மூழ்குகிறவன்.

திருப்புகழ்.

சுருபு

தருபர அத்தம வேவே சிருறை

அறுமுக நற்றவ லீலா கூருடை

அயிலுறை கைத்தல சீலாபூரண

பரபோக

சரவண வெற்றிவி னோதா மாமணி

தருமர வைக்கடி * நீதா வாமணி

மயிலுறை யுத்தம நாநா நீடூருள்

பெறுவேனோ

திரிரி தித்தி தீநி தீதி

தொகுதொகு தொந்தொகு கோதோதோதிசு

திமிதிமி தித்திரி கீருஜே தீதிரி

தொதிதீதோ

தெனவரி மத்தா நீதார் தேமுழ

திடுவென மிக்கியல் வேதா வேதொழு

திருகட பிட்டவர் காநேரடிய

குருபோதம்

உரைசெயு முத்தா விரா காரணி

உமையவ னுத்தர பூர்வா காரணி

உறுஜக மகாணி நீரா வாரணி

தருசேயே

உயர்வர முற்றியகோவே யாரண

மறைமுடி வித்தக கேவே காரண

ஒருமயி லைப்பதி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே. (49)

திருவான்மியூர்.

தனதான தானதன தனதான் தானதன

தனதான தானதன தனதான.

612. குசமாகி யாருமலை மரைமாறுணுலினை

குடிலான ஆல்வயிறு

குழையூடே

குறிபோகு மீனவிழி மதிமாழு காருமலர்

குழல்கார தானகுண

மிலிமாதர்

புசவாசை யால்மனது உண்காடி டாதபடி

புலையேனு லானிமிகு

புணர்வாகிப்

புகழான பூமிரிசை மடிவா பிறுதவகை

பொலிவான பாதமலர்

அருள்வாயே

* நீதாவா-நீதா அவா.

ஸிசநார னுதிதிரு மருகாவு லாசமிரு
 நிகழ்போத மானபர முருகோனே
 நிதிஞான போதமர னிருகாதி லேயுதவு
 நிபுணரி சாசரர்கள் குலகாலா
 திசைமாமு காழியரி மகவான்மு னோர்கள் பணி
 சிலநாத ராலமயில் அமுதேசர்
 திகழ்பால மாகமுற மணீமா - மேடையுயர்
 திருவான்ரி யூர்மருவு பெருமானே

மாடம்பாக்கம்

தான தந்தன தானுதானன தான தந்தன தானுதானன
 தான தந்தன தானுதானன தனதான
 113. தோடுவந்தகுழையாலேகோல்வளை சூர்செருவ களாலேயாழ்தரு
 சீதமென் தூர் லாலேதூமணி நகையாலே
 தூமமென்குழ லாலேயுறிய தேனில் வந்திழ லாலேயாலி
 லோசனங்கனி னுலேசோபித அழகாலே
 பாடகம்புனை தானாலேமிக வீசுதண்பனி நீராலேவளர்
 பாரகொங்கைகளாலே டீகோலிய விலைமாதர்
 பாலகங்கனி னுலேயான்மயல்முழ்கின்றய ராதேநூபுர
 பாதபங்கய மீதேயாள்வது கருதாயோ
 நீநாடருஞ்சுடர் தானுலேயாதுசி வாகமங்கனி னுனோபேதவ
 நாததந்தர்க லாமாபோதக வடிவாபி
 நால்விதந்தரு வேதாலேதமும் நாயி நின்றதொர் மயாதீதம
 னுலையந்தரு நாதாஜுறிரு புயவேளே
 ||வாடயங்கிய வேலாலேபொரு சூர்தடிந்தருள் வீராமாமயி
 லேறுகந்தவி னுதாகுறென அரனார்முன்
 வாசகமபிற வாதோர்ஞானசு கோதயம்புகல் ||வாசாதேசிக
 மோடையம்பதிவாழ்வேதேவர்கள் பெருமானே(க)

* இந்த ஸ்தலம் வெண்-லூர் மெயில்ஸ்டேஷனுக்குக் கிழக்கு எ ஸைல்
 ராத்திலுள்ளது. + குழை - காது, இஃது ஆகுபெயர். † கோலிய - வளை
 1. நீ நாடருஞ்சுடர் - சிவபெருமான். || வாடயங்கிய-வான்+தடங்கிய-
 ிபொருந்திய. || வாசாதேசிகள்-உபதேசகுரு. 0 மோடையம்பதி வெண்-
 7 மாடம்பாக்கம்,

திருப்போருர்.

தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன
தனத்தா தானன தானு தானன தனதான.

614. *அனுத்தே நேர்மொழி யாலே மாமய
லுடைத்தார் போலவு மோர்நா ளானதி
லெத்தே தூதுகள் நூறுநுனதும் விடுவார்கள்
அழைத்தே வீடினிலேதா நேசுவர்
நகைத்தே மோடிகளாவார் காதலொ
டடுத்தே மாமுகை மீதே மார்புற அணைவார்பின்
குனித்தே பாகிலை வீவார் பாதியில்
கடிப்பார் வாயிதழ் வாய்நீ ரானது
குடிப்பார் தேனென நானு லீலைகள் புரிவார்கள்
குறித்தே மாமய லாலே நீன்பொருள்
பறிப்பா ராகுகள் சூழ்மா பாதக
குணத்தார் மாதர்கள் மேடலா சாவிட அருள்வாயே
வனத்தே வேடுவர் மாதா மோர்மினை
யெடுத்தே தான்வர வேதான் யாவரும்
வளைத்தே சூழவு மோர்வாளால்வெ லும் கிறல்வீரா
மலர்த்தே னோடைபி லோர்மா வானதை
பிடித்தே நீள்கரடிவாதா டாழியை
மனத்தா லெகிய மாமாலானவர் மருகோனே
சினத்தே சூரர்கள் போராய் மாளவு
மெடுத்தோர் வேல்விடு தீரா தாரணி
திருத்தோளாஇருப்பாதா தாமரை முருகோனே
திருத்தேர்க்கும்மதி னேரார் தூபிக
ளடுக்கார் மாளிகை யேநீ னேருள
திருப்போ ருருறை தேவா தேவர்கள் பெருமானே.(க)

* அனு - அந்ம். † ஆசா - ஆசை. ‡ வாதாடாழியை - வாதாடா
ஆழியை. § பாதாதா டாடா-பாததாமரை.

தனத்தா தானத்த தனத்தா தானத்த
தனத்தா தானத்த தனத்தா

615. உருக்கார் வாலிகண்கள் பொருப்பார் வார்தனங்கள்

உகப்பார் வாலசந்தர னுதனாலாம்

உருச்சேர் நீண்மருங்குல் பணைத்தோ னோதிகொண்ட

லுவப்பா மேல்விழுந்து திரவோர்கள்

அருக்கா மாதர்தங்கள் வரைக்கே யோடியின்ப

வலைக்கே புணுகென்று அதிபாவி

அசட்டால் மூடுகின்ற மசக்கால் மாயுமிந்த

அவத்தா லீனயின்றி யருள்வாயே

எருக்கார் தாவிதும்பை மருச்சேர் போதுகங்கை

யினைச்சூ டாதிரப்பர் புதல்வோனே

இருக்கா லேநினைந்து மூதிப்பார் நாலினெஞ்சி

லிருப்பா யானைதங்கு மணிமார்பா

செருக்கா லேமிசூந்த கடற்றூர் மாளவென்ற

திறற்சேர் வேல்கொண்ட முருகோனே

தினைக்கோர் காவல்கொண்ட குறத்தேன் மாதுபங்க

திருப்போ ருரமர்ந்த பெருமானே. (2)

தானதானன தானன தானதானன தானன

தானதானன தானன தனதான.

696. சீருலாவிய வோதிம மானமாநடை மாமயில்

சேயசாயல்க லாமதி முகமானூர்

தேனாலாவிய மாமொழி மேருகேரிள மாமுகை

சேனாலாவிய கூர்விழி குமிழ்நாசி

தாருலாவிய நீள்குழல் வேயளாவிய தோளியர்

சார்பிலேதிரி வேணின் அருளாலே

சாமவேதியர் வானவ ரோதிநான்மலர் தூசிய

தாளில்விழி னாகருள் புரிவாயே

காருலாவிய நீள்புன வேடர்மால்வரை மீதுறை

காவல்மாதினெ டாவல்செய் தனைவோனே

காணஹுகம வேதபு ராண நூல்பல வோதிய

காரணாகருணாக முருகோனே

திருப்புகழ்.

சுசக

போருலாகிய சூரனை வாரிசேறெழ வேல்கிடு
 பூபசேவக மாமயில் மிசையோனே
 போதன் மாதவன் மாதுமை பாடியாதிபு மேதேதாழ்
 போரிமாநகர் மேலிய பெருமாளே. (க)

தன்னதான் தான் தன்னதான் தான் தான் தான் தான்
 தன்னதான் தான் தான் தன்னதான் தான் தான் தான் தான்

617. திமிரமாமன மாமட மடமையேனிட ரானாவ
 திமிரமேயரி சூரிய லாக
 தினகராசிவ காரண பனக பூஷண ஆரண
 சிவசுதாவரி நாரணன் மருகோனே
 குமரிசாமனை மாதுமை அமலியாமனை பூரணி
 குணகலாதிநாரணி தருகோலே
 குருகுலாகும ரேசுர சரவணசக னேசுர
 குறவர்மாமக ளாசைகொள் ம
 பமரபாரப் பாரூண படலதாரக் மாநக
 பசுரபாடன பாலித பகளேச
 பசிதபாரண வாரண துவசஎடக மாமயில் பரயோக
 பரவுபாணித பாவல பரயோக
 சம்பராமத சாதல சமயமாறிரு தேவத
 சமயநாயக மாமயில் முதலீர
 சகலலோகமு மாசறு சகலவேதமு மேதொழு
 சமரமாபுரி மேலிய பெருமாளே. (ச)

உத்தரமேரூர்.

தன்னதான் தன்னதான் தன்னதான் தன்னதான் தன்னதான்
 தன்னதான் தன்னதான் தன்னதான் தன்னதான் தன்னதான்

618. சுருதிமறைக ளிருநாலு திசையிலதிபர் முனியோர்கள்
 துளிலிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்முவர்
 சொலவில் முடிவில் வெகுருப்புக்குதிருடர் நவநகர்
 தொலைவிலுடின் னுலகோர்கள் மறையோர்கள்

*முதிருக்கென்ற. †பசுரம்-பாசுரம். ‡பகுதிருடர்-புகுதிருடர்.

அரியசமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
 அரியமயனு மொருகோடி யிவர்கூடி
 அதிய அறிய அறியாத அடிகளறிய அடியேனும்
 அறிவுளறியு மறிவூற அருள்வாயே
 வரைகள் தவிடு பொடியாக நிருதர்பதியும் அழிவாக
 மகரசலதி அளற்கு முதுகுரும்
 மடிய அலகை நடமாட விஜயவனிதை மகிழ்வாக
 மவுலிசிதறி இறைதேடி வருநாய்கள்
 நரிகள்கொடிகள் பசியாற உதிரந்திக ளலைமோத
 நமனும்வெருவி யடிபேண மயிலேறி
 நளினவுபய கரவேலை முடுகுமுருக * வடமேரு
 நகரியுறையு மிமையோர்கள் பெருமானே. (க)

தானதந்த தானதந்த தானதந்ததானதந்த
 தானதந்த தானதந்த தனதான.

629. தோலெலும்பு சீரம்பு பிள்துன்ற கோழைபொங்கு
 சோரிபிண்ட மாயுருண்டு வடிவான
 தூலபங்க காயம்வம்பு லேசமந்து நான்மெலிந்து
 சோருமிந்த ரோயகன்று துயராற
 ஆலமுண்ட கோனகண்ட லோகமுண்ட மால்விஞ்ச
 ஞரணங்க ளாகமங்கள் புகழ்தாளும்
 ஆனங்கள் மூவிரண்டு மாறிரண்டு ந்தாளுமங்கை
 யாடல்வென்றி வேலுமென்றும் நினைவேனோ
 வாலசந்தர சூடிசந்த வேதமந்தர ரூபியம்பை
 வாணிபஞ்ச பாணிதந்த முருகோனே
 மாயையைந்து வேகமைந்து பூதமைந்து நாதமைந்து
 வாழ்பெருஞ்ச ராசரங்கள் உறைவோனே
 வேலையன்பு கூரவந்த ஏகதந்த யானைகண்டு
 வேடர்ம்ங்கை யோடியஞ்ச அணைவோனே
 வீரமங்கை வாரிமங்கை பாரின்மங்கை மேவுகின்ற
 மேருமங்கை யாளவந்த பெருமானே. (உ)

கோடிகோடி-உத்தரமேரூர் டிபஞ்சபாணி என்பது பார்வதிக்கொருபெயர்.

திருப்புகழ்.

சுசுசு

தானத் தனதான தானத் தனதான
தானத்தனதான தனதான.

620. நீன்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி

நேசமுற் றடியேனு

நெறிகேடாய்

நேமியிற் பொருள்தேடி யோடியெய்த் துளம்வாடி

நீதியிற் சிவவாழ்வை

நினையாதே

பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத் தொருகோடி

பாடலுற் றிடவேசெய்

திடுமோச

பாவியெப் படிவாழ்வ னேயர்கட் குளதான

பார்வைசற் றருளோடு

பணியாயோ

ஆழியிற் றுயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமாவு

மாகமப் பொ டுளோரும்

அனைவோரும்

ஆனைமக் தகவே னானும் ஞானமுற் றியல்வோரு

மாயிரத் திருநாறு

மறையோரும்

வாழுமுத் தாமேநர் மேவியற் புதமாக

வாகுசித் திரதோகை

மயிலேறி

மாறெனப் பொருகுர னீறெழப் பொருமவேல

மான்மகட்குளனான

பெருமானே. (௩)

தான தந்தன தத்தானத்தன

தானதந்தன தத்தானத்தன

தானதந்தன தத்தானத்தன

தனதான.

11. மாதர்கொங்கையில் வித்தாரத்திரு

மார்பிலங்கிய முத்தாரத்தினில்

வாசமென்குழ லிற்சேலைப்பொரும்

விழிவேலில்

மாமையொன்றும லர்த்தாள் வைப்பினில்

வாகுவஞ்சியில் மெய்த்தாமத்தினில்

வாணிளம்பிறை யைப்போல்நெற்றியில்

மயலாகி

ஆதரங்கொடு கெட்டேயிப்படி

ஆசையின்கட லுக்கேமெத்தவும்

ஆகிநின்றுத வித்தேறித்தலும்

அலைவேலே

ஆறிரண்டுப ணைத்தோளற்புத
 ஆயிரங்கலை கத்தாமத்திப
 னுபுழன் றலை கிற்பேனுக்கருள் புரிவாயே
 சாதனங்கொடு தத்தாமெத்தன
 வேநடந்துபொய் பித்தாவுத்தர
 மேதெனும்படி தற்காய்நிற்பவா சபையுடே
 தாழ்விலசந்தர ணைத்தானொற்றிகொள்
 நீதிதந்திர நற்சார்புற்றருள்
 சாலனின் னுசு மாத்தாவெற்றிகொள் அரன்வாழ்வே
 வேதமுங்கிரி யைச்சூழ்ந்தித்தழும்
 வேள்வியும்புவி யிற்ப்பித்தருள்
 வேர்விழும்படி செய்தீ தர்மெய்த்தமிழ்மறையோர்வாழ்
 மேருமங்கையி லத்தானித்தக
 வேலொடும்படை குத்தாவொற்றிய
 வேடர்மங்கைகொள் சித்தாபத்தர்கள் பெருமானே.(சு)

மதுராந்தகம்.

தனதாந்தத்தத் தனதனத்தத்
 தந்தனத்தனந்த தனதான.
 624. குதிபாய்ந்திரத்தம் வடினானைத்தொக்
 கிந்திரியக்குரம்பை வினைகூர்தூர்
 குணபாண்டமுற்ற கிலமெனக்கைக்
 கொண்டினைத்தயர்ந்து சுழலாதே
 உதிதாம்பரத்தையுயிர்கெடப்பொற்
 கிண்கிணிச்சதங்கை விதகித
 உபயாம்புயப்பு ணையபிணிப்பற்
 றுங்கருத்தையென்று தருவாயே
 கதைசார்ங்ககட்கம் வளையடற்குக்
 மந்திரித்தகொண்டல் மருகோனே

திருப்புகழ்.

சுசுரு

கருணஞ்சனக் க மலணிழிப்பொற் பைம்புனக்கரும்பின்	மணவாளர்
மதனூந்தகர்க்கு மகவெனப்பத் மந்தனிற்பிறந்த	குமரேசர்
மதுரார்தகத்து வடதிருச்சிற், றம்பலத்தமர்ந்த	பெருமானே. (க)

623. சயிலாங்கனைக்கு ருகிமிடப்பக் கங்கொடுத்தநம்பர்	வெஞ்சாரி
சுதிதாண்டவத்தர் சடைமிடத்துத் கங்கைவைத்தநம்பர்	மணவாளர்
செயல்மாண்டுசித்த மவிழித்தநத் த்வம்பெறப்பகர்ந்த	ஷபதேசம்
சிறியேன்தனக்கு முறைசெயிற்சற் றுக்குருத்துவங்கு	றையுமோதான்
அயில்வாங்கியெற்றி புத்தமிழி*கொக் கன்தனைப்பிளந்து	சுமர்வாழ
அகிலாண்டமுற்று நொடியினிற்சற் றுந்திறற்பரசண்ட	முழுலீல
மயில்தாண்டவிட்டு முதுகுலப்பொற் குன்றிடித்தகங்கர்	மனிகேனாதர்
மதுரார்தகத்து வடதிருச்சிற் றம்பலத்தமர்ந்த	பெருமானே. (உ)

தனதார்தன தானதனந்தன தனதார்தன தானதனந்தன தனதார்தன தானதனந்தன	தந்ததான.
--	----------

624. மனைமாண்கத ரானசுணங்கு மனம்வேந்தினை யானதனங்களு மடிவேன்றனை யின அணங்குறு	வம்பராத்
---	----------

*கொக்கன் - மாமராகிய சூன்.

மயமாம்பல வானகனங் துல
 மெனப்ராந்தியும் யானெனதென்று
 வனவாம்பிர மாதஞ்சுங்குறி யின்பசார

இனவாம்பரி தானயதனம்பதி
 விடஎன்றெனை மோனதடம்பர
 மிகுதாம்பதி காண்கணங்கன வும்பரேசா

இடவார்த்தன சாறுநயம்பெறு
 கடகாங்கர கோனலியம்பர
 இடமாங்கன தாலொருமபடி யென்றுதானே

நனதாங்கன தானதனங்கன
 தெனதோங்கிட தேவா துனங்கிட
 தனவாம்பர மானகடம்பரில் எம்பிரானார்

தமதாங்கித் தாயகங்கன
 மெனலோம்பிது தானவாம்பர
 தகுதாம்பிர கோவிதாங்கித் தும்பர்வாழ்வே

முனவாம்பத ஏழி கவந்தன
 முயல்வான் சிடி மாடி மையங்கர
 * முகதாம்பிர மேவுறுசம்பரம் †சங்கனாறு

முகதாம்பிர மோடமங்கர்பன
 மதுராந்தக மாநகரங்கித்
 ‡முககாந்திர மோடமகும்பர்கள் தம்பிரானே.(ங்)

§பேரைநகர்.

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
 தானதன தானதந்த தானதான.

625. நிலையில் சேருமந்தி மாலைகி ராகியந்த
 காரமிக வேகிறைந்த குழலாலும்

நீடுமதி ரேகடுன்ப மாகியர லாபரந்தர்
 னேர்தரு முகாமிலிந்த மதனாலும்

* முகதா ஆம் பின்ன-எதிரில் தோற்றிய தம்பி. † சம் சண-அழகு
 செய்கின்ற கட்டமாகிய ‡முகக அம் தி மொடு அ.ர் எனப்பிரிக்க §பேரா
 நகர் என்பது || ரும்பேறு அச்சியபாக்கத்திற்குத்தெ ரெயில்லேஸ்டேஷன்.

ஆலினிக ரானவுந்தி யாழமட வாரகன் தங்கள்
 ஆசைவலை விசிகெவ்வடை விழியாழம்
 ஆரமணி புணைவிந்த மாட்டின்புனை யாழகெஞ்சு
 ளாகிமயல் நா னுழன்று திரிவேனோ
 கோலவுரு வாயெழுந்து பாடதினை யேயரிடந்து
 கூவிடுமு ராரிகிண்டு திருமார்பன்
 கூடமுறை நீடுசொம்பொன் மா* மதலை யூடெழுந்த
 கோபவரி நாரசிவன் மருகோளே
 பிலிமயில் மீதுறைந்து முர்த்தமை யேடுமயங்கொள்
 பேர்பெரிய வேல்கொள் செங்கை மருகோளே
 பேடமட வோதிமல்கன் நாடிவிய யாடுகின்ற
 பேறைநகர் வாழவந்த பெருமானே.

† திருவக்கரை.

தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன
 தத்தன தத்தன தத்தன தத்தன நனநான.

36. பச்சிலை யிட்டுமு கத்தைரி னுக்கினர்
 சூத்திர வித்தைரி சூத்தர மந்திகள்
 பப்பர மட்டைகள் கைப்பொருள்பற்றிடகினைவோர்கள்
 பத்திரி கைத்தல வந்தர பத்திரி
 யொத்தக கைப்பின்னி பிழிபின்ன யக்கிசர்
 பகூழி சூத்திட முக்கனி சர்க்கரை யிதமுறல்
 எச்சி வளிப்பவர் கச்சண் மெத்தகலில்
 இச்சக மெத்தடி வர்த்தக யக்கிகாடும்
 எத்திய தைத்து உணைத் தம யக்கிடு மடமாதர்
 இச்சைபி லிப்படி தித்தம உத்தியர்
 பெற்றுல சுத்தவர் சித்தியெ னத்திரி
 இத்தொழி லிக்குணம் விட்டிட நற்பதம் அருள்வாயே
 நச்சர விற்றாயில் பச்சைபு கிற்கரு
 * ணைக்கடல் பத்மம லர்த்திரு வைப்புணர்
 நத்துத ரித்தக ரத்தர்தி ருத்துள வணிமார்பர்

* மதலை-தூண். † இந்த ஸ்தலம் மயிலம் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

நட்டநடுக்கட லிற்பெரு வெற்றினை

நட்டர வப்பணி சுற்றிம தீர்துளம்

நத்தமு தத்கையெ ழுப்பிய வித்கவர்

மருகோன

கொச்சைமொழிச்சிக றுந்தவிழிச்சிக

முதலாம் வடச்சிபெ (நகரத்தின்கீழ்)

தந்தி தனக்கூட இப்பரிய முற்றிடு

சுமேதா

கொத்தனிழ் பத்மம் லர்ப்பழ னக்தொடு

(சுற்றம் றக்தடி கைப்புனல் சுற்றிய

கொட்புள நற்றிரு வக்கையற்றுறை பெருமானே. (க)

* சுவாமிநாதர்.

தன தன தான தான தன தன தான தான

தன தன் தான் தான் தான்   தன் தான்.

627. அடல்வடி வேள்கள் வாரிசு வானவளிடலோடல்நேர்படு

மயில்விழியா லுமாளேனு

மதுவேழம்

தளவியகோடுபோல்வினை யளவளவானகூர்முனை

யதின்குழகமுந் மரையின்

அழகாலும்

தமிழிசையாலும்வாலர்கள் துயர்வுறமாயமாயொரு

துணிவுடனாடுமா தர்கள்

துணையாகத்

தொழுதவர்பாதமோதியுன் வழிவழியாளெனவுயர்

தலைமை மாறுபோலுமிர்

சுழல்வேலை

அடவியனாடுவேடர்க ளரிவையொடாசைபேசியு

மடிதொழுதாடுமாண்மையு

முடையோனே

அழகியதோளி ராறுடை அறுமுகவேளெனவுகை

அறிவுடனே துமாதவர்

பெருவாழ்வே

விடை: யெறுமீசர்நேசமு மிகநீனைவார்கள் தீவினை

யுகநெழிதோடமேலணை

பவர்மூதூர்

விரைசெறிதோகைமாதர்கள் விரகுடனுமாதையில்

விறல்மயில்மீதுமேவிய

பெருமானே, (க)

* இத்தஸ்தலம் விழுப்புரம் ரெயில் ஸ்டேஷனுக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

† எறும் - ஏறும்.

தந்தத்தன தானுதன தந்தத்தன தானுதன
தந்தத்தன தானுதன தன தான.

628. கண்கயற்பினை மாளேனுநிற வுண்டெனக்கறை தேவாநினை
நன்முகைமக்கின மாமாமென முனையான
கஞ்சமொத்தெழ கூர்மாமுகை குஞ்சரத்திடு கோடோடுற
விஞ்சமைப்பொரு காரகோதைகொ யுயர்காலன்
பெண்டனக்குள கோலாகல மின்றெடுத்தினை யோராவிகள்
†மன்பிடிப்பது போலீள்வடி ஷடைமாதர்
மின்பொழித்திடு மாமாயை லன்புலைத்தழி யாதேயுறு
கிஞ்சிலத்தனை தாள்பேலரிட அஞ்ளதாராய்
விண்டனக்குற வானேனுடல் கண்படைத்தவன்வெதாவொடு
விண்டுவித்தகன் வீழ்தாவிரினர் விடையேறி
‡வெந்தனத்துமை யாள்மேவிய சந்தனப்புய மாதீசுரர்
வெங்கயத்துரி யார்போர்வையர் நிருவாழ்வே
தண்புடைப்பொழில்குழ்மாதையிலநன்புவைத்தருள் தாராதல
முங்கிளைத்திட வானீள் திசை பொடுதாவித்
தண்டாக்கர்கள் கோகோவென விண்டிடத்தட மாயிசை,
சண்டனிக்ரம வேலேவிய பெருமானே. (உ)

தன தன தானத்தானன தன தன தானத்தானன
தன தன தானத்தானன தன தான.

629. கருமுகில்போல்மட்டாகிய அளகிகள் தேன்றபாகொடு
கனியமுதூறித்தேறிய மொழிமாதர்
கலகிகள்நேரொப்பாகிகள் மதனிகள் காமக்கோதிகள்
கனதனபாக்காரிகள் செயலோடே
பொருதயல்வானைத்தானிய விழியினர்குறைக்காரிகள்
பொருளளவாசைப்பாடிகள் புலியீதே
பொதுளிகள்போகப்பாசிகள் வசமழியேனுக்கோருள்
புரிவதுதானெப்போசது புகல்வாயே
தருவடுதீரக்குரர்கள் அடர்களைமாளத்தூளெழ
சமனிலையேறப்பாரொடு கொடிவிழத்

* அமை-முகில். †மன்-மிக. ‡கெம்-விருப்பம்.

*தச்சுர்.

- தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தந்த
தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தந்த
தத்தாதனத்தான தாதத்தத்தந்த தனதான
631. அச்சாமியுக்காலி தாட்டிக்கடைத்தி
செப்பார்முனைக்கேடு திட்டிற்சொங்க
னேப்போலவிழிக்கூடலைகோங்கிருவைழந்து உறவாயு
அச்சானெனக்காலி தாட்டித்தபங்க
வைத்தாயெனப்பிபதி முனைச்சொரிந்து
அச்சானெனத்தால மேல் திறிருந்தி ரிலையாசை
வைச்சாயெனப்பாள் தபங்கு தபங்கு
செப்பார்முனைக்கேடு தாட்டிக்கடைத்தி
மட்டேயானப்பாள் தபங்கு தபங்கு அதனாலே
மைப்பாகெனத் தபங்கு தபங்கு
புற்பாயலிற்சொங்கு தபங்கு தபங்கு
வைப்பார்முனைக்கேடு தாட்டிக்கடைத்தி திரிவேனே
எச்சாய்முன்தபங்கு தபங்கு தபங்கு
பிச்சாய்முன்தபங்கு தபங்கு தபங்கு
மிக்காகின்பபேய்க்கு தபங்கு தபங்கு
எட்டாமெழுந்தேறையெந்தபங்கு தபங்கு
முத்தாவலுப்பாள் தபங்கு தபங்கு
யெக்காலுமக்காத தபங்கு தபங்கு சினவேலா
தச்சாமியிற்சொங்கு தபங்கு தபங்கு
தத்தாழுறப்பாள் தபங்கு தபங்கு
சக்காகியப்பேடை தபங்கு தபங்கு மணமாகித்
தப்பாமலிப்பூர்வ மேற்குந்தபங்கு
தெற்காகுமிப்பாரில் தபங்கு தபங்கு
தச்சுர்வடக்காகு மார்க்குத்தமர்ந்த பெருமாளே.

குன்றுதோருடல் (திருத்தணிகை.)

தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத் தனத்தனத்
தனத்தனத் தனத்தனத் தனதான.

632. † அருக்கிமெத் தெனச்சிரித் துருக்கிமிட் ளொக்கருத்
தழித்தறக் கயுத்தகட் பயிலாளே

* இத்தஸ்தலம் விழுப்புரத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது.

† இதுமுதல் 3 பாட்டும் குன்றுதோருடலில் திருத்தணிகை என்பதில்
32-வது பக்கம் வள்ளிமலை என்பதற்கு மேல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அழைத்தகப் படுத்தியொட் டறப்பொருட் பறிப்பவர்க்
கடுத்தபத் தழுற்றுவித் தகர்போலத்
தரிக்கும்வித் தரிக்குமிக் கதத்துவப் ப்ரசித்தியெத்
தலத்துமற் றிலைப்பிறர்க் கெனனானம்
சமைத்துரைத் திமைப்பினிற் சடக்கெனப் படுத்தெழச்
சறுக்குமிப் பிறப்புமுற் றிடலாமோ
பொருக்கெழக் கடற்பரப் பரக்கர்கொத் திறப்புறப்
பொருப்பினிற் பெருக்கவுற் றிடுமாயம்
புடைத்திடித் தடற்கரத் துறப்பிடித் தகற்பகப்
புரிக்கிரக் கம்வைத்தபொற் கதிர்வேலா
திருத்தமுத் தமிழ்க்களிக் கொருத்தமைக் குறத்திபைத்
தினைப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயுஞ்
செவத்தகுக் குடக்கொடிச் செருக்கவுற் பலச்சுனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே. (௨-௮௮)

தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த
தனதனன தனதனன தத்தத்த தத்தத்த தனதான.

633. மொகுமொகென நறைகொண்மலர் வற்கத்தி லற்புடைய
முளரிமயி லணையவர்கள் நெய்ததுக்க றுத்துமழை
முகிலனைய குழல்சரிய வொக்கக்க னத்துவளர் அதிபா
முனைபுளக மெழவனைகள் சத்திக்க முத்தமணி
முறுவலிள நிலவுதர மெத்தத்த வித்தலி
மொழிபதற விடைதுவள வட்டச்சி லைப்புருவஇணைகோட
அகிலமிருக மதசலிலம் விட்டுப் பணித்தமல
ரமளிபட வொளியிரவு ரதன்ப்ர பைக்குழையொ
டமர்பொருத நெடியவிழி செக்கச்சி வக்கமர மதநீதி
அடல்வடிவு நலமிதனில் மட்கச்செ ருக்கியுள
முருகநரை பெருகவுட லொக்கப் பழுத்துவிழு
மனவிலொருபரமவொளி யிற்புக்கிருக்கவெனநிலையாதோ
செருத்தென கெணசெருத செக்குச்செ குச்செருத
கிருதசெய செயகிருத தொக்குத்தொ குத்தொருத
டிமிட்டிமி டிமிட்டிமி டிட்டிட்டி டிட்டிமி டிடிதிதோ
திருகடக கடகதிரி தித்திக்ர தித்ரிகட
திமிர்ததிமி திமிர்ததிமி தித்தித்தி தித்தித்தி
செணுசெணுததனசெணுத தத்தித்தி குத்ரிகுடத்திதிதோ

தருடதிரு திருடதமிழ் தத்தத்த தித்திசுட
 குருகுரு குருகுரு குக்குக்கு குக்குகு
 தரரர ரிரிரிரி நிற்றித்த நிற்றிரி யெனவேநீள்
 சதிமுள்வு பலவுமிரு பக்கத்தி சைப்பமுது
 சமையபயி ரவியதய முட்கிமிக்கவுயர்
 தணிகைமலை தனில்மயிலி னிர்த்தத்தி னிற்கவல பெருமானே. ()

தனத்தன தனதான தனத்தன தனதான
 தனத்தன தனதான தனதான.

634. வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளநொரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயலாலே
 மதிக்குளறி யுளகாட மவாக்குகவி மிடியாகி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரோடு பகையாகி
 ஒருத்தர்தமை மிகநாடி. யவரோடே
 *உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குன லு கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீலம் அருள்வாயே
 விருத்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமிழ் மெனுமலை
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
 வெடித்தமணர் கழுவேற † ஒருத்திகண வனுமீள
 வினைத்தொரு தமிழ்பாடு புலவோனே
 செருக்கியிடு பொருகூர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே
 திருக்குலவு மொருநீல மலர்ச்சுனைப் பழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே. ‡ (உஅஉ)

உணக்கையிடு -- உண்ணக்கை + இடு. † ஒருத்திகணவன் - மங்கையர்க்
 கையாருடைய கணவனாகிய கடன பாண்டியன். ‡ இச்செய்யுள் அருணகிரிநாத
 குடைய திருவாக்கென்பதைப்பற்றிச் சிறிது ஐயமிருப்பினும், பழைய பிரதி
 கள் பலவற்றினும் காணப்பட்டபடியால் விடாது சேர்க்கப்பட்டது.

பொது

தனதன தானான தனன தான தனதன
தனதன தானான தனன தான தனதன
தனதன தானான தனன தான தனதன . தனதான

685 மருவமு கிளான வளத்திடு வகையிலே
புருவவி லாலான விழிகளோடு நகையிலே
மதிமுக மாலான விணையகோடு முகையிலே தமிழாற்
வதனம தாயாடை கொடியவதான இடையிலே
விதவித மாபேடை யனமு நாண நடையிலே
வனிதய ராமோடை புறவ தான கடையிலே மயலாகி
கருவினி லாபாச சனன மான நரகிலே
புருவெடு யானீச மனையீன விரகிலே
கவலையு னான வடிமை மான மரபிலே புழல்வேனோ
கலைமக ளாதார கருணையான நிலையிலே
நிலையக மேதார வருணான வழியிலே
கவிபுனை யாதார திறமை பாணுமொழியிலே யருள்வாயே
பிரமனை யோதாத வகையிலோரு சிறையிலே
யிடுபவ னோதாத சிவனு மோரு நிறையிலே
பிரணவ மேதாத குரு தாரு முறையிலே புகல்வோனே
வினையு மமாமோடி குறையிடு தினையிலே
தூண்பெறு நீ னோடு மருவிப்படி நனையிலே
வெட்டமைந்த கருவியு ளானவிலே வரவேணும்
தருமரகு மனில் விழிய யர்மரபின
மொழிமலு புகட்டு னோடு பகையமுனே
தூண்புகி ளான தனத மாய மருகனே மயில்வீர
தருமனை வேரீடி வளமு மாற முக்குகா
மிருவடி யாபாடி பகைம கூறு மாகரா
தமிழுட னெகோடி வரைகடோறு முறைபவா பெருமானே

தானான தனன தான
தானான தனன தான
தானான தனன தான தனதான

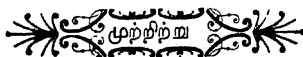
686 ஓயாத பிறனி யாய
மாயாத கடல தாய
ஓரோரு சனன மாய கருவியு

ஒட்டோடி யலைவ தான	
கேடாவல் பெறுவ தான	
ஒராத முகுட னான	எனியான
சேயாநி மயூர மேற	
நாயேனே னடுமை மாற	
தேமாநு கருணை கூற	வானேவெழும்
தேவாநி யமரர் வாழ	
உறவாதி முனிவர் சூழ	
தியாதி யசுரர் மாள்	முனிவேரனை
தாயான மதுரை மீனா	
ளாயாட னமுத பானா	
தாராடு சமா வான	முதபானா
தானான பிறம னான	
வானான வடியு மான	
தாதாவெ னெருவ னான	பானான
கோயாத வகுல ஞானி	
வேயூதி முகில மேனி	
கோபால சகல	மருநோனே
கூசாம லரிய மோன	
மாசார முதல்வ னான	
கூடிய பொருள தான	பொருளானே

காப்புன்பட ஆதச் செய்யுள் 637

குமரக் கடவுள் திருவடிகளே சரணம்.

திருப்புகழ் முதற்பாகம்

DR. U.V. CHANDRANATHA IYER LIBRARY
7 NAGAR MADRAS-600 091

**ஸ்ரீமான். மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்
பார்வையிற்பிரசுரித்த, தமிழ்ப்புத்தகங்கள்.**

திருப்புகழ் முதற்பாகம் (642-பாடல்களுடன்)	2—8—0
ஷெ. 2-ம் பாகம் (611-பாடல்களுடன்)	2—8—0
தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி	3—0—0
விபாசத்திரட்டு (மு. ரா. க.) முதற்பாகம்	0—8—0
ஷெ. (ஷெ.) 2-ம் பாகம்	0—12—0
குமணசரித்திரம் (ஷெ.)	0—8—0
சித்தாந்த ஞானரத்னவளி	0—6—0
திருக்குறள் வசன காவியம் (மு. ரா. அ.)	0—12—0
குலோத்துங்க சோழன கோவை	0—12—0

வித்தியா. இலாகா. 7-வது சர்க்கிள் பெர்ஷனல் அவர் டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர் மகா-ரா-ஸ்ரீ V. முத்துஸ்வாமி அ ரவர்களியற்றிய பத்மினி. (தமிழ்நாவல்)	0—12—0
பொருளதிகார வாராய்ச்சி	0—8—0
கதையும் பாட்டும் (மாணக்கர்களுக்கு குரியது)	0—4—0

ஸ்ரீ. ம. கோபாலகிருஷ்ணபாவர்களியற்றிய

அரும்பொருட்டிரட்டு விபாசங்களும், ஆங்கிலமொழி பெ ப்புகளும், தனிப்பாடல்களும் அடங்கியுள்ளவை	2—8—0
--	-------

ராணகய நாவல். 1-ம் சந்திரகுப்த சரிதம்	1—4—0
--------------------------------------	-------

நெ. ரா. கூ. பிரமணிய சர்மா அவர்களியற்றிய

பாண்டிய தேச நாயக்கமன்னர் வரலாறு	0—6—0
திருமலை நாயக்கர் சரித்திரம் (தனி)	0—2—0
இராணி மங்கம்மாள் சரித்திரம் (தனி)	0—1—0
கிருஷ்ணன் தூது வசனம்	0—2—0

முத்தமிழ் கோஷத்திரமதுர பால்காநாஸ் அவர்களியற்றிய

பக்திர்ஸ கீர்த்தனங்கள். (உட்சாகத்தை உண்டாக்கக் கூ வர்ணமெட்டுகளா லியற்றியவை) முதற்பாகம்	0—5—0
ஷெ. 2-ம் பாகம்	0—5—0

உமேஸ். முத்துஸ்வாமிக் கவிராய அவர்களியற்றிய

இராமாயண நவீன நாடகம். அருமைபான பாடல்களும், அற்பு மான வசனங்களும், சிறந்த சித்திரப் படங்களுடன். 2—0—0	2—0—0
பக்திர்ஸ கீர்த்தனங்கள்	0—4—0

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணகோன்,

புக்ஷாப், புதுமன் பம் மதுரை.

